

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204611

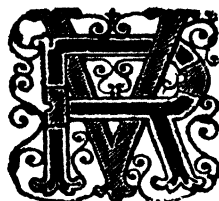
UNIVERSAL
LIBRARY

శ్రీ రస్తు.

పింగళి సూరనామాత్యకృత

రాఘవపాండవీయము

సతీక

చెన్నపురి:

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్

వారిచే బ్రకటితము

All Rights Reserved

Printed by
V VENKATESWARA SASTRULŪ
of V. RAMASWAMY SASTRULU & SONS
AT THE 'VAVILLA' PRESS
Madras—1955.

విజ్ఞప్తి

ద్వ్యర్థిప్రబంధములలోఁ బ్రాముఖ్యతను గన్న యీ ప్రబంధమును ముద్రింపింపవలయు నని మేము చాలదినముల పండి కృతప్రయత్నముల మయ్యును నితర గ్రంథములఁ గొన్నిటిని ముద్రింపించి పిమ్మట దీని ముద్రింపింత మనుకొనుచుండఁగా ఎంతట శ్రీమ త్పితాపురసంస్థానీ ప్రభువులుచు, విద్యాభిమానులను నగు శ్రీరాజా రావు వేంకటకుమారమహీపతి సూర్యారావు ఋషాద్దరు వారీగ్రంథ ముద్రణకు ధనసహాయ మొనరించి మా కెంతయుఁ బ్రోత్సాహము గలిగించినందున పృథికి దీనిని మాతండ్రిగారిచే బింగళ (1857-వ) సంవత్సరమున ముద్రింపింపఁ బడిన చక్కనిప్రతి నొక్కదాని నాధారముగాఁ జేసికొనియే ముద్రింపించితిమి. ముద్రణావస్థలోఁ గట్టించినలోపము లెన్నియైన నున్నచో “గచ్ఛతః స్థలనంశ్వాపి” యనున్యాయము తా మెఱింగినదియే కనుక మన్నింపవలయు నని చదువరులఁ బ్రార్థించుచు మమ్మింకను సుద్దగ్రంథముల ముద్రింపించు చుండుటకై ప్రోత్సాహము గలిగించుందురు గాక యని శ్రీవారికిఁ గృతజ్ఞతాసూచకముగా ననేక శ్యవాదములఁ జేయుచున్నారము.

ఈ రాఘవపాండవీయమునకు మిక్కిలి ప్రశస్తమైన కను వ్రాసియిచ్చిన బ్రహ్మశ్రీ శతఘంటము వేంకటరంగ శ్రులవారికి నమస్కారశతంబు లొనర్చుచున్నాము.

ఇట్లు,

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్.

ప్రథమాశ్వాసము

కథాప్రారంభము

౩. వెలయు నఖిలభువనములలోనవారణ
నగరిపురమతల్లి నాఁ దనర్చి
రాజ్యలక్ష్మి మిగులఁ బ్రబల నయోధ్య నాఁ
రాజవినుతి గనిన రాజధాని.

1

రామాయణార్థము. అఖిలభువనములలోన్ = సకలజగత్తులలోపల,
'విష్టపంభువనం జగత్', అని యమరము. అవారణ = అనర్గళమైన, నగరిపు =
ఇంద్రునియొక్క, రమ = సంపదకు - అవారణపదము రమకు విశేషణము.
తల్లి = పోషించునది, నాఁ = అనఁగా-ఉ. 'శ్రీయనగౌరి నాఁ బరఁగు చెల్వ'
యని సోమయాజీ ప్రయోగము. తనర్చి = ప్రకాశించినదై - రాజ్యలక్ష్మి మిగు
లఁ బ్రబలఁగా, ఇది యత్నుక్తి. ఇందుకు లక్షణము చంద్రాలోకమందు,
"అత్యుక్తిరద్భుతాతథ్యకార్యాదార్యాదివర్ణనం, త్వయి దాతరి రాజేంద్ర
యాచకాః కల్పకాఖిసః" అని. 'భువనములలోనవారణ' అనుదిక్కున సరికి
అంధ్రభాషాభాషణమందు, క. 'మానుగ విభక్తులందుం, బూనిన నురుల్లలకు
నచ్చు వోయినఁబోవు' నను లక్షణమువలన నుకారము లోపము. రమ తల్లి
యనుదిక్కున, గీ. 'క్షమనకారాంతరూపప్రకాశితంబు, లైన పులింగములు
దక్క నన్నిటికిని, బరఁగ సంబంధవృద్ధిపైఁ బ్రథమయగును, దంతిశస్నులు రమ
కుల్కు తరువుకొమ్మ.' అను లక్షణమువలన వ్యవ్యర్థమందుఁ బ్రథమాంతరూపము.
అయోధ్యనాఁ = అయోధ్య యనెడి పేరుగలదై, రాజవినుతిగనిన రాజ
రాజువ - ౪

ధాని, వెలము = సర్వోత్కృష్టమై వర్తించును. క. 'కృతిముఖమున జైవనము, స్కృతి యొండె నభీష్టవస్తుకీర్తన మొండెన్, వితతాశీజవద మొండెను, బ్రతిపాదించంగ వలయు భద్రాపేక్షన్,' అనున్యాయమున వస్తు నిర్దేశ రూపమంగళము. క. 'శుభసుఖరుక్మయధనకన, కథయైశ్వర్యములఁ జేయుఁ గవుతుఁ గావ్య, ప్రభులకుఁ గృతులను మొదల, స్తభజనయరతగణాళిమల్లియరేచా.' అని భీమునిధందమందుఁ జెప్పియున్నది గనుక నానియందు నగణ ప్రయోగము నెలయు ననునది శుభపదము నకార మమృతబీజమును.

భారతార్థము. ఆఖిలభువనములలోనన్, వారణనగరి = హస్తీపురము, పురమతల్లి=పురశ్రేష్ఠమైనది, నాన్=అనఁగా, ని. "మతల్లికామచర్పికాప్రకాండముద్భుతల్లజౌ స్రవస్తవాచకావ్యమూని" అని ఆ. ఆవారణనగరిపురమతల్లియనుదిక్కున, క. 'పౌసంగం బల్కిడు నెడఁ బొ, లెప్పనఁగినప్రథమాంతముల పయిం గదిసి కడుం, బసనారుకచటతవలను, గనడదవల్ ద్రోచివచ్చుఁ గవి జనమిత్రా' అని యాంధ్రభాషాభూషణమందును, క. 'ప్రథమాంతవిభక్తులపై, గభితము లగుకచటతవలు గనడదవ లగుం, బృధివి నవి గజడదబ లగుఁ, బ్రథమపు సున్నలుగణాంతపదమునమీఁద' నని యసంతునిధందమందును జెప్పినలక్షణమువలన, పకారమునకు పకారము రావలసిందుకుఁ దాతంభట్టు గారు కవిలోకచింతామణియందు. క. భిన్నపదప్రగమలపై, నున్నపకారంబు వత్సవ మొందును పథులన్, మున్ని జరూపముప్రాసము, నన్నవరూపంబు దాల్చు నాళికాక్షా.' అని విశేషవిధులుగాఁ జెప్పిరి. కా. 'అవాలుంగువదోయి యనగుమొగం బాగుబృహదలిండ్లపెం, పావేణీరుచి యాతనూవలసనం బాయె వృతం జెప్పినన్, నైవారం బగుఁగాని యయ్యెడ శిరఃకంపంబుతోఁ గూడ నా, నా వట్టింపదె పుష్పధన్వంతు నయ్యబాక్షి నీక్షించినన్.' అని పిల్లలమల్ల వీరన్నగారిప్రయోగమును. ఈ, 'భూసుతకీర్తిబ్రహ్మజుడు పుట్టఁగఁ దోడనె శుట్టునుత్తమ, జ్ఞాని' మని యివి మొదలయిన కవిశ్రయమువారి ప్రయోగము

ఘనమైననీతిగలవాడు. “ఉదారోదాత్మమహతోః” అని ఆ. ధృతరాష్ట్రః
దుడ్డిపించును.

చ. తెలివి నతిప్రగల్భుఁ డస దృగ్బలుఁ డాతఁడు భీష్మచాపకౌ
శలమె సహాయ మై యమర శత్రుల నేపడఁపన్ వలంతి యై
నిలుకడ నేలె విశ్వధర ణిం చనమిస్త్రకులంబు వైభవో
జ్జ్వలతఁ డిల్లిర్ప నొవసుసంతతిరాజుల కెల్ల హెచ్చుగన్.3

రా ఆసదృగ్బలుఁడు = సరిలేనిబలముగలవాడు. “సదృశసదృశ
సదృ” క్కని ఆ. ఆతఁడు = దశరథుఁడు, భీష్మ=భయంకరమైన, చాపకాశ
లమె=వింటియందలినేరే, ధనుర్విద్యయనుట, సహాయమై, ఆమరశత్రులన్ =
అనురులను, ఏపడఁపన్ = కొంచముపఱుచుటకయి, వలంతియై = సమర్థుడై,
తనయొక్క, మిస్త్రకులంబు = సూర్యకులము, “ద్యుమణిస్తరణిస్త్ర” అని
ఆ. వైభవములయొక్క, ఉజ్జ్వలతన్ = అధిక్యముచేత, తల్పిత్యయాంతము,
తలిర్పన్ = ప్రకాశించునట్లుగా, పార = పట్టణమువారియొక్క, వసు=ధన
ములయొక్క, “వసురత్నేధనేపిచ” అని ఆ. సంతతి = సమూహము, రాజుల
కెల్ల, హెచ్చుగన్=అరుదగునట్లుగా, విశ్వధరణిన్=సమస్తభూమిని, “విశ్వం
కృత్సమశేష” మని ఆ. నిలుకడన్, వంశపారంపర్యముగా. ఏలెను, రాజుల
యొక్కసంపద యనుక్తసిద్ధము ఇది కావ్యార్థాపత్త్యలంకారము, “కైముత్యే
నార్థసంసిద్ధి కావ్యార్థాపత్తిమ్యతే” అని.

భా తెలివిన్ = బుద్ధిచేత. అతిప్రగల్భుఁడు, ఆసదృగ్బలుఁడు,
దృష్టిబలసహితుడుకానివాడు, ధృతరాష్ట్రుఁడు, భీష్మునియొక్కచాపకాశలమే
సహాయమై యమరగా శత్రులను, ఏపడఁపన్ = మట్టుపెట్టుటను, వలం
తియై, మిస్త్రకులంబు=బంధువులయొక్కకులము, తలిర్పన్, పారవ=పూరుని
సంబంధమైన, సుసంతతి=సత్కులమందుగల, ‘సంతతిర్గోత్రజనకవలాని’ అని
ఆ. రాజులకెల్లన్ = యయాలి దీరతుఁడు మొదలయినరాజులకందరికిని,
హెచ్చుగన్, ఏలెను, క్రియ.

క సుబలతనయగుమహిమన్

బ్రబలి తనకుదార్ధర్తపాలనలీలన్

సొబ గొంది వన్నె దేగా

విబుధస్తుతుఁ డవ్విభుండువెలనెన్ ధరణిన్.

4

రా. సుబలత=బలిమి, బహువ్రీహిమిదితల్పిత్యయాంతము, నయగుణ మహిమచేత బ్రబలి యుదార్ధర్తపాలనలీలచేత సొబగొంది తనకు వన్నెదేగా, ఈయర్థమున సుబలతయనునదికర్తృపదము విబుధ = దేశతలచేత, స్తుతుఁడు, అవ్విభుండు = దశరథుండు, వెలనెను, ఆర్థాంతరము. సుబలత = బలిమి చేతను, అయగుణ = భాగ్యలక్షణములయొక్క, 'అయశ్శుభావహోవిధిః,' అని " 'గుణప్రధానేశబ్దాదా మార్వాణిం సూకే వృకోదశ' అని వి. మహిమ చేతబ్రబలి, ఉదార్ధర్తపాలన = దుష్టనిగ్రహశిష్టానుగ్రహాది ధర్మముల యొక్క సంరక్షణము, జ్యాసక్రంధ్యాయుచ్చసి యు చ్చిత్యయాంతము గనుక బాలనాశబ్దము స్త్రీలింగము. ఉ. "పాండవనైన్యసంఘ పరిపాలనసేయి, నితండయించుగృ, ప్థుం డభిషేకసంపన్నవృత్తితుండేమి" నని సోమయాజియు స్త్రీలింగముగా బ్రయోగించినాఁడు ఇటువంటి శబ్దములు ల్యుట్పిత్రయాంతము లైనపుడు నపునకలింగములు నవును గనుక యందు లింగములును గలవనిముందును దెలిసికొనునది, వన్నెదేగా, ఈయర్థమున ధర్తపాలన యనునది కర్తృపదము, వెలనెను.

భా. సుబలతనయ = గాఢాధి, గుణ = సౌఖ్య్యాదిగుణములయొక్క, మహిమన్=మహిమచేత, క. 'వినుతద్వితీయసప్తమి, కిని మణిమూడవవిధక్తికిని నిడఁగానా, విన నింపుపుట్టుబట్టున, నయవెఱిగి ప్రబంధములఁ బయోజుధి శయనా.' అని కవిలోకచింతామణియందు, ప్రబలితనఁక, దార్ధర్త = స్పృశ్యక్తమైన భార్యాధర్తముయొక్క పతిప్రతాచారముయొక్క యనుట, "ఆర్తారేముదిలేహృష్టాప్రాప్తిలేమలిసాకృతా, మృతేమియేతయానారీసాస్త్రీ

బూనిక చెల్లింపుచు జగ

తీనుతవిక్రముఁ డొనర్చె దిగ్విజయంబున.

6

రా తానన్నమాట = తానాడినమాట.

భా. తాను, అన్నమాట = జ్యేష్ఠుడైన ధృతరాష్ట్రనివాక్యము, కడ మయేకార్థము సులభము.

సీ. ధృతిఁ గుంతిమద్రభూపతులనెయ్యపుఁగనన్య
కలననవాలుఁదూపుల జయించె
యలరాదునతనుజయశ్రీల వరియించి
యవనసౌరాష్ట్రభూధవుల గెలిచె
ద్రవిడకళింగపాల్వవిగ్భవసుధాధి
పతుల నోడించి కప్పములు గొనియొ
బోళనేపాళపాంచాలకేరళమత్స్య
నత్సభూపతులగర్వం బడంచె

తే. శకయుగంధఃస్ఫుర్బాకాశ్చంత్రసిగ్ధు
లాటభూపాలముఖ్యుల నోటుపటిచె
జగతిఁ గోసల కేక యమగధులతన
యలవరించినయాజ్ఞలో మెలంగజేసె.

7

రా. ధృతి = ధైర్యముచేత, కుంతిమద్రదేశాధీశ్వరులను, సైన్యపుఁ గనన్యకలనన = ఇంచినకొత్త జగడముననే యచట, ఈదిక్కునఁ గొందఱు కావ్యాలుంకారమాదామణియందు, గీ. “ విశ్రుతులుహేమచంద్రత్రివిక్ర మాదు, లొనరఁజూపిరి ప్రాకృతంబునకుఁద్రోవ, సంభ్రావయ్యు బ్రాకృతా హ్నాయమె కాన, వలయుఁ దల్లక్షణంబులు వరుసఁ జెలియక. క. వదలకసిద్ధా ఝరములు, పొదివినవర్ణములు దూలిపోఁబలుకఁగన, ర్థదమై ప్రాకృతనిభ మగు,

నదితద్భవభదమునాఁగ నభిమతమయ్యె' నని చెప్పినలక్షణమువలన, కన్యకా శబ్దముప్రాకృతమున, 'మనయామ్ = అధోవర్తమానానాం మకారస కారయ కారాణాంలోపస్స్యా'త్తని కియ్యనడికి లోపమువచ్చి, 'శేషదేశస్సార్హ్లోచో ఘోః = అవశిష్టస్యాచః పరస్యసంయుక్తా దేశస్యాహరస్యహలోద్విత్వంభవతి' అని నకారద్విత్వమునువచ్చి యంత్యకకారము లు ప్తమై యుపర్యకారమునకు యకారశ్రవణమురాఁగా, కన్నయా అనియుండును. ప్రాకృతాపధ్రంశ రూపమై తద్భవ మయ్యెనేనిఁ, ఐదుగునఁ గన్నియ యనవలెను. కన్యా శబ్దమే తస్మివమయ్యెనేనిఁ గన్నెయని యుండును గనుక బహువచనమందుఁ గన్నియలు కన్నెలనవలెగాక భారతార్థమందుఁ గన్నెకలనని కన్యకాశబ్దము మీఁద నంత్యకకారము యకారముగాకయే ముక్త్యైత్వమువచ్చి తెచ్చుగై యుండదు. ఎట్లువిచారిం చినను, రెండర్థములకు సరిపో దనిసందేహింతురు. గ్రంథకర్త కన్నెలకలనన యని యేత్వము నిలువఁజెప్పలేదు. అది లేఖక దోషము. లే. 'పుడమి స్త్రీలింగశబ్దము కడకకార, మునకు వచ్చుయకారంబు గనఁగొన్ని, యెడల నెత్తంబునగుఁ గియ్యవడియు నగును, ఒడ్డయగుచోట నైకాటచక్రమన.' లే. 'వధునికకుఁ జెల్లు వదినియ వదిసె యనఁగ, పర్జికకుఁ జెల్లు వన్నియవ నైవన్య, యనఁగ నీరీతి మాత్తికంబునకుఁజెల్లు, ముత్తయము దొడ్డముతైము ముత్య మనఁగ.' ముత్తయే మాత్తికము. అని కవిలోక చింతా మణియందుఁ జెప్పినలక్షణమువలనఁ గన్యకాశబ్దముమీఁదఁ ఐదుగునఁ గన్య యని కియ్యవడియండ నేచెప్పినారు. కాఁగా భారతార్థమందు కన్యలనని చెప్ప వచ్చును. తత్సమభదము. ప్రకృతము. వాలుఁదూపులన్ = లీక్షణబాణముల చేత, జయించి, ఆతను = విస్తారములయిన, జయశ్రీలనుపరియించెను, కోసల కేకయమగధలయొక్క, తనయలన్ = కోసల్యాకై కేయాసుమిత్రలను, పరించిన యాజ్ఞలో మెలఁగఁజేసెను. తనయలపరించి, కోసలకేకయమగధలను నయా జ్ఞలో మెలఁగఁ జేసి ననియుఁ జెప్పవచ్చును.

భా. ధృతిఁ = సంతోషముచేత, “ధృతిర్వ్యగతరేతైర్యే భారణా
 ధ్వంసత్వప్తిః” అని వి. కుంతిమద్రభూపతులయొక్క, నెయ్యిపుంగనృకలఁ =
 కుంతిమాద్రులను, ననవాలుఁదూపులఁ = పుష్పబాణములచేత, జయించి,
 అలరారు = ఓర్పుచున్న, ఆతను = మన్మథునికి, జయశ్రీలఁ = జయశ్రీలైన
 వారిని - కన్యకలకువిశేషణము. పరియించెఁ = వివాహమాయెను - కడమనమా
 నార్థము. కోసలకేకయమగధులఁ = శబ్దేశములరాజులను, ‘తద్రాజన్యబహుషు
 లేనైవాస్తియా’ మని ఆజ్ఞాత్యయలాపము. తనయొక్క, అలవరించిన = నియ
 మించిన, క. ‘అచ్చుగఁ బెరియచ్చులపై, యచ్చు యకారంబుదాల్చు నబలా
 యాపే, యిచ్చయపూర్వమునావిని, యచ్చెరువైయుండెనా నుదాహరణంబు’
 లని యాంధ్రభాషాభూషణము. ఆజ్ఞ లో మెలఁగఁజేసెను.

సీ. కొందఱు తనవార్త కొనసోకినంతన

కొందఱు వృత్తాంత గురుతకతనఁ

కొందఱు భరినిర్దోషంబు లాలించి

కొందఱు బలరజోబృంద మరసి

కొందఱు నాసీరకోలాహలంబునఁ

కొందఱు మణికేతుకోటివీక్షఁ

కొందఱు కోదండగుణటంకృతులు విని

కొందఱు హంక్రియాకులతఁ జెంది

తే. కొందఱు టొకటి రెండేటలకొలఁది గలిగి

వివిధదిగ్దేశనృపతులు విరిగి పాఱ

నవనియందును యుద్ధవిహారమునకు

మాటులేకయ విహరించె మనుజువిభుఁడు.

8

రా. భా. రెంటికిని నమానము. భేరినిర్దోషమగుదు దిక్కునఁ జెనుఁగువద్ద.

మ. తలఁచం జొప్పడి యొప్పె నప్పుడు తదు దృష్టైత్రయాత్రాసము
 త్కలికారింఖిసంఖ్యసంఖ్యజయవత్కంభాణారింఖావిశ్రం
 ఖిలసంఘాతధరాపరాగపటలాక్రాంతంబు మిన్నే అన
 ర్గళ భేరీరవనిర్దళగనరేఖా లేపపంకాకృతిన్. ౧

రా. భా. చెండర్థములకు సమానము. తల్ = ఆ రాజుయొక్క, ఉద్యత్ =
 ప్రకాశింపుచున్న-జైత్రయాత్రయందు, సమత్కలికా = అధికోత్కంఠచేత,
 “ఉత్కంఠో త్కలికేనమే” అని అ. లింఖల్ = సంచరించుచున్నవై-అసంఖ్యము
 లైన, సంఖ్య = యుద్ధములయందు, “మృగమాస్కందనం సంఖ్య” మని
 అ. జయవత్ = జయములుగలవియునైన, కంభాణ=అశ్వవిశేషములయొక్క,
 రింఖా=గారిసెలచేత-విశ్రంభిల మానట్లుగా, సంఘాత=త్రోక్కుబడిన, ధరా=
 భూమియందుగల, పరాగ = ధూళియొక్క-పటలముచేత, ఆక్రాంతంబు =
 ఆక్రమించుబడినదైన, మిన్నేలు = ఆకాశగంగ-కర్తృవదము. అనర్గళములైన
 భేరీరవములచేత, నిర్దళల్ = పగులుచున్న, గగన = ఆకాశముయొక్క, రేఖా =
 బీటికలకు ఆలేపార్థమైన, పంక = బురదయొక్క, అకృతి = సామాన్యముచేత,
 తలఁపన్ = ఊహించుటకు, చొప్పడి=యుక్తమై-విప్పెను. “సంబంధాతిశయోక్తి
 స్సాన్య దయోగేయోగకల్పనమ్, సౌధాగ్రాణిపురస్యాస్యస్పృశంతి విధు
 మండల”మని సంబంధాతిశయోక్త్యలంకారము.

చ. తురగఘరాహతిక్షేతిజధూళిచయస్థితాంబరంబుతో
 నొరయుచుఁ దచ్చమూగజసముత్కర మప్పుడు చూడ
 నొప్పెని, క్కరివరయూధమత్సరవిగాఢతఁజేసి సమస్తమైనయి
 ధ్ధర దనపైకి నెత్తుకొని తాలెచ్చెడినో యనుచుండఁ జూపఱుల్.

రా. భా. చెంటికి సమము. మలభము.

మ. జవవద్దోటకపాటితేక్షితిరజస్సంక్రాంతిచే నింకుసిం
 ధువులం గ్రమ్మఱి నుర్వికిఁ దివికిఁ దోడ్చో నించు దన్నాగ

ముల్, నవనిర్వృత్తదనిర్మలౌఘమున శుండాశీకరోర్ధ్వప్రవ
ర్ణవిధిం దాననుజేసి సింధురములఁ ప్రఖ్యాతిగాంచె గరుల్.

రా. భా. చెంటికి సమము. ఇంకు = ఇంకెడు, సింధువులఁ = సముద్ర
ములను - ఆకాశగంగను, “దేశేనదవిశేషేభౌసింధుర్నాసరితి స్త్రియామ్” అని
అ. సేనాధూళి సర్వత్రవ్యాపించి యాకాశగంగను సముద్రములను నింకించె
నని యతిశయోక్తి. తన్నాగముల్ = ఆసేనాగజములు, నవనిర్వృత్తదనిర్మల
ౌఘములచేతను, “ప్రవాహానిర్మలోర్ధురః” అని అ. “ఓఘాబృందేంధిసాం
రయే” అని అ. శుండా = తొండములయొక్క, “శుండాతుబలహస్తీన్యాం
నుదిరాకరిహస్తయోః” అని వి. శీకర = జలకణములయొక్క, ఉర్ధ్వప్రవర్త
విధిఁ = పొడవుగాఁ జల్లుటచేతను, ఉర్వికిఁ = భూమికిని, దివికిఁ = ఆకాశ
మునకును - క్రమాలంకారము. క. ‘ద్యోశబ్దమునకు దివియును, భూశబ్దమునకు
భువియుఁ బూనఁగవలయుఁ, నౌశబ్దము నావయురో, రైశబ్దము రాజపదము
రాజనఁజెల్లు’ నని తాతంభట్టు. క్రమ్యురఁ = తిరుగ - నించెను. క. ‘స్థావర
తిర్యక్ప్రభృతుల. కేవలపునఁ గ్రియలందలఁప నేకవచనముల్, దేవముష్యాది
క్రియ, భావింపఁగ నేకవచన బహువచనంబౌ’ నని కేతన. దానను జేసి =
ఆటుకనుకనే, సింధురములు. ‘సింధూఁ రాంతిదదతీతి సింధురాః’ రా దానే
యనుధాతువు. ఈ యర్థముగలసింధురము లనెడిప్రఖ్యాతిని గరులు గాంచెను-
నిరుక్త్యలంకారము. “నిరుక్తిరోగతో నామ్న మన్యార్థత్వప్రకల్పనమ్,
ఈదృశై శ్చరితై ర్జానే సత్యిందోహకరోభవాః” అని చ.

సీ. గంభీరవేదిలక్షణాలక్షితంబు లై

తనరారుభద్రదంతావళములు

నారట్టసింధుగాంధారాదిభవము లై

కొఱలు శ్రీవృక్షకీఘోటకములు

పదునాల్గుజాతులం ద్రిదశకాంతల మీలు

పృథ్వీజాతిసౌభాగ్యవతులు

కడు నదృతములైన కనకవత్సాంశుక

చందనాదిసువస్తుసంపదలుచు

తే. నఖిలద్విగేశభూపసమర్చితంబు

లగుచు నరణంబుగతిఁ దోన యచుగు చేఱఁ .

దనువరించు జయశ్రీలఁ గొనుచు నతఁడు

పురికిఁ జనుసొంపువాగగోచరతఁ బరఁగె.

12

రా. భా. రెండర్థములకు సమము. గంభీరవేదు లనెడు గజవిశేషముల యొక్క లక్షణములచేత, లక్ష్మీతంబులై=కనుపట్టినవై “త్వగ్భేదాచోఽఞ్చిత స్రావా స్తాంసస్యదళనాదపి, ఆత్మానం యోవజానాతి తస్యగంభీరవేదితా” యను మృగచర్మీయమందును, “చిరకాలేనయోవేత్తి శిక్షాంపరిచితామపి, గంభీరవేద్విశ్లేషే సృగజోగబవేదిభిః” అని రాజపుత్రీయమునందునుఁ జెప్పబడి యున్నది. తనరారు = చిప్పచున్న, భద్రదంతావళములు = పట్టపు లేనుగులును, ఆరట్టసింధుగాంధారాదిభవములై, కొఱలు = చెలఁగుచున్న, ఈదేశమలయశ్వము లుత్తమములు గనుక, శ్రీవృక్షకీఘాటకములు. “వక్షో భవావర్తచతుష్టయంచ కంఠేభవేద్యస్యచరోచమానః, శ్రీవృక్షకీనామహాయస్స భర్తుః పుత్రప్రపౌత్రాభివివృద్ధయేస్యా” త్తని హయలీలావతి. “శ్రీవృక్షకీ వక్షసిచే ద్రోమావరో ముఖేషి చ” అని వైజయంతీనిఘంటువు. పదునాల్గు జాతులఁ = బ్రహ్మ, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్ర, వ్యావహారిక, గోరక్షక, శిల్పక, పంచాహణ, కుంభకార, తంతువాయ, ఔరక, రజక, వస్త్రచ్ఛేదక, చర్మకర, తిలఘాత, లుబ్ధక, చండాల మాతంగు లనెడు పదునెనిమిది జాతు లందు బ్రాహ్మణజాతియు నరబాహ్యులయిన లుబ్ధకచండాలమాతంగజాతులును నినా కడమ పదునాలుగుజాతులయందును, త్రివిధకాంతలమీఱుచున్న

పద్మినీజాతి సౌభాగ్యవతులును, పద్మినీజాతిలక్షణము రతిరహస్యమందు, “కమల ముకుళమృద్ధ్వీ భుల్లరాజీవగంధీ సురతపయశి యస్యాస్సారభందివ్యమంగే, చకిత మృగదృగాభేప్రాంతరక్తేచ నేత్రే స్తనయుగళ మనర్ఘక్రీఫలక్రీవిడంది, తిలకుసుమ సమానాం విభీతీనాసి కాంచ ద్విజగురుసురపూజాశ్రద్ధధానాన దైవ, కువలయదళకాంతిః కాశిచాంపేయకాంతి ర్వికదకమలశోకాకార కామాతపత్రా, వ్రజతిమృదసలీలం రాజహంసీవతస్వీ త్రివళిలలితమధ్యా హంసవాణీసువేహ, మృదుశుచిలఘు భుక్తేమానినీ గాఢలజ్జా, ధవళకుసుమ వాసోవల్లభాపద్మినీస్సాన్య” త్తని చెప్పియున్నది. చందనాదిసువస్త్రసంపదలును, అరణ్యాబుగతిః = హరణమునిచ్చినట్లు, తోన = వెంటనే-కడమ సులభము.

క. తనపాండసమాఖ్య జగం

మున పాలయంగ నిల్లు సకలభూనాథంబ నా

త్తనిదేశచ స్తులుగా

నొనరించె నితాంతవైభవోజ్జ్వలుఁ డగుచున్.

13

రా. ఈపద్యమునకుఁ గర్తృపదము నరనాథుఁడని ముందరిపద్యములూ నున్నది, పాండు = శుభ్రమైన, “హరిణః పాండురః పాండుః” అని అ. సమాఖ్య = కీర్తి “యశఃకీర్తిసమాఖ్యాచ” అని అ. కడమ సులభము.

భా. తనయొక్క, పాండుసమాఖ్య = పాండురా జనుపేరు, “ఆఖ్యా హ్వే అభి ధానంచ” అని అ. కడమ సులభము. సం. ఉపసర్గము.

వ. ఇట్లు యధేష్టభోగంబులఁ బ్రసర్తిల్లుచు నొకనాఁడు తన మనంబున.

14

చ. శ్రమ ముడుగుం దనూజడిమ జాటుఁ జలాచలలక్ష్మ్యభేదన క్రమము లెటుంగవచ్చు మదిఁ గానఁబడుం బరజాతిధీతికో పములవిచేష్టితంబు లివి భావమునం దలపోయ నన్నిచం

దములఁ బ్రియంబై యంచు నరనాథుఁడు వేటకు నుద్య
తాత్తుడై. 15

రెంటికినేకార్థము-వేట ప్రశస్త మని, “పరిచయం చలలక్ష్యనిపాతనే
భయరుషోత్పతదింగితబోధనం, శ్రమజయాత్ప్రగుణంచకరోత్యసౌ తనుమతో
నుమత స్స చివైర్యయా” అని కాళిదాసువలెనే చెప్పినాడు. నైషధమందుచు-
“మృగయాఘాయన భూభృతాంఘ్నతామ్” అని చెప్పియున్నది గనుక
అన్నిచందములఁ బ్రియంబై యంచు చెప్పెను నరనాథుఁ డనెడి దిక్కున
డాపలినున్నకు నకారము యతిగాఁ జెల్లినందుకు లక్షణము కవిలోకచింతా
మణియందు, లే. ‘టపతవర్గాక్షరములకు డాపలించి, యొనర నూఁదిన బిందువు
లుండెనేని, వరుసణనమలువకు లగువానికెల్ల, నవనిఁగొందఱు సుకవులయచు
మతమున. చ. కినుకఁ జకుశ్యవంశనృపకేసరివ్రేసినచోఁ గృపాణఖం, డనమునఁ
గల్గుఁబో సురగణత్వము తత్ప్రదపారిజాతవం, దనమునఁ గల్గుఁబో మనుజనాథ
తతద్భటదర్శనావలం, బనమునఁ గల్గుఁబో గహనమధ్య నివాసము శత్రుకోటి
కిన్.’ అని కావ్యాలంకారచూడామణి.

క. అతివినయాన్వితకుంతియు

ధృతి మహిమాద్రియును నగుచు నతిప్రీతితరం

గితమతు లై తనుఁ గొలువఁగఁ

జతురమృగయు లేఁగుదేరఁ జనియెన్ వనికిన్.

16

రా. అతివినయాన్వితులైన, కుంతియున్-ఈటెలుగలవారు గలవాఁడు
“ప్రాసస్తుకుంత” అని అ. “కుంతా ఏహం సంతీతి కుంతినః” అనెడు మఱు
బంతశబ్దముమీఁద బహుప్రీతి. ఈదిక్కునఁగ ప్రత్యయరహితముగాఁ జెప్పి
నందుకు భారవిప్రయోగము. “పృథుకదంబకదంబకరాజితం ప్రతిభమాలతమాల
వనాకులం, లఘుతుషారతుషారజ లఘ్యతం ధృవినదానసదానసదంతినమ్” అని

భృతిమహిమకు. అద్రియన్ = పర్వతమైనవాడు. అర్థాంతరము. భృతిమన్ =
 ధైర్యవృత్తిచేత, హిమాద్రియన్ = హిమవత్పర్వతమువంటివాడును అగుచు,
 కొలువగన్ = కొలిచెడు నిమిత్తమై, మృగయులు, ఏగుడేరన్ = రాగా,
 చనియెను.

భా. అతిదినయాన్విత = అత్యంతదినయముతోఁ గూడిన, కుంతియు,
 భృతి = ధైర్యమునకు, మహి = స్థానమైన - మాద్రియును, క. 'పనితా
 యనుచో' వశితయు, జననీ యని పలుకుచోట జననియును వధూ, యనుచో
 వధువును దెనుగునఁ, జనునాయాయూలు దుదలఁ జనుపలుకులకు' నని కుం
 తియు మాద్రియు నన్నందుకుఁ గావ్యాలంకారచూడామణియందు లక్షణము.
 నగుచున్ = నవ్వచును, అతిప్రీతి = అత్యంతసంతోషరసముచేత, తరంగిత =
 పరంపరలుగలదైన, తదన్యసంజాతంతారకాదిభృంశశచ్చని యితచ్చృత్యయాం
 తము మతులై = బుద్ధిగలవారై, తనుఁగొలువగ, చతుర = సమర్థులైన, మృగ
 యులు = వేటకాంక్షును, "మృగయుద్లుభక శృన" అని అ. ఏగుడేరగా,
 పనికిన్ = పనమునకు, చనియెను.

వ. ఇట్లు సని చని వివిధమృగంబుల వేటాడుచుం దిరిగితిరిగి. 17

రా. భా. యెఱికి సరి. సులభము.

క. నెలకొనియె వేటతమి న

బృలియుండు శిశిరనగరుచిరపరిసరమహిమన్

గలతమసతీరసికతా

విలసనములు డెందమునకు విందొనరింపన్.

18

రా. అబృలియుండు = దశరథుండు, శిశిరనగ = శీతలవృక్షములచేత, "తైల
 వృక్షేన గావగౌ" అని అ. రుచిర = మనోహరములయిన, పరిసర = ప్రాంత
 భూములయొక్క, "పర్యంతభూఃపరిసరః" అని అ. మహిమంగల = మహిమను
 గలిగినట్టి, అరసున్నయున్నచో నెఱుసున్న వచ్చినందుకు లక్షణము. క.

‘కుఃపలతుదహల్లులకుం, బిరుద స్నెలొన్నయట్టిబిందువు లెల్లొ, నొం
యంగ నూఁదుచుఁదేలుచు, నొంపై యిరుఁదెఱుగు సెల్లుచుండుం గృతులొ.’
అని యాంధ్రభాషాభాషణము. తమన = తమసానదియొక్క, తెఱుగువద్దీ,
తీర = గట్టలయందుఁగల, సీకతా = ఇసుకదిబ్బలయొక్క, “సీకతావాలుకా
యాంచ నైకలేష్వామయాంతరే” అని వి. విలసనములు = ఒప్పదములు, ల్యుదం
తము, డెందమునకు = మనస్సునకు-దేశీయపదము, విందొనరింపఁ, వేట
తమి = వేటతమియందు, నెలొనియొ = స్థిరుఁ డయ్యెను.

భా. అల్పలియుఁడు = పాండురాజు, శిశిరనగ = హిమవత్పర్వతము
యొక్క - రుచిరమైనహాసరమహియందు, మంగలతమ = అత్యంతశుభము
లయిన. సతీ = కుంతీమాద్రులయొక్క, రసీకతావిలసనములు = రసీకత్వ
విలాసములు - మంగళతమశబ్దము రసీకశబ్దమునకు విశేషణము. డెందమునకు
విందొనరింపఁగా వేటతమిచేత మహియందు నెలొనియె నని యన్వయము.

ఉ. హరిమృగవ్యవస్థవిహితాదరుఁ డాధరణీతలేశుఁ డ

ధ్వారచిత్రమాకలితుఁ డై కడు మెచ్చె సురాపగాజలా

సారసమాగమార్హ తమసారససారససారసారభో

దీరణకారణంబు నతిధీరసమీరకిశోరవారమున.

19

రా. హరి = హరిములుగలవాఁడు, మృగవ్యవస్థవిహితాదరుఁడు, ఆధర
ణీతలేశుఁడు = దశరథుఁడు, సురాపగాజలాసార = గంగాప్రవాహమునకు,
సమ = సమమును, అగమ = శ్రుతిస్తోతులవల్ల. అర్హ = శ్రేష్ఠమయినది,
అగమార్హా = యాత్రాయోగ్యమయినది యనియుఁ జెప్పవచ్చును. తమసారస =
తమసానదీజలమందుఁగల, కడమ సమము. ఉదకమువల్ల తైత్వము పద్మముల
వల్ల సారభము కిశోరపదమువల్ల మాంద్యమును జెప్పట.

భా. హరి = ఒప్పుచున్న, మృగవ్య = బేటయందు, “అచోద్ధనం
మృగవ్యం స్యాదాఖేటోమృగయాస్త్రీయా” మ్మని అ. నవ్య = నూతనముగా,
విహిత = చేయఁబడిన-అదరముగలవాఁడు, అధరణీతలేశుఁడు = పాండురాజు,
అధ్వ = మార్గమందు, ఆరచిత = చేయఁబడిన - పేటచేతఁ జేయఁబడిన
దనుట. శ్రమ=బడలికచేత, ఆకలితుండై=అలసినవాడై, సురాపగాజలాసార =
గంగాజలప్రవాహములయందు, “ధారాసంపాత ఆసారః” అని అ. సమాగమ=
చరస్వరసాంగత్యమునకు, అర్హతమ = మిక్కిలిదగిన, సారస = బెగ్గురులుగల,
సారస = తామరలయొక్క - సమాగమార్హతమసారసపదము పద్మములకు
విశేషణము. సార = ఉత్కృష్టములయిన, సారథి = వాసనలయొక్క, ఉదీరణ=
విస్తరించుటకు, కారణాబు = హేతువైన - అతిధీరములయిన, సమీరకిరోర =
మందమారుతములయొక్క వారముఁ = సమూహమును, కడుఁ, మెచ్చెను.
క్రియ.

సీ. పుడమిఁతోఁ డీరీతిఁ గడఁగి డెందము మృగ

వ్యాపారభేలన మభిలషింపఁ

గానలోఁ దారమృగంబులకైవడిఁ

గైకొని యసమాస్త్రకర్తవలనఁ

దనరుచొక్కపురాణమునిదంపతులు దమ

కంబులు దేర నెయ్యంబు మీఱ

ననిచిన తల్పియతనయుం డవారిఁ

కారుణ్యుఁడై పూని కలశమంబు

తే. మగ్నముగఁ జేయుచప్పుడు భుగ్నహృదయుఁ

డగుచు వినిశితశరవిశేషాభిహతిని

ద్రెళ్లనేనె నాఘనులసద్దృష్టినియతి

బ్రుంగఁ గేవలసారంగబుద్ధిఁజేసి.

కాఘవ—6

రా. పుడమి = భూమికి, తోడు = రాజైనదశరథుడు, ఇటువంటివి తద్భవపదములు. సీ. 'యోధులు జోదులు యోగంబు జోగంబు, భేదంబు బిందంబు పృథివి పుడమి' యని కావ్యాలంకార చూడామణియం దుదాహరించినవి గనుక ముందరను చెలిసికొనునది. ఈరీతిఁ = ఈ పూర్వోక్త ప్రకారముగ, కడగి = ఉద్యోగించి, డెందము = మనస్సు, సీ. 'వెన్నున్న విన్నవారివంతవాగంబు డెందంబు దెప్పాడి దెల్లపాటు' ఇటువంటిదెల్లను దేశ్యపదములని యాగ్రంథమందె చెప్పినాడు. మృకవ్య = వేటయందుగల, ఆపారభేలనము = అధికవిహారమును, క. 'జంగమపదములు దక్క ధ, రంగలపదముల ద్వితీయప్రథమయు నగురా, జంగదము లూడె సతి నూ, త్నంగదములు దాల్చె నా నుదాహరణంబు' లను నాంధ్రభాషాభూషణ మందలిలక్షణమువల్ల బ్రథమకు ద్వితీయార్థము. కానలొక = అడవియందు, తారు = సంచరించెడి, మృగంబులకై = మృగములకొఱకు, వడిగైకొని, ఆనమ = సరిలేని, అస్తకర్తకలనకై = బాణప్రయోగగతిచేత, తనరుచుకై = ఒప్పుచున్న వాడై, చప్పుడు విని యని ముందరి కన్వయము. ఒక్కపురాణమునిదంతులు = ఒక్కవృద్ధమునిస్త్రీపురుషులు. "పురాణప్రతన ప్రత్యపురాతనచిరంతనాః" అని ఆ. 'జానూయాదంభావజంభావ వా సీపాత్యే లేపత్యై' అనువార్తికము వల్ల జాయాశబ్దమునకు దం జు అనునాదేశము, "దూపతి జంపతీ జాయాపతీ" యని ఆ అంబులుడేరకై = సీట్ల దెచ్చెడునిమిత్తమై, క. 'గురువులు గురులనఁ గొల్తురు, గురువులచేగురులకొఱకు గురువులవలనకై, గురులకు భక్తి దనర్చును, గురువులయందుండు సకలగుణములు నెపుడున్.' అని కావ్యాలంకారచూడామణియం దుదాహరించినవి గనుక, అంబువులు+అంబు లని రెండువిధములఁ జెప్పవచ్చును నెయ్యంబుమీఱు, అనిచిన = అంపిన, తల్పియతనయందు = ఆ మనిపుత్రుఁడు, అవారితకారుణ్యుఁడై పూనికలశము, అంబుమగ్నముగఁ జేయవచ్చుడు = సీట్లముంచెడుధ్వనిని, భుగ్నహృదయం దగుచుకై = సరళముగాని మనస్సుగలవాడై, "అవిధంకుటిలంభుగ్నం వేల్లితం వక్రమిత్యసి" అని

అ విని, శీత = వాడియైన, శరవిశేష = శబ్దపూరిత యనెడు బాణవిశేషము
యొక్క, అభిహతి = ప్రేటుచేత, లసద్వృష్టి = మంచినీచేత, “దృష్టిర్జ్ఞా
నేష్టిదర్శనే” అని ౨. నియతి = నిధిచేత, ‘భాగ్యంస్త్రీనియతిర్విధిః’ అని ౩
బ్రుంగ్ = కొంచెపడగా, సారంగబుద్ధిజేసి = ఏయగ నెడిబుద్ధిచేత, “సారం
గచ్ఛాతకే భృంగే కురంగేచ వశంగజే” అని ౪. ఆఘన = అమునిపుత్రుని,
త్రైల్లనేనెను.

భా. పుడమిఱేడు = పాండురాజు, ఈరింగడగి, ఇంక భిన్నాన్వ
యము, డెందము, మృగ = మృగదంపతులయొక్క, వ్యాపార = రతివ్యాపారము
పంటి, ఫేలనము = క్రీడను, “మృగీచ మృగశ్చ మృగా పుమాన్ స్త్రీయా”
మృనుసూత్రమున నేకశేషము “మృగయోర్వ్యాపారః మృగవ్యాపారః” అని
సమాసము లభిలషింపఁగా, తారు = తాము, ఆ ‘ఒత్తు నత్తరములు నొనరంగ
జుఱుల్లు, శవసహులనిరూఢి జడ్డగాని, శాయ నచ్చ తెయగులను దీర్ఘముల
మీఁద, బండిరాలు లేదు పద్దనాభేయని వెల్లంకికులశ్రేష్ఠుఁ డైనతాతంభట్టు
గారు శివలొకచింతామణియ దుఁ జెప్పినారు గనుక తారు సంపరించెమనను
దిక్కునను రేఫమే. మృగంబుల = మృగములయొక్క, వైవడి = రీతిచే, లస
మాస్త్రకర్తకలన = మన్దగవ్యాపారాసక్తిచేర, కలికామధేయవన్నూరు గనుక,
తనరు = ఒప్పనట్టి, చొక్కపురాణ = మంచయసురాగముచేత, రాగశబ్దము
నకు రాణ యనునది మాగధిరూపము, మునిదంపతులు, తమకంబులుదేర్ =
తమిపుట్టగా, నెయ్యంబు = నెనరు, మీఱ ననిచిన, తత్ప్రియతన = ఆవిహార
మందలి తాత్పర్యముచేతనే, ఉండఁగా, పుడమిఱేడు వారితకారుణ్యుడై
యని యన్వయము. భూని = లక్ష్యముచేసికొని యుట, కలశమంబు = కలిగిన
శాంతినంతటిని, మగ్నముగఁ జేయుచు = అడఁచుచును, అపుడు, వినిశిత =
మిక్కిలి దీక్షితమైన. శరవిశేషముయొక్క అభిహతిచేత, సద్వృష్టి = నివేకుల
యొక్క, నియతి నియమము, పృథ్వాచార మనుట, బ్రుంగ్ = తప్పఁగా,
సారంగబుద్ధి జేసి = లేళ్ళ నెడిబుద్ధిచేత, ఆఘనలఁ త్రైల్లనేనె నని యన్వయము.

వ. ఇ క్లేసిన.

21

క. వాలంపతానునకు ధృతి

నీలగ హా శాత యనుచు వెలువడుతత్త

ర్యాలాపమునకు నాజన

పాలకులోత్తంసుగుండె భగ్గున గలగెన్.

22

రెంటికి సమము. సులభము.

క. ఆధరణీపాలుండు తమ

సాధునియతికొమరునేడు సమసేనె యిట్లా

హా ధాత న్నాత యని శర

బాధం గలగంగను వారిపజ్జకు జనియెన్.

23

రా. ఆధరణీపాలుండు = ఆధరణుడు, తమసాధునికొ = తమసానదియందు, “తటిసీ హృదిసిధురీ” ని. యతికొమరు = మునిపుత్రునియొక్క, మీడు = మీడ్లు, ఆయు వయట, జాత్యేకవచనము క. ‘రూకగు వేపాక కసంగా, బ్రాకట ముగ వృష్టి ప్రాణిభాగ్యం బరగా లూకమున నాడుదానికి, క్రికర మగు పొమ్మసువ్వ సిగ్గె యసంగ’ నని క’లాక చిత్రామణిగుందు, నేడు ‘య చోటకు నర్థబిరువున్నందును, ఆ. ‘వాడి మయూఖముల్ గలుగువాడస రాంబుభి గ్రూకె ధేవుళుల్, నేడిట వచ్చె నేకతమ నిష్కమెయి భవబిన్ని హాత్రమల్, పోడిగ వేల్వంగా బడియె బ్రొద్దుమ బోయె గచుండు నిటికిక, రాండు వసంబులోన మృగరాక్షసవన్నగబాధ నొకెనో’ యని నన్నయభిట్టప్రయోగము, సమసేనె యని, వారిపజ్జకు = ఉదకసమీపమునగు. చనియెను

భా. ఆధరణీపాలుండు = పాండురాజు, తమయొక్క, సాధు = తెన్నెన, నియతి = భాగ్యముయొక్క, కొమరునేడు, సమసేనె = సమసేనగదాయని

భేదవాక్యము, 'ని శరబాధచేత. కలగఁగఁ' = మునిమంతులు తొట్టు పడఁగా, వారి మొక్క, పజ్జకు = సమీపమునకు, చనియెను.

క. చని తత్తుఖమున వచ్చి

స్తనవిధ మంతయును విని ధరామణుఁడు

త్తనుశరవేదన గ్రమ్మి

తను బొసవిచయ స్థితవ్యధావిహ్వలుడై.

24

రెంటికి సమము. సులభము.

క. ఏయం గనికర మయిక

పూనితి గా క్టియెడల దొంగునె యేయం

గానమెకొనియచగతి

తో నావేట మునియుగము ప్రంగించె నె నె.

25

రా. ఏయంగనికరమని, నీ. 'ఏయంగు నెక్కి పెక్కియంగులగుడరాఁ బురపిఁగుల గ్రాల గలచె' ని హామయా. కరము = మిక్కిలి, 'రయక = విచారింపక, పూనితిగాక, ఇట్టియెడల = శిష్యాశ్రమభూమిలయందు, ఏయను, పొసగునె = యుక్తనానా, 'ని కానుస్వరము, కానమె = ఏయం గమా. "నృపతేరప్యనన్యకర" మనర్థము ననుట. కాలనియమగతితో = కాలప్రేరణతోఁ గూడి, "లగాట చిత్రతారేఖా పరిహస్తు నశక్యతే" అని న్యాయము మునియుగము = మునిమంతుని యాగముస్సను, నానుడువార్తి, తుదల = పేటయగునమయమున, ప్రంగించెను - క్రియ.

భా. ఏయక = నావంటివాడును, కని = ప్రత్యక్షముగఁజూచి, కర మరయక = చెయింగొందింపక. ఇట్టియెడల = శిక్రిడానమయములయందు, కనికర మరయక = దమిలేక యనియుఁ జెప్పవచ్చును. ఏయనుకనికరము దిక్కున నుధికి, క. 'వాంతయులైన పదంబుల, పొంత బైనున్న శబ్దముల కచటకబో, దొంతిగడదబ లగున, య్యోతనకారుంబునున్న యభివదంతి'

అ నెడులక్షణములవల్లన కారఘటాల్లుబిందువై క కారముగ కారమైనతగ్వాత, క. 'కుఱుచలతుది హల్లులకును బిఱుద న్నిలకొన్నయట్టిబిందువులెల్ల, స్మైరముగ నూడుచుఁ దేలుచు, నొకవై యరుదెఱుగుసెల్లుచుండుంగృతుల'నని యాధిభాషాభూషణమువలన నేనుఁ గని కర మనియు నేనుఁ గనికరమనియుఁ జెప్పవచ్చును, కానమెకాలని = ఆడవిచ్చుగములని. యమగతితో = యనుప్రేరణతోఁ గూడిన, నావేట, ముని = మునులయొక్క, యుగము = స్వయమును, ఆనఁగా మునిదంపతులను, యుగం యుగైకృతాదిభిః" అని అ త్రింగించెను.

వ. అని చింతించుచుండ.

26

చ. ఘనశర వేగవల్ బలియఁగా పశుంధిని ప్రాలియున్నయ
స్తునియుగళంబు దొట్టుపడ ముంచితి నాతలదండ్రిలకామహా
ఘనదినఁ కేమున న్నెఱయఁగా పని కన్నులవారిచ్చుధ్వల
పనఁగ నుంఘ్రేచేర్పునను ధార్తికుఁ డాయన నమ్రనన్త్రుడై.

రా. వనమంధిని = జలకలశియందు, మంధిశబ్దమునకు 'ఉదస్యమంధిరగళాతమంధిణాః' అని వైషధము పడునాలుగవసర్గలో బ్రయోగమున్నది గనుక, ప్రాలియున్న యస్తునియు, గళంబు=కంఠము, దొట్టుపడక, దశరథునితో ననుమాట, నాతలదండ్రిలను, మహాఘనదినఁ = అధికదుఃఖ మనెడు నది యందు, ముంచితి = ముంచితివి. తెనుగునఁ బ్రకమమధ్య మోత్తమపురుషములకు సాధిభాషాభూషణమందు, క. 'ఒరులకు నెనయునె నిరియునె, దిరికిఁ దికారంబు తిరియుఁ దెల్లముదనకుం, బరువడిఁ దినియును దిమియును, బొరయు నుధయవచనములకు భూతక్రియల్." అత్యము. క. పలికెను బలికిరనంగాఁ బలికితి పలికితి రనంగాఁ బలికితి నర్థం, బలికితి మనఁగా నన్నియు, నలవడఁగా పరుసతో నుదాహరణంబులని యేకవచనబహువచనములు చెప్పుఁబడినవి. ఇళకను. ఏను-నేను. మనన్ = నిర్వహించును, అని శోకవాక్యము.

సజయన్ = మిక్కిలి, కాననికన్నులవారిని = అంధులను, వృద్ధులను, తలదండ్రులను విశేషణములు, ననున్ = నన్ను, తదంఘ్రిచేర్పు = వారి పాదములయొద్దఁ జేర్చుము, ధార్మికుడా = ఓయి విలుకాడా, ఇది వ్యంగ్యోక్తిచేత సంబోధనము. (నన్ = ఇటనఁగా, నమ్రవస్త్రుండై, విని యని మూడరి కన్వయము, ధర్మశబ్దము ధనుర్వాచకమైనందున “ధర్మః పుణ్యేయమేనామే స్వభావాచారయోక్తౌ, ఉపమాయామహిం సాయాం చాపేచోపనిషద్యపి” అని. వి.

భా. ఘనశరములవలన నైనవేదనలు బలియఁగా, వనకుంభినిన్ = వనభూమియందు, “గౌరిలాకుంభినిక్షమా” అని అ. మునియుగళంబుతోట్టు పడఁగా, పాండురాజునుకొనుమాట, అతలదండ్రులను, మహాఘ్న = అధికదుఃఖమనెడి, నదిన్ = వైతరణియందు, “అంహోదుఃఖవ్యసనేష్వఘ్నమ్” అని అ. ముంచిలిని, ఇన్ కెనున్ = ఇంకననఁ బోవునది యెట్టి నుక, ఎని, కన్నులవారి = కన్నీరు, వృద్ధుల దనర్న్ = పరంపరలఁచు నుండఁగా, తదంఘ్రిచేర్పునన్ = వారి పాదములయొద్ద, ధార్మికుడా = ధర్మాత్ముడైన “ధర్మేణ జయతీతి ధార్మిక” అని ‘తేన దీవ్యతి జయతి జితమ్’ - మనుశ్రమున తక్విత్యయంతము. ఆయన = పాండురాజు, నప్పన చేసెనని ముందరిపద్యమున గ్రియ.

క. విని యతనిం పై నిమి

కొని యేగినియమికిఁ దగని ఘోర్తార్తి యొన

ర్చినవాడ మీకు చండ్యుడ

నని తనుఁ దెలుపుచును వారి కప్పన సేసెన్.

28

రా. విని. అతనిన్ = మునిపుత్రుని, తనపైనిదుకొని, ఏగి = వృద్ధులయొద్దకుఁ బోయి, వారితోడ దశరథుఁ డనెడుమాట, నియమికిన్ = మునిశ్వరునికి, తగని, అర్తి = పీడను, ఒనర్చినవాడను, మీకుచండ్యుడ నని తెలుపుచును, వారికిన్ = మునిదంపతులకు, అతని నప్పన చేసె నని యన్వయము.

భా. వినియతనిదన = మిక్కిలి నియతమైన యవకీర్తి నే, మైనిడుకొని,
పాండురాజు మునితో ననుమాట, ఏక = నేను, కినియమికి = కోపింపమికి,
మీరు తమించుట కనుట, తగని, కడమనమము. తను = తన్ను, అప్పనచేసెను.

తె. చేసి మనుజేశ్వరుండు తచ్చాసనమున
నాత్మశరసముత్పాటన మాచరించె
దానబట్టి ప్రాణంబు లెంతయుఁ జలింప
ననుతతో గ్రాంతి కోర్వక యతివరుండు.

29

రా. దాన = దశరథుండు బాణముఁ దీయుటవల్ల, పట్టి = కుమారుని
యొక్క, ప్రాణంబులు చలింప = పోగా, అనుతతా = అపుత్రకత్వము
చేతనైన, కడమ నమాసార్థము.

భా. దానబట్టి = పాండురాజు తాను బాణముఁ దీయుటవల్ల,
ప్రాణంబులు, చలింప = తొట్టుపడఁగా, అను = ప్రాణములయొక్క, తత =
విస్తృతమైన, ఉగ్రాంతి కోర్వక యతివరుండు, ముదర న నెడుమాట.

ఆ. కాంతతోడఁ గూడఁ గాన నిట్టటు చన
లేనియాయవస్థ పూనియున్న
మ కుమారుప్రాప్త వోకార్చె నేడు నీ
దైనప్రాథమహిమ భానుకులుండ.

30

రా. కాంతతోడఁగూడఁగానను, ఋషిదంపతు లంధులు గనుక, ఇట్టటు
చన, లేనియాయవస్థ = వార్ధకమును, పూనియున్న మా = మాయొక్క,
కుమారుప్రాప్తు, నీదైనప్రాథమహిమ పోకార్చెను, భానుకులుండ, సుబుద్ధి.

భా. కాన = ఆడవియందు, కాంతతోడఁగూడ, ఈయవస్థ = రతిని,
పూనియున్నమాకు, మారుప్రాప్త = మన్మథానందమును, నీదైనప్రాథమహిమ
ర్చెను, హిమభానుకులుండ = చంద్రవంశపురాజా! “భానురశ్మిదివారా”
అని ఆ. ఇది వ్యాజనిదాలంకారము.

ఆ. ఎందు వేటరాకె యితరు లేమనసుతో

దారసంగసుఖముఁ దప్పఁ ద్రోచి

తకట పాండురాజ యశ మెన్నవై తతి

క్రూరదశరథేశ కులము రోయ.

31

రా. ఏమనఁ = అసేమన్నది, సుక = కుమారునివల్లనైన, ఉదారమైన సంగసుఖమును దప్పఁ ద్రోచితివి, పాండుర = శుభ్రమైన, అజానియొక్క యశమును, అతిక్రూర, దశరథేశ, సుబుద్ధులు, ఎన్నవైతివి, అజానీర్తికి గొదవ తెచ్చితి వుట.

భా. ఏమనసుతో, దార = భార్యయొక్క, సంగసుఖముఁ దప్పఁ ద్రోచితివి, క్రూరదశక = క్రూరముచేత, రథేశ = అతిరథులైన, రాజులయొక్క, కులము, రోయక = రోయునట్లుగా, యశమును, ఓరాజా ! ఎన్నవైతివి.

వ. అని యమ్మునీశ్వరుండు.

32

తే. నిజశరీర మెట్లట్ల యానృపునిమేను

నాత్మజాయాసమాగతం బైనయపుడ

ప్రాణములు వాయునట్లుగాఁ బరమశోక

వశత శపియించి మృతి వొందె వనితతోడ.

33

రా. ఆత్మజ = కుమారునియొక్క, ఆయాసము = సొకటము, ఆగతంబైన.

భా. ఆత్మజాయా = నిజభార్యలతోఁగూడ, సమాగతంబైనయపుడ = సంయోగమైన యపుడే, సమాగతశబ్దము భావార్థమందుఁ గ్రప్రత్యయంతము. కడమ యేకార్థము

మ. యతి యెంతేఁ దనయాత్రి జేడ్చడినవాఁ

డై యాత్మజాయాసమా

గత మైనప్పుడ మేను బాయు మని య

ల్కన్నన్ను శాపించె నం

తతి లేకుండెడిచోఁ దదాశ మిగులం

దా బోవు తెట్లేనియున్

ధృతిమై నోర్వంగ వచ్చు నామదికిఁ జం

తింపంగ నం చెచ్చు చున్.

34

రా తనయనియొక్క, అర్తి, ఆత్మ జంపుత్తునియొక్క, ఆనూనము = శోకము, తదాశ = సంతానాపేక్ష, మిగులన్ = పూర్ణమైనను, తాబోవుట, ఎట్లేనియున్ = ఎట్లేనను, నామదికిఁ జింఠింప నోర్వవచ్చును. కడమ సులభము.

భా. యతి = ముని, ఎం లేన్ = అధికమైన, తనయార్తిన్ = తన దనకు, చేడ్వడినవాడై = అట్లే, ఆత్మజాయానమాగతమైనప్పుడు = ఆత్మ భార్యాసంయోగమైన యపుడే - ని పూర్వోక్తావవాదము. మేను బాయు మని, శాపించెన్ = శపించెను. సంతతి లేకుండెడిచో, తదాశన్ = ఆసంయోగాపేక్షవల్లనే, తాబోవుట, మిగులన్ = మిక్కిలియు, మదికిన్ = మనస్సునకు, ధృతిమైన్ = ఎంత ధైర్యము గలిగిన ననుట. ఓర్వంగవచ్చునా? తాళరాదనికాకుండునని అంచున్, జనపతి యని మీదటివన్యములొక గర్త. ఎన్నుచును.

క. జనపతి దాననతీవ్యధ

మనస్కుడై యిట్టి దయ్యె మత్సుచరితవా

సన యింక నేమని నిజపురి

కిని జనియెద ననుచు నాత్మ కిల్బిషశంకన్.

35

రా. జనపతి = దశరథుడు, తాను, అనతివ్యధమనస్కుడై = అధిక ద్యధలేని మనస్సుగలవాడై, కావము పుత్రహేతువాయోగనుక, మల్ =

నాయొక్క, సుచరిత్రవాసు = జన్మాంతరసుకృతసాస్కారము. “వాసనా భావనా సాస్కారోనుభావాద్యనుస్త్పతిః” అని అ. ఇట్టిదయ్యెన్, కావమై ఫలించె ననుట ఇంకనేమి = ఇంకవిచారమునకు నిమిత్తమేమి, అని = ఈలాగున తెంచుకొని, నిజపురికిన్ = ఆయోధ్యకు, చని = పోయినవాడై, ఎదన్ = మనస్సునందు, నచుచు = చిగుచ్చునట్టి, ఆభిప్రదియగునది యనుట. ఆర్థాంతరము. ఇంక నేను, మని = కృతార్థుడనై, నిజపురికిన్ = ఆయోధ్యకు చనియెద నచుచు, ఆత్మ = తనయొక్క, కిల్బిషశంకన్ = పాపభీతిచేత, దానంబుచేసె నని ముందరి పద్యమున కన్వయము.

భా. జనపతి = హిండురాజు, దానన్ = ఆయెన్నికచేత, అతివృధ మనస్కుడై = అధికవృధ గలమనస్సు గలవాడై, ఇంక నేమని, నిజపురికిన్ = హస్తినగరమునకు, చనియెద నచుచున్. కడమ సమము.

క. గగనాతీతము లగుగో

గగములు వేదండ్లఘోటకస్తోమములున్

మణులు ధనధాన్యములు బ్ర

హ్మణులకు దానంబు నేసె నాతఁడు మఱియున్.

6

తెంటికి సమము; సులభము. ఇంక నాల్గవద్యములకు గుళికము.

తే. తనకుఁ గలభూషణాదిస్వస్తుజాల

మగ్రజాయత్తముగఁ జేసి యంచితనయ

బలలసద్వర్తనలవనీసలిని జూడఁ

జాల నని వారితో దయాశ్చయత మేఱయ.

37

తే. మనవియొక్తిలేఱంగు మీ కనిన దడవి

నవయ నేటికి మనకరినగరమునకు

నరుగుఁ డని పెదముద్రసల్లు ననుఁగులాడ

చెరవరులు గనికరముతోఁ బెరసి కొలువ.

38

క. మానవతులారహితస

త్వాసుగతిశాంతిః దనరి యతినై పూ్య

శ్రీనెరయ నాత్మసామ్రా

జ్యాసుభవము పూనె దయ జనావళిమెచ్చన్.

39

క. అనిభృతదాక్షిణ్యం దై

తనయాలోకనవిదూరతకుఁ గుండునిజాం

గనలం గూడి యవని నా

ఘనుఁడు నడవెఁ బెంపు మీఱఁగా మునిచర్యల్.

10

ఆనాల్గుపద్యములకు రాఘవార్థము: తనకుఁగల, అగ్రజాయత్తముగఁ = బ్రహ్మణాధీనముగా 'ద్విజాత్యగ్రజన్తభూదేవ బాడబాః' అని ౧. అచిత = అర్హములైన, నయబలములచేత, లసత్ = ఒప్పుచున్న వర్తనలు, అని వారిత మైన, ఉదయ = అభ్యుదయముయొక్క, ఆశ్రయతఁ = ఆశ్రయత్వము చేత, అవస్థిల్లిన మెఱయ. గా. ౧. ముత్రులవాక్యము మనవి = విన్న పము, యుక్తితెఱుగు = యుక్తిమార్గము, మనప చెప్పకొనునే ర్పించుఁజేపు వచ్చును. మీకనినది, అరి = శక్త్రుడైన దశరథునియొక్క, నగరమునకుఁ = పట్టణమునకు, అరుగుడని, పెదముదుసళ్ళు నుండును, ఆడఁ = చెప్పఁగా, వెరవు = హరుచెప్పునబుద్ధిని, కని, శత్రులు = శత్రువులు, కరముతోఁ = కన్నముతోఁగూడ, 'భాగధేయకరోబలికి,' అని అకావల గా. ౨. మానవతులారా = ఇతర పురుషసామ్యముతోడ, రహితమైన, సత్త్వ = బలముయొక్క, ఆసుగతిఁ = యోగముచేత, అతినైపుణ్య = అధికనిపుణత్వము యొక్క, శ్రీ = సమృద్ధి, నెరయదయజనావళిమెచ్చఁగా, ఆత్మ = తన యొక్క, సామ్రాజ్యాసుభవమును, పూనె = వహించెను. 3. అని భృత = గూఢముగాని, దాక్షిణ్యంధై = దక్షిణనాయకత్వముగలవాఁడై, క. 'పెక్కండ్ర సతులయందును, జక్కనిమొగమాట మొక్కచదముగాఁ బెం, పెక్కిన

దక్షిణసాయకుఁ, దక్కజమగఁజెలియవలయు నార్కులు క్రిలిన్' అని కావ్యాలంకారచూడామణి. తనయ = కుమారులయొక్క, ఆలోకనవిదూర తకుఁ గుండు, నిజాంగనలక్ = కౌసల్యకైకేయానుమిత్రలను, కూడి, అవ నిక్ = భూమియందు, ఆఘురుడు = ఆలాగునఁ బ్రసిద్ధుడైన దశరథుఁడు కామునిచర్యల్ = మన్మథక్రీడలను, పెంపుమీఱు నడపెను. ౪.

ఆనాల్గుపద్యములకు భారతార్థము. భూషణాదినద్వస్తు జాలమును, అగ్రజ = శ్రేష్ఠుడైన ధృవరాష్ట్రనకు, ఆయత్తముగఁ = అధీనమగునట్లుగా, "అధీనోనిన్న ఆయత్త" అని ఆ. చేసి, అంచి = అంపి, సద్వర్తనలక్ = మంచినడకలు గలవారైన శన యబలలక్ = కుంఠీమాద్రులను, పసిస్థలి యందుఁ గూడఁ జాల నని, వారిలోఁ, దయాశ్రయత = కృపాదత్వము, పెరియఁగా, అనుమాట ౧. మనవియుక్తితెఱంగు మీ కనినది = మీ రెఱింగినది ఆడవి నవయ నేటికి మన, కరినగరమునకుఁ = హస్తినగరమునకు, ఆరుగుఁడు, ముదుసళ్లు = పెద్దలును, ఆరుగులు = ఆపులును. ఆడక్ = ఆకట్టించుదు, వెరవరులును గనికముతో, కొలువక్ = కొలుచునట్లుగా, అనిపెవక్ = అంపెదను. ఆరుగుఁడని క్రిదటికన్వయము. ౨. మానవరు లార సంబోధనము. హితవైన సత్త్వగుణముయొక్క, అనుగతిక్ = ఆపుతిచేత, యగినై = గవస్వినై, పుణ్యములయొక్క, క్రి = సమృద్ధి, శెర యక్ = ప్రకాశించునట్లుగా - క్రిశబ్దముమీఁద దెరుగునగుడ దీర్ఘ మున్నందుకు, క. 'స్త్రీలింగశబ్దవికలికి, నోలిం దుది దీర్ఘముడుప నుండును దెలుగై, కోలదియే కాక్షరశ, బ్దావిసర్జించి నిర్జితాసురకృష్టా' యని కవిలోక చింతామణి. అత్త బ్రహ్మను నెడి, సామ్రాజ్యముయొక్క, ఆనుభవమును బూనె దను, యజన = యజ్ఞములయొక్క, ఆవళిక్ = పజ్జిని, మెచ్చెను. 3. అని ఇట, భృతదాక్షిణ్యుండై, తనయొక్క, ఆలోకనవిదూరతకుఁ = చూడకుండుటకు, కుండుచున్ననిజాంగనలను, కూడియ=కూడుకొనియే, వనిని, ఆఘురుడు = సాండురాజు, మునిచర్యలను దెంపు మీఱుగా నడపెను. ౪.

చ. అకలుషయావనస్థదశ

యంతయుఁ దా నడపెన్ నృలోకపా

లకుఁడు శతాంతరంగరిపు

లన్ నెఱయం బొలియింపుచున్ సమా

ధికరహితాత్మనర్తనన

తిసిరుఁడై ప్రణిధిప్రయుక్తఁ బా

యక యెపుడుం బ్రధానపురు

షాంతరవర్తన నాకలింపుచున్.

41

రా. నృలోకపాలకుఁడు = దశరథు డు, శత = కఠోరములైన, 'నికృతస్తవృక్షాశ్శతః' అని అ. క్రోధగుణగ్రస్తములైనవి యనుట అంతరంగములఁ గలశత్రువులను, క్రోధగుణములకు మున్నెమియందు, వైశున్యం సాహసం ద్రోహ మిర్వాణానూర్థదూషణమ్, వాగ్దండనంచ పారుష్మం క్రోధభోషిగుణోష్ఠధా' అని అ. నెఱయం బొలియింపుచున్ = లెస్సగా నిగ్రహించుచు, 'అగ్నేశ్వేషం ఋణాచ్ఛేషం శత్రోశ్వేషం నశేషమ్' త్తరు నియతివలన, ఆర్థాంతరము. శర = నిగ్రహమునకురాని, అంతరంగ = మృదయమువల్లనైన రిపులను = వ్యసనరూపములయినశత్రువుల ననుట 'స్త్రీద్యూత మృగ యాపానపాకౌర్యహ్యార్థదూషణమ్, వాగ్దండనంచ సప్తైలే వ్యసనాని విదుర్బుధాః' అని గ్రంథాంతరము. 'మృగయాత్కేదివాస్వాపః సరీపాటః స్త్రీయాసుకః, తౌర్యచ్రికం పృథ్వాట్యచ కామజాదశధానుణాః' అని కామందకము. నెఱయం బొలియింపుచున్ = పెంచకుండఁ జెఱుచుచును, 'అత్తనమేవ ప్రథమం వినయేనోపపాదయత్, తతోమాత్యాంస్తతో భృత్యాంస్తతఃపుత్రాంస్తతఃప్రజాః' అని నీతిసారము. 'ఏనేయోహింద్రియ జయస్తద్యుక్తశ్చాస్తుమర్హతి' అని రామాయణము. సమాధిక = సములతోడను నధికులతోడను రహితుడైన, ప్రభుమంత్రోత్సాహశక్తులచేత నందఱిని లోబడనడచి సర్వాధికుడైన యనుట. ఆత్మ = తనయొక్క, వర్తనన్ =

కాజధర్మముచేత, 'స్వామీనాథనమర్థస్య రక్షానంవర్థనంతథా, సత్సాత్తప్రతి
 పత్తిశ్చ రాజపుత్రం చతుర్విధ' మ్మని కామదశము. అతిస్థిరుడై = ఊర్జి
 రుడై, అర్థాంతరము సమాధిక రహిత = సాధారణమైన, అత్త = శరీరము
 యొక్క, వర్తన = స్థితిచేత, అతి స్థిరుడై = స్థైర్యగుణముగలవాడై,
 'మృణ్వత్యంగభోలేస్యో యిపుమాన్ సదివాకసః, ఉరశ్చ మణిబంధశ్చ
 మప్తిశ్చన్మపలేస్థిరః' అనియు లక్షణాశాస్త్రము. ప్రణిధి = గూఢచారుల
 యొక్క, 'ప్రణిధిః ప్రార్థనే చారే' అని అ యుక్తి = అంపుటచేత,
 ప్రధానపురుష = పురోహితమంత్రిపుత్రజ్ఞాని దండనాయకుల క్క,
 'పురోహితామాత్య కుమారకుల్యసేనాప్రణేతార ఇతి ప్రధానాః' అని కామం
 దశము అంతరవర్తన = అంతరంగవృత్తాంతమును, ఆకలింపుచు = తెలిసి
 కొంచును. 'చరాన్ ప్రచారయేపిథే హ్యైత్తనశ్చ పరస్యచ, పాషండావీన
 విజ్ఞాతా నన్యోన్యమితరసి' అని నీతిసారము. అర్థాంతరము. ప్రణిధి = గూఢ
 చారులయొక్క, ప్రయుక్తి = వాక్యమును, పాయక = అతిక్రమించుక,
 ఎలదును, ప్రధానపురుష = వెద్దమంత్రితోడ నగు. 'ప్రధానస్యా న్నహ
 మాల్మే ప్రకృతౌ పరమాత్మని' అని వి. అంతరవర్తన = అప్రాలోచనము,
 ఆకలింపుచు = చేయుచును, 'సదాయకూలేషు హి కుర్వతే రతిం సృపేష్వ
 మాల్మేషుచ సర్వసుపః' అని భారవి. కలుష = దోషములేని, యావనస్థ =
 ప్రాయపువానియొక్క. గత = వస్థను, విహరముల ననుట ధర్మార్థకామ
 ములను బ్రాతర్దిధ్యానా సాయుకలములయందు నాచరించుట ధర్మమే
 కనుక నకలుషపదము ప్రయోగించినాడు. ధర్మార్థకామాః కాలేషు త్రిషు
 యేన స్వపశ్చితాః' అని బ్రహ్మాండపురాణము అర్థాంతరము. యావనస్థ =
 జవ్వనముందుఁ గలిగియున్న, దశ = వస్థను. బహువిధరతిప్రసంగము ననుట.
 'దశావస్థాన సేకథా' అని వి. అంతయు = తెన్నగా, నడపెను. జాతి
 స్వభావగుణసేతజధర్మచేష్టా భావేరితేషు వికలారతికం త్రముగా, అభాగి-

స్థలతి యావతఃకుంగసానాం ॥ నారీకేశఫలమావ్య కపికరోతి" అని
రతిరహస్యమందుఁ జెప్పియున్నది గనుక.

భా. నృలోకపాలకుఁడు = పాండురాజు, శతములైన, అంతరంగ
రిపులఁ = కామక్రోధలోభమోహ మదమాత్సర్యము లనెడు సరిషడ్వర్గ
మును, నెఱియం బొలియింపుచుఁ, సమాధి = వికారధ్యానమును, కర =
చేయుచున్నదై, హిత = ఇంపైన, ఆత్మ = మనస్సుయొక్క, వర్తనఁ =
వ్యాపారముచేత, 'సమాధిర్నియమేధ్యానే విపాకేచ సమర్థనే' అని వి. అతి
స్థిరుడై = చాందల్యము లేనివాడై, 'పూజాశోటినమం స్తోత్రం స్తోత్రకోటి
సమో జపః, జపకోటి సమం ధ్యానం ధ్యానశోటిన మాయమః' అని యోగ
శాస్త్రమందుఁ జెప్పబడినది గనుక, ప్రణిధి = ప్రార్థనారూపములైన దేవతా
స్తోత్రములయొక్క, ప్రయుక్తిఁ = సమ్యగ్విచారమును, పాయక = శ్రవణ
మనన నిధిధ్యాసములతర్వాత బ్రహ్మసాక్షాత్కార మని వేదాంతమతసిద్ధాం
తము గనుక, ప్రధాన = ప్రకృతియొక్కయు, ప్రధానంప్రకృతి స్త్రిని
యామి' అని ఆ పురుష = పరమాత్మయొక్కయు, 'పురుషావాత్స మానవా'
అని ఆ. అంతరవర్తనఁ = భిన్నమైన యునికిని, 'అంతర మవకాశావధిపరి
ధానాంతర్థి భేదతాదర్శ్యే' అని ఆ. ఆకలించుచుఁ = నిర్గుణబ్రహ్మోపాసన
చేయుచును, ఆకలుషయా = పరిశుద్ధిమైన, పనస్థదశ = వానప్రస్థవృత్తిని,
అంతయుఁ = సాంగముగా, నడపెను

వ. ప్రవర్తిల్లువాఁ డెందు ననవత్కులకు గతి లేదని మహా
మునులవలన వినుచుండుం గావున సక్కొలుతేదిర్చుకొన
లేమికిం జింతాక్రాంతుడై యొక్కగాఁ డమ్మహీకాంతుండు
దనయగ్రభాగంబున.

చ. తనరునిజాన్వవాయగురుధర్మదవృత్తి నరుంధతీసువా
సినివరుసన్నతుల్ బుధవిశిష్టసభం గనునట్టిసద్గుణై
కనిధినిజాగ్రదారహితకార్యభరాత్తతనుండఁ జూచి యి
ట్లనియెఁ దనూజహీనతకు నాత్మగరంబు భరంబునొందగన్.

రా. నిజాన్వవాయగురున్ = తమకులగురువైనవాని, ధర్మదవృత్తిన్ =
ధర్మోపదేశముఁ జేయువర్తనగలవాని, సన్నతులు గనునట్టిసద్గుణైకనిధిని, అట్లు
ధతీసువాసినియొక్క, వరున్ = పలియైనవసిష్ఠుని, జాగ్రత్ = ప్రకాశింపుచున్న
దై, ఆరహిత = లేస్సగా విడువఁబడిన, కార్యభర = ఇతరకార్యభారముగల,
ఆత్మతన్ = బుద్ధిగలవాడ౯టచేత, జాగ్రత్తుద మాత్మకు విశేషణము. కడమ
సులభము.

భా. నిజాన్వవాయ = నిజవంశమునకు 'వంశోన్వవాయస్సంతానః'
'ని అ. గురుధర్మద = ఆధికధర్మము నిచ్చునట్టి, వృత్తిన్ = వర్తనగలదాని,
'గురుధతీసువాసినియొక్క, వరున్ = సామ్యమున, 'చిరంటీతుసువాసిని' ని
'బుధవిశిష్టసభయాదు సుతులకు గనునట్టి, సద్గుణైకనిధిన్ = మంచిగుణ
ములకు ముఖ్యాశ్రయమైనవాని, నిజాగ్రదారన్ = కుంతిని, హిత = ఇంపైన
కార్యభర = ప్రలాచరణాద్యుత్పన్నప్రయోజనములుగల, ఆత్మతన్ = బుద్ధి
గలద టచేత, ఉండఁగాఁజూచి, తనూజహీనతకున్ = పుత్రులు లేమికి, ఆత్మ =
తనబుద్ధి, భరంబునొందగన్ = కుండుచుండఁగా, ఇట్లనియెను, క్రిందటివచ
నములోని మహిమాంతుఁడు కర్త.

చ. పాదలితి రాజ్యభోగములఁ బూనితి దిగ్విజయోన్నతింగడున్
వదలక దానధర్మముఖవర్తనలుం దగునట్లు సల్పితిం
దుది నవి యేమి చెప్పు నతిదుఃఖకరంబుగ నిట్లు పుత్రుసం
పద కెడ గైతి నీదయసమగ్రత యాపరిపాటి యే సుధన్, 44
రాఘవ—7

రా. నీదయయొక్కనమగ్రత.

భా. నీదు, ఆయ = భాగ్యముయొక్క, కడమ యేకార్థము.

క. చెలువమరుధర్మమునఁ బు

త్రలలామముఁ బడయ లేమిఁ దాపసనాథా

కులహృద్వర్తన మగునా

కలుషపుజీవనముకంఠె గప్తము గలదే.

45

రా. చెలువమరు = ఒప్పిదమగు, తాపసనాథా-నంబుద్ధి, కులహృద్వర్తనమగు = వంశనాశక మైనవృత్తిగల.

భా. చెలువ - నంబుద్ధి, మరుధర్మమునకొ = రతిచేత, పుత్రలలామము=సుపుత్రుని, పడయలేమిచేతఁ దాపముతోడ, సనాథ = కూడినదై, ఆకులమునైన, హృద్వర్తనమగు=మనోవ్యాపారముగలదైన, కడమ సులభము.

సీ. కులవర్ధనుం డగుకొడుకుఁ గాననియట్టి

లాఘవాస్పదునియాలయము లయము

సిరులకుఁ దొడ వైనవరసుతుఁ బడయని

ఘనకలుషాత్తుజీవనము వనము

పితరులఋణము దీ ర్చెనుసూచు జెందని

దౌర్భాగ్యశీలుగోత్రమ్ము త్రమ్ము

రహి నిహపరసుఖప్రదుఁ బుత్రు నెత్తని

వరపుణ్యహీనుభవమ్ము వమ్ము

తే. పలుపలుకు లేల నిఖిలము ఖిలము సూచె

యాత్మజులు లేనివారి కోయతీవరమణి

తరమె యనవత్కువై శర్ల మరయ నతని

యఖిలమును నిట్లు మఃఖివర్ణహాని జెంద.

46

రా. ఓయలివరమణి = బ్రహ్మశ్రీశ్రీఘండా, అనవత్యు = ఆపుత్రకుని యొక్క, వైవర్ణ్యమును, అరయందరమే = ఎంచందరమా, ఆతనియభిలమును నిట్లు ముఖవర్ణహానిఁ జెందఁ = అభిలమునకు ముఖవర్ణహాని-యనఁగానకనిసంబంధములైనయభిలశబ్దములకును మొదలివర్ణముపోయి కడను నిలుచుట, అభిలమునకును నకారముపోయి భిలమనెడుపదము నిలుచునట్లు, ఆలయము జీవనము గోత్రము భవ మ్మనుపదములు నాలుగింటికి నిజే నియమము.

భా. ఓయలివ రమణి సంబుద్ధులు.

శా. వేయుం జెప్పెడి దేమి మానివరసద్వృత్తంబుచే నే . . .
జేయఁరాదు పితృణామోక్షము సుతశ్రీచక్రప్రాప్తికిఁ
ధీయుక్తిగన నొందుత్రోవ గలదేనిక వేదెనకదేవర [లన్.
న్వాయం బొప్ప ఘటింపు నాకురుకులం బవ్యాహతీక వర్తి

రా. మానివర = సంబుద్ధి, దేవరను వేదెనను, న్వాయంబొప్పక = ధర్మమార్గమున, ఉరుకులంబు = ఘనమైనవంశము. “వ్యాహతీన్వర్తిక = చెదరకవర్తిలునట్లుగా, తత్ప్రాప్తికి నొందుత్రోవ, కలదేనిక = కలిగినట్టాయెనా, నాకు ఘటింపు మని యన్వయము. భారతార్థమందు దేవరన్వాయ మను దిక్కున, “అనచివ” యనుసూత్రము వలన నకారమునకు ద్విత్వము వచ్చినది గనుక నీయర్థమందు దేవరక అని వైకారంబు నిలువఁ జెప్పినాడు. స్వర భేదమైనను నతర మేకరీతి గనుక స్లేషకుం జెప్పవచ్చును.

భా. మానివరసద్వృత్తంబుచే నేమిటక = ఏమనివర్తనచేతను, పితృణా = పితృణుణామయొక్క, “ఋలిసవణ్ణేఋనా” అనుసూత్రముచే వికల్పమున సకర్ణదీర్ఘము. మోక్షము = మోచనమును, సుతశ్రీచక్ర = పుత్రలభము వినాగా, “శోభాసంబుధి పద్మానులక్ష్మీభిః” అని కాశ్యపనిఘంటు. చేయక రాదు, తత్ప్రాప్తికి = ఆపుత్రలభమునకు, ఒందుత్రోవగలదు, ఏక = నేను,

నినుజేడెదను, జేవరన్యాయంతొప్పకొ = జేవర న్యాయమువంటిన్యాయ
మొప్పంగ, నానాయొక్క, కురుకులంబు, అవ్యాహతి న్వర్తికొ = ఎడతెగ
కుండునట్లుగా, ఘటించు జేయుము.

క. అనవగతోనత యై పెం

పునః దనరుభవత్కృపావిభూతిః గనినయేఁ
దనయాపేక్షాదీనత

ననఘ యితరు నట్లు పొందు టర్హ మె యకటా ! 48

రా. అనవగత = తెలియబడని, ఊనత = అల్పశ్చము గలది, భవత్ =
నీయొక్క, కృపావిభూతిః గనినయేఁ, తనయాపేక్షా = పుత్రులయందలి
యపేక్షచేతనైన, దీనత = దైన్యమును, ఇతరునట్లు = వింతవానిలాగున,
పొందుటర్హమె, కాకున్వరము.

భా. 'నకొ = ఇట్లనగా, వగతో = వగపుతోఁగూడ, నతయై = నవ్ర
యైనచై, కుంతియనుమాట, ఏను, తనయాపేక్షాదీనతచేత, ఇతరుకొ = పరుని,
ట్లు = నీవు చెప్పినప్రకారము, పొందు టర్హమె ?

మ. ఎనయకొ లోకగురుప్రశస్తి గునీయిల్లాలనై కాంతవ

స్తవలంబుస్వచు చుట్టి మానవతులకొ ధన్యస్థితకొ మించి యొ
ప్పిస న్నర్హమె యిట్లనందనులయాభీర్తిపాల్వేత పా
వక మానీశ్వర యంతకంఠెనయశోవాదంబు లే దెన్నంగన్.

రా. లోకగురువనెడు ప్రశస్తిగలనీయొక్క, ఇల్లాలనై కాంతవర్త
నలకొ = ఈలాలనయొక్కయత్యంతవర్తనలచేత, "తీవ్రై కాంతనితాంతాని" అని
అ. మానవతులకొ = మనుష్యసామ్యమును, మించి, ఇట్లు, అనందములు = అపుత్ర
కులయొక్క, ఆభీర్తి పాల్వేతయర్హమె, కాకున్వరము, పావనమానీశ్వర
సంబుద్ధులు, కడమ నమము. ఈలాలన యరుదిక్కున నిల్లాలన యనివచ్చినందు

నకు, క. 'మదమున నా ఈ డోలను, పదములకుద లావ్వు లుడుగఁ బైవర్ణ ముతో, నదుకునెడం గవియును దుది, గుదియఁగ మఱి జడ్డవ్రాలగుం బై హల్లు' లని యాంధ్రభాషాభూషణముందు, మ. 'ఎనయ్' లోకగురుప్రశస్తి గలసియిల్లాలనై' యనుదిక్కున క. 'తెలుఁగున యా గలుగదు దొలి, యిల యావలె నుండువర్ణ మేకార మగు' ననులక్షణమువల్ల నేత్వమే గనుక నికార మునకు యతి చెల్లెను.

భా. లోకములయందు, గురుప్రశస్తిగల = అతిప్రసిద్ధిగలిగిన, నీ యొక్క యిల్లాలనై, కాంత=మనోహరములైన, 'కాంతం మనోహరంబుచ్యో' మని అ. వర్తనలచేత, డిర్విత్ = భూమియుండుగల, మానవతుల = స్త్రీలను, మిందియొప్పినను నిట్టన, డిర్వైమె = న్యాయమా, ఈశ్వర-సంబుద్ధి, ఇంత కంటె = పరపురుషునంగలికంటె, తరులయ = శరీరసాశనముచేతనైన, అభిలాత్తి=కష్టమైనపీడకు, 'స్యాత్కష్టంకృచ్ఛమాభిల' మని అ. పాల్వేత = 'ధీనముఁజేయుట. పావననాను, అటైనను, యిహోవాదము లేదు. "అవయ కోద్యస్తీకంమృత్యునా" సన్న్యాయమున జన్మహీని రాకుండును.

ప. అన సతఁ డిట్లనుం గలఁక నందఁగ నేటికిఁ దొల్లి యీక్రమం బున ననవత్కృత్య శాస్త్రపులు పుత్రులఁ గానరె యెందఱేనిఁ బెంపనను సుతేష్ఠిఁ జేసి నిను నే నియమించుచు నున్నవాడ నెవ్వనమునఁ జింత డిక్కి సుసమాహితచృత్తి నొనర్చుమవ్విధిన్.

రా. అనఁ = దశరథుఁడట్లనఁగా, అతఁడు=పసిష్ఠుఁడు, ఇట్లును, సుతేష్ఠిఁజేసి = పుత్రకామేష్ఠి నాచరించి.

భా. అనఁ = కుంతి యిట్లనఁగా, అతఁడు=పాండురాజు, ఇట్లును. సుతేష్ఠిఁజేసి = పుత్రవాంఛచేత, "ఇష్టి ర్యాగేచ్ఛయాః" అని అ. కడను గులభము.

క. అవినింద్యమతి వసుమతీ

ధవగుర్వాదేశమునను దా నెద్దానిన్

సవరించిన నది యిష్టము

నవిలంబిత నొసగు సందియము వల దెందున్.

51

రా. అవినింద్యమతి-వసుమతీధవ-సంబుద్ధులు. గురువుయొక్క యాదేశమున, కడను యేకార్థము.

భా. అతివ-సుమతీ-సంబుద్ధులు ధవ=భర్తయొక్క, గుర్వాదేశమునన్ = ఘనమైన యాజ్ఞ చేత, తా నెద్దాని సవరించినను నది, అవినింద్యము=దూష్యముగానిది, ఇష్టమున్ = అభీష్టమును, ఒనఁగును.

వ. అదియు.

52

సీ. అలముపావనగుణోజ్జ్వలదృశ్యశృంగార

చిత మై సుపుత్రసంస్థిత జేయుఁ

గావునఁ దత్కర్తకలనకు వరియింప

వలయునాతఁడెచ్చువైపుఁ జూడు

మనుడఁ బూర్వమున నే గనినసుమంత్రోప

దేశ మొక్కటి యిప్పు దీని కొసరి

యున్నది మీతలం పొకటి పొల్లగునె పు

త్రేష్టికి వేల్పుల నే నిచటికి

తే. దానఁ దెత్తు నోయనఘ నా తండ్రి యాజ్ఞ

యతీశయమున సాక్షాదీశ్వరాంశ మవు త

పస్వివగునినుమాధవుబలె భజించి

కంటి నీమంత్రశక్తి నీగరిమ మెఱయ.

53

రా. అదియన్ = ఆయజ్ఞమును, అలము = అధికములైన, పావనములైన గణములచేత, ఉజ్వలల్ = ప్రకాశించుచున్న, ఋశ్యశృంగమునకే

అరచితమై = చేయబడినదై, సుపుత్రుసంసిద్ధిఁ జేయుఁగావునఁ, తత్ = ఆ యజ్ఞముయొక్క, కర్తకలనకుఁ = ప్రయోగవిధికి, పరియింపవలయు నాతనిఁ = పరియింపవలసిన ఋశ్యశృంగుని, తెచ్చు, వైపు = ఉపాయమును, చూడుము, అనుడుఁ = వసిష్ఠుఁడొప్పున్నంత, దశరథుఁ డనుమాట, సుమంత్ర = సుమంత్రుఁ డనుమంత్రియొక్క, “ధృష్టిర్జయంతో విజయస్సి ధార్థో హర్థి సాధకః, అశోకో మంత్రి పాలశ్చ సుమంత్రశ్చాప్తమంత్రిణః” అని రామాయణమందు. ఉపదేశము = చెప్పినవాక్యము, దీనికిఁ = మీవాక్యమునకు, ఒనరియున్నది. “ఋశ్యశృంగం ద్విజశ్రేష్ఠం పరయ్య్యతి ధర్తవిత్, యజ్ఞార్థం ప్రసవార్థం చ స్వర్గార్థం చ నరేశ్వరః” ఇటను ననఁజుమారవాక్యమును సుమంత్రునివల్ల దశరథుఁడు విన్నాఁడని రామాయణము నందుఁ జెప్పియున్నది గనుక, దానఁ = మితలను, ఇచటికి వేల్పులసేసి, అజ్ఞ = సీయాజ్ఞయొక్క, అతిశయమునఁ దెత్తును. ఓయనఁగు-నా తండ్రి - సంబుద్ధులు. నిను, మాధవులరెఁ = విష్ణువువరె, భజించి, సీమంత్రశక్తిచేత, ఈగరిమ = ఈ పూజ్యత్వమును, మెఱయఁ గంటిని.

భా. అదియుఁ = నేఁ జెప్పినప్రకారమును, అలఁగుపావనగుణముల చేత, ఉజ్జ్వల = ప్రకాశించుదానా, సంబుద్ధి. దృశ్య = కంటి కిందైన, శృంగారముచేత, చితమై = చేయబడ్డదై, సుపుత్రులయొక్క సంసిద్ధిఁ జేయుఁగావున, తత్కర్తకలనకుఁ = ఆదేవరన్యాయవిధికి, పరియింపవలయునాతనిఁ = పరియింపవలసినవాని, తెచ్చువైపుఁ చూడుము, అనుడుఁ = పాండు రాజిట్టు లనఁగా, కుంతి యనుమాట. పూర్వమున నేను, కనిన = తెలిసిన, సుమంత్రోపదేశము = మంచిమంత్రముపదేశ మాట. ఇప్పుడు, దీనికిఁ = మీవాక్యమునకు, ఒనరియున్నది. పుత్రేష్టికి, వేల్పులఁ = దేవతలను, దానఁ = ఆమంత్రమున, ఇచటికి దెత్తును. ఓయనఁగు - సంబుద్ధి. నాతండ్రి = కుంతి భోజనియొక్క, అజ్ఞయతిశయమునఁ, సాక్షాదీశ్వరాంశ మపు = సాక్షా

దుద్రాంశమైన, తపస్విపరునిక్ = దుర్వాసుని, ఉమాధవులభజించి యీ
మంత్రశక్తిని గంటిని. ఈగరిమఁబట్టు దేవతలఁ దెచ్చెడుమహిమ, మెఱియిక్ =
వెలయుగా, కంటి నని క్రిందటి కన్వయము.

వ. కావున.

54

క. అచితథసంకల్పధరా

దివిజులలో ఎట్టివారిఁ దెచ్చి వరింతుక్

వివరింపవలయుఁ బుత్రే

ప్రివిధికి రప్పింతు మీరు చెప్పినయతనిన్.

55

రా అచితథసంకల్ప - సంబుద్ధి. ధరాదివిజులలోక్ = బ్రహ్మణుల
లోను. ఎట్టివారిఁదెచ్చి. వరింతుక్ = యాగార్థము నియమింతును. వివరింప
వలయు, మీరుచెప్పినయతనిక్ = ఋశ్యశృంగుని, పుత్రేప్రివిధికిక్, రప్పింతుక్ =
రప్పించెదను.

భా. అచితథసంకల్పధరా = సఫల మైనమనోరథమును వహించిన
వాడూ. సంబుద్ధి, దివిజులలోక్ = దేవతలలోపల. పుత్రేప్రివిధికిక్ - పుత్రేచ్ఛా
సిద్ధికి, మీరు చెప్పినయతని రప్పింతును.

చ. ఆనయముఁ రత్నబోధమున నంచితధర్మ నిరూఢియందు స
త్యనియతఁ బెద్ద యంశు విబుధావళిలోపల నమృతహస్తం బా
వనగుణశాంతతోరుచిరవర్ణనిసర్గమనః ప్రసాదం దై
తనరెడువాని మంత్రవిధిదత్తమతిక్ భజియించి తేదగున్.

రా ఆనయముక్ = ఎల్లప్పుడును, అమృతహస్తం = ఋశ్యశృంగుని,
విబుధావళి లోపలక్ = విద్వత్సమూహములోపల, పెద్దయందు, మంత్రవిధుల
యందు దత్తమతియైనవాని, రుచిర = మనోహరమునై, వర్ణంబు = వర్ణింపఁ
దగిన, నిసర్గ = స్వభావముచేతనైన, 'స్వరూపంచ స్వభావశ్చనిసర్గశ్చ'

అని . మనఃప్రసాదుడై = మనఃప్రసన్నత గలవాడై, “ప్రసాదస్తు ప్రసన్నతా” అని . తనరెడువానికే = ఋశ్యశృంగుని, భజించి = మనసు రాగొలిచి, శాంతతోక = శాంతాదీవితోగూడ, లేడగుక = తోడై వచ్చును.

భా. అనక = కుంతి యిట్లనగా, పాండురా జనుమాట, విబుధావళి లోపలక = దేవసంఘములను, ‘విబుధః పండిలేదేవే’ అని వి. యముక = యముని, మంత్రవిధి = మంత్రానుష్ఠానమందు, దక్ష = సమర్థమైన, మలిక = బద్ధిచేత, భజించి లేడగును.

క. అని నృపుడు భార్యతో నా

యనఁ ఁడయక తెచ్చి యాగమాచారముతోఁ

దనకుఁ దనూభవలాభం

బొనరం జేయుటకుఁ గడుఁ బ్రియోక్తులు పలికెన్. 57

రా. నృపుడు = దశరథుడు, భార్యతోక = శాంతతోగూడ, అయనక = ఋశ్యశృంగుని, తడయక = క్రిమి, తెచ్చి, తనకుఁ దనూభవ లాభంబు, దినరక = కలుగునట్లుగా, ఆచారముతో యాగముఁ జేయుటకుఁ బ్రియోక్తులు పలికెను.

భా. అని = ఇట్లని, నృపుడు, అయనక = యముని, తడయక తెచ్చి, ఆగమాచారముతోక = దేవరన్యాయశాస్త్రవిధితోడ, తనకుఁ దనూభవలాభం బొనరం జేయుటకు, భార్యతోక = కుంతితోడ, కడుఁ బ్రియోక్తులు పలికెను.

వ. ఇట్లు నియమించి.

58

తే. ప్రతిపదంబును నిజపురోహితమతాను

శీలనమున సదీహౌవిశేషుఁ డగుచు

ననఘమతు ల్లెనమునులతో నాత్మయోగ

మొకటి కొద లేకయుండఁ జేయుచును వేడ్క.

59

రా. ప్రతిపదంబును = అన్నిప్రయోజనములయందును, “పదం
 వ్యవసితప్రాణ స్థానలక్ష్యాంఘ్రివస్తుభు” అని ౧. నిజపురోహిత = వసిష్ఠునకు,
 మత = సమ్యక్మైన, అనుశీలనమునకే = అనువర్తనమున, సదీక్షావిశేషుఁడు =
 దీక్షావిశేషముతోఁ గూడినవాఁడు, అగుచు నాత్మయాగముఁ జేయుచు,
 ధరణిపుఁ డుండె నని ముందటిపద్యమున కన్వయము.

భా. ప్రతిపదంబును = చల్లాలుచు, నిజ = స్వకీయమైన, పురోహిత = ఆముష్మికము
 కొఱకు, హితమైన, మత = యోగముయొక్క, పురా = ఆదియందె, డోహిత
 మైన, మత = యోగమందలి సంకల్పముయొక్క యనియుఁ జెప్పవచ్చును.
 అనుశీలనమునకే = పరిచయముచేత, సత్ = లెస్సైన, ఈక్షావిశేషుఁ
 డగుచుకే = జ్ఞానము గలవాఁడై, మునులతోఁగూడ, ఆత్మయోగము =
 బ్రహ్మోపాసని, “ఆత్మదేహమనో బ్రహ్మస్వభావభృతిబుద్ధిభు” అని.
 వి. చేయుచును

చ. ధరణిపుఁ డుండె నంత బహు ధామునీసర్వ సుహృదయమానుఁ
 పరమసమృద్ధి బర్వేడువిభావసుసంపసురూపకాంతిని [డై
 శ్చరుగౌరవ లెల్లదూరముగఁబోయసభాజనగౌరవానమ [ధిన్.
 త్కరు ఘను నొక్కనిం బ్రమదగౌరవ మొప్పగఁ గాంచి సన్ని

రా ధరణిపుఁ డుండెను, బహుధా = బహుప్రకారములైన, మునుల
 యొక్క, సన్నను = శ్రేష్ఠమంత్రములచేత, హృదయమానుఁడై = వేల్పుఁ
 బడుచున్నవాఁడై, పరమ సమృద్ధి బర్వేడు = లెస్సగాఁ బ్రబ్వలించుచున్న,
 విభావసునందుకే = అన్నియందు, “సూర్యవహ్ని విభావహు” అని
 ౧. అనురాధ = తగిన, కాంతిచేతకే, నిర్భరుకే = అధికుడైనవాని, కొదలెల్ల
 దూరముగకే = కొదవలెల్లఁ దీఱుగా, పాయస భాజన = పరమాన్న
 పాత్రముయొక్క, “భాజనం యోగ్య పాత్రయోః” అని వి. గౌరవభావము

చేత. ఆనమల్ = వంగుచున్న, కరయుగము గలవాని, ఒక్కనికొక = ఒక దివ్యపురుషుని, కాంచి, “అప్పు డాయార్యసభయుండె నని ముందరిపద్యమున కన్వయము.

భా. ధరణిపుడు = పాండురాజు, ఉండెన్ = ఈ పూర్వోక్త ప్రకారమున వర్తించు చుండెను. అంత. అహుభామనికొక = ధిక లేజున్న గలవాని, “శృవాదేహత్విట్ప్రిభావాగ్రామాని” ని . . . సన్న్య = ఘనమైన మంత్రముచేత. హూయమానుడై = వినివఃశ్చివఃశ్చివః. చ్చివః. విభాజన సందకున్ = సూర్యపుష్కర దైవయముని, అంత. అహుభామనికొక = సూర్య లేజములచేత నధికుడైనవాని. కొదలు = కొదవలు, పాయన్ = పోవునట్లుగా, సభాజన గౌరవ = సన్న్యాసాలిశయముచే. “అనందససభాజన” అని . . . ఆనమల్ = వ్యవర్తి యగుచున్న. కరున్ = హస్తము గలవాని, ఫలి తార్థము ప్రేమాలిశయముచేత హస్తాభినయపూర్వకముగాఁ జేరఁ బిలుచు చున్నవాని ననుట, ఒక్కనికొక = ఒంటిగా వచ్చినవాని. ఇని యమునికి విశేషణములు. సన్నిధిన్ = సమీకమున, “సన్నిధి సన్నిధానేచ భవే దింద్రియగోచరే” యని వి. ప్రమద గౌరవము = సంతోషాధిక్యము, ఒప్పుగా, కాంచి = చూచి, “అప్పు డాయార్య యుండె నని ముందరిపద్యమున కన్వయము.

తే. అప్పు డాయార్యసభయాతతాద్భుతప్ర
మోదమందాక్షవృత్తి గేల్తొగించి యుండె
నంత రారమ్ము మనుజపయజ్ఞ ఫలము
నొసఁగెదఁ గొను మని విభావసూద్ధవుండు.

61

రా. ఆయార్యసభ, ఆతత = విస్తృతమైన, అద్భుత = అశ్చర్యము చేతను, ప్రమోద = సంతోషముచేతను, మంద = స్తిమితమైన, అక్షవృత్తి = ఇంద్రియవ్యాపారముచేత, “అక్షోరథస్యావయవేపాచికేవ్యక్తమింద్రియ” మని వి కేల్తొగించియుండెను, అంత, విభావసూద్ధవుండు = ప్రకాశత్య

పురుషుడు, మనుజుడు = నృపా, సంబుద్ధి. యజ్ఞ = పుత్రకామేష్టియొక్క, ఫలమును గొను మని యిచ్చె నని ముందరి వద్యమునందుఁ గ్రియ.

భా. అప్పుడు, ఆయార్య = కుంఠి, సభయాతతాద్భుతప్రమోద మందాక్షవృత్తి = భయాశ్చర్యసంతోషలజ్ఞాచేష్టలతో సహితురాలై, కేల్తాగించియుండెను, దేవతాకర్షణ మవచారమని భయమును మంత్రమాహాత్మ్య మువలన నాశ్చర్యమును సుపుత్రత్రలాభమయ్యెడినని సంతోషమును బరపురుషుడు గదా యని సిగ్గును గలవై యుండెనని భావము. “మందాక్షస్త్రీస్త్రపాస్త్రీదా” అని ఆ. అంతః, విభావసూక్ష్మపుండు = సూర్యపుత్రుఁడు, యముఁడు, మనుజుడు = మంత్రజపము నెఱచు, యజ్ఞముయొక్క, ఫలమును = సంతానప్రాప్తి ననుట, కడను సనుము.

పు. నిరతిం బార్థివగేహినీజనులకుఁ సేవింప నిష్ఠిండువం శరమాస్ఫుర్తికిఁ బట్టుఁగొన్తు సకలక్షౌభారధుర్యం బనన్ స్థిమై మించుతనూజలాభ మొనవున్ నీకంచు నిచ్చెంగృహన్ వరముం బాయసమస్తకల్పము దివ్యశ్రేష్ఠుఁ డత్యాదృతిన్.

రా. పార్థివ = సంబుద్ధి. గేహినీజనులకుఁ = భార్యలకు, సేవింపన్ = భుజింపు, ఇమ్ము, ఇందున్ = పాయసమందు, దివ్యశ్రేష్ఠుఁడు = ప్రాజాపత్య పురుషుడు, వరమును = శ్రేష్ఠమునై, అస్తకల్పము = నిష్కళంకమైన, పాయస మును నత్యాదృతిచేత నిచ్చెను, కడను సరి.

భా. పార్థివగేహినీ = రాజపత్నీ, సంబుద్ధి. జనులకు సేవింపన్, ఇమ్ము = స్థాపన, ఇందువంశ = చంద్రవంశముయొక్క, రమాస్ఫుర్తికి, పట్టుఁగొన్తు = అవలంబము, అనన్తించు తనూజలాభము నీకొదవునందు, దివ్యశ్రేష్ఠుఁడు = యముఁడు, సమస్తమైన, కల్పము = విచారము, పాయన్, వరమునిచ్చెను.

సీ. అట్టిచ్చి యతఁడు దా నంతర్నిత్యం డయ్యె
 నది యెల్ల విని గాఢహర్షం డగుచు
 జనవరుండు నిజాగ్రసతికి సౌభాగ్యంపు
 నడకల కేకయనందనకుఁ గ

రంబు గౌరవమహిమం బంచితానంత
 భావంబునం బర్వం బరమనియతి
 మనుసుమిత్ర కులసన్తానవతికి భవ్య
 దౌహృదోదయనిమిత్తంబు లైన

ఆ. యాసగములలోన సరయరయవ్యగ్ర
 బుద్ధి గోర్కు లెల్లఁ బూరితముగ
 నొసఁగఁ బనిచె నెంతయును దత్పరిగ్రహ
 జనుల వారు నట్లు సలిపి రెలమి.

63

రా జనవరుండు=దశరథుండు, వినిగాఢ = అత్యంతనిబిడమైన, హర్షము
 గలవాడగుచు, అదియెల్లఁ = ఆ పాయసమంతయు, నిజాగ్రసతికి=కొనల్య
 కును, కేకయనందనకును బంచి, అంతఁ = అతరువాత, భావంబునంబర్వం =
 చిత్తమునఁ బర్వంగా, లసన్తానవతికి, పరమనియతి=ఉత్కృష్టభాగముచేత,
 మను=మనుచున్న, సుమిత్రకు, భవ్యదౌహృదోదయనిమిత్తంబులైన = మనోహర
 గర్భప్రాప్తిహేతువులైన, ఆసగములలోన = ఆ రెండుభాగములలో, అర
 యర=ఐంతఃకొంత, తత్పరిగ్రహజనులఁ = భార్యలైనకొనల్యాకై కేయలను,
 “పరిగ్రహః పరిజనే పత్న్యాం స్వీకారమాలయోః” అని వి. ఒనఁగఁ
 బనిచెఁ=ఇయ్యంగట్టడచేసెను, వారును, ఎలమి=ప్రేమచేత, అట్లు సలిపిరి =
 ఇచ్చి రనుట

భా. జనవరుండు=పాండురాజు, అదియెల్లవిని = ఆవరప్రకారమంతయు
 విని, సౌభాగ్యంపునడకలకు, ఏక యనఁ=ముఖ్య యనఁగా, “ఏకేముఖ్యాన్య

“శేవలాః” అని ఆ తనకు = కుంతి కనుట, కరంబు = మిక్కిలియు, గౌరవ
 మహిమంబు = ప్రభావాలిశయము, అంచిత పూజితమైన, అనంతభావంబున =
 బాహుళ్యముచేత, పర్వత = ఒప్పుచునుండగా, వరమనియతి = మంచి
 నియమమున, “నియతిర్నియమేదైవే” అని వి. ముచున్న, సుమిత్రకులసత్తాన
 పరికిం = బంధుసమూహమందు బహుమానముకలదానికి, నిజాగ్రసతికి =
 కుంతికి నని క్రిందటికన్వయము. దౌహృదోదయమునను, నిమిత్తంబులైన =
 చిహ్నములైన, “నిమిత్తవ్యంజనంబుద” మని అ. ఆనగమల = ఆశావరం
 పరలను, లోననరయ = లోలోపలనే తెలియునట్లుగా, రయ = వేగముచేత,
 వ్యగ్ర = సంభ్రమపడుచున్న, బుద్ధిచేత, కోర్కులెల్ల నొసఁగను, తత్పరిగ్రహ
 జనుల = అకుంతి పరిచారికలను, పనిచేయు. వారును = ఆపరిచారికలును,
 అట్లు సలిపిరి.

క. భరియించె నపుడు విబుధో

త్కరసంప్రాధన మొసర్చుకడఁక తలిర్ప

హరిమధ్యమభువనముఁ బ్రో

చురతిం దద్గర్భభావశోభనలీలన్.

64

రా విబుధోత్కర = దేవసంఘముయొక్క, హరి = విష్ణువు, మధ్యమ
 భువనము = భూలోకమును, ప్రాచు, రతి = ఆసక్తిచేత, తత్ =
 ఆ కౌసల్యా కైకేయా సుమిత్రలయొక్క, గర్భభావ = గర్భత్వమనెడి, “గర్భో
 బ్రూణిషహ” అని అ. శోభనలీలను భరియించెను.

భా. అపుడు, హరిమధ్యమ = సింహమధ్య, కుంతి, తద్గర్భ = ఆగర్భముని
 యొక్క, భావ = అభిప్రాయముయొక్క, శోభనలీలచేత, విబుధోత్కర =
 విద్యత్ప్రమూహముయొక్క, సంప్రాధనమును, ఒనర్చు, కడఁక = యత్నము,
 తలిర్ప, భువనముఁ బ్రోచురతిని భరియించెను.

ఉ. దీనుల బ్రోవ గోరుదు రతిక్రమసత్కరుణా విముక్తులు
శానము ప్రంకు గోరుదురుదాహరణీయకడై కడమన
భోనిధిమధ్యభూభవము బులుగు గోరుదురత్యయోగ్యుని
న్యూననాథకాంత లసమానగుణాద్భుతగర్భసంగతి. 65

రా. మానవనాథకాంత, లసమాన = ససాధారణములైన, గుణముల
చేత నద్భుతమైన గర్భముయొక్క, సంగతి = సాంగత్యముచేత, అతిక్రమ =
అతిశయముచేత, సత్ = లెన్పైన, కరుణ = దయచేత, దీనుల బ్రోవ
గోరుదురు. ఉదాహరణీయ = వర్ణించదగిన, త్యయ = ధికభాగ్యము
యొక్క, “అయశ్శుభావహోవిధి” అని అ. కడమ సులభము.

భా. మానవనాథకాంత. లసమానగుణ = సద్గుణముల చేత, “లషకాంతా”
అను ధాతువుమీద శానచీరాదు, “లష్కాంతా” మీదవచ్చును గనుక,
అందు, “సహరితాలసమాననవాంశుకరి” అని మాఘకవ్యమందు బ్రయోగము.
దురతిక్రమ = నివారింప శక్యముగాని, సత్కరుణచేత, దీనుల బ్రోవగోరు.
దురుదాహరణీయ = దృష్టాంశము చెప్పరాని, దురత్యయ = అతిక్రమింపరాని,
ఈ యర్థమున నేకవచనక్రియలు.

క. విభునగ్రమహిషి కయ్యెడ

ద్రిభువనములయం దజాతరిపునామకుడై
యభిమతి గాంచుకుమారుడు

ప్రభవించె మహాయశోభిరాము డనంగన్. 66

రా. విభు = దశరథునియొక్క, అగ్రమహిషిక = కాలవ్యకు,
“కృతాభిషేకామహిషీ” అని అ. ఆజాత = పుట్టని, రిపునామకుడై = రిపుశబ్దము
గలవాడై, మహాయశోభి - మహా = ఉత్తమములచేతను, అయ = భాగ్యము
చేతను, శోభి = ఒప్పుదువాడు. “మహాఉద్ధవఉత్సవః,” “అయశ్శుభావహో

నిధి” అనియు అ. మహాత్ = అధికమైన, అయోధి = అపకీర్తివల్లనైన ధయము గలవాడు అనియు జెప్పవచ్చును. రాముఁ డనఁగను ప్రభవించెను.

భా. అయ్యోడక్ = ఆతర్వాత, విభునగ్రమహిషికి = కుంతికి, అజాతరిపునామకుడై = అజాతత్తు వనునామము గలవాడై, మహాత్ = అధికమైన, యశః = కీర్తిచేత, “అన్తహతస్సమానాధికరణభాతీయయోః” అనుసూత్రమున మహచ్ఛబ్దమున కాకారమంతాదేశము, అభిరాముఁ డనఁగాఁ గుమారుడు ప్రభవించెను.

క. సుర లెంతయు నలరిరి భా

సురతం దెసలె సఁగె బ్రబలె శుభవిభవంబుల్

ధరణిజనంబుల కప్పు డా

సరణి నుదయ మంది ధర్తసంతతి పెరుగన్.

67

రా. ఆసరణిక్ = రాముఁ డుదయించిన ప్రకారముననే, ఉదయమంది = ఆభ్యుదయముఁ బొంది, ధర్తసంతతి = ధర్తసమూహము, పెరుగన్ = వర్ధిల్లుగా. సురలెంతయు నలరిరి, సుర లని స్త్రీలింగమువలె జెప్పినందుకు లక్షణము. “సురశబ్దము స్త్రీలింగతః, బరంగుక్ బహువచన మగుచు భాసుర ముగ భూ, సురశబ్దము దక్కఁగ నొక, సరణిని గ్రీబత్వమందు జనశబ్ద మిల” నని కవిలోకచింతామణి.

భా ఆసరణిక్ = ఆప్రకారమున, ఉదయమంది, ధర్తసంతతి = ధర్తజులు, కడమ సరి.

వ. మఱియు.

68

క. అమితోన్నతిఁ గనియె నృప

ప్రమద మసుగుణప్రసన్నపవనునివలనం

గొమరు మిగుల బలియుసుగం

ధము గలవిరిసోన సురపథంబునఁ దొరుగన్.

69

రా. నృప = దశరథునియొక్క, ప్రమదము = సంతోషము, అనుగుణ ప్రసన్నపవనునివలన = అనుకూలచులయమారుతమువల్ల, కొమరు = ఒప్పదము, బలియు = నిబిడమాచున్న. సుగంధముగలవిరిసోనదొరుగఁగా నమితమైన యొన్నతిని బొందెను.

భా. నృపప్రమద = కుంతి, మనుగుణ = మంత్రావృత్తిచేత, 'గుణస్తావృత్తి శబ్దాదిజ్యేంద్రియాముఖ్యతంతువు' అని యాదవక్షింతు. ప్రసన్నుడైన, పవనునివలన = వాయువువల్ల, మిగులబలియు = మిక్కిలిబలవంతుని, అమితమైన యొన్నతిగలవాని, కొమరు = కుమారుని, కనియెను.

క. అరిభీమనాముఁ డీతఁడు

కర మరుదుగఁ గొను నృపాళిఁ గడు నొడిచి మహా

సురుల వధించు ననేకుల

దురమున ననువిబుధసన్నతులు వినఁబడియెన్.

70

రా అరిభీమనాముఁడు = శత్రుభయంకరసామధేయుడైన, ఈతఁడు = రాముఁడు. నృపాళి = శత్రురాజవర్గమును, నొడిచి, కరము = అప్పనమును, కొనును.

భా. భీమనాముఁడు = భీముఁడను పేరుగల, ఈతఁడు, కరము = మిక్కిలి, అరి = అప్పనమును, కొనును, కడమ యేకార్థము.

క. అమరనగరమున నపుడు

త్తమనీతివిచిత్రవీర్యతనయజ్యేష్ఠ

త్వమునదనరారున్మహా

త్వమునియతివశతసుతా ప్తిదద్దయు వెలసెన్.

71

రా. అమరనగరమున = అమరావతియందు, ఉత్తమనీతిచేతను, విచిత్రవీర్యత = అద్భుతపరాక్రమముగలవాడగుటచేతను, ఆయ = భాగ్యము రాఘవ = 8

చేనైన, జ్యేష్ఠత్వముచేతను, తనరారు, నృపసత్తము = దశరథునియొక్క, నియతపశత = ఆదృష్టసంప్రాప్తి, సుతాప్తి = రఘురామునిజన్మమందు, మిక్కిలివెలసెను. ఇట్లనఁగా దేవతలు రఘురామునిపుట్టువుచేత దశరథుని ప్రతాపాదులు గొనియాడి రనుట.

బా. అమర నగరమునకొ = హస్తినగరమందు, ఉత్తమసీలి = గాంధారికి విశేషణము. విచిత్రపీఠ్యతనయజ్యేష్ఠత్వమునఁ దనరారునృపసత్తముని = భృతరాష్ట్రునియొక్క, అతివ = గాంధారి, శతసుతాప్తి = శతపుత్రావాప్తిచేత, వెలసెను.

సీ. దుర్యోధనుం డన దుశ్శాసనుం డన
 దుర్ధర్షుం డన దుర్ముఖుం డన
 నమరువీరాదిగానారూఢగాఢశౌ
 ర్యప్రదీప్తులఘూకరణవిషణ్ణ
 నానావిబుధనింద్యమానోదయులసద్వి
 చారవివర్జితాచారుమతుల
 విగణింపరానిదుర్వృత్తి నధర్మపు
 దశలపనులయాస్పదంబు గాఁగఁ

తే. జలుపఁ గలవీతనియతుల సాహసాతి
 శయసమున్నతులనికృతస్థాసు లగుచు
 నార్యు లబ్బులరసితభావ్యర్థదృష్టి
 నరసి మదిలోన సుర్ముతవ్యసను లైరి.

72

రా. దుర్యోధనుండు = యుద్ధముచేయ శక్యముగానివాఁడు, దుశ్శాసనుండు = దుష్టమైనయాజ్ఞగలవాఁడు, దుర్ధర్షుండు = ఎదిరింపరానివాఁడు, దుర్ముఖుడనకొ = బహుప్రలాపి యనఁగాను, అమరు, వీరాదిగానారూఢగాఢ శౌర్యప్రదీప్తు - వీర = వీరులలోపల, అదిగాన = ప్రథమగణ్యత్వమును, అరూఢ =

పొందినట్టి, గాఢకార్యముచేత, ప్రదీప్తుఁ = ప్రకాశించెడువాని, లఘూకరణః = తృణీకరించుటచేత, విషణ్ణ = దీకులయిన, విబుధ = దేవతలచేత నింద్యమానమైన, ఉదయిక్ = ఆభ్యుదయము గలవాని, లసద్విచార వివర్జితాచారుఁ = దురాచారుని, మతుల, విగణింపరానిదుర్వృత్తిఁ = తలచరాని కష్టపు జీవుని, “వృత్తిర్వర్తనజేవనే” అని అ. ఆధర్వపుఁ = పాపరక్షకుని, ఇటువంటి, దశలపయఁ = దశముఖుని, లయ = నాశనమునకు, అస్పదంబుగాఁగఁ = స్థానమైనవానిగా, ఈతని = ఈరామునియొక్క, అతులసాహసాలి శయనమున్నతులు, చలువఁగలవు, అని = ఇట్లని, కృతశ్లాఘు లగుచునార్యులు, అబ్బాబుఁ = ఆరాముని, రసిత = రుచిగొనఁబడిన, భావ్యర్థ = భవిష్యదర్థముయొక్క, దృష్టిఁ = జ్ఞానముచేత, ‘దృష్టిర్జ్ఞానేత్తీదర్యనే’ అని అ. ఆరసి మదిలోన నుద్ఘాతవ్యసమలైరి.

భా. దుర్బోధసుండన, దుశ్శాససుండన, దుర్భరణుండన, దుర్బుఖుండన, వీరలాదిగా ఆరూఢ గాఢకార్యప్రదీపులను. ఘూక = గుడ్లగూబలయొక్క, రణ = ధ్వనిచేత, “యుద్ధేరవీరణః” అని అ. విషణ్ణ = ఖిన్నులయిన, నానా, విబుధ = విద్వాంసులచేత, నింద్యమానోదయలఁ = దూషింపఁబడుచున్న పుట్టువుగలవారిని, సద్విచార = వివేకముతోడ, విసర్జితఃస్మిక్కిలి యెడఁబాసిన, ఆచారుఁ = మంచిదిగాని, సతులఁ = మతిగలవారిని, విగణింపరానిదుర్వృత్తిచేత, ఆధర్వపుదశల = పాపములైన చర్యలయొక్క, ఆధర్వపు అనువునా దేశమునకు లక్షణము. క. ‘ధీరిధిగుణపదములవై, మానుగ హల్లున్న సంతిమ ములగుములకుం, బూని పునాదేశమగుఁ, భూయత వై నచ్చులున్న బుట్టగుములకుఁ. క. వాదపురబంతంబులును బ్ర, మోదపు శృంగారములును ముత్తై పుసరులుఁ, జూదపురిట్టలు నెయ్యపు, టాదరములు ననఁగ నివి యుదాహరణంబు’ అని యాంధ్రభాషాభూషణము పయ = ప్రయోజనములకు, అస్పదంబుగాఁగఁ = అవకాశమగునట్టుగా, చలువఁగల, వీతనియతులఁ =

నియమరహితులైనవారిని, సాహసాతిశయసమున్నతులను, అబ్బాలురకొ = అబాలకులను, క. 'లులమీఁదిలకురుర లగు, నిలఁ జెక్కిట పాలు రన మహి పాలు రనకొ, సలలితదయాళు రనఁగా, నలవడి వత్తిల్లు గాన నభినవదండీ' యని యాంధ్రభాషాభూషణము. సిత = శుద్ధమైన, భావ్యర్థవృష్టిని, అరసి. జాతకములంచూచి, ఆర్యులు, నికృతశాఘులగుచు = దూషించుచు, మదిలొకొ, అనుష్టుప్తవ్యసమైరి.

క. వెండియుఁ బతికోర్కొవొరల

రెండవసతి యనవరగుణరేఖఁ దనరుచుకొ

గం డెసఁగెడు సుతరత్నము

పాండురమణిశుక్తివోలెఁ బడసె హరికృష్ణ.

73

రా. రెండవసతి = కైకయి, సనవర = నికృష్టముగానివైన, గుణరేఖను, "పరానభవతీత్యవరా-ఉపరానభవతీత్యనవరా - నవరాచసా గుణరేఖాచ" అని నమాసము. నద్వితీయము ప్రృతమర్థమును బొందించుచున్నది. సుతరత్నము = సుశ్రేష్ఠమును. "రత్నం స్వశాంతిశ్రేష్ఠేతి" అని అ. పాండుర = శుభ్రమైన, మణి = ముత్యమును శుక్తివోలెకొ, ఉపమా. హరికృష్ణ = విష్ణు నయవలనఁ బడసెను.

భా. వెండియుకొ = మణియును, పతికోర్కొపొదలకొ = ఇంద్రుఁ డుత్తములుగావలె నను నపేక్ష ఫలించునట్లుగా, రెండవసతి యనకొ = రెండవసతి దేవి యనఁగా, వరగుణరేఖకొ = శ్రేష్ఠగుణవరంపరచేత, తనరుచున్న, పాండురమణి = మంత్రి, సుతరత్నము = పుత్రుఁడనెడు రత్నమును, శుక్తివోలెకొ = ముత్యపుచిప్పవలెనే, హరికృష్ణకొ = ఇంద్రునిగ్రహముచేత, పడసెకొ = పడసెను ఇంద్రుఁడు పర్వాధిదేవత గనుక సింద్రునిట్లనె శుక్తియు ముత్యముగనుచు.

క. భూకాంతుమన్ననలు గడుఁ

జేకులు నాముదితబుధచిత్రసుతిభరతుం

గైకమహావీరత్వా

స్తోతుని నర్జునసమాఖ్యుసుతుఁ గని యలరెన్.

74

రా. ఆముదిత = సంతృప్తులైన, బుధులచేత రచితమైన నుతిగలవాని, మహావీరత్వ = ఆధికశౌర్యముచేత, అస్తోతుని = ఘనుని, “స్తోకాల్పక్షుల్లకా న్నూత్న” మని ఆ. అర్జునసమాఖ్యుఁ = శుభ్రమైన కీర్తిగలవాని, “వశక్షోధవ భోర్జునః” అని ఆ భరతుఁ = భరతుని, కైక, = కైకేయు, కని, యలరుసు.

భా. ఆముదిత = ఆస్త్రీ-గుతి, “అన్న తెలివ తలిరుఁడోడి మెఱుఁగుఁబోడి ముదిత” యని యూధృభావాభూషణమందు దేశీయపదములలోఁ జెప్పినది. బుధరచితమైన, నుతిభర = స్తోత్రాతిశయముచేత, తుంగ = ఘనమైన, వి = ముఖ్యమువైన, మహావీరత్వముచేత నస్తోతుని, అర్జునసమాఖ్యుఁ = అర్జునుఁ డనుపేరుగలవాని కని, యలరెసు.

సీ. ఇష్టిధంబునఁ గాంచి హృదయేశుమన్ననఁ

బెనుచుచు నుండ నబ్బిసరుహాతీ

కొండొకనవతియు గురుతరధర్మ

క్షణశీలతన్నగుగుణవిధేయ

రక్షోరిహద్యవరప్రాప్తిరూపుల

లక్షణశత్రుఘ్నులను గరంబు

వినయసౌభ్రాతృసమునతరసుగుణరే

ఖను మించుతనయులఁ గవలఁ గనియె

తే. నొప్పు మీఱి నాసత్యవీర్యోదయు లగు

నట్టిచతురాత్మజులు సురూపాభిరాము

లైనకులసహదేవపదాతివిశ్రు

తాత్తవర్తను లై మించి రవనిలోన.

75

రా. అబ్బిసరుహాతీకొండొకనవతియుఁ = కైకేయియొక్క చిన్ననవతి మమిత్రయు, గురుతరధర్మరక్షణశీలతచేత, మను = ఒప్పుచున్న, గుణవిధేయ =

గుణవశురాలు, - సుమిత్రకు విశేషణము. రక్షోరివైద్యు = సురవైద్యులకంటె; వర=శ్రేష్ఠమానట్టుగా, ప్రాప్తరూపుల = సౌందర్యవంతులైనవారిని, “ప్రాప్తరూప సురూపాభిరూపాబుధమనోజ్ఞయో” అని అ. లక్షణశత్రుఘ్న లుగవలం గనియెను. ఒప్పుమీఱ, అసత్యవీర్యోదయు లగునట్టి = సత్యమునకును. శౌర్య మునకు సుత్పత్తిస్థానమైన, చతురాత్మజాలు=నలుగురుకుమారులును, సురూపాభి రాములును, ఐన=సూర్యసంబంధమైన, కులమునకు, సహ = తగిన. ఆత్మవర్త సులై = తమనడకగలవారునై. మించిరి, ఆశ్వాసగర్భము.

భా. అబ్బిసరుహాక్షిణిండొకసవతియొక్క = మాద్రియు, గురుతరధర్మ రక్షణకిల=మాద్రినివిశేషణము. తల్ = అబ్బతియొక్క, మరు = మంత్రము యొక్క, గుణ=అపృత్తిచేత, విధేయ=పశులైన, రక్షోరివైద్యులయొక్క, పర మువలన, ప్రాప్తరూపుల = అవతరించినవారిని, లక్షణ = లక్ష్యముతులై, శత్రుఘ్నుల = శత్రు సంహారములు నైనవారిని, కలల = ముడలకు, కనియెను. నాసత్య=అశ్వినీదేవతలయొక్క, “నాసత్వాసశ్వినాదస్త్రా,” అని అ. వీర్యోద యులగునట్టి = లంకజాతులైనట్టి. చతుర = సమర్థులైన, ఆత్మజాలు, నాలుగుసహ దేవులనెడు, పద = నామధేయముచేత, అతివిశ్రుత=ప్రసిద్ధమైన, ఆత్మవర్త గలవారై, మించిరి.

శా. ప్రాలేయాంబువతంస సన్నిహితపంపావాతశ్చైత్యోచితీ
 లీలాగూఢనిగాఢరూఢపులకాళీహేతుహర్దోదయ
 స్థూలంభావుకశైలరాజతనయాదోర్దండనిష్ఠిడనో
 ద్వేలోర్ధ్వస్త్రుతచిత్తకాగలహరీ ధీకృజ్జటామండలా. 76

ప్రాలేయ యని, ప్రాలేయాంశువతంస = చంద్రశేఖరా! సన్నిహిత = సమీపమునకున్న, పంపా=పంపానదియందుగల, వాత = మారుతముయొక్క. శైత్య=చల్లదనముయొక్క, ఔచితీ = ఉచితభావముచేత, లీలా=విహార మందు, గూఢ = గూఢమానట్టుగా, నిగాఢ=మిక్కిలి, రూఢ=పుట్టిన, పులకాళి=

పులకాంకురసమూహమే, హేతు=కారణము గాగల, హేర్దోదయ = ప్రేమలి
శయముచేత, “ప్రేమానాస్త్రియతాహర్ద” మని ఆ. స్థూలంభావుక=ఉప్పొంగు
చున్న, శైలరాజతనయా = పార్వతీదేవియొక్క, దోర్దండనిష్ఠిడన = గాఢా
లింగసముపల్ల, ఉద్వేల=మట్టు మీఱినదై, ఉర్ధ్వస్థుత = పొడవుగా నెగసిన,
చిత్త=హృదయమందుగల, రాగలహరీ=అనురాగప్రవాహమునెడి, ధీకృత్ =
బుద్ధినిః జేయుచున్న, జటామండలము గలవాడా! ఉత్పేక్షాలంకారము.

క. మూర్తిత్రయధృతిలీలా

వర్తితనానాజగన్భవస్థితిలయని

ర్వత్సనసజ్జనసుకృతివి

వర్తయితేదివ్యదేహవారితమోహః.

77

మూర్తియని, మూర్తిత్రయ = త్రిమూర్తిరూపముయొక్క, ధృతి =
ధారణమనెడి, లీలా = విలాసముచేత, వర్తిత = చేయబడిన, నానాజగత్తుల
యొక్కయి, భవ=ఉత్పత్తియొక్కయు, స్థితి=రక్షణముయొక్కయు, లయ =
నాశముయొక్కయు, నిర్వర్తన = ప్రచారము గలవాడా! సజ్జనులయొక్క
సుకృతమునకు, వివర్తయిత=వినిమయరూప ముచున్న, దివ్యదేహ = దివ్యస్వ
రూపము గలవాడా! పుణ్యాత్ములకు సారూప్యము నిచ్చు ననుట. వారిత =
పోగొట్టబడిన, మోహ = బిత్తులయజ్ఞానము గలవాడా!

మాలిని. ప్రథమతమవచోంతప్రస్ఫుట బ్రహ్మవిద్యా

పథపథికవిపశ్చిద్భావవిశ్రామసీమా

పుథుచిదమృతధారాభీష్టనిక్తాకువీటి

ప్రథితతిగుమలత్వాపత్యపత్యగ్రజన్మా.

78

గద్యము. ఇది నిజసూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్వ వైభవ
పింగళి యమరయార్యతనూభవసౌజన్య జేయసూరయనామ

ధేయ ప్రణీతంబైన రాఘవపాండవీయమునందు బ్రథమా శ్వాసము. 78

ప్రథమ యని, ప్రథమతమవచోంత = వేదాంతములయందు, ప్రస్తుట = లేస్సగాఁ జెలియఁబడిన. బ్రహ్మవిద్యాపథ = బ్రహ్మజ్ఞానమార్గమునగు, పథిక = పాంథులైన, విపశ్చిద్భావ = విద్వాంసుల హృదయములగు, “విద్వాన్వి పశ్చిద్దోషజ్ఞః” అని ఆ. విశ్రామనీమా = విశ్రమస్థానిమైనవాఁడా! విశ్రామయని ఘడ్పిత్రయముగాఁ జెప్పినందున, “తమృషీం మనుష్యభాకప్రదేశ విశ్రామశాఖన” మ్మని మురారియు, “విశ్రామం లభతామిదంచ శిథిలజ్యబంధ మస్తద్ధమః” అని కాళిదాసును జెప్పినచుగాని, “మితాం హస్త్యః” అనుసూత్రమున హస్త్యమురాఁగా విశ్రమ యని యుండవలయుననియు, విశ్రామోపశబ్దఇతి కాళి కాయా పన్నందువలన విశ్రమశబ్దమే యుండవలెఁ గనుక, “కథం కథం విశ్రామ” అని న్యాసకారులు చెప్పినంగాని వ్యాకరణాంతరమువలన మపధా వృద్ధి రావలెఁ గనుక, “విశ్రాంతిం భవతా” మని శాకుంతలవ్యాఖ్యానము లోను వ్రాసినాఁడు గనుకను, విశ్రాంతిసీమా యనెడు నదియు మంచి పాఠము. పృథు = ఆధికమైన, చిదమృతధారా = జ్ఞానామృతధారచేత, అభీష్ట = నిరంతరమును, “ముహూః పునఃపునశ్యశ్వ దభీష్ట మనకృత్సనూ” అని ఆ. సిక్త = ఆభిషిక్తుడైన, ఆకువీటి ప్రథితలిరుమలత్వావతి = ఆకువీటిలిరుమలనాయని యొక్క, అపత్యాగ్రజస్తా = శ్రేష్ఠపుత్రుడైన పెదవేంకటాద్రి గలవాఁడా!

గద్యము. ఇది మదనగోపాలకృపాకటాక్షసంప్రాప్తసారసారస్వత సంపదానందనందవరాన్వయక్షీరపారావారరాకాసుధాధామ ముద్దరాజగణ పయామాత్యపెదరామధీమణి ప్రదర్శితం బైన రాఘవపాండవీయాదర్శంబు నందు బ్రథమాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు

రాఘవపాండవీయము

ద్వితీయాశ్వాసము

పంపానసక్తే

డాపండిత పెద్దవేంకటకృష్ణతివి

త్రోపానితపద ప్రత్యే

సూప విరూపాక్ష హేమకూటాధ్యక్షా!

1

క. దేవాంశభవులఁ బుత్రుల

నీవిధమునఁ బడసి ముదితహృదయుఁ డగుచు ధా

త్రీవరుఁడు పెనుచుచుండె య

థావిధి సంస్కీర్యలు మునికదంబము నడువన్.

2

రెంటికి సమము - సులభము.

సీ. నానాటి కుప్పొంగునవకంఘ్రగళలపెం

పునఁ జిన్నికొన్నెలబోద లనఁగ

చుత్తరోత్తరవృద్ధి నొప్పుతేజోరేఖ

పసు గోమలార్కబింబంబు లనఁగఁ

గ్రోతగ్రోతగఁ బొడల్కొమ్మరు నెమ్మేచుల

బలుపుష్పిఁ గరికలభంబు లనఁగ

నంతకంతకు మించు వింతమగంటిమి

యదుటునసింగంపుఁ గొదమ లనఁగ

తే. వెలసి రిలను ధర్మజభీమ విజయు లనఁగఁ

గ్రాలున్మహసుతుల్ దమలోనఁ గవలు గూడి

మనసుమైత్రి చే రామలక్ష్మణచరితము

సనయభరతశత్రుఘ్న భేలనము మెఱయ.

3

రా. ధర్మజ = వింటివల్లఁ బుట్టిన, ధర్మః పుణ్యే యమే న్యాయే
న్యభా వాచారయోః శ్రతౌ, ఉపమాయా మహింసాయాం చాపేచోప
నివద్యపి" అని వి. భీమ = భయంకరమైన విజయము గలవారు అనఁగా
క్రాలు = ఒప్పుచున్న, నృపసుతులు, కవలుగూడి = బోడుగూడుకొని,
మనసుయొక్కమైత్రి చే, రామలక్ష్మణులయొక్క, చరితము = నడకయు,
సనయ = నీతిసహితులైన, భరతశత్రుఘ్నులయొక్క, భేలనము = విహారమును,
మెఱయ వెలసిరి.

భా. ధర్మజభీమవిజయు లనఁగఁ = ధర్మరాజభీమార్జును లనునట్లుగా,
కవలుగూడి = నకులసహదేవులనుగూడి, సుమైత్రి చే, మనఁ = ఒప్పుగా,
రామ = మనోహరమై, లక్ష్మణ = లక్ష్మీవంశమునైన, చరిత్రమును, సనయ
భరతఁ = నయాలిశయముతోఁ గూడినవా రొటచేత, శత్రుఘ్న = శత్రు
సంహారకమైన, భేలనమును మెఱయ వెలసిరి.

ఉ. అంత వసంత మొప్పెఁ జరమాగ్రిమభాగచరాఖిలర్తునా
మంత మసంతజాలకసమంజసరంజితకుంజకుంజరో
ద్వాంతనితాంతసాంద్రమధుదానవిజృంభితభంభరస్సనా
త్యంతనిరంతరీకృతదిగంత మతాంతలతాంతకుంత మై.

4

కంటికి సమముగా వసంతవర్ష నము. చరమాగ్రిమభాగ = పశ్చాత్సూర్య భాగములయందు, చర = నర్తించుచున్న, అఖలర్తువులును, సామంతము = సరి దొరలుగాఁ గలిగినది, సకలమును సాభాగ్యముగల దనుట. ఆనంత = ఆసంఖ్యము లైన, బాలక = మొగ్గలచేత, “క్షైరకోబాలకంక్షీదే” అని ఆ. సమంజస = యుక్త మానట్టుగా, దృశ్యరూపం సమంజసం, యుక్త కావయ్యరాలభ్య” మ్మని ఆ. రుజిత = ఒప్పిన, కుజ = పొదలనెడి, కుజర = ఏనుగులవల్లనుండి, ఉద్వాంత = వెడలి పుచ్చుచున్న, నితాతసాంద్ర = మిక్కిలి దట్టమైన, మధు = మకరంద మనెడి, “మధుమద్యే పుష్పరసే” అని ఆ. దాన = మదము చేత, “దానం గజమదేత్యాగే” అని యా. విజృంభిత = గర్వించిన, బంధర = తుమ్మెదలయొక్క, “బంధరశ్చమిళితశ్చ హిందోళభసతాసమా” అని యా. స్వన = ధ్వనిచేత, అత్యంతమును, నిరంతర్భూత = నిబిడముగాఁ జేయుఁ బడిన, దిగంతములు గలది, అతాంత = అత్యంత లేని, అతాంతమంతమై = కనుమాయఁబడు గలదై, అంత వసంత మొప్పెను.

సీ. అచ్చంపులేఁడురాకుజొంపము కెంపు
 మేలిచెందింపుఁగెంధూళి గాఁగఁ
 గుచ్చినట్టుగ జాచుకొన్న మొగ్గలగుంపు
 ప్రకటసాటలబిందుపాళి గాఁగ
 విచ్చినపరువంపునిరులతండము పెంపు
 శోభితభూతిరింఘోళి గాఁగ
 నిచ్చలం బైనతేనియవానజడిసొంపు
 లాలితదానధారాళి గాఁగ

తే. సుమపరాగముల్ కేళిపాంసువులు గాఁగ
 భ్రమరపంక్తులు వైసరపణులు గాఁగ

బుడమి నెల్లెడ వాహ్యళి వెడలుమదను
మదపు లేచుగువోలె నామని చనరెప్ప.

5

భూతి = గజశృంగారముయొక్క, రింఘళి = పుక్తి, “భూతిర్భాతంగ
శృంగారే” అని వి. “రింఘళిః శ్రేణికాస్త్రీయా” మ్మని యా. కడమ
సులభము. మొదటి నాలుగు పాదములయందు నంత్యప్రాసము నియమములు
కలుగఁ జెప్పినాడు.

రగడ. పాలించె మధులక్ష్మీ సు పొన్నలను బొన్నలను
దెలిసిపడి పుప్పొషులెన్నెలను జిన్నెలను
రంగుగఁ దనర్చునాంగములంగముల
బింగళిత చెందె మదభృంగముల యంగముల
గొఱలె జిగు రెలమాపిగున్నలను జిన్నలను
బటిచె మరుఁ డుల ముహన్నలను బిన్నలను
లలి జిక్కె గుఱువలిబలంగము లంగముల
లులిత మై లవలికుడుంగముల లంగముల
దెలయుకురువిందపూపిరువులును మురువులును
దెలిపె మదనునకుఁ బనితెరువులును హరువులును
బెరయుచుఁ బలాశతరుబృందముల నందముల
విరిమొగ్గ లమరె గురువిందముల చందముల
నెన్నికగ వాసించె నిరువులును బొరువులును
జిన్ని చెందొవలచేఁ జెరువులును దొరువులును
వీలకొఱ పమరె నరవిందముల గుండముల
లీల దళుకొత్తగ మిళిందముల దెందముల
మెదలె మలయాచలసమీరములు సారములు
కొదవిరహి కయ్యె నతిఘోరములు క్రూరములు

జడిగొనువధూళికాసారముల పూముల
 నడి దనరె నచసింధువారముల యారముల
 వదరె గడుఁ గ్రొవ్వి పకవారములు గీ పంలు
 గదిరె నళులండు ఝంకొ ములు పీఠములు
 గలంగి పాంధులు కర్ణికారముల వేళముల
 దొలంగి రిల ఘంటలకు దూరముల దూముల
 బొదరె బండెగలందూ బూవులును దావులును
 గుడిగొను వనర్చె గడు గ్రోవులును మోవులును
 సారెకడ తాతునంచారికల కరికల
 జారులు చరించి కభిసారికల కోరికల
 నిగురుబోం డైన్న రైరివులును గీవులును
 కిగజాట విడిచి కటు తీవులును వావులును
 దదనంగతంత్రావతారికల కారికల
 చగు వంటె గేలివనశారికల గీరికల
 మితి లేక పరగె కలిమెలపులును వలపులును
 నటన లెంతయు మఱచి కలపులును సొలపులును
 బోణినిగ నకులకుజహాగముల బూగముల
 రాణ దనరారెను బరాగముల రాగముల
 పరగె మధుమదనులకు బలుపులును గెలుపులును
 బెరిగె యువయువతులకు బలుపులును బొలుపులును
 రంజిలిరి గాణ లనురాగముల రాగముల
 బుంజితశ్రీ దనరు భోగముల జాగముల
 నలముకొని పెంటిచెరలాటములు గూటములు
 జలిపె నహిషక్షిమృగరూటములు గీటములు

సొరిది మధువృష్టి వంజులకములఁ బిలకములఁ
 గురిసెఁ జెరుచుఁ దేండ్లకులకముల జలకములఁ
 గయిఁగొనియె నచువుసగటములు వాటములు
 నయి తగులతల పెరుచు లాటములు నోటములు
 బొరసె విరహిణుల కురుపులకములఁ పిలకములఁ
 బరుసఁగ నముఁ పోలఘలకముల నలకముల
 పరిగెనానాలతాజాలములు సాలములు
 జగదళుల నయ్యె వాచాలములు నీలములు
 పళు కెసఁగఁ బల్లవవితానముల సూనములఁ
 బులియుఁ బిక్వధువములు బోనములఁ బానములఁ
 జవి గొనిరి గరువులు పిసాళములు మేళములు
 మివులఁ దపసికి నించె మేళములుఁ బాళములు
 పగ మసలుభసలసంతానముల గానముల
 మగువ లెగఁజూపి గభిమానముల మానముల
 వడిఁ ద్రిప్పి మరుడుడు జయవంతములు శుంతములు
 సడలించె మునిజసస్వాంతములు శాంతములు
 మందిరా రామవనమాలికల డోలికలఁ
 బందెములు జరిగెఁ గులపాలికల కేలికల
 సతతమును గందపునసంతములుఁ బంతములు
 వ్రతులకును నయ్యె రసవంతములుఁ గాంతములు
 మరిగి యెపుడును గంతమాలికల పోలికలఁ
 బరఁగ మగ లిడి రంకపాలికల బాలికల.

రెంటికి సరి వర్ణనము. పోణిమి యని లాకారముగాఁ జెప్పవచ్చు
 నందులకు, ఆ. 'తీవ తీగ యచుచుఁ దివిరి పల్కుఁగఁ పగుఁ, బగడ మనఁగ

నొప్పు బవడ మనగ, భోగిశయన వరంగు బోడిమి పోడిమి, వేగ వేవ నాగ పెలయుఁ గృష్ణ.' యని యనంతునిభందమందు, ద్వి. 'రాణివాసద్రోహి రావణుఁ బట్టి, పోడిమిఁ జెఱుపవా బుధులు నులింప' యని రామాయణ ద్విపద.

మ. త్రిజగన్తోహనతక్ వసంతఋతు వీరీతం బ్రకాశింపఁ గా
యజమానత్వరస ప్రకర్ష మహిమ వ్యాప్తిక్ విజృంభించె ది
వ్యజనుల్ మెచ్చనితాంతసంయమిత విశ్వామిత్ర మానీశబు
ధి జయప్రాధిని మించు తెంతయు ధరిత్రిం దేట తెల్లంబుగన్.

రా. యజమానత్వ = పోమ కూజిభావమందుగల, రసప్రకర్ష మహిమ వ్యాప్తిక్ = రాగాతిశయమహిమయొక్క వ్యాప్తి చేత, నితాంతసంయమితక్ = మంచియతిత్వముచేత, విశ్వామిత్ర మానీశబుధి - కర్తృసదము, జయ ప్రాధి నిమించుట = సర్వోత్కర్ష మున నొప్పుట, తపోవ్యయము చేయకయ రాక్షసుల సంహరించి యజ్ఞముసేయ యత్నముసేయుట యని ఫలితార్థము. తేట తెల్లంబుగన్, విజృంభించెను. క్రియ.

భా. త్రిజగన్తోహనతక్ = మూడులోకములవారికి రమ్యమాటచేత, వసంతఋతువు ఈరీతిక్ = పూర్వము వర్ణించినప్రకారమున, ప్రకాశింపఁ, కాయజమానత్వర = మన్నభునియొక్క యహంకారవేగము, సప్రకర్ష మహిమ వ్యాప్తిక్ = ౪ధిక ప్రభావయోగముచేత, దివ్యజనుల్ మెచ్చ, నితాంతసంయమిత విశ్వామిత్రమా = మిక్కిలి శిక్షించబడిన సకలాంతశృత్రువులుగలదైన, ఈశుబుధిక్ = పాండురాజుబుద్ధిని, జయప్రాధిక్ = జయ ప్రాధిచేత, మించుట = చలింపఁ జేయుట, ధరిత్రిం దేట తెల్లంబుగ విజృంభించెను.

ప. అప్పుడు.

8

చ. అనయము మ్రోల నేకతమహోర్దగతిం దరచిన్ని రామచం
ద్రునిసిగుమోముదామరసిరుల్ గనుపండుపుగాఁజెలంగఁ గాం

క్ష. నరయపాండురాజితయశస్కుండు రాజవరుం డవారితా
తనువిభవాధిరాజ్యసముదగ్రమనోధృతి మై ప్రవర్తిలన్. 9

రా. ఏకతమ = మిక్కిలి ముఖ్యమైన, హర్దిగతి = స్నేహపర్వచేత
చిన్ని = మద్దు పచ్చుచున్న, రామచంద్రనియొక్క నగు మోముతా
మరసిరులు, చెలంగ గాంక్షనరము, పాండు = శుభ్రమైన రాజిత = మనో
హరమైన, యశస్కుండు = కీర్తిగలవాడు, దశరథుండు, అవారిత = నివారింపఁ
బడని, అతనునిభవ = అనల్పనిభవముగల. అధిరాజ్య = సామ్రాజ్యముచేత,
సముదగ్ర = ఉన్నతమైన, మనోధృతిమై = మన స్సంతోషము గలవాడై,
“ధృతిర్యోగాంతరే తైర్యే ధారణాధ్వరతుష్టిః” అని వి. ప్రవర్తిలగా,
చేరె నని ముందరిపద్యమునఁ గ్రియ.

భా. ఆనయము = మిక్కిలియు, మ్రోలన్ = సమీపమున, ఏకతమ =
ఏకాంతమున, తనచిన్నిరామ = తనచిన్న పెండ్లామైన మాద్రియొక్క,
చంద్రునినగు మోముదామరసిరుల్ = చంద్రుని నవ్వేడుముఖపద్మకాంతులు,
కనుపండువుగాఁ జెలంగ, పాండురాజు, ఇతఃపాండుబడిన, యశస్కుండు =
కీర్తిగలవాడు, అశనువిభవ = మన్మథవిభవముచేతనైన, అధి = మనోవ్యధ
యొక్క, రాజి = శ్రేణిచేత, అసముదగ్ర = అల్పమైన, మనోధృతియై =
మనోఛైర్యముగలవాడై, ప్రవర్తిలగా, ఆయమచేరెనని ముందరిపద్యములొఁ
గ్రియ.

క. ఆయమనియమైకనిధి మ

హయతదైర్యమహిమగని యసురక్షయమ

త్యాయత్యతః దాః జేయక

యాయతసుక్రియకుః జేరె నతనినియతిచేరె.

10

రా. ఆయమనియమైకనిధి = యమనియమములకు ముఖ్యస్థానమైన
యావిశ్వామిత్రుండు, “శరీరసాధనాపేక్షం నిత్యంయత్కర్త తద్యమః,

నియమస్తు సయశ్కర్త నిత్యమాగంతుసాధన" మ్మని అ. మహాయతతైర్య,
మహిమ = మహిమను, కని = ఎంచి, మణియొకయర్థము. మహిమకు, గని =
అకరమైనవాడు, ' సురక్షయము = రాక్షసనాశమును. అశ్వాయత్తతత్ =
అనత్తిచేత, ' అనుక్రియకుత్ = అధికోద్యోగమునకు, అశనియతిచేత్ =
అదశరథునిభాగ్యమున చేరెను = వచ్చెను.

భా. అనియ = మాది, మహాయతతైర్య = అధికతైర్యస్థాన
మైనది. మగని = సాక్షురాజుయొక్క, ' సగని = క్రూరుడు, అమత్యా
యత్తతత్ = అమత్యశమన, తాజేయక. అనుక్రియకుత్ = అనుష్ఠాన
క్రీడకు, అశనియతిచేత్ = అశనిరాజు గుర్తుప్రచు చేత, చేరెను.

చ. మనుజుని సప్త సభునన్ భుజియెల్లెడు ఘ్నవాక్పవన
స్తనలు గురుప్రయత్నవిహారులు సేయుచు రాసు యేక్రి
యన్, నిం దొకనేస్తు నందు గడు నెక్కి గంగుగిడు జేర్చి
యంతటం, ' మనువాంధ డించి తగల నెప్ప దిదర్శి,
గృతార్థ గామునిన్.

11

రా. మనుజుడు = దశరథుడు, విఘ్నవాక్పవన = అప
తేనమటలను, గురుప్రయత్న = వసిష్ఠునిర్బంధముచేత. అనుకులు సేయు
చున్ = మాన్విన డై, తోయనువాంధన్ = అధిక ప్రయత్నల్యమును,
డించి, తల్ - అరమని, అర్థిన్ = తోడుకొనిపో నిచ్చయించినవానిని,
మునిని గృతార్థుడనెను.

భా. మనుజుని డు = పాండురాజు. నడుకున్ సేయు డైదు విఘ్న
వాక్పవనలు మాది ప్రతికూలాత్మలను, గురుప్రయత్నవిహారులు సేయు
చున్ = అధిక ప్రయత్నముచేత మాన్వించు, రాసు = మార్పికి సబుద్ధి. తన
యొక్క, అనువాంధు డించి, తల్ = ఆప్రాణములను, అర్థిన్ = హరియింప
రాఘవ—9

నిశ్చయించినవాని, కృత = చేయబడిన, అర్థక్ = ప్రయోజనము గలవానిని, సంఘటనకర్త యనుట, తప్పెను. మాది మాటలు వినక సంభోగించె ననుట.

తే. స్వవిధివిఘ్ననిరాసంబు సలుప నతఁడు

రామసాంగత్య మర్థించె బ్రమదగరిమఁ

బెనుచుతదనుయాత్రకు నంతఁ దనువు వొంగఁ

బ్రస్ఫుటం బైనయుత్సాహభరముఁ బూనె.

12

రా. స్వవిధివిఘ్ననిరాసంబు = స్వావస్థానవిఘ్న రాహిత్యమును, చలువఁ, అతఁడు = విశ్వామిత్రుఁడు, రామసాంగత్య మర్థించె = రాముని సంపుమ నెను, అంతఁ = దశరథుఁ డంపెద నన్నతర్వాత, ప్రమదగరిమఁ బెనుచు = సంతోషాతిశయమును గూర్చుచున్న, తత్ = ఆరఘునాథునియొక్క, అనుయాత్రకు = వెంటవచ్చుటకు, ప్రస్ఫుటంబైన యుత్సాహభరముం బూనెను = త్వరపడె ననుట.

భా. స్వవిధి = తనవిధి, విఘ్ననిరాసంబు సలుపఁ = విఘ్నములేకుండఁ జేయుఁగా, స్త్రీయొక్క, సాంగత్యమును, అర్థించెను = క్రిడించె ననుట, అంతఁ = అటుతర్వాత, ప్రమద = మాది, గరిమఁబెనుచు = గౌరవహేతువైన, తదనుయాత్రకు = తదనుగమనమునకు, ఉత్సాహభరమును బూనెను.

సగ్ధర. తలఁ పి ట్లుత్సాహ మొందం దనయజనపరిత్రాణ మర్థించి యక్కరి, దళితాపత్యాసురక్షిత్ మహిపుననుగతిం దాను రాఁ బూనకుండఁ, వలనొప్పక మాన్చి స్వస్థానమునకుఁ జనియె రాము నాత్మేశుఁబ్రేమా, త్యలముశ్రేయస్సుమిత్రా నవరతనయయోగాధ్యుఁ దోడ్పొందు వేడ్కన్. 13

రా. తన, యజనపరిత్రాణము = యజ్ఞ సంరక్షణమును, అర్థించి, అక్కందళితా పత్యాసురక్షిత్ = ఆచిగిరినపుత్రాచారము కలవాని, మహి

పుణ్ = దశరథుని, మాన్చి = తిరుగనంపి, ప్రేమచేత, అత్యలఘు = అతిశయ
మానట్టుగా, శ్రేయః = శ్రేష్ఠుడైన, శ్రేయాన్ శ్రేష్ఠః పుష్కలశ్చ” అని
అ. సుమిత్ర = సుమిత్రయొక్క, అనవరతనయ = అవరతనయండు గాని శ్రేష్ఠు
డైన లక్ష్మణునియొక్క, “యవీయోవరజానుజా” అని అ. యోగాధ్యక్ష =
కూటమిగలవాని, ఆత్మేశుక్ = పరబ్రహ్మస్వరూపమైనవాని, రాముని డోడ్కొం
చుక్, స్వ = తనయొక్క, స్థానమునకుక్ = ఆశ్రమమునకు, చనియెను. కందలి
తాపత్యామర క్షిప్త హిపుననుదిక్కున, బిందువునకు నకారము యలిచెల్లినందుకు,
లే. ‘టతవవర్గాక్షరములకు డాపలించి, యెనర నూదినబిందువు లుండెనేని,
వరుస ణనములు పళ్ల లగువానికెల్ల, నవని గొండలు సుకవులయమమతమున’
ని కావ్యాలంకారచూడామణి, ‘కందళచాత్కారపరంపరత్ పయిపయిక్
మధ్యాన్నముండెల్పెడి” నని మనుచరిత్రములోని ప్రయోగము.

భా. జనయజనపరిత్రాణము = పుత్ర జనరక్షణమును, అర్థించి, దళిత =
పోగొట్టబడిన, అపత్య = పుత్రులయందుగల, అమరక్షిక్ = వాత్సల్యముగల
దాని, అక్కక్ = కుంటిని, అక్కందళిత యనుదిక్కున, క. ‘నాంతము లైన
పదంబుల, పొంతం బై నున్న శబ్దముల కచటతవత్, దొంతి గజడదల లగున,
య్యంత నకారంబు సున్న లభినవదండీ’ యనులక్షణమున నకారపుఁబొల్లు
సున్నైనది. ఏయక్షరమున్నగాని సున్న నిలువ జెప్పవచ్చునందుకు, లయ
గ్రాహి. ‘కమ్మని లతాంతములకు మ్మెనసివచ్చు మధుపమ్ముల సుగీతనినదమ్ముల’
అని యాదిపర్వమునందు నన్నయభట్టప్రయోగము. మహిపునకు లిక్ =
రాజువెంటను, మాన్చి, ప్రేమ = ప్రియముచేత, అత్యలఘు = మిక్కిలి
యధికమైన, శ్రేయః = పుణ్యమునకు, ‘స్వాధర్మస్త్రియాంపుణ్యశ్రేయసీసుకృత్’
మని అ. సుమిత్ర = లెస్సచెలికాడైన, అనంగా బుణ్యముతోఁ గూడినవా
డనుట, అనవరత = ఎడతెగని, నయ = నీతిగల, యోగ = ఆత్మయోగముచేత,
అధ్యక్ష = సంపన్నుడైనవాని, రాముక్ = మనోహరుని, ఆత్మేశుక్ = తనపలిని,
తోడ్కొంచుక్, స్వస్థానమునకుక్ = స్వరస్థానమునకు, చనియెను.

తే. అట్లు తండ్రిచేత విస్మయమైనయట్టి
రాజుమారులు సహజననీకయాత్ర
బూని సంయమిశ్వరలనీయమాను లగుచు
జనిరి నిజపురమునకు విహద మొదవ.

14

రా. తండ్రిచేత, విస్మయమైనయట్టి = అంబుబడినట్టి, రాజుమారులు = రామలక్ష్మణులు, సహజ = కులాచారయోగ్యమైన-స్వభావసిద్ధమైన దనుట, అనీక యాత్ర = యుద్ధయాత్రను, “అస్త్రియాంసమరానీకరణాః” అని లి. సంయమిశ్వర = విశ్వామిత్రునిచేత, నీయమాను = తోడ్కొనిపోవడువాని, నిజపురమునకు = అయోధ్యకు, విహదమొదవ = భేదమగునట్లుగా. చనిరి.

భా. అట్లు, తండ్రిచేత = పాండురాజుచేత, విస్మయమైనయట్టి = విడువబడినట్టి, తండ్రి చచ్చినవారనుట, రాజుమారులు = ధర్మజులైన నకులసహజేవులు, సహజననీకయాత్ర = తల్లియైన కుంతియోగూడిన యాత్రను పూని, సంయమిశ్వరులచేత, నీయమానులగుచు = తోడ్కొని రాబడినవారై, విహదమొదవ = భేదపడుచును, నిజపురమునకు = మాస్తికపురమునకు, చనిరి.

సీ. అత్తైఱంగున జను నప్పుడు దమనార్త

దపునవులను విని తత్పథంబు
నందు మనప్రాధి ముదాటకమహేభ
హరితాంగసమృద్ధి గరముమించు
సముదగ్రతటల సంపద నేదరుగా
గనిజపితృజ్యేష్ఠు డాసుప నతని
ప్రియముగా రాముని శ్రీతధర్మగుణమైన
యమ్ము బుధాళికి సమ్మదకర

ఆ. మగుచు బరంగె నమ్మహాబలముదము భ
జించి యసురనగరి జేర సంత

సక్కుమారు లరిగి రావలమానని

గాఢధృతినిమానికథలు వినుచు.

15

రా. మద ప్రాధిమ్య = గర్వోద్రేకముచేత, మహేభ = మత్తేభముల
యొక్కయు, హరి = సింహములయొక్కయు, శత = నూలులసంఖ్యలైన,
అంగ = శరీరములయొక్క, సమృద్ధి = సుస్థితిచేత, కరము మించు,
సముద్ర తరలబసంపద = ఆత్యంత బలసమృద్ధిగలదాని, తాటక నెదురుగా
గని, జపితృజ్యేష్ఠుడు = మునిశ్రేష్ఠుడైన విశ్వామిత్రుడు, అయిదుగా నతని
ప్రియముగా, రాము = రామునియొక్క, సంశ్రితధర్మగుణమైన = విడిచిపెట్టి
యందు సంధిపఠజిన దనుట “హర్విజ్యా శింజినగుణః” అని ౨. అమ్మ =
బాణము, బుధాళికి = దీవశ్రేణికి, సమదకర మగుచు, అమ్మహేబల =
తాటక, ముదముభజించి, అమరనగరి = నంద్యమును, చర = చేరునట్లుగా,
వరగే = వలచెను. అంతః, అక్కుమారులు = రామలక్ష్మణులు, మానని =
అణగని, గాఢధృతి = అధికసంతోషమున, ఆవల నరిగిరి.

భా. మద ప్రాధిచేత మందనూనట్లుగా, అటక = చరింపుచున్న,
“అటకతా” అనుధాతువుమీద ఘృషిత్వయాంతము. మహేభముల
యొక్కయు, హరి = గుఱ్ఱములయొక్కయు, శతాంగ = రథములయొక్కయు,
“శతాంగః స్యందనోరథ” అని ౨. సమృద్ధి = అతిశయముచేత, కరముమించు,
బలసంపద = చతురంగబలసంపదను, నిజపితృజ్యేష్ఠుడు = ధృతరాష్ట్రుడు,
ఎదురుగాగననుప అతనిప్రియము, గారాము, సంశ్రితధర్మగుణమైన, నయమ్మ =
నీతియు, బుధాళికి = పెద్దలకు, సమదకరమగుచు బరగి నమ్మహేబలము,
తము, భజించి యమర = కొల్పి యొప్పుగా, ఆవలమాన = ఇంచుకంత
చరింపుచున్న, “అశీవనధేభివ్యాప్తా” అని ౩. నిగాఢధృతి = అధిక
ధైర్యముచేత, అక్కుమారులు, మానికథలు = వెంటపచ్చెడు మునులవాక్యములను,
వినుచు, అరిగిరి = హస్తపురికి బోయిరి.

సీ. ఆరీతిఁ జని తమయానగనంబు ప్ర
 వేగించి మెలఁగ నుప్పొత్తి నడవ
 నస్తవయోధుల సంబంధుల నాగి
 త్తమశ్రమశోక నైశ్యభోష
 హరియూహనుల నున్నవలొ గె
 ఒకొక్కొక్క హరి నొకొక్కొక్క
 నెవ్వరొకొక్క నొకొక్కొక్క నొకొక్కొక్క
 కొని నొకొక్కొక్క నొకొక్కొక్క నొకొక్కొక్క

౨. గౌరవము లొప్పు వైకొంచు గ్రహముల
 బిత్తువయోగవింశతి వ్రీలి క్రీడ
 సలిపి రెల్లప్రాధు సవాససితి
 జాల ధార్తరాష్ట్రలీల దగిలి.

16

రా. ఆరీతిఁజని, తమయాన = తమయాజ్ఞ, “అజ్ఞప్రియానలియాజ్ఞయాన” యని యాంధ్రభాషాభూషణమందుఁ దద్భవములతోఁ జెప్పినది. ఆస్తవ = రాక్షసులైన, యోధులకొ = వీరులకు, సంబంధులకొ = బాంధవులచేత, అగి = నివారించి, తత్ = ఆ విశ్వామిత్రునియొక్క, మహాశ్రమ = తపోవనమందుఁగల, తమకు, ఉరువృద్ధులు = అభివృద్ధులకు, ఒకఁగెడు బహుళతాపసులయొక్క, హితభాషితముల = ప్రియోత్తులయందుఁగల దీపెనలను జేకొనుచుకొ, వెండియుకొ = మణియు, నెనరుదొరలు = ప్రియము గూరిన, గౌరవములకు, ఒకర్పకొ = మునీశ్వరులుచేయఁగా, సత్ = సత్పురుషులయొక్క, మానస = మనస్సనెడి మానససరస్సునందుఁగల శ్లిష్టరూపకము. “సితాంశువర్జైర్వయతి స్తతద్గుణైః” అని నైషధప్రయోగము. స్థితికొ = వర్తనచేత, ధార్తరాష్ట్రలీలకొ = హంససామ్యమును “ధార్తరాష్ట్రస్థితేతరైః” అని అ. త్తలి క్రీడసలిపిరి.

భా. తను, ఆనగరంబు = ఆహస్తినగరమును, ప్రవేశించి, అస్త్ర = కన్నీ
 శ్లసెడి, వయోధులక్ = సముద్రములను, “అస్త్రమస్త్రణిశోణితే” అని అ.
 అంబకంబులక్ = నేత్రములయందు, “అంబకంబనేత్రశరయోః” అని వి.
 ఆగి, తల్ = ఆవృధచేతనైన, మహాశ్రమ = అధికమైన బడలికగల,
 శోక = భేదముయొక్కయు, చైన్యముయొక్కయు, భిరముక్ = అతిశయ
 మును, “భరోతిశయభారయోః” అని వి. హరియించుటకు, శను, శురు
 వృద్ధులు = భీష్ములు, ఒనగెడు, బహుళతాప = అధిక పరితాపముతోడ,
 సహిత = కూడిన, భాషితములను, సెనరుదొరలు = సెనరులుగలరాజులు,
 గౌరవములు = భూజలను, ఒనర్చుచుకొంచుక్, విశృవియోగచింత = పాండు
 రాజు పోయినవిచారమును, క్రిదిలి = విడిచి, సన్తానసస్థిలిక్ = మంచి
 మనోవ్యాపారముచేత, ధార్తరాష్ట్ర = దుర్యోధనాదులయొక్క, లీలదగిలి
 క్రిడనలెరి.

మ. అమితప్రాణిగధార్మికాగ్రియపితృవ్యాగిష్టవృత్తిక్ వహో
 త్తమభక్తిక్ గ్రహించి శాంతశుభసత్త్వశ్రీచమత్కారప
 క్రిమసౌభాగ్యధురాతంతప్రాప్తపా రిస్వాంత్రలోచిన్
 త్తమసక్రిడ లానర్పి రక్కమయ లాత్తజాతినఖ్యాభ్యులై.

రా. అమితప్రాణి, గ = పొందినవాడునై, ధార్మిక = విలుకాండ్ర
 లోపల, అగ్రియ = శ్రేష్ఠుడైన, “పరాధ్యాగ్రతాగ్రహరపాత్రాగ్రియ
 మగ్రియ” మని అ. పితృ = దశరథునిచేత. వ్యాదిష్ట = ఆశ్లాపించబడిన,
 వృత్తిక్ = వర్తనను, గ్రహించి, శాంత = పరస్పరవిరోధములేనివియు,
 నప = ప్రాయశ్చియించునైన, సత్త్వ = సింహాది మృగములయొక్క, శ్రీ = సమృద్ధి
 యొక్క, సమూహముయొక్క యనుట, చమత్కార = చెల్లాటములచేత,
 పక్తిమ = పరిపక్వమైన, సౌభాగ్య = ఒప్పదమును, ధురీణ = వహించిన,
 శన్దహి = ఆ తపోవనభూమియందున్న, మహర్షి = మునీశ్వరులయొక్క,

స్వాంత=మనస్సుల యొక్క, లీలా=ఉల్లాసమునకు, ఉచిత=తగిన, ఉత్తమ
సంక్రీడల నొనర్చి, ఆత్మజ్ఞ = బ్రహ్మణ్యులతోడనైన, అతిసఖ్యాధ్యులై.

భా. అమిత, ప్రాధిగ్ధ = ప్రాథమికునట్టుగా, ధార్మిక=ధర్మాత్ముడైన,
ఆగ్రియశిశువ్య = పెసరాశ్రియైవధృతరాష్ట్రనిచేత, “విశృభాతా పితృ
వ్యసాన్య” త్తని అదిష్ట-ఉపదిష్టమైన, వృత్తిని, శాంతనవ=భీష్మనియొక్క,
సత్త్వశ్రీ = బలసూచియొక్క, తన్తహిమ = ఆ ధృతరాష్ట్రనియొక్కశత్రుముచేత,
హర్షి = సంతోషముగల, ఆత్మజ్ఞాని = దుర్యోధనాముతోడనైన, కడమ నది.

శా. శశ్వత్సంస్మరిత, స్వబాహుబలభీష్మప్రాథచాపక్రియల్
విశ్వామిత్రసిలనివిఘ్నభయవిశ్లేషం బానర్పజగ
ద్విశ్వానృన్దగ్ధి జాలి యున్ని నటులవీక్ష్యచ్ఛకుల్ గాంచి ర
త్రైశ్వన్యోపామకావిశృంఖలవిహంగంభ విస్రంభముల్.

రా. స్వబాహుబలముచేత, భీష్మ = భయంకరములైన, ప్రాథచాప
క్రియలు, విశ్వామిత్రునియొక్క, వితాన = ముఙ్గముయొక్క, “కృతువిస్తార
యారస్త్రీ వితానం త్రిపుటాచ్చకే” అని అ. అవీరారృకుల్ = ఆరామ
లక్షణలు, ఆత్రైశ్వర్య = శశ్వరకృత్యము నలికమీచిన, ‘అత్యాదయః
క్రాంతాద్యథే ద్వితీయయా’ అని ద్వితీయాతత్పురుషము. విశ్వర్యశబ్దము
“గుణవచన బ్రహ్మణాదిభ్యః వ్యభో” అని కర్తృధారయముదలి వ్యభిక్త్య
యాంతము. అహమికా = అహంకారముచేత, విశృంఖల = అనివారితములైన,
విహారారుథ = శ్రీహోద్యోగములయందుగల, విస్రంభములు = ఆసంతోష
పుత్తుల ననుట, కాంచిరి.

భా. భీష్మనియొక్క, విశ్వ=సమస్తమైన, అమిత్ర=శత్రువులయొక్క,
వితాన=సమూహముచేతనైన, అవీరారృకుల్ =కౌరవపాండవులు, ఆత్రైశ్వర్య
మును, అహమికా = కురస్సరాతిశయాహంకారమును, విశృంఖలవిహారము

లను, ఆరంభములయందుగల, విస్త్రంభములు = విశ్వాసములను, “సమావిస్త్రం భవిశ్వాసా” అని అ. సిద్ధఫలములైన యుద్ధోగముల ననుట, కాంచిరి.

సీ. ఇష్టాశ్చి నయ్యన్నదిష్టులపాపల

వార్యభేలల నతివ్యాప్తమైన

యాసనవక్షోణియందును సరసుల

గరిచి నిష్టపురాణగరిచిత్రీ నియ

మందెడుసమయంబునం దాటకాకుమా

రులలోలనప్పలరూఢి నెందు

మాటుగి లేకొప్పమాటుభీమోద్ధతి

ప్రబలంగం దాదానాణి మెలంగం

అ. గడఁక చాలక కడుఁ గలఁగెను తాపస

నాథహృదయవర్తనంబు నరము

గాఁగఁ దేర్చి బాధకలితసుయోధనా

దు లగు రాజవంశములు గడంగి.

19

రా ఇష్టాశ్చిని, అయ్యన్నదిష్టులు = ఆరామలక్షణులు, అపాప లవ = పాపలేశరహితులైన, ఆర్య = పెద్దలయొక్క, భేలన్ = విహారముల చేత, అతివ్యాప్తమైన, అసవనక్షోణియందున్ = ఆయజ్ఞభూమియందు, చరసుగరిడిన్ = రసికులవెబడిని, ఇష్ట, పురాణపరిచిత్ = పురాణశ్రవణము వలన, ప్రియమందెడు సమయమున, తాటకాకుమారులు = సుబాహుమారీ చులు, అలోల = చలింపని, సద్బల = మంచిసేనయొక్క, భీమ = భయంకరమైన, తారాసరణిన్ = ఆకాశమున, మెలంగఁగా, తాపసనాథ = విశ్వామిత్రునియొక్క, హృదయవర్తనంబు లేర్చి, బాధకలిత = మిక్కిలిఁజేయఁబడిన, సుయోధ = శూరులయొక్క నాదులు = సింహనాదముగలవారనుట, కలిత ప్రారంభులై రని ముందటిపద్యములొక గ్రియ.

భా. ఇమ్మాడ్కిని, అన్నదమ్ములపాపలు = కొరవపాండవులు, అవార్య = విశృంఖలమైన, కేలలక్ = విహారములనుండు, ఆనక్ = అపేక్షచేత, వసక్ = ఊరియందుక్ = ఉద్యానవనభూమియందు, సరసులక్ = కొలఁకులయందును, గరిడియందును, ఇవ్వపురాణ = వేడుకయొక్క, పరిచిలిక్ = ఎడతెగమిచేత, సమయంబునందుక్, ఆటకు నా కుమారుల లోలనదృశనిరూఢిచేత, భీమోద్ధతి = భీముని యాధత్యము, ప్రబలంగక్, తారు = తాము, ఆసరణిక్ = ఆరిరిని, మెలంగ, కడఁక = హైర్యము, చాలక, తాపసనాథ = విచారయుక్తమైన, హృదయవర్తనంబు లేర్పి, బాధ = సంహరించెదమనెడి ప్రతిజ్ఞచేత, 'భృశప్రతిజ్ఞయోర్వాధ' మని అ కలిత = కూడిన, సుయోధనాదులు = దుర్యోధనాదులు.

మ. అసమామ్నాయనయాధ్వరక్షణవిభూతాపాచిన్తౌ మించురా
క్షుసకర్తంబునకుం దలంకక సమగ్ర సైన్యధౌరేయమా
నసు లై డెందములోనధర్త పటిమం దగ్గిమసేనాంగద
ర్పసముద్రేకము రూపుమాప గలితప్రాంభు లై రంతటన్.

రా. అసమమైన, అమ్నాయనయ = వేదవిధిగల, "శ్రుతిః స్త్రీవేద అమ్నాయః" అని ఆ. అధ్వరక్షణ = యజ్ఞోత్సవముయొక్క, "నిర్వాహర సిత్తాకాలవిశేషోత్సవయోః క్షణః" అని ఆ. రాక్షసకర్తంబునకుక్ = రాక్షసుల యత్నములకు, తలంకక, ధర్త పటిమక్ = వింటినేర్పుచేత, తల్ = ఆరాక్షసుల యొక్క, భీమ = భయంకరములైన సేనలయొక్క, అంగ = అంగములైన రథకరితురగపదాతులయొక్క, దర్పసముద్రేకమును రూపుమాప డెందములోన, కలితప్రాంభులైరి = ఉద్యోగించి రనుట.

భా. అసమ = సరిలేని, అమ్నాయ = కులముయొక్క, "అమ్నాయ స్సంప్రదాయకః" అని ఆ. నయాధ్వ = సీమార్గముయొక్క, రక్షణమునకు,

రాక్షసకర్తంబునకుఁ = కూరకృత్యమునకు, లోను, అధర్మ పటిమఁ = అధర్మ పు
నేర్చుచేత, కడమ సులభము.

ఉ. తోరపుటల్కు నారిపులు దొమ్మిగఁ బైపయిఁ గ్రమ్మ వారిలీ
లాఁగణవృత్తిఁ గిట్టి కడు లావరిభీముఁడు రామభద్రుఁడే
పారెడువేడ్కతో నెరసె నప్పుడు కాండపటు ప్రహారదు
ర్వ్యవధిఁ సుబాహుఁడనువాడిలసగ్గతి గాంచి మించగన్.

రా. అరిభీముఁడు = రామభద్రుఁడు, అప్పుడు, కాండ = బాణముల
యొక్క, సుబాహుఁడనువాఁడు, ఇలసగ్గతిగాంచి మించగా, కడుఁ, లావు =
బలిమిని, నెరపెనని యన్వయము.

భా. తోరపుటల్కును, ఆరిపులు = దుర్యోధనాదులు, వారిలీలా =
జుక్రీడయందగు, రణవృత్తిఁ = పోరాటముచేత, వైపయిఁ గ్రమ్మగాఁగడు
లావరి, రామభద్రుఁడు = మంచియదృష్టముగల, “స్వక్రీయసం శివభద్ర”
మని అ. భీముఁడు, సుబాహుఁడను = లెస్సభుజములు గలవాడనెడి, వాడి=
ప్రతాపము, లసగ్గతిగాంచి = ప్రఖ్యాతినిగాంచి, మించగా, కాండ = ఉద
కముయొక్క, “కాండో స్త్రీనండబాణార్జవర్గావసరవారిష” అని అ. పటు
ప్రహరవిధిని నెరపెనని క్రిందటి కన్వయము.

వ. అప్పు డలెందు మఱియును.

22

క. వెను దజ్జేష్ఠుని నలిసా

హసుని హృదర్పితమహాశుగాశుగవేగో

ల్లసనప్రసభాచరితా

ధిసముద్రనిపాతుఁ జేసె దృఢదోశ్శక్తిన్.

23

రా. తజ్జేష్ఠునిఁ = మారీచుని, ఆశుగాశుగ = వాయవ్యాస్త్రము
యొక్క, “ఆశుగౌవాయవిశిఖా” అని అ. ఆచరితమైన, అధిసముద్ర = సముద్ర
మందు, అవ్యయీభావము, నిపాతుఁ = పాటుగలవానిగా, చేసెను.

భా. వెనకు, తల్ జ్యేష్ఠునికొ = దుర్యోధనుని, మహాశుకొ = అధికశోక మనెడి, “మయ్యశోకొతుశుకొస్త్రీయా” మని అ. ఆశుకొ = బాణములయొక్క, ఆశినముద్ర = చింతానముద్రమందు, నిపాతుకొ = పాటుగలవానిగా, చేసెను.

వ. అతఁడును నట్లు బాల్మీకిశ యంగ కడుం నిలదై నరూబలా ద్భ్రతునినుం బరిస్ఫురణదూలం బ్రవర్తిలుపెంద్రాది, తత్తన నకమూఁకత్తొ బొంది తె దసజవ్యసహచరుణ్ భయాపాతమతం గల్గి వైచె వెన నాఁగలో సనాతం బుగన్.

24

రా. అతఁడును = ఆహరీచుఁడును, అబలాద్భుతుని = రామునియొక్క, దురూబు = యుద్ధము, పరిస్ఫురణ = శత్రుసామర్థ్యము, తూలకొ = కొంచెము వడునట్లుగా, ప్రవర్తిలుపేళ, తల్ = ఆరామునియొక్క, ఆజయ్యత = జయింప శక్తియుగానికొఁడొటను, “క్షయ్యజయ్యా శక్తాశ్చే” అని నిపాతము. చూచుటవల్ల, లోనకొ = మనసులోన, అపగ = భ్రాతృపథద్వేషమును, అతఁడు, కట్టివైచెను = అణచెను, అని యున్వయము.

భా. అతఁడును = దుర్యోధనుండును, పట్ల = పూర్వోక్తప్రకారమున, బలాద్భుతుకొ = భీముని, నిదురకొ = నిద్రచేత, పరిస్ఫురణదూలంబ్రవర్తిలు పేళ = నిమిషి యందునప్పు డనుట, అపగలోనకొ = నదియందు, “స్రవంతీ నిమ్నగావగా” అని అ. వారితంబుగకొ, కట్టివైచెకొ = బంధించిపడచేసెను, కడమ సులభము.

వ. అప్పుడు.

25

క. ఘనవిగ్రహజృంభణమున

సనయము దనకట్లు దెగగ నవ్యాహిని గ్గి,

డన గెలిచి వచ్చునబ్బ

లుని గని వెఱుగ గంది ర త్త లో నచటిజనుల్.

26

రా. విగ్రహజృంభణమునకొ = యుద్ధాతిశయముచేత, అవ్వాహినికొ = రాక్షససేనను, తనకుకొ, కట్టు = ఆరితిని, తెగకొ = తెగిపోగా.

భా. విగ్రహ = శరీరముయొక్క, “విగ్రహస్యమరే కాయే విస్తార ప్రవిభాగత్యా” అని వి. జృంభణమునకొ = నీల్గుటచేత, కట్టుచెగగా, అవ్వాహినికొ = అనుచు, “స్రవంత్యా మపివాహినీ” అని అ. గెలిచివచ్చు = తరించి వచ్చుచున్న.

క. ఆతడు ముం జతు న్న

భ్రాతృసహాయతర గతంగా నిజిలుచు

దాతులయాగస్ఫుటపిఢు

లీలెఱుగని జరుగ నిర్వహించె విజయ తల.

27

రా. ఆతడు = రాముడు, చతుర = సమర్థుడైన. ఆత్మభ్రాతృ = లక్ష్మణునియొక్క, తత్త్వ = విశేషజ్ఞుడైనవిశ్వామిత్రునియొక్క, కతుల = సరిలేని, యాగముయొక్క, స్ఫుటవిధులను, విజయతకొ = విజృంభణముకలవాడొటచేత, నిర్వహించెను.

భా. ఆతడు = భీముడు, చతుర = నలుగురైన. ఆత్మభ్రాతృ = ధర్మాదుల యొక్క, తత్త్వకతుల = ఆదుర్యోధనాదులయొక్క, ఆగి = అపరాధముల యొక్క, “అగోపరాధోమంతుశ్చ” అని అ. స్ఫుటవిధులు = కనిపించుకొని చేయుటలు, “శర్వరేఖివావిసర్గలోపః” అని నిసర్గలోపము జరుగగా, విజయతకొ = విజయత్వమును, నిర్వహించెను.

సీ. అతఁడు దానవిహిత మైనవసుధయంద
మును మించు ప్రఖ్యాతి ఘనసమృద్ధి
ఒనర విశ్వామిత్ర తాపసుహృత్ప్రేమా
దస్మాన్తి సాధించి తద్గురుత్వ
శక్తిసంబకఘనాశనిగదాస్యాదులు
వర్ణింప నెక్కుడై పఱలఁ గాంచె
గావున నవ్వీర్వ్య కలితుఁ డాశత్రుల
యెమ్మనాకులవృత్తి నిమ్మకొనఁగఁ
తే. జనె నంత ఘనఖ్యాతి భాసించి గృహ
నామునిఁ బురింపించి నానామహాస్త్ర
గరిమ వడిసి రాకుమారు లాగురునిరూఢిఁ
గఁముకొలిపె దరచ్యుత తేజ మిలను.

28

రా. అతఁడు = రాముఁడు, దానవి = తాటక, హతయైన వసుధయంద =
నొచ్చిపోయినభూమియందే, మను = మనువు, విశ్వామిత్రతాపసు = విశ్వా
మిత్రునియొక్క, హృత్ = హృదయమునకు, ప్రమోదస్మాన్తిసాధించి,
తద్గురుత్వశక్తి = ఆయనయొక్కగురుత్వముతోఁ గూడిన సామర్థ్యముచేత,
వర్ణింప నెక్కుడై పఱల, అంబక = బాణములైన, ఘన = మేఘములును,
అశని = పిడుగులును, గదా = గుదియలును, అసి = చంద్రహాసమును, అదులు =
మొదలుగాఁ గలవాని, వారుణాస్త్ర-ఇంద్రాస్త్ర-యామ్యాస్త్ర-రాద్రాస్త్రములు
మొదలైనయస్త్రము లనుట, “చంద్రహాసార్పియః” అని అ. కాంచెన్ =
పరిగ్రహించెను, కావున, అవ్వీర్వ్యకలితుఁడు = రాముఁడు, శత్రులయమ్మ =
శత్రుసంహారమును, అనాకులవృత్తి = అనాయాసముననే, చేసెను, స్వతః
సిద్ధమైన మహిమగలరఘునాథుఁడు విశ్వామిత్రునివల్ల నస్త్రముల నభ్యసించి
శత్రు జయమును జేయుటకు హేతువుఁ జెప్పచున్నాఁడు, తల్ = ఆ, అచ్యుత =

విష్ణువుయొక్క, తేజము = అంశమయిన రాముడు, అంత = అంతైన, రఘు
నాథునిని గురువనెడి యనుట, ఘనభ్యాతిభాసిలక్, కృపక్ = తనదయవలన,
అమునిక్ = విశ్వామిత్రుని పురస్కరించి యస్త్రగరిమనుబడసి, రాకుమారు =
పుత్రునియొక్క, లాగు = రీతిని, ఉరునిరూఢిచేత దిరముకొలిపెను, తాను
శిష్యుడై విశ్వామిత్రునికి బ్రసిద్ధి గల్పించె ననుట.

భా. అతడు = భీముడు, తాను, ఆవిహతయై, నవసుధయందమును =
అమృతరీతిని, మించు, ప్రభ్యాతి = కీర్తి, తనరక్, విశ్వామిత్రతాప = అఖిల
శత్రుతాపముయొక్కయు, సుహృత్ప్రమోద = మిత్రసంతోషముయొక్కయు,
స్ఫూర్తిని సాధించి, తల్ = ఆస్ఫూర్తియొక్క, గురుత్వశక్తిచేత, అఘనాశ
నిగ్ = దుఃఖమును విడిచిన దగునట్లుగా, అంబుక్ = తల్లియైన కుంతికి,
దాస్యాదులు = సేవాదులను, కాంచెగావున, అవీర్యకలితుడు = భీముడు,
అశత్రుల = దుర్యోధనాదులయొక్క, అమృత = గాంధారిని, ఆకులవృత్తి
నిష్ఠుకొనగఁజేసెక్ = విచారవడఁజేసెను, అంతక్, ఆకుమారులు = కౌరవపాండ
వులు, కృపనామునిక్ = కృపాచార్యుని, పురస్కరించి యస్త్రగరిమను బడ
సిరి, తల్ = ఆకుమారులయొక్క, అద్యుత = జాతిని, తేజము, ఆగురుని =
కృపునియొక్క, రూఢిక్ = ప్రసిద్ధిని, తిరముకొలిపెను, అని యన్వయము.

వ. అంత

29

సీ. సంయమిదివ్యతేజమునఁ గుంభిని జనిం

చినయాదిలక్ష్మీ నజేయుఁ డైన

విమలశీలునిరఘువీరకులొత్తంసుఁ

దాగుార్పువాఁ డయితన్నపాల

వరకుమారకుగురువై మనః ప్రీతి

దనర నత్యాశ్చర్యజనకధామ

భీమబాణాసనస్థేమవార్తాప్రవ

ర్తనమచుభవ్యసుధన్వినున్న

తే. విరచితావధానశ్రుతివీధికలను

ద్రోణులసదాదలై కథురీణుఁ డగుచుఁ

బ్రౌఢి మన్నించె మేనినీడతిసుతులును

దధనుశ్చ క్షిప్రస గ్రాంచుతమిం బొడలిరి.

30

రా. సంయమి = నిశ్వాది శ్రుతి, కుంభిన్ = భూమియంద, దివ్య
తేజమున, జనించినయాదిలక్ష్మీన్ = నీతకు, రఘువీరమంగీకృతున్ = రామనిని,
కూర్చువాడయి = నివాహము చేయుచు యత్నము చేసినవాడై, మనః ప్రీతి,
గురువై = అధికమై, తనగ్ = జనకని యొక్క, ధామ = గృహముం
దున్న, భీమ = వరమేశ్వరునియొక్క, బాణాసన = విడియొక్క, స్థేమ =
బలిమియొక్క, శిరశబ్జముమీఁద నిమగ్నస్థియము. వార్తాప్రవర్తనము,
అను = అనెడి, సుధన్ = అమృతమును, శ్రుతివీధికలను = కర్తవ్యధర్మము
లనెడు, ద్రోణులన్ = దొన్నెలయందు, “ద్రోణీకాహంబువాహినీ” అని
అ. ప్రౌఢినును, నింపెన్ = నిడించెను-నిలిపె ననుట.

భా. సంయమిదివ్యతేజమునన్ = భగవాంజమునివీర్యమున, కుంభిన్ =
కలశమందు, జనించి, నయాదిలక్ష్మీన్ = నయాదిగుణసంపదచేత, అజేయుఁ
డైన విచులశీలని, నిరఘున్ = అఘురహితుఁ డైనవాని, లత్యాశ్చర్యజనక
మైన, ధామ = ప్రతాపముచేత, భీమ = భయంకరమైన, బాణాసన = విడివల్ల
నైన, స్థేమ = సైర్యగుణముయొక్క, వార్తాప్రవర్తనచేత, మను = డిప్పుచున్న,
భవ్యసుధన్వి = మంచి విలుకాడైనవాని - ధనుర్ధరుని ననుట, నూత్న
మానట్టుగా విరచితమైన, అవధాన = ఎచ్చరికల, శ్రుతివీధికలను = పేద
మార్గవిచారముగలవాని, ద్రోణున్ = ద్రోణాచార్యుని, తన్నుపాలవర

కుమారకలకుఁ = కొరవపాండవులకు, రాను, కూర్చున్నాడయి=అప్పుడై,
గురువై = అచార్యుడై, తనరక, మేదిసీపతి=ధృతరాష్ట్రాదు. మన్నించెను,
అని యన్వయము. సుతులును, కాంచుతమిఁ = అభ్యాసాపేక్షచేత,
పొదలిరి = వర్తిచిరి, కడమ సులభము.

వ. అంచు.

31

మ. గురుచంకల్పముచొప్పు దప్పు కేమిఁ ట్లో జీజనాశ్చర్యవి
స్ఫుఁణం బొంద ఘనోగ్రకాంక్షకవరాజుఁ నంగ నెంతే మహా
శరసోక్త్యర్థయస్రయుక్తిఁ బొందె సామర్థ్యసంపద్యగం
ధరుఁ డారామసిఘండు జిష్ణుఁడు సముద్యాపిల్లె నత్యంత
మున్.

32

రా. గురు=విశ్వామిత్రునియొక్క. నాకల్పముచొప్పు. ఆశ్చర్య=స్ఫుర
ణము=వీరిత్రకాంతిగల, ట్లో జీజను=సీతను, పొందె=పొంద నట్లుగా, ఉగ్ర
కార్తుకవరాజుఁ=రుద్రచాపమును, వంద = ఎక్కువ బెట్టుటకును, మహా
శరసోక్త్యర్థయస్రయుక్తిఁ = అనురాగమహిమ వేగప్రేరణచేత, ఎంతే =
మిక్కిలి, పొదలె, అత్యధికమాచుండగా ననుట, జిష్ణుఁడు=జయశీలుఁడు,
రామవిఘండు, సముద్యాపిల్లెను=సంతసిల్లెను, సామర్థ్యసంపద్యగంధరుఁడు గనుక
నీశ్వరునివిష్ణువంచి సీతను వరించెద నని మిక్కిలి తెలివిగలిగియుండె ననుట.

భా. జనాశ్చర్యమైన, విస్ఫురణంబు = భ్యాతిని, ఒందను, శర=బాణ
ములయొక్క, రామవిఘండు=మనోజ్ఞ కాంతిగలవాఁడు, జిష్ణుఁడు=అర్జునుఁడు,
సముద్యాపిల్లె=లెస్సగా బ్రకాశించెను క. 'సల్లలితైశ్చముపై, నిట్టుండుట
యగుట యనగ నెల్లడఁ జను రా, జిల్లుట ప్రభవిల్లుట శి', భిల్లుట వ రిల్లు
టవఁగఁ బెనుపై యనికి' నని యాంధ్రభాషాభూషణమందుఁ గ్రియాపదము
లలోఁ బ్రభవిల్లుట యని యెత్తినాఁడు గనుక నుపసర్గముతోఁగూడ
తెప్పినాఁడు.

సీ. అపు డేమి చెప్ప నన్యాసాధ్యతద్దను
 ర్వాత్ సస్వక్షత్రవంశ్యులందు
 మిగులఁ గల్గెఁసహ్యాముగఁ బగ్గ నతఁడు త
 న్నహిమపెంపునరాతి మత్సరవిధి
 నాత్తలో సరకు నేయక సంభ్రమించె స
 స్థనికృప జనకునింటను వివాహ
 మగుటకు మున్ను తదంబకాశ్చర్యమం
 త్రమహత్త్వకృతచండధామయుక్తి

తే. నుదయ మందినమేటిమన్యులకలఁగునె
 యగయ నిట్లగ్గసంతతి ఖ్యాతిమహిమ
 ధాత్రిపైఁ గుండ సూతసంతానభావ
 గణనఁ బ్రబలుట తతోష్ణకారణమున.

33

రా. అతఁడు = రాముఁడు, తతో = అవింటియొక్క, మున్ను = మునుపు,
 మహిమపెంపున, రాతి = శత్రులయొక్క, మత్సరవిధి = తనజయమును
 నహింపనివారితోడిద్వేషమును, సరకునేయక జనకునింట వివాహమగుటకు,
 సంభ్రమించె = త్వరపడెను, ఇంకఁ గవివాక్యము. తదంబక = అవిశ్వాసిత్వని
 బాణములయొక్క, ధామయుక్తి = ప్రతాపయోగముచేత, ఉదయ =
 అభ్యుదయమును, అందినమేటి = రఘునాథుఁడు, అచ్యులకు = పరులకు,
 అలఁగునె = లోపమనా, ఇట్లు, అగ్గసంతతి = సూర్యవంశముయొక్క,
 ఖ్యాతి = మహిమ, తతోష్ణకారణమున = ఆరాముఁడు పోషించుటవల్ల
 ధాత్రిపై, కుండ = మొట్టలయొక్కయు, “మాఖ్యంకుండ” మని అ. సూత =
 పాదరసముయొక్కయు, “రసస్సూతశ్చ పారదే” ౧ని అ, సంతాన = కల్ప
 వృక్షములయొక్క, భా = కాంతియొక్క, అవగణన = తిరస్కారమువల్ల
 ప్రబలుట.

భా. తత్ = ఆయుర్జునునియొక్క, ధరుర్వార్త మిగుల, కర్ణాసహ్యముగఁ
బర్వత్ = కర్ణునికి నసహ్యముగాఁబరగ, అతఁడు = అకర్ణుఁడు, తన్నహిమ =
అధుః ప్రావీణ్యముయొక్క, పెంపు, నర = అర్జునుమీఁదనున్న, మత్సరవిధిచేత
సరకు సేయక సంత్రమిచ్చెను, ఇంకఁ బూర్వభాసూచనముగాఁ గవివాక్యము-
తత్ = ఆయుర్జునునియొక్క, అంబుత్ = తల్లియైనకుంతికి, వివాహముగుటకు,
మున్ను = మునుపే, జనకుని = కుంతిభోజునియొక్క, ఇంటను, సన్నుని =
దూర్వాసునియొక్క, కృష్ణత్ = అమృతహనువల్ల, ఆశ్చర్యమంత్రమహత్త్వ
శృతమైన, చండభామయుక్తిత్ = సూర్యయోగముచేత, ఉదయమందిన =
పుట్టిన, మేటి = కర్ణుఁడు అమృత కలఁగునె, కాకున్వరము. అర్కసంతతి =
సూర్యపుత్రుఁ డనెడి, భ్యాతి = మహిమ, కుదత్ = అణఁగఁగా, సూత
సంతానభావ = సూతపుత్రత్వముచేతనైన, గణనత్ = ఎన్నిక చే, ప్రబలంబు,
తత్ = ఆసూతునియొక్క, పోషకారణమున.

చ. అది యటు లుండె గన్తోనుసమ స్తజసుల్ దమలోనఫల్లుచు
న్దధుశత్రుభంగగరిమన్ గురుపక్షిణ నేని యొప్పుశ
శ్వదనము జారుమూర్తిమచువంశవతంసు నుతించి రిమ్మహా
భ్యుదయుని గన్న నెంతలరునో జనకుం డనుచింత సుధిలన్

రా. జసులు, తమలోను, అఫల్గు = సారవంతుని, “అసారం ఫల్గు”
అని అ. ఉన్నదధున, గురు = విశ్వామిత్రునికి, మచువంశమునకు, యోజన
మలభము.

భా. మదధున = గర్వపూర్ణుడైన, శత్రు = ద్రుపదునియొక్క, భంగ =
పరాజయముయొక్క, గరిమన్ = అతిశయముచేత, మచు = మనెడి, వంశ
వతంసున్ = తనవంశమునకు శేఖరమైనవాని, ఫల్గునున్ = అర్జునుని,
కన్నన్ = చూచినను, జనకుండు = పాండురాజు, ఎంతలరునోయను, చింతన్

విచారము, సంధిలంగా నుతించిరి, అర్జునుడు ద్రుపదుని బట్టితెచ్చి ద్రోణునకు
గురుదక్షిణచేసినాడని విస్తారముగా నాదివర్ణనందుఁ జెప్పినారు గనుక.

వ. అంత.

35

సీ. తనయకలుషయత్న ఘనతరనిర్బంధ

మున రాజు వసుచుటయును గపటధు

రావారణావతారచిత్రాతిమంజులా

తామయశోభిప్రశస్తధామ

ఘనశీలకలనుండగణ్యుఁ డాత్మస్వామి

యనియు నిజోచితీయును గణించి

యురుతరాదరముసేయుచు భ్రాతృయుతముగా

నమ్మసువంశరత్నముఁ గొంచు

తే. సరిగ సవరిచ్చదముగ రాజాన్వయముని

తనదుసుఖదుఃఖవిరహవర్తనలు సరకు

గొనక సమచ ర్తితనయుండుజనకుఁ డేలు

పురమున కరాళగతివాసిసరళసరణి.

36

రా. తన, లకలమ=ధర్మార్థమైన, యత్నముయొక్క, నిర్బంధమునకే=
బలాత్కారముచేత, రాజు = దశరథుఁడు, వసుచుటయును, కపటధురా=
కపటభారమును = అధర్మమును, “ఋక్సామయజుర్వేదామనక్షత్రే” అనుసూత్ర
మున అకారాంతము. వారణ=మాన్వనటువంటి, అవతార = చత్వారిద్యవ
తారములచేత, చిత = సంపాదించబడిన, మంజుల = సుందరమైన, అతామ=
అధికమునైన, యశస్సుచేతను, అభిప్రశస్తమైన, ధామ = మహిమచేతను,
“గృహదేహత్విట్ప్రభావాధామాని” అని అ. ఘనమైన, శీలకలనుడు =

క్రీడావిధిగలవాడు, గణుడు = ఆమేయందైన. ఆత్మస్వామి = పరబ్రహ్మమైనవాడు. అనియు గణించి, అమృతవంశరత్నము = రాముని, బ్రాతృయతముగాఁ = లక్ష్మణసహితముగా, రాజాన్వయముని = విశ్వామిత్రుడు, సపరిచ్ఛదముగఁ = నిజపరిజనముతోఁగూడ, కొంచు నరిగెఁ = తోడ్కొని పోయెను, తనకు, సుఖముఁబొందెననునర్థము, “ద్వంద్వంలే శ్రూయమాణం పదంప్రత్యేకమాభిసంబధ్యతే” అను న్న్యాయమున, సుఖవిరహదుఃఖముయొక్కయు విరహసుఖముయొక్కయు వర్తనలను, సరకుగొనక, సమవర్తితన = సమవర్తిత్వమునే, ఉండు, జనకుఁడేలుపురమునకుఁ = మిథిలను, అరాళగతివాసి = వక్రమార్గమును బాసి, సరళసరణిఁ = చాయ లేరువున, అరిగె నని క్రిందిటి కన్వయము.

భా. తనయ = దుర్యోధనునయొక్క, కలుషమత్న = పాపయత్నము కొఱచు, ఘనతరమైన నిర్బంధముచేత, రాజాన్వయతరాస్త్రిఁడు, కపటభారా = కపటభారముచేత, వారణావతమందారచితమైన, అతిమాంజు = అతిమనోహరమైన, లాతేమయ = లత్తుకచేత నిబిడమైనదై, ప్రాచుర్యార్థమున మయట్టు, శోభి = ప్రకాశించుచున్న, ప్రశస్త = యోగ్యములునైన, ధామ = గృహములయందు గల, ఘనకేశికలను = అధికక్రీడలచే, ఉండఁ = ఉండెడు కొఱచు, పనుచులయుఁ = అపుటను, ఆత్మస్వామి = తనకుగర్తయైన ధృతరాస్త్రిఁడు, గణుడు = ఆదరణీయుఁడు, అనుటను, నిబోచితియుఁ = ధార్మికుడైన తనకు నుచిత మాటను, గణించి, బ్రాతృయతముగాఁ = భీమాద్భుతనకులసహదేవ సహితముగా, వంశరత్నమైన, అమృత = కుంభిని కొంచుఁ = తోడ్కొంచు, రాజాన్వయముని = రాజుని, సమవర్తితనయందు = ధర్మజుఁడు, జనకుఁడేలుపురమునకుఁ = పాండురాజేలినవారణాపట్టణమునకు, పాండురాజు వారణావతము నేలినవాడని భారతము దున్నది గనుక, అరాళ గతివాసి = విచారపడక, సరళసరణిఁ = ఋణావర్తనచే, అరిగెను.

తే. పరమమునియతివశతమస్యగతిహేతు
 వున మహాశాపహతిఁ జేసి తనువికృతిగ
 నున్న నేల యంత వచింపనొగి నరు డని
 తత్కథల్ రుచిగొనుచురాట్టనయులఁదూ.

37

రా. పరమముని = గౌతమమునియొక్క, అనివ = అహల్య, శతమయ్య = ఇంద్రునియొక్క, రతిహేతువునమహాశాపహతిఁజేసి, తనువికృతిగ నున్న = దేహవికారతఁ జెందియున్న, నేల = భూమి, అంత వచింపఁగా = అంతకుఁ జెప్పఁగా, రాట్టనయులు, అందుఁ = ఆభూమియందు, తత్కథల్ = ఆశాఖ్యమిత్రుఁడు చెప్పినయహల్యాజారతాప్రసంగములను, రుచిగొనుచు.

భా నియతివశత = గైవాధీనత, పరమము = అలంఘ్యమనుట, మయ్య = శోకమును, రతి = వేద్యునిన నెడి, హేతువునఁ = కారణము చేతను, మహాశా = పేరానయొక్క, అపహతిఁజేసి = వ్యర్థతఁజేసియుండియు, తనువికృతిగ = దేహవైషర్వముగా, ఉన్నఁ = ఉండినను, ఏల = ఏమిటికి, అరుదని = అశ్చర్యమని, అంత వచింపఁగా, అందుఁ = ఆమార్గమందు, తత్కథల్ = ఆధర్మరాజుకథలను, రుచిగొనుచుఁ = ఆదరింపుచు, రాట్టనయులు = రాజకుమారులు, అరుగునప్పు డని ముంపరిపద్యమున కన్వయము.

సీ. ఆలీల నలరుచు నరుగునప్పుడు తత్పు
 రస్ఫూర్తి మిగులఁ జిత్రం బొనర్చె
 రమణీయ మైనయా రామపాదపరాగ
 మాశాపవారణ మాచరింప
 నాయతీవసుశోభ నాకృతియును సర
 సీకృతమానస హ్రీకలనయు
 ఘననవరత్న కాంచనధామశోభన
 వన్యాభరణవై భవస్ఫురితయు

ఆ. విఘ్నతగపయోధరపవవ్యతిక్రమ

కరనవాంశుకాంతవరణనితి

శయసమున్నతియును నయి వారలందఱు

గౌరవమునఁ దన్నుఁ గనుఁగొనంగ.

33

రా. ఆఘ్రామ, తత్ = వారియొక్క, పురః = ముందట, స్ఫూర్తిఁ = ప్రకాశించుటచేత, ఆరామపాదపరాగము శాపవారణము నాచరింపఁగా, ఆయతివ = అహల్క, సరస్వతీమనసక్రీకలనయ్యున్ = చచ్చిగాఁ జేయఁ బడినమనోలజ్జాస్థిలిగలది, రత్నమలయొక్కయు, కాంచన = బంగారుయొక్కయు, ధామ = కాంతిపొలివంటిగలది, పద్మరాగనూక్తిచ్ఛాయుగల యధరదంశము లును, సువర్ణచ్ఛాయుగలదేహమును గలది, శోభనములైన, మృగ = వనభవము లైన నారవీరలు మొదలయిన, ఆభరణ = ఆలంకారముయొక్క “అలంకారస్తాభరణ” మని ఆ. వైభవముచేత స్ఫురితయు, “సరసిజమనువిద్ధం శైవ లేనాపిరమ్యుమనినమపిహిమంశోద్గత్తలక్ష్మీతనోతి, ఇయమనీచమనోజ్ఞానిల్ర లేనాపి తస్వి కిమిచూమధురాణాం వందనంనాకృతీనా” మ్మని కాళిదాసును కాకుంఠలమందుఁ జెప్పినాఁడు గనుక, పయోధరపవవ్యతిక్రమకర = కుచస్థలాతిక్రమమును జేయుచున్న - జాటుచున్నదనుట, నవ = మరోహరమైన, అంశుకాంత = వైడూర్యము, వరణ = కప్పటయందు, సిరతి = ఆసక్తిగల, శయ = నాస్తములయొక్క, “పంచశాఖశ్చయఃపాణీక” అని ఆ. సమున్నతియును = ఉపచారముగలదియు, వి, చిత్రంబొనర్చె నని క్రింది కన్వయము.

భా. అలరుచున్ = వికారరహితుడై, తత్పుర = ఆవారణావళము యొక్క, స్ఫూర్తి, ఆరామ = ఉద్యానవనములయందున్న, పాదప = వృక్షములయొక్క, రాగము = వర్ణము, ‘రాగోనురిక్తమాత్సర్యే క్లేశాదా లోహితాదిభి’ అని వి. అశా = దిక్కులయొక్క, ఆపవారణము = ఆచ్ఛాదనమును, “అంతర్ధరపవారణ” మని ఆ. అచరింపఁ, ఆయతి = ఉత్తరకాలఫలము

చేతను, శోభనాకృతియై, సరసీ = కొలంకులచేత, కృతమైన, మానస=మానస
 సరస్సుయొక్క, ప్రీతనయై = లజ్జాస్థితిగలదియు, రత్నకాంచనముల
 యొక్క, ధామ = గృహముయొక్క, శోభన్ = శృంగారముచేత, అవని =
 భూమికి, ఆధరణములైన ప్రభవములచేత, స్ఫులితయై, పయోధరపదవీ =
 మేఘమార్గముయొక్క, ఆతిక్రమమును, కర = చేయుచున్న, నవాంశువుల
 చేత కాంత = చునోహరమైన, వరణ=కోటయు, నిరంశయ, సమున్నతి
 యుక్త = ఔన్నత్యముగలదియై, విమలసూక్తిచిత్రబాసలైన నియన్వయము.

తే. హరిపురాభోగవార్తపెంపుపవారి

మది బొడమఁ దలపోసి పట్టిది యటంచు

జెలుచునొకచవిభవనైచిత్రి బరంగ

బరంగు నానగంబు గన్పట్ట జూచి.

99

రా. హరి=ఇంద్రునియొక్క, పురాభోగ=కొంటిసంభోగముయొక్క,
 వార్తపెంపు, వారి=రామగులయొక్క, మదిబొడమఁగా, రట్టు = పరపురుష
 సుగతివల్లనైనదూఱు, ఇది యటంచుజెలుచు, సంకోచవిభవ = మిక్కిలి
 కొంకుచేతనైన, ప్రచిత్రి = మితలాగుచేత, పరంగు = క్రవర్తిల్లుచున్న,
 ఆన = ఆజ్ఞ, కన్పట్టజూచి, నులిచేసి రని ముదటిపద్మమున కన్వయము.

భా. చెలువు = ఒప్పిదము, పరంగన్, ఆనగరూపుడు జూచి, హరిపుర =
 అమరావతియొక్క, ఆభోగ=విరివియొక్క, వార్తపెంపు మదిబొడమ. “సద్భ
 శాదృష్టచితాద్యాః స్థృతిబీజస్యభోధకాః” అను న్యాయముగనుక, అట్టిది =
 అమరావతిపాటిది, అటంచు దలపోసిరి.

తే. అనిశశివవాస మైవపుణ్యపురమణివ

ఘాపహస్తృతి వనుచు నాయపకలంక

మానసోత్కర్షయ క్తులనూననుతులు

నేసి యందలు తత్పురస్థితిని బరంగ.

40

రా. అనిశశివాసమైన = నిరంతరశుభప్రదమైన, పుణ్యపురమణివి = పుణ్యాంగనపు, ఆఘాపహస్తృతివి = పాదహరణమైన స్థరణగలదానపు, “అహల్యాద్రాపదీ సీతా” అని స్తుతిగనుక, అనుచున్, ఆయప = ఆయమ యొక్క, కలంక = లంక, మానన్ = మానునట్లుగా, సోత్కర్షయుక్తులచేత, ఊనన్ = మనస్సున స్థిరమగునట్లుగా, నుతులుసేసి, తన్ = ఆయహల్యయొక్క, పురస్థితినిబరంగన్ = ముందర నుండగాను, జనిరి.

భా. శివవాసమైన = రుద్రనివాసమైన, పుణ్యపురమణివి, కాఁగా, ఆఘాపహస్తృతివి అనుచున్, అహలంక = నిష్కళంకమైన, మానస = హృదయముయొక్క ఉత్కర్షణోడ, యుక్తులు = కూడినవారు పాండవులు, అనూననుతులు = అధిస్తోత్రములను, చేసి, తత్పురస్థితిని బరంగన్ = అపట్టణమున నుండగా.

క. చనునెడ శ్రీరాముడు పా

వనినవనిజరూపవై భవశ్రీ ముల్లం

బున నిడి దానవిచిత్రా

తనురాగప్రాధి వచ్చి తను బై కొనంగన్.

41

రా. శ్రీరాముడు, పావనిన్ = పవిత్రమైనదాని, అపనిజ = సీత యొక్క, రూపవైభవశ్రీని, ఉల్లంబుననిడి, దానన్ = అమనస్సుననుచుటచేత, విచిత్రమైన, అతనునివల్లనైన, రాగప్రాధి = మోహితీయము, తనుబై కొనంగా, అనుమతించెనని ముందరిపద్యమునఁ గ్రియ.

భా. శ్రీరాముడు = కాంతిచేత నొప్పెడువాడు, పావని=భీముడు, నప, నిజ = స్వకీయమైన, శ్రీని, చిత్రమైనయతనురాగప్రాధిగలదైన, దానవి = హిడింబ, మైకొనంగా.

సీ. ఆసమయమున నే మని చెప్ప నరుదెంచి

చూడ నద్భుతతమస్సూర్తి యగుచు
దద్దాతియమితచేతఃకళంకుండు త

ద్రృహమేధితద్వేషమహిమవేర్తి
నలసముష్కృత్తిహానా గామినిగ
సంచిత సమయమున
సందర్శయించు గామినినిపల
వృంగం జేకొనియె నారాకొనుచులు

తే. నతనియచిరక్రియ గాంచి యచల జనిరి
స్వీయగురుగుక్తముగల విప్రపుష్ట లగుచు
విదూరజనర్యితోవిధవిదూర జే
నలత యెలుంగక దిక్షిణాని జధృలీని.

42

రా. ఆ సమయమున, తే = ఆకావ మోక్ష ప్రకారమును, జ = ఎఱిగిన
వాడై, తద్రహమేధి = ఆయహల్యవతి గౌతముడు, చూడనద్భుతతమ
స్సూర్తియగుచు = చూడరాని లేజస్సుగలవాడౌచుచు, అనలస = అధికమైన,
మత = సంతోషముయొక్క, “ముత్ప్రీతిః ప్రమదోహర్షః” అని ఆ.
వృత్తి, తే = ఆయహల్యయందుగల, ద్వేషమహిమవేర్తి నిహతముగావింపగా,
అంచిత = పూజితమైన, అనఘవిధిచేత, సంచిత = సంపాదించబడిన,
అర్థసందర్శయించు = తత్వజ్ఞానముగలవాడు, “అర్థోభిధేయరై వస్తుప్రయో
జననివృత్తిషు” అని ఆ. “దర్శననయనస్వప్నబుద్ధివర్తోపభిషు” అని వి.
కామిని = అహల్యను, చేకొనియెను, రాకొనుచులు = రామలక్ష్మణులును,
అతని = గౌతమునియొక్క, ఆదరక్రియ = ఆదరణను, కాంచి, స్వీయగురు
యక్తముగ = విశ్వామిత్రునితోగూడ, తే = ఆ గౌతమునిచేత, విసృష్ట
లగుచు, దక్షిణానిలమువల్ల, జ = పుట్టిన, ధృతి = సంతోషముచేత, అలత

యెఱుగక, విదురఁడన = శైలవసులచేత, “జ్ఞాతాతవిదురోవిదూ” అని అ.
దర్శిత = చూపఁబడిన, ఉచితమైన, వి = విశేషించిన, పరసరణిక్ = మంచి
త్రోవయందు, చనిరి.

భా. ఎంచిమాడనరుదు, ఇది కవివాక్యము ఆమితచేతఁగలండు,
తత్ = ఆధర్మజానియొక్క, జ్ఞాని = దుర్యోధనుడు, అధిపత్యమైన తమో
గుణముయొక్క, సూక్ష్మశ్రీమములనాడు, అగుచు, తత్ = ఆధర్మజాని
యొక్క, స్వరూపుడు. విధిత = వృద్ధిబొందిన, ద్వేషనుకలయొక్క,
పేర్తిక్ = ఆధ్యమున, అనల = అగ్నియొక్క, సమస్తవృత్తి = దిరి
కొల్పుటచేత, పారముగాఁగఁబరగి, అంట = అనుచున్నది సని, అను, అఖ
విధిక్ = సామప్రవిధి వల - ఆకృహగృహవిధి వల నుట, సుచిత = సుంపించు
బడిన, అర్థసంబంధమును = ప్రయోజనప్రాప్తికలవాడు కామిక్ = అందుట
చేత, నిండు = పరిశ్రమ, చేసియు, తద్వస్తృప్తులగుచుక్ = ఆ యగ్నిభయము
చేత విడువ బడ్డచేత గ్నిభయమును దిష్టుచుకొన్నవలెయగుట, విదురని
యొక్క, డన = దూత చేత, గర్భితమైన, పరసరణిక్ = విలమార్గమున, “సుకీర్ణ
వివరంబిల” మని అ. దక్షిణ = సమర్థుడైన, దక్షిణాగ్రహణగారవరచృం
దానువృత్తి” అని అ. నిలజ = భీమనియొక్క, ధృతిక్ = ధారణముచేత,
ఆరాకొమరులు = పాండవులు, అతని = దుర్యోధనునివల్లనైన, ఆ, దర =
భయముయొక్క, “దరోస్త్రీయాంభయశ్వభే” అని అ. క్రియను, కాంచి =
ఎంచి, స్వీయగురుయొక్కముగ్ = తమతల్లితోఁగూడ, ఆవల జేకొనియెనని
ముందరిపద్యమునఁ గ్రియ.

ఆ. తోడఁగి యపుడు దాని తోఁబుట్టుగురుతర

సంగరసముదీర్ణ సరణి బరగ

వాని నంత గెలిచి స్వగురుకథాదర

మమరఁ బ్రమదయుక్తి కనుమతించె.

రా. దానితోఁబుట్టు = రాగ ప్రాధితోఁగూడఁ బుట్టునట్టి, గురుతర, సంగరసము = ఆపేక్ష, ఉన్దిర్ఘసరణిబరంగ, దానితో = ఆమన్నధరాగసంగ వాంఛలను, గెలిచి = అణచి, స్వగురుకథా = విశ్వామిత్రుని గంగాసంభవాది కథలయందుఁగల, ఆదరము, ప్రమద = సంతోషముయొక్క, యొక్కిటి సనుమతించెను.

భా. దానితోఁబుట్టుగు = హిడింబుఁడు, ఉరుతర, సంగర = యుద్ధమందు, బరంగదాని గెలిచి, స్వగురుకథా = సుతిధర్మజులచూటమీ దనైన, ప్రమద యొక్కిటి = హిడింబాసంయోగమునను, అనుమతించెను.

వ. అంతె.

44

లీ. ఉరుగుణాద్భుతజనకసుతోదయమహి

మాత్రశియుము సాధించి పుణ్యజనకాంత

సుగుణ యనిపించుకొనిన భాసురపురమణి

జూపుటగులు వహించె సుత్యుత నతఁడు.

45

రా. ఉరుగుణాద్భుతజనకై న, జనమినికి, సుతా = కొమార్తయైన సీత యొక్క, ఉదయ = పుట్టుటచేతనైన, మహిమాతీతయమును సాధించి. పుణ్యజన = సుజనులచేత, కాంత = మనోహరమైనది, భాసురపురమణి = పురశ్రేష్ఠమైన మిథిలయందు, అతఁడు = రాముఁడు, చూపుతగులు వహించెను.

భా. ఉరుగుణుడైన యద్భుతజనకుడైన, సుత = ఘటోత్కచుని యొక్క, పుణ్యజనకాంత = రాక్షసస్త్రీ హిడింబ, “యాతుధానః పుణ్యజనః” అని అ. అనిపించుకొనినకొ = పోయినను, అతఁడు = భీముఁడు, భాసురపురమణి = హిడింబయందు, చూపుతగులు వహించెను = అయరాగము నిలిపెను.

ఉ. అన్నగరంబు ప్రోది దన రారంగఁ దమ్ములఁ గన్నతల్లి నా
సన్నతభేలనుండు వికసన్నయనైకవిలాసగౌరవా

భ్యున్నతిఁ దద్వనాంతమునఁ బ్రోచె గడుం దనశ్రాంతి యాత్మ
లో, నన్నెఱయంగణింపఁడు మనస్థిరతఁ వివరించుపూనికఁ.

రా. అన్నగరంబు = మిథిలాపురి, ప్రోచెదనరారగఁ, తమ్ములగన్నతల్లి
నాఁ = పద్మముల కుత్సత్తిస్థానమనఁగా, సన్నత = పన్నితమైన, భేలఁ =
లీలచేత, ఉండు = ఉండెడి, వికసన్నయన = తెల్కిన్నలయొక్క, ఏక =
ముఖ్యమైన, విలాసగౌరవ = శృంగారాతిశయముయొక్క, అభ్యున్నతిచేత,
తల్ = ఆ పట్టణముయొక్క, వనాంతమునఁ = ఉద్యానవనమందు, ప్రోచెను.
పద్మకాంతిగల నయనములచేతఁ బ్రోచె ననఁగాఁ గటాక్షించె ననుట. లక్షణా
ప్రయోగము. “గిరామజగ్రహతరాంనరాధిపః” అని సైవధమందు. తన
శ్రాంతిని, మనస్థిరతన్విక = మనస్సున లగ్నమైన స్త్రీని సీతను, పరించు
పూనికఁ = వివాహ మగుయత్నమున, శ్రాంతిని గణింపఁడని యన్వయము.

భా. అన్న = ధర్మ రాజు, కరంబు = మిక్కిలియు, తమ్ములను గన్నతల్లిని,
ఆసన్నతభేలనుండు = భీముండు, నయ = నీతియొక్క, నై = ఉన్నతిచేత,
ప్రోచెను = రక్షించెను. తన, శ్రాంతి = బలమటను, ఆత్మలోనఁ = మనస్సు
నందు, సౌఖ్య, గణింపఁడు = ఎంచఁడు, పూనికఁ = యత్నముచేత, మనస్థిర
తఁ = మనస్థైర్యమును, వివరించును, ఆయనపూనికఁ జూచినను మనస్థైర్య
మేర్పడు చున్న దనుట.

వ. అది యట్లుండె వారలందఱు తత్ప్రకారంబున విషినమార్గ
వర్తనంబునడపి యథోచితగమనంబున. 47

రెంటికి సరి - సులభము.

క. చనిరి పురసవిధిమార్గం

బున సద్విజలీలలు నడపుచు మాధుకరా

శన మొనగూర్చుచు నపుడుప

వనసంతతి యలర జేసి వారలయాత్మన్.

48

రా. పుర = మిథిలయొక్క, నవిధ = సమీపమైన. “సదేశాభ్యాసవిధ
సమర్థాదసదేశవ” త్తని అని అ. మార్గమందు జని, అపుడు, సత్ =
తెన్నెన, ద్విజ=పక్షులయొక్క, లీలలు, నడపుచున్ = చేయుచును, భ్రమర
సంబంధమైన, “తస్యేద” మ్మని అణ్విశ్యయాంతము. అశనము = పూదేసి
ననుట, ఒనగూర్చుచు, అవనసంతతి = అద్యానపరంపర, వారల=రామాదుల
యొక్క, ఆత్మన్ = మనస్సును, అలరజేసెను.

భా. పుర=వి.చక్రపురముయొక్క, ద్విజలీలలు=బ్రాహ్మణవిశేషములను
మాధుకరాశనము = భైక్షమును, పునసంతతి = భీముడు, కడమ సరి.

ఆ. అందుదొవ్వుత్తి సంహితానేకచ

క్రాగ్రహారహితవిహారమహిమః

బ్రహ్మసారమున బక గృహరితః

దశరథ సరసు లందఱును నుత్తింప.

49

రా. అందున్ = ఆ పట్టణమును, దారవృత్తి = భార్యావర్తనచేత,
సందిత = సంతోషితములైన, అనేక చక్రవాకపక్షులయొక్క, “కోకశృక్ర
వాకః” అని అ. అగ్రహ=కోపముచేత, అరహిత = విరహితమైన, బౌత్స
క్యముగల దనుట, విహారమహిమన్ = సంచారాతిశయముచేతను, సారస =
బెగ్గురులయొక్కయు, మదబకములయొక్కయు, దర్ప = విశృంఖలసంచారము
చేతనైన, హరితన్ = మనోహరత్వముచేతను, సరసులు = కొలఁకులు,
ఈకారాంతము, తనలెను.

భా. అందున్ = ఆవర్తనలందు, ఉదారవృత్తినంది = సాహసవృత్తిని
బొంది యనుట, తా = భీముడు ఏకచక్రాగ్రహారమునకు, హిత = ప్రియ

మైన, విహారపహిమచేత, ప్రచురసార = అధిబలముగల, “సారోబలేస్థిరాం శేచ” అ. సమద = గర్వసహితుడైన, అ = బకాసురునియొక్క, దర్పహారక = గర్వావహారిత్వముచేత, చంపుటచేత ననుట, సరసులు = రసికులు, సుతింపఁ దనరెను.

౩. జననేత్రచిత్రదారుణ

వనజగతులనిశలసత్త్వవశత నడచుచో

గన నరుదురమారూఢిం

దనరె జితాంగారవృద్ధిదయతన్.

50

రా. ఇంకఁ బురవృద్ధి. జననేత్రచిత్రద, దారుణవనజగతులు = కెందామరల ప్రకారములు, అనిశ = ఎల్లప్పుడు, సత్త్వవశత = శోభావశత్వము, నడచుచో = నడచెడిచోట, నాపట్టణమందు, కననరుదురచూడనశక్యము, జిత = జయింపఁబడిన, అంగార = అగ్నిశకలములు గల = రక్తవర్ణములు గలవనుట, వృద్ధ = రేపలయొక్క, దర్పదయతన్ = గర్వాన్నితిగలవౌటచేత, రమారూఢి, లక్ష్మీప్రాప్తిచేత, తనరెను, అరుణవర్ణములు నిత్యశోభావశత వర్ణిల్లెడుపట్టున రమారూఢిచే దనరినది గనుకఁ జూడ నద్భుతమనుట.

భా. జననేత్రములకుఁ జిత్రములును, దారుణ = భయంకరములునైన, వనజగతుల = వనభూములయందు, “జగతీరత్నగర్భాచ” అని అ. నిశల = రాత్రులయందు, సత్త్వవశత = బలవంతుఁ డౌటచేత, నడచుచో = నడిచెడునప్పుడు, కనన్ = చూచుటకు, నరుదురము = అర్జునునియుద్ధము, జితమైన యంగారవర్ణుఁ డనెడు గంధర్వనియొక్క యహంకారాలిశయము గల డౌటచేత దనరెను.

వ. అంతట వారియంతరంగంబునందు.

51

క. వివిధద్విజాళిభూమా

నవరతసంక్లాఘితస్వయంనగకల్యా

ణవిధివర ద్రుపదసుతా

నవమంజులతా ప్రస్ఫుటినడ పెం గుతుకమున్.

52

రా. వివిధద్విజాళి = పక్షి సమూహములయొక్క, భూమ = బాహుళ్యము చేత, సంక్లాఘితమైన స్వయంవరకల్యాణవిధిచేత, వర = వరులైన, ద్రు = వృక్షములు, “ద్రు ద్రుమాగమాః” అని అ పదస్థానముగాఁ గలవియునైన, సుతానవ = మంచికోమలత్వముగల, మంజులతా = రమ్యులతలయొక్క, ప్రస్ఫుటి, కుతుకమును నడపెన్ = సుతోషమును జేసెను, తీఁగెలు తమంతనె చ్చెట్లఁ బ్రాకినను స్వయంవరమున వరించినట్లుంబలె నుండె ననుట, ద్విజశబ్దమున బ్రాహ్మణధర్మని, అవృక్షములఁజూచి వివాహపేక్ష గల రాముఁడు సంతోషించె నని భావము.

భా. ద్విజాళి = బ్రాహ్మణసమూహములయొక్క, భూమ = బాహుళ్యముచేత, అనవరతమును సంక్లాఘితమైన స్వయంవరమునెదు కల్యాణవిధిగల, ద్రుపదసుతా = ద్రౌపదియొక్క, నవ = నూతనమైన, మంజులతా = మనోహరత్వముయొక్క, ప్రస్ఫుటి = పుత్తాంతము, కుతుకమును నడపెను.

శా. అంతర్ వారలు రామభద్రుపదంబ్యా రూఢిచే నెంతయుం జింతితవిశేష యై ప్రబలలక్ష్మిన్దించుచుండునో పాంతం దత్పురి గూఢరాజపదవిప్రాకారరేఖణ శుచి స్వాంతుల్ సేరిరి తత్పురోహితముఖవ్యాకృష్టసన్ధాను లై.

రా. వారలు = విశ్వామిత్రాదులు, రామభద్రు = రామునియొక్క, పదరాజి = పాదవిన్యాసపంక్తియొక్క, ఆరూఢిచేత = ప్రాప్తిచేత, చింతా = భావన, అతీత = అతిక్రమించిన, స్వాచ్ఛింతాశ్చురిరాధాన” మని అ.

విశేషయై = విశేషములు గలవై, ప్రబలక్ = ప్రబలునట్లుగా, భావింప
శక్యముగాని శృంగారముల దగునట్లుగా ననుట, లక్ష్మీస్థింశుః, గూఢ = ఆపృత
మైన, రాజవదవి = చంద్రమార్గముగల, రఘువంశముందు “వైదేహిబాధోర్హృ
దయం విదిధే” అన్నట్లు, ప్రాకారశ్రేణిగల యని, తత్పురిక్ = ఆమిథిలను,
తల్ = ఆపట్టణముందున్న, పురోహితుఁడు మొదలైనవారిచేత, వ్యాకృష్టసన్తా
నులై చేరిరి, జనకునిపురోహితామాత్యు లెదిరుగా వచ్చి తోడుకొనిపోగా
బోయి రనుట.

భా. రామ = రమ్యమైన, భ = కాలిగల, స్త్రియాంపుంసద్భాషిత
అను సూత్రమునఁ బుంసద్భాషము, ద్రుపదునియొక్క, రాజ్యముయొక్క
యారూఢిచేత్ = రాజత్వప్రాప్తిచేత, చింతిత, విశేషయై = తాత్కాలిక
కావస్థగలవై, “విశేషకాలికోనస్థా” అని ౬. ప్రబలలక్ష్మీక్ = ఉత్కృష్టప్రబల
ములయొక్క యతిశయముచేత, తత్పురిక్ = ఆ ద్రుపదునిపట్టణమును, గూఢ
మైన, రాజవద = రాజచిహ్నముగల, “మూర్ఖుచరిత్ర త్రాణస్థానలక్ష్మ్యాంఘ్రివస్తువు”
అని ౭. ౮ ప్రాకారశ్రేణిక్ = బ్రాహ్మణాశ్రుతి వ సాంఘ్యలీలచేత, కుచిస్వాం
తులు, వారలు = ధర్మరాజాదులు, తల్ = ఆలాగు ప్రసిద్ధులయిన, పురః =
ముందటికి, హిత = శ్రేయస్కరములైన, ముఖ సంఘాతములు గల, ముఖం
నిస్సరణేన ప్రప్రారంభోదయయోరపి” అని వి. ౧ = వత్సలచేత, “వినిర్విఘ్న
చతు పక్షిణి” అని వైజయంతి ఆకృష్ట = మిక్కిలి జేయబడ్డ, సన్తానులై =
బహుమానము గలవాడై, ‘మానశ్చిత్త సమన్వయః’ అని ౬. మంచికను
నము లభించుండఁగా ననుట, చేరిరి. తత్పురిక్ ప్రసిద్ధులచేత మైనందుకు,
“అనుభవతి శచీకథం సామృతాచీముఖాభిః” అని వైషధమును.

ఆ. అందుఁ నిన్ను పాలుఁ వాల్చె జ కీర్తి యుండు

వంచు నెక్కిడ నియమించినట్టి

గాఢవ—11

కార్డుకోత్తమమునుఘనమైనమూర్తి

క్ష్యంబు సూచి రాస్మపాశభవులు.

54

రా. ఘనమైన, మూర్తి = కారిన్యముచేత, “మూర్తిః కారిన్యకాయయోః” అని ౩. లక్ష్యంబు = చూడదగినదాని, వింటికి విశేషణము, చూచిరి,

భా (౧౦౮౬) = చట్టణమందు, ఘనఃఘనమైన, మైనమూర్తి = మిగిలిన సంబంధమైన యాకృతిగల, లక్ష్యంబు = గుఱిచి-మత్స్యయంత్రము ననుట, కడమ సులభము.

వ. అటమున్న సకలవిద్యేశాగతు లైనరాజకుమారులు నిజశక్తి తారతమ్యంబునం జేసి వచ్చిన స్పర్శచాలనో చ్చాలనాది వ్యాపారపారాహంకారం లగుచు శీఘ్రప్రయత్నంబు లయి తొలంగిపోవడమే మిగులు నమ్మహాకోపంబు గనుంగొను నప్పుడు వారలందు.

55

రా. వ్యాపారములు పారముగాఁ గలయహంకారము గలవారై, వారలందు = రామలక్ష్మణులందు. భారతార్థమునకును నీలాగుననే.

చ. అనుపమదివ్యవిక్రమసమగ్రుడగు రామవిభుండు జిహ్వుఁ డాయనితర భేద్యరాద్రధనువశ్రమభంగిగ వంచి బాహులీ ల నొప్పె నభ్రగానిమిషలక్షహృదంబకవృత్తి నుర్వరా [న్. జనహృదయాక్షివర్తనముఁ జాలంగ నద్భుతవార్ధి ముంచుచు

రా. జిహ్వుడు = జయశీలుడు, రామవిభుండు, రాద్ర = రుద్రసంబంధమైన, ధనువును, ఉకారాంతము. ‘సోయంధనురజనివక్రః’ అని నైషధమందుఁ బ్రయోగము. అశ్రమ = ఆనాయాసముననే, భంగిగ = భంగము గలదానిగా, వంచి = విఱచియనుట, అభ్రగ = గగనచరులైన, అనిమిష = చేపకల

యొక్క, లక్ష = లక్షసంఖ్యలయొక్క, హృదంబకవృత్తి = హృదయము
యొక్కయుఁ గన్నులయొక్కయు వ్యాసారము, అద్భుతవాగ్ధిని ముంచుచును
బాహులీలల నెరపెను.

భా. అభ్యుగ = ఆకాశమందుఁ జరించుచున్న, నిమిష = మత్స్య
మనెడి “సురమత్స్యాపనిమిషా” అని ౬. లక్ష = గుటిరి, “లక్ష్యం లక్షం
శరవ్యం” అని ౪. హృత్ = హరించునట్టి, అంబక = బాహుయొక్క,
“అంబం నేత్రశరయోః” అని ౩. వృత్తి = వర్తనచేత - ప్రయోగము
చేత ననుట, చదమసరి.

చ. ఉదుట్యున నట్లు తన్నహివుఁ డొడ్డినయొడ్డు జయించి యేమనం
దదనహకర్ణశల్యసముదగ్రతః ప్రథనాశ్రితాధికా
భృదయతః జెందె భీమభుజపుష్టిసహాయతః జిజ్ఞయాన్తులై
కవిసి సమస్తభూపతులుగైకొని సంతకమున్న భంగమున్. ౧7

రా. తత్ = ఆ డెల్లా విలుచుటవల్ల, అసహ = ఓర్వనివారియొక్క, కర్ణ
ములకు శల్యమైన, ప్రథన్ = భ్యాతిచేత, “ప్రథాభ్యాతౌ” అని యమర
సంకీర్ణవర్గలో. ఆశ్రితాధి, అభ్యునసిత = అభ్యునయము ననుట, భీమ =
భయంకరమైన, తత్ = అసతియొక్క. చదమ సరి.

భా. అట్లు, తన్న హివుఁడు = ద్రువదుఁడు, ఒడ్డిన, ఒడ్డు = మందెమును,
జయించి, తత్ = ఆజయమును, అసహ = సహింపని, కర్ణశల్యలతోడనగు
సముదగ్రతరమైన, ప్రథన = యుద్ధమందు, “ప్రథనంప్రవిదారణ” మని అ.
అధికాభ్యుదయతను = ఉచ్చయమును, భీమ = భీమునియొక్క, భుజపుష్టి
సహాయతవలనఁ జెందెను, తత్ = ఆ యద్దునునియొక్క, జయాన్తులై భూపతులు,
అంతకమున్న = ఆకర్ణశల్యలయొద్దముకంటె ముందే, భంగమున్ = అవజయమును,
కైకొనిరి.

ఆ. ఆతడు వీర్యశుల్కయగు రాజసుత స్తు
 దనకు సొమ్ము జేసికొని భృశ ప్ర
 కాశితాత్మ వంశం దై శోభిలెను మామ
 కస్మశ ప్రమోద మావహిల్లు.

58.

రా. ఆతడు = రాముడు, వీర్యశుల్కయగు = పరాక్రమమే
 యుండువగాఁగల “శుల్కస్త్రీస్త్రీధనేపిచ” అని ఆ. భృశ ప్ర కాశిత, ఆత్మ
 వంశుడై = తన వంశమునకు ఖ్యాతిఁ దెచ్చినవాడై, శోభిలెను.

భా. ఆతడు = అదృతుడు, భృశ = మిక్కిలియు, ప్ర కాశిత =
 తెలుపఁబడిన, తామును దమ వంశమును గలవాడై, శోభిలెను.

సీ. అసమానపాండుకీర్తి సమృద్ధి జనకుండు
 ధర్మ రాజీవితకర్త పండితుడు
 స్వజననియు క్రియ వరగుణవాన్యము
 సీర్వరాజ్యయు దనవ్యాసయగతియు
 సేకమై తఱు జాల నెచ్చరింప నిజాను
 బాలచక్రతిని బిల్చి తెలియఁ జెప్పి
 తనకు సంజను నుదాత్తభావంబున
 నాదలంగ బ్రాత్ర వగుట యరిసి

తే. యునికి నపు . సుబాపక జ యోవశోభి
 తమ్ము లై నకుమారత్నముల కాభు
 జస్త్రవిణశుల్కయగు జు జాతబంధ
 వరుచిఘనహృదబ్ధామోద గరిమ నొసఁగె.

59.

రా. అసమానమై, పాండు = శుభ్రమైన, కీర్తి సమృద్ధి గలవాడు,
 జనకుండు, ధర్మ రాజి = ధర్మపంక్తిచేత, ఈడిత = స్తోత్రముచేయఁబడిన,

స్వజన = తనయాత్మజనులయొక్క, నియుక్తిముక్ = నియోగమును, వర = వరులయొక్క, గుణవ్యాసము = గుణనిస్తారమును. “విస్తారో విగ్రహో వ్యాసః” అని అ. “శ్రీతోరుర్వాస్యసోమహభారతసర్గయోగ్యః” అని వైషణ ప్రయోగము. ఈశ్వరాజ్ఞయు, నిజానుజ్ఞ = తన తమ్ముడైనకుశధ్వజుని, ఉదారభావమున = మహత్త్వముచేత, సుబాహు = సుబాహుడనురాక్షసునియొక్క, జయముచేత, ఉపాధి = ప్రకాశించెడు రామునియొక్క, తమ్ములయిన, కుమారరత్నములకు = లక్ష్మణభరతశత్రుఘ్నులకు, ఆ, భుజద్రవిణకులకు = సీతయొక్క, అనుజలకు = చెల్లెలదైనయుద్ధిశామాండనిశ్రుతకీర్తులను, జాత = పుట్టిన, బాధప = బాధుత్వమునందుగల, రుచి = పేక్షచేత, “అభిషాగేస్పృహయాంచగభస్తాచరుచిస్త్రియా” వ్యసిన. “ఘనహృదబామోదగరిమచేతసు నోనగైసు, భరతశత్రుఘ్నులును సమీపమున లేనన్నను వారికి నిచ్చెదనని వెల్లనాడె ననుట.

భా పాడు = పాడురాజుయొక్క, కీర్తిసమృద్ధికి, జనపండు = ఉత్పత్తిసాన మైనవాడు, ధర్మరాజు, ఈడిత = స్తోత్రముచేయబడిన, “ఈడిత శస్త్ర వణాయిత వనాయిత ప్రణత ప్రణిత వనితాని” అని ౨. కర్త = ప్రయోజనములయందు, పరుడు, స్వజనని = కుంటియొక్క, ఉక్తియొక్క = వాక్యమును, వరగుణుడైన వ్యాసమునీశ్వరునియొక్క యాజ్ఞయును, ఎచ్చరింపక, నిజానుజ్ఞ = భీమాదులను, తమకు సంరక్షకును = అయిమగురికిని, దారభావమున = భార్యాత్వముచేత, ఆ, సుబాహుజమోహభీతములైన = భుజకార్యశోభితులైన, కుమారరత్నములకు, రత్నశబ్దమునకు విశేషముగనుక శోభితశబ్దము నపుంసకము, ఆభుజద్రవిణకులయను = భుజనత్వమెయింకువగాగలద్రవిణమునెడి, “ద్రవిణతురో బలకార్యాణి” అని అ. జలజాతబాంధవరుచి = సూర్యదీప్తి, హృత్ = హృదయములనెడి, అబ్జ = తామరలకు, ఆమోద = హర్ష మనెడిసౌరభ్యముయొక్క, శ్లిష్టరూపకము. ‘ఆమోదోహర్ష గంధయోః’ అని వి. గరిమక్ = అతిశయమును, ఒనగెను

వ. అంతః పత్ప్రసృతి యాకర్షిణి.

60

క. తనయలు దాను నపుడు త

జగతు డనుదెంచి చూచు జనులకు ననుభా
వనిరూఢి మూనిశాన్దం

తామోత్సవముగ నొసఁగెన్ పత్ప్రసృతియనునా.

61

రా. శత్రు = ఆకర్షణశక్తియైయుక్క, జగతుడు = విశ్వరూపుడు,
తనయలు = భరణశక్తిగ్రస్తులును, అభివనిరూఢి = ప్రభావమహిమ
చేత, మానితానంతనవోత్సవ మయియొండఁగా, తత్ప్రసృతియమున = ఆరా
మాదులవివాహమును, “తథావనిరూఢియోగ్యాహో పయామాపాతిషీదన్” మని
ఆ. జనగ్రహ.

భ. కష్టప్రసృతి = అధర్మరాజయొక్క ప్రవర్తనను - పెండ్లియాడవలె
ననెడిప్రయత్నము ననుట, ఆకర్షిణి = తనయలు, భృష్టద్యమ్నాదులు, శత్రు =
ద్రోహియొక్క, జనకుడు = ద్రుపదుడు, అరుదు, ఎంచి చూచుజనులను,
అను = అరు పనెడి, భావనిరూఢి = తలపుయొక్క కార్థ్యమును, మాని =
చాలించి, తాను, అంత.

వ. అందు.

62

అందు = అవివాహమందు.

క. త్రిజగద్భూషణ మగుభూ

మిజనాదృతశీలఁ గృష్ణమృగనేత్రఁ బురం

ద్రిజనులుగయిచేసిరి సొం

పుజనింపవివాహయోగ్యభూషావిధులన్.

63

రా. భూమిజను = సీతను, అదృతశీలను, కృష్ణమృగనేత్రు = హరి
ణాక్షిని, పురంధ్రిజనులు = ముత్తైదువలు, పురంధ్రిశబ్ద మికారాంతమునకు,

‘పురంధ్రీభిశ్చక్రమశఃప్రయోక్త’ మని కాళిదాసు ప్రయోగము. కయిచేసిరి = అలంకరించిరి.

భా. భూమిసహస్రప్రశీలన, కృష్ణ = క్రమశః, కడమ సులభము.

మహాప్రగ్ —

లక్ష్మణం గై నేనాంతలమణగృహమహా
 లక్ష్మణే యోగం పంసం
 గలై కాలే లక్ష్మణే క్రమశఃప్రయోక్త
 గృహీతం మిమంస
 గృహవస్తాభ్యంగం గా భిజానమహా
 భాగ్యోక్తకలై కా
 తలగృహం నేనాంతలమణగృహమహా
 స్మృతం బ్రాపించి.

64

రా. లక్ష్మణమమగృహం = డిక్ష్మణామాండ్రాశ్రుచీర్తలు, ఈదృక్ = ఈ సీతాలంకారమువంటి. మహ్యంగరం భాగ్యం నసములయుక్క, సౌభాగ్య లక్ష్మీలై = సౌభాగ్యాభిశయముగలవాడై, కాలం = పరులయందు, లగత్ = తగిలిన. సంసేవలందుకొ = పరిసేవలందుట, జలపు = కోరికను, మనుచు = పోషించుచున్న, ఉత్కంఠం బ్రాపించి = పరిసేవకు వేగించిరనుట,

భా. లలనంగై నేని రమణులయొక్కగృహములను, మహాలక్ష్మీవై = ఒప్పిదమవై, ఉండుమంచు గృతాశీర్వాదలైరి, ఆకాంతలనెడమట, అక్కడకొ = ఆపరిగృహములయందు, మముకొ = మమ్మును, గురుభాగ్య, ఈదృక్ = ఇప్పటి శృంగారమువలెనే, సౌభాగ్యలక్ష్మీకలా = సౌభాగ్యసంపత్త మృద్ధియొక్క, ఏకాంత = మిక్కిలియు, లగత్ = తగిలిన-ఆసక్తిగలయట్టివనుట, సంసేవలందుకొ = ఆనుభవములయందును, ఫలితార్థము, ఇట్లువంటియలంకారములు ధరియించెడువేళ ననుట, తలంపు మనుచు సుతక్రంతరం బ్రాపించి.

వ. త్వద్ధూజశుభం న త్కాలసముపస్థితం బైననుసమాగ
మందున కత్యంతశుభం డగును నవంతవిధశుభవలు
వొగల నెవరుకోలు నేయించి తత్ప్రవేశోత్సవంబు చడపు
చప్పుడు.

65

రాటికి ను - సులభము.

సీ. నృపకల నిందితవధ్రమ కా
నృసింహులక్షీనస్థస్థూర్ణ
కా కాశవతుల కాంక్షుల సత్కర్వ
భవసంచితోరుతగ్గలంబు
లేగునుశుభగుభోగాంబులు మీ
లీలించు గడ బతులై గటంచు
లోకకటణచక్ర రాజభాగ్య
విమలతేజవిలాస మిది యనుచు

తే. నర్థి నేలెంచి చూచు రాజ యశస్సు
దంపమణిభూషణోజ్జ్వల దాశరథుల
మాంగలికవస్త్రవత్సభామాంగ రాగ
పాండు సూచుల గమ్మలపండువుగను.

66

రా. నృపకలను, నిందిత = నిందించబడిన, నవ భ్రమకర = ముంగు
దులుగల, “తేలూలే భ్రమరకళ” అని అ. ఆస్య = ముఖములయొక్క, విశాస
ఋషిచేత, నిరస్త = తిరస్కృతుడైన, పూర్ణ తారకాధిపతిగలవారికి, లోక =
భూవనములయొక్క. “లోకస్తుభువనేజనే” అని అ. రక్షణార్థమైన, చతుః =
నాలుగైన, ఉజ్జ్వల = ప్రకాశించుచున్న, దాశరథుల = దశరథపుత్రులను,
రాగరాగ = మైపురాతలను, పాండు = భవళములైన, సూచుల = ఉష్ణములును
గలవారిని, దాశరథుల బౌరాళి చూచు.

భా. ఆలకానిందితనవభ్రమరకు “అలకాశ్చుర్ధకుంతలాః” అని ఆ. ఆస్యవిలాసలక్ష్మీచేత, నిరస్త = తిరస్కరింపబడిన, తారకాభిపునియొక్క, తులకున్ = సామ్యముగలదానికి, స్పృహకన్యకున్ = ద్రౌపదికి, తత్సూర్వభవ = ఆ ద్రౌపది పూర్వజన్మమందు, సంచిత = సంకామింపబడిన, తపస్సుయొక్క ఫలంబులు, ఏగురువతులై రటండును, చతుర = సమర్థమైన, ఆరాగములను, భాక్ = పొందిన, దివ్య = ధర్మాసృజక్రాద్విగులయొక్క, శేష = శేషయొక్క మణి భూషణములచేత, ఉష్ణ్వలత్ = ప్రసరించుచున్న, ఆశ = విక్రమంకల, రథలక్ = రథములగలవారిని, మాంకలిక = శుభార్థములైన, సప్తాదులగల, పాంశు సూయలక్ = వాండవులను, కన్యలపండువుల బౌరాళి మేతెంచిచూచే నని యన్వయము. ద్రౌపది పూర్వజన్మమందు సేవ్యునిఁగూర్చి తపస్సుచేసి యైదుగురువతుల పొడెనని యాదివర్ణములలో విస్తారముగాఁ జెప్పియున్నది.

చ. అలఘుతరాజవంశములై విలసిల్లె సువక్రమూలకుల్
నలుగురురాపవై భవకళల్ గను మీటుచు సర్గుణాతిశీ
తలచతురాశృతిన్ మెఱచు చజ్జురాన్వయభాగ్యలక్ష్మీ నా
నలరెడు పెండ్లిసూతులసదాన మొప్పగ నీలి బెండ్లియై.

రా. అలఘుతర, లజ = అజానియొక్క, పంశమునకు, మణులై = అలంకారమైనవారై, విలసిల్లెడు, నలుగురు = రామలక్ష్మణాధిరతత్రుఘ్నులు, చతుః = నారైన, ఆకృతి = ఆకారములచేత, మెఱచు, తల్ = అజనకునియొక్క, అన్వయభాగ్యలక్ష్మీనా నలరెడు పెండ్లిసూతుల = జనకునిభాగ్యలక్ష్మీ నాలుగారములై యున్నవారి నని యుత్పేక్ష. పెండ్లియై, అతులితానందమునఁ జేర్చిరి యని ముందరిపద్యములలో గ్రియ.

భా. అలఘుత = అలఘుత్వమున, రాజవంశ = చంద్రవంశమునకు, “రాజాప్రభౌ నృపేచంద్రే” అని వి. అక్కుమారకులు = పాండవులు, చతురా

కృతిక్ = మనోహరాకృతిచేత, నలు = నలునియొక్క, గురురూపవైభవశలను,
మీఱుచు, తత్ = ఆ ద్రౌపదియొక్క, జన్మ, పెండ్లికూతులనదాదర మొప్పగ,
కడమ సరి.

తే. ఆతులీతానందవిహారం బేర్చి సంత సుఖ

మంత్రిధృతిరాఘవ డత్తహరిహరమాలసంప్ర

వినిహితమనోవిచారుడై నను పురకే

గోడుకులులధూమురముగ నోడ్కొంచు రాగ.

63

రా. బాల, విదుర = వివేక దైవ, “జ్ఞాతాయోగరోపిదయ” అని ల.

మంత్రి = ప్రధానులచేత, ధృత = ధర్మహుడైన, రాష్ట్రముగలవాడు, వినిహిత
మనోవిచారుడై, పుట్టుల నునులవివాహమలాయెను గను, రాగక్ =
రాగా.

భా. విదురుమంత్రి = విదురుడు మంత్రి రాగల, ధృతరాష్ట్రుడు,
అంత = వివాహపృథ్వాంతమంతయు, విని, హితమనోవిచారుడై, పాండవు
లేపైరో యను విచారమును విడిచి, తనదుపురికి, గోడుకులక్ = ధర్మరాజాదు
లను, వధుయశముగక్ = ద్రౌపదితోగూడ, తోడ్కొంచురాగక్ = తోడి
తెచ్చుటకు, అనుట నని ముందరివద్యమన కన్వయము.

సీ. ప్రాశ్నిక బేర్చినవారిభావ మెల్లప్పుగ

ననుపశాంతాత్మత ననుగుదెంచి

రాకుమారులవైరిలోకాభిగమ్యభు

జావిజృంభణగుణాఞ్జఘనుండు

వీరునర్జునుఁ బరశూరులసత్ప్రతా

పాన్వితభీమబాహుసహాయుఁ

దై యోర్చివ్వుచూపానజముతోనా

ముందు వేళ్ళు పెప్పు వే నును

తే. బహు నిక్కిలై జూపగలదుగదా

యగల దానిచ్చెను నైచి

పై యొర్చి జూపెను నిశ్చ

ముందును నొప్పునెందున మును

69

రా నవ=నానో మై = బాహు=శత్రుగ్నము, ఎప్పుడు, ఆహ
శాంత = శాంతముగాని, ఆత = తే = బుద్ధిగలవాడైచేత ముందు
రామమారులవైరి శ్లాగుముగలదాని, పైచు = ప్రవర్తనముగని, పైశు =
గండ్రగండ్రచేతనని, ఈరు = భక్తిమై, అనుప్రతిపముతోడి, స్వత =
కూడిన, బాహు=భుజముల, సహాయముగ లెక్కనై, ఓచ్చినట్టి = బలముచే,
రాముండు=పరశురాముడు, నిక = యిష్టముగని, పైశు=ముందు, స్థితజన
కదంబకముయొక్క, పైత్రములను, మహా, పర=భయమునల్లనైన సుభీమును=
బెగడట, బలయక = ఎత్తిమగ, పనిమై = రామునిపై, గూడుముల
బహుపెను.

భా. ప్రాణిబోధించెని. ఆహవక = ఆహవను, అహమారులగు
దెంచిరి, ఆపైరిలోకాభిగమ్య = శత్రుజనమునకుం బొందరాని, భుజా=బాహు
వులయొక్క, “దోఃప్రవిష్టాభుజోబాహుర్భజానంధ్వజేముద్రై” అని యా.
విజృంభణగుణి, శ్లాగుక = శ్లాగునచేత, ఉండువీరుక = అర్జునుని, భీమ =
భీమనియొక్క, బాహుసహాయుడై, పరశురుక = శత్రువీరులను, ఓచ్చినట్టి,
ఆహవజ=యధజన్మనైన, యశోక్తిచేత, ఆభిరాముండు, పని వెదకుచు,
అవల = చలించని, ఆశక = అపేక్షచేత, పుర=పట్టణముందు, స్థితజనకదంబ
కము, కర్త.

చ. కింబగొనుజనులు తననంతకంటె.

70

సీ. ఎంత యు నున్నంత సీత మున్నంత
 రామలనతేవ్రధి యేనుచెప్ప
 అంత నేకకీటులనాగుణ్యంబు
 జగదంత్రోక్షితుంబుగ భజించె
 గంతులే నుండువాని గడచ నేతన్న
 పురుషుల నోన్మనస్కంబు హాస మెన్న
 రెండు గాగలవారొ యిటమీఁద నవశంక
 ముని బెట్టువాని సత్కొనలేల

తీ. యున్నపు వనభాగ్యవహినుఁ డయోనిజాత
 మహిమయ కృష్ణమృగసేత్ర మందఁగాత్ర
 పైకి చూడంబు సేత్ర యాయున్తు యుండు
 సతతఁ గెల్తుఁజ్జిహ్వాపై నై సందడిలిరి.

71

రా. ఈరామభార్గవరాముల, లనతేవ్రధి, అనేకప=గజములయొక్క,
 “నిర్వరణోనేకపాద్విపక” అని అ తుల్య=సామ్యముచేత, ఏతత్=ఈ, వరపురు
 షులు, మహితనయ, కృష్ణమృగ సేత్ర, కడచ సులభము.

భా. ఈరామ=ద్రౌపది, భార్గ=భర్గసంబంధమైన. వర=వరములయొక్క,
 అమల = నిర్మలమైన, సతేవ్రధి=మహాత్వమును, బలవత్ = బలవంతులైన,
 అనేకపతుల = అయిదుగురుభర్తలను, భజించెను. ఏతత్=ఈద్రౌపదియొక్క,
 వర = పతులైన, పురుషులు, అనోన్మనస్కంబునొరసి యెట్టుగాగలవారొ, జనులు
 ద్రౌపదితో ననుమాట, మనభాగ్యమహిమకు నొక్కదవలేలయొదవు, మహిత
 మైన, నయ = నీతిగలదానా, కృష్ణ=ద్రౌపది, అనుచు సందడిలిరి.

వ. మఱియును.

72

చ. చనియె బ్రశాంత మై యనలసత్వం హేతినిహితవృత్తిచే
తన యని వింటి మ్మిమతిధర్మ యమోదము రాజమానశా
సరు గొనివచ్చె దానచరజన్మకాఢ్యునిజేసి క్రష్ణుఁ
మనప్పథగూఢబాగ్యమహిమస్థితి యిట్టి వో విచిత్రముల్.

రా. అనలస=అమందమైన, త్వర=వేగముగల, హేతి=ఖడ్గముయొక్క,
*“రవేర్చిశ్చ శస్త్రంచ పహ్నిజ్వాలాచ హేతయః” అని ఆ. విహారమును,
వృత్తి=వర్తనగల, చేతన=బుద్ధి, “ప్రతిష్ఠన్తిచేతనా” అని ఆ. ప్రశాంతమై
చనియె నని వింటిమి. ఇట్టి యతిధర్మ = మునిధర్మముగలవాని, యమోద
యో = యమముయొక్క యుదయము గలవాని, “శరీరసాధనాపేక్షం
నిత్యం యత్కర్తృతద్యమః” అని ఆ. రాజమానశాసను = ఉత్త్రయగర్వాప
హరి యైనవరశురామని, మన=మనయొక్క, పృగ్ = పేజునిధముగా, ఊఢ =
వహించుటచే, భాగ్యమహిమస్థితి = కర్త, క్రష్ణుఁ, నవ=నూతనమైన, రజో
గుణముయొక్క, స్ఫురణాఢ్యుని జేసికొనివచ్చెను. అని యనేకు లనేక
వాక్యములు వలకునని ముందటిపద్యమున కన్వయము.

భా. గూఢమైన భాగ్యమహిమస్థితిగలది, మనప్పగ = మతి, అనల =
అగ్నియొక్క, సత్వర=తీవ్రమైన, హేతి = బావలయొక్క, విహార, వృత్తిచే
తన = వర్తనచేతనే, ప్రశాంతమై చనియె ననివింటిమి, మిమతిధర్మ, యమో
దయో = ధర్మజుని, రాజమాన=ప్రసాదింపుచున్న, వరద = శిష్యులయొక్క,
“యవీర్యావరజానుజాః” అని ఆ. స్ఫురణాఢ్యుని జేసి క్రష్ణుఁ దాను
గొనివచ్చెను.

తే. అని యనేకు లనేకవాక్యములు వలకు

నట్లు చనుదెంచినట్టే భీమాగ్రజన్ము

నిజపు స్థాయిగాఁ గాంచి నిఖలలోకు
లును సకలచ్యేగవినతు లై విమతినేయ.

74

రా. భీమ=భయంకరుడైన. "గ్రుడ్డుకొ" = బ్రహ్మణుని బరశురాముని
"ద్విజాత్మగ్రజన్మభూదేవవాడవా?" అని అ. నిజపురి = తనముందట
భా. సముద్యేగ = సంతోషాతిశయముతో గూడునట్లు.

ఉ. వేత్తనిగ్రహించినను ధీమధనంజయలీల బిరుదుత
ధ్వజతేజ మాత్రజుల హమ్మధి పడంచు నంచు సం
కల్పములై మహీధవుడు తత్సమ రాజ్యసమర్పణంబు దా
నిర్మలస్మృతి జేయుటయనీతిగ నెంచె గడుకొ మనంబునన్.

రా. ధనంజయ = అగ్నియొక్క, "వీరిహాస్రధనంజయ" అని అ.
లీలజేర్చు, శధర్మతేజము=అపరశురామునిపరిచివలనఁబడినశౌర్యము, అంతర్మ
నుడై=భిన్నమనస్కుడై, "దుర్మనావిమనా అంతర్మనా" అని అ. మహీధ
వుడు = దశరథుడు, తత్ = ఆరథునాథనియొక్క, సమర = యుద్ధమనెడి,
అజ్యముయొక్క సమర్పణంబు జేయుట, యనీతిగ నెంచెను.

భా. భీమ = భీమునియొక్కయు, ధనంజయ = అర్జునునియొక్కయు,
అత్తజు=దుర్భేధునియొక్క, మహీధవుడు=భృతరాష్ట్రుడు, తత్ = ఆధర్మ
జానకు, సమ, రాజ్యసమర్పణంబు జేయుటయ, నీతిగ నెంచెను.

సీ. అట్లాత్త నెంచినయర్థరాజ్యమహిమ
తేజప్రదీప్తు డాకాజుప్రియము
తో నమర్చి యనుపమానసపర్యాప్తి
నెరవుచు నాదరోన్వేష మొప్పు
సప్రణతిగ నమృహిప్రభునానతి
గైకొని నిలక శీఘ్రింబ యరిగి

ప్రథితమహాచలేంద్రప్రస్థపుటభేద
నప్రభువైశిఖోగ్రప్రశాప

ప్రే. కలితః దురుండనీలిభౌగ్ధవుడు నిజభు
జైకవశస్వధరణిపార్థాధ్యుడగుచు
చరజస్థితిబంధురాజ్యవిరళకలి
పొదలి యభిరామవర్తనంబున జెలంగె.

76

రా. ఆర్జున్ శెంది, నయ=నీలిచేత, బుద్ధ=వృద్ధిబొందింపబడిన,
'ఆర్జుణి' అని సూ. రాజ్యమహిమచేతను, లేజి=ప్రతాపముచేతను, ప్రదీ
పుడు, ఆరాజు = దశరథుడు, అనుపమాన = సమానమైన, సవర్యాప్తి =
పూజావిధిని, 'సవర్యా తర్పణంబలి' అని అ. నెరపుచు, సప్రణతిరక్ష = ప్రణతి
సహితుడౌచుచుండగా-ప్రణమిల్లుచుండగా నుట, అమృహిప్రభునియొక్క,
ఆనతి=ఆనమస్కారమును, కైకొని, నిలక=నిలువక, నేపాదులను జేసినకయనుట,
మహాచలేంద్ర=క్రౌంచపర్వతముయొక్క, ప్రస్థ=చరిపట్టుయొక్క, "ప్రస్థోస్త్రీ
సామనయోః" అని అ. పుట=బంధముయొక్క, భేదనమును. ప్రభు=సమర్థ
మైన, వైశిఖ = విశిఖసంబంధమైన, ఉగ్రప్రతాపముతోడ, కలితుడు, ఉరు
దండనీలి, భార్గవుడు, నిజభుజైకవశములైన, ధరణిప = భూపతులయొక్క,
ఆర్థాధ్యుడు, అర్థప్రాణముగలవాడు, నవమైన, రజి=రజోగుణముయొక్క,
స్థితిచేతను, బంధుర = సమర్థమైన, ఆజి = యుద్ధమందుగల, అవిరళరతిచేతను,
పొదలి, అభిరామ = రామునికెదులైన, వర్తనంబున జెలంగెను.

భా. ఆర్ధరాజ్యమహిమను, అమర్పి=ఇచ్చియనుట, అనుపమా, మానస
వర్యాప్తి = మనఃపూర్తిని-సంతోషముననుట, సప్రణతిరక్ష = నమస్కార
సహితముగా, అమృహిప్రభుని = ఆధృతరాష్ట్రునియొక్క, ఆనతి = వాక్యమును,
కైకొని, ప్రథిత=ప్రసిద్ధమైన, మహా = ఉత్సవములచేత, "మహాఉద్ధవఉత్సవః"
అని అ. అచల = స్థిరమైన, ఇంద్రప్రస్థమనెడి, పుటభేదన = పట్టణమునకు

“పట్టణంపుట భేదన” మని ఆ ప్రభువై, శిఖా=శ్వాలభంగి, “ఆర్విర్వేతిశ్శిఖా
స్త్రియా” మని ఆ. ఉగ్రమైన ప్రతాపముతోడ, కలితుండు=కూడినవాడు,
ఉరుదుండనీతియుండు, భార్గవుండు=శుశ్రుని బోలినవాడు ధరణి=భూమి
గలవాడు, పార్థాధ్యుండు = పృథ్వాపుత్ర శ్రేష్ఠుండు, అవరజస్థితో = తమ్ముల
కూడి మిచేతను, బాధురాజి = ఆత్మజనసహాయముయొక్క, అవిరళరతి = అధి
కానురాగముచేతను, చెలంగెను.

వ. ఇట్లు ప్రవర్తిల్లుచుండ.

77

క. సత్తైకకృముకతమున వీ

సత్యంతము నిర్విభేదం లయ్యు నతచుమా

యాశ్యాజితమైత్రీసా

తత్కళ దమలోన బోరెదరొ యశుశంకన్.

78

రా. సత్య = యథార్థమైన, వికృమకతమున = ఇద్దఱు నానిష్ఠులు
సవతారములైన నిమిత్తమున, వీరు = రామభార్గవరాములు, నిర్విభేదుల
య్యును, అతచుమాయా = అధిమైన మాయచేత, త్యాజిత = విడిపించు
బడిన, మైత్రీయొక్క, సాతత్కళ = ఎడతెగమిగలవా రొటచేత, పోరె
దరో యశుశంకను, కయ్యంబుల వేడుకకాదు వచ్చెనని ముందటిపద్యమున
గ్రీయ.

భా. సతీ = భార్యయొక్క, వికృమకతమున, వీరు = సొండవులు,
నిర్విభేదులయ్యున్ = బెరుకులేనివారయ్యును, అతచుమాయా = మన్మథమాయ
చేత.

క. కయ్యంబులవేడుకకా

డయ్యున్న తకలహాకేళికాకాంక్షకుఁ దై

నెయ్యమున వచ్చె నారదుఁ

డయ్యెడ దివినుండి వారి నభివర్ణింపన్.

79

రా. కయ్యంబులవేడుకకాదు, కయ్యంబులహాకేళికొ, ఆకాంక్ష
కుడై, వారికొ = రామభార్యలను, చూచెడివొటకు.

భా. కయ్యంబులవేడుకకాదు కయ్యంబులహాకేళికొ = కయ్యంబులహాకేళికొ, ఆకాంక్ష
కుడై, వారికొ = రామభార్యలను, చూచెడివొటకు.
యాండ్రియ, నత = అనియెట్టి, కలహాకేళికొ = కలహాకేళికొ, ఆకాంక్ష
కుడై, వారికొ = రామభార్యలను, చూచెడివొటకు.
యాండ్రియ, నత = అనియెట్టి, కలహాకేళికొ = కలహాకేళికొ, ఆకాంక్ష
కుడై, వారికొ = రామభార్యలను, చూచెడివొటకు.

వ. అప్పుడు.

80

ఉత్సాహ. ఆనందాధిపతిమహాకాగ్రయాని దమ్ములు

దాసు బరతుభాసమాన ధాముడైనమునికి

పూన నగ్నముఖ్యవిధులనునముగ నొనర్చున

స్తూనివరుడు నవగణితము స్తుతంపచారుడై.

81

రా. ఆనందాధిపతిమహాకాగ్రయాని = దత్తరథునికి జ్యేష్ఠపుత్రుడైన
రాముడు, వరతు = గండ్రగొడ్డలిచేత, భాసమాన = ఒప్పుచున్న, ధాముడైన =
ప్రతాపముగలవాడైన, మునికి = వరతురాముని కుటుంబము, అన్ననివరుడు, నవ =
అవగణిత = ఎంచుటచేసి, తత్ = ఆ రామునిచేతనగు, ఉపచారిములు
గలవాడై.

భా. ఆనందాధిపతిమహాకాగ్రయాని = ఆ రాజుమహాశ్రేష్ఠుడైన
ధర్మరాజు, వరతుభాసమానధాముడైన = పరులకు శుభకరమై యనమాన
మైన లేజస్సుగలవాడైన, మునికి = వారికి, అన్ననివరుడు, నవ =
ప్రతాపముగలవాడైన, గణిత = అదరింపబడిన, తత్ = ఆ పాండవులయొక్క,
కడమ నది.

వ. పనంపడి నిజభూచలనదూరనిర్వృత్తము స్తుతంపచారుడగుచు నతని
నువలక్షించి తపనుజనముకలంబున.

82

క. అకళంకిత ని ట్టనుఁ గొం

చకయేమిమనముసమరసముదారక్రీ
డకు నొండొరు మార్కొనుట దొ

రకు నని వచ్చితి నెటుంగ రావా కినుకల్.

83

రా. ఇట్టరుక్ = పరశురాముడని రామునితో ననెడుమాట, ఏమి, మనము = ఇద్దఱమును, సమర = యుద్ధము నెడి, క్రీడకు మార్కొనుట దొరకు నని కొంచక వచ్చితిని, కినుకలు = కలహోద్యోగములు, ఎటుంగరావా = తెలియబడవా, భర్తృనావాక్యము.

భా. ఇట్టరుక్ = నారదుడనెడుమాట, ఏను, మిమనము = అన్న దమ్ములైన మిమనస్సు, దారక్రీడకు = ద్రౌపదీసంభోగమునకు, సమరసము = సమానరాగమైనది, “శృంగారాదారసేవీర్యే గుణేరాగేద్రవేరసః” అని ఐ. లిటుగనుక. ఒండొరు మార్కొనుట = మిరొకరికరితోఁ గలహించుట, దొరకు = సంభవించును, అని, వచ్చితి = ప్రతీకారము సేయ వచ్చితినుట, ఎటుంగరావు, అకినుకలు = అలాగుస్త్రీ మూలమైనకోపములు, చెప్పినట్టు రావనుట.

క. చేతశ్చిత్తము గాదె స

మాతతగుణసాస్థిసిద్ధిమద్రామమహా

ఖ్యాతివలె వ్రత యి ట్లవి

ఘాతముగ ననేకభర్తృకత నడపు టిలన్.

84

రా. సమాతతగుణములచేత, సాస్థిసిద్ధి = అర్థసిద్ధిసహితమైనది, మత్ = నాయొక్క, రామ = రాముడనెడి, మహాత్ = అధికమైన, ఆఖ్యా = నామధేయమునెడి, అతివతివ్రత, అనేకభర్తృకత = అనేకభర్తలు గలదాటను, నడపుట = అసాధారణముగా నాయందుండెడి రామాఖ్య మతియొకరి యందుండుట, చిత్రముగాదె.

భా. సమాతత = స్త్రోతమైన, గుణసార్థ = గుణసమూహముయొక్క, సంఘసార్థ = అని. సిద్ధిమల్ = సిద్ధిగల, రామ = రమణిద్రౌపది, మహా భ్యాతి = అభిభ్యాతి గలది, పరిత్ర, బిట్టవిమానముగ, అనేకభర్తృకత = పెక్కుండుభర్తలు గలదౌటను, నడపుట, చేతశ్చిత్రముగాడ.

ఆ. ఇదియ నాకు మీకు నితరేశ్వరదేవు
సోతు ననుచు దోచె నేతన్ని
భూతిసేపు నేను బుంవ్యక్తులకు నాలి
తనముతో సమాఖ్య మనుచు టిట్టు.

85

రా. ఇదియ = ఈరామశబ్దమే, నాకును మీకును దేవుడే హేతువనుచు దోచెను, విశేష్ = ముఖ్యత్వమున, విభూతి = విశ్వరూపుడు, నెరపునేను, పుంవ్యక్తులకు = పురుషులకు, నారితనముతో = కొంచెపుశనముతో, సమాఖ్య = సమమైనయాఖ్యను, మనుచు టిట్టు, అందువారికి రామాఖ్యగాక నామందలం బురుషులను నాయుట.

భా. ఇదియ = ఏకపత్నీభోగము, మీ = న్యోన్మజైరమూలమనుచు నాకుదోచుచున్నది. ఏకశన్ని = ఏకయైనకాంత, భూతి నెరపునేను బుంవ్యక్తులకు = విశ్వరూపుడు నెరపెడియనుచును పురుషులకును, అతిశయముతో = భార్యయయి, సమాఖ్యమనుచు టిట్టు = కీర్తిచెడకుండ నిర్వహించుటేలాగు?

చ. భవదుపయామకాలమున బర్వినసుద్ధులు విన్నవాడ నా
భవనధర్మ మట్టగుట భావములో నిడి మాకు శంక లే
య్యవి యని గుంబ్బుటొప్పు వియోచశక్తిలోనుగా వశ
కన్యవిజయముల్ మనీతమహాశరమగ్నానరుద్ధయుద్ధముల్. 86

రా. నాభవు = నాగురువైన యాశ్వరునియొక్క, వరధర్మము = దొడ్డ విల్లు, అట్టగుట = విలువలుడుటను, ఆవరశక్తికి = ఆవిల్లువిడిచిన సత్త్వ మనకు, మల్ = నాచేత, ఈరిత = ప్రయోగించబడిన, మహాశరమణి = మహాస్త్రశ్రేష్ఠములచేత, అవరుద్ధ = నిలువబడ్డ - చేయబడ వనుట.

భా. భవల్ = మియొక్క, ఉపయామకాలమునక = వివాహసమయ మందు, భర్తననుద్ధులు = వ్యాసులుచెప్పిన పంచేంద్రోపాఖ్యానము మొదలయినవార్తలను, విన్నవాడను, ఆభవు = ఆయాశ్వరునియొక్క, వరధర్మము = వరమురీతి, అట్టగుట = అందుగురు పతుల నిచ్చుటను, ఇవి = స్త్రీమూలములైన వైరములు, ఆవరశక్తికి = ఈశ్వరపరమాహత్యమునకు, లోచుగావు, జగదాలపుట్టకుండ వరములేదనుట, అటుగనుకనే, అశక్యవిజయమున్ = జయింపరానియట్టివి, మల్ = నాచేత, ఈరిత = పలుకబడిన, సుందోపసుందోపాఖ్యానమనుట, మహాశ = అధికసురతా పేక్షగల, రమణి = స్త్రీలచేత, అవరుద్ధ = నిలువబడిన = కల్పించబడినవనుట, యుద్ధము లశక్యవిజయములని, యన్వయము.

క. విను మంత్రపనులరాకకు

మునుపుగఁ దచ్చాంతిమార్గముం దెలిపెద నొం

డొనరింపుము సమయము ధరఁ

గొనసాగి తనరౌద మనుకోర్కె గలిగినన్.

87

రా. సమయము = నొవ్వము, ధరక = భూమియందు, కొనసాగి తనరౌదము = ఉత్తరోత్తరముగా నుండెదము అనుకోర్కెగలిగినను, ఒండు = ఒకటిని, ఒనరింపుమని క్రిందటికన్వయము.

భా. ఒండు = ఒకటైత, సమయము = సంకేతమును, ఒనరింపుము.

చ. సమరసరూఢిమచ్చరితసాధ్వసమాకృతిఁ బర్వరాజస

త్వమదనిరాసివక్త్రమగు పందనధర్మము పూని కొల్వు నే

యు మసుము నీకుఁ దమ్ములకు నొక్కనియొక్కనియింట
నేడు పూర్ణముగ వసించి సొంపు లమరక సమయం బిటు
సేయు టొప్పుగున్.

88

రా. సమర = యుద్ధమందు, సరూఢి = ప్రసిద్ధితోఁగూడిన, మల్ =
నాయొక్క, చరిత = చరిత్రమువల్లనైన, సాధ్వసము = భయము, ఆకృతి
బర్వక్ = ఆకారమునఁ గానరాఁగా, రాజసత్వ = రజోగుణముచేతనైన,
మది = మదమును, నిరాసి = విడిచిన, వక్త్రమగు = ముఖముగల - ఆరంభము
గలదైనయనుట, పందనధర్తముఁబూని కొల్వుసేయుము, మనుము = బ్రతుకుము
నీకుఁదమ్ములకు నొక్కనియొక్కనియింట, నేడు = ఈ ప్రాద్దు, నేడని
యర్థ బిందువున్నందుకు, ఉ. 'వాఁడిమయూఖము ల్లగుగువాఁ డపరాంబుధిఁ
గ్రుంకె భేనువు, లేఁడిట పచ్చె' నని నన్నయభట్టు ప్రయోగము. సొంపులు =
విలాసములు, అమరక్ = అమరుటకు, సమయంబు = వేళ, ఇటుసేయు
టొప్పుగున్ = పందనముసేయునది మేలు.

భా. సమరసక్ = సమానరాగము గలదాని, రూఢిమచ్చరితను =
ప్రసిద్ధిగల చరిత్రగలదాని, సాధు = సుందరమునై, అసను = సరిలేని, ఆకృతి
గలదాని, కర్వరాజ = పున్నుచుచందురునియొక్క, సత్వమద = చారుత్వ
గర్వమును, నిరాసివక్త్రక్ = తిరస్కరించెడు ముఖముగలదాని, మగువక్ =
చౌవదిని, తనధర్తముపూని = పతిప్రతా ధర్తముఁబూని, ఒక్కనియొక్కని
యింటను, ఏడు = వత్సరము, పూర్ణముగ నమరఁగొల్వుసేయుచునుము.

వ. మఱియు నొక్కనియమం బెఱింగించెద.

89

క. విను రామ యొరునిశాంతం

బున సేవయొనర్చుకాలమున నెవ్వఁడు దా

జను దండకార్యగతి నా

మున వర్షాచరితప్రథయాత్రుఁడుగఁ దగున్.

90

రా. రామ = సంబుద్ధి, శాంతంబునకొ = శాంతిచేత, “కర్తరి క్షణ” అని అ. సేవయొనర్చుకాలమున, ఒరుని, దండకార్యగతికొ = దండోపాయమున, ఎవ్వఁడు, చనుకొ = ప్రవర్తించును, ఆయన, వర్ష - వర్షకాలమందు, అచరిత = చేయఁబడిన, తీర్థయాత్రగలవాఁడు గాఁదగును. “వర్షాకాలేప్రయాణ” మ్మని యతిశ్లేశము గనుక.

భా. రామ = ద్రౌపది, ఒరు = ఒకరియొక్క, నిశాంతంబునకొ = గృహమందు, “నిశాంతవస్త్యసదన” మని అ. దండకుకొ = సమీపమునకు, ఎవ్వఁడు దాఁజనును, ఆయన, ఆర్యగతికొ = సన్సార్గమున, వర్ష = సంవత్సరమెట్లు.

క. అనిశమదమహిమవర్తనుఁ

డనిపించుకొని చనియెను సహస్రకరుఁడు నా

యనలసమానౌజస్సప్త

ప్తిని జిత్రపతంగలీలఁ జెందెఁ జనునెడన్.

91

రా. అనిశ = ఎల్లప్పుడును, మదమహిమ = గర్వాలిశయముచేత నగు, వర్తనగలవాఁడు, అనిపించుకొని = ఖ్యాతిగని - ఎంచఁబడినవాడై యనుట, సహస్రకరుఁడు = కార్తవీర్యుఁడు, చనియెను = నొచ్చెను, నా = నాయొక్క, ఆనల = అగ్నికి, సమానమైన, ఓజః = లేజస్సుయొక్క, స్పృష్టిచేత, చను నెడకొ = నొచ్చునపుడు, చిత్ర = అద్భుతమైన, పతంగ = మిడుతయొక్క, “సమా పతంగశలభౌ” అని అ. లీలకొ = సామ్యమును, చెందెను, ప్రియము చెప్పునందువలన నాప్రతాపాన్నియందుఁ గార్తవీర్యుఁడు మిడుతవలెనే వడ్డది వినియుండవా యనుట.

భా. అని = పూర్వోక్తప్రకారమునఁజెప్పి, శమ అంతరింద్రియ నిగ్రహముచేతను, దమ = బహిరింద్రియనిగ్రహముచేతను, హిమ = చల్లనైన, “కుషారశ్శిఖరశ్శిఖితోహిమః” అని అ. వర్తనముగలసారదుఁడు, అనిపించుకొని =

అంపించుకొని, చనియెను. చను నెడక = నారదుఁ డాకాశగమనమునఁ బోవు నప్పుడు, సహస్రకరుఁడును = పేయికిరణములు గలసూర్యుఁడును, ఆయన యొక్క, లసమాన = ఒప్పుచున్న, ఓజస్సప్తిని = తేజస్సప్త, చిత్ర పతంగ = చిత్రపుసూర్యునియొక్క, “పతంగః పక్షిసూర్యయోః” అని ఆ. లీలఁ జెందెను.

ఉత్సాహ. అంతరహితసమయన్వృత్తిసంఘము ధన్యం
జాంతికమున కరిగె దృఢనిజాయుధగ్రహేచ్ఛన
త్యంతము గురు ధేనుదస్యతాపితామన్యుమ
త్స్వంతబాడబ ప్రశాంతిసలుపనేర కొండుమైన. 92

రా. ఇంక = చెందుపద్యములఁ గార్తవీర్యార్జునుని భంగములే యుట్పే) తీంచుచున్నాఁడు. అంత రహిత = అంతశ్శత్రువులయొక్క సమయవృత్తి = సమప్తి వ్యాపారముచేత, ఆర్జునుండు = కార్తవీర్యార్జునుండు, దృఢమైన, నిజాయుధగ్రహేచ్ఛ = తన యాయుధగ్రహణమును మానకయనుట, గురు = తమతండ్రి జమదగ్నియొక్క, ధేనువుయొక్క, దస్యతా = చౌర్యముచేత, అపిత = పొందఁబడిన, అతిమన్యు = మిక్కిలికోపముగల, తుల్ = నాయొక్క, స్వాంతమనెడి బడబాగ్నికే బ్రశాంతిని, ఒండుమైన ఉపాయాంతరమున, చలుపనేరక ధర్మరాజు = యమునియొక్క, అంతికమువకు నగి గెను, మాకాగ్రహ మును బుట్టించి మఱి భూలోకమున నిలువఁగూడదు గనుక ననుట,

భా. అంతక = అంతట, రహిత = విడువఁబడిన, సమయ = సంకేతముగల, “సమయాశ్శుభాచారకాలసిద్ధాంతసంవిదః” అని ఆ. వృత్తి = వర్తన చేత, ఆర్జునుండు, గురు = పూజ్యములైన, ధేను = పాడియావులయొక్క, “ధేనుస్సృన్నవసూతికా” అని ఆ. దస్య = దొంగలచేత, “దస్యతస్కర మోషకాః” అని ఆ. తాపిత = తపించుకేయబడ్డట్టియు, అతిమన్యుత్ = మిక్కిలి కోపవంతమైన, స్వాంతముగల, బాడబ = బ్రహ్మజునికి, “ద్విజాత్యగ్రజన్మ భూదేవబాడబాః” అని ఆ. ప్రశాంతి = చిత్తశాంతిని, కడమ నులభము.

క. ఉదుటున న ట్లరిగి యతం

డది ప్రాయశ్చిత్తతీర్థయాత్రాలీల

వదలక పూతము సేయన్

సదమలగతి పూనె వృథయె సత్సంగరముల్.

93

రా. అశండు = కార్తవీర్యుడు, అది = భేషచౌర్యదోషమును, పూతము సేయన్, ప్రాయశ్చిత్త = పాపపరిహారకర్తమునకు, తీర్థ = రేవేన-ప్రవేశాస్పదమైన దనుట. “యోనా జూవతారేద మంత్రాద్యష్టాదశస్వపి, పుణ్యక్షేత్రే తథాపాత్రే తీర్థంస్యాచ్చ” అని హలాయు. యాత్రా = యుద్ధయాత్రయొక్క, లీలచేత, సదమలగతి = సద్గతిని, పూనెను, సత్సంగరముల్ = లెస్సయుద్ధములు, వృథయె, ఎంత పాపాత్ముడేనియు యుద్ధమందు బడినను సద్గతిని బొందును గనుక, ఇందును స్పృశి. “ద్వావిమాపురుషౌలోకే సూర్యమండలభేదినౌ, పరివ్రాజ్యోగయుక్తశ్చ రణేచాభిముఖోహతః” ఇట్లవగాఁ బ్రియముఁ జెప్పవలె లేదా లెస్సగాఁ బోట్లాడవలె ననుట.

భా. అశండు = అర్జునుడు, అది = సడకింటిలోని ధర్మరాజునొద్దకిఁ జొరికిన ప్రతిజ్ఞాభంగదోషమును, ‘తే ప్రాణిపదములు వెలిగాఁగఁ బ్రళమల్లె, నరయ నొక్కొక్కచో ద్వితీయార్థ మిచ్చు,’ పూతము సేయన్ = పరిశుద్ధము చేయన్, గతి = గమనమును, పూనెను, సత్సంగరముల్ = సత్పురుషుల ప్రతిజ్ఞలు, “ప్రతిజ్ఞాజిసందిదాపత్సు సంగరః” అని ఆ. వృథయె = వ్యర్థముగాదు, అని యర్థాంతరన్యాసాలంకారము.

వ. అందు.

94

తే. అతనురణసభోగికన్యావ్రపరతః

దా నిలావంతః డనుమహోద్రవిణనిధిని

సుతులసద్వృత్తిః బడసెదమితయశస్స్వి

లీల సుఖయింతు ననుచింత లే దెప్పుడును.

95

రా. అతసురణరసభోగిక్ = అనన్యమైనయన్యము చవియెఱిగినవానికి, అన్యమైన, అర్థ = ప్రయోజనముమీఁదిదైన, పరతక్ = తాత్పర్యముచేత, తాను, ఇలావంతుడను = భూమిగలవాడను, “గౌరిఁగతుంభిసీ క్షమా” అని అ. ద్రవిణసిధిని = ధనవంతుడను, “ద్రవిణాతుధనంబు” మ్మని అ. సుతులను సద్వృత్తిఁబడనెదను, మితమైన, యశః = కీర్తిగల, స్వలీలక్ = తనమీసముచేత, నుభయింతు ననుచింతలేడు, యద్ధస్త్రియుచు జయత్పత్తి లేదనుట.

భా. అతను = మన్తధునియొక్క, రణ = యుద్ధమందు, రస = వేడుకగల, భోగికన్యా = నాగకన్యయైన ఉలాచియొక్క, అర్థపరతక్ = ప్రయోజనపకత చేత, తాను, ఇలావంతుడనెడు, ద్రవిణసిధిని = బలాధుని, లసద్వృత్తిని సుతుఁబడనెను, దమిత = అణపఁబడ్డ, యశః = కీర్తిగల, స్వలీలక్ = తనక్రీడచేత, నుభయింతు ననుచింతలేడు, కీర్తివిడిచి తీర్థయాత్రనునడుమ స్త్రీభోగమును గోరఁడని భావము.

సీ. తీర్థయాత్రాసమ్మార్గంబు దనరి రా
జోపభోగ్యం బైనయుద్ధవసుధ
నతిసరస మగుచిత్రాంగదానామల
తాంగీకృతసురతావాహ్నిజేసి
భాసురనందన ప్రసవభూషితవర
వర్ణి నీగురుచిత్రవాహనుండు
తదదూరదేశసిద్ధసరసీపుణ్యతీ
ర్థోపసేవల మహాశాపకలుష

తే. నైకనిర్జరిధృతమకరీకలాప
రూపలోష్కృజ్జలవిహారుండును దివ్య
భామకలితుండు నై శూరతరుఁ డగునరుఁ
డొప్పెసగురుచిరయశోమహోదయతను.

రా. తీర్థయాత్రకు, సమ=సమానమైన, ఆస్తి=వ్యాప్తిచేత, యుద్ధ
 వసుధక్ = రణభూమియందు, అలిసరసమగు = మిక్కిలిప్రియమైన, చిత్ర=
 ఆశ్చర్యమైన, అంగదాన = శరీరచ్ఛేదమువల్లనైన, “దోఅవఖండనే” అను
 ధాతువున నిష్ఠాంతశబ్దము. అమలతా = నిష్కల్పవత్సముచేత, అంగీకృతమైన,
 సురతా=దేవత్యమయొక్క, అవాప్తిజేసి=ప్రాప్తిచేత, శూరతరుడైన, నరుడు=
 పురుషుడు, నందన=నందన వనముయొక్క, ప్రసవ=పుష్పములచేత, భూషి
 తములునై, వరవర్ణిని=ఉత్తమస్త్రీలచేత, గురు = ప్రేమగైన, చిత్రవాహ
 నుండు = చిత్రరువుతోగూడిన విమానములు గలవాడు, తల్=అనందనవన
 ములకు, అదూరదేశ=సమీపదేశమందున్న, సిద్ధసరసి = ఆకాశగంగయొక్క
 మహాశ=అధికాశగలవారైన, అప.లుష, మహారీకలాప = మహారీకాపత్రాలం
 కారముచేతనైన, ‘కలాపాభూషణేబద్ధే తూటిరేసంహతావపి’ అని అ. రూప=
 సౌందర్యమయొక్క, “రూపా స్వరూపే సౌందర్యే” అని అ. దివ్యధామ =
 దివ్యగృహములయందు, ఒప్పెనగుక్=క్రియ, కడమ సులభము,

భా. తీర్థయాత్రాసమాప్తి=వత్సరపరిపూర్తిచేత, ఉద్ధవసుధక్=ఉత్ప
 వామృతముచే, చిత్రాంగద యనెడినామముగల, లతాంగి=స్త్రీయందు, కృత
 మైనసురత=సంభోగముయొక్క అవాప్తిచేత, నందన=పుత్రుడైన బభృవాహ
 నునియొక్క, ప్రసవ=పుట్టుకచేత, భూషిత = అలంకరింపబడిన, వర్ణి నీగురు=
 చిత్రాంగదాజనకుడైన, చిత్రవాహనుడనెడిరాజుగలవాడు, చిత్రాంగదకు
 బుట్టినవానిఁ జిత్రవాహనునికి నర్జునుం డిచ్చెద నన్నాడని యాదివర్ణమందు
 జెప్పియున్నదిగనుక, తల్=అచిత్రవాహనునివట్టణమునకు, అదూరదేశ=సమీప
 దేశమందు, సిద్ధమైన = కలిగిన, సరసియొక్క, పుణ్య=మనోహరమైన, తీర్థ=
 రేవుల, ఉపసేవలక్ = స్నానములచేత, మహాశాపకలుషైన, నైకనిర్జరి=
 అనేకదేవతాస్త్రీలచేత, భృత=ధరింపబడిన, మహారీకలాపరూప=మహారీరమూహ
 దేహములయొక్క, లావణ్యల్=నాశమునుజేసినట్టి, జలవిహారముగలవాడు,

వారి మకరీరూపశాపమోక్షమునుజేసియనుట. దివ్య=మనోహరమైన, ధామ =
లేజస్సుతోడ, కలితుండు = కూడినవాడు, నరుండు = అర్జునుండు, నగురుచిర
యగోమహోదయతక్ = ఘనమైన చిరకీర్త్యతిశయముతోడఁ గూడినవాఁ
డౌటచేత, ఒప్పెను.

తే. అంత శౌర్యశ్రయం బైన యట్టిమేటి
వీడు నాకాహవస్పృహస్వీతధామ
కాంతిఁ జూచిపోయెద నని కదలి వచ్చి
నాఁడ నెఱి సూపుమదనుగుణక్రమమున.

97

రా. అంతయైన, శౌర్యశ్రయంబైనయట్టిమేటివి, ఈడునాకు=నాకు
సరియైనవాడవు, ఆహవస్పృహ = యుద్ధవాంఛతోడ, అస్వీత = కూడిన,
శౌర్యముతోఁ గూడినదనుట, ధామ=ప్రతాపముయొక్క, కాంతిఁ=స్ఫురణ
చేత, ఈడైనవాడవని క్రిందటి కన్వయము, కాంతివదము. కముకాంతే =
అన్న యుదాహరణమున నిచ్చాపరమైన నవును. యుద్ధవాంఛను బ్రతాప
వాంఛను నీడైనవాడవు అటుగనుకనే వచ్చినాడను, మల్ =నాకు, అనుగుణ
క్రమమున, నెఱిసూపు = ఎదిరింపుమా.

భా. అంతట, శౌరి=కృష్ణునికి, ఆశ్రయంబైనయట్టిమేటివీడు=ద్వారకను,
నాక = స్వర్గముతోడనగు, ఆహవ = యుద్ధముయొక్క, స్పృహ = శౌరిక
తోడ, సామ్యముతోడననుట, అస్వీత = కూడిన, ధామ = గృహములయొక్క,
కాంతిగలదాని, చూచి పోయెదనని వచ్చి, నాఁడ=నాడే, మదనునియొక్క,
గుణక్రమమునకొ=గుణానుసారమున, చేరి యని ముందటిపద్యమునకన్వయము.

క. తెరలక మనము సుభద్రా
కరనాళిక గ్రహేచ్ఛ గప్పగఁ జనునా
దొరయదుపురిఁ జేరి జనవి
సరముల కెఱుకపడసీక శౌర్యతనుఘ్నుణన్.

98

రా. మనము = ఇద్దఱుమును, సుధద్రాకర = శుభాస్పదమైన, నాళిక
గ్రహేచ్ఛ = శరగ్రహేచ్ఛ - యుద్ధవాంఛననుట, “నాళికం శరపద్మయోః”
అని. వి. కప్పంగఁ జనునా = అణఁపఁచునా, నీకు, అశౌర్యతఁ = శౌర్యహీనత్వము
చేతను, ఘృణా = జుగుప్సచేతను, పురి = ఆయోధ్యను, చేరి జనవిసరములకు,
యొకపడఁ = కనువట్టునట్లుగా, దొరయదు = యుక్తముగాదు.

భా. మనము = మనస్సును, సుధద్రా = సుధద్రయొక్క, కరనాళిక
గ్రహేచ్ఛ = హస్తపద్మగ్రహణవాంఛ, వివాహేచ్ఛయనుట, కప్పంగఁ =
అక్రమింపుచుండఁగా, చనునాదొర = చనుచున్నయర్జునుఁడు, యదుపురి =
ద్వారకను, శౌరి = కృష్ణునియొక్క, ఆతను ఆనల్పమైన, ఘృణా = దయను,
“ఘృణాజుగుప్సాపయోః” అని వి. ఎఱుకపడసి, తిరంబైపోయె నని
ముదిటిపద్యములొక గ్రీయ.

మ. అనయంబు మదనామితౌస్త్రులనాత్యంతార్థింకఁడుండఁ జ
య్యన సూనిత్యకృతేష్టసిద్ధితఁ విరంబైపోయె దేవీవ్యమా

ననిరూఢిం బయిబడ్డయాదవులనానావీరధర్మప్రవృ

త్తి నిర్ధం బనిపించి యాత్మపురికిందేవేరితోఁ గూడఁగన్. 99

రా. మత్ = నాయొక్క, అనామిత = అణఁపఁబడని, అస్త్రకలన = బాణ
ప్రయోగముచేతనైన, ఆత్యంతార్థి రాకుండ, మానిత్వ = నిరుత్తరత్వముచేత,
కృత = చేయబడ్డ, ఇష్టసిద్ధితఁ = ఆభీష్టసిద్ధిగలుగుటచేత, దీప్యమాననిరూఢిచేత,
బయిబడ్డ = ఆరోపితమైన, ఆ, దవుల = దూరములనున్న, నానావీరధర్మ
ప్రవృత్తి = వార్త, ఆత్మపురికి పోయెదే = పోయెదవా.

భా. మదన = మత్సరముయొక్క, అమితమైన, అస్త్రకలనా = బాణ
విద్యచేతనగు, మానిత్వ = మునిత్వముచేత, కృతేష్టసిద్ధితను, సన్న్యాసివేషమున
శుభద్రును వరించినవాడై యనుట. దేవీవ్యమాననిరూఢింబయిబడ్డ, యాదవుల
యొక్క, దేవేరితో = భార్యతోఁగూడ, పోయెను.

చ. అనికృతధర్త వీక్షుఁ డయియావరవర్ణినికామసంభ్రమం
 బు నడపుచుం గరం బమరపూజ్యసమిజ్జయశోభిమన్యున్మా,
 మునిసుతుఁ గాంచి లక్షణుఁ డముద్రితదీప్తిధన్వంజయుండు నే
 ర్చెనయగభీరవీరసమపేక్ష్యతరోచ్చరణప్రగల్భతన్. 100

రా. అని=ఈలాగునబలికి, కృతమైన, ధర్త వీక్షుఁడయి=రింటియందు
 దృష్టిగలవాడై, విల్లెక్కుఁబెట్టనిశ్చయించినవాడై యుట, ఆవరవర్ణి =
 అనైష్ఠిక బ్రహ్మచారి పరశురాముఁడు, “వర్ణినో బ్రహ్మచారిణః” అని అ.
 నికామ=అశ్యంతము, సంభ్రమంబునడపుచును, కరంబు=మిక్కిలి, అమరంగా,
 అముద్రితదీప్తిచేత, ధనంజయుండు = అగ్నినిబోలినవాఁడు, లక్షణుఁడు,
 పూజ్య=శ్లాఘ్యమైన, సమిజ్జయ = యుద్ధజయములచేత, శోభి = ఒప్పుచున్న,
 మన్యుఁ = శ్రోధముగలవాని, అమునిసుతుఁ = పరశురాముని, నేర్చెనయన్ =
 చాతుర్యము క్తముగా, ఉచ్చరణప్రగల్భతన్ = ఉచ్చారణశక్తిచేత, ఇట్లు
 నని ముందటిపద్యమునఁ గ్రియ.

భా. అనికృత=తిరస్కరింపబడని, ధర్త వీక్షుఁడయి = ధర్త దృష్టిగల
 వాడై, ఆవరవర్ణిని=సుధర్తయందు, కామసంభ్రమంబునడపుచును అమర
 పూజ్య=దేవతాశ్లాఘనీయమైన, సమిజ్జయ=యుద్ధమందుఁబెట్టిన, యశః=కీర్తిగల,
 ఆభిమన్యుఁ డునామము గలవాని, సుతుఁ=పుత్రుని, కాంచి, లక్షణుఁడు=
 లక్షీవంతుఁడు, “లక్ష్యవాన్ లక్షణః శ్రీః” అని అ. అముద్రితదీప్తి = అన
 ర్గళమైనదీప్తిగలవాఁడు, ధనంజయుండు = అర్జునుఁడు, నయ = సిరిచేత,
 గభీరమునై, వీరులచేత, సమపేక్ష్యతర = మిక్కిలి నాశింపబడిన, ఉచ్చ =
 ఉన్నతమైన, రణమందుగల, ప్రగల్భతన్ = ప్రాధిమ్య, నేర్చెన్ = ఉపదేశించెను.

తే. కొసర నిట్లనుభావంబు పస నెరపుచు
 నవ్వుహాత్తుతో జిహ్వులేజోలిశయము

మిక్కిలి బ్ర కాశముగ భ్రాతృమిత్రబంధు

సచివులసమాదృతిని జూపి రుచితసరణి.

101

రా. జిష్టు = జయశీలమైన, సమాదృతి = అత్యావరమున, రుచిత = ఒప్పేడి, సరణిచేత.

భా. ఇట్లు, అనుభావము, ఆమృతాత్మతో = అభిమత్యునితో కూడి, జిష్టు = అర్జునునియొక్క, ప్రకాశముగ = ప్రకటముకాగా, సచివులు, ఆనమ = ఆతులమైన, ఆదృతి = ఆవరమున, చూసి, ఉచితసరణి = తగినరీతిని.

క. మగలయిలువరుస గలపెను

దగవరు లొకడొక డొకొక్కతనయు రుచితశౌ

ర్యగతినుతి జెంద ఘనకీ

ర్తిగ నలరంగలరుద్రోవనివర క్రమతన్.

102

రా. మగలయిలువరుసగల = వంశానుగపౌరుషముగల, పెనుదగవరులు = మంచినేర్పరులు, ఒకడొకడు = ఒక్కొక్కపురుషుడే, ఒక్కొక్క = ఒకానొకటైన, వింతైనదనుట. ఆరు = అధికమైన, చిర = స్థిరమైన, శౌర్యగతి = శౌర్యవర్తనము, నుతిజెంద = ప్రసిద్ధమగునట్లుగా, అలరంగలరు = ప్రకాశింపగలరు, అక్రమతన్ = క్రమముదప్పి, ద్రోవ దివరు.

భా. ఘనకీర్తిగ, అల, రంగలరు = రంగుమీఱు, ద్రోవది = ద్రౌపది, తదభవవదము. ఉ. 'ద్రోవదిబంధురం బయినకొమ్ముడిగ్రమ్మనపిడ్చి వెండ్రుకల్, దావలకేలబూని యసికచ్చవి బొల్పుచుహాభుజుగియో, నావిలసిల్లివ్రేలగ మనంబున బొంగ విషాదరోషముల్, గావగలేక బాష్పములు గ్రమ్మగ దిగ్గనలేచి యార్తయై' అని యుద్యోగపర్వమందుఁ బ్రయోగము. తగ, వరులు = పతులు, రుచిత = ప్రకాశించుచున్న, శౌర్యగతి = శౌర్యవర్తనచేత

నైన, సుతి = స్తుతిగలవాని, ఒక్కొక్క, తనయొక్క = కుమారుని, చెందగా,
వరక్రమతక్ = పెద్దపిన్నవరుసను, లేక, వర = శ్రేష్ఠమైన, క్రమతక్ =
మర్యాదగలదొటచేత, మగలయిలువరుసగలపెను.

సీ. అత శౌర్యాప్తిచే నధిక ప్రహ్వ సం
పన్నత దగఁ గాంచియున్నతమగు

దండితనమున వీరుండ నేనస్ఫుట

పటుశక్తి విజయముండ బాలిశుండ

నీకాభిముఖ్యంబుగైకొని సుమనోబ

లంబుతోఁ దగ నుత్తరంబుఁ జెప్పఁ

జతురుండ నాతపస్వితివనాదృతవివి

ధవిహారభోగవర్తనల నొసరి

తే. తనరునచ్యుతయోగశోభనత నుండ

వనికిఁ బనివడి విప్రుడై యనలుఁ డేగు

దెంచె ననవరదీప్తి నేతెంచి యిట్లు

పలికె దీవనలసగర్వకళ నెరపుచు.

103

రా. అంతైన = పూర్వోక్తమైన, దండితనమున, వీరుండ =
ఈ బాధమిత్రాదులుండగా, నేను, అస్ఫుట = వ్యక్తముగాని. పటుశక్తియు
విజయముగలవాడను, బాలిశుండను = బాలకుండను, నీకు, అభిముఖ్యంబు
గైకొని, ను=లేనైన, మనోబలంబుతో = బుద్ధిబలముతో, ఉత్తరంబుఁ జెప్పఁ
జతురుండనా, తపస్వితివి = తపస్సునందు నిలుకడగలవాడవు, అనాదృత =
అదరింపబడని, వివిధవిహారభోగములు గలవర్తనలనొసరి తనరెడి, అచ్యుత =
నిలుకడైన, యోగ = అష్టాంగయోగముచేత, శోభనమైన, తరుండవు = మేలు
గలవాడవు, అనికిఁ బనివడి విప్రుడై యనలుఁ డేగు దెంచెనను, ఈవు, అనలస =
అమందమైన, గర్వకళ = గర్వప్రాప్తిని, నెరపుచుఁ బలికెదవు.

భా. అంతట, కొరి = కృష్ణునియొక్క, ఆప్తిచే = అగమనముచేత, పీరుండు, అనేన = పాపరహితమైన, “కలుషంవృజినైనోఘ” మని అ. స్ఫుటమైనపటశక్తిగలవాడు, అబాలికుండు = బుద్ధిమంతుడు, విజయంఘ = అర్జునుడు, అనీక = యుద్ధమునకు, “సమరాసీకరణాః” అని అ. సుమనో బలంబుతో = దేవబలముతోడ, చతురుండు, అనాశపస్థితి = ఆశపస్థితిలేని, వన = వనమండు, ఆదృత = ఆదరింపఁబడి, తనదు = బిచ్చుచున్న, అచ్యుతయోగ = కృష్ణసఖ్యముచేతనైన, శోభనతమ = శోభనత్వమున, ఉండఁగా, అనవర = శ్రేష్ఠమైన, దీప్తిచేత, అనగర్వ = గర్వయుక్తముగాని, కళ = వర్తనచేత, దీవనలను, నెరపుచు = ఇచ్చుచు, పలికెను.

క. విను విజయశక్తిమీరితి

ననుగాధాహమికచెల్లునామదిలో నెం

దును బహుతరాశనుండం

జనునే మి మ్మడుగవలయు సకలార్థంబుల్.

104

రా. విను, విజయశక్తిమీరితిని, అను = అనెడి, గాధాహమికచెల్లునా, ఇక్కడ-ప్లుతయతి. మదిలో, బహుతరాశ = అధికాపేక్షచేత, ఉండఁజనునే, సకలార్థంబులు = సకలప్రయోజనములు, మి మ్మడుగవలయు = మిమ్మునడిగి తెలిసికొనవలెను.

భా. విజయ = సంబుద్ధి, తిన = భక్షించునట్లుగా, గాధాహమిక, నామదిలో, చెల్లె = చెలంగుచున్నది, బహుతరాశనుండ = బహుళశనుండను, నే = నేను, వలయు = వలసినట్టి సకలార్థములను మి మ్మడుగ, చను = తగుదుననుట.

మ. అని వాలాయముగా నభీప్రతమమా నన్నం బొసంగె, స్వనీతిని ము న్నెంతయు నియ్యకొల్పి మఱి యుద్వృత్తిం.

బ్రవర్తిల్లుము, జ్ఞనితోల్లాసముతోడఁ బల్కె సముదంచ
తాండవాస్వాదవ, ర్తన మిష్టం బని రాజపుత్రునకు శస్త్రం
బొశుచిత్వంబునన్. 105

రా. అని = యుద్ధము, అభీష్టతమమాను, అన్న = అన్నట్టాయెనా,
స్వసీరిక్ = బ్రహ్మణధర్మమును, పౌసంగ్ = ప్రవర్తిల్లుము, ఉజ్జనితోల్లాసము
తోడఁ, పల్కె = భాషణమె, సముదంచత్ = ప్రకాశించుచున్న, ఖాండ = ఖండ
శర్మరాసంబుధమైన, “స్వాత్థండశ్శకలే చేక్షువికారమణిదోషయోః” అని
వి. “తస్యేద” మ్మని అబ్బిత్వయాంతము. వాః = ఉదకముయొక్క, “వార్వారి
సలిం కమలం జల” మ్మని అ. స్వాద = రుచివంటిరుచిగల, వర్తనము = వర్తన
గలది, శస్త్రంబొ, శుచిత్వంబునఁ = అప్రతిహతుఁ డాటచేత, “శుచిశ్శుద్ధేను
వహలే శృంగారాహధయోరపి, గ్రీష్టేహాతవహేషిస్యా” త్తని వి. అని =
యుద్ధము, ఇష్టంబు = ప్రియమైనది, రాజపుత్రునికి వాడ్వోధుర్యమును యుద్ధ
కార్మశ్యమును స్వతస్సిద్ధమైనదిగాదా యనుట.

భా. అని = ఇటని, అన్నంబును, ఒసంగ్ = ఇచ్చెడికొఱకు, అన్న
శబ్దము - అదభక్షణే, అనుభాతువున నిష్పన్నము గనుక ఆహారవాచకము.
స్వసీరిక్ = తన బ్రహ్మణాకృతిధర్మముననే, ఇయ్యకొల్పి = ఆలాగుననే ఇచ్చెద
మనిపించి, మఱి = అనుపించుకొన్నపిమ్మట, ముత్ = సంతోషముచేత, జనిత =
పుట్టిన, ఉల్లాసముతోడ, శస్త్రంబొ = చెప్పుబడిన, శుచిత్వంబునఁ = అగ్నిత్వము
గలవాడై, పల్కె = పలికెను.

ఉత్సాహ. ఈవిధమునఁ బల్కి మఱియు నిట్టులనియె నట్టికాం
క్షావిధి నొకవిఘ్న విఘ్నంబు గలదు నిన్ను నారయం
గా వినుమునివారణాధి కారమునకు దగుదువే
తావద్ధగతియు ఘున్ను దలచినాడ నామదిన్. 106
రాఘవ—13

రా. విను, మునివి, ఆరణాధికారమునకుఁ, తగుదువేతగుదువా,
తావదర్థగతియ్యుఁ = అంతైనకార్యరీతిని, మునీశ్వరుఁడవని తాళుకొన్నాఁడ
నని తాత్పర్యము.

భా. అట్టికాంతావిధికిఁ = ఆఖాండవపనభక్షణ వాంఛకు, నిన్ను
నారయంగా విచుము, నివారణాధికారమునకుఁ = అవిఘ్నముమా న్నెడువనికీ,
తగుదువు, ఏతావదర్థగతియ్యుఁ = ఇంతపూనికను, మున్ను = మునుపె,
తలఁచినాఁడను.

తే. వఱలునచ్యుతసఖ్యాతివర్ణితాతు

లప్రదీప్తి నిట్లలరు నీ విప్రభావ

మెందుఁ బెట్టనికోటగా నెసఁగుచుఁ గడ

చేర్చువసన్ మహారాజితనిరూఢి.

107

రా. అచ్యుత=స్థిరమైనయోగముచేత, సఖ్యాతి = ఖ్యాతినహితమైన,
వర్ణితా = బ్రహ్మచారితత్వముయొక్క, అతులప్రదీప్తి = అత్యంత ప్రసిద్ధిచేత,
నీ, విప్రభావము = విప్రత్వము, అస్తత్ = మాయొక్క, శర = బాణముల
యొక్క, అజితనిరూఢి = అప్రతిహతమైన శక్తిని, కడచేర్చువు = అతిక్ర
మింతువు, నీవు బ్రహ్మాఁడవు గాఁబట్టి కొంకుచున్నామనుట.

భా. వఱలు = ఓపెడి, అచ్యుత = కృష్ణునియొక్క, సఖ్యముచేత,
నలివర్ణితమైన, అతులమైన ప్రదీప్తి = లేజస్సుచేత, ఇట్టలరునీవు, ఇది
కృష్ణునిసాంగత్యమును జూచి చెప్పెడిమాట, ఇప్రభావము = ఈమహిమ,
రాజితనిరూఢి = మంచి యస్త్రాభ్యాసమందలి నేర్పుచేత, అస్తత్ =
మాయొక్క, పూజాబహువచనము, మహాశక్తి = అధికాపేక్షను, కడచేర్చువు =
సఫలము చేతువు.

ఉత్సాహ. ఎన్న నేవరించువరసమిన్నహావనంబులొ

నన్ను గారి గినిసినను ఘనాతిచండకాండవృ

ప్రీన్నలంప వచ్చు జగదజేయదండ నుండుమా
యన్న బ్రాహ్మణునకు విరచితాంజలి యగుభక్తితోన్. 108

రా. ఎన్ననే = ప్రసిద్ధమగునట్లుగానే, వరించు = స్వీకరించు, వరసమిల్ = మహాయుద్ధమనెడి, మహా = ఉత్సవముయొక్క, “సమిత్యాజిస్సమిద్యుద్ధః మహస్తూత్సవతేజసోః” అని అ. అవనంబులోనన్ = రక్షణములోనల, నగారి గిరిసిన్ = ఇంద్రుఁ డెదిరించినప్పటికిని, కాండవృష్టి = శరవర్షముచేత, జగదజేయదండనుండు = జగములకు నలిక్రమింపరాని యాజ్ఞగలవాఁడు, మాయన్న = రఘురాముఁడు, నలంపవచ్చున్ = అణచు యత్నముచేయును, అట్టైనను దానినందునకు హేతువు, బ్రాహ్మణునకు విరచితాంజలి యగును, “గవాగ్రజన్మనామగ్రేన శూరో రోషవానయ” మ్మని రామవాక్యము గనుక.

భా. ఎన్న, నేవరించు = నేనుగోరెడి, వర = శ్రేష్ఠమైన, సమిల్ = సమిధలు గల, ‘ఇద్ధమేధస్సమిల్ ప్రీయా’ మ్మని అ. మహావనంబులోను, అన్నగారి = అయింద్రుఁడు, కిరిసి, నన్ = నన్ను, ఘన = మేఘములయొక్క, అతిచండ = మిక్కిలి సుగ్రమైన, కాండవృష్టి = ఉదకవర్షముచేత, “కాండోస్త్రీదండ బాణార్వవర్గానసరవారిష” అని అ. నలంపవచ్చున్ = నలగించెడికొఱకు వచ్చును, జగదజేయ = సంబుద్ధి, దండనుండుమా, అన్నన్ = అనినను, బ్రాహ్మణునకున్ = బ్రాహ్మణాకృతి యైనయన్నికి, విరచితమైనయంజలిగలదైన, చుచమిబహువ్రీహి, భక్తితో, ఇట్టనునని ముందరఁ గ్రియ.

సగ్ధర. ఆరాజనోత్తముం డిట్లనుదితరభనుం డై భవత్సత్వర వ్యా, హారం బిట్టోర్చియుంటన్యముగఁగొనకు మాత్తాంగ నాశుల్కతాదృక్సారోగ్రేష్వాస మిట్లశ్రమజిత మగుటెం చంగ నాచేతికాటం, గ్రూరేష్వాసంబు లేదొక్కొండు గలు గునె తద్దోరయుద్ధంబునైఁపన్. 109

రా. ఆరాజన్యోత్తముండు = రాముండు, ఇట్లు, అనుదితరభసుండై = పుట్టనట్టియౌగ్రహము గలవాడై, భవత్ = నీయొక్క, నత్వర = తీవ్రమైన, వ్యాహరంబు = వాక్యమును, “వ్యాహరకీర్తిరపిత” వుని అ. ఓర్చియుంట నన్యముగ, కొనకుము = ఎంచకుమా, తాదృశ్శార = అట్టిచేవగల, ఉగ్రేష్వాసము = ఈశ్వరునివిల్లు, ఎంచంగఁ, అచేతికి = ఆరఘునాథునిహస్తమునకు, ఆటం = తాళునట్టుగా, శ్రూరేష్వాసంబు = దురునైనవిల్లు, శరాసనమనినట్లు, లేదు, ఒక్కొడు = ఒకపురుషుండు, ఒకఁడు, ఒక్కొడు అని రెండుప్రయోగములు గలవు గనుక, తత్ = అట్టి రఘునాథునియొక్క, కలుగునె క్రియ.

భా. ఆరాజన్యోత్తముండు = అర్జునుండు, ఇట్లు, దిత = ఖండితమైన, రభసుండై = వేగముగలవాడై, త్వరపడక యనుట, ఓర్చియుంట = వించున్న యునికి, నాచేతికి, శ్రూరేష్వాసంబు = గట్టివిల్లు, ఒక్కొడు = ఒకటి. ఉ. ‘ఇష్టం డేను రాకుండ నొకండు వచ్చి మఱియొందునె’ అని పెద్దిరాజు ప్రయోగము. తత్ = అయిందు నియొక్క, కలుగునె = కలిగెడినా, అని క్రియ. నాచేతికి దగినవి ల్లాకటియిచ్చినను నిందునితో యుద్ధముసేయగల ననుట.

సీ. అనుటయు నాతఁ డాజననాథ వరకుమా

రాగ్రణి జూచి నీయాత్మయందు

నిటువంటితలపున్న నిదిగో మహాబలో

ద్దామంబు కమలేశదత్త మయ్యె

నాశీశచాపంబునకు నెక్కు డిది గాండి

వం బనుభారతీవరుధనుర్

తల్లికశేషోగ్రతరగుణప్రాధి న

తృధికంబు క్రమమున నన్యదేవ

తే. ధృతము లైనవానిని గణుతింపనేల

దీని నెక్కడి నీభుజస్థేమఘనవి

జృంభణముఁ జూపు మని తనచేతివిల్లు

దృఢరణస్థితి నరదంబుఁదెచ్చి యిచ్చె.

110

రా. ఆతఁడు = పరశురాముఁడు, జననాథపరమమారాగ్రణిఁ = దశరథ కుమారజ్యేష్ఠుఁ డైనరాముని, చూచి, అనుమాట, నాను, కమలేశదత్తమ య్యోఁ = ప్రీతిచేతనియ్యఁబడెను, ఈశచాపంబునకు నెక్కుడిది, ధనుర్తల్లి కిఁ = ధనుశ్చేష్ఠమునకును, అశేషగ్రతరగుణ ప్రాధిచేత నత్యధికంబు, దృఢరణ స్థితి = దృఢమైనరణస్థితిగల, నర = పురుషులను, ద = భండించుదాని, “దోఅవభం డనే, ఆతోనుపసర్గేకః” అని క ప్రత్యయాంతము. తనచేతివంటినిచ్చెను.

భా. కమలేశ = జలాధిపతి యైనపరుజునిచేత, దత్తమయ్యెను = ఇవ్వఁ బడెను, నాశీశ = దేవేంద్రునియొక్క, చాపంబునకు నెక్కుడు, గాండివంబును = గాండివము నెడి, ధనుర్తల్లిక = ధనుశ్చేష్ఠ మైనది, “మతల్లికామచర్చికాప్రకాండ ముద్భుతల్లజౌప్రశస్తవాచకాని” అని అ. శేషునిభంగి నుగ్రతరమైన, గుణ = సారియొక్క, “మార్వీణ్యాళింజినీగుణః” అని అ. ప్రాధిచేత నత్యధికంబు, అన్యదేవ = బ్రహ్మాదులచేత, ధృతములైన = ధరించుటలు గలిగినను, వానిఁ = ఆధారణములను, గణుటంబనేల, అని. తనచేతివంటిని, ధృఢమైనరణమందలి, స్థితిఁ = ఉనికిగలదాని, అప్రతిహతమైనదానిననుట, అరదంబును = రథమును, తెచ్చి యిచ్చెను.

మ. సుతశక్తిఁ నృపసూనుఁ డట్టిధనువుఁమోపెట్టి యొంద్ర యుధోద్ధతిపాథోదనిరాసి యయ్యె నపు డాతండుఁ సము ద్వేగయు, క్షతఁ గీర్తించి కృతావృథాగ్రహతదస్త్రకామిత స్వర్గషడ్ధతియై యిప్తమహావనీచగతఁ జెందంగాంచి పొంగె మదిన్.

111

రా. ఐంద్రాయుధోద్ధతిపాథోదనిరాసియయ్యెఁ = ఇంద్రధనుస్సుతోఁ గూడినయున్న తిగల మేఘమును దిరగ్కరించిన వాడాయెను. నీలమేఘ

శ్యామఁడు గనుక, అతఁడుకొ = బరశురామఁడును, నముద్వేగయుక్తతకో = భయ
యోగముచేత, కృతమైన, అవృథా = వ్యర్థముగాని, గ్రహ = గ్రహణముగల
ఎక్కుఁబెట్టుట గల, తదస్త్ర = ఆరామునిబాణముచేత, క్రామిత = ఆక్రమింపఁ
బడ్డ, పోఁగొట్టఁబడ్డదనుట, స్వర్గముయొక్క, పద్ధతి = మార్గముగలవాఁడై,
ఇష్టమైన, మహా, ఆ పనీచరతకో = భూసంచారమును, చెందంగాంచిమదిని,
పోంగొ = సంతసిల్లెను.

భా. నృపసూనుఁడు = అర్జునుఁడు, అట్టిధనువుకో = గాండీపమును,
వింద్రాయధోద్ధతి = ఇంద్రుని యాయధములయొక్క యుద్ధతితోఁగూడిన,
పాథోద = మేఘమునుల, నిరాసియయ్యెకో = పోఁగొట్టినవాఁడాయెను.
ఇంద్రునిపజ్రము మొదలైనయాయధములను మేఘములనుబోఁగొట్టెననుట.
సముత్ = సంతోషముతోఁగూడిన, వేగ = సంభ్రమముతోడనైన, “సమా
సంవేగసంభ్రమా” అని అ. యుక్తతకో = కూటమిచేత, అతఁడుకొ =
అయగ్నియు, కీర్తించి, కృతమైన, అవృథా = వ్యర్థముగాని, అగ్రహ = చలము
గల, తత్ = అయర్జునునియొక్క, అస్త్రములచేత, క్రామితస్వర్గపద్ధతియొక్క
బడ్డయాకాశమార్గముగలవాఁడై, అర్జునుఁడుశరపంజరముగట్టె గనుక, ఇష్ట
మైన, మహా, పనీ = వనముయొక్క, చరతకో = భక్షణమును.

తే. తనకనలుచేష్ట లంతభీతిని ఘటింప

మగిడి శరణన్నఁ దన్తహిమయుఁ దదాత్త

తన్తహాదైన్యము గణించి దయ దలిర్పఁ

గాచె నేమన నప్పు డారాచపట్టి.

112

రా. తనయొక్క, కనలుచేష్టలు = శోభచేష్టలు, అంతైన, తత్ =
ఆబరశురామునియొక్క, మహిమయుకో = మహిమను, కడమ నరి.

భా. తనకు, అనలుచేష్టలు, అంకభీతికో = నాశభయమును, ఘటింప
జరుగఁజేయుచున్నది, తన్తహికో = ఆ భాండవత్సవభూమియందను.

మయుక్ = మయుఁ డనువాని, తదా = తత్కాలమందు, అత్త = బొందఁబడిన, తల్ = అమయునియొక్క, మహాదైన్యమును గణించి, ఆరాచపట్టి = అర్జునుఁడు, కాచె = రక్షించెను.

ఉ. సుక్కుక భూమిభృత్కులవిరోధి కడంక నడంచి యిమ్మైయిం దక్కక హేతిధారి కుచితం బగుకార్యము నిర్వహించి పెం పెక్కుడుగాఁగ నాత్మపురి కేగె హరిన్ను తక్షి ర్గి గూడిన లిక్కులఁ బిక్కటిల్లుచుఁ దలిర్చుప్రతాపవిజృంభణంబునన్.

రా. భూమిభృత్కులవిరోధియైన పరశురామునియొక్క, కడంక = గర్వమును, హేతిధారికి = శస్త్రధారునకు, “రవేర్పిశ్చస్త్రంచ వహ్ని జ్వాలాచహేతయః” అని అ. హరిత్ = దిక్కులయందు, “అకాశ చారికశ్చతాః” అని అ. నుతమైన, ఏఁగెను = క్రియ, కడమ నులభిము.

భా. భూమిభృత్కుల = పర్వతసమూహములకు, “భూభృద్భూమిభరే నృపే” అని అ. విరోధియైనయిందు నియొక్క, హేతిధారికి = జ్వాలా వహుఁడైనయగ్నికి, నుకేర్తిని, హరి = కృష్ణుని, కూడి, అత్మపురికి = ఇంద్ర శ్రభపురమునకు, ఏఁగెను.

సీ. సర్వేశ్వరుఁడు కృష్ణ సఖ్యాతిమహిమకు
 నెంతవెంపును దగు నేమి చెప్ప
 దక్షుఁ డానరుఁ డట్లు దనర రాక్షసకుల
 తక్షకుం డతివిచిత్రతరశక్తి
 మయుఁ డతిక్రాంతవాఙ్మానసభావిశే
 షంబు వై వస్వతసంతతికిని
 దనదులీలోదయంబునను సంపాదించి
 పెట్టె నత్యంతరంబు వెంపుసొంపు

తే. సంఘటిల మరుచ్చతమఖసంతతుల క
 తఁడు గదాదండమును సమిద్ధజయనాది
 కంబువరము నిచ్చెను హరికిం బడరఁగఁ
 బలుదెఱంగుల నార్యులు బ్రస్తుతింప.

114

రా. కృష్ణు = విష్ణువుయొక్క, సఖ్యాతి = ఖ్యాతితోఁగూడిన, దక్షుఁడు, ఆనరుఁడు, తక్షకుండు = శాసకుఁడు, శక్తిమయఁడు, అతిక్రమింపఁబడిన, వాఙ్మానస = వాక్కును మానసమునుగల, అవాఙ్మానసగోచరమనుట. భావిశేషంబు = కాంఠివిశేషమును, వైవస్వతసంతతికిఁ = వైవస్వతమనువుయొక్క వంశమునకు, తనదు = తనయొక్క, లీలా = విలాసార్థమైన, ఉదయంబునఁ = అవతారముచేత, మరుచ్చత = దేవతాశతకములకును, మఖసంతతులకుఁ = యాగసమూహములకును, అతఁడుగదా = ఆవిష్టువుగదా, దండ = ఆధారము, మును = పూర్వమందు, జయన = జయము, 'జయనేజయః' అని అ. ఆదికంబు = ఆదిగాఁగల, పరమును, హరికిఁ = ఇంద్రునకు, ఇచ్చెను. రఘునాథుని మహిమను వర్ణింప శక్యముగాదనుట.

భా. సర్వేశ్వరుడగు కృష్ణునియొక్క సఖ్యముచేతనైన యతిమహిమకు, దక్షుఁడు, ఆనరుఁడు = ఆ యర్జునుఁడు, అట్లు తనరఁ = ఆలాగున నొప్పుచుండఁగా, రాక్షసకులముయొక్క, తక్షకుండు, విశ్వకర్త, "తక్షకోనాగ పర్థికోశ్శి" అని అ. అనువిచిత్రతరమైన శక్తిగలవాఁడు, మయఁడు, అతిక్రాంత = అతిక్రమింపఁబడిన, వాక్కులయొక్క, మాన = పరిమాణముగల, వాగగోచరమనుట. సభావిశేషంబును, వైవస్వతసంతతికిఁ = ధర్మజ్ఞునకు, తనదు, లీలాదయంబునఁ = క్రియాచాతుర్యముచేత, సంపాదించిపెట్టెను, మరుచ్చత మఖసంతతులకుఁ = వాయువుయొక్కయు సింద్రునియొక్కయుఁ బుత్రులగు భీమాద్భునులకు, అతఁడు, మయఁడు, గదాదండమును, సమిద్ధ = ప్రకాశింపు

చున్న, జము = జయముగలుగునట్లుగా, నాది = మ్రోసెడి, కంబువరమును = శంఖశ్రేష్ఠమును, “శంఖస్సృత్యత్కంబురస్త్రియా” వ్తసి అ. హరికిక్ = శ్రీకృష్ణునికి, ఇంబడరంగక్ = ఇంపగునట్లుగా, “ఇంబడరంగభజనంబు” లని యనంతుని ఛందఃప్రయోగము.

చ. అది యటులుండె నట్టిసభయానతశత్రుదయాళుఁ డాజిదీ
వ్యధరిహృదంతవహ్ని సమవర్తిసుతుం డతిలోకభాగ్యసం
పద లమరంగఁ జేకొనిశుభస్థితిఁ దమ్ములుఁ దాను నెంతయుం
బొదల శుచిత్వశాలి యజపుత్రుఁడు మిక్కిలి సంతసిల్లుచున్.

రా. సభయ = భయసహితమానట్లుగా, అనత = నమ్మలైన, శత్రువులందు దయాళుఁడు, అజి = యుద్ధమందు. దీవ్యత్ = ప్రకాశింపుచున్న, అరి = శత్రువులయొక్క, హృత్ = హృదయములయందు, అంతవహ్ని సము = ప్రళయాగ్నికిసమమానట్లుగా, పర్తించుచున్నవాఁడు, సుతుండు = రఘునాథుఁడు, అతిలోక = లోకముల సతీక్రమించిన, “అత్యాదయఃక్రాంతా ద్యశ్శేద్ద్వితీయయా” అని ద్వితీయాసమాసము. భాగ్యసంపదలచేతఁ బొదలఁగా, అజపుత్రుఁడు = దశరథుఁడు, పెంపొందెనని మూదరిపద్యమునఁ గ్రియ.

భా. అది యటులుండె, అట్టిసభయందు, అనతశత్రుదయాళుఁడు, అంత వహ్నియయినవాఁడు, సమవర్తిసుతుండు = ధర్మజుఁడు, శుచిత్వ = భావశ్యముచేత, శాలి = బిప్పెడివాఁడు, అజపుత్రుఁడు = బ్రహ్మపుత్రుఁడైనవారదుఁడు, చనుదెంచి యని ముందటిపద్యమునకు నన్వయము.

క. చనుదెంచి సర్వదిగ్వి
ర్తన్ దేజము మెఱియఁ దత్పురస్థితిఁ బెంపొం
దె నతం డనుజులుఁ దానుం
బొనరించుమహోపచారముల రంజిలుచున్.

తే. సంఘటిల మరుచ్చతమఖసంతతుల క
 తేడు గదాదండమును సమిద్ధజయనాది
 కంబువరము నిచ్చెను హరికిం బడరగఁ
 బలుదెఱంగుల నార్యులు బ్రస్తుతింప.

114

రా. కృష్ణ=విష్ణువుయొక్క, సఖ్యాతి = ఖ్యాతితోఁగూడిన, దక్షుడు, ఆనరుడు, తక్షకుడు = శాసకుడు, శక్తిమయుడు, అతిక్రమింపబడిన, వాఙ్మానస = వాక్కును మానసములుగల, అవాఙ్మానసగోచరమనుట. భావిశేషంబు = కాంతివిశేషమును, వై వస్వతసంతతికిఁ = వై వస్వతమనువుయొక్క వంశమునకు, తనదు = తనయొక్క, లీలా = విలాసార్థమైన, ఉదయంబునఁ = అవతారముచేత, మరుచ్చత = దేవతాశతకములకును, మఖసంతతులకుఁ = యాగసమూహములకును, అతఁడుగదా = ఆ విష్ణువుగదా, దండ = ఆధారము, మును = పూర్వముందు, జయన = జయము, 'జయనేజయః' అని అ. ఆదికంబు = ఆదిగాఁగల, పరమును, హరికిఁ = ఇంద్రునకు, ఇచ్చెను. రఘునాథుని మహిమను వర్ణింప శక్యముగాదనుట.

భా. సర్వేశ్వరుడగు కృష్ణునియొక్క సఖ్యముచేతనైన యతిమహిమకు, దక్షుడు, ఆనరుడు = ఆ యర్జునుడు, అట్లు తనరఁ = ఆలాగున నొప్పుచుండఁగా, రాక్షసకులముయొక్క, తక్షకుడు, విశ్వకర్త, "తక్షకోనాగ పర్థికోయికి" అని అ. అనుచిత్రతరమైన శక్తిగలవాడు, మయుడు, అతిక్రాంత = అతిక్రమింపబడిన, వాక్కులయొక్క, మాన = పరిమాణముగల, వాగగోచరమనుట. సభావిశేషంబును, వై వస్వతసంతతికిఁ = ధర్మజ్ఞునకు, తనదు, లీలాదయంబునఁ = క్రియాచాతుర్యముచేత, గుంపాదిచిపెట్టెను, మరుచ్చత మఖసంతతులకుఁ = వాయువుయొక్కయు నింద్రునియొక్కయుఁ బుత్రులగు భీమార్జునులకు, అతఁడు, మయుడు, గదాదండమును, సమిద్ధ = ప్రకాశింపు

చున్న, జయ = జయముగలుగునట్లుగా, నాది = మ్రోసెడి, కంబువరమును = శంఖశ్రేష్ఠమును, “శంఖస్సౌత్కంఠురస్త్రియా” మ్మని అ. హరికి = శ్రీకృష్ణునికి, ఇంబడరంగ = ఇంపగునట్లుగా, “ఇంబడరంగభజనంబు” లని యనంతుని ఛందఃప్రయోగము.

చ. అది యటులుండె నట్టిసభయానతశత్రుదయాశుఁ డాజిదీ
వ్యధరిహృదంతపహ్ని సమవర్తిసుతుం డతిలోకభాగ్యసం
పద లమరంగఁ జేకొనిశుభస్థితిఁ దమ్ములు దాను నెంతయుం
బొదల శుచిత్వశాలి యజపుత్రుఁడు మిక్కిలి సంతసిల్లుచున్.

రా. సభయ = భయసహితమానట్లుగా, అనత = నమ్మలైన, శత్రువులందు దయాశుఁడు, అజి = యుద్ధమందు. దీప్యత్ = ప్రకాశింపుచున్న, అరి = శత్రువులయొక్క, హృత్ = హృదయములయందు, అంతపహ్ని సమ = ప్రళయాగ్నికిసమమానట్లుగా, పర్తించుచున్నవాఁడు, సుతుండు = రఘునాథుఁడు, అతిలోక = లోకముల నతిక్రమించిన, “అత్యాదయక్రాంతా ద్యధేద్వితీయయా” అని ద్వితీయాసమాసము. భాగ్యసంపదలచేతఁ బొదలగా, అజపుత్రుఁడు = దశరథుఁడు, పెంబొందెనని ముందరిపద్యమునఁ గ్రియ.

భా. అది యటులుండె, అట్టిసభయందు, అనతశత్రుదయాశుఁడు, అంత పహ్నియయినవాఁడు, సమవర్తిసుతుండు = ధర్మజుఁడు, శుచిత్వ = ధావశ్యముచేత, శాలి = పిప్పెడివాఁడు, అజపుత్రుఁడు = బ్రహ్మపుత్రుడైననారదుఁడు, చనుదెంచి యని ముందటిపద్యమునకు నన్వయము.

క. చనుదెంచి సర్వదిగ్వి
ర్తన దేజము మెఱయ దత్పురస్థితిఁ బెంపొం
దె నతం డనుజులు దానుం
బొనరించుమహోపచారముల రంజిలుచున్.

రా. తత్పురస్థితిక్ = అపట్టణస్థితిచేత, అతండు = రాముడు, అనుజులును దాసును పానరించుచుపచారములచేత, దశరథుండు, రంజిలుచును పెంపొందెక్ = సుఖమున నుండెను,

భా. సర్వదిగ్విధనను దేజము మెఱయఁగా, తల్ = అధర్మజునియొక్క, పురః = అభిముఖమందు, స్థితిక్ = ఉనికిచేత, పెంపొందెను.

కా. మాహానాథవిహారవాహనకృపామాహాత్యసాహాయ్యో

తాస్మిన్లక్ష్మకటాక్షవిత్పితభక్తవ్రాతసంసార శ్రీ

బాహుశ్యప్రదపాదసంస్తరణ పంపాహేమకూటాద్రిభే

లాహేవాకవిపాకవిస్సరితకైలాసాదికేళీరసా.

117

మాహానాథ = గోరాజైనపుష్పభమే, “మాహేయాసారభేయాగౌరు సామ్నాహవశ్యంగిణీ” అని ఆ విహారార్థమైనవాహనముగలవాఁడా, కృపా = మాహాత్మ్యమునెడి, సాహాయ్యక = సహాయముచేత, ఉత్సాహి = ఉప్పొంగిన, శ్లక్ష్మకటాక్ష = కటాక్షలేఖముచేత, “శ్లక్ష్యందభ్రంకృశం” అని అ. “కటాక్షో హంగదర్శనే” అని ఆ. విత్పిత = చెదరమీట బడిన, భక్తవ్రాతముయొక్క, సంసార = జన్మాదిబంధముగలవాఁడా, భక్తులనిత్యులఁజేసెడివాఁడనుట, శ్రీ బాహుశ్య = విశ్వరూపరుపరను, ప్రద = చాలాఇచ్చెడి, పాదసంస్తరణముగల వాఁడా, పాదారవిందస్తరణమువల్ల సంపదను ప్రసన్నతవల్ల మోక్షము నిచ్చెడి వాఁడుగనుక, పంపానదియందుఁగల, హేమకూటాద్రియందుఁగల, భేలా = విహారముయొక్క, “క్రీడా భేలా చతుర్దశ” మని అ. హేవాక = హృదయంగమమైన, విపాక = పరిచయముచేత, విస్సరిత = మఱువఁ జేయుబడిన, కైలాసాది = కైలాసగంగలయొక్క, కేళీరసా = విహారాపేక్షగలవాఁడా, హేమకూట పంపానదులు కైలాసగంగలకంటె శ్రేష్ఠము లనుట.

క. పెదవేంకటాద్రిహృదయా

స్పదపదవిన్యాసతుంగభద్రావీచీ

మృదుశీకరవిరచితనిజ

సదనాంగణవంగవల్లి సౌభాగ్యకళా.

118.

రంగవల్లి = మృగలయొక్క

స్వని. బ్రధ్నకోటిసమభ్రాజితేజోఘనా
బుధ్నభావాప్తిసంపుష్టసృష్టిద్రుమా
బుధ్నవదోబృధసంహృష్యపృష్యర్చితా
గృధ్నతాపూర్వకాకృష్టశిష్టార్చనా.

119.

గద్యము. ఇది నిఖిలసూరిలోకాంగీకారకవిత్వవైభవవింగళియ
మరనార్యతనూభవ సౌజన్య జేయ సూరయనామధేయప్రణీ
తం బైనరాఘవపాండవీయంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

బ్రధ్నకోటిసమ = కోటిసూర్య సమమానట్టుగా, భ్రాజి = ప్రకాశింపు
చున్న, లేజస్యకేత ఘనమైనవాడా, బుధ్నభావ = మూలమాటయొక్క
“మూలంబున్నోంఘీనామకః” అని అ. ఆప్తి = ప్రాప్తిచేత, సంపుష్ట =
పోషింపబడిన, సృష్టియనెడి, ద్రుమా = పృక్షముగలవాడా, బుధ్నవత్ =
వృద్ధిబొందుచున్న, వోధ = జ్ఞానముచేత, సంహృష్యత్ = సంతోషించుచున్న,
ఋషులచేత, అర్చితా = పూజింపబడ్డవాడా, గృధ్నతా = అపేక్షచేత,
“గృధ్నస్తగర్ధనః - లుబ్ధోభిరామకస్తృష్ట” క్కని అ అపూర్వకమానట్టుగా,
ఆకృష్ట = అంగీకరింపబడిన, శిష్టలచేతియర్చనలుగలవాడా.

గద్యము. ఇది శ్రీమన్నదనగోపాలకృపాకటాక్షసంప్రాప్తసారసార
స్వత సంపదానంద నందవరకులక్షీరపారావార తారకా
సుధాధామముద్దరాజు గణపయామాత్య పెదరామధీమణి
ప్రదర్శితం బైన రాఘవపాండవీయాదర్శంబునందు ద్వితీయా
శ్వాసము.

శ్రీ రస్తు

రాఘవపాండవీయము

తృతీయాశ్వాసము

మద్దారీపరమ

ప్రేమాస్పద యాకువీటిపెదవేంకటధీ

ధామ సదాలసదసదృ

గృహమ విరూపాక్ష హేమకూటాధ్యక్షా! 1

సదా = ఎల్లప్పుడును, లసత్ = ఒప్పుచున్న, అసదృక్ = నరిలేని,
'భూమి' = మహిమగలవాడా, "పృథ్వాదిభ్యఇమనిచ్ బహోర్లోపోభూచ
బహోః" అనుసూత్రములచే ఇమనిచ్విత్వయముయొక్క యికారమునకు
లోపమును బహుళబద్ధమునకు భూ అను నాదేశమును.

వ. అవధరింపునుట్లు రంజిల్లుచున్న యయ్యతీంద్రసామ్రాజ్యధారే
యుండు. 2

రా అతీంద్ర = ఇంద్రునినతిక్రమించిన, సామ్రాజ్యధారేయుండు =
దళరథుండు.

భా. యతీంద్రసామ్రాజ్యధారేయుండు = మునీశ్వరోత్తముడైన
నారదుండు.

తే. అతిశుభార్థసంపత్పదంబైనవసుధ

మహిమ నేలుచు వాత్సల్యమధురిమమున

నతని నలరింపుచును బ్రియంబగుసభాజ

నప్రధానహితోక్తిబృందమున నంత.

3

వ. ఇ ట్లనియె.

4

రా. అతిశుభమైన, అర్థసంపత్ = ద్రవ్యసమృద్ధికి, పదంబైన = స్థానమైన, వసుధ = భూమిని, ఏలుచు, వాత్సల్య = నెనరుచేతనైన, మధురిమమునకొ = ప్రేమముచేతను, “స్వాదుప్రియాతుమధురా” అని అ. సభా = సభయందుగల, జన = జనులయొక్కయు, ప్రధాన = సుమంత్రాదిమంత్రులయొక్కయు, హితోక్తిబృందమునకొ = ప్రియవాక్యముచేతను, అతనికొ = ఆ రాముని, అలరింపుచుకొ, ఇట్లనియె నని ముందరి కన్వయము.

భా. అతిశుభ = మిక్కిలియునింపైన, అర్థసంపత్ = భావపుష్టిగల, పదంబై = వాక్యములుగలవాడై, నవ = నూతనమైన, వసుధ = అమృతముయొక్క, మహిమను, ఏలుచుకొ = అతిక్రమించుచును, అతనికొ = ధర్మరాజును, అలరింపుచును, ప్రియంబగు = ప్రియమైన, సభాజన = సన్తానమే, “అనందనసభాజనే” అని అ. ప్రధానముగాఁ గలహితోక్తిబృందముచేతను.

క. క్రమమున ధరణీభరణ

క్షమ మగుతద్ర నీతి చాతుర్యవిశే

ష మశేష మరసి యధిక

ప్రమదుఁ డయి ప్రసంగవశత రప్పించి తగన్.

5.

రా. తల్ = ఆరామునియొక్క, ధర్మనీతి, ప్రసంగవశతచేత, రప్పించి = రాముని రప్పించి.

భా. తథర్థ = తథర్థ రాజుయొక్క, ప్రసంగవశతమ రప్పించి = ప్రసంగమును దెప్పించి యనుట.

సీ. బంధురంజనరామభద్ర ధర్మాత్మజ,
యైశ్వర్యశోభిత యన్వయైక
పావన పాండురాజీవరమాధుర్య
శోభనసయనవసుప్రతాప
నిర్మలప్రాధివిసీతత్వవిజ్ఞాన
సౌశీల్యశోర్యాది సద్గుణములు
విని యుబ్బుచున్న వాఁ డనుమోదగరిముఁద
త్యేరణఁ జేసి యే దివిరి నిన్నుఁ

తే. బనిచెద సమస్తమహిరాజ్యపాలనము గ
రంబునుతికెక్కజేయుము రాజసూయ
మానచంద్రికాస్ఫూర్తియుఁ బోనికీర్తి
మున్నుగాఁబర్చి కకుబంతములఁ దలిర్ప.

6

రా. బంధురంజన, రామభద్ర, ధర్మాత్మ, జయైశ్వర్యశోభిత, అన్వయైక
పావన, పాండురాజీవ = తెల్లనామరభంగి, రమాధుర్య = లక్ష్మీనివహించినవై,
శోభనములయిన, నయన = కన్నులుగలవాఁడా, వసు = అప్తవసువులయొక్క,
ప్రతాపమువంటి ప్రతాపము గలవాఁడా, ఇవి సంబోధనలు, నిర్మల ప్రాధివి =
కళంకములేని ప్రజ్ఞగలవాఁడవు, సీ = సీయొక్క, తత్త్వ = సిద్ధాంతమైన,
విజ్ఞాన = శాస్త్రజ్ఞానమును, “మోక్షాధీర్జ్ఞానమన్యత్ర విజ్ఞానం శిల్పశాస్త్రయోః”
అని. ఆ. సౌశీల్య = సద్వర్తనయు, శౌర్యమునాదిగాఁగల సద్గుణములను విని,
మోదగరిముఁద = సంతోషాతిశయముచేత, ఉబ్బుచున్నవాఁడను, తల్ = ఆయా
మోదగరిమయొక్క ప్రేరణచేత, ఏచుటనిచెడక, రాజ = చంద్రునిచేత, ‘రాజా
ప్రభాన్యపేచంద్రే’ అని వి. నూయమాన = సృజింపఁబడుచున్న, క్రొత్తైన

చనుట, చంద్రికాస్ఫుర్తియుఁబోని = వెన్నెల నిగ్గుగలిగిన, కీర్తి, కకుబంధ
ములక్ = దిగంతములయందు, 'దిశస్తకకుభఃకాహ్వాః' అని అ. తలిర్పక్ =
ప్రకాశించునట్లుగా, రాజ్యపాలనము చేయుము.

భా. బంధురంజనముచే, రామ=ఓపెడి, భద్ర=శుభములుగలవాడా,
“స్వశ్రేయసంశివంభద్ర” మ్మని అ. భర్తాత్తజ, విశ్వర్యశోభిత, పాండురాజు,
ఈ=నీయొక్క, వరమాధుర్య, శోభననయ, నవనుప్రతాప, నిర్మలప్రాధి, వినీ
తత్వవిజ్ఞాన, సౌఖ్య, కౌర్యాదిసద్గుణములు విని యుబ్బుచున్నవాడు, అను
మోదగరిమచేత, తల్ = ఆ పాండురాజుయొక్క, ప్రేరణజేసి = పనుపుటచేత,
రాజ్యపాలనము నులికెక్క, ఆన = ఆజ్ఞ, తద్భవపదము, కీర్తిమున్నుగా = కీర్తి
కంటె ముందరగా, తలిర్పక్, రాజసూయము చేయు మని యన్వయము.

క. అనుటయు ముకుళితకరుఁడై

యనఘామరి నవధరింపు మంతటిశక్తుం

డనె యే నొండొకపని నా

కనుగ్రహింపు మన మఱియు నతఁ డిట్లనియెన్.

7

రా. భా. చెంటికి సమము. సులభము.

చ. జనకునియాజ్ఞ యన్న నవిచార్యము మున్నిది యెన్నిచూ
డుమా, యనయముసన్నిధిక్ నిను సమర్థతరుం డని నిశ్చ
యించి పం,చినపని దీని నీవు దగఁ జేయ సదాత్తసుధర్మతక్
సుఖం,బున హరికొల్పొనర్తునని పూనినవాడనయంబు బుద్ధి
లోన్.

8

రా. జనకునియాజ్ఞ, అనక్ = అనినను, అవిచార్య మెన్ని చూడుమా,
అనయము=ఎవ్వడును, సన్నిధిక్ = సత్పురుషులకునిధివైన. నిన్ను, సదా, ఆత్మ=

స్వీకరింపబడిన, సుధర్మతక్ = లెస్సధర్మము గలవాడనై, హరికొల్వ = శ్రీహరిసేవను, ఒనర్తు నని బుద్ధిలో నయంబును బూనినాఁ డనుట.

భా. జనకునియూజ్ఞ, అన్న, ఎన్నిచూడుము, ఆయన = పాండురాజు, యముసన్నిధిక్ = యమునిసమృద్ధిమందు, పంచినవనిని దీనిక్ = యాగమును, చేయక్ = చేసినను, సదా = ఎల్లప్పుడును, ఆత్మ = పాండవడిన, సుధర్మతక్ = దేవ సభగలవాఁ డాటచేత, పూనిన వాఁడు = తలచినవాఁ డనుట.

క. జను లందఱు నీయం ద

త్యనురాగముకలిమి నెరవెదరు సత్త్వమహా
త్వనిరూఢి బొల్పెనుగునీ
యనుజులు భవదీయశాసనై కాయత్తుల్.

9

రెంటికి నమము - నులభము.

వ. కావున నమహాకార్యంబు నిర్వహింప.

10

ఆ. అనఘ నీవె తగుదు వనివారితనయాద

రౌచిలి గడు నొప్ప నాయతిశుభ
గుణవశుఁ డనిపించుకొని నిజేచ్ఛ జనని
యత్యుదారుఁ డఖిలకృత్యవిదుఁడు.

11

రా. దశరథుఁడు రఘునాథునికి నీతియుపదేశించెడి ప్రకారము: అనఘ, అనివారితమైన, నయ = నీతియొక్క, ఆదర = అమితమైన, ఔచిత = ఔచిత్యము చేత, “ఈమధ్యరేడరంస్తృత” మ్మని అ. కడుక్, ఒప్పుక్ = ఒప్పుటచే, నీవెతగు దువు, ఆయతి = ఈ త్రరకాలఫలముచేత, శుభములైన, గుణములకుఁ = నిత్యత్వాది గుణములకు, వశుఁ డనిపించుకొని, నిజేచ్ఛజనని = తన ఇచ్చను నడవనటువంటి, అత్యుదారుఁడు = అతినమర్థుఁడయినవాఁడు, అఖిలకృత్యవిదుఁడు = సర్వకార్య జ్ఞుఁడు, నీవు నీతివైనగుణములుగలవాడవు గనుక సకలకార్యములను నెఱుంగుదు వనుట.

భా. అనఘ, నీవెతగుదువు, అని=పలికి, వారి=పాండవులయొక్కయు, తనయొక్కయు, అదరాచితిగడునొప్పగా, శుభగుణ = సద్గుణవంతులను, వశుడు = విధేయుడు, ఆయతి = నారదుడు, అనిపించుకొని = అంపించుకొని, చనన్ = పోగా, నియతి = నియమముచేత, “నియతిన్నియమే చైవే” అని వి. ఉదారుడు, అఖలకృత్యవిదుడు, ఆపనివరేణ్యుఁ డని ముందరిపద్యమున కన్వయము.

ఆ. ఆయవనివరేణ్యుఁ డాయాగమవ్యయా

గమసముచితధర్మగతి, నడపుట

కై జయింపవలయు, నాశల నన్నింటి

నని కృతిజనగోష్ఠి నాకళించి.

రా. అపనివరేణ్యుఁడు, ఆయాగమ=ఆదాయప్రాప్తికిని, వ్యయాగమ=వ్యయప్రాప్తికిని, సముచిత = తగిన, ధర్మగతి = ధర్మవర్తనము, నడపుటకై, ‘సీ. ఆయంబునందు న్నాలవభాగమొండె మూడవ భాగమొండె నం దర్థమొండె, గానివ్యయమునేయరాదు నరచరికిని’ అని సభాపర్వములోఁ జెప్పినాడు గనుక, ఆశలన్ = వాంఛలను, ఆశలను జయింపనివానికి నుచితధర్మము నడవదు గనుక, అనికృతి = శతత్వములేని - కపటములేనివారనుట, జనులతోడి గోష్ఠిచేత, ఆకళించి = తెలిసి, ఆయవ్యయాచిత్యమును, ఆశాజయోపాయమును దెలిసి నడపు మనుట.

భా. ఆ, అపనివరేణ్యుఁడు=ధర్మరాజు, అవ్యయ = నాశములేని, ఆగమ సముచిత = వేదోచితమైన, ధర్మగతి = ధర్మవర్తనచేత, ఆ, యాగమను, నడపుటకై = చేసెడికొఱకు, ఆశలన్ = దిక్కులను, జయింపవలయు నని, కృతి జనగోష్ఠి=విద్యజ్ఞులతోడి ప్రసంగముచేత, ఆకళించి=తెలిసి, 14-లో రిపు నేలఁ గలిపె ననుపర్యంతము కుళికము;

తే. సత్త్వధర్మకళావిరాజత్ప్రతాప

ఘనుడు రాజులలోఁ బెద్ద యనఁగఁ జనుఁ బ్ర

కృష్ణతనుజరాసంధుండు కేవలముని

జేష్ఠకర్తాక్షముం డని యెన్నుమదిని.

13

రా. సత్త్వ=బలిమిచేతను, ధర్మకళా=ధర్మశాస్త్రముచేతను, విరాజత్ = ఒప్పుచున్న, ప్రతాపముచేతను, ఘనుడు=అధికుడైనవాడు, పెద్దయనఁగఁ, చనుఁ = తగును, ప్రకృష్ట = అధికమైన, తను = శరీరముయొక్క, జరా = ముదిమియొక్క, సంధుండు = సంధానముగలవాడైనను, ముదిసినవాడైన ననుట, నిజ = తనకు, ఇష్టమైన, కర్త = ప్రయోజనమందు, అక్షముండు = అసమర్థుండు, తనముదిమిచేత నాచారలోపమేకాని పెద్దతనముకలిగియు నియమములేక యుండును, అని = ఇటని, మదిఁ = మనస్సున, ఎన్నుము, తానుముదివాడు గనుక రాజ్యపాలనమునకు నివే తగుదువని తాత్పర్యము.

ఖా. సత్త్వ=బలిమిచేతను, ధర్మకళా=ధర్మవిద్యచేతను, ప్రకృష్టతఁ = అధికమున, జరాసంధుండు, నిజ = స్వకీయమైన, ఇష్టకర్త = యాగకర్త మందు, “ఇష్టం యాగాదికర్తస్యా”త్తని ఆ. కరికలభవత్ప్రయోగము. అక్షముండు = ఓర్పులేనివాడు, అని, ఎన్నుమదిఁ = ఎంచెడిమనస్సుచేత.

తే. విహితసన్తంతుఁ డగుచు వివేకఘనుండు

విహితలేకొప్పునచ్యుతవిజయసంయు

తప్రహితభీమసేనోద్ధ తిప్రవృద్ధి

చేత రిపు నేలఁగలపెను సిరులుగొనుచు.

14

రా. విహితసన్తంతుఁ డగుచుఁ = మంచివారిలో నాలోచనచేసిన వాడై, వివేకఘనుడైన జనుండు, అచ్యుత = జాతిని, విజయముతోడఁ యుత్తమై, ప్రహత = అత్యున్నతమైన, భీమ = శత్రువుయొక్కమునైన,

సేనయొక్క, ఉద్ధతి = బౌద్ధత్యముయొక్క, ప్రవృద్ధిచేత, రిపు శేలు గల = శత్రువుయొక్క భూమియందుఁ గలిగిన, పెనుసిరులు = అధికసంఖ్యలను, కొనుచు, వివారి = నాశము, లేక, ఒప్పువని క్రియ.

భా. విహిత=చేయఁబడిన, సప్తంతుఁడగుచున్ = మంచి యాలోచన గలవాఁ డగుచు, వివేకఘనుఁడు = ధర్మరాజు, ఒప్పుచున్న, ఆచ్యుతవిజయ సంయత = కృష్ణార్జునసహితముగా, ప్రహిత = అంకుఁబడిన, భీమసేనునియొక్క, ఉద్ధతి=ప్రహరములయొక్క, ప్రవృద్ధిచేత, రిపున్ = శత్రుఁడైనజరాసంధుని, నేలఁగలపెన్ = సుహరించెను.

మ. స్వనిదేశోన్నతి నంతటన్ నెఱయుచున్ శక్తిం జతుర్దిజ్మరేం
ద్రనికాయంబును గెల్చి తమ్ము లసమానప్రాప్తవిత్తార్పణం
బునఁ దప్ప న్వశు లైనబ్రాహ్మణులతోఁ బూర్ణార్థారం
భుడై, యనఘశ్రీ బృధివీశుఁ డొప్పెసఁగురూఢాపూర్వ
సత్కీర్తితోన్. 15

రా. స్వనిదేశోన్నతిన్ = స్వాజ్ఞామహిమచేత, అంతటన్ = అన్ని చోటులను, చతుర్దిక్కులందుఁగల, నరేంద్రనికాయంబును, గెల్చి, తమ్ము, లసమాన=ఒప్పునట్లుగా, ప్రాప్తమైన=ధర్మార్జితమైనదనుట, విత్త=ధనముయొక్క, అర్పణంబునన్ = దానముచేత, తన్వన్ = తనియించుగా, తమ్ముఁ దప్పఁగా ననుట, వశులైన = విధేయులైన, బ్రాహ్మణులతోఁగూడ, రూఢ = ప్రసిద్ధమైన, ఆపూర్వ = వింతైన, సత్కీర్తితోడ, పృథివీశుఁడు, ఒప్పెసఁగున్, క్రియ.

భా. అంతటను, తమ్ములు = భీమాదులు, అసమానమానట్లుగా, పూర్ణ = ఈడేఱిన, అధ్వర = యాగముయొక్క, ఆరంభముగలవాడై, గురు = తండ్రితోఁగూడినట్లుగా, డొడ్డ = వహింపఁబడిన, పృథివీశుఁడు = ధర్మరాజు, ఒప్పెన్ = క్రియ.

ఉ. క్లిష్టత యించుకంతయును లేక మనఃప్రమదంబుతోడ నా
యిష్టము నిర్వహించి పృథవీశులలోపల నర్హభీష్టసం
సిష్టి మెయిం గరం బొనరిచెందుదను త్తమపూజ చక్రి కు
తృప్తత నుర్విలోనసమతేజఃడవీవని పల్కి నెన్నితోన్. 16

రా. నాయిష్టము = నాతోరికను, అర్హ = తగుమైన, భీష్ట = భయంకరమైన,
సంసిష్టిమెయిన్ = సమ్యగాజ్ఞ చేత, అను త్తమపూజ = అత్యుత్తమపూజను,
చెందుదు = పొందుచున్నాడవు, చక్రికో = విష్ణువునకు, సమ = సమానమైన,
తేజఃడవు. ఆని, పల్కి, నడపెనని ముందరిపద్యమునఁ గ్రియ.

భా. అయిష్టము = ఆయజ్ఞమును, నిర్వహించి = చేసి, అర్హమైన,
భీష్టనియొక్క, సంసిష్టిమెయిన్ = అనుజ్ఞ చేత, తుదక్ = యజ్ఞసమాప్తి
యందు, ఆసమతేజఃడవు, ఈవు, ఆని, చక్రికో = కృష్ణునికి, ఉత్తమపూజ
నొనరించెను.

తే. మఱియుఁ దగుమాటలాడి యమర్త్యకార్య

నియత లీలావతారు నన్నీలవర్ణ

స్నేహరసమున నభిషిక్తుఁ జేయ నతఁడు

లలి నడపె నపు తచ్చుభలగ్నచింత.

17

రా. అన్నీలవర్ణుఁ = శ్రీరామచంద్రుని, స్నేహరసముతోడఁ,
అభిషిక్తుఁజేయఁ = ఁట్లాభిషిక్తునిఁ జేయఁటకు, తచ్చుభలగ్నచింత =
ఆ ఁట్లాభిషేకశుభలగ్నవిచారమును, నడపెను.

భా. అన్నీలవర్ణుఁ = శ్రీకృష్ణుని, స్నేహరసమున నభిషిక్తుఁజేయఁ =
స్నేహరసము వర్షింపఁగాననుట, అభిషిక్తుఁజేసినను, అతఁడు = కృష్ణుఁడు,
తత్ = అధర్మరాజుయొక్క, శుభమందు లగ్నమైనచింతను నడపెను.

చ. సువిభవభూతిః జేర్చుహరి సాం పవుఁగా దనుశ్రీమదాత్మవై
భవము వెలార్చుచుం బ్రబలభవ్యతదీయసుదర్శనంబుచే
దివిభువినున్న సభ్యవితతిం బరికల్పితసాధులోచనో
త్సవవిధి యైంతాంతముదితత్వముఁ జెందఁగఁజేసె నంతటన్. 18

రా హరి = ఇంద్రనియొక్క, సాంపుసు, అవుఁగాదను = మించిన,
శ్రీమత్ = సమృద్ధియైతన, ఆత్మవైభవము = నిజవిభవమును, వెలార్చుచున్ =
ప్రకటించుచు, ప్రబలమైన, భవ్య = శుభముగల, “భావుకంభవుకంభవ్య”మని
అ. తనీయ=ఆవై భవసంబంధమైన, సుదర్శనంబుచేన్ = సుదర్శనముచేత, దివిభువి
నున్న = ఆకాశమున భూమిని నుండిన, సభ్యవితతిన్ = = సురభూసురసమూహ
మును, పరికల్పిత, సాధు = రైన్సెన, లోచనోత్సవవిధిగలదై, నితాంతముదితత్వ
మున్ = మిక్కిలిసంతుష్టత్వమును, చెందఁగఁజేసెను, అతఁడు = ఆదశరథుఁడని
పూర్వపద్యమునఁ గర్త.

భా. హరి = కృష్ణనియొక్క, సాంపుసు, అవుఁగాదను = నిందించెడి,
శ్రీమద = సంపద్యముతోఁ గూడిన, ఆత్మ = తనయొక్క, వైభవము, ప్రబ
లంగా, తదీయసుదర్శనంబు = శ్రీకృష్ణనిసంబంధమైన చక్రము, వినున్నసభ్య
వితతిన్ = తిరస్కరింపఁబడిన సాధుజనసమూహము గలవాని, చేదివిభు =
శిశుపాలుని. పరికల్పితమైన, సాధు = సజ్జనులయొక్క, లోచనోత్సవవిధి
గలదై, సుదర్శనమునకు విధేయవిశేషణము. నితాంతము = మిక్కిలియు,
దితత్వమునన్ = ఖండితత్వమును, చెందఁగఁజేసెను = సంహరించె ననుట.

సీ. ఘనధర్మసుతరాజ్య ఘటనయాశల నట్లు

దనరుచునికి గనుఁ గొని యసహ్య

మానతద్వైభవ మందరోస్తథితహృ

ద్విషధివిషాయిత ద్వేషభరత

జననిగర్వాచారమున కోడ కెల్లా యే
మంద్రో బంధువు లన్వయాదిగుణగు
దుతమాయనాడుదు రోదరం బిట్టిచో
సూహింప నౌచిత్యయుక్త మనక

తే. తద్విధిని హరియించె నత్యంతదుష్ట
మతిని దుర్యోధనుడు సపత్ని తనయుండ
జాతశాత్రవరాజ్యవిభూతి మీలు
టుల్లమున నించుకంతయు నోర్వలేక.

19

రా. ఘనధర్మ = అధికధర్మములుగల, సుత = రామునియొక్క, రాజ్యఘటన యందుగల, ఆశలక్ = అపేక్షలచేత, ఉనికి = దశరథునియుని కిని, అనన్యమాన = సహింపబడని, తద్వైభవ = రామునివైభవముగల, మందరచేత, ఉన్నధిత = మధింప బడిన, హృద్విషధి = హృదయమనెడు నముద్రమునకు, విహిత = కాలకూటవిషము భంగినిబుట్టిన, ద్వేషముగలది, భరతజని = కైకేయి, గర్వాచారమునకునోడక, అన్వయాదిగుణ, గురుత = గురుత్వమును, మాయనాడుదురో = తూలంతురో, దరంబు = భయము, “దరోస్త్రీయాంభయేశ్వరే” అని అ. ఔచిత్యయుక్తము = ఉచితము, అనక = ఇటనిచిచారించక, తద్విధి = అపట్టాభిషేకవిధిని, హరియించె = మానిచెను, అత్యంత, దుష్టమతి = దుష్టబుద్ధిచేత, దుర్యోధనుడు = పోట్లాడ శక్యముకానివాడు, సపత్ని = సవతియొక్క, తనయుండు, కుమారుండు, అజాతశాత్రవ = నిమ్మంటకమైన, రాజ్యవిభూతి = రాజ్యైశ్వర్యముచేత, మీలుట = అతిశయించుట, ఉల్లమున నించుకంతయు నోర్వలేక.

భా. ఘన, ధర్మసుత = ధర్మరాజుయొక్క, ఆశలక్ = దిక్కులయందు, తత్ = ఆ ధర్మరాజుయొక్క, వైభవమనెడి, మందర = మందరవర్షతముచేత, ద్వేషభరత = ద్వేషాతిశయముగలవాడౌటచేసి, జన = లోకులచేత,

నిగర్హ్య = నిందింకుడగిన, ఆచారమునకునోడక, అన్వయాదిగుణ, గురుత =
గురుత్వమును, విమంద్రో = విమందురో, మాయనాడు = మాయచేతనాడెడి
దురోదరంబు = జూదము, “పణేద్యూతేదురోదర” మ్మని అ. ఊచిత =
ఊచిత్యముతోడ, అయుక్తము = రహితము, అనుచితమనకయనుట, తద్విధి =
అమాయాద్యుత్పత్తిచేత, సవర్ణిత = శత్రువుగాఁజేయుట, “రిషావైరిన
వత్సారిద్విషద్వేషణదుర్భూదక” అని అ. నయండు = నీలిగలవాడు,
దుర్యోధనుడు, అజాతశత్రువ = ధర్మరాజుయొక్క, రాజ్యవిభూతిని
మీఱుట నోర్వలేక వారియించి నని క్రిందటి కన్వయము.

సీ. అవ్వేళ భవితవ్యతానుసారితఁ బ్రియ
కైతవదాసీకృతాతిమన్య
గిళితప్రమోదయై కృష్ణసారప్రేక్ష
ప్రబలోగ్రతను స్వకపటము దోచు
మలయుదుశ్వాసన మత్సరంబునశంకి
తత్వంబునొంది సత్వరిత యగుచు
స్వపురస్థితిఁ దనర్చు చక్రిలీలామర్త్య
మూర్తినుద్దేశించి ముదిత వలికె

తే. దా మునుపుగన్న యాత్మనాథవరశక్తి
గడు పరాజితయై యప్పు గానుపింప
ధర్మపాశసంయుతనిరుత్తరనిజాధి
పతిసదై న్యేక్షితాననపద్మ యగుచు.

20

రా. ప్రియమైన, కైతవ = కపటముగల, దాసీ = మందరచేత, కృత
మయ్యన, అతిమన్య = అత్యంతశ్రద్ధాముచేత, గిళితప్రమోదయై, కృష్ణసార
ప్రేక్ష = హరిశేఖణకైక, కృష్ణసారదున్యంతురంతుశంబరరాహిణి అని అ.

మలయు = మలయునట్టి, దుశ్శాసన = అణఁపశక్యముగాని, మత్సరంబును, అంకి
తత్వంబును, మత్సరమునకు విశేషణము, పొంది, స్వపురస్థితి = తనముందట,
చక్రి = విష్ణువుయొక్క, లీలామర్త్యమూర్తియైన రాముని, ఆత్మనాథ = దశర
థునియొక్క, వరశక్తి = పరసామర్థ్యము, పరాజితయై = పరులచేత నపారణీయ
మైనదై యనుట, ధర్మపాశముచేత, సంయుత = బద్ధుడై, నిరుత్తరుడైన నిజాధి
పతి = దశరథునిచేత, కడమ సమము, పలికెను - క్రియ.

భా. భవితవ్యతానుసారిత = అదృష్టానుసారముచేత, ప్రియ =
ప్రియుడైన ధర్మరాజుయొక్క, కైతవ = జూదముచేత, దాసీకృత =
దాసిగాఁజేయబడ్డదై, అతి మన్యుగిళితప్రమోదయై = అత్యంతశోకగ్రస్త
హర్షయై, కృష్ణ = ద్రౌపది, సారప్రేక్ష = సారమైనబుద్ధిగలది, ప్రబలమైన,
ఉగ్రతను = క్రూర్యముచేత, స్వకపటము = స్వకీయమైన వస్త్రమును, దోఁప =
దోఁచుటకు, మలయు = తీవ్రపడుచున్న, దుశ్శాసన = దుశ్శాసనునియొక్క,
మత్సరంబున, శంకితత్వంబునొంది = మానభంగమునకు దెసచెడి, స్వపుర =
తనపట్టణమందుఁగల, స్థితిచేత, లీలామర్త్యమూర్తిని, చక్రి = కృష్ణని,
ఉద్దేశించి = కూర్చి, తా, మునుపు, కన్న = ఎఱిగిన, ఆత్మనాథులయొక్క పర
మైనశక్తి, నిజాధిపతులచేతను సదైన్యమానట్లుగా. కడమ మలభము.

చ. వినుముదయాభివృద్ధి ప్రభవింపగ నిద్ధర యేలురాజు మ

త్తనయుఁడు నాకుమాపతి ముదంబునఁ బూర్వమునం దను
గ్రహించినవరలాభ మిప్పు డిటు నేనె నిజాత్మ నుపేక్ష
మానునీ, సునియతి నిల్పు మానహతి సోకక యుండఁగఁజేసి
యిత్తఱిన్.

21

రా. వినుము, ఉదయాభివృద్ధి = అభ్యుదయాభివృద్ధి, మల్ = నాయొక్క,
తనయుఁడు ధరయేలురాజు, నాకు, మాపతి = మాయొక్క పతిదశరథుఁడు,
అనుగ్రహించిన = ఇచ్చిన, వరలాభము = వరప్రాప్తి, ఇప్పుడు, ఇటునేనె =

రాజ్యముగైకొనునట్లుగాఁ జేసెను, ఆత్మయందు సుపేక్షమాని, ఆన = తండ్రి
యాజ్ఞ, హతిసోకకయుండఁగఁజేసి, నీ = నీయొక్క, సునియతి = నియమమును-
పుత్త)ధర్మమును, నిల్పుము.

భా. వినుము, దియాభివృద్ధి, ఇద్ధరయేలురాజు = ధృతరాష్ట్రుడు,
మత్తనయుండు = మత్తునియొక్క నీతివాటినితిగలవాఁడు - అవివేకి యనుట,
నాకు, ఉమాపతి = పరమేశ్వరుండు, అచుగ్రహించిన = ఇచ్చిన, వర = పతుల
యొక్క, రాధము, ఉపేక్ష సేసెనని యన్వయము. మానినీ = మానవతుల
యొక్క, సునియతినిల్పు, మానహతి = మానభంగము, సోకకయుండఁగా.

ఉ. ఏకము నీవెలుంగనిది యెయ్యది సర్వవిదుండ వీవు సో
తేనకనిరూఢి నెల్లెడల శ్రీసనాతనయుం డుదంచితా
స్తోకవిభూతి మీఱ నొరుచొప్పన నీయెడ నుండవచ్చునో
నీకును గావునకొ మది గణింపగ నెమ్మెయి గాన దిక్కిరన్.

రా. శ్రీపనక = ఐశ్వర్యాతిశయముచేత, నాతనయుండు, ఉదం-
చిత, ఒరుచొప్పనకొ = అమాత్యాదులరీతిని, కావునకొ = అటుగనుక, కాన =
అడవి, దిక్కు, పనవాసమునకుఁ బొమ్మనుట

భా. సోతేనకనిరూఢి = అతిశయయుక్తప్రాధిచేత, శ్రీప-సనాతన-
సంబుద్ధులు. ఎల్లెడలనుండుదువు, కావునకొ = నచురక్షింపుమా, ఎమ్మెయి =
మఱేరూపముననైనను, దిక్కుగానను.

సీ. ఇట్లు వల్లెడునంత హృదయసాహసమున

దాక్షిణ్యము లవంబు దనకులేమిఁ

చోరంపుబిరుసున దుశ్శాసనుడవని

విభునూరకునికి భావింప నితని

తే వన్న పనిసేయు తెంతయు నభిమతా

ర్థం బని కని యవారణ మగువన

వాసస్థితినిగూర్పు స్వాంతవర్తనమున

స్వీతగర్వాణభయనిష్ఠదోష

తే. రామకపటభావం బెందు నేమియునుజ

నింపదేమన నెంతటివెంపు నీదు

నెచ్చనమునందు నెఱియ నా యచ్చ పాదు

కొలుపుభూతభవద్భవ్యగురుమహాజ్ఞ.

23

రా. ఇట్లు వల్కెడునంత=ఇప్పుడు తాబల్కెడుపాటి, హృదయసాహ
 నమునక, దాక్షిణ్యము, లవంబుదనకు లేమిక్ = ఇంచుకం లేనిదనకు లేకుండుట
 బట్టి, తోరంపు విరుగున, దుశ్శాసనుడవని = శిక్షించుశక్త్యముకానివాడవనియు,
 విభు = దశరథునియొక్క, డోరకునికిక్ = మాటాడకుండుటను, భావింపక్ =
 విచారించ, ఇతనికిక్ = ఈ రాజునకు, వినన్న పనిచేయుట = రాజ్యమువిడిచి
 వనవాసమునకుఁబోవుట, ఎంతయు నభిమతార్థంబని, కని = తెలిసి, అవారణ
 మగు = అన్యశంక లేకయనుట, వనవాసమ నెదు స్థితియందు, అస్వీత = అనున
 రింపఁబడ్డ, గర్వాణభయ = పితృవచనోల్లంఘన నుండా భయముగల, నిష్ఠక్ =
 సౌజన్యమునుట, తోఁపక్ = ప్రకాశింపఁగా, స్వాంతవర్తనమును గూర్పు
 మని యన్వయము. వనవాసమునకు, పూనుమనుట, రామ-సంబుద్ధి, నీదు =
 నీయొక్క, నెచ్చనమునందుఁ గపటభావం బెందు నేమియు జనింపదు, ఇది
 స్తోత్రపూర్వకముగా వనవాసమునకుఁ బురికొలుపుట, భూత = అయిన, భవత్ =
 నీయొక్క, భవ్యగురు=పూజ్యుడైన తండ్రియొక్క, మహాజ్ఞ చేత, నెఱియక్ =
 ఇంకఁ బదిలముగా, నాయచ్చ=స్వామ్యమునె, ఇది తద్భవపదము. నెచ్చనము
 నందుఁ బాదుకొలుపుమని యన్వయము.

భా. ఇట్లు వల్కెడు, అంతకొక = అంతటిలోన, దుశ్శాసనుడు, అపని.
విభు నూరకునికి = భృతరాష్ట్రనియూరకునికిచేత, ఏను, అన్నబని = దుర్యోధనుని
బని, చేయుట, అవారణ = అడ్డగింపులేని, మగువకొక = ద్రౌపదిని, అవాస
స్థితికొక = వస్త్రరహితమైన స్థితిని, కూర్పుస్వాంతవర్తనమునకొక = విగతవస్త్ర
శేయుతలఁపునందు, వీత = పోగొట్టుబడిన, గర్హణభయముగల, నిష్ఠకొక = తల
పెట్టుటచేత, తోఁచుగా, రామకుకొక = ద్రౌపదికి, అపటభావంబు = వస్త్ర
రాహిత్యము, విమిషమును జనింపదు, ఆయమ్మ = ద్రౌపది, పాడుకొలుపు =
తలఁచునట్టి, భూతభవదృశ్యగురు = భూతభవిష్యద్వర్తమానములకుఁ గర్తయైన
హరియొక్క, మహాజ్ఞ యెంతటి పెంపునీదు, అని కవివాక్యము.

సీ. తొల్లి యొకప్పు డెందును గన్నయది గాక
తనరునాయరిదివర్తనకు మెచ్చి
స్వవరమహారాజ్యసంపదల్ భూనాయ
కుఁ డొసంగ రామ చేకొన్నదానఁ
దజ్జేష్ఠసుతుఁ డవాప్తవిషాదతనుజెంది
మగుడ నమందాక్షమాయచేత
గురుదత్తరాజ్యంబు హరియించె దోదూయ
మానులై జనులు లోలోనఁ దిట్ట

ఆ. ననికృతాత్మగురువచోనుపాలనునాత
తప్రభావు ననఘ ధర్మసూతి
నంద యోటువఱిచి యాచతుర్దశవర్ష
భోగ్యమగుప్రవాసమునకుఁ బనిచె.

24.

రా. తొల్లి = పూర్వమును, చేకొన్నదానను, తల్ = ఆదేశరథుని
యొక్క, జ్యేష్ఠసుతుఁడవు, ఆప్త. పొందఁబడ్డ, అమందాక్ష = లజ్జారహితమైన,
“మందాక్షం ప్రీస్తపాప్రీడా” అని ఆ. మాయచేతకొక = కడటవర్తనచేత,

హరియించెదో = తీసికొనెదవా, దూయమాచులై = పరితపించుచున్నవారలై,
 అని, ధర్మసూతిక = ధర్మమునకుఁ గారణమైన రాముని, అంద = ఆ మాట
 యందే, ఓటువఱచి = ఓడించి-నిరుత్తరుని: జేసి యనుట, ఆ, చతుర్దశవర్ష =
 పదునాలుగేండ్లు నిండుపర్యంతమును, “ఆజ్ఞర్యాదాభివిధ్యోః” అని అభి
 విధ్యర్థము. భోగ్యమగు ప్రవాసమునకుఁ బనిచెను.

భా. తనరు=ఒప్పుచున్న, ఆయరిదివర్తనకు=ఆయత్నయవస్థములకు,
 ‘మెచ్చి, స్వ = తనయొక్క, వరులను మహారాజ్యసంపదలను, భూనాయకుడు=
 ధృతరాష్ట్రుడు, ఒసంగ, రామ, ద్రౌపది, చేసొన్న, దానక = ఆచేసెనుటచేత,
 తత్ = ఆ ధృతరాష్ట్రనియొక్క, జ్యేష్ఠసుతుడు, అవాప్త, విహితక =
 జన్మత్వమును, చెంది, ఆమందమైన, అక్షమాయచేత, “రక్షోరక్షస్యా
 వయవేపాదికేవ్యక్షమింద్రియ” మ్మని వి. దోదూయమాచులై = మిక్కిలిఁ
 బరితపించుచున్నవారై, అనికృత = తిరస్కరింపబడని, ఆత్మ = తనయొక్క,
 గురు = అధికమైన, వచోపపాలనక = వాక్యపాలనగలవాని, ధర్మసూతిక =
 ధర్మజుని, అంద = ఆపునర్ధ్యతమునందే, ఆచతుర్దశవర్ష = పదునాలుగవ
 యేటిపర్యంతము, పదుమూడేడులు నిండుదనుక ననుట, భోగ్యమగు
 ప్రవాసమునకుఁ బనిచెను.

సీ. అతఁడు తద్వచనాను సృతి నాత్మసామ్రాజ్య
 మొకవికారము లేక యుజ్జగించి
 ప్రియతరానుజకళ త్రయుతంబుగా నుగ్ర
 కాననంబునకు నేగంగ నంత
 వత్సరామలసత్ప్రవర్తనల్ జనులకు
 నప్రకాశంబుగ నాచరింపఁ
 బూని యరిగె ధయ్య మానెమ్మనంబుల
 వేడుక లన్నియు వృథా చనంగఁ

తే. జేసిలె కటకటా యంచుఁ జింతఁ జాల
వగచువారును బలిఁ దిట్టువారు నగుచుఁ
బొగవృద్ధులు వెనువెంటఁ బాయ కరిగి
రతఁడు వారల మగుడంగ ననిచి చనియె.

25.

వ. అంత.

26.

రా. అతఁడు = రాముఁడు, తద్వచనానుసృతిఁ = కైకవాక్యానుసర
ణముచేత, అనుజశ్రయితంబుగాఁ = లక్షణసీతలతోఁగూడ, ఉగ్రకాననం
బునకు నేగంగఁ = వనవాసమునకుఁ బోఁగా, అంతఁ = ఆసమయమందు, జను
లనెడుమాట, వత్స, రామ-శెండును సంబుద్ధులు. అరిగెదయ్య = పోవుచున్నావు
గదా, మానెమ్మనంబులఁ, అతఁడు = రాముఁడు, వారలను = ఆపారవృద్ధులను,
మగుడంగ ననిచి చనియెను.

భా. అతఁడు = ధర్మరాజు, తద్వచనానుసృతిఁ = ఆదుర్యోధను
వాక్యానుసారమునను, అంత, వత్సర = పదుమూడవయేటియందుఁగల,
అమలసత్ప్రవర్తనలను, అప్రకాశంబుగ నాచరింపఁ = అజ్ఞాతవాసమునకు
ననుట, అరిగెను, దయ్యమా = జనుల విచారవాక్యము, కడమ సరి.

ఆ. పుత్రమోహమున విభుండు పోయినపోక
కును వగచుచు మఱియుఁ గూడ వచ్చి
కడుఁ బ్రయాణవిఘ్నకరు లగుభరతము
ఖ్యులఁ బ్రయత్నమున మగుడ్చి వెనను.

27

రా. పుత్రమోహమున, విభుండుపోయినపోకకుఁ = దశరథుఁడు.
బొచ్చిపోవుటకు, వగచుచు, ప్రయాణవిఘ్నకరులగు = తిరిగి పట్టణమునకు.
రఘునువారి ననుట, భరతముఖ్యులఁ = భరతాదులను, కడమ సరి.

భా. విభుండు పోయినపోకకు = భృతరాష్ట్రుండు నడచిననడవడి కను, ప్రయాణశిఖ్రమునమునకు, విఘ్నకరులగు, పృథ్వులంగనుక, శిఖ్రము నము గూడదనుట, భరతముఖ్యులకు = భీష్మబాహ్లికాదులను, ప్రయశ్చిమున మగుడ్చి, చనియెనని క్రింసటిపద్యమునకు గ్రియ.

చ. బహువనచిత్రకూటముఖపర్వతచక్ర మతిక్రమించి విశ్వహితుండు దండకాశ్రమనివాసు లేదుర్కొని కొంచు బోవఁ ద,త్ప్రహితసపర్యుడై యలరెఁ బావని యాత్మవిశుద్ధ సత్త్వవిగ్రహఘనలక్ష్మి చూపఱుకఁ గన్నులపండువు గాఁగ నంతటన్.

28

రా. బహువనములుగల, చిత్రకూటముఖ = చిత్రకూటము మొదలయిన పర్వతములయొక్క, చక్రము = సమూహమును, అతిక్రమించి, విశ్వహితుండు = రాముండు, దండకాశ్రమనివాసులు = మునులు, కొంచుబోవఁ = తోడ్కొనిపోగా, తల్ = ఆమునులచేత. ప్రహిత = కృతమైన, సపర్యుడై = పూజగలవాడై, “సపర్యాతర్పణంబలికి” అని అ. అత్త = తనయొక్క, విశుద్ధ, సత్త్వగుణముగల, విగ్రహ = శరీరముయొక్క, “శరీరంవర్ష విగ్రహః” అని అ ఘనలక్ష్మి, పావని = పవిత్ర మైనది. లక్ష్మికినిశేషణము, చూపఱుకఁ గన్నుల పండువుగాఁగ నలరెను.

భా. బహువనములచేత జిత్రములైన, కూటముఖ = శిఖరాదులుగల “కూటో స్త్రీశిఖరంశృంగ” మని అ. పర్వతచక్రమును, విశ్వహితుండు = ధర్మరాజు, దండకు = సమీపమునకు, ఆశ్రమనివాసులు, అలరెను, పావని = భీముండు, “పవనస్యాపత్య” మ్మను నర్థమందు అత ఇచ్ఛో అని యిచ్ఛో ప్రత్యయంతము. అత్త = తనయొక్క, విశుద్ధసత్త్వ = మంచిబలిమిగల, విగ్రహలక్ష్మిచేత, కన్నులపండువుగాఁగ, కిష్కిరునిఁ గూర్చి నను ‘పర్యంతము నేక యోజన.

క. సతియును దానును నతివి

శ్రుత మగుతనబలిమి నమితసుమనఃకిష్కి

రతరశ్రీదృత మగునతి

వితతాటవిఁ గొంకు లేక విహరించుతటిన్.

29

రా. సతియును దానును = సీతతోఁగూడి, బలిమి = బలిమిచేత, అమితసుమనః = అధికపుష్పములచేత, “స్త్రీయస్సుమనసః పుష్ప” మ్మని అ. కిష్కిరతర = మిక్కిలిఁ గర్జురవర్ణమైన, “చిత్రకిష్కిరకల్పావళితాళ్ళ కర్పరే” అని అ. కడమ నరి.

భా. సతియును దానును = ద్రౌపదియు దానును, తనబలిమిచేత, అమిత = అణఁపఁ బడిన, సుమనః = దేవతలుగల, కిష్కిర = కిష్కిరుఁ డనురాక్షసునియొక్క, తరః = బలిమియొక్క, “ద్రవిణంతరస్సహోబలకౌర్యాణి” అని అ. క్రి = సంపదచేత, దృత = ఆదరింపఁబడినదైన, అటవియందు.

శా. దోరాస్ఫాలకరాళితోద్ధతివిరాధున్ నీలశైలోపముం
దారధ్వానయుతాట్టహాసవిసరద్దంష్ట్రామయుఖాళిఁ గి
ష్కిరాభిఖ్యం దనర్చురాక్షసుమదస్లిష్టోక్తు లాటోపదు
ర్వారాకృష్టమహోజుఁ డైవదరుగర్వగ్రస్తుఁ గూల్చెధరన్.

రా. దోః = భుజములయొక్క, “దోః ప్రవేష్టాభుజోబాహుః” అని వి. ఆస్ఫాల = మల్లవణిచుటచేత, కరాళిత = అతిభయంకరముగాఁ జేయఁబడిన, ఉద్ధతి = ఔద్ధత్యముగలవాని, తార = అధికమైన, “తారోత్యుచైవ” అని అ. ధ్వాన = ధ్వనితోడ, “ధ్వనిధ్వానరవస్వనాః” అని అ. యుత = కూడిన, అట్టహాసముచేత, విసరత్ = వ్యాపించుచున్న, దంష్ట్రా = కోఱలయందుగల, మయుఖాళి = జ్వాలాపరంపరలచేత, మయుఖస్త్రీట్యురజ్వాలా” అని అ. కిష్కిరాభిఖ్యం = చిత్రవర్ణమైన కాంతిచేత, “అభిఖ్యానామోభయో”

అని అ. తనర్పురాక్షసుని, అటోప=వేగముచేత, దుర్వారమానట్టుగా, ఆకృష్ట= అపహరింపబడిన, మహిజుడై = నీతగలవాడై, మదమువల్ల, ప్లిష్ట = శుష్టము గాని, “అథప్లిష్ట మవిశుష్ట” వని అ. ఉత్తలు = మాటలను, వదరు = వదలెడి, గర్వగ్రస్తుని, విరాధుక్ = విరాధుడనెడివాని, కూల్చెను.

భా. డోరోస్ఫాలకరాశితోడ్ధతియొక్క, విరాధుక్ = ప్రాప్తిగలవాని, “రాధసంసిద్ధ” అనుధాతువున ఘృణితము, విరాధుక్ = ధూర్తుని ననియుఁ జెప్పవచ్చును “రాధోమృగయుదుష్టయోః” అని వి. కిష్కిరాశిఖ్యః దనర్పు రాక్షసుక్ = కిష్కిరుడను రాక్షసుని, ఆకృష్ట=లివిచికినఁబడిన, మహిజుడై= వృక్షములు గలవాడై. కడమ సులభము.

తే. అనిశాటుఁ డట్లు హతుఁ డయి దేవతా

తుష్టిఁ జేసి వారు దొడఁగినట్టి

విపినవాసకార్య మపవిఘ్నమై సాగఁ

బ్రథమహత మగుబలిపశువుబోలె.

31

రెంటికి సమము. సులభము.

వ. అది యట్లుండెమహారణ్యంబునఁజొచ్చియారాజమూర్ధ నున్యందు.

32

రా. ఆరాజమూర్ధ నున్యందు = రాముఁడు.

భా. ఆరాజమూర్ధ నున్యందు = భీముఁడు.

క. ఈతెఱఁగున సతితో స

భ్రాతృకుఁ డై వరుసఁ జని ప్రపంచితసుమనో

దైవ్వివనభూములందు బ్ర

భూతామోదమున నెలమి వొందుచు నంతన్.

33

రా. సలితోఁ = సీతతోఁగూడ, సభాత్మకుఁడై = లక్షణసహితుఁడై, ప్రపంచిత = విస్తరింపబడ్డ, సుమనః = పుష్పములతోడ, అద్వైత = ఐక్యముల, వనభూములందు, పుష్పితవనములయందును, ఎలమిఁబొందుచు.

భా. సలితోఁ = ద్రేపదితోఁగూడ, సభాత్మకుఁడై = రాజాదులతోఁగూడినవాఁడై, ప్రపంచిత = ప్రసిద్ధులైన, సుమనః = సజ్జనులుగల, ద్వైతవనభూములందు, ప్రభూత = ప్రచురమైన, కడమ సరి.

చ. మొలచువచఃప్రసంగముల ముందరఁ గాఁగలకార్యరేఖ పెంపెలయఁ బరాత్త చింతనను హృచ్చరభంగసుతీక్ష్ణకుంభజాదులహితశాసనక్రమముతోఁ జరియించెన రత్యనూనత త్కలితబహుపచారతకతంబున రంజిలి యంచు నెంచుచున్.

రా. ముందరఁ గాఁగలకార్యరేఖపెంపు, ఎలయన్ = ప్రకాశింపఁగా, పరాత్త చింతన = పరమాత్మధ్యానమునకు, సుహృత్ = బంధువులైన, ధ్యానముతోఁ గూడినవారనుట, శరభంగ, సుతీక్ష్ణ, కుంభజ = అగస్త్యుఁడు, ఆదుల = మొదలైనవారియొక్క, హితశాసనక్రమముతోఁ = హితోపదేశానుచారమున, రతి = వేడుకచేత, అనూన = అధికమానట్లుగా, తత్కలిత = ఆమునికృతమైన, రంజిలి చరియించెదరు.

భా. ముందరన్ = అక్షాతవాసమునకుఁ దరువాత, కాఁగలకార్యరేఖ = యంధ మనుట, పర = పరులైనదుర్యోధనాదులయొక్కయు, ఆత్మ = తనయొక్కయు, చింతన్ = బలాబలవిచారముచేత, అసుహృత్ = శత్రువులయొక్క, శరభంగమందు, సుతీక్ష్ణ = ప్రచండులైన, కుంభజాదులు = ద్రోణాదులు, అహిత = దుర్యోధనునియొక్క, శాసనక్రమముతోఁ, అత్యనూన = మరిపూర్ణముగా, తత్కలిత = ఆదుర్యోధనకృతమైన, రంజిలి, చరియించెదరు = క్రియ, అంచు = ఎంచుచును.

సీ. కడుఁ దన్తహాశ్రమగమనోదితోత్సాహుఁ
 డయ్యె నాసమయంబునందు నమిత
 తుంగహృద్విపులభంగమునీశ్వరు
 నంబకమున్నహిమాస్పదమును
 ఘనతపశ్శక్తి దెచ్చుని విధి దయచేసి
 వెన జిహ్వా బంచె దద్వేళ వచ్చి
 తల్పితామహుఁడు సత్యవిధానుఁ డట్లంప
 నాఘనుఁ డింద్రకీలాశ్రమప్ర

తే. వేశ మొనరించి యవ్వధివిభునురేశు
 నఖిలనుతుని భజించెద యాత్మరాతి
 రాముఁ డాదిత్యకులభర్తృమణ వచ్చి
 కరుణ నేయు నంతకుఁ దగుగట్టితాల్చి.

35

రా. తల్ = ఆశ్రమభంగములయొక్క, మహాశ్రమములగూర్చి, గమన =
 తరిపోవుటకు, ఉదిత = పుట్టిన, ఉత్సాహముగలవాఁడాయెను, నమిత, తుంగ =
 పొడవులైన, హృద్విపు = అంతశ్శత్రువులుగలవాని, అంబక = నేత్రములకైన,
 మున్నహిమ = సంతోషాతిశయమునకు, ఆస్పదమును, శేతోత్సాహ మొనరించువాని
 ననుట. “అంబకనేత్రశరయోః” అని వి. ఆస్పదశబ్దము నిత్యనపుంసకము.
 ఘనమైనతపశ్శక్తిగలవాని, శరభంగమునీశ్వరుని, తెచ్చుని = పిలుచుకరమ్మని,
 విధి = బ్రహ్మదేవుఁడు, జిహ్వా = ఇంద్రుని, పంచె = అంపెను, దద్వేళవచ్చి =
 తదుచితవేశరంగా ననుట, సత్యవిధానుఁడు, తల్పితామహుఁడు, అట్లు -
 అంశ = అలాగు చెప్పియంపగా, ఆఘుఁడు = శరభంగుఁడు, అనుమాట,
 ఇంద్ర - సంబుధి, కీల = అగ్నిజ్వాల యందుగల, “ద్యయోర్జ్వాంశీలా” అని
 అ. ఆశ్రమప్రవేశ మొనరించి, అవ్వధి = బ్రహ్మదేవుని, భజించెదను,
 యాత్మరాతి = రాక్షసవైరి, “యాతు రక్షసి” అని అ. రాముఁడు వచ్చి,

కరుణాసేయునంతకుఁ = నాకుఁదనసేవననుగ్రహించుదనుక, గట్టితాల్చి తగుఁ = విలంబమును వహించుదగు ననుట, ఇందుకుభావము రాముఁడు శరభంగాశ్రమమునకు వచ్చెడివేళ బ్రహ్మ యింద్రునిఁ బంపి శరభంగునిఁ బిలిపించుగా నాయన రాముని సేవించినవెనుక నన్నిప్రవేశముచేసి బ్రహ్మనన్నిధికి వచ్చెద ననుట.

భా. తల్ = ఆయెన్నికచేత, మహాశ్రమగ = అధికశ్రమమునుబొందిన, మనః = మనస్సుచేత, దితోత్సాహుఁడయ్యెఁ = ఖండితోత్సాహుఁడాయెను, ఆనమయంబునందు, అమితములైన, తుంగచ్ఛాల్ = ఉన్నతచిత్తులైన, రిపు = శత్రులయొక్క, శరములను, అమితపరము శరవిశేషము, భంగము = భంగించెడిదాని, ఈశ్వరునంబకముఁ = పాశుపతాస్త్రమును, మహిమకు, అన్నదమైనదాని, ఘనతపశ్శక్తిచేత, విధి దయచేసి = మంత్రవిధానము నుపదేశించి, సత్యవిధానము = వ్యర్థముగాని కాసరముగలవాఁడు, తత్పితామహుఁడు = వ్యాసమునీశ్వరుఁడు, తద్దేశవచ్చి = ఆధర్మరాజునిచారవేళయందువచ్చి, జిహ్వాఁ = అర్జునుని, పుత్రుని క్రిందటి కన్వయము. ఆట్లుకఁ = ఆరీతి సంబంధముగా, ఆఘః = ఆయుద్ధముఁడు, ఇంద్రకీలాద్రియందున్న యాశ్రమప్రవేశమొనరించి, అన్నిధిఁ = ఆ మంత్రవిధానముచేత, సురేశుఁ = ఇంద్రుని, భజించెను. దయాత్వగా = కృపాపాతిశయముచేత, అతిరాముఁడు = మిక్కిలి నభిరాముఁడు, ఆసిత్యకులభర్త = దేవతాపతియైన యింద్రుఁడు, కరుణసేయునంతకుఁ = ప్రసన్నమగుదర్యంతము, తగు = తగిన, గట్టితాల్చి చేత, భజించినని క్రిందటి కన్వయము.

తే. ప్రీతి వచ్చినాకీశుఁడు నాతపోవి

భూతిఫలము దా నై యత్యపూర్వవృత్తి

సద్భిక్షివ మనురూపసన్నిధి యొసంగ

నతని నించి కృతార్థుండ నగుదు ననుచు.

రా. ప్రీతివచ్చి=సంతోషముతోవచ్చి, నాకుఁ, ఈశుఁడు=రాముఁడు, అధిక శివము=అతిశుభమైన, అనురూపసన్నిధి = నాకుఁ దగినసాన్నిధ్యమును, ఒసంగఁ=కృపచేసినతర్వాత, అతనినంచి = ఆరఘునాథుని సంపినవాడనై, కృతార్థుండ నగుచుకొ=అలాగే బ్రహ్మలోకమునకు వచ్చెద ననుచు.

భా. ప్రీతివచ్చి, నాకీశుఁడు = ఇంద్రుఁడును, ఆతపోవిభూతియొక్క ఫలమును, తాకొ=తాను, నైయత్యపూర్వ=నియతకర్మపూర్వకమైన, పృత్తికొ = వర్తనగలదాని, అధికమైన, శివమునురూప = శివమంత్రరూపమైన, సన్నిధి = లెస్సైనవిధానమును, పెన్నిధివంటివంచాక్షరి ననుట, ఒసంగకొ = ఇచ్చినను, అతనికొ=ఇంద్రుని, అంచి = అంపి, కృత=చేయబడ్డ, ార్థ = శివారాధనరూప ప్రయోజనము గలవాడను, అగుదుననుచుకొ, ఇంద్రుఁడు శివమంత్రోపదేశము చేసినతర్వాత నర్జునుఁ డీ ప్రకారమున, చింతించెను.

వ. యథోచితవిసయోపచారపూర్వకంబుగా నింద్రుని మగుడ ననిచి. 87

క. తనమనమున నెంతయు మిం

చినతాత్పర్యమున రాజశేఖరు శుభవ

ర్మచునిరమునాథుఁ దలఁచుచు

ననుపమభూయస్సమాధి నతఁడు దలిరెన్.

88

రా. రాజశేఖరుకొ = రాజశ్రేష్ఠుఁడైనవాని, రఘునాథునిఁ దలఁచుచు, భూయః = మఱియు.

భా. రాజశేఖరుకొ = ఈశ్వరుని, నిరఘుకొ = నిష్కల్తమైనవాని, నాథునిదలఁచుచు, భూయః = తఱచైన, తపస్సమాధిని దలిరెను

చ. అతఁడును దత్తపోమహిమయచ్ఛటివహనులు వచ్చి చెప్పఁగా నతికుతుకంబునకొ వినుచు నచ్చటికిం జనియెం బరాజితో

ధృతివిలసన్వయోమృగయుతక్ వనలక్ష్మీ నశేషలోకసం
స్తుతగుణకుఁ ధరాత్మ జకుఁ జూపియుఁ జెప్పియు వేడ్కనేయు
చున్.

39

రా. ఆతఁడును = ఆ రాముఁడును, పరాజిత = తిరస్కరింపబడిన -
లేని దనుట, ఉద్ధతి = ఔద్ధత్యముగల-వైరముగలవై యనుట, విలసత్ = ఒప్పెడి,
వయః = పక్షులతోడను, “భగబాల్యాదిసోర్వయః” అని ఆ. మృగముల
తోడను, యుజ్ = కూడిన, వనలక్ష్మీ = శరభంగాశ్రమవిలాసమును,
ధరాత్మ జకుఁ = నీతను, చూపియుఁ జెప్పియు వేడ్కనేయుచును అచ్చటికి
చనియెనని క్రియ.

భా. ఆతఁడును = ఈశ్వరుఁడును, తత్ = ఆ యర్జునునియొక్క తపా
మహిమను, అచ్చటికి = అర్జునాశ్రమసమీపమునకు, పరఃపరులచేత, అజిత =
నివారింపబడిన, ఉద్ధతి = ఔద్ధత్యముచేత, విలసత్ = ఒప్పుచున్న, వయః =
ప్రాయముగల, మృగయుతక్ = కిరాతత్వముచేత, “మృగయుద్ధభక్శృణుః” అని
ఆ. వనలక్ష్మిని, ధరాత్మ జకుఁ = పార్వతికి. “అహార్యధరపర్వతాః” అని ఆ.
చూపియుఁ జెప్పియు వేడ్కనేయుచును, చనియెనని క్రియ.

చ. వలసినవన్యవర్తన మవార్యగతిఁ జరిగింపుచుం బ్రవ
ర్ధిలుతమిఁ బెచ్చుతమ్మునియతీసిరభక్తిఁ బ్రమోదసంపదల్
దలకొనఁగా నరణ్యచరతక్ భజియించియతండుముఖ్యభృ
త్యులమనసంయముల్ ముదముతో మది మ్రొక్క నటించె
మర్త్యతన్.

40

రా. వన్యవర్తనము = కందమూలభూదికమును, జరిగింపుచుఁ =
అహారము చేసొందును, ప్రవర్ధిలుతమిఁ = ఆధికారముచేత, పేర్పు =
ఒప్పునట్టి, తమ్ముని = లక్ష్మణునియొక్క, అగ్రీర, భక్తి = భక్తిచేత, ప్రమోద
సంపదల్లకొనఁగా, అరణ్యచరతక్ = వనసంచారమును, భజియించి = చేసొని,

అతండు = ఆ రాముండు, ముఖ్యభృత్యులు = అత్త సేవకులైన, అమరసంయముల్ = దేవమునులు, మది మ్రొక్క = మనస్సులయందే మ్రొక్కగా, మనుష్యావతారుడై యున్నాడు గనుక, మర్త్యతను నటించెను.

భా. పలసిన, వన్యవర్తనము = వనవిహారమును, తమ్మును, ఆరణ్యచరతక్ = కిరాతత్వమును, భజించియ = పొందినవారయ్యే, తండుముఖ్యభృత్యులు = నందిప్రముఖసేవకులును, “తండునందినానందికేశ్వరే” అని ఆ. ఆమరంగా, సంయముల్ = మునులు, ముదముతోమదిక్ = సంతోషముతోఁ గూడిన మనస్సుచేత, మ్రొక్క, మర్త్యత = మనుష్యరూపమున, నటించెక్ = వర్తించెను. వ. అది యట్లుండె నట్టి సమయంబున.

41

చ. బిరుదునఁ జేర్చు దేవరిపుభీమనరాహవపుష్కరాక్షసుం
దరసవిశేషధామసముదంచితసత్త్వమయాంగరాజకుం
జరకుభకాకృతిం బ్రబలుసర్వపలాశిచయంబు గూల్చును
స్థిరునినుమావిభుం డనుమతిక్ వెనుదొలెదమాదరంబునన్.

రా. దేవరిపుభీమ, వరాహవ = లెస్సయద్ధముగలవాఁడా, ‘సంగ్రామాభ్యాగమాహవాః’ అని ఆ. పుష్కరాక్ష = రాజీవాక్ష, “బిసక్రమానరాజీవపుష్కరాంభోర్భవాశిచ” అని ఆ. సుందరమునై, సవిశేషధామ = విశేషలేజస్సహితమునై, సముదంచిత = పూజితమునై, సత్త్వమయ = స్థాత్వికగుణప్రధానమునైన, అంగముగలవాఁడా, రాజకుంజర = రాజశ్రేష్ఠుఁడా, “సింహకార్ద్దూలనాగాద్యాః పుంశీశ్రేష్ఠార్థగోచరాః” అని ఆ. ఇవి సంబుద్ధులు. ప్రబలు = ప్రబలెడి, సర్వ, పలాశిచయంబు = రాక్షససమూహమును, నిను, మావిభుండు = మాధవుండు; అను = అనెడి, మతిక్ = మలిచేత, వెనుతొలెదము.

భా. దేవ = దేవతలకు, రిపు = శత్రుఁడైనవాని, భీమ = భయంకరమైనవరాహపుష్క = సూక్ష్మరాకారముగలిగిన, రాక్షసుక్ = మూకాసురుననుట, జరకు =

మాంసముయొక్క, “విశితంతరసంమాంస” వుని అ. విశేష = భేదమునకు -
 క్రొవ్వున కనుట, ధామ=స్థానమైన, సముదంచిత = ప్రకాశింపుచున్న, సత్త్వ
 మయ = బలప్రచురమైన, ప్రాచుర్యమున మయట్టు, అంగరాజకు = శరీర
 శ్రేష్ఠముగలవాని, చర = చరించెడి, కుధరాకృతి = పర్వతాకారముచేత,
 ప్రబలేడువాని, సర్వ, పరాశించయంబు = వృక్ష సమూహమును, “ఘాతీద్రు
 ద్రుమాగమాః” అని అ. కూల్చునుస్థిరుని, పరాహవ పుష్కరాక్షసునని
 క్రిందటికన్వయము. ఉమాభిభుండు = ఈశ్వరుడు, దమ = అణచుట
 యందుగల, ఆదరంబున వెనుదొలెను, రాక్షసుత్తరసవిశేష, అంగరాజకు
 చరకుధర, అనెడిదిక్కుల సంధిలక్షణము. క. ‘నాంతము లైనపదంబుల, పొంతం
 లైనున్నశబ్దములకచటతప, ల్లాంతి గజడదబ లగన, య్యంతనకారంబు నన్న
 యభివదండీ’ యని యాంధ్రభాషాభూషణము.

సీ. అని కోర్కెమీఱ నిజాలోకవరు లతీ

తాశ్రమాలయులు దన్ననుసరింప

నవనిభూదారానుయానోచితాధ్వని

క్షిప్తాంఘ్రిగతులను జెన్నుమిగుల

నాత్మభక్తునిసత్త్వమరసి ప్రోచుటకు రా

జవతంసు డట్లు వత్సలత నేగి

యావనక్రోడంబు నం దాతపస్వియు

దానును గూడ సత్సలత నొప్పు

తే. నంబకము లేసిరి వహించె నది తదుభయ

సంగరాగమనోర్జితోత్సవధురాని

మిత్రతఁ గరంబు నుతి గాంచి మించె నప్పు

ఙ్గాగి దదనోన్మనఃజన్యముద్ద్యోతి యగుచు.

రా. అని = ఇటని, అవనిభూ = సీతయొక్క, ఉదారమైన అనుయాన = కూడవచ్చుటకు, ఉచితమగునట్లుగా, అధ్వ = మార్గమందు, నిక్షిప్త = పెట్టబడిన, అంఘి = పాదములయొక్క, గతులచేత జెప్పుమిగులనట్లుగా, ఆత్మభక్తుని = శరభంగుని మొక్క, సత్త్వము = సత్త్వగుణమును. ఆవన క్రోడంబు నందుకొ = వనమధ్యమందచుట. “క్రోడస్నాకర సాతంగోః క్రోడః క్రోడంచ వక్షసి” అని అ. ఆతపస్వియు దానునుగూడకొ = శరభంగ రాములు సంధింపఁగా, సత్ఫలతకొ = లెస్సఫలము గలవౌటచేత, బప్పెడి, అంబకములు = కన్నులు, ఏసిరి = ఏయొప్పిదమును, పహించెను. ఆది = ఆయొప్పిదము, తదుభయ = ఆయొద్దయొక్క సంగమందు రాగముగల, మనః = మనస్సుచేత, ఆర్జిత = సంపాదించబడ్డ, ఉత్సవ ఘరా = ఉత్సవాళిశయమునకు, “ఋక్సూరభూవిభామానక్షే” అను ఋత్వమున టచ్చి శ్మయూతము. నిమిత్తతకొ = సూచకమగుటచేత, తల్ = ఆశర ఫింగ రాములయొక్క, అన్యోన్యజన్య = ఒకరిరొకరివలనఁ బుట్టిన, ముల్ = సంతోషముచేత, ద్యోలియగుచుకొ = ప్రకాశించుచున్నదై, అదియొప్పిదము మించెనని యన్వయము. ఇందుకుభావము శరభంగుడు రాముఁడును గూడఁగాఁ గప్పులవికాసమేదికలదో యావికాసము వారి మనస్సులమందలి యుత్సవమును దెలిపె నచుట.

భా. అని = యుద్ధమందుఁగల, కోర్కి మిఱఁగా, నిజాలోకపరులు, అతీత = విడువఁబడిన, ఆశ్రమములు నాలయములు గలవారు, మునులు, అనుసరింపకొ, భూదార = పరాహుముయొక్క, “క్రోడోభూదారఇత్యపి” అని అ. అనుయాన = వెంటఁ బోవుటకు, ఉచితమగునట్లుగా, అధ్వని భ్వనిలేకుండునట్లుగా, క్షిప్త = పెట్టబడిన, అంఘి = గతులచేత, అవని = భూమి, చెప్పుమిఱఁగా, ఆత్మ, భక్తుని = అర్జునునియొక్క, సత్త్వము = బలమును, అరసి = పరీక్షించి ప్రోచుటకు, రాజవశంసుడు = చంద్రశేఖరుఁడు, ఏఁగి, అవన క్రోడంబునందుకొ = అడవిపంది యందు, ఆతపస్వియుఁ దానును = అర్జునుండును దానును కూడ, సత్ఫలతకొ =

మంచిముల్లులు గలపౌటచేత, “సస్యబాణాగ్రయోఃఫల” మ్మని రత్నమాల.
ఒప్పు, అబకములు = బాణములను, ఏసిరి, ఆది = ఆయేయుట, తదుభయ =
ఆయిద్దటియొక్క, సంగర = యుద్ధముయొక్క. అగమనమనెడి, ఉత్సవధురా=
ఉత్సవాళియమునకు, నిమిత్తతత్ = కారణత్వమును, పహించెనని క్రిందటి
కన్వయము. తత్ = ఆకిరాశార్జ్యులయొక్క అన్యోన్యజన్యము = పరస్పర
యుద్ధము, “యుద్ధమామోధనాజన్య” మ్మని అ. ఉద్వేగియగుచు = ప్రకా
శింపుచున్నదై, నుతిగాంచి మించె నని క్రిందటి కన్వయము.

వ. వారలిద్దఱు గొంతతడవు.

44

క. సుతసత్త్వాధికరణలస
దితరేతరజాత్యుచితసమిద్ధసపర్యాయ
యతిరోహితభావు లగుచు
ధృతి నెరపుచు ధర్మపటిమ దృఢత నెరపుచున్.

45

రా. సుత, సత్త్వ = సత్త్వగుణమునకు, అధికరణ = స్థానమైనదియనై,
లసత్ = ఒప్పుచున్న, ఇతరేతరజాతి = అన్యోన్యబ్రహ్మత్వజాతులకు, ఉచిత =
తగిన, సమిద్ధమైన, సపర్యాయ = పూజలయొక్క, “సపర్యాయతర్పణాబలి” అని అ.
ఆయతి = నిడివియందు, రోహిత = మొలిపింపబడ్డ, భావ = తాపర్యముగలవారా
చును, ధృతి = సంతోషమును, ‘ధృతిర్యోగాతరేతరై ధారణాధ్వరతృప్తిః’
అని అ. ధర్మపటిమ = ధర్మాలిశయముయొక్క.

భా. సుతసత్త్వ = వర్ణసీయబలముగల, అధికరణ = ఘనయుద్ధముచేత,
లసత్ = ఒప్పుచున్న, ఇతరేతరజాతి = ఒకరొకరివలన బుట్టిన, ఆత్యుచితమానట్టుగా,
సమిద్ధ = ప్రదీప్తమైన, సపర్యాయ = పర్యాయముతోగూడిన, తిరోహితభావు
లగుచు = తిరోహితత్వముగలవారై ఓటమిగలవారాచునుట, ధృతి = ధైర్య
మును, నెరపుచును, ధర్మపటిమ = వింటినేర్పుయొక్క, దృఢత = దాఢ్యమును,
నెరపుచును.

వ. ప్రవర్తిల్లి రయ్యవసరంబున.

46

మ. అరుదార న్నరభావవిస్ఫురితశౌర్యలోకభేలన్తనో

హరమాహాత్మ్యము మీఱ లుబ్ధకరణవ్యావర్తనాశక్తిని

ర్భరుఁడై తాపనుఁ డంపలేమిఁ బ్రకటింపం జూచి యీరా

ట్కులాభరణం బిందునె చిక్కునో యని నిలింపవ్రాత మెంచె

స్తదిన్.

47

రా. అరుదార = అరుదగునట్లుగా, నరభావ = మనుష్యత్వముచేత, విస్ఫురితుడైన, శౌరి = విష్ణువైన రామునియొక్క, ఆలోక = సందర్శనమనెడి, భేల్ = క్రీడచేత, మనోహరమైన మాహాత్మ్యము మీఱఁగా, భావము విష్ణు నందర్శనముకల్గఁ దపోమహాత్వము ప్రకాశింపఁగా ననుట, లుబ్ధ = ఎడఁ గాయఁజాలని, కరణ = ఇంద్రియమయొక్క, లోభముయొక్క యనుట. “కరణంసాధకతమక్షేత్రగాత్రేంద్రియేష్వపి” అని ఆ. వ్యావర్తన = చిప్పట యందుగల, అశక్తిచేతనిర్భరుడై, అశక్తి యధిక మనుట, తాపనుఁడు = శరభం గుఁడు, అంపలేమి = అంపలేకుండుటను, ఈరాట్కులాభరణంబు = ఈరామ చంద్రుఁడు, ఇందునె = ఈయాశ్రమమందే, చిక్కునో = రాక్షససంహారము చేయక నిలుచునో, అని = ఇట్లని, నిలింపవ్రాతము = దేవతాసమూహము, ఎంచెను

భా. నర = అర్జునునియొక్క, భావమందు విస్ఫురితమైన శౌర్యము యొక్క, ఆలోక = పరీక్షయందు, భేల్ = విహింపుచున్న, మనః = మనస్సు గల, హరునియొక్క, మాహాత్మ్యము = జయము, మీఱఁగా, లుబ్ధ = కిరాత రూపమైనహరినియొక్క, “మృయార్థుబ్ధకశ్చనః” అని ఆ. రణ = యుద్ధమును, వ్యావర్తన = మార్పుటయందుగల, అశక్తి = శక్తిరాహిత్యముచేత, నిర్భరుడై = అతిశయములేనివాడై, “భరోలిశయభారయోః” అని వి. తాపనుఁడు = అర్జు

నుఁడు, అంపలేమిక్ = అమ్మలయొక్కలేమిని, ప్రకటింపక్ = ప్రకాశము చేయఁగా, అమ్మలు పొదులలోఁగానక వెదుకులాడఁగా ననుట, ఈరాట్కులాభరణంబు = ఈయర్జునుఁడు, ఇందునె = ఈబాణములేమిచేతనే. కడమ సులభము.

క. తనకుచు శరభంగమునీ

శునకు సమరసత్వభరము సొరిది నొడవుచుం

దనరుట గడు నెన్ని కలం

గని ప్రబల భృతిం దనర్చు త్తత్త్రియుఁ డంతన్. 43

రా. తనకును, శరభంగమునీ శునకును, సమ = సమానమైన, రసత్వ భరము = అనురాగాతిశయము, ఎన్నికలక్ = కొనియాడుటచే, బలభృతిక్ = అధికసంతోషముచేత, త్తత్త్రియుఁడు = రాముఁడు.

భా. త్తత్త్రియుఁడు = అర్జునుఁడు, తనకుక్, శరభంగము = బాణములు, లేకపోవుటయు, ఈశునకు సమరసత్వభరము, ఎన్ని, కలంగని = చలింపని.

సీ. అతిదృఢం బైనట్టి యాత్మసఖ్యాతిచా

ఁలత యెంతయుఁ దనబలిమిఁ ద్రిప్పి

ఘనతేజు నమ్మహాత్ముని నీకు నలబ్రహ్మ

కట్టడ యెట్లట్లు కాక దాట

నగునె పొమ్మనుచుఁ దా ననివెనుగడఁక మొ

త్తంబై నిలింపనుఁ ఘంబు విరులు

గురినె నప్పుడు నిజస్థిరచండఁ హేలిపా

తమునవికారలేశముఁ బొందుక

తే. మెఱయునారణ్యకేంద్రువై మెచ్చుదనర

నర్మగతివిధిఁ జేరంగ నరిగె నాస

మిథశౌర్యుఁడు శుభమానియుద్ధవశేత

ఘనపదవి నెల్లఖచరులు వినుతినేయ.

రా. ఆత్మ = తనయొక్క, సఖ్య = చెలిమియందుగల, అతిచాపలత = అత్యంతచపలత్వమును, త్రిప్లి = మరలించి, రాముడనెడుమాట, అప్పుడొత్తుని = శరభంగుని, నీకు, బ్రహ్మకట్టడ = బ్రహ్మదేవునియాజ్ఞ, అయిదు ననిపెను, నిజస్వకీయమైన, స్థిర = నిత్యకృత్యమైన, చండ, హేలి = అగ్నిహోత్రుని యందగు, జోపాసనాగ్నియందలి యనుట, పాతమున = ప్రవేశించుటచేత, మెఱయు, అరణ్యకేంద్రమై = మునిశ్రేష్ఠుడైన శరభంగునిమీద, నిలింప సంఘట, అర్హగతి = తగినక్రమముచేత, విధి = బ్రహ్మదేవుని, చేరంగ = చేరుచుండగా, విరులు గురినెని క్రిందటి కన్వయము. ఆసమిధ కార్యుడు = ప్రదీప్తమైన కార్యముగల రాముడును, తుభ, మాని = శరభంగునియొక్క, ఉద్ధవ = సంతోషముయొక్క, శతములచేత ఘనమైన పదవిని నెల్లభవరులు విరుతినేయగా నరిగెనని యన్వయము. ఫలితార్థము రాముడు శరభంగునికి ముక్తికి ననుమతించి యాముని దివ్యపుష్పవర్షములతో బ్రహ్మలోకమునకు బోవుచుండగా వారు సుతీక్ష్ణునియొక్క మునునకు సాగివచ్చె ననుట.

భా. ఆత్మ = తనయొక్క, సఖ్యాతి = ఖ్యాతితోఁగూడిన, చాపలత = ధున్లుతను గాండీవమును, తనబలిమిచేత, త్రిప్లి = విసరి, అప్పుడొత్తుని = ఈశ్వరుని, నీకు, బ్రహ్మకట్టడ = బ్రహ్మవాఙ్మత, దాటనగునె పొమ్మనుచు = ఈపెట్టువగిలించుకొనియెడగునట్లుగా నీ వ్రాతయుండెనుచు, తారు = అర్జునుడు, అని పెను గడఁక = ముద్ధమందలి యధికరోషముచేత, మొత్త = కొట్టగా, మై = అర్జునునిపై, నిలింపసంఘట విరులు గురినెను, నిజస్థిరచండ హేలి = గండీవముయొక్క, 'రవేర్చిశ్చ శస్త్రంచపహ్నిశ్చాలాచహేతయః' అని అ. పాతమున = పెట్టుచేత, మెఱయుచున్న, శ్రేష్ఠకేంద్రమై = కిరాతరూపమున నున్న యాశ్వరునిమీద, మెచ్చు దనరగా, అర్హగతి విధి = ననుమోదికరి విధానముచేత, వేరయగా ననుట, ఆసమిధ

కార్యుడు = అర్జునుడు, శుభమా = శుభముగనట్టి, నియుద్ధవశతక్ = బాహు
యుద్ధవరచేత, “నియుద్ధం బాహుయుద్ధస్యా” త్తని అ. ఘనపదవిక్ = అకాశ
మార్గమున, ఎల్ల, భవరులు = దేవతలు, విరుతిసేయగాఁ జేరంగ నరిగెను.

వ. అంత.

50.

శా. మాయామర్త్యుడుమాధవుం డవిచల నైత్రిక్ సుతీక్షా
శ్రమ, స్ఫాయత్ సత్త్వవిహారమప్రవిశదీ షడ్వేషరోహంకురం
బై యేపారగఁ జూచుచుం బరువడిక్ హర్షోదయం
బెక్కఁగా, జాయం దమ్మునిరూఢదృష్టిఁ గన భూసంజ్ఞా
నియోగించుచున్.

51

రా. మాయామర్త్యుడైన మాధవుడు = రాముడు, సుతీక్షాశ్రమ
మందు, స్ఫాయత్ = పృథ్విబొందుచున్న సత్త్వ = జంతువులయొక్క, విహారము,
మైత్రిచే తనప్రవిశదీషడ్వేషరోహంకురంబై యేపారగా, జాయక్ = నీతను,
తమ్ముని = లక్ష్మణుని, రూఢ, కడమ సులభము.

భా. ఉమాధవుడు, అవిచలత్ = చలింపని, మైత్రిక్ = అర్జునునిమీది
మైత్రిచేత, సుతీక్షమై, ఆశ్రమ = శ్రమరహితమైన, స్ఫాయత్ = పెరుగుచున్న,
సత్త్వ = బలిమియొక్క, విహారము = పెనంగులాటయపుట, అప్రవిశత్ =
ప్రవేశింపని, ఈషడ్వేషరోహంకురములుగలవై, పరువడిక్ = అర్జునునియొక్క
వడిచేత, జాయక్ = పార్శ్వని, తమ్ముక్ = అర్జునుని దమ్మును, నిరూఢ
దృష్టిక్ = సావధానదృష్టిచేత, కనక్ = చూచునట్టుగా, నియోగించుచును.

క. ప్రీతి దనర భూరితప

శ్చాతుర్యసుతీక్షస త్వసందర్శనసం

జాత మగువేడ్క మంతట

జేతోరంజనము మిగులఁ జేయ నలరుచున్.

52.

రా. సుతీక్ష్ణమునియొక్క సత్త్వగుణముయొక్క సందర్శనమువలన, అలరుచును.

భా. తపశ్చాతుర్యముయొక్కయు, సుతీక్ష్ణ = తీవ్రమైన, సత్త్వ = బలిమియొక్కయు, కడమ సరి.

క. భద్రగతి నరుగ లోపా

ముద్రానందస్వరూపమునిదర్శితని

ర్షిద్రప్రసన్నతాసం

ప్రదుచిత మెఱయ నేత్రపర్వ మొనర్చెన్.

53

రా. భద్రగతి = మంచిగవనముచేత, అరుగ = పోగా, లోపా ముద్రానందస్వరూపముని = లోపాముద్ర కానందస్వరూపమైనముని - అగస్త్యుడు, దర్శిత = చూపబడిన, నిర్షిద్ర = స్ఫుటమైన ప్రసన్నతానందముయొక్క రుచితమెఱయ, నేత్రపర్వ మొనర్చెన్ = కనువట్టెను, రాముఁడగస్త్యాశ్రమమునకుఁ బోయె ననుట

భా. భద్రగతి = శుభలీలచేత, అరుగ = నిరామయమైన, ఆలోప = అక్షయమైన, అముద్ర = నిరవధికమైన ఆనందముగల, స్వ = తనయొక్క, రూపము, నిదర్శిత, రుచితచేత మెఱయఁగా, ఉమాధవుండు, నేత్రపర్వ మొనర్చెన్ = ప్రత్యేకమాయెననుట.

వ. అప్పుడు.

54

సీ. ఓవిమోచి యున్నయద్రిని భర్తకార్యాధి

మానతంబుగఁ జేసి నట్టిఘనుని

మించిలోకము నావరించినవిషరాశి

నాపోశనము గొన్నయద్భుతాత్ము

జీవనదోషవిద్రావణజ్యోతిర్
 యస్వమూర్త్యలోకుః డగుమహాత్మ
 నఖిలవేదాంతవేద్యాత్మః డై భువనవం
 ద్యతః బెంపు మీటుమహాచుభావు
 తే. సమర నిమ్న గానిత్య సేకముల నెలయు
 జడలలేఁగెంపు విమలతః గడు మెఱయఁగ
 మెకముతోలు విభూతి సమిద్ధతనువు
 నొండొకటి కంద మైయుప్ప నొప్పువాని.

55

రా. దివి మోచియున్న = మిక్కుమట్టివ, అద్రిక్ = వింధ్యమును, ధర్మ
 కార్యార్థము = సంధ్యావందనాదిధర్మములు నడిచెడివొకఁడు, ఆనతంబుగఁ =
 అణఁగనట్లుగో, విషరాశిక్ = సముద్రమును, జీవనదోష = నీళ్లకళంకును, “జీవనం
 భువనం వన” మ్మని అ. విద్రావణ = మాన్వేడి, జ్యోతిర్తయ = నక్షత్రరూపమైన,
 స్వమూర్తియొక్క, ఆలోక = ప్రకాశము గలవాడగు, ‘ఆలోకా
 దర్శనోద్ద్యోతా’ అని అ. “ప్రసాదోదయాదంభికుంభయో నేర్తపాజనః”
 అని రఘు. వేదాంతములను, వేది = తెలిసిన, ఆత్మ = బుద్ధిగలవాడై, అమరు
 నట్లుగా, ఎలయు = పుట్టుచున్న, కడవ నరి.

భా. దివి = స్వర్గమును, మోచియున్న, అద్రిక్ = మేరువును, ధర్మ =
 వింటియొక్క, “ధర్మపుణ్యేయమేస్మాయే స్వభావాచారయోక్తతే, ఉపమా
 యామహింసాయాం పేచోపనిషద్యపి” అని వి. కార్యార్థము, ఘననిక్ =
 బలవంతుని, విషరాశిక్ = కాలకూటమును, అద్భుతాత్మక్ = విచిత్రభైర్యము
 గలవాని, ‘ఆత్మాయతోషితబుద్ధిస్వభావోబ్రహ్మవర్తచ’ అని అ. జీవన
 దోష = సుసారదోషమును, విద్రావణ = పోమొత్తేడి, జ్యోతిర్తయమైన
 స్వమూర్తియొక్క, ఆలోక = సుదర్శనముగలవాడగు, మహాత్మక్ = విచిత్ర

రూపుని, వేదాంతవేద్యాత్ముడు, మహానుభావుఁ = ప్రభావముగలవాని,
నెలయుఁ = చంద్రుఁడును, కడమ సులభము.

తే. చూచి యాదిత్యకుల రాజసుతుఁడు హన్వ
వినయభక్తులసాష్టాంగవిశ్చితినేసె
నపుడు గాకున్నయట్టితనస్థస్థి
దమప్రయోజనమని సురల్లవరి రాత్త.

56

రా. ఆదిత్యకుల = సూర్యవంశమందుఁ బుట్టిన.

భా. ఆదిత్యకులరాజ = దేవేంద్రునియొక్క, దమప్రయోజనమని =
నివాళికవచకాలకేయాదిసంహారహేతు వని.

వ. అట్టిసమయంబున.

57

క. స్వతఃఫలసాక్షాత్కార

రతః గృతసాన్నిధ్యుఁడైనరాజచతుఃసుక
హతకలుషుఁడు దపసి ముర

న్విత మగుచిత్తమున నిట్లని ప్రశంసించెన్.

58

రా. చిత్తమునఁ = చిత్తమందు.

భా. రాజచతుఃసుక, తపసి = అర్హుఁడు, చిత్తముతోడ.

క. విశ్వేశ్వరవిశ్వాత్మక

విశ్వాధిష్ఠాన యఖిలవేదాంతవచ

శ్శశ్వదభివర్ణ్యమానమ

హైశ్వర్య నిరీహానిత్యయభవశుభమయా.

59

ఁటికి నమము. సులభము.

మ. నిశిత ప్రజ్ఞతః జూడ నేవికృతియున్లే దండ్రు నీయందు నీ
దశరూపా శ్రయణం బొనర్చుట మదిం దర్శింప లోకంబులం
దశుభ ప్రక్షయముక శుభోదయ మునుద్యద్భక్త వాత్సల్యతా
తిశయా యత్తతః జేయ నింతియ గుణాతీతా ప్రసన్నాత్మకా.

రా. నీ, దశరూప = దశావతారమలయొక్క, ఆశ్రయణంబును, ఒనర్చుట = వహించుట.

భా. ఈదశక = ఈప్రకారమున.

క. అది సకలసదాచారం శుభ్ర
బది స్వజ్ఞాన మది సమ స్తజనిఫలం
బొదివికొలది నొకప్పుడు
హృదయము నీయందు జేర్తురేని మహేశా. 61

కెంటికి సరి. సులభము.

క. అతివాఙ్మనసాస్పద యా
సుతికొగ్గినసాహసమ్మును సహింపు దయకొ
మతి నాకు నేన లజ్జిం
చితి నోయచ్యుత యనంత శివగుణరాశీ. 62

రా. శివగుణరాశి=మంగళకరమైన గుణములసమూహముగలవాడు.

భా. అతివాఙ్మనసాస్పద = వాఙ్మనస్సులకు గోచరముగాని స్థితిగల
వాడా, వాఙ్మనసవదము-అచతురాదిసూత్రమున నిపాతము, అచ్యుత=స్థిరా, శివ.

క. అనుచుః ఋనః పునరభివం
దనములు నెమ్మనమునం దుదంచితసమ్మో
దనితాంతభక్తిసంతత
విషయంబులు సందడింప వేమఱు జేసెన్. 63

భా. చెత్తునమునందు వేములుజేసెనని యన్వయము, కడమ రెంటికి ననుము.

వ. తదనంతరంబ.

64

క. విమలుడు రాజన్యోత్తముఁ

డమితతశ్శక్తిమహిమహర్షి శక్రపా

సమవాప్తినిష్ఠదివ్యా

స్త్రమతల్లిసిద్ధి గని ముదం బందె గడున్.

65

రా. తపశ్శక్తి, మహి-స్థానమైన, మహర్షి శ = అగస్త్యునియొక్క, దివ్యాస్త్రమతల్లి = వైష్ణవచాపబ్రహ్మస్త్రములయొక్క, సిద్ధి = ప్రాప్తిని.

భా. తపశ్శక్తిమహిమచేత, హర్షి = హర్షముగల, ఈశ = ఈశ్వరునియొక్క, ఆస్త్రమతల్లి = పాశుపతముయొక్క, కడమ సులభము.

శా. అత్తు ద్రప్రథమానదివ్యశరసంప్రాప్తిం బ్రకాశించునా

కుక్షిద్వంశవతంసుఁ గన్గొని మహాగోదాపరీతీరస

ద్రక్షోపాయపథంబు నేడు దొరకెన్రండంచు సంరక్షణా

పేక్షం దద్వనభూమిదేవతలుసంప్రీతిం గడు న్నూకలై.

66

రా. కుక్షిద్వంశవతంసుఁ = రాముని, మహాగోదాపరీతీరమందున్న, సత్ = సజ్జనులయొక్క, రక్ష = సంరక్షణముయొక్క, ఉపాయమార్గము, తద్వనమందున్న, భూమి దేవతలు = బ్రహ్మణులు, పాడచూపి యుపచార మొనర్చి రని ముందరికన్వయము.

భా. కుక్షిద్వంశ = భూవంశమునకు, “గోత్రాక్షుపృథివీపృథ్వీ” అని అ. వతంసుఁ = అర్జునుని, మహాగః = అధికాపరాధములచేత, “అగోపరాధో మంతుశ్చ” అని అ. దావరీతి = దవాగ్నిభంగిని, “దవదావౌననారణ్య వహ్నా” అని అ. రీతికబ్బ మీ కారాంతమైనందుకు, క్రిచ్ఛోచసంక్షయ

మనికో-రాశ క్తిచ్-వచ్చినదిగనుక, “సర్వతోశక్తిన్నర్థాదిత్యేకే” అని జీవ్
వచ్చియాకారాంతమైనది. రసల్ = మ్రోయుచున్న, రక్షి = రాక్షసులయొక్క,
అపాయవృంబు = వధోపాయవృంబు, తద్వనభూమియందు, దేవతలు = ఇంద్రా
దులు, బొడచూపి.

వ. యథోచితప్రకారంబునం బొడచూపి యతని ప్రణామాది
వినయకృత్యంబులు గైకొని. 67

క. అరుదుగ నుపచార మొన
ర్చిరి దీవన లెలమి నిచ్చిరి తమతమమహా
శ్రరసాద్రార్పణంబులఁ
గర మమరుచు నుండ వేడుకను సప్రభులై. 68

రా. తమతమ, మహాశ = అధికకాంక్ష, రస = అనురాగముయొక్కయు,
ఆదరముయొక్కయు, అర్పణంబులఁ = ప్రకటనములచేత, ననుట, అమరుచు
నుండఁగా, సప్రభులై = ప్రభాసహితులై, దీవనలిచ్చిరి.

భా. తమతమ, మహాశర = దివ్యాస్త్రములయొక్క, సాద్రార్పణంబుల
వల్ల, సప్రభులై = ఇంద్రసహితులై దీవనలిచ్చిరి.

తే. అంత నాత్మపురస్థితిఁ గొంతకాల
ముండి తమకార్యములకొద లుడిపి చనుట
గోరి వారలు దనుఁ దోడుకొంచుఁ జనఁగఁ
జనియె వేడ్కఁ దదావాసజగతి కతఁడు. 69

రా. అత్మపురః = తనముందర నగు, స్థితిని, వారలు = ఆముషీశ్వరులు,
కడను సులభము.

భా. అత్మపురస్థితిఁ = స్వరస్థితిచే.

క. అందు నమందగుభోదయ
మొందఁ గనిబిడొజుఁ డలరు చుండె సుమిత్రా

నందనజనకసుతానిశ

సందర్శితనవనవోల్ల సద్భజనరతిన్.

✓70

రా. అందుకొ = ఆవనమండ, నిబిడ = సాద్రమైన, ఓజాఁడు = లేజస్సుగలరాముఁడు, కడమ సులభము.

భా. అందుకొ = ఆస్వర్గమందు, కని, బిడొజాఁడు = ఇంద్రుఁడు, “బిడొజాఁపాకాశననః” అని అ. సుమిత్ర = సన్నిత్రులకు, ఆనందనజనక = ఆనందకరుఁడైన, సుత = కుమారుఁడైన యద్భుతునిచేత, అనిశ = ఎల్లప్పుడు, సందర్శితమైన భజనరతిచేత నలరుచుండెను.

సీ. ఆసక్తి దనరినవాసవనేవామి

మానుభవనిరంతరానువృత్తి

నడఁగక పేర్చుపేరాసఁ గుండెడియుర్వ

శీతలోదరిపరిస్థితతరస

కామసంభ్రమత నొక్కతె యహిమాంశువం

శాకల్ప మైనయారాకుమారుఁ

డున్నచోటికి దమి నొక్కనాఁ డేలేంచి

కెళవున నుండి యాకృతివిలాస

తే. మరసి చూచి విశృంఖలస్తరశరాత్రిఁ

బూనె నాసురవనిత దాఁ గాన యోగ్య

మైనకాంతాకృతి వహించి కానుపించె

సిగ్గుఁ బిటునప్పుఁ జూడ్కులఁ జెన్నమీఱ.

71

రా. ఆసక్తిదనరి, నవమైన, ఆనవసేవా = మద్యపానముయొక్కయు, అమిహుసభవ = మాంసభక్షణముయొక్కయు, “పలంకప్రకామిష” మ్మని అ. నిరంతరానువృత్తిచేత, పేరాసఁ = అధికాశచేత, ఉరు-అశీతలోదరి = గొప్ప

యునై చల్లగాని కడుపుగలది, తనియనిది యనుట, ఒక్కతె = ఒకరాక్షసి, పరిస్థిత = సమగ్రమైన, తరస = మాంసమందుఁగల, కామ = కోరికయొక్క, సంభ్రమతక్ = త్వరచేత, అహిమాంశు = సూర్యునియొక్క, వంశమునకు, ఆకల్పమైన = అలంకారమైన, రాకుమారుఁడు య రాముఁడు, ఉన్నచోటికిఁ, కేశవునక్ = సమీపమున, ఆర్తినిబూనెను, ఆసురపనితతాఁ గాఁ = తాను రాక్షసస్త్రి గాఁబట్టి, కానుపించెను.

భా. ఆసక్తిఁదనిరినవాసవసేవయ నెడి, మిష = వ్యాజముచేతనైన, అను భవ = సందర్శనముయొక్క, ఉర్వశీతలోదరి = ఉర్వశీయ నెడువనిత, పరిస్థిత తర=ఘనమునై, సకామ=మన్తఃసహితమైన, సంభ్రమతక్ = సంభ్రమముగలది యాటచేత, ఒక్కతెయ = ఒకతెయే, హిమాంశువంశ = చంద్రవంశమునకు, ఆకల్పమైన = భూషణమైన, “ఆకల్పపేషానైవభ్య” మ్మని ఆ. రాకుమారుఁ డున్నచోటికిఁ = అర్జునునివద్దికి, తమిక్ = రాత్రియందు, “రజనీయామినీతమి” అని ఆ. ఏతేంచి ఆసురపనిత = ఆయప్పరస, కానయోగ్యమైన = వర్ణనీయమైన, కాంత = ఒప్పుచున్న, ఆకృతివహించి, కానుపించెఁ = వచ్చెనునుట.

వ. ఇట్లు గానుపించి పరస్పరసందర్శనసమయసముచితసంభాషణం బులునడపి తనమదిం బొదలెడుమదనవికారంబు తెఱం గెఱింగించిన నతండు.

72

రెంటికిని సరి.

తే. తనకుదారయోగితకల్పితగఁ దెలుపుచు
మదనుజవశకలితనిజమతిని బ్రబలు ముచో + యో + వశ
మనసుచేత నాచతురగామిని నెఱయగ
నానలేకతన్దదియ రా మానుపుచును.

73

రా. తనకుఁ, దారయోగితకల్పిత = భార్యాసంగతికలుగుటను, తెలుపు చును, మల్ = వాయొక్క, అనుజ = కమ్ముడైన, లక్ష్మణునికి, వశకలిత = అధీన

ముగాఁ జేయఁబడిన, నిజమతిచేత, లక్ష్మణునిఁగోరి యనుట, 'ప్రబలు మనఁగా, ముచేతనా=మంచిబుద్ధిచేత. 'ప్రతిపద్ధిజ్ఞప్తిచేతనా' అని అ. చతుర, కామిన్ = కాకుండుటచేత, చతురగామి ననుదిక్కున సంధికి లక్షణము. క. ప్రథమాంత విభక్తలపైఁ, గణితములగుకవటతలలు గనడదవ లగు' నని యనంతునిభందము, నానలేక కదియరాఁగా, లక్ష్మణుఁడు పల్కెనని ముందరిపద్యములొక గర్తయొం గ్రియయు.

భా. ఉదారమైన, యోగిత = యోగిత్వముయొక్క, కల్పి నిదలుపుచును. మదను=మన్న ధునియొక్క, జవ=వేగముచేత. శకలిత = భేదింపఁబడిన, నిజమతి గలవాని, ఆచతురగామిన్ = ఊర్వశిని, ప్రబలుమనసుచేత, ఆనలేక=తాళలేక, తనదియ రాఁగా మానుపుచును, ఆచతురగామినిన్, పల్కె నని ముందరి పద్యమునఁ గ్రియ.

సీ. జ్యేష్ఠసౌభాగ్రాత్రసుస్థితిలక్ష్మణుఁడు వల్కె

నరయక యిటువచ్చి తలబల నన్ను

బ్రహ్మచర్యస్థితి భజియింపఁ బరమతా

పసనాథసత్యాజ్ఞ పసఁ బనిచిన

నాయగ్రజానియోగమీయోజఁ జెలుచుకో

నర్హ మె మగిడిపొమ్మనినవలపు

పొలుపుగా రాము నూల్కొలుపుచుఁ గదిసి య

తం డట్ల పలుక నెందాఁక గుట్టు

(ఆ. జరిపె దనుచుఁ దిరిగి తిరిగి పైకొనుకొర్కి

నతనినతనిమదవదసమవిశిఖ

దలితహృదయ యగుచుఁ దెలచియందు నొకింత

గలఁక లేమి చూచి నెలత గనలే.

74

రా. జ్యేష్ఠునితోడి సౌభాగ్రాత్రమందలి సుస్థితిగలవాఁడు లక్ష్మణుఁడు వల్కెను, బ్రహ్మచర్యస్థితిగలవాని నను భజియింపవచ్చితివి, తాపముతోడ,

ననాథ = కూడిన, సతీ = భార్యయొక్క, ఆజ్ఞయొక్కపసచే, పనిచిననాయగ్ర
జునియొక్క యోగము, రాముని నూల్కొలుపుచును, రాముడును, అట్ల =
మునుపటివలెనే, పలుకఁగా, ఎందఁకగుట్టు, జరిపెడు = జరిపెదవు, అనుచున్,
తిరిగితిరిగి = రామునివద్దికిని లక్ష్మణునివద్దికిని దిరిగితిరిగి, మనవంతుడైన, అసమ
విశిఖ = మన్మథునిచేత, దళితహృదయయగుచు, అతని నతనిన్ = రాముని లక్ష్మ
ణుని, తెలచి = తెల్పి.

భా. లక్ష్మణుడు = లక్ష్మీవంతుడైన యర్జునుడు, “లక్ష్మీవాన్లక్ష్మణః
క్రీలః” అని అ. పల్కెను, కన్నరయక యిటు, వచ్చితి = వచ్చితిని, ధర్మ
తాపననాథ = వ్యాసులయొక్క, ఆజ్ఞపసచేత, బ్రహ్మచర్యస్థితిని భజియింపఁ
బనిచిన, నాయగ్రజు = ధర్మజునియొక్క, నియోగమునని యన్వయము, బ్రహ్మ
చర్యమునఁ దపముచేయుమన్న పనుపునచుట, వలపుపొలుపు రాగాతిశయమును,
గారాము = నెనరును, నూల్కొలుపుచున్ = ప్రకటించుచును, కదసి = ఊర్వశిచేరి,
తిరిగితిరిగి = మఱిమఱి, మైకొనుకోరిక్ = మైకొనెడికోరికచేత, అతనిను =
తనుత్వములేని, దవల్ = దవగ్నివలె నాచరింపుచున్న, అసమవిశిఖ, అతనిన్ =
అర్జునుని, తెలచి యని యన్వయము.

సీ. ఏమని చెప్ప నిం పెనఁగెడునునుబల్కు
లలర నేత్రైకపర్వాంగలక్ష్మీ
నొప్పురాకాసితద్యుతిమానితానన
యంబుజాత్యుచితరూపంబు లైన
దృక్పాణిపదగతుల్ దీపింపగ మహాస్ర
గూఢగంధంబులు రూఢి బర్వ
మేరు సాంద్రతరసార్ద్రానులేపనముచే
నవగుణాధిక్యవైభవము సూప

తే. జేమనునలీలపయిఁ బెరిగి పెరిగి
మది గలంపంగ నిట్టట్టు గదిసి కదిసి
సప్రకర్షబీభత్సాత్మకప్రజనిత
వికృతయై తుదఁ గోపంబు వెలయు బలికె.

75

రా. వినునిచెప్ప, ఒప్పురాకాసి = హర్షణభి, తద్వ్యతి = ఆమాయష
స్త్రీరూపకాంతిని, మాని, తాను, ఆనయంబు, జాత్యుచితరూపంబులైన =
రాక్షసజాతికిఁదగిన యాకారముగలవైన, మహాస్ర = బలునెత్తులచేత,
'అస్రచుక్రుశిశోణితే' అని అ. గూఢ = ఆవృతమైన, సాంద్రమైన,
తరస = మాంసముయొక్క, అనులేపనముచేత, అపరణాధిక్యవైభవమును
ప్రేమము, అదనలీలలపయి = భక్షణక్రియలవై, బీభత్సాత్మక = జుగుప్సా
రూపహానట్లుగా.

భా. నేత్రకవర్ణ = నేత్రోత్సవమైన, అంగలక్ష్యచేతనాప్పెడి, రాకా
సితద్యుతి = పున్నమచంద్రునిభంగిని, మానిత = బహుకారింపఁబడిన, ఆనన =
ముఖముగలది, అంబుజ = పద్మములకు, అత్యుచితరూపంబులైన = మిక్కిలి
దగినసాందర్యముగలవైన, దృశ్యాణిపద = నేత్రహస్తపదములయొక్క, గతులు =
విలాసరీతులు, దీపింపఁగా, మహాస్రక్ = కల్పవృక్షపుష్పమాలికలచేత, ఊఢ =
వహించి బడిన, గంధంబులు, వర్వక్ = ప్రకాశింపఁగా, మేరు, సాంద్రతర =
మిక్కిలిదట్టమునై, సార్ద్ర = సార్వత్రికస్వేదముగల, అనులేపనముచే, నవ =
క్రితైన, గుణాధిక్యవైభవమునూప, చెరుటను దడిసిన మైథూనతయందుఁ బరి
మళమెచ్చు గనుక, మదనలీలలపయి = మన్మథవిలాసములవై, ప్రేమపెరిగి
పెరిగి, సప్రకర్ష = ధైర్యసహితమైన, బీభత్సాత్మకుఁ = అర్జునునిమనస్సునకు,
అప్రజనిత = పుట్టింపఁబడని, వికృతయై = వికారముగలవై, వికారమును
బుట్టింపలేనిదై యుచుట, కోపంబు వెలయఁబలికెను.

చ. అలవి యెటుంగకలేక యితే రాంగనలం బలె నన్ను నిచ్చెయిం
గలఁచుట యుక్తమే యొదవుఁ గాక భవత్కృతదుష్టచేష్టితం

బులకు ఫలంబు నేడొకటి పూర్ణముగానుపభోగ్యమైకడుక
జలమున నెందు నీమగతనంబు కడంకలరూపుమాలుటల్. 76

రా. భవత్కృతదుష్టచేష్టికంబులకు, నేడు, ఉపభోగ్యమై ఫలంబొదవు
గాక, ఆటిఫలమేదనగా, మగతనంబు కడంకల = పరాక్రమములయొక్క,
రూపుమాలుటలు, చంపెద ననుట.

భా. ఫలంబులు = ఫలమును. ఏడొకటిపూర్ణముగాక = ఏడాదినిందు
పర్వంతము, మగతనంబుకడంకలరూపుమాలుటల్ = పేడితనమువచ్చుట యనుట,
ఒదవుగాక.

వ. అని పలికి తననంతరంబు.

77

సీ. మదిచపలతఁ దన్ను నెదిరిఁ గానమిని సీ
తాదేవరామలాస్యాదితత్వ
విశ్రుతివాస మై వేల్పులు దనరాక
పోకలు గాంచి యుబ్బునఁ జెలంగ
నుండనేరక మర్త్యయోగేచ్ఛ జని యిట్లు
వచ్చెనే యని కన్న వాసు నవ్వ
సిగ్గు లే కేమని యగ్గలికను జన
స్థానంబు చేరి తత్సంశ్రయఖర

తే. దూషణాదులచేత నా దుర్గలితము
లంతకంతకు దీసింప నాత్మవార్త
జరిపెదను జాతివికృతిచేష్టలు దివిజాల
ప్రీతి నుడిగించె ననుచింతఁ బెట్టి మదిని.

78

రా. కానమిని, సీతాదేవర = సీతకు మఱుదియైన లక్ష్మణునియొక్క,
“స్యాలాన్యుభౌభౌకరః పత్న్యాః స్వామినోదేవుదేవరా” అని అ. అమల=

నవ్యచ్చమైన, అనీ = ఖడ్గముచేతనైన, “చంద్రహాసాసిరిష్టయః” అని అ. ఆది
 తత్త్వ = మిక్కిలి ఖండితత్వముచేత, అంటబట్టి కోయబడినదాటచేతననుట,
 విశ్రుతినానయై = చెవులుముక్కు లేనిదై, సిగ్గులేక, ఏను, మని = బ్రతికి,
 జనస్థానంబుచేరి = ఖరునిపట్టణమునకుఁబోయి, తత్సంశ్రయ = అందున్న,
 ఖరదూషణాదులయొక్క, చేతనాదుర్గలితములు = బుద్ధిదుశ్చేష్టలు, “ప్రతి
 పద్జ్ఞప్తిచేతనా” అని అ. దీపింబ, అత్తవార్త = తనవృత్తాంతమును, “వార్తా
 ప్రవృత్తిర్వృత్తాంతః” అని అ. జరిపెదన్ = నడిపించెదను. చెప్పెద ననుట,
 అనుచింతన్ = అనుగతవిచారమును, అను - ఉపసర్గము, మదిన్ = దేవతల
 మనస్సున, పెట్టి = పెట్టినదై, దివిజాలప్రీతి నుడిగించెను.

భా. కానమిని, ఇనీ = నిందావాక్యము, తా - దేవరామ = తాను
 దేవతాస్త్రీ, లాస్యాది = నృత్తగీతవాద్యములయొక్క, తత్త్వ = సిద్ధాంత
 జ్ఞానముయొక్క, విశ్రుతిన్ = ప్రసిద్ధిచేత, అనయై = అనపుట్టియనుట, వచ్చె
 నేయని, కన్నవారు = చూచినవారు, నవ్వసిగ్గులేక యేమని, జనస్థానంబుచేరి,
 సభకుఁ బోయి, తత్సంశ్రయ = అసభయాశ్రయముగాఁగల జనులయొక్క,
 ఖర = క్రూరములైన, దూషణాదులచేత, నా, దుర్గలితములు = చెడ్డవలపులు,
 దీపింబ, అత్తవార్త = అత్తభరణమును, జరిపెదను, జాతివికృతి చేష్టలు =
 అచ్చురోజాతికిఁ దగనిచేష్టలు, దివిజాలప్రీతి నుడిగించెను, అనుచింతన్ = అనెడి
 విచారమును, మదినిబెట్టి నివాసమున కరిగెనని ముందరిపద్యమునఁ గ్రియ.

క. అనివార్యముఖరవాహిని

దనవార్తపురఃప్రయాణతక్ వెడలఁగ రా

మనివాసమున కరిగె మ

మృనిరూఢత గదలి యుద్ధప్రతోత్సాహగతిన్.

79

రా. అనివార్యము = అణగరానిది, ఖరవాహిని = ఖరునిసేన, “వాహి
 నీభృతశాపమూః” అని అ. తనవార్త = తా వచ్చెదవార్త, పురఃప్రయాణతక్

వెడలగ్గ = ముందుగానె వినబడగా, మన్యు = రోషముయొక్క, నిరూఢ-
తక్ = పూర్తిచేత, మన్యురైన్యేక్రతౌక్రూధి' అని అ. యుత్ = యుద్ధమందు,
'సమిత్యాజిస్సమిద్యుద్ధ' మని అ. ధకారాంతము, భృతమైనయత్సాహగమ
నముచేత రామునివాసమునకు సరిగెను.

భా. అనివార్య = వారింపకక్యముకానిదై, ముఖర = మ్రోసిపాటున
ట్టుగా, వాహిని = ప్రవహించుచున్న, ఎంతగుత్తముచేసినను వినబడునదియనుట,
తనవార్త, మన్యు = రోకముయొక్క, ఉద్భృత = వెకలింపబడిన, రామ = ఊర్వశి,
కడమనులభము.

సీ. అది యంతయును విని యపుడు వేటొకచంద

మైచింత నున్నయత్యాత్మ భేద

జనకుననుంగుపట్టిని దగఁ బిల్చి నీ

యీశాపదానంబు నేనెఱుంగుదు

మదిచింత వలదు నీకిది యనిష్టసమాగ

మము గాదు నాదగుమాటఁజేసి

ఘనమోదమున నుండు మనుచు జిహ్మండు సుమి

త్రానందనుండు దేర్చెఁ బూనియంత

ఆ. సారతరబలారి శాసనోద్ధిష్టసం

రంభవిభవ్రుఁ డగుచురామవిభుండు

భుజవశీకృతాజివిజయుండు వేల్పుల

జయజయస్వనాతిశయము నిగుడ.

80

రా. అత్యాత్మ భేదక్ = చాలవిచారముగల, జనకుననుంగుపట్టిక్ =
సీతను, లక్ష్మణుఁడనెడుమాట, నీ.నీయొక్క, ఈశ = రామనియొక్క, అపదా-
నంబు = పొరుషమును, "అపదానంకర్తృవృత్త"మని అ. అనిష్టముయొక్క,
సమాగమము = రాక, కాదు, అనుచు, జిహ్మండు = జయశీలుండు, సుమిత్రయొక్క

నందరుడు, తేర్చెన్ = తెలియజెప్పెను, అంత, సారతరబలముగల, ఆరి = శత్రువులయొక్క, కాసన = శిక్షయందు, ఆజివిజయముగలవాడు, రామవిభుడు = రఘునాథుడు, కడమ సరి.

భా. ఆత్యాత్మభేదజనమన్ = ఆత్మభేదమునుబుట్టింపుచున్నవాని, అనుంగు పట్టిక = పురుషుని, పిల్చి, ఇంద్రుడనెడుమాట, ఈ. కాపదానంబు = కాపమిచ్చుటను, ఇది = కాపము, అనిష్టప్రియముగాని, సమా = సంవత్సరమందు, ఆగమము = రాకగలది, కాదు, ఉండుమరుచున్, సుమిత్రానందరుడు = సుమిత్రులకానందకారి, బిష్ణుడు = ఇంద్రుడు, తేర్చెన్ = ఊరిడించెను, అంశట, సారతరమైన, బలారి = ఇంద్రునియొక్క, కాసనముచేత, రామవిభుడు = మంచికాంతిగలవాడు, రామునివంటికాంతిగలవాడనియుఁ జెప్పవచ్చును, భుజవశికృతమైన, ఆజి = యద్ధముగలవాడు, విజయండు, చెండుబెండాడెనని ముందరఁ గ్రియ.

తే. సర్వదివ్యాస్త్రదుర్వారసారముతని

వాతకనచాక్షోర్జితాతులరణ

విహరణోత్సాహదై నతవిమతసేన

పై నడరిచెండుబెండాడె బ్రభుయుతముగ.

81

రా. సర్వదివ్యాస్త్రదుర్వారమైన, సార = బలముతోడ, “సారోబలే స్థిరాంశేచ” అని అ. యుతములైన, నివాత = గాలిదూఱని, “నిష్ఠిశ్చయనిషేధయోః” అని అ. కవచములచేతిరక్షచేత నూర్జితమైనయతులరణవిహరణోత్సాహముగల, దైవకవిమతసేనపైక్ = రాక్షససేనపై, అడరి = లంఘించి, ప్రభుయుతముగన్ = ఖరదియుతముగా, చెండుబెండాడెను.

భా. సారయతులైన, నివాతకవచాదిరాక్షసులచేత, అరిత = సంపాదింపబడిన, కడమ సులభము.

క. తమిఁ దద్ధవంసనిమిత్త

ప్రమదదశాస్యఁ డగునాసురప్రభుకడ కేఁ
గి మనోమోదోచితసం

భ్రమతం బ్రణమిల్లె నతని పాదంబులకున్.

82

రా. తద్ధవంసనిమిత్తప్రమద = భరదులవధకారణమైనస్త్రీ-శూర్ప
ణఖ, దశాస్యఁడగు=పదితలలుగల, ఆసురప్రభు = రాక్షసేంద్రుడైన రావ
ణనియొక్క, మనస్సునందుగల, అమోద=దుఃఖమునకు, కడను సులభము.

భా. తద్ధవంస=ఆరాక్షససంహారము, నిమిత్త=కారణముగాగల, ప్రమ
దశ=సంతోషావస్థగల, ఆస్య=ముఖము గలవాడగు, ఆ, సురప్రభు=ఇంద్రుని
యొక్క, కడకుఁ=వద్దికి, ఏగి, మనోమోదోచిత = మనస్సుతోషమునకుఁ
దగిన, సంభ్రమతఁ=సంభ్రమముగలవాడౌటచేత, ప్రణమిల్లెను.

ఆ. అతఁడు తన యవరజయాకర్ణనాసాస్ర

ములు నిజాక్షులవఘువిలసనమ్ము

గడు నిగుడ్చు నడిగి యడిగి తత్కృతస

భార్యరామవృత్తకార్యఁ డగుచు.

83.

రా. అతఁడు=రావణుడు, తన, అవరజ = చెల్లెలైన శూర్పణఖ
'యొక్క, ఆకర్ణనాసాస్రములు=చెవుల ముక్కున నంతటనుండెను నెత్తురులు,
'అస్రమశ్రుణిశోణితే' అని వి. నిజాక్షులఁ = తననేత్రములయందు, ఆఘ
విలసనమ్ము=దుఃఖోద్రేకమును 'దుఃఖాంహోవ్యసనేవ్యఘమ్మని అ. నిగుడ్చుఁ',
అడిగియడిగి, తల్=ఆశూర్పణఖచేత, కథిత = తెలుపబడిన, సభార్య = సీతా
సమేతుడైన, రామనియొక్క, వృత్త=అతీతమైన, కార్యముగలవాడగుచు,
తదాశ్రమంజనకు వచ్చెనప్పుడని నాలుగుపద్యములతర్వాతఁ గ్రియ.

భా. అతఁడు, ఇంద్రుఁడు-తనయ=అర్జునునియొక్క, వర=శ్రేష్ఠమైన,
జయముయొక్క, ఆకర్ణనా=విసుటచేత, సాస్రములు=ఆనందబాష్పములతో,

గూడిన, నిజాక్షులు, అనఘవిలసనమ్ము, తత్కథిత = ఆయర్జునునిచేతఁ జెప్పఁ బడిన, సభార్య = సభయందలి పెద్దలకు, రామ=హృద్యమైన, వృత్త, కార్య= రక్షోయిండ్లము గలవాడౌచును, ఒనఁగెనని ముందరఁ గ్రియ.

క. తనకారుణ్యము మిక్కిలిఁ

గనుదామరగమిఁ దలిర్పఁగా గ్రక్కున లే

చి నిజాసనార్థభాగం

బునఁ దనయున్నతగభీరమూర్తిచునుచుచున్.

84

రా. తనకు, ఆరుణ్యము=రక్షిమ, కనుదామరగమియందుఁ దలిర్పఁగా - శోపమునఁ గండ్లెఱచేసికొని యుట, అసనార్థభాగంబునఁ = పీఠార్థమందు, తనయొక్కయున్నతమునైన, మూర్తిఁ = శరీరమును, ఉచుచుచును, అప్పుడే యుద్ధయాత్రకులేవ నుద్వేగించి యుట.

భా. తన, కారుణ్యము = దయ, నతగభీరమూర్తిఁ = వినయావనత మైన గంభీరమూర్తిగలవాని, తనయున్ = అర్జునుని, కడమ నులభము.

తే. దివ్యశోభీరమాహరతీవ్రశక్తి

యుద్ధసహునకు నాకీశుడొసఁగె నీన

గుండు మద్భంధువై రమారూఢి నిర్వ

హించెనెఱవేరె జెప్పెడిదేమి యనుచు.

85

రా. రావణుడనుకొనుమాట, దివ్యశోభి=దేవతాశోభియొక్క, రమా= సుమదను, హర=హరించెడి, తీవ్రశక్తిఁ=అధికశౌర్యమును, యుద్ధసహునకున్ = యుద్ధక్షముడైన, నాకున్ = తనకు, ఈతుండు = ఈశ్వరుండు, ఒనఁగెను, ఈనయండు = రాముండు, మద్భంధువైరము = నాజ్ఞాతులతోడి ద్వేషమును, నిర్వహించెను, మనుష్యుండు రాక్షసద్వేషము చేసికొనెనుగదా చెప్పెడిదేమి యనుచు.

భా. దివ్యమైన, శోటిరము = కిరీటమును, ఆ - హరతీప్రశక్తియుద్ధ
 రహసము = ఆహరునియొక్కతీప్రశక్తిగలయుద్ధము నోర్చినవానికి నర్జునునికి,
 నాకీశుడు = దేవేంద్రుడు, ఒసఁగెను, ఈనరుండు, మత్ = నాకు,
 బంధువై = ఆపుండై, రమారూఢి నిర్వహించెను = తనయొక్కర్థమును నిలిపెను,
 అసుచుఁ గోటిర మొసఁగునని క్రిందటి కన్వయము.

సీ. అప్పుడు దనమదియందుఁ దద్విజయవా

ర్తాశ్రవణంబుచే నశ్రమోత్త
 మగుమన్యుకలననిలాత్త జయమలస
 ద్రూపప్రవృత్తిమాధుర్య మడఁఁ
 ద్వరితభవ్యస్వాంతవర్తనోచితతీర్థ
 యాత్రసల్పితపోమహత్త్వసాధు
 సహచరీకృతసింహశరభశార్దూలకు
 మారీచరాక్షసుమత్తతరుణ

తే. హరిణమై రామపరశాలాంచితవన
 భూములబెడింగుదృక్పర్వముగ మెలఁగుచుఁ
 బ్రబలుమార్తాండసంతతిప్రభువు మోస
 పుచ్చుటకు నంచితామోద మచ్చుపడఁగ.

86

రా. అప్పుడు, తత్ = ఆ రామునియొక్క, విజయవార్తయొక్క
 శ్రవణంబుచేత = వినుటవల్ల, మన్యుకలన = శోభనుపిమను, ఇలాత్తజ =
 సీతయొక్క, తెనుగువృషి. అమల = నిర్మలమైన, సద్రూప, ప్రవృత్తి = వార్త
 యొక్క, మాధుర్యము, అడఁబు = అణచఁగా, అప్పుడు పుట్టినశోభమును సీత
 సౌందర్యమును విని యణఁచెననుట, త్వరిత = కీఘ్రిముగా, భవ్య = కాగల,
 న్య = తనయొక్క, అంతవర్తనా = నాశనవర్తనను, ఉచిత = తగిన, తీర్థ = చేపైన -
 ద్వారమైన దనుట, యాత్ర = ప్రయాణమును, చల్పి, తపోమహత్త్వముచేత

సాధువైనవాని, సహచరీకృతములైన సింహశరభశార్థులములు గలవాని, స్వార్థకప్రత్యయము. మారీచరాక్షసుక్ = మారీచుడనురాక్షసుని, మత్తరూణ హరిణమై = హరిణరూపముచేత, రామునియొక్క పర్ణశాలాచితవనభూము లందు మెలంగుచున్న, ప్రబలక్ = బలవంతుడైనవాని, మారీచుని విశేషణము. మార్తాండ సంతతిప్రభువుక్ = సూర్యవంశపురాజైనరాముని, మోసపుచ్చుటకు, అంచి = అంపి, లాక్ = తాను.

భా. అప్పుడు = అర్జునుఁ డింద్రునియొద్ద నుండెడుసమయమందు, తద్విజయవార్తా = ఆయర్జునుని వృత్తాంతముయొక్క, ఆశ్రవణంబుచేక్ = విన కుండుటచేత, ఆశ్రమ = తగ్గవడక, ఉత్థమగు = పుట్టిన, మయ్యకలక్ = శోకాతిశయ మును, “మనుర్దైన్యేక్రతౌక్రుధి” అని అ. “కలాశిల్పేగౌరవేచ” అని ప. అని ణాత్తజ = భీమునియొక్కయు, యమ = నకులసహదేవులయొక్కయు, అసత్ = ఒప్పుచున్న, రూప = సౌందర్యముయొక్కయు, ప్రవృత్తి = నడకలయొక్కయు, మాధుర్యము = మనోహరత్వము, అడఁపక్, అర్జునవియోగదుఃఖమును భీమాది సుందర్యమున నణఁపగాననుట, త్వరిత = తీవ్రపడుచున్న, భవ్య = శుభమైన, స్వాంతవర్తన = మనోవ్యాపారమునకు, ఉచిత = తగిన, తీర్థయాత్రసల్పి, తపోమహాత్వముచేత, సాధు = లెస్సగానట్టుగా, సహచరీకృత = సహాయ ముగాఁ జేయఁబడిన, సింహశరభశార్థులములయొక్క, కుమారీ = పెంటిపిల్లల యందు, చరాక్ష = తగులుచున్న కన్నులుగల - సాదరముగాఁ జూచునని యనుట. “సన్ధ్యక్షోస్వాంగాల్ షచ్” అనెడుసూత్రమున బహువ్రీహియం దుకారాంతము. సుమత్ర = లెస్సగా మదించిన, తరుణహరిణమై = లేడిపిల్లలు గలదై, ఫలితార్థము తపోమాహాత్మ్యముచేత జాలివైరము విడిచి కూడియున్న సింహాదుల పెంటిపిల్లలమీద లేడిపిల్లలెక్కు ననుట, ఒప్పునట్టి, పర్ణశాలల యొక్క సమీపమైన వనభూములయొక్క, బెడంగు = ఒప్పదము. దృష్పర్వము గక్ = శీత్రపర్వమాచునుండఁగా, మెనఁగుచుక్ = చరించుచును, ప్రబలేడి

మార్తాండసంతతి ప్రభువుఁ = ధర్మజుని, ప్రభుశబ్దము పుత్రవాచకము, మోస పుచ్చుటకు సంచితా మోద మచ్చుపడఁగఁ, జటుఁడువచ్చె నని ముందరిపద్యమున కన్వయము.

క. ఘనదర్పోన్మూలితబహు

మునిజటుఁ డనుపరమకలుషమూర్తి యనురకాం

తిని కేతనమై యతిభా

వనియతిఁ బ్రకటించునట్టి వర్ణాకృతితో.

87

రా. ఘనదర్ప = ఆధికమైనతృప్తిచేత, ఉన్మూలిత = వెకలించిపాటవేయబడిన, బహుమునిజటుఁడు = అనేకమునులయొక్క జడలుగలవాఁడు, అనుపరమ=అణఁగుటలేని, కలుష = పాపముగల, మూర్తి = శరీరముగలవాఁడు, అనుర = రాక్షసుఁడు, కాంతికిఁ, నికేతనమైన=నివాస మయి, యతిభావనియతిఁ = సన్నాసిత్వనియమముచు, ప్రకటించునట్టి, వర్ణ = వర్ణింపఁదగిన, ఆకృతితో.

భా. ఘనదర్పముచేత, ఉన్మూలిత = చెఱుపఁబడిన, బహుమునులగలవాఁడు, జటుఁ డను=జటాసురుఁ డనెడి, పరమకలుషమూర్తి = పాపాత్ముఁడు, వర్ణి = బ్రహ్మచారియొక్క, ఆకృతితో వచ్చెనని మూదరిక్రియ.

వ. తదాశ్రమంబునకు వచ్చె నప్పుడు.

88

క. కుతుకంబున మహితనయా

పతితదనుజవంచన ప్రపంచనమృగధీ

చతురిమము లేకతానా

శ్రితబుద్ధిం జూచి యుల్లసిల్లెదంమదితోన్.

89

రా. మహితనయా = నీతయొక్క, పతి = ప్రియుడైన రామునియొక్కయూ, తదనుజ = ఆయనతమ్ముడైన లక్ష్మణునియొక్కయూ, వంచన =

మోసపుచ్చుటను, ప్రపంచన = ప్రకటింపుచున్న, “పచవిస్తారే” అనుధాతువునఁ గర్తరి లుడంతము. మృగ=మృగరూపమైన మారీచునియొక్క, ధీచతురి మములను, ఏకతానాశ్రితబుద్ధి = ఏకాగ్రచిత్తమానట్టుగా నాశ్రయింపఁబడినబుద్ధిచేత, చూచి, “ఏకతానోనన్యవృత్తిః” అని అ. సావధానుడై చూచి యనుట, క్షీతిజను జేరనని ముందరి కన్వయము.

భా. మహిత=శ్రేష్ఠమైన, నయ = ధర్మమార్గముచేత, అపరిత=ఆగతుఁడైన, దనుజ=జటాసురునియొక్క, పంచనప్రపంచన = కపటప్రతిపాదకముయొక్క, మృగ=తెలియుటయందుగల, ‘మృగఅన్వేషణే’ అనుధాతువుమీఁద, అచ్చ)త్యయాంతము. ధీ = బుద్ధియొక్క, చతురిమము = సావర్థ్యము, లేక, జటాసురుఁడు బ్రహ్మచారియై రాఁగా రాక్షసుఁ డని తెలియ కనుట, తాను, ఆశ్రితబుద్ధి = ఆపుఁ డనెడు బుద్ధిచేత, చూచి, క్షీతిజనపతి చేర ననుకూలించె నని ముందరిపద్యమునఁ గర్తయుఁ గ్రియయు.

క. క్షీతిజనపతి సన్నిధియం

దతనిమహితవృత్తి జేర ననుకూలించెన్

మతియతి విశ్వాససమ

న్వితగ దృఢత రాఘవసతి నిశిచరుఁ డంతన్.

90

రా. క్షీతిజ = నీతను, అపరిసన్నిధియందు = పరిసన్నిధిలేనియెడ, అతనిను = తనత్వములేని, హితవృత్తి = మంచివాఁడుంబలెననుట, చేరన్ = డగ్గటికిరాఁగా, రాఘవసతి=నీత, మతి = బుద్ధి, యతివిశ్వాస = సన్నాహియనెడు విశ్వాసముతోడ, సమన్వితగతి = కూడిన దాచు నుండఁగా, దృఢత = ధైర్యముచేత-వెఱపులేకయనుట, అనుకూలించెనని క్రిందటి కన్వయము. ఉపచరించెనుట, నిశిచరుఁడు = రావణుఁడు, అంతట, హరించె నని ముందరి పద్యమున కన్వయము.

భా. క్షీతిజనపతి = ధర్మరాజు, సన్నిధియందు, అకనిక్ = జటాసురుని, చేరను, అనుకూలించెక్ = సమ్మతించెను, మతి, అతివిశ్వాససమన్వితగతిక్ = అధికవిశ్వాస యుక్తము గాఁగా, అనుకూలించెనని యన్వయము, అంత, దృఢ తర = ఘనమైన, అఘ = పాపములను, వసతియైనవాఁడు, నిశిచరుఁడు = జటాసురుఁడు.

ప్ర, ధ, స, ప, శ్చ, య, క : 12

తరళ. గుణవిదూరత సంధిలక్ శ్రుతి ఘోరనిష్ఠురదుష్టభా
షణము లాడుచుఁ దద్వసత్కుటజంబుఁ జొచ్చి స్వరూపభీ
షణతనాయమనందనున్నతశౌర్యని శ్రుతితో సగ
ర్హణతఁ బట్టి హరించెఁ దత్ప్రేమదాపహారము మున్నుగాన్.

రా. ఆయమక్ = సీతను, అదుక్ = ఆపర్ణశాలయందు, అనున్నత = సీతమైన, శౌర్యప్రసిద్ధితోడ, తత్ప్రేమద = సీతాసంతోషముయొక్క, అపహారము మున్నుగా హరించెను, దిగులపడఁ జేసి హరించె ననుట, కడను సరి.

భా. గుణవిదూరతసంధిలక్ = భీమునియొక్క దూరముపోవుట కలుగఁగా, భీముఁడు దగ్గఱలేమండఁగా ననుట; “గుణః ప్రధానే శబ్దాదౌ మార్వాన్యం సూదేవ్యతోదరే” అని వి. తల్ = ఆధర్మజునికి, వసతి = నివాసమైన, ఉటజంబుక్ = పర్ణశాలను, “సంస్త్రాయముటజంధామ” అని అ. చొచ్చి, స్వరూప = శనరాక్షసరూపముచేతనైన, భీషణతక్ = భయంకరత్వముచేత, నశ = అణగిన, శౌర్యముయొక్క, విశ్రుతితోక్ = ఖ్యాతితో - వంచన తోడ ననుట, సగర్హణక్ = నిందతోఁగూడినవాడై యనుట. ఆయమ నందమక్ = ధర్మజుని, తత్ప్రేమదా = ఆ ద్రౌపదియొక్క, అపహారము మున్నుగా హరించెను, ధర్మరాజును ద్రౌపదీసహితముగాఁ బట్టుకపోయె ననుట.

క. నానాప్రకారదీనవ

చోనిచయము నడపుధర్మసూతిని సతి న

ద్వానవవరుఁ డట్లు నిజ

స్థానమునకుఁ గొనుచు గగనపరణిం జరగన్.

92

రా. ధర్మసూతిఁ = ధర్మమునకుఁ గారణమైనదాని, సతిఁ =
సీతను.

భా. ధర్మసూతిని, సతిఁ = ద్రౌపదిని, కడమ సులభము.

వ. అది యంతయు విని, కోపోద్దీప్తితుం డగుచు నడ్డంబు పఱ
తెంచి.

93

రెంటికి సరి.

చ. తిరుగుము పోకుపోకు మని తిట్టుచు వాని నెదిర్చి నిక్రమో
దురుఁ డగుచున్ మహాబల సుతుండపత్ర త్రపదోర్జిత ప్రహ
రరథసభీషణం బగుదురం బొనరించె జటాయు వంత నా
నిరుపమబాహుసాహసవినిర్మలచేత నడంగె నెంతయున్. 94

రా వానిఁ = రావణుని, ఎదిర్చి. మహాబల = అధికబలముగల,
సు = లెస్సైన, తుండ = ముఖముయొక్కయు, “పత్రాన్నేవదనంతుండ”
మని అ. పత్ర = తెక్కలయొక్కయు, “గరుత్మక్షచ్ఛదోపత్రం పత్రత్రంచ
తనూరుహ” మని అ. పద = పాదములయొక్కయు, ఉర్జిత = దృఢములైన,
ప్రహరములయొక్క, దురంబు జటాయు వొనరించెను, అంత, అడంగె =
రావణునిచేత నొచ్చెను.

భా. వానిఁ = అజటాసురుని, మహాబల = వాయువుయొక్క
సుతుండు = భీముడు, అపతల్ = జాతిసటి, త్రప = లజ్జగల-శౌర్యముగల
యనుట, దోః = బాహువులచేత, “భుజబాహూప్రవేష్టాదోః” అని అ. జిత =
అభ్యస్తములైన, ప్రహర = గ్రుద్దులయొక్క, రథస = వేగముచేత, భీషణం
బగు, దురంబు = యుద్ధమును, ఒనరించెను, అంత, అనిరుపమబాహుసాహస

వినిద్రునిచేత, జటాయువు = జటునియొక్కయాయువు, అడంగెను, జటాను
దుండు చచ్చె ననుట.

వ. అక్కాలంబునందు.

95

సీ. తన ప్రియమును వేడ్క పెనుపు శోభిలఁ గృష్ణ
సారంబు సౌవర్ణ సారసమధి
కశ్రీలఁ గ్రాల నొక్కటి దైవగతిఁ జూచి
తాదృగబ్జముల కుత్కంఠ వెంచి
నలిఁ దదానయనంబునకుఁ బంప దానిజే
యంగ నబ్బకదానవాంతకుండు
రామభద్రుండు గరంబు దూరంబుగా
నరిగి యంతటను దామరలు దృష్టి

తే. కొనరు నైకొని పాలస్త్య ఘననియుక్త
తచ్చమూరుదర్పమడంచి త్రాసచకిత
దారవచనాగతభౌత్యదర్శనమున
మానసములోన మోదంబు పూనె సంత.

96

రా. తన ప్రియ=సీత, మును=మునుపు, కృష్ణసారంబు=లేడి, సౌవర్ణ =
సువర్ణ వికారభంగిని, సార=శ్రేష్ఠములైన, సమధికములైన, శ్రీలక్ =కాంతుల
చేత, క్రాల = ఒప్పుగా, చూచి, తా = తాను, దృగబ్జములకు =
నేత్రబద్ధములకు, ఉత్కంఠ వెంచి = అపేక్షించి యనుట, తల్ =
ఆమృగముయొక్క, ఆనయనంబునకు = తెచ్చుటకు, పంపగా, అబ్బక =
కూడక, దానవాంతకుండు = రామభద్రుండు, తా = తాను, మరలు
దృష్టిక = తిరిగివచ్చెడుయత్నమునకు, ఒనరు నైకొని = ఇంపుఁబూని,
పాలస్త్య=రావణునిచేత, ఘనమానట్టుగా - నిర్బంధించి యనుట. నియుక్త

వియోగింబుబడిన, తచ్చమూరు=అమాయామృగముయొక్క, “చమూరుశ్చేతి హరిణః” అని అ. దర్ప మడంచి = సంహరించి, త్రాస = భయముచేత, “మణిదోషేభయేత్రాసః” అని అ. చకిత = భయపడిన, దార = సీతయొక్క, వచనములవలన నాగతుడైన, భ్రాతృ = లక్ష్మణనియొక్క, దర్శనమున, మానసములూ, అమోదంబు=భేదమును, పూసెను.

భా. తనస్త్రియమును వేడ్క పెంపును శోభిలగా, కృష్ణ = ద్రౌపది, సారంబు=శ్రేష్ఠమైన, సావర్ణసారసము = బంగారుతామర, అధికశ్రీలచేతక, తాదృక్ = అట్టి, అబ్జములకు = పద్మములకు, అబ్జకదానవాంతకుండు = బకాసురశత్రుడైన భీముడు, రామభద్రుండు = ఒప్పెడి భద్రము గలవాడు, తామరలు = పద్మములను, దృష్టికొనరు = కంటి కింపైనవాని, తామరలకు విశేషణము, కైకొని, పౌలస్త్య=కుబేరునిచేత, ఘనమానట్టుగాక, నియుక్త = అంబుబడిన, తల్ = ఆలాగున గన్నదమై వచ్చిన, చమూ = సేనయొక్క, “వృతసానీకీనీచమూః” అని అ. ఉరు=అధికమైన, దర్పము నడంచి, త్రాసచకితులునై, దారవచన = ద్రౌపదివాక్యమువల్ల, అగత = వచ్చిన, భ్రాతృ = అన్నదమ్ములయొక్క, దర్శనమున, మోదంబు = హర్షమును, పూసెను, అంతక = అతర్యాత.

క. ముగుద యెటుంగక పంచినఁ

దగునే యిట్లేగుదేరఁ దమ్ముడ యాధ

త్యగరిష్టయక్షరక్షో

విగాఢ మీయడవి యిది వివేకము తెఱగే.

97

రా. భా. కెంటికినమము-సులభము.

వ. అని యతనిం బలుకుచు.

98

ఆ. అంత నిజమహాశుగాధిక్యసంప్రాప్తి
శంసిసవ్యసాచిసముపగమవి

యోజితవ్యధత్వ మొదవ వైవస్వత
సంతతిన్యపలోక సత్తముండు.

99

రా. అంతటా, నిజ = స్వకీయమైన, మహాశుక్ = అధికశోకము
యొక్క, “మన్యుశోకాతుశుక్ స్త్రీయా” మ్మని అ. అధిక్య = అతిశయము
యొక్క, సంప్రాప్తిని, శంసి=చెప్పుచున్నవై, సవ్య=ఎడమదిక్కునకు, సాచి =
అడ్డముగా, సముపగమ = రాకగల, వి = పక్షులచేత, అవశకునములచేత
ననుట, యోజిత = కూర్చబడిన, వ్యధత్వము = వ్యధగలవాడ౯ట, ఒదవగా,
వైవస్వతసంతతి = సూర్యవంశముండుగల, నృపలోకసత్తముండు=రాజేంద్రు
డైన రాముండు, తిరిగివచ్చి యని ముందరిపద్యమున కన్వయము.

భా. అంతః = అటుతర్వాత, మహాశుగ = పాశుపతాద్యస్త్రముల
చేత నగు, అధికసంప్రాప్తి = మహత్త్వసిద్ధిని, శంసి=చెప్పుచున్న, సవ్యసాచి =
అర్జునునియొక్క, సముపగమ = రాకచేత, వియోజిత = పోగొట్టబడిన,
వ్యధత్వము=వ్యధగలవాడ౯ట, వైవస్వతసంతతి=ధర్మజుండు.

సీ. తిరిగి వచ్చి యొకప్పు డీర్ఘ కాలాదర్శ
నావస్థ జెందనియతివశకలి
తార్కి బౌవని గాన కడవులవెదకుచు
నంతః గానంబడి యాత్మహితత
నెరపుజటాయుర్వి నేతపదంబుల
జాడను జనిచని సకలకాన
నోగ్రజంతు త్రాసయోజనాయతదోఃప్ర
భావభీమాంగకబంధమర్ద

తే. నాతిదీప్తబలాధిక్యు డగుచు నున్న
దారుణాహితాద్భుతదేహు దత్ప్రదుష్ట

రూపభరణనిమిత్తం శాపశంసే

ద్రిదశపదవాసిః జూచి పార్థివవరుండు.

100

రా. తిరిగివచ్చి యొకనాడు, దీర్ఘకాలాదర్శనావస్థఁజేందని = తడవుచూడకుంటలేని, అతివక్ = సీతను, శకలిత = ఖండింఁబడిన, ఆర్తిగల దానిక్ = సకలమైనయూపదలను మరలించుదాని ననుట, పాపనిక్ = పవిత్రమైనదాని, కానక, అంతక్, కానక్ = ఆడవిలో, పడి, జటాయుర్విసేత = జటాయువనెడి పక్షిరాజాయొక్క, పదంబులజాడక్ = వాక్యసరణిని, సకల కానన = సమస్తాటపులయందున్న, ఉగ్రజంతు = సింహాదిమృగములను, త్రాస = వెఱిపించెడి, యోజనాయతదోః = దీర్ఘబాహులయొక్క ప్రభావము చేత భీమాంగుడైన కబాఘునియొక్కమర్దనచేత నలిగిపైమైన బలాధిక్యము గలవాడగుచు, ఉన్న=పోమొత్తబడిన, దారుణమైన యహితమైన యద్భుత దేహముగలవానిక్ = రాక్షసదేహము గలవాని ననుట, తత్ప్రదుష్ట=అలాగు మిక్కిలి గడ్డమైన, రూపభరణమునకు నిమిత్తమైన ఋషిశాపమును, శంసిక్ = చెప్పెడువాని, ద్రిదశపదవాసిక్ = ఆకాశమందు నిలిచినవాని - గంధర్వరూపమునుబొందిన యాకబాఘుని ననుట. చూచి, పార్థివవరుండు = రాముడు.

భా. తిరిగివచ్చి, ఒకప్పు = ఒకనాడు, దీర్ఘకాల = తడవుగా, అదర్శనావస్థఁజేందక్ = కానకుండుటఁ బట్టి, నియతివశ = అవ్యప్తవశముచేత, శలిత = పొందఁబడిన, ఆర్తిక్ = పీడగలవాని, జటాయుః = జటునియొక్క యాయువును, విసేత = పోమొత్తిన భీమునియొక్క, పదంబుల = అడుగుల యొక్క, జాడను, జుటపులకు, త్రాస=భయముయొక్క, యోజన=పుట్టించుట యందు, అయత = అధికమైన, దోఃప్రభావ = భుజశక్తిగల, భీమునియొక్క, అంగక = శరీరముయొక్క, బంధ = కట్టుటయందును, మర్దన=పీడించుటయందును, అలిగిపైమైన బలాధిక్యము గలవాడై, ఉన్న = ఉండిన, దారుణ =

భయంకరమైన, అహితా = సర్పత్వముచేత, అద్భుతదేహుని, తల్ = ఆ,
ప్రదుష్టమైన రూపభరణమునకు నిమిత్తమైన, ఋషికాప = సప్తర్షికాపమును,
శంసిక్ = చెప్పచున్నవాని = నహుషుని నకుట, పార్థివవరుండు=ధర్మరాజు,
జరిపెనని ముందరికన్వయము.

తే॥ అతని బూర్వనామాధిక మడిగి వినుచు

సరవితోడఁ దచ్చాపమోచననిమిత్త

ము లగుప్రశోత్తరములు వొల్పులరఁ బ్రీతి

జరిపె గృతకృత్యత నతండు సనియె దివికి. ✓

101

రా. అతనిక్ = కబాధుని, ప్రశోత్తరములు = రాముడడుగఁగా
గబంధుండు విచుపింపఁగా, అతండు=కబంధుండు, చనియెను.

భా. ఆతనిక్ = ఆనహుషుని, తల్ = ఆనహుషునియొక్క, కాప
మోచననిమిత్తములు = కాపపరిహారహేతువులు, అయిన ప్రశోత్తరములు-
నహుషు డడుగఁగా ధర్మరాజు చెప్పఁగా, అతండు = నహుషుండు.

క. వనదేవత లర్పించిరి

పనుపడఁ దచ్చాపమోక్షపరిమోచితభీ

మునిజనసుతు నాన్యవనం

దచునిశుభానిలతఁ జలలతాకుసుమములన్.

102

రా. తల్ = ఆకబంధునియొక్క, కాపమోక్షముచేత, పరిమోచితభీ =
విడిపింపఁబడిన భయముగల, మునిజనులచే నుతుండైన, ఆన్యవనందనునిక్ =
రాముని, అర్పించిరి.

భా. తల్ = ఆనహుషునియొక్క, కాపమోక్షముచేత, పరిమోచిత =
విడిపింపఁబడిన, భీముండుగలవాని, ఆన్యవనందనునిక్ =ధర్మరాజును, అర్పించిరి.

వ. ఇవ్విధంబున.

103

తే. అడవులఁ జరించునాభవ్య నరయ వచ్చె
నంతటను శివతేజోమయస్వరూపుఁ
డై వెలయుహరి యాత్మేశుఁ డనుపమహిత
బుద్ధివర్తన మెంతయుఁ బొల్పుమీఱ.

104

రా. శివతేజోమయస్వరూపుడై = రుద్రవీర్యజనితుడై, వెలయు, హరి = వానరుడు - హనుమంతుఁ డనుట. ఆత్మేశుడు = సుగ్రీవుడు, అనుభవా, ఆభవ్యక్ = రాముని, ఆరయక్ = తెలియ వచ్చెను.

భా. శివ = శుభమైన, “శ్వశ్రేయశం శివంభద్ర” మని అ. తేజోమయ = జ్యోతిర్మయమైన, స్వరూపముగలవాడు, హరి = శ్రీకృష్ణుడు, ఆత్మ = జీవులకు, ఈశుడు = కర్త, అనుపమ = సరిలేని, కడమ సులభము.

క. వచ్చి తగురితి దర్శన

మిచ్చి తదీయ మగువృత్త మెల్ల వినియెఁ దా
జెచ్చెరఁ గుశలప్రశ్న

ముచ్చారణపూర్వకముగ నుచిత ప్రాధిన్.

105

రా. తదీయ మగు = ఆరామునిసంబంధమైన, వృత్తమెల్ల = దశరథుఁ డంపినది మొదలుకొని యావఱ కయినవృత్తాంతమంతయు, తాను వినియెను, కుశలప్రశ్న = నేర్పుగా జేచువార్త నడుగుటయొక్క, సముచ్చారణవాక్య పురస్కరముగా.

భా. సులభము.

క. విని తనదువృత్త మంతయు

వినిపించి పరస్పరార్హవిధి నిష్టాలా

పనిరూఢి జరుగ నపు డా

తనిమది మాటబడిఁ దెలిసి తనమదిలోనన్.

106

రెంటికి సరి.

చ. అనిమిషరాట్టనూభవభుజాతిశయ ప్రతికారనిత్యచిం
తను రవినందనుం దనకు నచ్చినబంటుగ నేలి తత్ప్రియం
బనయము సల్పుచుం బ్రబలు నాత్మరిపుం దుదె దా జయింపఁ
జాల ననుమతి స్థజించుట యలంఘ్యత నీతనియందుఁ దోఁ
చెడున్.

107

రా. హనుమంతుఁ డెంచిన ప్రకారము, అనిమిషరాట్టనూభవ = వాలి
యొక్క, భుజాతిశయ = బాహుబలిమియొక్క, ప్రతికార = ప్రతిక్రియయందుఁ
గల, నిత్యచింతన = నిత్యవిచారముగలవాని, రవినందనున్ = సుగ్రీవుని,
బంటుగ నేలి, తత్ప్రియంబు = ఆసుగ్రీవునికిఁ బ్రియమును, సల్పుచున్ =
చేయుచు, ప్రబలున్ = బలవంతుడైన, ఆత్మరిపున్ = రావణుని, తుదిన్ =
అకర్వాత, జయింపన్ = సంహరించుటకు, చాలన్ = మిక్కిలి, అనుమతిన్ =
అనుసరించిన ముద్దిలోడ, భజియించుట దోచెడును.

భా. అనిమిషరాట్టనూభవ = అర్జునునియొక్క, భుజాతిశయ ప్రతి
కారముయొక్క, నిత్యచింతన = నిత్యవిచారముచేత, రవినందనున్ = కర్ణుని,
నచ్చినబంటుగ నేలి = ఆత్మ భృత్యునిగా నేలినవాడై, తత్ప్రియంబు = ఆకర్ణునికిఁ
ప్రియమును, చల్పుచున్, ప్రబలు = ప్రబలెడునట్టి, ఆత్మరిపున్ = దుర్యోధనుని,
తుదిన్ = అజ్ఞాతవాసాంతమందును, జయింపఁ జాలను, అను = అనెడునట్టి,
మరిని భజియించుట యీతనియందుఁ దోచెడును.

వ. అని యూహించి యతనితోడ.

108

రెంటికి సరి.

మ. నలు వొప్పన్బవమానసూతి యనియె న్నందన్తనన్తైర్యభం
గులు భావింపగ భూచరప్రవర మీకున్ మాకు పరిల్లుని
శృలసౌహృదవిశేషవర్తన లికం జర్చింపఁగా నెట్టిశ
త్రులనుం ద్రుంచుట యెంతకార్య మని చేతోవృత్తి దర్శిం
చెదన్.

109

రా. పవమానసూతి యనియెన్ = హమంతుఁడు పలికెను, నందల్ =
సంతోషింపుచున్న, మనః = మనస్సుయొక్క, సైర్యభంగులు భావింపఁగా,
అథాంతరమునన్ = నన్నును, తగు = ఆ సుగ్రీవుని, కడమ సులభము.

భా. కృష్ణుఁడ నెడుమాట, పవమానసూతి = భీమునియొక్క, అని =
యుద్ధమును, ఎన్నన్ = యోజించినంగాని, తల్ = ఆభీమునియొక్క, కడమ
సులభము. అందఱుము సుఖమున నుండెదము విచారపడకు మచట.

మ. ఇటుము స్మర్వరం బగువచున్న విజయో దీర్ఘప్రతాపాద్భుతో
త్కటవాత్తల్ రిపుకోటికిం బిడుగులై గర్జిలెడు న్నీకు నెం
తటివాడైన నెదిర్చి ప్రాణములతోఁ దా గ్రమ్మఱన్ లేమి ప్ర
స్ఫుట మోభూపయరాతీచేష్టలు భవ ద్భూభంగపర్యంత
ముల్.

110

రా. ఉర్వరన్ = భూమియందు, విజయ = విరోధాదిజయముగల
దాటచేత, ఉదీర్ఘ = ప్రకటములైన.

భా. విజయ = అర్జునునియొక్క, కడమ సరి, స్తుతి.

క. అని పలికి యంత రవినం

దనచింతాభారనిగసననిమి త్తములై

తనరారెడువాక్యములూ

యనవలనన్ వినుచు నలరె నజ్జనవిభుఁడున్.

111

రా. రవిసందన = సుగ్రీవునియొక్క,

భా. రవిసందన = కర్ణునివల్లనైన, కడమ సరి.

చ. మన మలరారంగఁ దనరు మాధవుమైత్రికి యు క్తమైనవ
 త్కైనయఁగఁ బల్కి వీడ్కొలిపి యీహనుమంతుఁఘనార్య
 ధర్మవ, ర్తనభృశఁఖిన్ను నన్ను గడు రంజిలఁ జేసె నితండు
 వచ్చి యిట్లఁచుఁగదనంబు సూపునె యటంచు దడుత్సు
 కతం బ్రవర్తిలెన్.

112

రా. శసయొక్క, రుమాధవు = సుగ్రీవునియొక్కయు, మైత్రిక్, ఈ హనుమంతునియొక్క, ఆర్య = శ్రేష్ఠమైన, లత్ = ఆహనుమంతునితోడి బంధుత్వమందుఁగల.

భా. తనరు = ఒక పెద్ద, మాధవు = కృష్ణునియొక్క, వీడ్కొలిపి, కృష్ణుని నంపి, ఈహన్ = శారీక చేత, ఇతండు, మంతు = అపరాధముచేత, ఘనమైన అరి = శత్రువైన దుర్యోధనునియొక్క, ఆధర్మవర్తనచేత, భృశ = మిక్కిలియు, ఖిన్నుడైనవాని, రంజిలఁజేసెన్, అనుఁగదనంబు = బంధుత్వమును, అంచున్, తల్ = ఆకృష్ణునియందుఁగల, ఉత్సుకత = వేడుకచేత, ప్రవర్తిల్లును.

తే. అంతటను భవ్యనవ్యసఖ్యప్రకటన
 భృశసుఖతర్ణశకునివా గర్వశఁగుఁ డగుచు
 వాలితమ్ముడు నిజకార్య వర్తనలకుఁ
 గడుఁ బ్రధానమంత్రసితి నడపుచుండ.

113

రా. అంతటన్, వాలితమ్ముడు, సుగ్రీవుడు, భవ్య = కాఁగల, నవ్య = నూతనమైన, సఖ్య = రామసఖ్యముయొక్క, ప్రకటన = తెలుపుటచేత, భృశ = మిక్కిలి, సుఖత = సుఖంబుఁజేయఁబడిన, తర్ణములుగల = విననింపైన వసుట, శకునివాన్ = పక్షివాక్కులయందు, వశఁగుడగుచున్ = ప్రసంగపరుడై,

ప్రధాన = ప్రధానులతోడనగు, మంత్రస్థితి = హోమాపాహణలకు, నడపుచుండగా,
తెలిపెనని మీదటిపద్యమునఁ గ్రియ.

భా. అంశటన్, దుర్యోధనుండని మీదటిపద్యములోనున్నది కర్త,
వారి = మీటి, తమ్ముడు, దుశ్శాసనుడు, సులభము.

సీ. ఎలమిఁ బొంగుచు మహా బలసంతతిసమగ్ర

సంభ్రమ మొప్పంగఁ జని వినిశ్చ

లత రాఘవేశుఁ డుద్ధతహృదయారిదు

ర్యోధనుండు కళత్రముతుడు నరుజ

యుతుడు నై నిజనితాంతోజ్జ్వలతేజోమ

హాస్పూర్తిభీమన రాదుల నుడి

కింహ దదాస్పదీకృతవనంబులఁ బ్రవ

ర్తిలుచుండ నతని దేవులఁ జెఱియను

తే. దారుణార్తి చెందుటయు నా ధర్మసూతి

తద్విముక్తికై తమ్ముల సద్విధి నల

రించి యప్పుడు ఘనయశశ్శీల నేల

వచ్చుటయు యుక్త మగుటయు వరుసఁ దెలిపె.

114

రా. మహాబలసంతతి = హనుమంతుడు, సుగ్రీవునితో ననెడుమాట,
రాఘవేశుడు = రాముడు, ఉద్ధతహృదయాలైన, అరి = శత్రువులచేత,
దుర్యోధనుండు = యుద్ధమునయ శత్రుముగానివాడు, కళత్రయుతుడు, సీతా
సమేతుడును, అరుజయుతుడు = లక్ష్మణసహితుడైన, నిజ = స్వకీయమైన,
నితాంత = మిక్కిలి, ఉజ్జ్వలమైన, తేజః = ప్రకాశముయొక్క, మహాస్పూర్తి =
స్ఫురణము, భీమ = భయంకరులైన, నరాదులన్ = సరథిజాలను, ఉడికింపన్ =
పీడించునట్లుగా, తల్ = ఆరాక్షసులచేత, ఆస్పదీకృతములైనవనంబులయందుఁ
బ్రవర్తిలుచుండగా, అతనిదేవులన్ = సీతను, చెఱియను = చెఱియెట్టుటయనెడి,

అర్తి = పీడనుచుండుట, అధర్త సూతి = ధర్త మునకుఁ గారణమైన రాముఁడు, తల్ = అనీతయొక్క, విముక్తికై, తమ్మును, యశశ్రీలతోడఁ, విలపింపుట యుక్ = రక్షింపవచ్చుటను, వరుసఁ చెలిపెను.

భా. బలసంతతి = చతురంగబలసమూహముయొక్క, వినిశ్చలతర = స్థిరతరములైన, ఆకువేకుఁడు = పాపప్ర వేశములుగలవాఁడు, ఉద్ధతములైన యంతశ్శత్రువులు గలవాఁడు, స్ఫూర్తి = స్ఫురణచేత, భీమనరాదులఁ = భీమాద్వయము మొదలైనవారిని, ఉడికింపఁ = విచారము పెట్టునిమిత్తమై, ప్రవర్తిలుచుండఁగా, అతనిఁ = దుర్యోధనుని, దేవులఁ = అతని స్త్రీలను, చెఱియనునార్తి, చెందుటయుఁ = పొందుటవల్ల, వారికిఁ జెఱిరాఁగా ననుట. తమ్ములఁ = భీమాదులను, యశశ్రీల నేలవచ్చుటయుఁ = శత్రునికి నాపద నివర్తింపఁజేయుట కీర్తి యనియు, యుక్త మగుటయుఁ చెలిపెను. స్వకులాభి మానరక్షణము యుక్తము గనుక.

వ. తెల్పి యిట్లనియె.

115

మ. మును తత్పార్థివుచేసినట్టిచరితంబుల్ రాక్షసౌధత్యఖం
డనపాండిత్యధురంధరంబు లవి యెన్నుం బెన్ను తాదృక్పవ
ర్తనుకార్యంబున కిట్టివేళ మనకార్యప్రస్తుతత్వం బెల [మే.
ర్ప నొగిం గూఢకొనంగఁ గల్గుట మహాభాగ్యంబుగా కల్ప

రా. మును, తత్పార్థివు = రామునియొక్క, మనకార్యప్రస్తుతత్వంబు ప్రయోజనప్రసక్తి, అల్పమో.

భా. మును, తత్పార్థివుచేసినట్టి చరితంబుల్ = దుర్యోధనునియొక్క చేసిన కృత్యములు, రాక్షసౌధత్యమును, ఖండన = అతిక్రమించిన, పాండిత్య = నేర్పుయొక్క, ధురంధరంబులు = బలిమిబొందినవి, రాక్షసకృత్యములకంటె మించినవి యనుట, తాదృక్పవర్తను = అట్టిపదవడిగల దుర్యోధనునియొక్క,

కార్యమునకు, ఇట్టిచేత = ఈచెఱుసున్న సమయమున, మనకు, అర్థప్రస్తుతత్వం
ఁబెరుగ్ = ఘనులను ప్రసిద్ధిరాఁగా, అల్పమే.

తే. అని యనుపమానదోర్బల ఘనతఁజేసి

యొకడ యాచెఱ విడిపింప నోపు నమర

శూరుఁ డాదిత్యకులరాజసూనుఁ డేమి

చెప్ప సయిదోడు ప్రాపు సుస్థితఁ దనర.

117

రా. అనుపమాన. సరిలేని, దోర్బలఘనతచేత, అని = యుద్ధమును, చేసి,
అదిత్య కులరాజసూనుఁడు = రాముఁడు, సయిదోడు = లక్ష్మణునియొక్క,
కడను సులభము.

భా. అని=ఇట్లుని, అనువక్ = అంకుఁగా, మాన=తైర్వముయొక్కయు,
“మానశ్చిత్తసమున్నతిః” అని అ. దోర్బల = భుజములయొక్కయు, ఘనతఁ
జేసి, విడిపింపనోపు=నిశింపనమర్థుఁడైన, అదిత్యకులరాజసూనుఁడు=అర్జునుఁడు,
సయిదోడు = భీమునియొక్క, ప్రాపు తనరఁగా, విడిపించెనని రెండర్థములకు
మీఁదటివద్యమునఁ గ్రియ.

శా. దుర్వారస్వచమూఘనధ్వజమరుద్ధతాభ్రతిగ్దాంశుగం

ధర్వుక్ దర్పితఁ జిత్ర సేను ఖరునిక్ దండించి విడిపించె హృ

ద్గర్వాసాధుసుయోధను నిజభుజౌద్ధత్యప్రథల్ దిక్కుల్

బర్వంగా సకళ త్ర సోదరపరిప్రాప్తవ్యధాసంగమున్. 118

రా. తిగ్దాంశుగంధర్వుక్ = సూర్యునిగుఱ్ఱములపంటి గుఱ్ఱాలుగలవాని,
చిత్ర సేనుక్ = చిత్రములైన సేనలుగలవాని, ఖరునిక్ = ఖరుఁడనురాక్షసుని,
దండించి = సంహరించి, హృద్గర్వముచేత, అసాధు=ధూర్తులయిన, సుయోధ =
ఋష్యటులను, సుల్=విరియఁగొట్టెడి, “సుదరప్రేరణే” అనుధాతువునఁ గృదంతము
నిజభుజౌద్ధత్యములయొక్క, ప్రథల్ = ప్రసిద్ధములు, బర్వంగా, సకళ =

నమస్తమైస, లళలకభేదము, త్రస = ప్రాణములయొక్క, “త్రసలింగం
చరాచరే” అని అ. ఉదర = కడుపులయందున్న, వ్యధయొక్క సంగ
మును విడ్డించె నని క్రిందటి కన్వయము. భరుని జంపి చరించెడి జంతువుల
కన్నిటికిని గడుపులానివ్యధకు మాన్పె ననుట, అర్థాంతరము. సకళ త్రసోదర =
కళత్రసోదరులయందు, పరిప్రాప్త = పొందిన, వ్యధయొక్క, అసంగమున్ =
పొందమిని, విడిపించెను, భరునిజంపి వానిసోదరకళత్రాదుల సంతోషమును,
పోగొట్టెననుట, పూర్వపద్యములతోఁ గుళిము.

భా. దుర్వారమైన, స్వచమూ = తనసేనియందున్న, ఘనధ్వజముల
యొక్క, మరుత్ = వాయువుచేత, ధూత = చలింపజేయఁబడిన, అభిమంధుని,
లిగ్గాంతున్ = సూర్యుడుగలవాని, ఆయన సేనవల్ల మూర్ఛినికిని గగనమందు
నిల్వరా దనుట, భరుని = కూర్చుని, చిత్ర సేనుడకు గంధర్వుని, దండించి =
శిక్షించి, హృదయమందలిగర్వముచేత, అసాధు = చెడ్డవాడైన, సుయోధనున్ =
దుర్యోధనుని, సకళ త్రసోదర = పెండ్లాములమ్మలతోఁగూడ, పరిప్రాప్త = పొందఁ
బడిన, వ్యధాసంగమును, విష్పించెన్. పోగొట్టెను

స్త్రీ! అతనిమహితబలంబుగ్రత్వమున వాలి

క్రొవ్విసతనయఁసంకోచిత మగు

మహిమఁ బేర్చినవాఁడుమసుజేశవర్చు డూ

ర్జితశాసన ప్రాధిసింధురాజు

తదాభిర్య నొకనాఁడు దళశాల నొంటిచు

న్నపుడు గోరికుచేప్తనాక్రమించి

ఘనమనోవిభ్రాంతి గాక వయోరూప

ధావణంబున మించు దానవుండు

తే. దావవానిమహావాల్యతన్నహాశు

గానలజ్వాల వెనుకొనఁగా నటవిని

రాఘవ—18

వర్తనకు నొండుగతి లేక వందురుచును

గావున న్రామ నన్నేలు కరుణననుచు.

119

రా. అశని = రామునియొక్క, మహితబలోదగ్రత్వమున, వాలి
క్రొవ్వు = వాలిగర్వము, ఇనతనయ-స్మగ్ధ-సంబుద్ధి, సంకోచితమగు = అడగు
ననుట, మనుజేకవర్మము = రాముడు, శాసన = శిక్షావిధియొక్క, ప్రాధి
యందు, సింధురాజు = వరుణుని బోలినవాడు, అటు గనుక వాలి నణఁప
గలడనుట, తల్ = ఆరామునియొక్క, భార్యను, దళకాల = పర్ణకాల
యందు, గోరికుచేష్ట = సఖిమిత్రేష్టచేత, ఆక్రమించి = చీరి, ఘనమైన
మనోవిభ్రాంతిగలవాడు, కాకవయోరూప = కాకిమనెడు పక్షిరూపము
యొక్క, “భగవల్యాదిసోర్వయః” అని ఆ. ధారణంబునమించుదానవుండు =
కాకాసురుడనుట, దానవులకును, అనిమిష = దేవతలకును, ఆవార్యమైన,
తల్ = ఆరామునియొక్క, మహాశుగానలజ్వాల = బాణాగ్నిజ్వాల, “అశుగౌ
వాయువిశిఖా” అని ఆ. వెనుకొనగా, అటు, వినివర్తనకు = ఆబాణాగ్నిని
ద్రిప్తుటకు, ఒండుగతిలేక, వందురుచును = విచారపడుచును, నక్ష = నన్ను,
కావు = రక్షింపుము, రామ-సంబుద్ధి, కరుణ = దయచేత, నన్నేలునుచు,
శరణాగతుండయి యని ముందటిపద్యమున కన్వయము.

బా. అశనిమ = తమత్వములేని, వాలి = మీటి, క్రొవ్వి, తనయొక్క,
అసంకోచితమగు = స్ఫుటమైన, ఉగ్ధిత్వమైన, శాసన ప్రాధిగలవాడు, సింధు
రాజు = నైంధవుడు, తల్ = ఆపాండవులయొక్క, భార్య = ద్రౌపదిని,
కోరి = కామించి, ద్రౌపదితో ననెడుమాట, ఘనమనోవిభ్రాంతికాక, పయస్సు
యొక్కయు, రూప = సౌందర్యముయొక్కయు, ధారణంబునమించుదానవు,
ఉండుదానవా = ఉండఁగలవా, నిమిష = క్షణమేని, ఆవార్యత = వారింప
శక్యముగాని దౌటచేత, మహాశు = అధికశోకమనెడి, అనలసంబంధమైన
జ్వాల వెనుకొనగా, అటువిని, వర్తనకు = భేదనమునకు, ఒండుగతి లేక

వండురుచుచు, ఉండుదానవా యని క్రింపటికన్వయము, కావునఁ = అటు గనుక, రామ = ద్రౌపదికి-సరబుద్ధి, కరుణను, ననుచు = అంతురింపఁ జేయుమా, ముంపటిపవ్యములూఁ గుళికము.

సీ. అసమాస్త్రశిఖినీదయావృష్టి నార్చి హృ
త్రాప మెల్లను దీఱఁ దన్ను మనుచు
నాథులులేమి నెంతయుఁ బ్రేలుచును సాధ్వ
సమృతివికృతోక్తిముష్టరముగ
శరణాగతుం డయి సరగునఁ దద్రామ
ఘరఘృణార్ణవ మన మురుంగబట్టి
కొనిపోయె నాత్మీయతనువును మగుడ నా
వింటిబల్కిఁ బరిభవించి త్రిప్పఁ

ఆ. గలఁడె భీముఁ డైనబలభేదినుతుఁ డైన
నితరుఁ డైన వీరుఁ డెవ్వఁ డైన
నని కడంక నచ్చహాబలాన్నితుఁడు రా
జన్యవరుఁడు యాత్ర సలుపురపుడు.

120

రా. అసమాస్త్రశిఖిఁ = అధికమైన బాణాన్నిని, అర్చి, తన్ను, మనుచు నాథులులేమిఁ = రక్షించెడివారు లేకుండుటచేత, సాధ్వసమ్ము = భయము, “భీతిర్భిస్సాధ్వసంభయ” మ్మని అ. అతివికృతోక్తిఁ = అధికచైన్యవికృతోక్తి చేత, ముష్టరముగఁ = మించికానరాఁగా ననుట, శరణాగతుండయి, తద్రామఁ = ఆ రామునియొక్క, ఘనమైన, ఘృణా = దయయనెడి, “ఘృణాజాగుస్సా కృపయోః” అని వి. అర్థవమున, మురుంగబట్టి = మురుంగుటవలన, రాముఁడు దయపలఁకుఁగా ననుట, అత్మీయతనువుఁ = తనశరీరమును, మగుడఁగొని పోయెను. నాఁ = అనఁగా, వింటిరి, భీముఁడైన = భయంకరుఁడైన, బలభేది నుతుఁడైనఁ = వాలియైనఁగాని, రాజన్యవరుఁడు = రాముఁడు, యాత్ర = ఇయ

యాత్రను, చలువునపుడు, అనికడంకఁ = యుద్ధసన్నాహమును, త్రిప్పగలఁడే యని యన్వయము.

భా. అసమాస్త్ర = వస్త్రధుఁడనెడి, శిఖఁ = అన్నిని, దయావృద్ధి చేత నార్చి తన్నుము, అనుచు, పాదప్రహరము శృంగారచేష్టయైనందుకు, “సాలక్తకేసనపల్లవ కోమలేన పాదేననూపురసతా మణిశింజితేన, యస్తాద్యతే దయితయాప్రణయాపరాధాత్సంగీకృతో భగవతా మకరధ్వజేన” అని యమరుశ్లోకము. సాధు = సత్పురుషులకు, అసమ్మతి = సమ్మతిరహితమైన, శరణాగతుండయి = ఇల్లుచొచ్చినవాడై, ‘శరణంగృహరక్షిత్రోః’ అని అ. తద్రామఁ = ఆద్రోపడిని, ఘృణార్ణవమునఁ = జుగుప్సా సముద్రమందు, మునుగఁ = మునుగుచుండఁగా, పట్టికొనిపోయెను, అప్పుడు సైంధవుఁడనుకొనెడుమాట, నావింటిబల్చిని, పరిభవించి = అణచి, భీముడైనను, బలభేదిమతుడైనఁ = అర్జునుడైనను, ఇకరుండైనవీరుఁడెవ్వఁడైనఁ = ధర్మజనకలసహదేవులలో నెవ్వరైనఁగాని, ఆత్మీయతనువుఁ = నిజస్త్రీని, త్రిప్పగలఁడే యని యాత్రసలుపునపుడు, ముందటిపద్యములతోఁ గుళకము. “బహ్వాదిభ్యశ్చ” అను సూత్రమున తీర్పువికల్పము గనుక దన్ని యన్నట్లు తనుశబ్దమును స్త్రీవాచకముగా, బ్రయోగించినాడు. ఇందుకు బ్రయోగము నలోదయమందు, “తనుచ్చటోత్తమాలయా తయాధవోత్తమాలయా, అహనిశితమాలయా యనిలావధూతమాలయా” అనుశ్లోకమునందుఁ దనుచ్చటశబ్దము స్త్రీసమాహ మని వ్యాఖ్యానమందుఁ జెప్పబడినది.

క. అనివారితవ్యథాసం

జననం బగురామవార్త స్వజనము చెప్పక

విని సంభ్రమ మొదవఁగఁ జ

య్యననాసుగ్రివకపిహితాధికచింతన్.

రా. అని=ఇట్లని, వారిత=వారింపఁబడిన, వ్యధా = విచారముయొక్క, సంజననంబు =పుట్టుపుగల, రామవార్త = రఘువతివృత్తాంతమును, స్వజనము = హనుమంతుఁడు, చెప్పఁగా విని, నుగ్రీవకపి, హితాధికచింతను, అరిగి యని ముందటికన్వయము.

భా. అనివారిత, రామవార్త=ద్రౌపదివృత్తాంతమును, ఆసుగ్రీవకుఁ = మంచి కంఠముగలద్రౌపదికి, అపిహిత = ప్రకటమైన, అధికే = మనోవ్యధ గలదానికి, “పుస్త్యాధిర్వానసీవ్యధా” అని ఆ. అచింత = సంతోషముచేత, ఎంచుచునని ముందటికన్వయము.

సీ. శుభమగుచంద మెంచుచు మంగళావహా

స్వపత్రరథగతిసౌష్ఠవమునఁ

జిత్తంబు రంజిల్ల శీఘ్రయానంబున

నరిగి యానృపుని బ్రహ్మ మొప్ప

గనియపు భీమవిక్రమశక్రసుతవర్ష

యమనవరణనిష్ఠసమధిక మగు

తప్పలవిభవంబు తాఁ జూడఁగా మించి

వర్తిల్ల మానవేశ్వరవరుండు

తే. ధర్మరాజితజయమహోత్సాహం డగుచు

సుగ్రజవనైకబాణప్రయోగమహిమ

నచలసంఖ్యతాలంబుల నధికసార

తరుల ధరఁ గూల్చె జూపలు వెఱఁగుపడఁగ.

122

రా. శుభ మగుచంద మెంచుచు మంగళావహము లయిన, స్వప = చాక్కులుగల, పత్రరథ = పక్షులయొక్క, “పకత్పత్రరథాండజాః” అని ఆ. గతిసౌష్ఠవమునఁ = మంచిగుతులచేత, శకునములు లెప్పగా నాచు నుండఁగా ననుట, ఆనృపుఁ = రాముని, భీమవిక్రముఁడైన, శక్రసుత =

వాలియొక్క, దర్పమును, యమ=అణచెడి, నవ రణనిష్ఠచేత, తల్=అరాముని యొక్క, బలవిభవంబును, చూడక=పరీక్షింప, కామించి = కోరి, వర్తిల్లగా, మానవేశ్వరపరుండు = రాముడు, ధర్మ = వింటిచేత, రాజిత = ఒప్పచున్న, జయముచేత మహాత్మాహుడగుచు, అచలసంఖ్య = గిరిసంఖ్యగల=వీడైనవి యనుట, తాలంబుల=తాటిచెట్లను, అధికసారతరుల= మంచిచేప మ్రోకులైనవారిని కూల్చెను.

భా. శుభమగుచంద మెంచుచు, మంగళావహ = శుభసూచకములైన, నవన=సకిలింతలుగల, పత్ర = గుఱ్ఱములుగల, 'పత్రంవాహనపక్షయోగి' అని అ. రథములయొక్క గరిసౌష్ఠ్యమున, అన్యపుని= నైంధపుని, కని, భీముని విక్రమమును. శక్రసుత = ఆర్జునునియొక్క, దర్పమును, యమ=అమడలైన నకులసహదేవులయొక్క, నవమైనరణవండుగల, నిష్ఠ=తాత్పర్యమును, తల్ = అనైంధపునియొక్క, బలవిభవంబు = బలాతితయము, చూడగా, మించి, వర్తిల్లక, ధర్మరాజు, ఇత = పొందఁబడిన, జయముచేత, మహాత్మాహుడగుచుకొ = చాలనుత్సాహముగలవాడై, ఊగ్రమునై, జవన=వేగము గల, "ప్రజనీజవనోజవన" అని అ. ఏక = ముఖ్యమైన, 'ఏకేముఖ్యాన్యకేవలాగి' అని అ. బాణములయొక్క ప్రయోగమహిమచేత, అచలసంఖ్యతా=చలింకని యుద్ధముగలవారౌటను, ఆలంబుల=ఆవలంబించినవారిని, అధికసారతరుల= ప్రబలశ్రేష్ఠులను, కూల్చెను.

సీ. అకలుషాత్తప్రమదాప్తి నుబ్బుచు వాలి
తమ్ము డాసింధు భూధవకుమారు

సఖ్యాతిబలమువసం దగుల్పడఁజేసి
యన్నయహీనదర్పాధికతలు
మనుజాధినాథుసమ్యక్ప్రయక్తవిశిఖ
త్వంబున భంగించి తప్పకతన

పనుపునఁ గ్రమ్మఱు దనకీశబల మెందుఁ
గడు ననుకూల మై నడచుటకును

తే. రంజిలుచు రామకార్యవర్తనకుఁ దగిన
యట్టిమాటల నాహ్లాద మాచరించె
నంత మరువనవాసకాలాంత మగుడు
నుపరికృత్యంబునకు మహాద్యోగుఁ డయ్యె.

123

రా. ఆకలువ, ఆత్మ = తనయొక్క, ప్రమద = సంతోషముయొక్క, ఆప్తిని, వాఁతమ్మఁడు = సుగ్రీవుఁడు, ఆసింధుభూధవమూరు = చతురుదధి వేష్టితభూపలియైనరాముని, సఖ్య = స్నేహముయొక్క, అతిబలమువనసు, అన్న వాలియొక్క, అహీనములైన, దర్పము నధికత్వమును, మనుజాధినాథు = రామునిచేత, సమ్యక్ప్రాయము క్త = తస్మాదా బ్రయోగింపఁబడిన, విశిఖత్వమునకొ = బాణముగలవాఁడటచేత, విశిఖ సమ్యక్ప్రయోగముచేత ననుట, భంగించి = రామునిబాణముచే వాలినిజంపించియునుట, కీశబలము = వానరసేన, “మర్కటో వానరః కీశకః” అని అ. రామ = రఘుపతియొక్క, కార్యవర్తనకుఁ దగినయట్టి మాటలకొ = దండెత్తిపోయి నీతను హరించినవాని సంహరింప మనెడుమాటల చేత, అంత, ఉరువన = ఆధిక జలమునకు-వృష్టికి ననుట, వాస = నివాసమైన, కాలముయొక్క, అంతము = శరత్కాలము, అగుదుకొ = అవుటవలన, కడమ యలభము.

భా. ఆకలువ = పతివ్రతయైన, ఆత్మప్రమదా = ద్రౌపదియొక్క, ఆప్తికొ = ప్రాప్తిచేత, విడిపించుకొనుటచేత ననుట, వాలి = మీఠి, తమ్మఁడు = భీముఁడు, ఆసింధుభూధవమూరుకొ = నైంధవుని, సఖ్యాతితోఁగూడిన, బలమువనసు, నయహీనమైన దర్పముచేత నధికమైన, తలుకొ = స్వరూపముగల వాని, “అధస్స్వరూపరారస్తీతల” మ్మఱు అ. మనుజాధినాథుకొ = నైంధవుని, మ్యక్ప్రాయము క్తవిశిఖత్వంబునకొ = శిఖారహితత్వముచేత, భంగించి-శిఖగోసి

యనుట, తనవనువునకు, క్రమ్యుఁ = తిరిగిరాఁగా, తనకుఁ, ఈశబలము = ఈశ్వ
రానుగ్రహ మనుట, ఆర్యవర్తనకుఁ = సద్వర్తన గలదానికి, రామకుఁ =
ద్రౌపదికి, తగినయట్టి మాటలచేత, ఆహ్లాద మాచరించెఁ = చెఱఁబోయెనను
విచారమును మాన్పెననుట, వనవాసకాలముయొక్క, అంతమగుడుకుఁ = సమాప్తి
యగుటచేత, ఉపరికృత్యంబునకుఁ = అజ్ఞాత వాసమునకు, మహోద్యోగుఁ
డయ్యెను.

వ. అప్పుడు.

124

క. చూపట్టి నిర్జిరోధది

శాపతితాభిసుతభానుసంతతిచోద్యం

బై పరగ హరిణభావము

కై పువడసిమిగుల వింతగతినెలయించెన్.

125

రా. ఇంక మూఁడుపద్యముల శరత్కాలపర్వసము: నిర్జిరోధ = అవిచ్ఛి
న్నముగా, దిశా = దిక్కులయందు, పతిత = వ్యాపించిన, అభిసుత = స్తుతింపఁ
బడిన, భానుసంతతి = కిరణసమూహము, “భానురశ్మిదివాకరా” అని అ.
చోద్యంబై పరగఁగా, హరిణభావము = భావశ్యముయొక్క, ‘హరిణః పాండురః
పాండుః’ అని అ. కైపు = విలాసమును, పడసి, వింతగతిచేత, నెల = చంద్రుఁడు,
ఇంచెఁ = ఇంపాయెను.

భా. నిర్జిరోధ = అవరోధములేని, దిశాపతితా = దిక్పతిత్వముచేత,
అభిసుతుఁడయిన, భానుసంతతి = యముఁడు, హరిణభావము = లేడిహుళము
యొక్క, కైపువడసి, ఎలయించెఁ = బ్రహ్మణుని మోసముపుచ్చెను.

సీ. భాసురశృంగలీలాసముత్కృష్టము

హరిణితాఘ్నిసారసద్వి

జప్రాధి తవ్యవస్థావనం బై కడు
నాహరిణము దిరం బగుపాలుపున
విలసిల్లుచున్న యావేళయందును రాజు
దమ్ములు నతులితోత్కర్ష శాలి
బాణాసనశర ప్రపంచంబు విస్ఫూర్తి
బరంగంగఁ దవిలి వెంబడి నలసిరి

తే. మివుల వ ర్తిల్లెఁ దచ్చరదవసరభస
లీల సత్కృష్ణసారత్నాలఘుమహి
మకుఁ దృణకణాయమానమై మానసంబు
గడుఁజలింపంగ నివ్వెఱవడియె నృపుఁడు.

126

రా. భాసుర = ఒప్పుచున్న, శృంగ = ప్రాధాన్యముయొక్క, 'శృంగం ప్రాధాన్యసాన్వోశ్చ' అని అ. లీలా = విలాసముచేత, సమత్కృష్ట = మిక్కిలి సుత్కృష్టములయిన, మహారణిత = ఆధికస్వరముగల, అభిన్న = సుతోష పడుచున్న, సారసద్విజ = బెగ్గురుల నెడుపట్టులయొక్క, "పుష్కరాహ్వాస్తుసారసః దంతవిప్రాండజాద్విజాః" అని అ. ప్రాధి త = కోరబడిన, వ్యవస్థావనంబై = నిలుపుటగలదై, ఫలితార్థము. ప్రాధాన్యముచేత మ్రోయుచున్న సారసపట్టు లింకను నీశరత్కాలమొప్పుచునుండవలెననికోరెననుట, కడుక్, హరిణఃశుభ్ర మైన, ముదిరంబు = మేఘము, "ఘనజీమూతముదిర జలముగ్ధామయోనయః" అని అ. అగుపాలుపునక్ = ఆవుచున్న యొప్పిదముచేత విలసిల్లుచున్న, ఆవేళ యందుక్ = శరత్కాలమందు, రాజు = చంద్రుఁడును, "రాజాప్రభాస్యపే చంద్రే" అని వి. తమ్ములు = పద్మములును, అతులితోత్కర్షముగల, శాలి = రాజనముయొక్కయు, "శాలయః కలమాద్యాశ్చ" అని అ. బాణా = గోరంట యొక్కయు, 'నీలీర్షిఃకీర్షిః' అని అ. ఆసన = వేగిమ్రాఁకుల యొక్కయు, "సర్వకాసనబుధాక పుష్పప్రియకజీవకాః" అని అ. శర =

శెల్లుయొక్కయు, “దుద్రంతే జనకశ్శరః” అని అ. ప్రపంచంబు = మహిమ, విష్ణుశ్రిచేతఁ బరంగంగఁ, తవిలి = లగ్నమై, వెంబడిని, అల సీరి = ఆకాంతి, మివుల వర్తిలైను, చంద్రాదులయందును మిగుల లక్ష్మీగలిగి యుండె ననుట. తల్ = ఆ, శరదవసర = శరత్కాలమందున్న, భసలీ = భృంగ స్త్రీలనెడి “బంభరశ్చ మిలిందశ్చ హిందోభసశాసమా” అని హలాయుధము. లసల్ = ఒప్పుచున్న, కృష్ణ = నీలవర్ణములైన, సారరత్న = శ్రేష్ఠరత్నములయొక్క, ఆలఘుమహిమను, తృణకణాయమానమై = హరింపబడ్డదియై యుచుట, నీలాలు తృణగ్రాహులుగనుక, మానసంబు చలింపంగ, నృపుఁడు = రాముఁడు, నివ్వెఱు పడియెను, విరహిగనుక.

భా. శృంగ = కొమ్ములయొక్క, లీలా = క్రియచేత - రాచుకొనుటచేత ననుట, సముల్ = బ్రహ్మణనియొక్క సంతోషముతోఁగూడునట్లుగా, కృష్ణ = హరింపబడిన, మహత్ = అధికమైన, అరణితా = అరణిగలవాడౌటచేత, ఖన్నుఁడైన, సార = శ్రేష్ఠఁడైన, సద్విజ్ఞానిచేతఁ బ్రార్థితమైన, వృషస్థాపనంబై = నిలుపుటగలదై, భావము = కొమ్మున నరణిఁ దగిలించుకపోయెడి హరిణమును నిలుపుటకు బ్రహ్మణుఁడు ప్రార్థించెనుట, ఆహరిణము, తిరంబగుపాలుపున విలసిల్లుచున్న, రాజు = ధర్మరాజును, తత్తులు = భీమాదులును, అతులితమైన యుత్కర్ష చేత, శాలి = ఒప్పుచున్న, బాణాసన = విండ్లయొక్కయు, శర = బాణములయొక్కయు, ప్రపంచంబు = వ్యాపారము, విష్ణుశ్రిఁబరంగంగఁ, తవిలి = వెంటఁదగిలి, అలసీరి, తల్ = ఆపాండవులయొక్క, శరదవ = దావాగ్నివంటి బాణములయొక్క, ఉపమానోత్తరపదము, సరభసలీల = కిఘ్రివ్యాపారము, నల్ = లెనైన, కృష్ణసారరత్న = మృగశ్రేష్ఠముయొక్క, “రత్నంస్వశాతి శ్రేష్ఠే” అని అ. అలఘుమహిమలు, తృణకణాయమానమై = తృణ ప్రాయమై, మివుల వర్తిలైనని క్రిందటికన్వయము. నృపుఁడు = ధర్మరాజు, నివ్వెఱుపడియెను.

సీ. విప్రకార్యము గాని వెతఁ జేసి కరము దు

స్సహ మైనకాండవర్షశ్రమమున

నద లేది కలకనీరాని తమ్ములు ఘన
కాలమహిమచేసి నోలి బాలియ
మగుడంగ మనిపె వారిగురు ప్రసాదంబు
దనయు క్తిసామర్థ్యఘనతచేతః
జాలంగఁ బడసి తత్సమయంబునందిత
కామాళి యాగుణఘనతనుండు

తే. విరహితాపకారంబు తద్విభవ మతను
వికసనము నెవ్వరినునంబునకు నొనర్ప
దారయగ నది య ట్లుండె నపుడు నృపుని
యుపరికృత్యంబునకుఁ దగఁ దపనసుతుండు.

127

రా. విప్రకార్యముగాని = మానుష శక్యముగాని, వెతఁజేసి, కరము = మిక్కిలి, దుస్సహమైన, కాండవర్షశ్రమమునకొ = ఉదకవృష్టివలని యలమట చేత, అదలేది = విరుదుచెడి, కలకనీరు = కలగిసయదకమును, అని = పొంది, తమ్ములు = పద్మములు, ఘనకాల = వర్షకాలముయొక్క, మహిమచేత, నోలిని, పొలియకొ = అణగిపోకగా, పక్షాకాలమందుఁ బద్మములప్రకాశము చెడును. గనుక, వారి = ఉదకముయొక్క, గురు ప్రసాదంబు = లెస్సగాఁదేటుటను, తన యొక్క, యుక్తిసామర్థ్యంబునంద్రసామర్థ్యముయొక్క, ఘనతచేతః జాలంగఁ బడసి, శరత్సంస్కరణుగలిగెనే సుదకము తేలుచుగనుక, తత్సమయంబు = ఆశరత్కాలము, నందితకామాళి = సంతోషింపఁజేయఁబడిన, మన్మథుండు. తుమ్మెదలనుగలిది, శరద్విశేషణము. పద్మములను నిట్టిశరద్భుతువు మగుడంగ మనిపె నని క్రిందటికన్వయము. ఇట్టిపద్మపోషణముచేత, మన్మథుండు దుమ్మెదలను నొజయించె ననుట, గుణఘనతను = గుణాధిక్యమునను, ఉండుకొ = ఉండెడిది, విరహితాపకారంబు = విరహులకుఁ దాపము చేసెడిది, తత్ = ఆశరద్భుతువుయొక్క, విభవము, అతనువికసనముకొ = మన్మథునివికాసమునను,

ఎవ్వరిమనంబునకు నొనర్పడు = ఆరయఁగ నది యట్లుండెను. అపుడు = శరత్కాలమందు, నృపుని, ఉపరికృత్యంబునకుఁ = రావణునిమీఁది దండయాత్రకు, తపనసుతుఁడు = శుగ్రీవుఁడు, అనిపెనని ముందరిపద్యములొఁ గ్రియ.

భా. విప్ర = బ్రహ్మణునియొక్క, కార్యమును, కానివెతఁజేసి, కాండ = బాణములయొక్క, వర్ష = వర్షించుట వల్లనైన, శ్రమమునకుఁ = బడలికచేత, కలఁకఁ = ఆకులత్వమున, నీరాని = నీర్లుద్రాగి, తమ్ములు = భీమాదులు, కాల = యమునియొక్క, మహిమచేత, పాలియఁ = నొచ్చిపోఁగా, వారిఁ = ఆతమ్ములను, గురుప్రసాదంబు = తమతండ్రియైనయమునియొక్క యశుగ్రహమును, తనయొక్క, ఉక్తిసామర్థ్యభునతచేత = ఆయన ప్రశ్నములకుఁ దానుత్తరములు చెప్పియనుట, పడసి = పొంది, దితఁ = భండిపఁబడిన, కామ = ఖోరికలయొక్క, ఆశి = సమూహముకలవాఁడు, యోగినముఁ డనుట, ఆగుణభునతయందు = ధర్మజుఁడు, మనిపె నని క్రిందటికన్వయము. ఇదిగాక కవివాక్యము విరహితమైనయపకారముగఁబడి = ఎవ్వఁకిని గీడునేయనిదనుట, అజాతశత్రుఁడుగనుక, తద్విభవము = ఆధర్మరాజుప్రభావము, అతను = ఆనల్పమైన, వికసనముఁ = విలాసమును, ఎవ్వరిమనంబునకు నొనర్పడు = అందఱిమనమున కాహ్లాదము చేయననుట, నృపుని = ధర్మరాజుయొక్క, ఉపరికృత్యంబునకుఁ = అజ్ఞాతవాసాదికృత్యములకు, తగఁ = శిచితమానట్లుగా, తపనసుతుఁడు = యముఁడు, అనిపెనని ముందటిపద్యములొఁ గ్రియ.

క. అజ్ఞాతవాసమహితన

యాజ్ఞాపనరామభాషణార్పితకార్య

ప్రజ్ఞులను జేసి యనిపె ని

జాజ్ఞాకరణైకశరణు లగువారిఁ దగన్.

123

రా. అజ్ఞాతవాస = తెలియఁబడని యునికిగల, మహితనయా = నీతాదేవికి, జ్ఞాపన = గుఱుతులు చెప్పెడి, రామభాషణములచేత, అర్పిత =

పెట్టబడిన, కార్య ప్రజ్ఞలుగలవారిజేసి, రామునిచేత జెప్పింపవలసినగుఱుతులు చెప్పించి యనుట. నిజాజ్ఞాకరణమే, ఏకశరణ = ముఖ్యాధారముగఁ గలవారిని, తనకు నధీనమైనవారి ననుట అనిపెను.

భా. అజ్ఞాతవాసముదలి మహితమైన, నయ = నీతియొక్క, అజ్ఞాతవాస = ఉపదేశించుటచేత, రామ = మనోహరములైన, భాషణములచేత, అర్పితమైన కార్య ప్రజ్ఞగలవారిజేసి = అందుకుఁ దగినసీతి చెప్పి పరమిచ్చియనుట. వారిఁ = ఆ పాండవులను, అనిపెను.

ఆ. అప్పుడు వారుమహిజనావిధిసీతిఁ
జేయుటకుఁ దన్ను క్తి చేకొని కడు
నుల్లముల నునఁచితోత్సాహు లగుచును
వివిధదిక్పురముల వెదకి చూచి.

129

రా. మహిజను = సీతను, అవిదితస్థితిఁ = మిక్కిలిఁ తెలియబడ్డ స్థితిగలదనిగా, చేయుటకు, సీతయున్నదిక్కు తెలియుటకొఱ కనుట. తల్ = ఆయామునియొక్క, ఉక్తిజేసి, వివిధదిక్పురములఁ = అన్నిదిక్కులపట్టణముల యందును, వెదకి చూచి.

భా. మహిజనులచేత, అవిదిత = తెలియబడని, స్థితిఁ = అజ్ఞాత వాసమును, చేయుటకు, తల్ = ఆయామునియొక్క, ఉక్తిజేసి, వివిధ దిక్పురముల నుల్లముల వెదకిచూచి = విపట్టణమునకుఁ బోదమని యెంచుకొని యనుట. మీఁదటిపద్యములోఁ గుళకము.

క. అతిసత్త్వస్థవిరాటవి
తతనగరచితప్రచారతరు మది కెక్కఁ
ధృతి నరసి రామభార్యను
సతిఁ గానకకాంతిభంగచూతనులీలన్.

130

రా. అతిసత్త్వ = మిక్కిలి జంతువులుగల, స్థవిరాటని = జీర్ణారణ్యములచేత, తత = వ్యాపింపబడిన, నగ = పర్వతములయందు, రచిత = చేయబడిన, ప్రచారతత్ = ప్రచారములు గలవారాటచేత - ఉపచారముగలవారై యునుట. రామభార్య = సీతను, కానక, కాంతిభంగచణ = కాంతిహాని చేతఁ జెలియఁబడిన, “లేనవిత్తశ్చంచుప్పణపా” అని చణప్పిత్యయాంతము. తను = శరీరములయొక్క, లీలచేత, నివర్ణలై యునుట. చనిరని ముందఁ గ్రియ.

భా. అతిసత్త్వస్థ = అత్యంతసాత్త్వికగుణవర్తియైన, విరాట = విరాటరాజుచేత, వితత = విస్తరింపబడిన - పోషింపబడిన దనుట. నగర = మత్స్యపురమందు, చిత = నుపాదింపబడిన, ప్రచారతత్ = ప్రచారము గలవారాటను, తత్పురనివాసము ననుట. మదికెక్క ధృతి నరసి = అక్కడికిఁబోవుదమని నిశ్చయించి యనుట. రాము = ఒప్పెడిదాని, భార్యు = ద్రౌపదిని, నతి = పరిప్రశను, కానకకాంతి = కనకసంబంధమైన కాంతియొక్క, భంగచణ = జయించుటచేతఁ బ్రసిద్ధమైన, తనులీల = దేహవివాసముగలదాని, కనుగొని యని మీఁదటి కన్వయము.

క. పనితామణి సురుశుభగుణఁ

గనుగొని దాసోచితవిధిగరిమము మిగులం

జనలేమః యకట యింకఁ దద

పనిపాలపురస్థితిం బ్రవర్తిలు టెట్టో.

131

రా. పనితామణి = సీతను, కనుగొని, చనలేమ = పోలేముగదా, అంపినచోటఁ గార్యముచేసికొని పోవుట కొలిపిమనవారిధర్మము, తదవనిపాల = ఆరామసుగ్రీవులయొక్క, పురస్థితి = ముందట నిలిచియుండుటచేత, ప్రవర్తిలు టెట్టో.

భా. పనితామణిని, శుభగుణను, ద్రౌపదికి విశేషణములు. కనుగొని, దాస్యోచితవిధిక్ = దాస్యమునకుఁ దగిన వ్యాపారముచేత, గరిమము = శౌరవము, మిగులఁ జనక్ = మిక్కిలిఁబోఁగా, లేమ = ఈద్రౌపది, తదవని పాలపురస్థితిక్ = ఆరాజుపట్టణమున నుండుటచేత, ప్రవర్తిలు బెట్టో.

తే. ఏము పనివార మనుచుఁ దద్భూమిపాలు

కడకు వన మేఁగువార మేకరణి నతని

యుల్లమున కెడయక ప్రవర్తిల్లనేర్తు

మనువిచారంబుచే నాకులాత్తు లగుచు.

132

కెంటికిని సరి.

వ. పదంపడి తమతోఁచినయుత్తరంబులచే నొండొరులచింత డిందుపఱుచుచుం దద్విశాభములు లై చని రప్పుడు. 133

కెంటికిని సరి.

క. మరుదాత్తజముఖ్యులు ధ

ర్శరాజుదెసనరయువారుమగుడక యంతః

కరణములఁ బర్వచింతా

భరములతోఁ జలిపి రగ్రపథగమనంబున్.

134

రా. ధర్శరాజుదెసక్ = దక్షిణపుదిక్కునందు, ఆరయువారు = వెదకెడు వారు, మరుదాత్తజముఖ్యులు = హనుమదాదులు, మగుడక = తిరుగక, కడమ నులభము.

భా. ధర్శరాజుదెస నరయువారు = ఈయన యేగతిఁ బరునిఁ గొల్పెడి నోయని విచారించుచునటు. మరుదాత్తజముఖ్యులు = భీమాదులు, మగుడక = ఉడుగక, పర్వచింతాభరములతో.

క. ఈలైఱఁగునఁ జనునంతటఁ

జేతోవీధి న్నిజార్థసిద్ధ్యనుగూఁసం

పాతిభగోక్తులముద ము

దూభ్రతంబుగవిత లగునపురభిఖ్యలతోన్.

135

రా. సుసానియనుపక్షియొక్క, అభిఖ్యలతోన్ = కాంతులతోడ.

భా. అర్థసిద్ధి కనుగుణ మానట్లుగా, సుపాతి = సుచంపుచున్న, గమనముచేత, శని నమునిచ్చుచున్నవసుధ. భగ = కత్తులయొక్క, పడమ సులభము.

వ. ముందరికిం బొచ్చని

136

క. వారలు గనుగొని రత్నం

స్తార విభ్రతమహస్వర జఘాని లవణాం

భోరాని గామగుహ

దారతచే మించునచయముగలదానిన్.

137

రా. అతినిస్తారమచేత విభ్రతమలయున, మహస్వరాజఃమీనశ్రేష్ఠములయిన తిమితిమింగిలాడులకు, భానిన్ = స్థానమైనదాని, కాళిమగుణ = వైల్యగుణముయొక్క, ఉదారతచే, మించు = మించెడి, పనచయము = ఉదకసమూహము. కలదాని, లవణాంభోరానిని గనుగొనిరి.

భా. వారలు = ధర్మాదులు. విస్తారముచేత నద్భుతమైనదాని, కాళిమగుణోదారత్వముచేత, లవణాంభోరానిని, మించు = జయించెడి, పనచయము = తోటలు, కలదాని, సముద్రమువలెనే నల్లవైయన్నతోపులుగలదాని మత్స్యరాజధానిని గనుగొనిరి.

వ. అంత.

138

ఉ ఆవనరాశి దాటి తగునట్టి కమంబున విశ్వవిద్విష
ద్రావణపాలితం బగుపురంబు జనాంతరద్వమస్వతే

జోవిభవాభిగుప్తిమయిజోచ్చి మరుత్తనయుండు తద్విభుం
డేవత లేక యుండఁ బ్రజనేలు తెఱంగున కాత్మ మెచ్చు
చున్. 139

రా. అవసరాశీఁ = సముద్రమును, దాటి, విశ్వవిద్విషల్ = సకల
లోకములకు శత్రువైన, రావణనిచేత, పాలితంబగుపురంబు = లంకను,
మరుత్తనయుండు = హనుమంతుడు, చొచ్చి, కడమ సరి. ముందరి
పద్యములతోఁ గుళకము.

భా. ఆ, వసరాశీఁ = వసరమూహమును, దాటి, తగనట్టిక్రమంబు,
నీఁ = వేషాంతరములచే ననుట, విశ్వవిద్విషల్ = సమస్తశత్రువులయొక్క.
రావణ = పాణి, ద్రోలుటచేత, పాలితంబగుపురంబు = విరాటనగరమును,
జనాంతరదుర్దమ = అన్యజనులకు భేదింపరాని, స్వలేజోవిభవములయొక్క,
అభిగుప్తిమయిన్ = గోచనముచేత, చొచ్చి = ప్రవేశించి, మరుత్తునియొక్క
నయమువంటి నయముగలవాఁడు, తల్ = ఆ నగరముయొక్క, విభుండు,
కడమ సులభము. ఆశ్రయించి రని ముందరిపద్యములతోఁ గ్రియ.

సీ. అతనిలీలాద్భుతరతి రాజనీతిశా

స్త్రప్రసంగాదులు సలుపునెడలు

నభిమతభక్ష్యభోజ్యావిపాకవిశేష

చణసూదకర్తప్రసక్తియెడలు

శుద్ధాంతకన్యల సురుచినాట్యశి

క్షణవినోదంబులు జరుపు నెడలు

గాంధర్వగతిశిక్ష గావించు నెడలు న

త్యంతమాహాత్మకాదివిధులఁ

తే. గ్రాలు నెడలును గ్రమమునఁ గాంచి తత్త

ద్వగతి నాశ్రయించి రయంబుమీఱ

రాఘవ—19

నవనిజాతను నైపుణీవిస్మృతి మెఱసి

పరు లెఱుంగకుండ నేగురు భవ్యధృతిని.

140

రా. అతని = రావణునియొక్క, రతిరాజనీతిశాస్త్ర = శృంగారశాస్త్రముల యొక్క, ప్రసంగాదులఁ జలుపు నెడలను, గాంధర్వగతి = సంగీతవిద్యయొక్క, శిక్ష = అభ్యాసమును, అత్యంతము, ఆహార, క్షణాది = ఉత్సవాది, తత్తద్వర్తమైన, గతి = ప్రకారముచేత, కాంచి = చూచి, రయంబుమీఱి, అపనిజాతను = సీతను, ఆశ్రయించి = ఉద్దేశించి, పరులెఱుంగకుండనే, గురుభవ్యధృతిని, చరియించునని మీఁదిపద్యమున కన్వయము కడను సులభము.

భా. అతని = విరాటునియొక్క, లీలాద్యుత్తమంబైన, రతి = ప్రీతి యొక్కయు, రాజనీతిశాస్త్రములయొక్కయు, ప్రసంగాదులను జలుపు నెడలను, ధర్మరాజును, సూదర్శ = పాకప్రయోజనముయొక్క ప్రసక్తియెడలు = సమయములను, భీముఁడును, “సూదామౌదని కాగుణాః” అని అ. నాట్యకశిక్షణ వినోదంబులు జరుపు నెడలను, అర్జునుఁడును, గాంధర్వగతిశిక్ష = శిక్షసంబంధ మైన గమనశిక్షను, కాంచించు నెడలను, నకులుఁడును, “వాజివాహార్వగంధర్వ హయనైంధవసప్తయః” అని అ. అత్యంత, మాహా = అపులయొక్క, “గౌరు సామాహాచశృంగిణీ” అని అ. రక్షణాదివిధులఁ గ్రాలు నెడలను, సహదేవుఁడును, క్రమమునఁగాంచి, తత్తద్వర్తగతి = అందుకందుఁ దగినరూపవర్తనలచేత, అయంబుమీఱి = భాగ్యవశమున నన్నియు నిచ్చుచుకూలమాచుచుండఁగా ననుట. నవమైన, నిజ = స్వకీయమైన, అతను = అనల్పమునైన, నైపుణీ = నేర్పుయొక్క, వివృతి = విశేషగోపనముచేత, మెఱసి, పరులెఱుంగకుండ, ఏగురు = అయిదుగురును, ఆశ్రయించిరి.

క. అంతట దద్రామన్యపతి

కాంతాసందర్శనాభికాంతౌసహిత

స్వాంతతః దరియించుచు శు

ద్ధాంతశ్రీ డావనస్థ యగుతద్దేవిన్.

141

రా. అంతట, త గ్రామనృపతికాంతా = సీతయొక్క, ౬డమ సరి.

భా. అంతట, త ద్రామ = ద్రౌపది, నృపతికాంతా = సుధేష్ఠయొక్క, ౪డమ సులభము.

క. చేరి పొడగాంచి యాయమ

చేరిక నతిగూఢతను భజించి వసించెన్

నైరంధ్రీ భావమున ద

దారూఢప్రీతి మొగము దగఁ గై నేయన్.

142

రా. చేరి పొడగాంచి, ఆయమ = సీతయొక్క, చేరికను, నైరంధ్రీ భావమున = నైరంధ్రీయొక్కరిచేత-నైరంధ్రీభావనలచేతననుట. తదా = అప్పుడు, రూఢ = మొలిచిన, ప్రీతి = సంతోషము, మొగముదగఁగై నేయన్ = సీతాసంపర్శమువల్లనైన వెనుక ముఖమునకు శ్చూకారము జేగాననుట.

భా. నైరంధ్రీస్వము, మొగముదగఁగై నేయన్ = లిలకాదులు పెట్టు నట్టుగా, ఆయమ = సుధేష్ఠయొక్క, చేరికను వసించెను

శా. పారేమాయవిజృంభమాణపరమబ్రహ్మత్వ మధ్యేహృద

జ్జ్వరాధ్యామలదివ్యమంగళనిజాంగాజ స్రసాహృత్క్రియా

ధౌరంధర్యమహత్త్వపాత్రితగుణాధగకారితాప్తాంగయో

గారూఢిప్రథమార మౌనిజరభాగ్యశ్రీసముజ్జృంభణా. 143

పారేమాయ = మాయనతిక్రమించినతర్వాత, “పారేమధ్యేషస్థానా” అని షష్ఠీసమాసము. విజృంభమాణ = ప్రకాశించుచున్న, పరమబ్రహ్మత్వ = నిర్గుణబ్రహ్మస్వరూపమైనవాడా, మధ్యేహృదజ్జ్వ = హృత్పద్మమధ్యమందు, ఆరాధ్య = భజింపదగిన, అమల = స్వచ్ఛమైన, దివ్యమంగళ = దివ్యగుణ

స్వరూపమైన, నితాంగ = నిజస్వరూపముయొక్క, అజస్రసాక్షాత్కృత్యా = నిత్యసాక్షాత్కారముయొక్క, ధారంధర్య = వహించెడుచాతుర్యముచేతనైన, మహత్త్వ = మహిమకు, పాత్రిత = పాత్రముగాఁ జేయఁబడినవారై, గుణాధికారితా = త్రిగుణములను దిరస్కరించెడువారౌటచేత, అష్టాంగయోగ = సాంఖ్యయోగమందుఁగల, ఆరూఢి = అతిపరివయముచేత, ప్రథమాన = ప్రసిద్ధుడైన, మానిజన = మునీశ్వరులయొక్క, భాగ్యశ్రీ = అపృష్టతిశయమును, సముజ్జృంభణా = ప్రకాశింపఁజేసెనువాఁడా!

క. ఆధునికసాధునికరస

మాధిదురారాధితామహత్తరవార్తా

రోధార్థవిహితమచ్చి

తాధిగమా పెద్దవేంకటాధిపసుగమా.

144

ఆధునిక = ఇప్పుటివారైన, సాధు = సజ్జనులయొక్క, నికర = సమూహమునకు, సమాధి = యోగనిష్ఠచేతను, దురారాధితా = ఆరాధింపఁజక్యముగానివాఁడౌటయనెడి, మహత్తరవార్తా = అధికతరమైన ప్రసంగములయొక్క, రోధార్థ = నిరాకరణనిమిత్తమై, విహిత = చేయఁబడిన, మచ్చితాధిగమా = నాదుహృదయసంగతిగలవాఁడా! నావంటివానికిఁ బ్రసన్నమైనాస్వామిని సకలమైనవానికిని బ్రసన్నుండవోదువు గనుక నిన్ను నారాధింప శక్యముగా దనువాక్యము సిద్ధాంతము గాదు, అటు గనుక నే, పెద్దవేంకటాధిప = పెదవేంకటాద్రి చేత, సుగమా = లెస్సగాఁ జెలియఁబడినవాఁడా!

మత్త. భూధరాధిప కన్యకామణి పుణ్యపాదపయోజలా

తైధితారుణ గైరికద్యుతిహేమమహాట విహారలీ

లాధికాదర సాధుసాధిత హైమవత్ససురంజనా

రాధితస్తర మోచితాత్మ పురాతనాప కృత్స్నతీ.

145

గద్యము. ఇది నిఖిలసూరిలో కాంగీకారతరంగితకవిత్వవైభవ
పింగళియమరనార్యతనూభవ సౌజన్య జేయసూరయనామ
ధేయప్రణీతం బైన రాఘవపాండవీయమునందుఁ దృతీయా
శ్వాసము.

భూధరాధిపఁ=హిమవంతునియొక్క, కన్యకామణి=కుమారియైన పార్వతి
యొక్క, పుణ్యఁ=పవిత్రములైన, పాదపయోజఁ=పాదపద్మములందున్న, లాఠా=
లత్తుకచేత, నిధిత = వృద్ధిపొందఁబడిన, అరుణములైన గైరికద్యుతి =
జేగురులకాంతిగల, హేమకూటపర్వతమందగు, విహారీలా = క్రీడావిలాస
మందు, అధికాదరఁమిక్కిలియు నాదరముగలవాడా! సాధు=చతురుఘల
చేత, సాధిత = వశముగాఁ జేసికొనఁబడినవాడా! హైమవతీ = గౌరియొక్క,
అనురంజన = ప్రేమపురస్కరముగా నడుగుకొనుటచేత, ఆరాధిత = ప్రార్థింపఁ
బడినవాడవై, స్వరఁ=మన్వభునినిమిత్తమై, మోచిత = విడిపింపఁబడిన, ఆత్మ =
తన నిమిత్తమైన, పురాతన = పూర్వకృతమైన, అపకృతి = అపకారము
యొక్క, స్మృతీ = స్మరణగలవాడా! పార్వతీ ప్రార్థనవలన మన్వభునిఁ
దిరుగఁబ్రతికించినవా డనుట.

గద్యము. ఇది శ్రీమన్మదనగోపాలకృపాకటాక్షసంప్రాప్తసారసార
స్వత సంపదానందనందవరకులక్షీరపారావారరాకాసుధా
ధామ ముద్దరాజ గణపయామాత్య పెదరామధీమణిప్రద
ర్శితం బైన రాఘవపాండవీయాదర్శంబునందుఁ దృతీయా
శ్వాసము.

శ్రీ రస్తు

రాఘవపాండవీయము

చతుర్థాశ్వాసము

రుచిరతుంగభద్రా

తీరాస్పద యాకువీటితిష్ఠాగ్రతనూ

జారాధితనిత్యదయాం

కూర విరూపాక్ష హేమకూటాధ్యక్షా!

1

వ. అవధరింపు మక్కాలంబున.

2

క) తనయేలికసానికడకు

దనరుఘునై శ్వర్యరక్షితదనుజాఁ డఘవ

ర్తనుఁ డేతెంచిన నప్పా

వని పతిహితవృత్తి నడఁగి వర్తిలె మిగులన్.

3

రా. తనయేలికసానికడకు = సీతవద్దకి, ఘనై శ్వర్యముచేత, రక్షిత = రక్షింపఁబడిన, దనుజాడు = రాక్షసులు గలవాడు, అఘవర్తనుడు = పాపకర్తుఁడైన రావణుడు, ఏతెంచిన = రాగా, పావని = పవనపుత్రుఁడైన హనుమంతుడు, పతిహితవృత్తి నడఁగి వర్తిలెను - పతిహితవృత్తియైనవానికిఁ దద్భార్యచిత్తకృద్గిని శోధించెడుచోట నణఁగియుండుట ధర్మమేగనుక, రావణుని

యొక్కయు, నాసీతయొక్కయు సంభాషణప్రకారము వినఁగోరి యెఱింగించు శాసక యుండె ననుట.

భా. ఖనైశ్వర్యమును, రక్షి = రక్షించెడువాఁడు, తదనుజుఁడు = నుభేష్ఠతమ్ముడయిన కీచకుఁడు, ఏతెంచినన్, అప్పావని = ద్రౌపది, మిగుల నడఁగివర్తిలెన్ = అణఁకువతో నుండెను.

రెంటికి సరి.

వ. అప్పుడు.

4

చ. అతనుఁడు తత్సతిద్యుతిసహాయత నెంతయుఁ గ్రొవ్వి యవ్విని
ర్జితరిపు నింద్రజిద్గురువిజృంభితవైభవు దేహసారత
ర్జితశతకోటిసింహబలు సిగ్గు నెడం గడుఁ గాసి నేసె నన్.
దృఢతముగదా యెసంగునెడఁ బొల్లగు నెవ్వరియెట్టిపెంపులు

రా. అతనుఁడు=వన్నఁగుఁడు, దేహసారముచేత, తర్జిత = జయింపఁ బడిన, శతకోటి సింహములయొక్క బలముగలవాని, ఇంద్రజిద్గురున్ = రావణుని, గాసిచేసెను.

భా. ఇంద్రుని, జిత్ = గెలిచిన, గురు=ఆధికమానట్టుగా, విజృంభిత= విప్రరించిన, వైభవముగలవాని, దేహసారతర్జితమైన, శతకోటిన్ = వజ్రాయుధముగలవాని, సింహబలున్=కీచకుని, గాసిచేసెను, ఈపద్యమునం దర్థాంతరన్యాసము.

సీ. అట్లనంగుఁడు నొంప నద్వరాత్తుండు పా
తివ్రత్యనిధి నాసతీలలామ
ననుచితోక్తులు పెక్కులాడి యల్లించియు
దీని నెఱుఁగ సాధించి నాదు
ప్రాణంబు రక్షింపుఁ డని దూతకల స్వస
న్యానగాంభీర్యహీనత నెఱఁగుచుఁ

దా వెండియును జెప్పఁ దగునట్టిసద్బుద్ధు
లప్పనివారించి చెప్పవెఱచి

లే. తనకు ననుకూల మయినచందంబు నడపె

దెచ్చు పెరిగెడంతమకంబుపేర్కె దాన
యాకే బలుమాటలు జేరి పేదఱపు లఱచి
యును మనోజవికారవర్తనలు సలిపె.

6

రా. అట్లనంగుడు, అద్దురాత్తుండు = రావణుడు, ఆసలీలలామణ్ =
సీతను, దూరికలను, సన్నాన = అభిమానముయొక్కయు, గాంభీర్య = గాంభీర్య
గుణముయొక్కయు, హీనతచేత, ఎరంగుచు ననుట. సద్బుద్ధులు=మంచిబుద్ధు
లను, అప్పని = ఆ ప్రయోజనమును, మనోజవికారవర్తనలు సలిపెను.

భా. అట్లనంగుడు. అద్దురాత్తుండు=కీచకుడు, పాలిప్రత్యనిధిక్ =
ద్రౌపదిని, దీనినెట్లైన, సాధించి = చేకూర్చి, నాదుప్రాణంబు రక్షింపుడని,
ప్రాణశబ్దమునకు-ప్ర. ఉపసర్గము గనుక యతికి నత్వమేచెల్లెను, దూరికలను,
స్వస్థ్ = అక్కయైన సుధేష్టును, “భగినీస్వస్థా” అని అ. సద్బుద్ధులు=మంచి
బుద్ధులను, అప్ప=అక్క, ఆకె=అయనును, వికారవర్తనలు సలిపెను.

వ. అప్పు డప్పటి ప్రతాపిలకంబు.

7

సీ. ఓరిమాఢాత్త దుశ్చారిత్ర నీత్రుల్లు

టయ కాని బుద్ధి నేమియు నెఱుగవు

బ్రతికెడుచందంబు భావింప వేవురు

నాకీశు లైన గంధర్వవరులు

చర్చింప బహులక్షతసంఖ్య లైనరా

క్షుసయక్షములు లెన్నికకు మిగిలిన

మన్నాభదోర్భలాభ్యున్నతి నడగక
మించ జాలగు నిగ్రహించిరేని

తే. దత్పరాక్రమ మిదే నీమదంబు నడవ
నున్నయది నీకు మననాస యుండెనేని
శరణు చొరుము తదంస్త్రిమహామరసములకు
దడయ కిపు డిట్లు కృత మైన తప్పు గావ.

8

రా. ఓరిమూఢాత్మ, బ్రతికెడుచందంబు, భావిపక్ష = విచారించుకొను
టకు, ఎఱుంగ వని క్రిందటి కన్వయము. వేపురు = వేలసంఖ్యలైన, నాకీశు
లైనకొ = జేపేంద్రు లైనగాని.

భా. బ్రతికెడుచందంబు భావిపవు, వీపురు = అయిదుగురు, నాకు,
ఈశులైన గంధర్వవరులు, కడమ యేకార్థము సులభము.

వ. అచుమాటలు విని వాఁ డనాదరదుర్విలాసంబున వెడనవ్వు
నివ్వటిల్ల నవ్వరవర్ణిం గనుంగొని.

9

కెంటికి సరి.

ఉ. బేలవు గావె నీవు వెఱపించెదు వీరినివారిఁబోలె న
న్నోలలితాంగి నాకు నిలనోపరు రుద్రముఖానిలామర
ల్సాలుఁ గుయుక్తు బిందులఁ దలంకఁ దలంకెదఁ గాని తావక
భూలతికాధనుస్సురదపూర్వవిజృంభణమన్తధోద్ధతిన్.

కెంటికి సరి.

చ. విను మిఁకఁ బెక్కు లేల యలివేణి నిజంబుగ నీకృపావలొ
కన మిపు డబ్బకున్న రతికాంతునిచే నిమిషంబు నిల్వనో
ప నని రసోద్ధతి బలుకఁ బావని యాసతి వాఁడు బల్కిబ

ట్టునో యనుశంక యప్పుడు గడుం బొడమం దనయాత్మలో
పలన్. 11

రా. వినుము. చలుకకో, పావని = పవనపుత్త్రుడైన హనుమంతుడు,
అసలికొ = అసీతను, బల్లిబట్టునో యనుశంక, తనయాత్మలోపలకొ, అను
కొనెడుమాట.

భా. వినుము. అలివేణి = ఓ ద్రౌపదీ! చలుకకో = చలుకగా, పావని =
చదిత్రురాలయిన, అసలికొ = అద్రౌపది, వాడు = కీచకుడు, బల్లిచట్టుననుశంక
పొడమ, తనయాత్మలోపలను, ముందరిపద్యమున కన్వయము.

క. తతభీమభుజబలంబున

నితనిమదం బడచకున్న నెంతయు విపరీ

తత వచ్చు దప్ప దిపుడను

మతి బూని మరల్చె దమిత మన్యుత్సరతన్. 12

రా. భీమ = భయంకరమైన, అను = అనెడి, మతిని:బూని, దమిత
మన్యుత్సరతన్ = అణచబడిన రోహిణిశయముగలవాడొటచేత, మరల్చెన్ =
అకలంపును ద్రిష్టకొనియెను.

భా. భీమ = భీమునియొక్క, భుజబలంబున, అనుమలికొ = అంగీకార
మును, పూని, మితమైన, మన్యుత్సరతన్ = శోపముగలదాననొటచేత,
మరల్చెన్ = గీచకుని దిరుగనంపెదను, ఇప్పుడంగీకరించి భీమునిచేత సంహ
రింపించెద ననుట.

క. అనివార్యమాణరోషం

బున నవనిజయుక్తిధార్మ్యము దల్పిరగ న

వృససిజవశు ఖలు మగుడిం

చీ నితాంతము నడలె నతని చేతకు నంతన్.

రా. అనివార్యమాణః=నివారించశక్యముగాని, రోషంబుచేత, అపనిజ =
సీత, కడమ సరి. రావణుని దిట్టిభ్రాతృసే ననుట.

భా. అని = ఈలాగు ద్రౌపదిమనస్సులోనగుచున్నది, వార్యమాణ
రోషంబునకే = కోపమణచుచును, నవ = నూతనమైన, యుక్తిధార్మ్యము =
మాటలదిట్టతనము, తల్లిర్పఁగాక, వనసిజవశుకే = మన్మథవశుడైనవాని,
మగుడించి, అతనిచేతకు, అడలెకే = విచారపడెను.

ఆ. సూపకారవృత్తి దీపింప మారుతి

యున్న వాసమూర్తి జెన్నుచొరుగు

నగ్గుణాభిరామ డగ్గటి తద్దర్శ

నము యధోచితవిధి నమరఁ జేసి.

14

రా. సు = లెస్సైన, ఉపకారవృత్తి = ఉపకారవర్తనము, దీపింపకే =
ప్రకాశించునట్లుగా, మారుతియొకే = హుమంతుఁడును, నవమైన, అసమ =
అధికమైన, అర్థికే = పీడచేత, “అగ్నిపీడాధయఃకోట్యోకి” అని అ. చెప్పు
చొరుగు = భిన్నురాలైన, అగ్గుణాభిరామకే = సీతను, తద్దర్శనముచేసి.

భా. సూపకారవృత్తి = మంటలవానిరీతి, మారుతియన్న = భిముఁ
డుండెడి, వాసముగృహమును, గుణాభిరామ=ద్రౌపది, డగ్గటి తద్దర్శనమును.
వ. నిజవృత్తం బెల్ల నెఱింగించి తనరాకచంపంబు వివరించి యి
ట్లనియె.

15.

శా. కల్యాణీభవదీశ్వరాజ్ఞమహిమం గల్గెన్ని రాఘటబా
హుశ్యాత్కృత్యధృతజంతుఘోరవనవాసోదన్వదుల్లంఘనా
కల్యాణాలిశయంబు నాకుఁ దుద వాక్సంకోచనం బేల ని
స్తుల్యత్వద్వరశక్తి గల్గ మన కెందు న్లే వసాధ్యార్థముల్.

రా. కల్యాణీ-సంబుద్ధి. భవదీశ్వర - నీవతియైన రామునియొక్క, ఆజ్ఞ మహిమచేత, నిరాఘాట = తడలేని, బాహుళ్యముచేత నత్యుద్ధతములైన, జుతువులచేత ఘోరమైన, వన = ఉదకమునకు. “జీవనంభవనంవన” మ్మని అ. వాన = స్థానమైన, ఉదస్వల్ = సముద్రముయొక్క, ఉల్లంఘనా=దాటుట యనెడి, కల్యాణ=శుభముయొక్క, అతిశయంబు నాకు, కల్గెనని యన్వయము. త్వద్వర = నీకు బ్రియుండైన రామునియొక్క, కడమ సరి.

భా. కల్యాణీభవత్ = శుభమవుచున్నట్టి, వనవాసమనెడి, ఉదస్వల్ = సముద్రముయొక్క, దాటుటయనెడి, కల్యాణాతిశయంబు, కల్గెనని క్రిందటి కన్వయము, నాకు వాక్కుతోచనంచేల, త్వత్ = నీయొక్క, వర = శ్రేష్ఠమైన, శక్తి = సామర్థ్యము, ల్లక్, అసాధ్య = సాధించకవ్యముగాని, అర్థముల్ = బ్రయోజనములు, లేవు.

క. అతిశీఘ్రమై తెగఁజూడుము

హతగుణు నీద్రోహి నోర్పు నదియే యకటా !

యతివ భవత్ప్రియబాహు

ధరిమిరహంకాగు లై నదస్యులచేతల్.

17

రా. హతగుణుక్ = చెడ్డగుణముగలవాని, ఈద్రోహిక్ = రావణుని, తెగఁజూడుము = చావంజూడుము, అతివ - సంబుద్ధి, భవత్ప్రియునియొక్క, బాహుధృతి=భుజబలము, దస్యుల=శత్రువులయొక్క, చేతలు = దుశ్చేష్టలను ఓర్చునదియే.

భా. ఈవద్వచనంబును ద్రౌపది భీమునితో ననెడుమాట, ఈద్రోహిక్ = కీచకుని, తెగఁజూడుము=సంహరింపుము, భవత్ప్రియ=నీప్రియురాలైన, అతివ, బాహుధృతిచేత దురహంకారులైన, కడమ సరి.

సీ. ఇదియొందు నావల్కు మది జేర్చు మాత్త బ

లఖ్యాతిసంపద ల్దనర వచ్చి

దృఢదర్ప సీద్రోహిఁ దెగటార్పు సీవార్త

వినఁబడినప్పుడ మనవిభుండు

మనతోడఁగూడఁ గ్రన్థులు నగణ్యమహావ

సీరాజ్యసౌఖ్యసంచారములకుఁ

జనుట ధృవం బిది సమయంబు గావున

సీ వంతవట్టును నెవ్వనమున

ఆ. మఱువ కోయవార్యమానసతీవ్రతా

ధిక్య మేర మీలు తెగువ కిపుడు

సారకతురుమవలయుఁ జుమ్ములోలోన న

త్యంతమమ్యుసంభ్రమాశయము.

18.

రా. మనవిభుండు=రాముఁడు, ఈవార్త = సీరిక్కడనుండెడువార్త;
వినఁబడినప్పుడ, ఆత్మ=తనయొక్క, బల=సేవలయొక్క, ఖ్యాతిసంపదలుతనర
వచ్చి, ఈద్రోహిఁ=రావణుని, తెగటార్పు=అనియన్వయము. అవసీరాజ్యము
యొక్క, సౌఖ్యసంచారములకు, సమయంబుగావున, పదునాలుగేండ్లుకావచ్చె-
గనుక, మఱవక, ఓ, అవార్యమైనమానసమును, సతీవ్రత = పాతివ్రత్యము
యొక్క, ఆధిక్యముగలదానా! మేరమీలుతెగువకు = మరణసాహసమున
కనుట. చొరక, మమ్యు=కోకరోషములయొక్క, “మమ్యురైన్యేకతౌక్రధి”
అని ఆ. సంభ్రమ = తీవ్రతయొక్క, “సమాసంవేసంభ్రమా” అని ఆ.
అతిశయము=ఆధిక్యమును, లోలోనఁ దురుమవలయునని యన్వయము.

భా. ఆత్మ=సీయొక్క, బలముచేతనైన, ఖ్యాతిసంపదల్ = ఆధికప్రసి-
దులు, తనరక=ప్రకాశముకాఁగా, ఈద్రోహిఁ=కీచకుని, తెగటార్పు=సంహ-
రించునట్టి సీయొక్కవార్తవినఁబడినప్పుడ, మనవిభుండు=ధర్మరాజు, మాహా=
ఘనములైన, వసీరాజీ=వనపంతులయందగు, అసౌఖ్య = సౌఖ్యరహితమయిన,

సంచారములకు: జనుట ధృవంబు, ఇదిసమయంబుగావునకొ = మనముచేసికొన్న కట్టడ యిది గనుక, మఱువక = ఎచ్చరికదప్పుక, ఓయవార్యమానసతీవ్రతాధిక్య-సంబుద్ధి వారించకకృముగాని మానసమందలి తీవ్రతయొక్కచూధిక్యము గలవాడ, లోలోనకొ = రహస్యముగా, అస్య = సింహబలునియొక్క, సంభ్రమాతిశయమును దునుమలయంజాము.

ఆ. తగదు మిగుల నిచట దడయంగ సంకేతి

తం బగుసమయంబు దప్పకుండ

నే దిరిగి యరిగెన నీవు నావెంబడి

నడువవలయుం దాల్చి సడలనీక.

19

రా. తగదు, సంకేతితంబగుసమయంబు = రాముడు మితినైట్టిన సమయము, తప్పకుండదిరిగి నే సరిగెదను. నీవు, అవెంబడి = నేజెప్పినప్రకారమునఁ దెగవకు జోరకయిండు. తాల్చి సడలనీక నడువవలయును.

భా. తగదు, సంకేతితంబగు = వచ్చెదననివానితో జెప్పిన, సమయంబు = వేళ, తప్పకుండ, నీవు, తాల్చి సడలనీక కోపములేక = కోపముగలిగినను నారోషమున విజృంభించి పరాక్రమముజూపి బయలుపడుదువుగనుక, నావెంబడి = నావెంట, నడువవలయుం = రావలెను.

ఆ. అని పలికి భవద్వరాత్తగు నామాట

యొప్పుగుట కొక గుఱు తొసగు మనియె

నిచ్చె దత్పలి ప్రహిత మైననమ్మిక

యుంగరంబు సతికి నుబ్బు మెఱయ.

20

రా. అనిపలికి, భవద్వర = నీపలియైనరామునియొక్క, అత్తకు = మనమునకు, నామాట = నేజెప్పినమాట, ఒప్పుగుటకు = నమ్మికయగుటకు, ఒకగుఱుతునొసగు మనియెను, తత్పలి = అనీతాపలిచేత, ప్రహితమైన = అండుబడిన,

నమ్మిక = నమ్మకముగొఱుకైన, ఉంగరంబు = ముద్రికను, సలికి = సీతకు, ఇచ్చెను. అనియెను, ఇచ్చెను, అనురెండుక్రియలకును హనుమంతుడే కర్త.

భా. అని పలికి, భవత్ = నీయొక్క, వరమైనయాత్మకు, నామాట యొప్పుగుటకు = నే జెప్పినమాట సమ్యతియగునందులకు, ఒక, గుఱుతోనగు మనియె = అడయాలము నిమిదియెను, తత్పలి = ఆభీమునిచేత, ప్రహితమైన = ఇవ్వబడిన, నమ్మికయె = నమ్మకమును, కరంబు = మిక్కిలియు, సలికి = ద్రౌపదికి, ఉబ్బు = సంతోషమును, మెఱయగా, ఇచ్చెనని క్రిందటికన్వయము. గుఱుతిమ్మని ద్రౌపదియడిగినను భీముఁ డిచ్చిననమ్మిక ద్రౌపదికి సంతోషముచేసెనుట.

క. అనిలజౌ డధికతమస్థితి

నొనరెడితమి రామదూఃఖ ముడుపుటకు నయం

బునఁ దత్సతీశిరోమణి

గోని చనఁగనియమితదర్పగురుసంభ్రముండై .

21

రా. అనిలజౌడు = హనుమంతుడు. అధికతమ = మిక్కిలి యధికమైన, స్థితి = మర్యాదచేత, “మర్యాదాధారణాస్థితీ” అని అ. ఒనరెడి, తమి = వేడుక చేత, రామునియొక్క దుఃఖముడుపుటకు, తత్సతీ = ఆసీతయొక్క, శిరోమణినిగొని, చనఁగని = పోవువాడై, అమితమైన, దర్ప = గర్వముచేత, గురు = ఘనమైన, సంభ్రమముగలవాడై, అరిగెనని మీఁదటిపద్యమునఁ గ్రియ.

భా. అనిలజౌడు = భీముడు, అధికమైన, తమి = అంధకారముయొక్క, స్థితి = నిలుకడచేత, తమి = రాత్రియందు, “రజనీయామినీతమి” అని అ. రామ = ద్రౌపదియొక్క, తత్సతీశిరోమణి = ఆపవిత్రతారత్నమైన ద్రౌపదిని, నియమిత = అణచబడిన, కడమ సరి.

క. పోరికిఁ దివిరి యరిగె బ

ల్బీరముచే వనవిఘాతలీల నెఱపుచున్

ధీరత దనరంగ లంకా

ద్వారగతుం డగుచు జేర్చె వైరివధరతిన్.

22

రా. బల్లీరముచే, వనవిఘాతలీల = అశోకవనభంగ క్రియను, నెఱపుచు. తనరంగ, లంకా = లంకయొక్క, ద్వారమును, గతుండగుచున్ = పొందినవాడై, కడమ సరి.

భా. బల్లీరముచేవత్ = అహంకారసారమును, ఆవిఘాతలీలనెఱపుచును, కలంక = అపవాదమునకు, అద్వార = ప్రవేశహేతువుగాని, గతుండు = గమనము గలవాడు, అగుచున్, గూఢగమనముడై యనుట, అపవాదమునఁగా, భీమునిచేతఁ బొందవులకుఁ దిరుగ వనవాసప్రాప్తియనెడి యపవాదము. అది ప్రకాశగమనమైన వచ్చుచు. వైరివధముదగు, రతిని = వేడుకను, పేర్చెన్ = పెంచెను. వ. అంత.

23

ఉత్సాహ. తమముచే నొకించుకఁగూనుదలము గానమి న్నితాం
తము నిజాంగనాశనఫలదర్పకోవ్యక్త్యసం
భ్రమముతోడఁ దన్నుఁ జెనకఁ బరఁగుసింహబలులను.
త్సనురమతులలీల మెఱయఁ జంపె జిత్రవధరతిన్.

రా. తమముచేత్ = అజ్ఞానముచేత, తలము గానమిన్ = స్వరూపమును, దెలియమిచేత, నిజాంగ = తమశరీరములయొక్క, నాశనము ఫలముగాఁగల, దర్ప = గర్వముచేతను, కోపముచేతను, క్లృప్త = చేయఁబడిన, సంభ్రమము. తోడన్ = సంభ్రమముగలవారై, చెనకఁబరఁగు, సింహబలులన్ = సింహములయొక్క బలమువంటి బలముగలవారిని, సత్సనురమతులన్ = లెస్సయధమందుల ముద్దిగలవారైన రాక్షసులను, చంపెను.

భా. తమముచేత్ = చీకటిచేత, తలముగానమిన్ = స్త్రీపురుషుల స్వరూపముగానరాకుండుటచేత, “అధస్సర్వరూపయోరస్త్రీతలంస్యా”త్తని అ.

నిజాంగనా = ద్రౌపదియందలి, ఆశను = అపేక్షచేత, ఫల = నిష్ఫలమైన, దర్శనోప
 క్లప్తామన్నభకృతమైన, సంభ్రమముతోడకో = అధికభ్రమతోడఁగూడి, తన్నుఁ
 జేనకఁబరఁగు సింహబలుని, లసత్సమరము, అతులీలచేత మెఱియ, చంపెను.

వ. తదనంతరంబ మఱియును.

25

ఆ. శక్తిమత్త దనుజసంఘ మతొంత మై
 పాలిసె బవనపుత్రుభుజబలమున
 సతనికాంతకాగ్రహప్రేరణంబుచే
 గరము కీడొనర్చు కడఁకఁజేసి.

26

రా. శక్తి = బలిమిచేత, మత్త = మదించిన, దనుజ = రాక్షసులయొక్క, సంఘము = సమూహము, అతొంతమై = అతడుమారుఁడు కడఁకఁగల్గదై, పవన
 పుత్రు = హనుమంతునియొక్క, భుజబలమునకో = భరాత్మమముచేత, పాలి
 సెకో = నొచ్చిపోయెను, అక్షుమారసహితముగానొచ్చెనచుట, అంతక = యముని
 సంబంధమైన, ఆగ్రహముయొక్క, ప్రేరణంబుచేకో = యమప్రేరణచేత,
 అతనికో = ఆ హనుమంతుని, కీడొనర్చుకడఁకఁజేసి = కీడుచేసిన నను
 యత్నము నడపుటచేత, పాలిసె నని యన్వయము.

భా. శక్తిమత్ = బలిమిగల. తదనుజసంఘము = కీచకు సచుజసమూ
 హము, అతొంతమై = ఓర్పులేనిదై, అతనికాంతకా = భీమునిస్త్రీయైన ద్రౌపదికి,
 కీడుచేసి, పవనపుత్రుభుజబలమునకో = భీమునిబలముచేత, పాలిసెను.

తే. విబుధకంటకకీచకవిపినమునకు

దావవహ్నిగా నాత్మప్రతాపమహిమ
 నెఱిపె వాయుజుఁ డన్యుల కెఱుకపడక
 యుండ లోలోనఁ బొగడె బుధోత్కరంబు.
 రాఘవ—20

27

రా. విబుధకంటక = రాక్షసుల నెడి, కీచకవిసమునకుఁ = వెదురుటదవులకు. “వేణువః కీచకాస్తే స్యు ర్భేస్త్వనంత్యనిగోధతాః” అని అ. దావ పక్షిగా వాయుజుఁడు ప్రతాపమహిమను నెఱపెను, బుధోత్కరంబు = దేవ సమూహమును, “జ్ఞాతృచాంద్రిసురాబుధాః” అని వై. అయ్యలకుఁ = శత్రువులైన రాక్షసులకు, ఎఱకపడకుండ లోలోనఁ బొగడెను, రావణభీతులు గనుక.

భా. విబుధకంటక = సజ్జనద్వేషులైన, కీచకుల నెడి, విసమునకుఁ = ఆడ వికి, దావాగ్నిభంగిని సాత్త్వప్రతాపమహిమను నెఱపెను, వాయుజుఁడు, అయ్యలెఱుగకుండ, లోలోన = రహస్యముగా, నెఱపెను, పొగడెను బుధోత్కరంబు.

తే. తత్సహోదరసంప్రవర్తనము జరిగె

సప్సరములోనగూఢ మై యంత నేడు

ముగిసివచ్చె దానవరాజి మోదకాల

మచుచు సంతస మందె వాతాత్తజుండు.

28

రా. తత్ = ఆహుతునియొక్క, సహః = బలిమివల్లనైన, “ద్రవిణంకరస్సహోబలకౌర్యాణి” అని అ. దర = భయముయొక్క, “దరోస్త్రియాంభయేశ్వరే” అని అ. సంప్రవర్తనము = వృత్తాంతము, అప్సరము లోను = లంకయందు, అగూఢమై, జరిగెను, అంత, దానవ = రాక్షసులయొక్క, రాజి = పంక్తులయొక్క, మోదకాలము = సంతోషకాలము, నేడు = ఈ ప్రాద్దు, ముగిసివచ్చె ననుచు, వాతాత్తజుండు = హుతుతుండు, సంతసమందెను = సకలరాక్షసులను నేడే సంహరించె నని తలంచెను.

భా. తత్సహోదర = అభీమునితోఁబుట్టులైనధర్తరాజాదులయొక్కయు, సంప్రవర్తనము = నడక, అప్సరములోనఁ = విరాటపట్టణమందు, గూఢమై = ప్రచ్ఛన్నమై, జరిగెను = నడచెను, అంతను, ఏడు = అజ్ఞాతవాససంవత్సరము, ముగిసివచ్చెను, దానఁ = అముగియుటవలన, వర = శ్రేష్ఠమైన, అజి = యుద్ధము

చేతనైన, మోద కాలము=సంతోషకాలము, అనుచు, వాతాత్మ బాండు=భీముడు,
సంతసము దెను, అజ్ఞాతవాససంపత్సరము ముగిసె గనుక విజృంభించి యుద్ధ
మందు శత్రుసంహారము చేసి రాజ్యము చేకొనవచ్చునని సంతోషపడె ననుట.

సీ. వ్యధఁ జేయుతత్సత్త్వవార్తాశ్రుతినిగ్లేశ

షడుచుఁ దత్సంగరభంగపరత

ను త్తమద్రవిణసంపత్తిపాలస్తుండు

దురోద్ధనుఁడు రోషదూషితుండు

తత్పురిలోపల ధర్మజభీమసం

క్రందనజయముల కలిమి యెంచి

జనులు మెచ్చుగఁ బేర్చు శౌర్యాధ్యునాహవ

కృతీసుశర్దుబలోపచితధనుఃప్ర

తే. తాదతులితాంబునిధిమేఘనాదుఁ బనిచె

నతఁడు నేఁగి హరిచ్చుతోగ్రాజి బట్టె

నవ్వెరటుడాసిగెలుపుఁ గ్రొవ్వభటులు

దన్తహాగోగతాగ్రహోద్భటత నడువ.

29

రా. తత్ = ఆ హనుమంతునియొక్క, సత్త్వవార్తా = బలవృత్తాంతము
యొక్క, శ్రుతిని = విచుటచేత, శత్రుంగర=ఆహనుమంతుని యుద్ధముయొక్క,
భంగపరత = చెఱుచుటకొరకునుట, ఉత్తమమైన, ద్రవిణసంపత్తి=బలసంపత్తి
కలవాఁడు, దురోద్ధనుఁడు = పోరశక్యముగానివాఁడు, పాలస్తుండు =
రావణుఁడు, తత్పురిలోపల, ధర్మజ = విటివలనఁ బుట్టిన, భీమ = భయంకరము
లైన, సంక్రందనజయముల = ఇంద్రజయములయొక్క, ఆహవకృతి = యుద్ధ
క్రియయందు, ను = రెన్నైన, శర్దుక్ = సుఖముగలవాని, అనాయాసముగ
యుద్ధములు సేయువానిననుట, బలముచేత, ఉపచిత = వృద్ధిఁ బొందింపఁబడిన,

నమ్మిక = నమ్మకముగొఱకై న, ఉంగరంబు = ముద్రికను, సలికి = నీతకు, ఇచ్చెను. అనియెను, ఇచ్చెను, అనురెండుక్రియలను హనుమంతుడే కర్త.

భా. అని పలికి, భవత్ = నీయొక్క, వరమైనయాత్మకు, నామాట యొప్పగుటకు = నే జెప్పినమాట సమ్యతియగునందులకు, ఒక, గుఱుతోనగు మనియె = అడయాలము నివ్వనియెను, తత్పతి = ఆభీమునిచేత, ప్రహితమైన = ఇవ్వబడిన, నమ్మికయె = నమ్మకమును, కరంబు = మిక్కిలియు, సలికి = ద్రౌపదికి, ఉబ్బు = సంతోషమును, మెఱయగా, ఇచ్చెనని క్రిందటికన్వయము. గుఱుతివ్వని ద్రౌపదియిడిగినను భీముఁ డిచ్చిననమ్మిక ద్రౌపదికి సంతోషముచేసెననుట.

క. అనిలజౌ డధికతమస్థితి

నొనరెడితమి రామచారి ముడుపుటకు నయం

బునఁ దత్సతీశిరోమణి

గొని చనఁగనియమితపర్వగురుసంభ్రముండై .

21

రా అనిలజౌడు = హనుమంతుడు. అధికతమ = మిక్కిలి యధికమైన, స్థితి = మర్యాదచేత, “మర్యాదాధారణాస్థితి” అని అ. ఒనరెడి, తమి = వేడుక చేత, రామునియొక్క షిఖిముడుపుటకు, తత్సతీ = ఆసీతయొక్క, శిరోమణినిగొని, చనఁగని = పోవువాడై, అమితమైన, దర్ప = గర్వముచేత, గురు = ఘనమైన, సంభ్రమముగలవాడై, లరిగెనని మీఁదటిపద్యమునఁ గ్రియ.

భా. అనిలజౌడు = భీముడు, అధికమైన, తమి = అంధకారముయొక్క, స్థితి = నిలకడచేత, తమి = రాత్రియందు, “రజనీయామినీతమి” అని అ. రామ = ద్రౌపదియొక్క, తత్సతీశిరోమణి = ఆపవిత్రతారత్వమైన ద్రౌపదిని, నియమిత = అణఁపబడిన, కడమ సరి.

క. పోరికిఁ దివిరి యరిగె బ

ల్బీరముచే వనవిఘాతలీల నెఱపుచున్

వ. అంత

30

ఉత్సాహ. సర్వపూజ్యయైనిజాజ్ఞ జరుగ నాతనిం జటా
యర్విసూతి యమరణక్రియోత్కృతాసహాయుః దై
పర్వచు విడిపించెఁ దన్విపక్షమృత్యువాలము
ద్రవ్యం దగుచు శుష్టదీపితముగఁ జేసి వేడ్కతోన్.

రా. సర్వపూజ్యయై, నిజాజ్ఞ = తనయాజ్ఞ, జరుగ, ఆశనిన్ = హను
మంతుని, జటాయుర్విసూతి = రావణుడు, అమరణ = మరణరహితమైన,
క్రియా = ప్రయోజనమందుగల, చంపుటతక్కు నేచైన నొకడండవ
చేయుటయందచుట, ఉత్కృతా = ఉత్సుకత్వమే, సహాయుడై = ఔత్సుక్య
ముతోఁగూడినవాడచుట, తత్ = ఆ, విపక్షమృత్యు = విపక్షులకు మృత్యు
వయిన హనుమంతునియొక్క, వాలము = తోకకు, శుష్ట = అగ్నిచేత,
“బర్హి శుష్టాశ్శుష్టపర్వా” అని అ. దీపితముగఁ జేసి విడిపించెను.

భా. సర్వపూజ్య = సకలజనపూజ్యమైన, వినిజ = యమపుత్రుడైన
ధర్మరాజుయొక్క, ఆజ్ఞ, ఆశనిన్ = విరటుని, జటాయుర్విసూతి = జటాసుర
వైరియయిన భీముడు, యమ = నకుల సహదేవులయొక్క, రణ = యుద్ధము
యొక్క, క్రియయందుగల, ఉత్కృతా = ఉత్సాహమే, సహాయముగాగల
వాడై, తత్ = ఆవిరటునియొక్క, విపక్ష = శత్రువులకు, మృత్యువైన
వాడు, భీమునికి విశేషణము. ఆలము = యుద్ధమును, శుష్ట = పరాక్రమము
చేత, “ద్రవిణంతరస్యహో బలకార్యాణి స్థాపశుష్టంచ” అని అ. దీపితముగఁ
జేసి, ఆశని విడిపించె నని క్రింది కన్వయము.

సీ. మహితధర్మనియమ మాహాత్మ్యభూతన
యానుగ్రహభిగుప్తాంగుఁ డగుచు

శూరోత్తముఁడు వాయుసుతుఁ డంత నిల కతి

గాఢప్రమోదసంఘటనదొరక

లంకపెం పెల్ల డీల్వఱిచె నిశ్చలజయ

వైభవోదయ మహావాలహస్త

చండహేతివిలాస సరభసగ్రస్త

మస్తవిద్వేషి ధామాఘుఁ డగుచు

ఆ. నత్యనల్పదర్ప మమర విపక్షయూ

ధపుని బట్టి బలకదంబకమును

సరకుగొనక ప్రబలసత్త్వసాహసములు

చూపఱుకు గరంబు చోద్యపలుప.

32

రా. మాహాత్మ్యముగల, భూతనయా=నీతయొక్క, అనుగ్రహముచేత, అభిగుప్త=రక్షింపఁబడిన, అంగముగలవాఁడౌచు, వాయుసుతుఁడు = హనుమం. తుఁడు, ఇలకుఁ=భూమికి, దొరకునట్లుగా, నిశ్చలజయవైభవోదయముగల, మహా, వాలహస్త=పుష్పమందున్న, “వాలహస్తశ్చవాలధికి” అని అ.చండహేతి విలాస=తీవ్రాన్నిప్రకాశముచేత, సరభసగ్రస్త = శీఘ్రముగా దహింపఁబడిన, నమస్తవిద్వేషులయొక్క, ధామాఘుఁడగుచుకొ = గృహసమాహములు గలవాఁడౌచు, “గృహదేహత్విత్ప్రభావాధామాని” అని అ. దర్పము = తనగర్వము, అమరవిపక్షయూధపుని=రావణుని, పట్టిని=రావణుని కుమారుడైన యింద్ర జిత్తును, సరకుగొనక ప్రబలంగా, లంకపెంపునెల్ల డీల్వఱిచె నని యన్వయము.

భా. మహితమైన, ధర్మ=యమునియొక్క, నియమ = కట్టడయొక్క, మాహాత్మ్యమువలన, భూత=పొందఁబడిన, “భూప్రాప్తా” అని ధాతువు నయ=నీలియొక్క, అనుగ్రహ=అనుకూల్యముచేత, అభిగుప్త = డాఁపఁబడిన, అంగముగలవాఁడౌచు, వాయుసుతుఁడు = భీముఁడు, అంత నిలక=అవిరటుని, విడిపించినమాత్రాననే నిలువక, సంఘటనచేత, దొర=విరటునియొక్క, కలంక

పెంపెల్ల = విచారాతిశయమునంతయును, డీప్నటిచె = శమింబుజేసిను, వైభవోదయమునకు, మహల్ = అధికమైన, అవాల = పాదయిన - స్థానమైన దనుట. “స్యాదాలవాలమాల” మ్మని అ. హస్తమందున్న, చండహేతి విలాసముచేత, “రవేర్విశ్వశస్త్రం చ వహ్నిశ్వాలా చ హేతయః” అని అనరభన మానట్లుగా, గ్రస్తమింగుబడిన, విద్వేషిభామాఘుడగుచు = క్రతుప్రతాప సమూహముగలవాడగుచు, వివక్షయూధపుని = సుశర్మను, చట్టి = చట్టుకొని, కలంకపెంపెల్ల డీప్నటిచె నని క్రిందటి కన్వయము.

క. ఈగతి దక్షిణదిశయం

దాగోగ్రహదుష్టచేష్టు నధిపప్రమదై

కాగారికు నిర్ధాముని

గా గర్వ మడంచి విడిచె గాడ్పుకొడుకొగిన్.

33

రా. ఈగతి, దక్షిణదిశయందు = అన్నిదిక్కులను గవులు వెదకఁ బోయినారు గనుక నందులో దక్షిణపుదిక్కునందనుట, అగః = పాదమనెడి, గ్రహ = భూతావేశముచేత, దుష్టమైన చేష్టగలవాని, అధిప = రామునియొక్క, ప్రమదకు = సీతకు, “ప్రమదాభామిసీకాంతా” అని అ. ఐకాగారికుని = చోరుడైనవాని, సీత నవహరించినవాని ననుట, నిర్ధామునిగా = గృహ రహితునిగా, లంకను గాల్చెగనుక, గర్వమడంచి విడిచెను, గాడ్పుకొడుకు = హనుమంతుడు.

భా. ఈగతి = ఈ ప్రకారమున, దక్షిణదిశయందు, అ-గోగ్రహదుష్ట చేష్టుని = అదక్షిణగోగ్రహణము చేసినసుశర్మను, అధిప = విలికయైన విరటుని యొక్క, ప్రమదమునకు, ఐకాగారికుని = చోరుడయినవాని ‘చోరై కాగారి కత్తైన దస్యులస్కరమౌషికాః’ అని అ. నిర్ధామునిగా = నిస్తేజస్కునిగా, గర్వమడంచి విడిచెను, గాడ్పుకొడుకు = భీషుడు.

తే. ఇట్లు రిపుభయంకరబలోష్ఠిగ్గుడగుచు
 నవనిజశుభ ప్రవృత్తిమానవవిభునకు
 బరమసంతోష మొనరింప మరలై బురికి
 హర్ష మొదవంగ సప్రభుం డగుచు నతఁడు.

34

రా. అవనిజ=సీతయొక్క, శుభప్రవృత్తిని = శుభవార్తచేత, పురికి =
 లంకకు, హర్ష మొదవంగ = తిరిగిపోగంటిని నని సంతోషమురాగా,
 సప్రభుండగుచు = ప్రభాసహితుడై, మరలెచు = క్రియ.

భా. నవమైన, నిజ = తనయొక్క, శుభప్రవృత్తి=శుభప్రవర్తనము,
 వంటలుగాక యుద్ధమునుజేయు ననుట వింత యనగా, సప్రభుండగుచు =
 ప్రభువుతోఁ గూడుకొని, పురికి మరలెను.

వ. అట్టిసమయంబున.

35

క. ఉత్తరగోగ్రహరిపుసుమ

హత్తరవార్తాప్రచార మప్పరిప్రజకు
 దత్తామోదంబై బల
 వత్తరతాపమును మదిని వర్తిలఁ జేసెన్.

36

రా. ఉత్తరగ=ఉత్తరపుదిక్కుగూర్చి పోవునట్టి, ఉగ్ర=భయంకరు
 డైన, హరిపు = వానరశ్రేష్ఠుడైన హనుమంతునియొక్క, నుమహత్తర =
 మిక్కిలి దఱుచైన, వార్తాప్రచారము = ప్రసంగము, అప్పరిప్రజకు =
 లంకలోనివారికి, దత్తమైన, ఆమోదంబై=హర్షముగలదై, “ఆమోదోహర్ష
 గంధయోః” అని అ. తాపమును, నివర్తిలఁజేసెను = పోఁజేసెను.

భా. ఉత్తరగోగ్రహరిపు = ఉత్తరగోగ్రహణముచేసిన దుర్యోధనుని
 యొక్క, వార్తాప్రచారము=వృత్తాంతము, అప్పరిప్రజకు = అనిరాటరాజు

శుద్ధాములూనుండుజనులకు, దత్త = ఇయ్యబడిన, అమోదందై = సంతోష
రహితమై, బలవత్తరతాపమును, మడిచి, వర్తిల జేసెను, మనసు కలంగజేసి
ననుట.

ఉ. ఆతతవేగయానమున సంతట నావిలసద్బలుండు గో

త్రాతనయాభిదర్శనవిధానముదంచితవృత్తి యై సము
ద్యోతిల నేఁగి కాంచి రయమొప్పగఁ బల్కె నృపాలసూను ని
ర్భూతతరాఘు సుత్తరుగురుస్ఫుటసంభ్రమచిత్తు జేయుచున్.

రా. ఆతతవేగ = అధికవేగముగల, యానమున = గమనముచేత, ఆ,
విలసద్బలుండు = లెస్సబలిమిగలవానుమంతుండు, గోత్రాతనయా = సీతయొక్క,
“గోత్రాఘా పృథివీపృథ్వీ” అని అ. అభిదర్శనవిధాన = సందర్శనవిధిచేతనైన,
ముత్ = సంతోషముచేత, అంచిత = ఒప్పెడి, వృత్తియై = వర్తనగలవాడై,
సముద్యోతిల = సముద్యోతించునట్లు, నృపాలసూనుని = రాముని, సుత్త =
చోమొత్తబడిన, రుక్ = తాపముగల్గదై, ఉరు = ఘనమునై, స్ఫుటమైన
సంభ్రమముగల చిత్తముగల వానిగాఁ జేయుచును బల్కెను.

భా. ఆతతవేగ, యానమున = రథముచేత, “యానంగతోవాహ
నేవ” అని వి. ఆవిల = అమలమైన, సద్బలుండు = సత్వముగలవాడు,
గోత్రాత = గవాధ్యక్షుడు-కీలారము పారుపత్రముగలవాడనుట, నయ = నీలి
చేతనైన, అభిదర్శనవిధానము, నయమనగా ద్వారపాలాదుల యవసరణము,
ఉదంచితమైనవృత్తియై = మర్యాదగలదై, సముద్యోతిల = శోభిల్లఁగను,
ఏఁగి, కాంచి = పొడగని, నిర్భూతతర = మిక్కిలిలేని, అఘు = దుఃఖముగల
వాని, ఉత్తరుడనెడు విరాటపుత్రుని, గురుస్ఫుట = మిక్కిలి బ్రకాశమైన,
సంభ్రమ = ఆగ్రహముగల, “సమాసావేగసంభ్రమా” అని అ. చిత్తముగల
వానిగాఁ జేయుచును బల్కెను.

సీ. వ్యధ లెల్లఁ దీఱి దేవరమహామహిమ వి

లోకింపఁ గంటి నస్తోకగుణతఁ

బరఁగుభూమిజనాధిపతనయాయకలంక

నున్నదిశాంతద్విషన్ని కాయ

వెసమనమొదవులాలసమానకురుబల

యత్నావరుద్ధంబు లగుచుఁ జనని

తాంతాకులీభవత్ప్రాణవాయువులతో

వనరెడునేను నివ్వార్గఁ జెప్పఁ

ఆ. బాటుతెంచితి నని ప్రత్యభిజ్ఞాన

మర్పణమున నతనిమదియొడఁబడఁ

దా నెఱిగినకొలఁది నానారివృత్తాభి

ధానకథ లొకింతతడవు నడపె.

38

రా. చేవరయొక్కచుహిమచేత, భూమిజను=సీతను, విలోకింపఁగంటిని= చూచిని, “దృష్టాసీతేలితద్వితక” అన్నాడుగనుకఁ గంటి ననెడిపదము ముందుగాఁ జెప్పినాడు, అధి = మనోవ్యధయందు, పతన = పాటుగలది, తన్మగ్న యనుట, ఆయక = ఆయమసీత, లంకను = లంకయందు, శాంతద్విషన్ని కాయ = అణఁపఁబడినశత్రుపుంజము గలవాఁడా — సుబుద్ధి. మనము, వెసను = వేగిరముగ, ఒదవులాలసను = ఒదవెడిగొఱకే, మానక, ఊరు, బల = బలవంత మైన, యత్నముచేత, అవరుద్ధంబులగుచుకొ చనని, తాంత=బడలినవై, ఆకులీ భవల్ = వ్యాకులములొచున్న, ప్రాణవాయువులతోడఁగూడ, వనరెడును= విలసింపుచున్నది, మనము పత్తు మని బలవంతమునఁ బ్రాణమునుబెట్టుకొని యున్నదనుట, ఏను = నేను, ప్రత్యభిజ్ఞాన = గుఱుతుయొక్క - ఆయన శిరోరత్నముయొక్క, అభిధాన = చెప్పెడునందుగల, కథలు = మాటలను, ఒకింతకడవు = ఆయనకు సమృతమయ్యెడువర్గంతము, నడపెను.

భా. దేవరమహామహిమను విలోకింపఁగంటిని, భూమిజనాధిపతనయా-
సంబుద్ధి. అకలంకమానట్లుగా, నున్న = పోమొత్తబడిన, దికాంత = దిగంత
ములయందుఁగల, ద్వివస్త్తికాయ=శత్రు సమూహముగలవాఁడా, ఇది స్తోత్ర
రూపముగా యోగమునకుఁ బురిగొల్పుట, మన మొదవులు = అవులు, అలస
మాన = మిక్కిలియుఁ బ్రకాశింపుచున్న, కురుబలయత్నములచేత నవరుద్ధం
బులగుచుకొ, చనక = పోగా, నితాంత = మిక్కిలి, ఆకులీభవత్ = తొట్టు
వడుచున్న, ప్రాణవాయువులతో, వన రెడు=వనమచున్న, నేను, ప్రత్యభిజ్ఞాన=
గుఱుతులయొక్క. సమర్పణమునకొ = తెలుపుటచేతననుట, నానావిధములైన,
అరి = శత్రువులయొక్క, వృత్త=వర్తనలయొక్కయు, అభిధాన = పేళ్ల
యొక్కయు, కథలు నడపెను, తా నెఱిగినకొలఁదిని గురుబలముగా గుఱుతులు
నెప్పెననుట.

వ. పదంపడి యిట్లనియె.

39.

రా. మఱియు హనుమంతుఁ డనెడుమాట.

భా. కీలారమువాఁడు మఱియు నుత్తరునితో ననెడుమాట.

అ. అలఘుమాననీయబల విడిపింపుమా

యావులబలు మేటియైనతప

హారిఁ గలుషకలుషితౌత్తుసుయోధసు

న్ద్రదవిమూఢుదురముననువధించి.

40

రా. అలఘుమాన-సంబుద్ధి. మాయావులబలు మేటి=మాయావంతులలో
శ్రేష్ఠుడయినవాని, సుయోధ = మంచియోధులను, నుత్ = ఓడించెడునట్టి,
మదముచేత విమూఢుడయినవాని, తదపహరిని = సీతాపహరి యైనరావణుని,
వధించి నీయబలను విడిపింపుము.

భా. అలఘుమానసీయబల-సంబుద్ధి. తదవహరిని=అయాచులనవహరించిన వాని, సుయోధనుని = దుర్యోధనుని, వధించి యాయాచులను విడిపింపుమాయని యన్వయము.

ఆ. విను మొకింత దడసినను గార్వ మింక దప్పు

గాన వేగఁ గదలి వాని గెలుము

గర్వయు క్తదనుజకర్ణ భీష్మేష్వాస

గురురణాతిమహిమఁ గరము మించి.

41

రా. వేగఁ = ఉ. యాననే, కదలి, గర్వయుక్తు లయినదనుజాలకుఁ కర్ణభీష్మ = శ్రవణకతోరమైన, ఇష్వాస = వింటియొక్క, గురురణ=అధికగుణ భవనియొక్క, “రణోస్త్రీయుధినాధ్వనా” అని నానార్థరత్నమాల. అతిమహిమ చేత, వానిక, రావణుని, గెలుము.

భా. వేగఁ కదలి = శీఘ్రముగాబోయి, గర్వయుక్త = గర్వముతోఁ గూడిన, తదనుజ = దుశ్మాననునియొక్కయు, కర్ణ, భీష్మ, ఇష్వాసగురు = ద్రోణునియొక్కయు, రణాతిమహిమను మించి, వాని=దుర్యోధనుని, గెలుము.

క. అకట భవద్గురునేనా

దిక మిపు డేమియుఁ బురస్థితిం బరంగమి ని

న్నొకయింతుకయును గుఱిసే

యక యిమ్మెయిఁ జెనకి తలకఁ డతఁడు నెడు మదిన్. 42

రా. అకట, భవత్ = నీయొక్క, గురు=గురుమైన, సేనాదికము, పురస్థితిం బరంగమిని = ముందరంగనిపింపకుండుటచేత, ఇమ్మెయిఁ జెనకి=ఈలాగు ద్రోహము చేసియు.

భా. అకట, భవద్గురు=నీతండ్రియు, సేనాదికము=సేనమొదలైన చతురంగబలములును, పురస్థితింబరంగమిని=పట్టణములలోతయండుటచేత, అతఁడు=దుర్యోధనుడు, ఇమ్మెయిఁ జెనకి=ఈలాగు చెనకియు, తలకఁడు.

ఆ. అని యతండు దీపితౌన్ధత్యభావలు
వలుకఁ దనబలంబుకొలది గాన
కధిక మై తనర్పనాహవోత్సాహంబు
పూనె రాచపట్టి మేనువొంగ.

43.

రా. అని, అతఁడు = హనుమంతుఁడు, వలుకఁ, తనబలంబుకొలది, కానకుఁ = అడవికి, అధికమైతనర్పక, రాచపట్టి = రామఁడు, అహవోత్సాహంబును బూనెను.

భా. అతఁడు = గొల్లవాఁడు, వలుకఁ, బలంబుకొలదిగానక = బాగాబలచింతలేక, రాచపట్టి = ఉత్తరుఁడు. పూనెను.

సీ. ఈరీతిఁ బగఱపై నేగ ససంభ్రమ
స్వాంతః డై తద్వేళె యంత నరయ
బోకమై దొరకె దచ్చుభలగ్నమతిజిష్ఠుఁ
జాయుత్తరుఁడు జయయాత్రగవలె
మహనీయశుద్ధాంత మంజులాస్యప్రస
స్తనగురుభావార్హతమవికారు
ననఘృక్షత్రాచారమునకు నానాకీశ
సంతతి గొని యాత్రసలుపువాని

తే. నాన్యపాలకుమారకు సంతట రణ
సాధ్వసమశక్తికతమున సంశ్రయించె
దృష్టి కరుడైన యొకవితతేజ మమర
రిపులయాన్ధత్యవస్థలశ్రేణి మెఱయ.

44.

రా. అంతనరయక = లెస్సగా విచారింపఁగా, తత్ = ఆయాత్రకు, శుభలగ్నమదొరకెను అతి, జిష్ఠుఁడు = జయశీలుఁడు, ఆయుత్తరుఁడు = శ్రేష్ఠుఁడయినరామఁడు, యాత్రగవలెను, మహనీయమైన, శుద్ధాంత = నీకయొక్క

యనుట, ఇందుకుఁ బ్రయోగము. “కుండస్తితం కుటిలకుంఠల మిందుచూడం
 ఛంఢశ్శిఖాభరణచారుపదాఽవిండుం, కందర్పదర్పకలికాంకురకాలమేఘ మంతః
 పురంపురరిపారవలూకయామః” అని శ్రీశంకరాచార్యులశ్లోకము. మంజులమైన
 యాస్యప్రవర్తనచేత, గురు=ప్రేక్షయైన, భావ=అభిప్రాయమునకు, అర్థ=తగిన,
 తమవికారముగలవాని, సీతావిరహమునఁ గృశత్వపాండుత్వములు గలవాని
 ననుట, ఉత్తాచారమునకుఁ=యుద్ధమునకు, నానా=బహువిధమైన, కీశసంతతిఁ
 గొని = వానరసమూహమునుజేర్చుకొని, ‘మర్కటో వానరః కీశః’ అని అ.
 యాత్మసలపువాని, ఆన్మపాలకుమారకుని = రాముని, రణమునకుఁ, సాధు=
 సమర్థమైన, ఆసమశక్తికతమున, ఒకవితలేజము, అమరీపు = రాక్షసుల
 యొక్క, లయ=సంహారముందు, ఔద్ధత్యపితమైన, బలశ్రేణి = సేనాసమూ
 హము, మెఱియఁగా, లేబము సంశ్రయించెను.

భా. యంతకు “యంతాసూతః శత్రౌచసారథిః” అని అ. అరయఁగా
 తత్=ఆమిత్రునియొక్క, శుభ = శ్రేయస్సునందు. లగ్న మైనమతిగల
 వాఁడు జిష్ణుఁడు దొరకెను, మహనీయమైన, శుద్ధాంత = అంతఃపురమందు,
 మంజు = మనోహరమైన, లాస్యప్రవర్తన=నృత్తగీతావిప్రచారములకు, గురు
 భావ=గురువౌటకు, అర్థమైన తమ వికారముగలవాని=పేడివానిననుట, ఆనా
 కీశసంతతిని = జేర్చుచుని, ఉత్త = సారథియొక్క, ఆచారమునకు, గొని =
 చేకొని, ఉత్తరుడు జయయాత్రఁగఁడలెను, అంతట, ఆన్మపాలకుమారకుని=
 ఉత్తరుని, రిపుల = దుర్యోధనాదులయొక్క, బలశ్రేణి మెఱియఁగా, సాధ్వ
 సము, సంశ్రయించెను=పొందెను.

సీ. ఆతనిసముద్వేగ తతచేష్టమాననా

నాకీశసంతతి నలుపు మెఱిసి

పంతంబు లాడియు నెంతయు నాత్మస్వ

భావప్రభావసంప్రకటనోక్తి

నలరించియును ముదితాత్ముఁ గావించుచు

నారాచకొమరుని యంతఁ గాఁగఁ

గైకొని ప్రస్తుత ఘనయుద్ధకార్యంబు

నిజబాహుబలమున నిర్వహించు

తే. పూన్నితో వీరరసలక్ష్మీ వొదల నడచె

నాయనఘవర్తనునిశివాఖ్యతరునిహిత

మైననిజధర్మమును జూపి యధికమోద

సహితుఁ జేయుచుఁ దత్పరిగ్రహము మెఱయ.

45

రా. అతని, సముద్వేగ=సంతోషవేగముతోఁగూడునట్లుగా, తత, చేష్ట
మాన = చేష్టింపుచున్న, నానా, కీశసంతతి=వానరసమూహము ఆరాచకొమ
రుని, నియంతఁగాఁగఁ = నియామకునిగా, శివాఖ్యతరుని=మిక్కిలి శుభమైన
నామధేయముగలవాని, నిజధర్మమును=మర్కటబాతిధర్మమును, చూపి, తతో =
అరఘునాథునియొక్క, పరిగ్రహము మెఱయ నడచెను, కడమ సులభము.

భా. అతని=ఉత్తరునియొక్క, సముద్వేగ=భయముయొక్క, తత=ఘన
మైన, చేష్ట, మానకొ = మానుటకై, ఆనాకీశసంతతి = ఇంద్రజాడు, రాచ
కొమరుని, యంతఁగాఁగఁ = స్వారథినిగా, ఆయనఘవర్తనుని=ఉత్తరుని, శివా
ఖ్యతరు=శమివృక్షమందు, నిహితమైన, నిజధర్మమును=గాండీవమును, చూపి,
తత్పరిగ్రహము మెఱయకొ=అరిల్లు పుచ్చుకొనియనుట, నడచెను, కడమ సరి.

ఆ. రామవిభుఁడు జిష్ణుఁ డీమాడ్కిఁ జని యను

నృతమనోరథహరిగతి నలరుచుఁ

ద్వరితగతివిరోధివాహినీవరవిజృం

భణము గరము గానబడఁగ డాసె.

46

రా. జిష్ణుఁడు = జయశీలుఁడు, రామవిభుఁడు, అనునృత=అనసరించు
అదైన, మనోరథముగల, హరి=వానరులయొక్కగతికొ, అలరుచుకొ, త్వరితగతి

విరోధియైన, వాహినీవర=సముద్రునియొక్క, విశ్చంభణము = ఉప్పొంగుట, కానబడఁగ డానెను.

భా. రామవిభుండు = రామునివంటివిభవముగలవాడు, మంచికాంతి గలవాడుగాని, జిష్టుడు=అర్జునుడు అనుసృత=అనురంభబడిన మనస్సు గల - మనస్సున కనుకూల మైనదయట, రహసిగతిని=రహస్యగమనముచేత, అలరుచున్, డానె=చేరెను.

సీ. ఇట్లు సుస్యక్తి బొల్పెసగునాతనిరాక

పొల్పు మీఱఁగ లంకఁ బుణ్యజనులు

వెరవిడిగాఁడె యీనరుఁ డల్కఁజేసి దు

ష్టయమున వచ్చుచున్నాఁడు సమయ

రక్షోపహతి నేయ రామికానండక

టా నియతి యలంఘ్యుని నగచిరి

మఱికొంగు టిది యేమి మాటలు మనపాటి

పరికింప నేరఁడే యురువివేక

అ. శాలి యోడు యుద్ధ కేళికాలంబని

నిజభుజబలక్షి నెగడఁ బగఱ

నుక్కడఁగ వచ్చుచున్నాఁడు గాని యీ

తలపు స్పృహ గాని తేలియుఁ డనిరి.

47

రా. ఇట్లు. శతనిరాక పొల్పుమీఱఁగన్, లంకఁపుణ్యజనులు=లంక యందలి రాక్షసులు, అనెడుమాట. “యాతుధానఃపుణ్యజనః” అని అ. సమయన్ = సమయింపకు, ఈనరుడు వచ్చుచున్నాఁడు. రక్షి = రాక్షసుల యొక్క, అపహతి = సంహారమును, యుద్ధకేళికా=యుద్ధవిహారమునకు, అలంబని=అధారమైన, కడను సులభము.

భా. ఇట్లు, సువ్యక్తిబోల్పెనగు = వేహంతరములేక వ్యక్తముగాఁ
బ్రకాశించెడి, అతని=అర్జునునియొక్క, రాకపోల్పుమిఱుక, కలంక=విచా
రముచేత, పుణ్యజనులు=ద్రోణాదులు, అనెడుమాట, ఈనరుడు=అర్జునుడు,
సమయరక్ష=అజ్ఞాతవాసరక్షణముయొక్క, యుద్ధకేళికే, కాలంబని=సమయ
మని, కడమ సరి.

వ. ఇ త్తైఱంగున.

48

తే. ముసగెసలఁ బోరుగురుభీష్మముఖులసఖుల
నాత్మనైన్యరక్ష శ్రేష్ఠులైనవారిఁ
జూచి యధిపతి యెక్కడినుద్దులనుచు
నడిగి వారందఱోఁ దగినంతఁ జెప్ప.

49

రా. ముసగెసల=ప్రీతిపూర్వక మగుసంభాషణలతో, గురు=అధిక
మైన, భీష్మముఖుల=భయంకరముఖములుగలవానిని, రక్షః శ్రేష్ఠులైన=
రాక్షసవరులైన, అధిపతి=రావణుడు, కడమ సరి.

భా. అధిపతి=దుర్యోధనుడు, సైన్యరక్ష=సేనారక్షకులలోపల, శ్రేష్ఠ
ులైన, కడమ సరి. సులభము.

వ. ఆకర్ణించి వెండియుం బలువురు పలుదెఱంగుల గుజగుజ
లాడుచందంబున భావించి యందఱకు నిట్లనియె.
రెంటికిని సరి.

50

ఆ. ఎన్నఁగానరాద్యపేక్షితార్థమ కాదె
నరునిరాక యిది మనంబులందఁ
దక్కుగతిగఁ గొనుట దగ జేరికిని మన
యర్థసిద్ధి యగుట కలరవలయు.

51

రా. సరాది=నరులభీక్షించెడి రాక్షసులకు, ఆలరవలయు.

రాఘవ—21

భా. ఎన్నఁగానరు=విచారించుకొనలేరు, ఆదియందుకొ=మనమువచ్చునపుడు, అపేక్షితార్థముకాదె, నరునిరాక = అర్జునుఁడువచ్చునది, కడనురెంటికిని సులభము.

తే. అసమయాత్తోద్ధతిపశాచియన్నుగొల్పు
బుద్ధిసెడి వచ్చుచున్నాఁడు వొడవడంగి
పోగలఁ డిదిగోఁ దనపోతరమునఁ
గ్రమ్మఱం గాన కేతఁడు సభ్రాతృకముగ.

52

రా. అసమ=సరిలేని, ఆత్తోద్ధతిపశాచి, పాడవడంగి = అడంగియనుట, సభ్రాతృకముగ=తమ్మునితోఁగూడ, గ్రమ్మఱంగానక=తిరిగిపోలేక, పోగలఁడు.

భా. అసమయమందయిన యాత్తోద్ధతియనెడిపిశాచి, అన్నుగొల్పుకొ=ఒడలెఱుంగరాకుండఁజేయఁగా, కానకుకొ=అడవికి, సభ్రాతృకముఁబోగలఁడు.

సీ. ఆన నప్పు డెన్నిక నమరశత్రువిభీష
ణుఁడు భీష్ము డనుశంక సులిమి వైచి
పలుకుఁ బంతము మీఱఁ గలనికినాయిత
పడువార మెల్లను బహుట గాని
మన కింక సమయమ న్నాట లే దిది యెంచ
వలదు నీ వజ్ఞాతవాసముచిత
మగునీతి ముగియించి యాడికి నఱమెర
వాభీలరణతేజుఁ డాతఁ డతని

ఆ. మార్కొనుట భరంబు వహితనయాత్యాగ
మునఁ జలింపక మన మనికి నిలువ
యత్న మాచరింపు మశ్యులబుద్ధిచే
సరకుగొనక యునికి జాడ గాదు.

53

రా. అననప్పడు, అమరశత్రుని = రావణుని, విభీషణుడు, భీష్మడకు
శంక=భయంకరుడనెడివిచారమును, సులిమివైచి = మాని, వలకును, మనకు,
సమయము=చావము, అనుమాటలేదు, ఎంచవలదు = నిశ్చయము, నీవు అజ్ఞా
తవా = ఎఱుగనివాడవా, “జ్ఞాతాతువిదురోవిందు?” అని అ. సముచిత
మగు=ఉచితమైన, ఆజికి, అఱుమెదపు=యత్నముజేసెదపు, మహితనయా
త్యాగమునకొ=సీతనువిడుచుటయందు, చలింపక=సీతను నిచ్చి యుట, మన=
మనయొక్క, మనికి=బ్రతుకు, జాడగాదు.

భా. అననప్పడు ఎన్నికనమరకొ = లెక్క పెట్టినవాడై, శత్రు విభీష
ణుడు భీష్మడు, అను = వలకును, సమయమల్లాట=అజ్ఞాతవాసమర్యాద
య నెడువలకు, లేదు, అజ్ఞాతవాసమును, ఉచితమగు, నీలిని = నీలిచేత, నఱు
మెకొ = నడచెను, దివ=దావానలమ భంగిని, ఆభిల=భయంకరమైన, రణలేనాడు=
యుద్ధప్రతాపముగలవాడు, మహితమైన, నయ=నీలియొక్క, ఆత్యాగమునకొ
=విడుచుకుంటుందు, చలింపక, స్థితమైనవాడై, మనము, అనికికొ
నిలువకొ = యుద్ధమునకు నిలుచునట్లు, ఆచరింపుము.

చ. తొలుతటిసుంపియు న్వలదు దుర్జయవైరము మాచు మంచు
ని,చ్చలుఁ జెవి నిల్లు గట్టుకొని చాటితి నన్ను గణింప వైతి పె
న్బలియునితోడిపో రిది యువస్థిత మయ్యె నగర్వబుద్ధి నా
పలు కింక నైనఁ గైకొను మపాయ మగుకొ దురహంక్రియో
ద్ధతిన్.

54

ఉభయసమము.

వ. అనుటయు నతనిం గటాక్షించి.

55

తే. ఇనతనూభవుఁ డధిపున కిచ్చకముగఁ
బలికె నెపుడును రిపుపక్షపాతభాష

లుడుగవైతి వికే మనియెడిది నిన్ను
నాపుఁ డనియున్నదొర వెట్టి యనుటగాక.

56

రా. ఇనకనూభవుడు = ప్రభువుత్తుఁ డింద్రజిత్తు, కడమ కెంటికి సరి.

భా. ఇనకనూభవుడు = కర్ణుడు.

క.) ఒకనరునివిక్రమము మా
టికిఁ బొగడెద వింత కడుఁ గడింగిగమనయే
లికకుఁ గలయోధవీర
ప్రకరము నీ కేలదృష్టి పట్టదు చెపుమా.

57

రా. ఒక, నరుని = మనుష్యునియొక్క,

భా. ఒకనరుని = ఒకయర్జునునియొక్క, కడమ సరి.

ఆ. ఇట్టిమాటలాడునట్టి మాన్యులనిండ్ల
కడనయుండి మనకుఁ గార్యసిద్ధి
గలుగఁగోరుఁ డనుట గా కీటువంటిక
ర్జములకుఁ బిలిపించు జనునె దొరకు.

58

కెండింటికి సరి.

వ. అనవుడు నతం డతని నధిక్షేపించి యధిపతి కి ట్లనియె.

59

రా. అశండు = విభీషణుడు.

భా. అశండు = భీష్ముడు.

ఆ. ఇట్టిపడుచుమాట లెడఁదఁ గైకొనక నీ
వాత్సరక్షకొఱకు నాశ్రయింపు
గురుకృపాదు లైన గుణముల ప్రోకల
రాజనందనుల మహాజిచణుల.

60

రా. గురుకృపాదులైన = అధికమైన దయ మొదలుగాగల, గుణములయొక్క, ప్రోకలక్ = రాసులయినవారిని, రాజనందనులక్ = రామలక్ష్మణులను, ఆశ్రయింపుము.

భా. గురుకృపాదులయిన = ద్రోణకృపులు మొదలయిన, రాజనందనులక్ = ఏలికను సంతోషపఱచువారిని, ఆశ్రయింపు = వారు చెప్పినమాట వినుమునుట. కడమ సులభము.

చ. వార ల్లిట్టియవివేకివచనంబులకు వశవర్తివై వర్తిల్లునీయపరాధంబునం గ్రోధించి వచ్చుచున్నవారమ్మహాచుభావులు గావరేని దత్తాద్యుద్ధివ్యబాణధనంజయప్రతాపంబున భవద్బలాంగంబులకుం గరంబు గీడ్పాటు వాటిల్లె నని తలంచెద నని పలికి వెండియుం బెక్కుదెఱంగుల బుద్ధి సెప్పి యప్పుడు. 61

రా. వారలు = రామలక్ష్మణులు, కావరేని = సహింపరేని, దివ్యబాణములనెడి, ధనంజయ = అగ్నియొక్క, ప్రతాపంబునక్ = అధికమైన సెగచేత, కడమ సులభము.

భా. వారలు = ద్రోణకృపాదులు, గ్రోధించి వచ్చుచున్నవారు = శోపము దెచ్చుకొంచున్నారనుట, తత్తాద్యుక్ = ఆలాగుప్రసిద్ధమైన, దివ్యబాణ = పాశుపతాది దివ్యాస్త్రములుగల, ధనంజయ = అర్జునునియొక్క ప్రతాపంబున.

తే. అతనిబహుకర్ణపరుషవాక్యముల నెడసి
యున్నతనుతాచలోత్సాహయుక్తు ధర్మ
గురు నిరఘనీరవరుఁ జేరి కొలిచి తత్కృ
పాదరము చెంద నంచితామోద మొంది.

రా. అతని = రావణునియొక్క, బహు = బహుళములైన, కర్ణపరుష = కర్ణకతోరము లయిన, వాక్యములచేత, ఎడసి, ఉన్నత = ఘనమైన, సుత = సుతమైన, అచల = చలించని, ఉత్సాహముతోడ, యుక్తు = కూడిన వాని, ధర్మగురుని = కోదండదీక్షా గురువైనవాని, రఘువీరవరునిఁ జేరి కొలిచి, తల్ = ఆరఘునాథునియొక్క, కృపచేలియాదరము, చెంద = తన్నుఁ బొందఁగా, అంచిత = ఒప్పుచున్న, ఆమోదము = సంతోషమును, ఒందెను.

భా. అతని = దుర్యోధనుని, కర్ణునియొక్క పరుషవాక్యముల నెడసి యున్న, తనుతా = లఘుత్వముచేత, చల = చలించిన, ఉత్సాహముతోఁ గూడిన, నిరఘు = నిష్కల్పఘన, ధర్మగురునిఁ = ద్రోణుని, చేరి కొలిచి, తక్కువ = ఆకృపునియొక్క, ఆదరమును జెంద = ద్రోణాచార్యునిఁగొల్పి యాకృపునియాదరమును జెందజొఱుకు, అంచి = అంపి, తా = తాను, మోదమొందెను.

వ. అంత.

63

రా. విభీషణుడు కొల్వవచ్చినతర్వాత.

భా. దుర్యోధనాదుల యాలాచనసమయమందు.

తే. మృదుతఁ బని గామి గని రోసి పొదివె నంప

వాన నాదిత్యకులరాజవరసుతుండు

తనయెదుట గోత్రనరికట్టుకొని విడువని

వాహినులజేనిగుండియవడిఁ గలంగ.

64

రా. గోత్రను, “గోత్రాకుశృణిపృథ్వీ” అని ఆ. అరికట్టుకొని = అలలించుకొని, విడువని, వాహినులజేనిఁ = సముద్రుని, పొదివెను.

భా. అదిత్యకులరాజు = ఇంద్రునియొక్క, వరసుతుండు = అర్జునుడు, గోత్రను = గోసమూహమును, “ఇనిత్రకట్యచక్చఖలగోరభేభ్యః, క్రమాజే

లేమ్య నృమూహోరే, గవాంసమూహోగోత్రా” అని ప్రక్రియ. తేని=దుర్యోధనునియొక్క, గుండియకలంగ్, వాహినులక్=సేనలను, అంబవాచచేతఁబోదివెను.

వ. అప్పుడు.

65

క. అవిదితవిఘ్ననరవరా

స్త్రవిభగ్నాంగమ్మ లగుచు రహితమహో

నివహత నాకులగతిఁ జెం

దె వెలయఁగఁ దదుగ్రకాండదృఢసత్త్వంబుల్.

66

రా. అవిదిత=ఎఱుంగఁబడని, విఘ్నముగల, నరవర=రామునియొక్క, అస్త్రములచేత, విభగ్నాంగములగుచు, తల్ = ఆసముద్రునియొక్క, ఉగ్ర=భీయంకరమైన, కాండ=ఉదకమందున్న, “కాండోస్త్రీదండబాణార్షవర్ణావసరవారిష” అని ఆ. దృఢములయిన, సత్త్వంబులు=జంతువులు, రహిత=విడువఁబడిన, మహల్ = ఘనమైన, అగోనివహతను = పాదసంఘముగలవౌటచేత, నాకుల=దేవతలయొక్క, గతిఁజెం దెను-దేవలోకమునకుఁ బోయె ననుట.

భా. అవి=అసేనలు, దితవిఘ్న=ఖండింపఁబడిన విఘ్నముగల - వారింపరాని వనుట, నర = అర్జునునియొక్క, వరాస్త్రములచేత, విభగ్న = తునిగిన, అంగములయిన రథతురగాదులు కలవౌచును, రహిత=విడువఁబడిన, మహల్ = అధికమైన, గోనివహముగలవౌటచేత, తల్ = ఆయర్జునునియొక్క, ఉగ్రములయిన, కాండ = బాణములను, దృఢమైన సత్త్వమును, ద్వంద్వమందు బహువచనము, వెలయఁగా, ఆకులమైన గతినిజెందెను.

వ. తదనంతరంబ.

67

సీ. మఱియు నుద్ధతచేష్టమానకురుబలాద్ధి
యసదృశాశ్చర్యపదాతిబహుల

హరివారణాధికపరిపూర్ణదిబ్బుఖం
 బగుచుఁ బైపయిఁ బేర్చుపాగరు సూచి
 యలుక హెచ్చగురుభీష్మాహిమకరసంత
 తులు మొద ల్లాఁ గడుదుర్దమగతిఁ
 దనరారువారిస త్త్వములెల్లఁబొలియఁ ద
 దంతర్గతత్వాభృదవయవములు

తే. భేదిల నతండు దనదైన బెట్టిదంపు
 టంపజడిపెంపు చూపి యే పణఁచె నతని
 తీవ్రతకు నోడి యంతనదీప్రభుండు
 గళితఁదైర్యుండు నతిభయాకులుండు నగుచు.

68

రా. మఱియును, ఉద్ధతచేష్ట, మానక, ఉరుబలముగల, అధి = సముద్రుండు, ఆసవృశమైన యాశ్చర్యమునకు, పద = స్థానమైన, అతివహం = మిక్కిలి దఱుచైన, లహరి = కరుణగల, వాః = ఉదకముయొక్క, “వార్వారి” అని అ. రణ = మ్రోతలయొక్క, ‘రవేరణి’ అని అ. ఆధిక్యముచేతఁ బరిపూర్ణమైన దిబ్బుఖములుగలదియగుచు, గురు = అధికమైన, భీష్మ = భయంకరములయిన, అహి = వర్షములును, షకర = మొసళ్లయొక్క, సంతతులు మొదలు గాఁగఁ దనరారునట్టి, వారిసత్త్వములు = జలజంతువులును, పొలియఁ = మడియఁ నట్టుగా, తల్ = ఆసముద్రునియొక్క, అంతర్గతములయిన, త్వాభృత్ = మైనా కాదివర్షకములయొక్క, అవయవములు భేదిల, అతండు = రాముండు, వివణఁ చెను. అంత, నదీప్రభుండు = సముద్రుండు, కానుపించి యని ముందరిపద్యమున కన్వయము. కడమ సులభము.

భా. ఉద్ధతమానట్టుగా, చేష్టమాన = వ్యాపించుచున్న, కరుబలాధి = అధిపంటి కరుబలము, పదాతి = బాటచేతను, బహులములైన, హరి = గుఱ్ఱముల చేతను, వారణ = విసుగులయొక్క, ఆధిక్యముచేతను బరిపూర్ణదిబ్బుఖం బగుచు

గురుభీష్మ-అహిమకరసంకతులు-ద్రోణభీష్మకర్ణులు మొదలుగా, వారియొక్క, ట్టాభ్యుత్ = రాజులయొక్క, వివరణచేసు, అంత, అదీప్ర = దీపింపని, భా = కాంతిగలవాడు, భూవరుండని ముందరివద్యమున కన్వయము కడను. సరి.

ఆ. పురుషమూర్తితోడఁ బ్రోవైనదైన్యంబు

వోలెఁ గానుపించి భూవరుండ

నీ కసాధ్య మొకటి లేకున్కి యారసి

బెట్టిపంపుగూడె బెదరఁ బాటె.

69

రా. పురుషమూర్తితోడఁ = పురుషాకారముతో, కానుపించి, సముద్రుఁ డనెడుమాట, భూవరుండ = సంబుధి. నీకు నసాధ్యమొకటి లేకున్కిని, గూడె = తనగుండియ, బెదరఁబాటెను.

భా. పురుషమూర్తితోడఁ బ్రోవైన = పురుషాకృతియైన, దైన్యంబు పోలె = అతిభిన్నుండై యనుట, భూవరుండు = దుర్యోధనుఁడు, అనీక = యుద్ధముచే, సాధ్యమొకటిలేకున్కిని, గూడె బెదరఁబాటెను.

వ. దానంజేసి.

70

సీ. ఇదె నీకు శరణు సొచ్చెద శాంతుండవు గమ్ము

వెదక నీకెవ్వరు నెదురు లేర

పార్థదర్పమున నీపస గాన కి ట్టైది

ర్చినవారిదోషంబు గనియె ఫలము

నిరకఁ గావు మర్థింతు నే నోయఖండద

యాసముద్రుండ నాయుండుఁ గరుణ

నడవఁ గట్టి పగఱ నడఁగించితే నేమి

చెప్ప నమోఘవాంఛితుండ నగుదు

ఆ. హరివిగాక నీవు సరమాత్మండవె యని
 యంత వినయభక్తు లతిశయిల్లఁ
 బాదపద్మములకుఁ బ్రణుతి గావించిన
 నమ్రహాత్మఁ డతని నాదరించె.

71

రా. ఎదురు లేర, అపార్థమయిన దర్పముచేత, హరిదోషంబు = ఉదక
 దోషము, అఖండదయా-సంబుద్ధి. నేను నముద్రుండను నాయంద, కరుణ
 నడవక = దయప్రవర్తిలగా, గట్టిబగలు = క్రూరశత్రువులను, అడగించిలేక,
 ఏమి చెప్పును? అమోఘవాంఛితుడనగుదును = సిద్ధసంకల్పుండ నగుదును
 ఇంక నాకోరికలెల్ల సిద్ధించు ననుట, అంతైన. అని నముద్రవాక్యము.

భా. అఖండదయాసముద్రుండ - పార్థ - సంబుద్ధులు. అని, యంత =
 సారథి - ఉత్తరుడు, ప్రణుతి గావించిన, అమ్రహాత్మఁడు = అర్జునుడు,
 అదరించెను, కడమ సరి, సులభము. అని ఉత్తరవాక్యము.

తే. తదభిమతపద్ధతిని వారితరణలీల

పెంపు మీఱంగ దక్షిణాభిముఖగమన

మాచరించె మున్నెట్లట్ల హరివితతిని

యంతయై నడపుచు నిజావ్యాహతేచ్ఛ.

72

రా. కల్ = ఆసముద్రునియొక్క, అభిమతపద్ధతిని = సేతువుగట్టియనుట
 వారి = ఉదకములయొక్క, తరణ = దాటుటయందుగల, లీల, హరివితతిని =
 వానరసమూహమును. నియంతయై = నియామకుడై, నడపుచు, దక్షిణాభి
 ముఖగమన మాచరించెను = లంకమీదికిఁ గడలెను.

భా. వారిత = వారింబడైన, రణ = యుద్ధమందుగల, లీలా = విలాసము,
 పెంపుమీఱుగా, మున్నెట్లట్ల = మునుపటివలెనే, నిజావ్యాహతేచ్ఛచేత,
 యంతయై = సారథియై, హరి = గుఱ్ఱాలయొక్క, వితతిని నడపుచు, దక్షిణాభి
 ముఖగమన మాచరించెను = ఉత్తరమునుండి దక్షిణమునకుఁ దిరిగి ననుట.

సీ. సముచితసరణి ని ట్లమరవై రాటన
 గరిమనశ్లాఘ్యంబుగాఁ గొని కడు
 నెఱి దలిర్పఁ గలంక నిర్దుక్తధీరత
 నందనభిధోత్యితాత్మసత్ప్ర
 భావతఁ బరఁగుచు బాండురాజసుతుల
 తతకీర్తివిభవుండు తద్విభుండు
 తీర్ణాతికృచ్ఛమహార్ణవుండుగ విని
 వారితరిపువర్పభారు లైన

తే. వారినాపులఁ గడు నంత గాఁవించె
 దత్పురీనాయకుండు నిజాస్థానమంట
 పమున నలఘుప్రగల్భవాక్ప్రకటితస్వ
 భావవర్తను లై పేర్చుప్రధితబలుల.

73.

రా. అమరవైర = దేవతలయందు వైరముగలరాక్షసులయొక్క, అట
 నగరిమను=సంచారాధిక్యమును, అశ్లాఘ్యంబుగాఁగొని = లెక్కనేయక, లంక,
 నిర్దుక్తధీరకనందక = కల్లడిల్లఁగా, అభివ్యోశిత = ప్రకాశింపుచున్న, పాండు =
 తెల్లసైన, రాజు = చంద్రుండు, సుతుల = లెస్సపోలికగాఁగల, అతకీర్తి
 విభవముగలవాడు, తద్విభుండు = రాముండు, తీర్ణ = దాఁటుబడిన, అతికృచ్ఛ =
 మిక్కిలి ఘోరమైన, మహార్ణవముగలవాడు, గాను, విని = రాముండు సము
 ద్రముదాటె నని విని యనుట, కత్పురీ = అలంకయొక్క, నాయకుండు = అధి
 పతి, రావణుండు, అలఘుప్రగల్భవాక్కులచేతఁ బ్రకటితములైన స్వభావవర్తనలు
 గలవారై పేర్చునట్టి ప్రధితబలులను, అపులనుగా.

థా. సముచితసరణిని, వై రాటనగరి = విరాటునిసంబంధమైన చక్రవ
 మును, మనసునకు శ్లాఘ్యంబుగా, కలంక = ఎవ్వరు తెలిసినారో యనెడు.

భయముచేత, నిర్దుక్త=విడువబడిన, ధీరతను=ధైర్యముచేత, అందుకొ=అపట్టణ
మందు, అనభిద్యోతిత = ప్రకాశించని, అత్తసత్ప్రభావతను = తమయొక్క
సత్ప్రభావముగలవారాటచేత, పరంగుచుకొ, పాండురాజునుతులు = ధర్మరాజు
దులు, తద్విభుండు = అపట్టణమునకురాజైన విరటుండు, తీర్థ=తరింపబడిన,
అతికృభి = మహాపదలనెడి, అర్థపముగలవాడుగా, వినివారిక = మిక్కిలి
నివారింపబడిన, రిపు = శత్రువులయొక్క, దర్పభారులైన = గర్వాతిశయము
గలవారలైనను, భావము=ఇట్లు విరాటునిపట్టణము మహాప్రీయముగైకొని
నిమ్మళంకమైన ధైర్యముతోడ నందు ప్రకాశించని ప్రభావముగలవారై
యడంగియుండి పాండురాజునుతు లావిరటుండు మహాపదలను దరించునట్లు
శత్రుదర్పమును హరించి రనుట, అట్లు హరింపగా, వానిని=ఆపాండవులను,
నిజస్థానమంటపమునకొ=తనకొల్వకూటమునందు, ప్రగల్భవాక్కులచేత, ప్రక
టిత = ప్రకాశింపజేయబడిన, అత్త = తమయొక్క, స్వభావవర్తనలగల
వారై, గారవించెను.

వ. ఇట్లు వివిధసంభావనాసంతోషితస్వాంతులం గావించి వారికిఁ
దనకు నక్కాలంబున. 74

ఁజెంటికి సరి. సులభము.

క. సమరాగమనస్ఫూర్తికి

నమరువచోగతుల నరవరాత్తజునిప్రసం

గమయి తనకన్యనయయు

క్తమహితనయ నొసంగ ననుమతి దలిర్పంగాన్.

75

రా. సమర=యుద్ధముయొక్క, అగమనస్ఫూర్తికి, నరవరాత్తజుని =
రామునియొక్క, ప్రసంగమయి, అన్య=శత్రువైన, నయ = సీరిగల, సీరివిరు
ద్ధమయిన దనుట, యుక్తిచేత, మహితనయను = సీతను, ఒకరినొకరు = లెరుగ
నిడువను, అను=అనెడి, మతి=బుద్ధి, కనకుదలిర్పంగానని యన్వయము. కడమ
సరి.

భా. సమరాగ = సమానురాగముగల, మనస్సుర్తిక్, నర=అర్జునుని యొక్క, పరాత్తజాని=శ్రేష్ఠుడైన కుమారుడగు అభిమన్యునియొక్క, ప్ర సంగ మయి=ప్ర సంగము రాగా, తనకన్యను=ఉ త్తరను, అయయక్తి = భాగ్యసంగతి చేత, “అయశ్శుభావహోవిధిః” అని అ. మహితమైన, నయ = సీతిగలదాని, ఒనగ్ = ఇచ్చుటకు, అనుమతిదలిర్పగా, ముందటిపద్యముతో గుళకము.

క. తనదుహితకార్యవధవ

ర్తను లగువారు దనకోర్కితమి గని యింపుల్

దనరార సుభద్రానం

దనవరణోత్సవము నడప దగు నని పలుకన్.

76.

రా. తనదు, హితకార్యవధవ ర్తను లయినవారు, సు = లెనైన, భద్ర = శుభమును, ఆనందమును గల్గినవమైన, రశోత్సవము=యుద్ధక్రీడ, నడప దగు నని పలుకగా దృఢోత్సాహుడయ్యెనని ముందరిపద్యమున గ్రీయ.

భా. తన దుహితకు, అర్జువన ర్తను లగువారు=ఆపాండవులు, కని= తెలిసి, సుభద్రానందన = అభిమన్యునియొక్క, పరణోత్సవము = వివాహము, నడప దగు నని, పలుక=చెప్పినందువల్ల, కుళకము గనుక దనకు ననుమతి. దలిర్పంగానని క్రిందటిపద్యముతో నన్వయము.

తే. తద్విధానంబునకు దృఢోత్సాహుడయ్యె

దనయకల్యాణవిధిప్రయత్నమునజేసి

రయముతో వారు నాత్మీయమయినమిత్ర

బంధుపరివారతతిగూర్చి ప్రాధి మేఱయ.

77

రా. తద్విధానంబునకు = ఆయుధక్రియకు, తనయొక్క, అకల్యాణ విధి = దురదృష్టముయొక్క, ప్రయత్నమునజేసి దృఢోత్సాహుడయ్యెను, కడను సులభము.

భా. కద్విధానంబునకొ = వివాహక్రియకు, దృఢోత్సాహుడయ్యెను, కత్పురీనాయకుఁ డని క్రిందటి పద్యమునఁ గర్తృపదము, వారును = పాండవులును, మిత్రబంధుపరివారములయొక్క, తలి = సమూహమును, కూర్చి = పిలిపించి, తనయ = కుమారుడైన యభిమన్యునియొక్క, కల్యాణవిధిని, ఆయముతో = శుభముతో, చేసిరి.

వ. అంతఁ బ్రతిపక్షవిజయంబునకు నుచితసమయం బగుట భావించి. 78

కెంటికి సరి.

క. అతువీతతేజుఁడు వైవ
స్వతసంతతి రాజవరుఁడు చతురనయ సమా
హృతఘనతరహరికుంజర
శతాంగవిస్ఫూర్తిశోభినైనైన్యముతోడన్. 79

రా. వైవస్వతసంతతి = మనువంశమందుఁగల, రాజవరుఁడు = రాముఁడు, సమాహృత = కూర్చబడిన, ఘనతర = అత్యధికులైన, హరికుంజర = వానరశ్రేష్ఠులయొక్క, అంగవిస్ఫూర్తిచేత, శోభి = ఒప్పుచున్న, నైనైన్యముతోడన్, విడియించెనని ముందరిపద్యమునఁ గ్రియ.

భా. వైవస్వతసంతతి = ధర్మజుఁడు, హరి = గుఱ్ఱములయొక్కయు, కుంజర = గజములయొక్కయు, శతాంగ = రథములయొక్కయు, “శతాంగస్సంగదనోరథః” అని ఆ. విస్ఫూర్తిచేత, కడమ సమము.

క. నడచి యుపస్థావ్యపురం
బు డగ్గటి వనప్రదేశముల బలచయముల్
విడియించి తనప్రతాపము
కడునఖిలదిగంచలములగ్రమ్ముకొనంగన్. 80

రా. ఉపస్థావ్య = పీడింపఁదగిన, పురంబు, ఉపస్థావ్య = చుట్టు
సముద్రముగల, పురంబు రెండర్థములను లంక ననుట, కడమ సమము.

భా. నడచి = కదలి, ఉపస్థావ్యపురంబు దగ్గఱి.

చ. అన్యహానుభావుం డప్పడు.

81

క. నీతిమయిఁ దనకు భూమిజ

నాతతపరివాదభరనిరాతంకాత్ముం

డై తిరుగ విడువ కాఁజికి

గౌతూహలి యగువిపత్తుగర్వము వినియెన్.

82

రా. నీతిమయి = నయమార్గమున, ఆతత = వ్యాపించిన, పరివాద
భర = అపవాదాగళయమందు, నిరాతంక = భయములేని, ఆత్మగలవాడై,
భూమిజను = నీతను, తిరుగ విడువక, అజికి = యుద్ధమునకు, గౌతూహలి
యగు = వేడుకగల, విపత్తు = శత్రువైన రావణునియొక్క, గర్వమును
వినియెను.

భా. జనులచే, ఆతత = విస్తరింపఁబడిన, పరివాద, భూమినిఁ దిరుగ
విడువక, విపత్తు = దుర్యోధనునియొక్క, కడమ సమము.

చ) సదయతఁజేసి హింసలకుఁ జాలక యింకను మంచిమాటఁ దే

ర్చెద నని రాయబార మనిచెం దగ సంధివిధానచింతనం

గదురుచిరాభివర్ణ్యశమగౌరవకీర్తిజగంబు నిండఁ గో

విదనుతనీలిదత్తు హరివీరవరేణ్యు వచోవిచక్షణున్.

83

రా. చింతను, అంగదుని, రుచిరమైన యభివర్ణ్యమైన శమగౌరవము
చేరికీర్తి = ఇటువంటి ద్రోహియందును దయదలఁచుచున్నాడనెడు కీర్తి, హరి
వీరులలోన వరేణ్యుడైనవానిని, అనిచెను.

భా. సంధివిధాన, చింతనను = చింతచేత, కదురు = పొందెడియనుట,
చిరాభివర్ణ్యమైన శమగౌరవముచేతికిఁగిరి జగంబునిండ, హరిని = కృష్ణుని,
రాయబారమనిచెను.

తే. అతఁడు నుచితగతిభ్రాజి యై చని ప్రభు
చరితదుర్ణయవ్యధమానకరిపురజను
లనిశమును గుందువా రంతఁ దనదురాక
కార్య మెంచి యానీతిక కరము మెచ్చు.

84

రా. అతఁడును = అంగదుఁడును, వ్యధను, మానక = విడువక, అరిపుర =
లంకయందున్న, జనులుమెచ్చు, ఇట్టచునని ముందరికియ.

భా. అతఁడును = కృష్ణుఁడును, ప్రభుచరితదుర్ణయముచేత, వ్యధమాన =
వ్యధపడుచున్న, కరిపురమందలి జనులుమెచ్చు, కడమ సమము.

ఉ. సాధుకృతప్రవేశుఁ డయి సాహసవత్తరచిత్తశత్రుడు
రోగ్యధను నింద్రజిద్గురుమహోజ్జ్వలవైభవగర్వితు నృలో
తేనీధసముద్ధతుం డగువిధిం గృతదర్శనుఁ డైనవాని మా
నాధికుఁ జూచి యిట్టను మహాసభలో జను లందఱు నివనన్.

రా. సాధు = లెస్సయ్యానట్లుగా, కృతప్రవేశుఁడయి, సాహసవత్తర =
మిక్కిలి సాహసవంతమైన, చిత్తముగల శత్రువులకు, దురోగ్యధను = పోర
శక్యముగానివాని, ఇంద్రజిద్గురుని = రావణుని, ఇట్లుచూచి, కడమ సులభము.

భా. సాధు = సత్పురుషులచేత, కృతప్రవేశుఁడయి, సాహసవత్తర =
మిక్కిలి యుద్ధతమలైన, చిత్తశత్రువులుగలవాని, ఇంద్రజిత్ = ఇంద్రుని
గల్చిన, గురు = అధికమైన, మహా = ఉత్సవములచేనైన, ఉజ్జ్వలవైభవముచేత,
గర్వితుని = గర్వించినవాని, బలౌతేనీధ = బలౌన్నత్యముచేత, "ఉతేనీధ
శోచ్యయశ్చసక" అని అ. సముద్ధతుని దురోగ్యధనుని: జూచి యిట్టనును.

తే. త్కంఠిజయశోభిరాముఁ డనంతబలుఁడు
ధర్మసూతి యిప్పుడును నీదౌష్ట్య మాత్మ
నెన్నక నయోక్తి నినుఁ దేర్ప నన్నుఁ బనిచె
వినుము నామాట దుర్మదావేశ ముడిగి.

86

రా. త్కంఠిజయములచేత, శోభి = ఒప్పెడువాఁడు, రాముఁడు, ధర్మ
సూతి = ధర్మమునకుఁ గారణమైనవాఁడు.

భా. త్కంఠిజ = కాంఠివలనఁ బుట్టిన, యశః = కీర్తిచేత, అభిరాముఁడు,
ధర్మసూతి = ధర్మజ్ఞుఁడు, కడమ సమము.

చ. నియతముగాగ నీ విపుడు నిన్నును నీవిభవంబు నీమహా
న్వయమును గాచికోవలసినకా మగుడక విను మట్లు విక్రమ
క్రియఁబయి మాయచే నపహరించిన భూమిజనాదరారాని
శ్చయఁ డగునన్న రేశ్వరునిశాసనమిట్టిద నీకుఁ జెప్పితిన్.

రా. భూమిజను = సీతను, మగుడ నిడుము.

భా. మాయచే నపహరించినభూమిని మగుడ విడుము.

క. భీమార్జునబాహుబలో

ద్దామత నీ వెఱిగినదియ తజ్జయశాలిన్
దా మిక్కిలి శౌర్యోన్నతి
చే మించినమేటి యతనిఁ జెనకి బ్రతికెదే.

88

రా. భీమ=భయంకరమైన అర్జున=కార్తవీర్యార్జునునియొక్క, బాహు
బలోద్దామత = భుజబలిమి, నీవెఱిగినదియు, ఆయనలో యుద్ధముచేసినవాఁ
డవు గనుక, తజ్జయ=ఆకార్తవీర్యుని జయించుటచేత, శాలిన్=ఒప్పెడు వరకు
రాముని, శౌర్యోన్నతిచేత = బలిమిచేత, మించిన=జయించిన, మేటి=రఘు
వతి, అతనిఁ జెనకి బ్రతికెదే.

రాఘవ—22

భా. భీమ=భీమునియొక్కయు, అర్జునునియొక్కయు, బాహుబలీ
ద్దామత=బలిమి, నీ వెఱిగివదియు, ఘోషయాత్రా గోగ్రహణాదులయందు,
తజ్జయ=అభీమాన్వనలపల్లనైన జయములచేత, కాలిక్=ఒప్పెడువాని, తాక్=
తాను, మిక్కిలియు కార్యోన్నతిచేతను, మించినమేటి=అధికుడైన మేటి,
అతనిక్ = ధర్మరాజాను, చెనకి బ్రలికెడే.

చ. విను పలుమాట లేల యలవేలుపుమూఁకలలోన నేనియుక్
వెనుకకు వీరగఁబాట కొక వీరుఁడు నై వరగలాడె యల్క చూ
పినకులుఁ డించుకంత సమపేక్షితసంగర కేలి యై నిగు
చ్చినబటుఘోరసాయకవిజృంభణ మన్యులకోర్వ నెట్లగున్.

రా. విను, అల్కచూపు=ఆగ్రహదృష్టిని, ఇనకులుఁడు = రాముఁడు,
ఇంచుకంత, అపేక్షితసంగరకేలియై నిగుచ్చిన నొకవీరుఁడు నై వరగలాడె,
సాయకవిజృంభణమును, అన్యులకుక్ = ఇతరులకు, ఓర్వ నెట్లగును.

భా. విను, అల్కచూపి=ఆగ్రహించి, నకులుఁడు, సమపేక్షిత = అపే
క్షింపబడిన, సంగరకేలియై, యతిస్థానములకు “సపేక్షిత” యనుదిక్కున-
ఉపరిస్వరవర్ణయుక్తి భయముఁజెల్లినను లక్షణమువల్లఁ బకారమే యతిస్థానమై
చెల్లెను.

క. తదనుజానిబాహుబలసం

పదయును సాయకవిహార పాండిత్యమహా

భ్యుదయమును బంటుతనమును

మదిఁ దలఁచిన గుండె వగులు మార్తుర కెల్లన్.

90

ఇంటికి సరి. సులభము.

ఉ. నీవు మదుక్తనీతి మది నిల్పుము జీవితరక్షణార్థి వై

రావణదంతివాహను సురప్రభు గెల్చిన గెల్వ వచ్చుదు

ర్భావవిచేష్టమానకురురాజకుమారకభీమబాహులీ
లావిధి కగ్గ మైన నవిలంఘ్యమునాకము సంధి మే లగున్.

రా. రావణ - సంబుద్ధి. దుర్భావ = దుష్టస్వభావముయొక్క, విచేష్ట
మానక, ఉరు = అధికమైన, రాజకుమారక = రామునియొక్క, భీమ = భయం
కరమైన, కడమ సులభము.

భా. జీవితరక్షణార్థిని, విరావణదంతి=విరావతము, “విరావతోభ్రమా
తంతై రావణాశ్రమువల్లభాః” అని అ. వాహనముగాఁ గలవాని గెల్వవచ్చును,
దుర్భావ = దుష్టచేత, విచేష్టమాన = వ్యాపారిచేసువాడా, కురురాజ
కుమారక - సంబుద్ధి, భీమునియొక్క బాహులీలావిధికి, కడమ సరి.

వ. అనుపల్కు లాకర్ణించి యాదురాగ్రహగ్రస్తుండు తత్సమయ
సముద్ధిపితకోపాటోపంబు లోలోపలన యడంచికొనుచు
శుష్కహాసితంబు ముఖంబునకుం దెచ్చుకొని. 92

ఉభయసమము. సులభము.

క. కొలది గన కెట్టివారుం
బెలుచన దవ్రదవ్వలందు బెదరించియ మా
లల వేయించికొనంగా
దలచెద రిది కాలగుణమొ దై వఘటనయో. 93

‘కెటికి సమము. సులభము.

వ. అని యాదూతకృత్యధౌరేయు నుపలక్షించి. 94

చ. బలుములు సూపి యిట్టు నటుఁ బల్కితి వెట్టిహరీ హోక్త
ముల్, వలుకనె కానిబుద్ధి మఱి పాటదు ని న్నతఁ డుర్వి
పాలుగా,వలసి యి టాడఁ బంపె విడువకా మహిజన్తముఁ

బౌరుషంబు నిర్మలధృతియుం బొగడ్డ గన, మార్జిత రమ్మను
చూచె దన్నియున్. 95

రా. వెట్టిహరీ=వెట్టికోలీ, నిన్నతడు, ఉర్విపాలుగావలసి=నేలపాలగు
టకు, అడఁబం పెను, మహిజ్=నీతను, మముక్=మమ్మును, మార్జితరమ్మనుము.

భా. హరీ = కృష్ణ, ఉర్వి = భూమియొక్క, పాలుగావలసి = రాజ్య
భాగము గావలసి యనుట, మహిజ్ = భూమిని, విడువకు = ఇవ్వను.

ఉ. కొండొకయొండుచోటువలె గొంకక బింకముతో నరుండు
భీముం డని నీవు మాటికి సమున్నతి నెన్నెదు కర్ణభీష్మకో
దండగురుప్రతాపవితతప్రథనప్రథ నొప్పుమద్బలో
ద్దండత యించు కైన మదిఁ దార్ప విదేమిటినేర్పు నెప్పుమా.

రా. కొండొకయొండుచోటువలె, నరుండు=మరుఘ్యుడు. భీముండు=
భయంకరు డని, ఎన్నెదు, రాక్షసులు నరభోజనులుగారాయనుట, కర్ణభీష్మ =
శ్రవణకోరమైన, కోదండ = వింటియొక్క, గురుప్రతాపముచేత, వితత =
విస్తారమైన, ప్రథన ప్రథను = యుద్ధప్రసిద్ధిచేత, ఒప్పుచున్న.

భా. ఒండుచోటువలె = ఎఱుంగనిచోటువలెనె, నరుండు-భీముండు =
అర్జునుండు, భీముండునని, ఎన్నెదు=ఎంచెదవు, కర్ణభీష్ములొక్కయు, కోదండ
గురు = ద్రోణాచార్యులొక్కయు, మల్ = నాయొక్క, బల = చతురంగ
బలములొక్క, ఉద్దండతను, మదిఁదార్పవు = ఎంచవు, కడమ నులభము.

చ. అనుటయు నమ్మదాంధునకు నాహారి యిట్లను నాదుమాట నీ
మనమున కిప్పుడొప్పుగునె మత్తవిరోధివరూఢినీసతుల్
పెనుకువ దక్కి చిక్కునడ భీమధనంజయభాసురప్రతా
పనవసమృద్ధితోఁ గదియుబల్లిదు నావిభుఁ జూచునంతకున్. 97

రా. ఆహరి=అంగమందు, ఇట్టచుక్, భీమ=భయంకరమైన, భనంజయ= అగ్నిభంగిని, భాసురమైన, ఆవిభుక్ = స్వస్వామిని.

భా. బల్లిదుని, ఆవిభు = ధర్మరాజును, చూచునంతకును నామాట యొప్పుగునే యని సింహావలోకనము, కడచు సులభము.

చ. అమితచమూసమూర్తితుండ నంచు నహంకృతి మానవేమొ
న,వ్యమదవిభూతి నీవెఱుంగ వానరనాయకులాజిచేతనై
యమరినవా రనేకులు మహాబలు లవ్వభునొద్ద నీయధ
ర్మమ యిటమీఁద నెల్లెడల మాకు సహాయము నిన్నుఁ
దుంఁగన్. 98

రా. మదవిభూతి = గర్వాతిశయముచు, నీవెఱుంగ్ = నీకెఱుకవడు చట్టుగా, వానరనాయకు లమరినవారు.

భా. మదవిభూతిచేత సహంకృతిమానవేమొ, నరనాయకులావిభునొద్ద నమరినవారు = విరాట ద్రుపదాదులును ధర్మరాజునకు సహాయమైనవారగుట, నీవెఱుంగవా.

చ. అని మఱియు ననేక ప్రకారంబుల నీతియు బలిమియు మహా
ధైర్యయుఁ దోఁప హితంబు దెలిపి విఫలప్రయత్నం దై. 99

రెంటికి సరి. సులభము.

తే. ఆకట నెఱయ నీయాత్మనాశకునికర్ణ
దౌష్ట్య మెట్టిదో నామాట దగుల దనుచు
విసివి యాదర్పదుష్టమానసునిగురుని
వారణోద్యుక్తి వెండియు వఱలఁ బలికె.

100

రా. నెఱయ, ఈ యాత్మనాశకుని = ఆత్మనాశకుడైన రావణుని యొక్క, కర్ణ=చెవులయొక్క, దౌష్ట్యము=అవగుణము, ఎట్టిదో నామాట తగుల

దనుచుకొ, అదర్భదుష్టమానసుని = రావణుని, గురు = అధికమైన, నివారణోద్యుక్తి = వారించెద ననెడు సుద్యోగము, వెండియు వలె = మఱియుఁ బ్రకాశమగు నట్లుగా, పలికెను.

భా. అశకుని కర్ణులయొక్క దౌష్ట్య మెట్టిదో నామాట నీయాత్మను దగులదనుచు, అదర్భదుష్టమానసుని = దుర్యోధనునియొక్క, గురుని = తండ్రిని భృతరాష్ట్రుని, వారణోద్యుక్తి = యుద్ధనివారణయత్నముచేత, పలికెను.

లే. నీదుష్పిన్నతమ్ముండు సునీతివిదురుఁ

డతనిబుద్ధిమార్గంబు నీకభిమతంబు

గానియప్పుడ మఱి యాస గలదె నిన్నుఁ

దెలుపఁ బూనుట నోరిచాపలము గాక.

101

రా. నీదుష్పిన్నతమ్ముండు = విభీషణుండు, సునీతివిదురుండు = లెస్సగా నీతిచెలిసినవాడు, “జ్ఞాతాతునిదురోచిందుః” అని ఆ తెలుపఁ బూనుటను = తెలియఁ జెప్పటయందు, క. ‘వినుతద్వితీయనత్తమి, కిని మఱి మూడవ భక్తిని నిడఁగా నా, వివ నింపు పుట్టువట్టున, నను వెఱిగి ప్రబంధములఁ బయోంబుధి శయనా’ యని తాతంభట్టు. అనగలచె, ఓరి = తుచ్చుఁడా.

భా. సునీతి = మంచిసీతిగలవాడు, తెలుపఁ బూనుట నోరిచాపలము.

వ. అతండేతదుపద్రవప్రారంభకాలంబున.

102

క. అన్న వటుమీదరాజవు

నిన్నొఁ గా దనుట నాదునేరమి యైనం

గన్నది యనకున్నను వివ

కున్నను గపటమదిమనకు నొండొరులయెడన్.

103

రెంట్టిని ధనుము. మలభము.

తే. అరయ నేరి కి ట్ట ట్టని యాడుకొనఁగ
రానియట్టిది శ్రీరామరామ నీకు
మారుదు శ్చేష్టితంబు నివారితముగఁ
జేయకునికి యొప్పుదు దానఁ జేటు వొందు.

104

రా. శ్రీరామరామ = సీత, ఆడుకొనఁగరానియట్టిది = నిందింపరానిది, నీకుఁ, మారుదు శ్చేష్టితంబు, కడమ సమము.

భా. అరయన్, ఇట్టట్టని యాడుకొనఁగరానియట్టిది, చెప్పినం బాపము వచ్చుననుట, శ్రీరామరామ = ఆశ్చర్యవాక్యము, నీకుమారునియొక్క దుశ్చేష్టితంబు, దానఁజేటు, పొందును = వచ్చును.

ఉల్సాహ. అనయవృత్తిఁ దనకుఁ దాన యహితుఁ డగుచు సర్పదం, శన మొనర్చు టన్నమున విషంబు నిడుట సింధుపాతనమునేత సలికి గీడు దలఁచు టరసి చూడు పావనికి నింత కినుక వెనుచువానికులము ద్రుంగఁజే. 105

రా. అనయవృత్తిని = అవివేకముచేత, తనకు, తాన=తానే, అహితుఁ డగుచుఁ = ఆత్మద్రోహియగుచు ననుట, సర్పదంశన మొనర్చుట = పాముఁ గఱపించుకొనుట, అన్నమునఁ దనకుఁదాన, విషంబునిడుట = విషంబుఁ బెట్టికొనుట, సింధు = సముద్రమందు, పాతనమునేత = పడుట, సలికి గీడదలఁచుట = పరస్మిన్వాంఛయు, ఆయవగుణములు సరియనుట, పావనికిఁ = పరుడువల్లివ్రతకు.

భా. అనయవృత్తిని=అధర్మవ్యాపారముచేత, తనకుఁదాన యహితుఁ డగుచుఁ = కారణములేకయే శత్రుఁడగుచు ననుట, సింధుపాతనమునేత = మడుగులోద్రొల్పుటను, సలికిఁ = ద్రోవదికి, గీడుదలఁచుటను, అరసిచూడు = తలంచుకొమ్ము, పావనికిఁ = భీమునికి, కడమ సులభము.

క. విను వెక్కు లేల విడువుము

జనసమృతమతివి దేహజననామయము

దనయుడితక్కి ర్తి గులవ

ర్తన బ్రజలను లక్ష్మీ బ్రోచు ప్రభున కిది దగున్. 106

రా. జనసమృత = సమృతమైన, మతిచేత, విదేహజను = సీతను, విడువుము, అనామయము = సుస్థిరిని, తన, ఉడిత = ప్రసిద్ధమైన, కీర్తిని కులవర్తనమును బ్రజలను లక్ష్మీని: బ్రోచు ప్రభునకు, ఇది = సీతను విడుచుట, సీతను విడిచినను మనమందఱిమును సుఖముననుండు మచుట.

భా. జనసమృతమతివి, దేహజన = దేహమునఁ బుట్టుకగల, ఆమయము = తెవులును, తెవులువంటివాని ననుట, ఉడిత కీర్తిని = ఖండితమైన కీర్తిగలవాని, తనయిన్ = దుర్యోధనుని, విడువుము.

క. మనకురువంశక్షోభము

గనికని వారింప కునికి కార్యము గా దొ

క్కనిరూఢదురాగ్రహము

ద్ధిని విడుచుట మేలొ కులము దెగుటయ మేలొ. 107

రా. మనకు, ఉరు = అధికమైన, పంశక్షోభమును గనికని, ఒక్కని రూఢమైన దురాగ్రహముగల బుద్ధిని = చలము ననుట, విడుచుటమేలొ, కులము, తెగుట = పోవుట, మేలొ.

భా. కురువంశక్షోభముగనికని, ఒక్కనిన్ = దుర్యోధనుని, రూఢ = పాదుకొన్న, దురాగ్రహబుద్ధిగలవాని విడుచుటమేలొ కులము దెగుటమేలొ, దుర్యోధనుని మాటలు వినక కులమును రక్షించుకొ మ్మచుట.

క. అని మఱియుఁ దఱిమి చెప్పంగ

నను వైనటు లెల్లఁజెప్ప నది యాతనికం

తెను మఱి యెవ్వఁడు నే మని
నినుఁ దెలిపెడిఁ జెడియెఁ గులము నీకతనఁ దుదన్. 108

రెంటికి సమము.

క. అని పలికి వెండియును నా
తనిపట్టినచలము రాజ్యదర్పవికారం
బును నైఁచక యుడికించుట
కనయము సుధతమనస్కుఁ డగుచుం బలికెన్. 109

రా. అనిపలికి, ఆతని = ఆరావణనియొక్క, పట్టినచలమును నైఁచక
పలికెను.

భా. అని పలికి వెండియు, ఆతని=పుతరాష్ట్రనియొక్క, పట్టిని ఆ=
కొడుకైన దుర్యోధనునికే, ఉడికించుటకు సుధతమనస్కుఁడగుచు: బలికెను.

క. సుబలాత్మ జమాయాద్యూ
తబలంబున నమర సంపదలు గొని యెంతే
బ్రబలీ తది నేఁడు నిలువదు
ప్ర బలాహవభీమనరవరభుజోద్ధతిచేన్. 110

రా. సుబలాత్మ జ = బలవంతుఁడైనయింద్రజిత్తుయొక్క, మాయాదుల
చేత, ఊత = శ్రువ్వఁబడిన-వ్యాపింపఁబడినయట్టియనుట. “ఊయీతంతుసం
తానే” అను ధాతువు, బలంబునకొ = బలిమిచేత, ఆమర సంపదలుగొని,
అది = ఆప్రాజ్యము, ప్రబలాహవమందు భీమమైన, నరవర = రామునియొక్క,
భుజోద్ధతిచేత నేఁడు, నిలువదు - క్రియ.

భా. సుబలాత్మ జ = శకునియొక్క, మాయచేతిద్యూత బలంబునకొ =
బలముచేత, ఆమరకొ, అది=ఆద్యూతము, ప్రబలమైన, ఆహవ = యుద్ధము
గల, భీమనియొక్కయు, వరభుజోద్ధతిచేత, నిలువదు-క్రియ.

చ. ఘనముగ నాత్మ నాటితనకాంతపరాభవ మల్కు బెంపగా
ననయము బేర్చురాజిమణి యాశుగసంతతి నీదు పెద్దత
మ్ముని నెదురొమ్మునెత్తురు సముగ్ధతి గ్రోల నినుం గృతోరుభం
గుని నొనరింపజూచె దిగిగో గలహంబ యభీష్ట మేనియున్.

రా. ఆత్మను, నాటి=గ్రుచ్చుకొని, తనకాంత = సీతయొక్క, పరా
భవము=తిరస్కారముచేతనైన, అల్కు, పెంపగా = తీర్చుకొనుటకొఱకు,
పేర్చురాజమణి=రామునియొక్క, ఆశుగసంతతి=బాణవంశం, ఉరు=అధిక
మును, భంగుని = పరాజయముగలవానిగా, ఒనరింపగాను జూచెదు.

భా. నాటి = ఆజూపమునాటియందైన. తనకాంత = ద్రౌపది
యొక్క, పరాభవము, అల్కు, పెంపగా = అధికమువేయగా, పేర్చు =
ఉగ్రుడౌచున్న, ఆశుగసంతతి = భీముడు, నీదు పెద్దతమ్ముని = దుశ్శాసనుని
యొక్క, నెత్తురు గ్రోలగాను, నిమ్నగృతమైన, ఉరుభంగుని = తొడలు
విఱుగుట గలవానిగా, ఒనరింపగాను జూచెదు.

చ. అని నమితప్రతాపు డగునాతనితమ్మునిమేఘనాదభం
జనకృతీదేవదత్తజయశబ్దవిచరితసింహనామ మెం
దును గొడలేక నీకు నిదెదుస్సహకర్ణనిపాతసూచి యై
వినబడు గుండె దిగురన వేగిర మేల చరంబ కోరినన్. 112

రా. ఆతనితమ్ముని=లక్ష్మణునియొక్క, మేఘనాదభంజన = ఇంద్రజిత్తు
వధచేత కృతి=కృతకృత్మలైన, దేవ=దేవతలచేత, దత్త=చేయఁజేసిన, జయశబ్ద
ములచేత వివృతమైన, సింహనాదము=అట్టహాసము, దుస్సహ = నహించరాని,
కర్ణనిపాత = శ్రవణప్రదేశముగల, సూచియై=సూచియై, వినబడును.

భా. ఆతనితమ్ముని=భీమునితమ్ముడైన యర్జునునియొక్క, మేఘనాదము
యొక్క భంజనమందు, కృతి=సమర్థమైన, దేవదత్తముయొక్క, జయశబ్ద=

జయసమయశబ్దముచేత, వివర్ధితమైన సింహనాదము, దుస్సహమైన కర్ణుని యొక్క, నిపాత = పాటుచు, సూచించునదియై వినబడును, అర్థాంతరము. అతని = భీమునియొక్క, తమ్ముని = తమ్ముడైన యర్జునునియొక్క, మేఘనాద = మేఘగర్జనముయొక్క, భంజనమందు, కృతి = సమర్థమైన, దేవదత్తముయొక్క, జయశబ్ద = జయసమయశబ్దముచేత, వివర్ధిత = పృథ్విబొందింపబడిన, అర్జును దేవదత్తధ్వనిచేత పృథ్విబొందింపబడిన దనుట, సింహనాదము = భీముని సింహనాద మని యన్వయము. దుస్సహ = దుస్సహించునెడను దుర్యోధనుని తమ్ముని యొక్కయ, కర్ణ = కర్ణునియొక్కయ, నిపాతముచు సూచించునదై, అర్జునుడు కర్ణుని సంహరించె, సమయమందు భీముడు దుస్సహుని సంహరించి సింహనాదము చేయు ననుట

క. వారలసంగర మిట్టిది

యారీతిం దెలుపనేల యెఱుంగబడదే

యారయ నిది నీకు నతి

ప్రకృమహాకపటభవదరోదరవేళన్.

113

రా. వారల = రామలక్ష్మణులయొక్క, సంగరము = యుద్ధము, ఇట్టిది, అలిక్రూర మహాకపట సంబుధి. భవత్ = నీయొక్క, ఉరః = వక్షముయొక్క, దరవేళను = ప్రక్కలించునప్పుడు, ఎఱుంగబడదే = తెలియకుండెడినా.

భా. వారల = భీమాద్వుపలయొక్క, సంగరము = ప్రితిజ్ఞ, ఇట్టిది, అలిక్రూరమహా, కపటభవ = కపటజన్మమైన, దురోదరవేళను = ద్యూతసమయమందు, “వణేద్యూతేదురోదరః” అని అ ఎఱుంగబడదే = తెలియకుండెడివా.

వ. అని పలికి యప్పుడు దన్నుం జుట్టుముట్టుకొని పట్ట నిగ్రహించుటకు సుగ్రయోధుల నాగ్రహంబున నియోగించునట్లు రాత్తుదర్వివేకంబునకు నప్పి నిర్విశంకసమాకులితసంరంభ విజృంభితుం డై మేనువెంచి.

114

రెంటికి సరి. సులభము.

చ. తనువున సర్వలోకచయదర్శనచిత్రమహత్త్వ మెంతయుం
దనర విరాట్ప్రకారసముదంచితరుడై తను బట్టగ్రస్తువాం
డను ఘనఘోరహుంకృతినిరస్తులఁ జేసి నభోధ్వగామితా
భిసుతయశోవిశేషమునఁ బేర్చుచు నేగ నియోక్తపాలికిన్.

రా. సర్వలోక = సకలజనులయొక్క, చయ = సమూహముయొక్క,
దర్శన=దృష్టికి, చిత్రమైన మహత్త్వముతనరన్, విరాట్ = పక్షిరాజుయొక్క,
ప్రకారముచేత, సముదంచితరుడై = ఎగసినవాడై, నభోధ్వగామితా =
'అకాశగమనముచేత, నియోక్తపాలికిన్ = రామునివద్దికి, ఏగెను.

భా. తనువున్ = దేహమునందు, సర్వలోకచయ = సమస్తజగత్తుల
యొక్కయు, దర్శన = చూపులచేత, చిత్రమైనమహత్త్వము, విరాట్ =
విరాడ్విగ్రహముయొక్క, ప్రకారముచేత, సముదంచితరుడై = ఎప్పెడువాడై,
నభోధ్వగ=భేదరులచేత, అమితమానట్టుగా నభిరుక్తమైన, నియోక్తపాలికిన్ =
ధర్మరాజుపాలికి, ఏగెను.

చ. ఏగి యన్నరేంద్రునకుఁ దనపోయివచ్చినకార్యంబు లెఱుం
గెఱింగించి యిట్లనియె. 116

రెంటికి సరి. సులభము.

శవిరాజవిరాజితము.

తిరుమువిపక్షుమదోద్ధతి నీవు దుదిం దెగఁజాలవు గాని వెనక్
గురుకృపశాంతనవోక్తులఁ దేర్చియుఁ గొంకకయేనితవుం దగ
వున్, బిరుసుచు జూపియనేకవిధంబులఁ బెక్కులు వల్కియుఁ
జూచితి నీ, కరుణకుఁ బాత్రుఁడు గాఁడు పపింబదిగాఁ గని
వచ్చినవాడఁ దుదన్. 117

రా. గురుకృష్ణః = అధికకృష్ణచేత, 'తేగఃజాలపుగాని యని యన్వయము.
కాంత = సరసములును, నవ = నవ్యము - అనగా మనోహరములు నయిన,
ఉత్తులను = మాటలచేత, కడమ యేకార్థము.

భా. కాంతనవ = భీష్మునియొక్కయు.

వ. అనిన విని మనకు సుచితం బైనవర్తనంబు నడపితి మిట.
మీఁద నతని పాపఫలం బెట్లు గావలయు నట్లయ్యెడు నని
వలుకుచు నొక్కశుభముహూర్తంబున. 118.

రెంటికి సరి. సులషము.

తే. తనకుదారసోదరభావమునను రణస
హాయముగఁ దివిరెడువీరు ననలజాతు
మిగులఁ గాననీలసమాఖ్య మెఱయువాని
భూనుతాజిధృష్టద్యుమ్ను సేన గావ. 119

రా. తనకునుదారమైన, సోదరభావమునకు = కమ్ముడువలెనే, భూనుత
మైన, ఆజి = యుద్ధమందు, దృష్ట = దిట్టయైన, ద్యుమ్నునిక్ = సత్త్వముగలవాని.
అనలజాతుక్ = అగ్నివలనఁబుట్టినవాని, కాన, స్ఫుటముగా, నీలసమాఖ్యచేత
మెఱయువానిక్ = నీలుని, సేనగావ, అభిషిక్తుంజేసి యని ముందరికన్వయము.

భా. దారసోదరభావమునక్ = బావతనముచేత, అనీలసమాఖ్యను =
ధవళీర్తచేత, ఆజి = యుద్ధముగలవాని, దృష్టద్యుమ్నుని, కడమ సరి.
వ. అభిషిక్తుంజేసి సంవిహితసకలసన్నాహం దై. 120.

ఆ. అనికి సుగ్రమై మహారిపురాజిరా
నంతవనచయంబు లన్నియుఁ జిటు
సుగ్ధగాఁ బదహతి నుటుమాడుసేనతో
నాజిరంగమునకు నతఁడు నడచె. 121

రా. అనికి, మహల్ = అధికమైన, అరిపుర = శత్రుపురమైన
 లంకయొక్క, అజిర = ప్రాంగణములయందుండు, “అంగణంచత్వరాజిరే” అని
 అ. అనంత = బహుళములైన, పనచయంబులన్నియుఁ = ఉద్యానవనాదులు,
 చిఱునుగ్గగా, అతఁడు = రాముఁడు, నడచెను.

భా. అనికిఁ = యుద్ధమునకు, మహారిపురాజిరాఁ = శత్రుసమూహము
 రాఁగా, అతఁడు = ధర్మజుఁడు, నడచెను

ఆ. తెగువ నిట్లు నడచి మిగులఁ జేరికలంక

ముక్తధృతివిలాసముగఁ గడంకఁ

బోరు నడపె దృఢమనోరథహరికుంజ

గోగ్రబలము గొలిపియొగ్రహమున.

122

రా. లంక, ముక్తధృతివిలాసముగఁ = తల్లడిల్లఁగా ననుట, మిగులఁ
 చేరికను = అత్యంతసమీపమున, నడచి, దృఢములైన మనోరథములుగల, హరి
 కుంజర = వానరశ్రేష్ఠుడైన సుగ్రీవునియొక్క, ఉగ్రబలమును, కొలిపి = పెరచేచి,
 పోరు నడపెను.

భా. చేరి, కలంకముక్త = నిష్కళంకమైన, ధృతిచేత, విలాసముగఁ =
 ఓయ్యారముగా, దృఢమయిన మనస్సుగల రథహరికుంజరములచే సుగ్రమైన,
 బలము = సేనను, కడమ నమము.

క. అప్పునుజేంద్రునిబలవ

ర్గమ్ము మొదలినాడు భీష్మరక్షోర్జితద

ర్పమ్మునఁ గవియుసుయోధను

తమ్ములఁ జతురంగనైన్యతతులజయించెన్.

123

రా. అప్పునుజేంద్రుని = రామునియొక్క, బలవర్గము, భీష్మ = భయం
 కరులైన, రక్షస్సులచేత, ఆర్జిత = సంపాదించఁబడిన, సుయోధ = సదృశులచేత,
 నశతముల = న్తుతియించఁబడిన, నైన్యతతులను జయించెను.

భా. భీష్మనియొక్కరక్షచేత నూర్జితమైన దర్పముచేత, కవియు = ఎదిరించునట్టి, నుయోధుకత్తులకొ = దుశ్శాసనాదులను, చతురంగనైర్వృతతులను జయించెను.

సీ. ఆనృపాలశ్రేష్ఠుఁ డవ్వేళనురుమాధ
వప్రేమకృతవిజయ ప్రకర్ష
మరయుచు సంగదశరభకేసరిగజ
ర్షభశతబలిసమీరణసుతాజి
కేళీమహత్త్వ మిఱిచుచు నుగ్రసం,
పాతిదస్త్రసుతాచ్ఛభల్లరాజ
వేగదర్శితనూర్జితాగణ్యదర్పంబు
చూడ్కుల కొసఁగుచు శూరతావి

తే. భాసి నుత్తమోజుఁ బరాసుఁఫణిశిఖిండి
ననలసంభవు నై న్యేశు నని గరంబు
మగతనము సూచ గనుఁగొంచు మఱియు ద్రుపద
మూఁఖ్యులరణంబు గనుచు సమ్మోదమందె.

124

రా ఆనృపాలశ్రేష్ఠుఁడు = రాముఁడు, అవ్వేళను = యుద్ధసమయమందు, రుమాధవ = సుగ్రీవునియొక్క, ప్రేమ = సేవచేత, కృత = చేయబడిన, విజయ = గెలుపుయొక్క, ప్రకర్షము = అతిశయమును, ఆరయుచుకొ, అంగద, శరభ, కేసరి, గజ, ఋషభ, శతబలి, సమీరణసుత = హనుమంతునియొక్కయు, అజికేళీ = యుద్ధవిలాసముయొక్క, మహత్త్వము = అధిక్యమును, యిఱిచుచుకొ, సంపాతి = సంపాతియొక్కయు, దస్త్రసుత = మైందద్దివిమలయొక్కయు, అచ్ఛభల్లరాజ = భల్లూకపతియైన జాంబవంతునియొక్కయు, 'ఋషభచ్ఛభల్లభాలాకాక' అని అ. వేగదర్శియొక్కయు, తను = శరీరములయొక్క, దర్పంబు = బలిషిని, చూడ్కులకొసఁగుచుకొ = చూచుచును, ఉత్తమ = శ్రేష్ఠమైన, పీఠాక =

లేజన్యగలవాని, ధర = శత్రువులయొక్క, అను = ప్రాణములనెడి, ఫణి = సర్పములకు, శిఖండి = కెనులియైనవాని, సైన్యేకుక్ = సేనాపతియైననీలని, కనుగొంచుక్, ద్రు = వృక్షములే, “ఘోరీద్రుద్రుమాగమాః” అని అ. పదస్థానముగాఁగల వానరులలోపల, ముఖ్యుల = శ్రేష్ఠులయొక్క, రణంబు గనుచు నమోద మందెను.

భా. ఆన్యపాలశ్రేష్ఠుడు = ధర్మరాజు, ఉరు = అధికమైన, మాధవ = కృష్ణునియొక్క, ప్రేమచేత గృతమైన, విజయ = అర్జునునియొక్క, ప్రకర్షము = అతిశయమును, అంగదను = వేదక చేత, అరయుచుక్, “అంగదనాథు మ్రింగినవృకావలిదన్యసముట్టుకొన్న” యని సోమయాజులప్రయోగము, శరభ, కేసరి, గజ, ఋషభ, శతములభంగిని, బలి = బలముగల, సమీరణత = భీమునియొక్క, ఉగ్రమానట్టుగా, సుపాతి = పాఱుచున్న, దస్తసుత = నకులనహదేవులయొక్క, అచ్ఛ = స్వచ్ఛములైన, భల్లరాజ = బాణశ్రేష్ఠములయొక్క, వేగ = వేగమును, దర్శితను = చూచువాడ౯టచేత, దర్పంబు చూడ్కులొనగు, శూరతావిభాసి = శౌర్యముచేత నొప్పెడి, ఉత్తమోజాఁడనెడు పాంచాలుని, ధర = శత్రువులయొక్క, అను = ప్రాణవాయువులకు, ఫణి = సర్పమైన, శిఖండిని, సైన్యేకుక్ = ధృష్టద్యుమ్నుని, కనుగొంచుక్, ద్రుపదముఖ్యుల = ద్రుపదుడు మొదలైనవారియొక్క, రణంబు గనుచు నమోదమందెను.

శా. క్షత్రాచారవిహారి యై విజయరత్నానిష్ఠఁ బెంపొందువి
శ్వత్రాతక్ విభు విష్ణు నారయుచు నాశ్చర్యంబు లిద్దేవుచా
రిత్రంబుల్ హరియాధచోదకత నీరితిక్ వినోదించునే
చిత్రంబే గెలు పీబలాలి కని చూచెక్ భేచర వ్రాతముల్.

రా. క్షత్రాచార = క్షత్రియాచారముచేత, విజయరత్నా = జయసంపాదనమందుగల, నిష్ఠను = ఆసక్తిచేత, విష్ణుక్ = రాముని, హరియాధ = వానరకులమును, చోదకతను = పనిగొనువాడ౯టచేత, కదను సరి.

భా క్త్ర = సారథియొక్క, ఆచారముచేత = సారథ్యముచేతననుట.
విహరియై, విజయ = అర్జునునియొక్క, విష్ణు = కృష్ణుని, హరియాధా = ఆశ్వ
సమూహమును, చోదకతను = త్రోలెడువాడౌటచేత, కడమ సులభము.

వ. అంత.

126

సీ. సింజినీనిర్హోషజితసముద్రధ్వని
మేఘనాదుండు సమిధశక్తి
భీష్ముండు సందీప్తపురుషౌర్యగుణమణి
వాహినీశుండు నిజాహవనశ
దివసాంతరచితాతీతీవ్రవిక్రమత శో
భిల్ల నెంతయు విజృంభించి వాడు
తన్మధ్యమునఁ బుట్టుతననేనభంగంబు
నరినేనగర్వంబు నడచి యడచి

తే. నాగభీషణబాణప్రయోగములను
భీమనరచరచేష్టలు బెంపవడఁగఁ
దదనుజులసత్ప్రతాపంబు లొడుగుపడఁగఁ
గట్టుపఱిచెఁ బల్కలు నాజిఘనులు వొగడ.

127

రా. సింజినీనిర్హోష = గుణధ్వనిచేత, “మార్వీజ్యాసింజినీగుణః” అని
అ. జితమైనసముద్రధ్వనిగల, మేఘనాదుండు = ఇంద్రజిత్తు, సమిధ =
ప్రకాశింపుచున్న, శక్తిచేత, భీష్ముండు = భయంకరుండు, సందీప్తము లయిన
పురుషౌర్యగుణముల నెడు మణులకు, వాహినీశుండు = సముద్రునివంటివాడు,
నిజాహవనశ = స్వకీయముగ్ధావస్థగల, దివసాంత = రాత్రియందు, రచితమైన,
నాగ = నాగరూపములైన, భీషణబాణప్రయోగములను, నాగపాశములచే
ననుట, భీమ = ఘోరములైన, నరవర = రామునియొక్క, చేష్టలు, తదనుజు =
అత్తడునియొక్క, లసత్ప్రతాపంబు లొడుగుపడఁగ, కట్టుపఱిచెను.

రాఘవ—23

భా. సింజిసీనిర్హోషముతో జితములైన సముద్రధన్వనియు మేఘనాదములునుగలవాఁడు, పృథు = ఘనములైన. శౌర్యగుణమణి = మణులవంటి శౌర్యగుణములుగలవాఁడు, శౌర్యగుణభూషితుం డనుట. వాహినీశుండు = సేనాపతి, భీష్టుండు, నిజాహవ = తనయొద్దముయొక్క, దశదివసాంతర = పదిదివసములలోపల, చిత = సంపాదించబడిన, తీవ్ర, విక్రమతన = విక్రమముగలవాఁడౌటచేత, నాగ = సర్పములభంగిని, భీషణములైన బాణప్రయోగములచేత, భీమునియొక్కయు నరునియొక్కయు, చేష్టలు, తదనుజుల = నకుల సహజేవులయొక్క, ఆజిని = యుద్ధమందు, పల్కఁ గట్టుపఱచె నని క్రిందటి కన్వయము. కుంటుపఱచె ననుట.

చ. దొర ననుజాన్వితంబుగ సుదుర్దమదుర్దశఁ గుండఁజేసి యిట్లురువడిఁ బేర్చుకొత్తపురణోద్ధతివెంపు సహింపలేక తా సరగున దాని మాన్వహరిచక్రముఁ బూని యెదిర్చె నంతనే మరలె నరాతియత్నగరిమం దనపూఁపు నివారితంబుగన్.

రా. హరిచక్రము = వానరసమూహము, అరాతి = శత్రువైన ఇంద్రజిత్తుయొక్క, యత్నగరిమను = బాణప్రయోగాది యత్నములచేత, మరలెను = ఓర్వలేక వెనుకతీసెను. కడమ కులభము.

భా. హరి = కృష్ణుఁడు, చక్రముఁ బూనియెదిర్చెను. అంతనే = అప్పుడే, సర = అర్జునునియొక్క, అతియత్నగరిమను = ప్రార్థనచే ననుట. మరలెను.

వ. అంత.

129

సీ. అట్లవార్యప్రాణి నలరుపితామహు
వరశక్తి బ్రబలుదీవ్యత్ప్రీతాప
గుణశాలి విజయుండు కోదండఘననాద
సంపదుల్లాసితసకలనిజచ

మూసంతతిశిఖండి యేసె నారచితస

చ్చువ్వసంగ్రామప్రచారు డగుచు

వై రిన్మపాలకుమారులహృదయంబు

లెంతయు భేదిల్ల నిద్రవివిధ

ఆ. విశిఖవిసరనిబిడవివిధసమస్తమ

ర్శతనుజేసి యుద్ధమహిం బడంగ

నేసి గురుమహోవికాససంపాది యై

యాప్తబంధుజనుల నలరఁజేసె.

130

రా. పితామహులు = బ్రహ్మయొక్క, వరముయొక్క శక్తిచేతఁ బ్రబలిడి
దీవ్యత్ = ప్రకాశించుచున్న, ప్రతాపగుణములచేత, శాలి = ఒప్పుచున్న,
విజయముగలవాఁడు, కోదండ మనెడి, ఘన = మేఘముయొక్క, నాదము
యొక్క, సంఘత్ = సమృద్ధిచేత, ఉల్లాసిత = సంతోషింపఁజేయఁబడిన, సకల
నిజచమూసంతతియి నెడి, శిఖండి = సెమట్లగుల వాఁడు, ఆరచితమైన, సచ్చద్వ =
కపటముతోఁ గూడిన, సంగ్రామప్రచారముగలవాఁడగుచుకొ = మేఘములలో
నుండి యునుట. ఇద్ధ = ప్రవృద్ధిములునై, వివిధములైన, విశిఖ = బాణముల
యొక్క, విసర = సమూహములచేత, “సందోహవిసరవ్రజాః” అని అ. నిబిడ
మానట్టుగా, విద్ధ = భేదింపఁబడిన, సమస్తమర్శతను = సకల మర్శస్థానములు
కలవాఁడౌటను, చేసి = మర్తములు భేదించి యునుట. గురు = రావణుని
యొక్క, కడమ సులభము.

భా. పరశక్తిగలవాని, ప్రబలునికొ = భీష్ముని, శాలి = ఒప్పెడువాఁడు,
చమూసంతతిగలవాఁడు, విజయుండు, అర్జునుఁడు, శిఖండి, ఏసెనాకొ = ప్రేసె
ననఁగా, రచితమైన, మర్శ = ఆయుములుగల, తను = శరీరముగలవాని, చేసి,
గురు = అధికమైన, కడమ సమము.

క. దీనతఁ దత్ప్రతిపక్షబ

లాసీకము గుందుచుండె నారాత్రిఁ గడున్

మాసములార్చి బొగులం

గా నిక నేదిబ్రతు కేదిగతియో యనుచున్.

131

ఉభయసమము.

ఉ. అంతట నద్భుతంబు గరుడాగమనంబు నిరాకృతాహితా
త్యంతసమాజ్ఞితోర్జితజయాభ్యుదయం బయి భీష్మపాతసం
క్రాంతఘనవృధ న్నైతియఁ గా మఱిపింప బునర్తహాజివి
క్రాంతి కుపక్రమించువిభుఁగాంచి దినేశసుతాదు లుబ్బుచున్.

రా. అద్భుతమయిన గరుడాగమనంబున, నిరాకృతాహితా = విడిపింపఁ
బడిన సర్పములు గలదొటచేత, ఉర్జితజయాభ్యుదయంబయి = గెలుపునందలి
యుబ్బును రప్పించి యనుట. భీష్మ = భయంకరమైన, పాత = పాటుచేత,
దినేశసుతాదులు = సుగ్రీవాదులు, కడమ సమము.

భా. అద్భుతంబుగఁ, దుట్ = రోషముయొక్క, “ప్రతిఘాతుక్కు
భాస్త్రియా” మ్మని అ. ఆగమనంబు నిరాకృతమైన యహితులచేత నత్యంతము,
సమాజ్ఞిత = సంపాదించుబడిన, ఉర్జితమైన, జయాభ్యుదయము గలదై
కోపించి శత్రుజయాలికయమును నిరాకరించె ననుట. భీష్మ పాతముచేత,
సంక్రాంత=సంక్రమించిన, ఘనవృధను మఱిపింపఁగాఁ బునర్తహాజియందుఁగల,
విక్రాంతికి = విక్రమమునకు, దినేశసుతాదులు. కర్ణాదులు, సంభ్రమించిరి.
అని ముందరివచనమునఁ గ్రియ. కడమ సులభము.

వ. చేరి పొడగాంచి ప్రస్తుతసమరసన్నాహసముచిత ప్రకారంబున
సంభ్రమించి రంత నరుణోదయం బగుటయు. 132

రెంటికి సరి. సులభము.

క. గురురక్షోర్జితదర్ప
 స్ఫురణముచే శత్రునైన న్యములు మార్కొనఁ జె
 చ్చెర వై వస్వతసుంతతి
 నరవరుఁ డొగి నద్దుర మ్మొనరెన్ సబలుఁ డై. 134

రా. గురు = అధికమైన, రక్షస్సులచేత, అర్జిత = సంపాదించుటచే, దర్పస్ఫురణముచేత.

భా. గురు = ద్రోణునియొక్క, రక్షచేత నూర్జితమైన, కడమ సరి.

వ. అప్పుడు. 135

క. అత్యంతము నవనిసుతా
 పత్యతసుబలంబులోనఁ బస మీఱి మహా
 దైత్యుఁ డనఁబరఁగు శూర
 స్తుత్యుఁ డసమరోషవికృతి ధూమ్రాత్ముఁ డనిన్. 136

రా. అవనిసుతాపతి = రామునియొక్క, అతను = అనల్పమైన, బలంబు లోన, అసమమైన రోషవికృతిగలవాఁడు, ధూమ్రాత్ముఁడు, కడమ సరి.

భా. అవనిసుత = నరకాసురునియొక్క, అపత్యతను = పుత్రత్వముచేత, పరఁగు శూరస్తుత్యుఁడు = భగదత్తుఁడు, అసమరోషముయొక్క వికృతిచేత ధూమ్రవర్ణములైన, అత్ముఁడు = కన్నులుగలవాఁడు, చరించె నని ముందరి కుద్యమునఁ గ్రియ.

తే. దళితహరికుంజరశతాంగముల ధరిత్రిఁ
 గప్పచు యథామనోరథగతిఁ జరించె
 నవనిజారూఢమదవారణక్రియలకు
 నిలువ లేకపార్థబలయోధులు దొలంగ.

రా. దళిత = భేదింపబడిన, హరికుంజర = వానరముఖ్యులయొక్క, శతములయొక్క యంగములచేత, యథామనః = మనసు నతిక్రమింపని, అవ్యయీభావసమాసము. రథగతిచేత, నిజ = తనయొక్క, ఆరూఢ = దృఢమైన, మదముయొక్క, వారణ క్రియలకుఁ = పోమొత్తుటలకు, నిలువలేక యపార్థలబ్ధులైన యోధులుతొలంగ, చరించెను.

భా. హరికుంజరశతాంగములకుఁ = రథాదులచేత, నిజరూఢమైన, మదవారణ = మత్తేభముయొక్క, క్రియలకుఁ = యుద్ధక్రియలకు, పార్థబల = భర్తరాజు సేనయందుగల, యోధులు తొలంగు, యథామనోరథగతి = యభేష్టవృత్తిచేత, చరించెను.

వ. అంత సంతయుం గనుంగొని.

138

క. తమకమున మరుద్వరసుతుఁ

డమితవృధఁ జెదరునిజబలాళి మగుడ దు

ర్దమరణజయశోభగద

త్తమహాశుండాలమునకుఁ దా నెదిరించెన్.

139

రా. మరుత్ = వాయువుయొక్క, వరసుతుఁడు = హనుమంతుఁడు, బలాళిమగుడఁ, దుర్దమరణమందుగల, జయశోభకుఁ = జయలక్ష్మిగలది. యగునట్లుగా, దత్త = ఇయ్యబడిన, మహాశగలవాఁడు, విఠిగినమూఁక తిరిగి జగడమునేయనట్లు సాధారమైనవాఁడనుట. ఆలమునకుఁ = యుద్ధమునకు, ఎదిరించెను.

భా. మరుద్వర = ఇంద్రునియొక్క, “మరుతోపవనామరా” అని అ. సుతుఁడు = అర్జునుఁడు, దుర్దమ = అణచుకొనకముగాని, రణజ = యుద్ధమువల్ల బుట్టిన, యశముగల భగదత్తునియొక్క, మహాశుండాలమునకుఁ = సుప్రతీకమగుడి గజమునకు, ఎదిరించెను.

తే. తొలగ కెడ సొచ్చుమానవాదుల సుశర్త
యోధులను బాఱ ద్రోలి యిట్లురుభుజావి
భూతి నెదిరించునాకపితను నతఁ
డాజి నొప్పించి మడిసె వాహనముతోడ.

140

రా. మానవాదులకొ = మచుప్పుల భక్షించెడువారిని, సు = మిక్కిలియు,
శర్త = సుఖమానట్టుగా - అనాయాసముగననుట. యోధులను = పోరెడివారిని,
పాఱద్రోలి = పాఱఁదటిమి, ఎదిరించెడు, ఆకపితే = అహనుమంతునికే, అతఁడు =
అధామ్రాతుఁ డనిడు రావణునిమూలబలకర్త, తనుకొ, అజిని, ఒప్పించి =
అప్పగించి, మడిసెను.

భా. మానవాదులకొ = మానములఁ బలికెడువారిని - పంతుములాడువారి
ననుట. సుశర్త యోధులను = సంసప్తకులను, ఆకపితకుకొ = అర్హుని, అతఁడు =
భగదత్తుఁడు, నొప్పించి, వాహనముతోడకొ = ఏనుఁగుతోఁగూడ, మడిసెను.

వ. మఱియును.

141

శ. బహురక్షో భయసేనలు
విహితాజిని ద్రైశ నంత విలసిల్లె జగ
న్దహితాహవరుచిరక్షీ
ప్రహస్తకోదండగురుతరస్సూర్తిగడున్.

142

రా. బహురక్షస్సులయొక్క, అభయ = భయరహితములైన, రుచి =
వేడుకను, రక్షీ = రక్షించెడి, ప్రహస్త = రావణునిసేనావతి యైన ప్రహస్తుని
యొక్క, కోదండముచేత, గురుతరమైనస్సూర్తి విలసిల్లెను.

భా. బహురక్షగలయుభయసేనలు, జగన్దహిత = జగత్ప్రసిద్ధమైన,
అహవమందు, రుచిర = ప్రకాశింపుచున్న, క్షీప్రవేగవంశమైన, హస్తముగల,
కోదండగురు = ద్రోణునియొక్క, తరః = బలిమియొక్క, స్సూర్తి విలసిల్లెను.

సీ. ఆమేటి తనదునై న్యమును బద్ధవ్యూహా
 భంగి జూపట్టంగఁ బన్ని హతిక
 రప్రహరప్రవర్తనలచే జీకాకు
 వలుచుచు గడు జొచ్చి నుఱిచియాడు
 వీరకుంజర జగద్వినుతవిక్రము ధనం
 జయతనూజ సుభద్రసంతతి నవ
 రోధించి బహుమహాయోధనవ్యాపార
 శూరత ప్రాపుగాఁ బోరిపోరి

తే. గెలువ నోపక మిక్కిలి నలగి యంత
 నతనిధర్మవిహీనయుద్ధాతిశయము
 చేతఁ జంపించె దనుఁ దనసేనవారిఁ
 గాచుకొన నొండుమార్గంబు గానలేక.

143

రా. నైన్యమును = రాక్షసనైన్యమును, పద్మవ్యూహభంగి = పద్మ
 సమూహమువలె, చూపట్టంగఁ, పన్నిహతిక = పాదప్రహరములచేతను, నుఱిచి
 యాడుచున్న వీరకుంజరుడైనవాని, వీరకుంజరుండు గనుక నైన్యమును బద్ధ
 వ్యూహముంబలె నుఱుమాడెను. ను = లెన్నెన, భద్రసంతతి = శుభపరంపరలు
 గలవాని, ధనంజయతనూజా = అగ్నిపుత్రుడైననీలుని, ఆమేటి = ప్రహస్తుడు,
 అవరోధించి యని యన్వయము. మహాయోధన = అధికయుద్ధముయొక్క,
 “యుద్ధమాయోధనంజన్య” మ్మని అ. అతని = నీలునియొక్క, ధర్మవిహీన = నిల్లు
 లేని, యుద్ధాతిశయముచేత, కరప్రహరమున ననుట. తనుకొ = తన్ను, తన
 సేనవారిని, జంపించెను, ప్రహస్తుడు నొత్పె ననుట.

భా. ఆమేటి = ప్రాణుండు, పద్మవ్యూహభంగి, పన్ని = రక్షించి, అంతట
 నుండి యభిదుస్యనకు విశేషణములు, హతికర = నాశకరములైన, సుభద్ర
 యొక్క, సంతతి = కుమారుడైన యభిదుస్యని, మహాయోధులయొక్క

శూరక ప్రాశుగా, ధర్మవిహీన = అధర్మమైన, అశనిక్ = అభిమత్యుని ఆమేటి
చంఁించెను. కడమ మలభము

సీ. అతిశౌర్యపరసుశర్వాకృష్టవిజయతః
జేసి నానాపార్థసేన లపుడు
రాద్రవరోల్లాస రాజిత నక్షయ
ధృతి సింధునాయకుఁ దీవ్రశక్తి
నాకీశు దృఢరణోత్సేకుని మించి తో
ఙ్మడలేక యొడుగ నాబలియుఁ డట్లు
ద్రుంగెను విరథుఁ డై తుదను దుశ్శాసన
తనుజగదాహతి ననయముఁ బ్రతి

ఆ. కోటి లేనినాదు కొమరున కిప్పాటు
వలసె నకట ! యిది యవార్య మనుచు
వేగె నానిచావు విని యంత జిష్టుండు
ఖండితారిఁపం క్తికంధరుండు.

144

రా. అతిశౌర్యులైన, పర = కపులచేత, సుశర్మ = మిక్కిలి సుఖ
మానట్టుగా, ఆకృష్ట = లిప్పబడిన, విజయతఃజేసి, అప్రయాసముననే రాక్షస
సేనల గెలిచె ననుట. నానావిధములైన, అపార్థసేనలు = విఠిగినరాక్షససేనలు,
రాద్రమైన యల్లాసముచేత, అక్షయధృతిచేత, సింధునాయకుఁ = సముద్రుని
వంటివాని, తీవ్రశక్తిగలవాని, దృఢరణోత్సేకముగలవాని, అకీశుక్ = వానరుఁ
డైన నీలుని, “వానరకీశః” అని అ. ఒడుగఁ = సేనలొడుగఁగా, ఆబలియుండు =
ప్రహస్తుండు, ద్రుంగెను, దుశ్శాసనతను = శిక్షింప శక్యముగానివాడౌట
చేతను, జగదాహతిని = జగత్సంహారముచేతను, ప్రతికోటిలేని, కొమరునకుఁ =
ఒప్పిదమునకు, అనుచు, జిష్టుండు = జయశీలుండు, పం క్తికంధరుండు =
రావణుండు, వేగెను.

భా. అతిశయవర్ణనయైన సుశర్మచేత, ఆకృష్ట = వెడలఁదీయఁబడిన, విజయతఃజేసి = అర్జునుఁడుగలవాఁడౌటచేత, అభిమన్యునకు విశేషణము. నానావిధములైన, పార్థ సేనలు = పాండవసేనలు, రాద్ర = రుద్ర సంబంధమైన, వరముయొక్క యుల్లాసముచేత, రాజితుఁడైనవాని, అక్షయధృతి = అధిక ధైర్యముగలవాని, తీవ్రశక్తిచేత, నాకీశుఁ = ఇంద్రునిఁ బోలినవాని, దృఢమైన రణమందగు, ఉత్సేకుని = అధికముగలవాని, సింధునాయకుఁ = నైంధవుని, మించి, ఒడుగఁగా, అబలియుఁడు = అభిమన్యుఁడు, దుశ్శాసనతరుజు = దుశ్శాసనుఁడుమారుఁడైన లక్ష్మణునియొక్క, గదావాలిచేతఁ ద్రుంఁగెను, నాదు, శ్రామరునకుఁ = కుమారునికి, అనుచు, ఖండిత = ఖండింపఁబడిన, అరివంతుల యొక్క, కంధర = కంఠములు గలవాఁడు, జిష్టుండు = అర్జునుఁడు, వేఁగెను. వ. ఇట్లు శోకసంతప్తమానసుం డగునతనిం గనుంగొని. 145

కంటికి సరి. సులభము.

(ఉ) ఊహా గలంగి యిట్లడల నూరక యేటికి నాహవక్రియా సాహసవర్తనంబుతఱి జావులు క్రొత్తలె చాలు నిట్టిదు ర్లోహ మికం ద్యజింపుము సముత్కటశోకవిషాదహేతువై దేహి గరంబు గీడ్వలుచు దీనితగుల్ మది నెంచి చూచినన్.

రా. విషాదహేతు = భేద హేతువైన, వై దేహి = నీతను, త్యజింపుము. కడమ సులభము.

భా. దుర్లోహముచు ద్యజింపుము, దీనితగుల్ = మోహనక్రి, దేహి = మనుష్యుని, కీడ్వలుచును.

క. అని పెద్ద లైనయావులు

దనుఁ దేర్పంగ నుస్సు రనుచుఁ దలయూచి మనం

బునఁ దత్తదహితస్వచవ

ర్తనచింతం గినుక బలిసిరాఁ దనలోనన్.

రెంటికి సరి. సులభము.

ఉత్సాహ. ఆదుకొన్న కావరమున నకట మనుజమాత్మఁ డీ
మేదినివయి సింధురాజు మీఱి వచ్చి భీమనే
నాదిబహుసహాయచయము నాఁగి చెఱుచువాఁడె హా.
నాదుపట్టినట్టిచలమునన్ గణింపఁ డేమియున్. 148

రా. సింధురాజు = సముద్రుని, మీఱివచ్చి భీమమైన సేనాది
బహుసహాయచయమును చెఱుచువాఁడె, నాదుపట్టినట్టి = నేఁజట్టిన, చలమును,
నన్ = నన్నును, గణింపఁడు.

భా. సింధురాజు = సైంధవుఁడు, సహాయచయమును, అఁగి, నాదు
పట్టి = అభిమన్యుని, చెఱుచువాఁడె = కూల్చువాఁడే.

వ. అని యుగ్గడించి యందుల కేమియన్నియుం జిక్కనయ్యెఁడు
ననిరోష వేగంబున రోజుచు నందఱు వివ ని ట్లనియె. 149

రెంటికి సమము. సులభము.

క. ధృతి నేన కూల్తు నరిసం

హతిఁ బాఱఁగఁ దఱిమి తఱిమి యాసింధుమహీ

పతితలసద్బలవలై న

న్యతనూఖండముల జంబుకాదులు దనియన్. 150

రా. అరిసుహతి = శత్రుసమూహమును, ఆసింధు = సముద్ర,
చర్యంకమైన, మహి = భూమియందు, పతిత = పడిన, కడమ సులభము.

భా. సింధుమహిపతి = సైంధవునియొక్క, తలను గూల్తును.

తే. వినుఁడు నాపంత మిదె నేఁడువేగయుక్త

గతి నలిగి యాన్యపుని నేలఁ గలపువాఁడె

నలినమిత్రున స్తమయంబునకు మునుపుగ

భానుపుత్రాదితత్పక్షబలముఁ దఱిమి.

151

రా. మఱియు రావణునివాక్యము, వేగయు క్తమయినగతిచేత, నలికొ-
నేడుకచేత, అమిత్రు = రామునియొక్క, అస్తమయంబునకు = నాశన
మునకు, మునుపుగ, భానుపుత్రాది = సుగ్రీవుడు మొదలుగాఁగల, తత్పక్ష =
‘ఆ రామునికి సహాయమైన, “పక్షపార్శ్వగుర్వాధ్యసహాయబలభిత్తిః” అని
వి. బలమును దఱిమి, ఆనృపుని = ఆరామునిని, కడమ నమము.

భా. మఱియు నర్జునునివాక్యము, నేడు, వేగ = తెల్లవారినను, నలిన
మిత్రు = సూర్యునియొక్క, ఆనృపుని = సైంధవుని, కడమ సులభము.

తే. ఏ గడఁగి యిట్లు గావింపనేని బెలుచు

జత్తు రుగ్రాజభాసురజ్వలనమునకు

శలభతవహించి యస్తాక సైన్యపతులు

విద్విషత్సైనికులు సముద్విక్షుఁ జూడ.

152

రా. అస్తాక = మనసంబంధమైన, సైన్యపతులు, ఉగ్రాజమునెడి
భాసురమైన, జ్వలనమునకు = అగ్నికి, శలభతవహించి, సముల్ = సంతోష
యుక్తమైన, వీక్షు = దృష్టిచేత, విద్విషల్ = ఆ రామునియొక్క సైనికులు
చూడఁగాఁ జత్తురు, ఇంకఁ దనవల్లఁగాని జయము రా దనుట.

భా. అస్తాక సైన్యపతులును విద్విషత్సైనికులును, సముద్విక్షుఁజూడ =
తలెత్తిచూడఁగాననుట, రుక్ = దీప్తులయొక్క, రాజి = పంక్తులచేత,
భాసురమైన జ్వలనమునకు, కడమ సులభము.

వ. అని పలికిపలికినట్లు బెట్టిరంపుఁ బెంపుసొంపు పొంపిరివోవ సన్న
ధుండై యుద్ధయాత్ర గావించి యావీరకంఠీరవుం డకుంఠ
విక్రమోత్సేకంబున ననేక యోజనవిస్తారదారుణంబుగాఁ

బన్ని నపరబలవ్యూహంబునందు సాహసోల్లాసభాసితశరాసన
కథావిశేషంబున నీసు నెఱపుచుం దెఱపి గొని రథంబు
వఱపించి యొఱపునఱపున నడ్డగించువగఱ యెడ్డుగడ్డుటికి
చించుకొని తనతోన చొచ్చునిచ్చలంపుఱెచ్చరిక చాలక
యక్కడక్కడం దలపడి వెలివెలిన పోరునిజయోధవీరులకు,
దూరదృశ్యమానకేతన ద్యోతనంబునం బ్రీతి యొసంగుచు
నిశాత నిజశరవ్రాతపాతంబులచేత భూతలంబున నవిరళం
బుగా నొరగినహరికుంజరశతాంగశకలంబులచేత వికల
త్వంబు నొందక యమందస్యందనప్రచారంబు సారథ్యా
శ్చర్యచర్యామహిమమహనీయహరినైపుణోద్దీప్తితా టోపం
బై యేపుచూపం బ్రతాపంబు మెఱసి రణవిహరణ
రణరణికవిజృంభణాస్తంభ సంభ్రమబంధ్రమ్యమాణచండ
కోదండదండకుండలీభావావినాభావసుభగంభావుక శరప్ర
యోగ వేగచాతుర్యాశ్చర్య దశభుజయుగయుగళవిగళి
తాగళిత జయదగ్ధవిభవుం డగుచు నభినవసరణి సురవడించె
నప్పుడప్పురబలంబునందుఁ గొందఱు.

153

రా. హరికుంజర = వానరశ్రేష్ఠులయొక్క, శతములయొక్క, సార =
శ్రేష్ఠమైన, ధీ = బుద్ధికి, ఆశ్చర్యమైన, చరా = గతియొక్క, దశభుజయుగ
యుగళ = వింశతిహస్తములయొక్క, కడమ సరి.

భా. సారథ్యముయొక్క యాశ్చర్యచర్యామహిమచేత మహనీయమైన,
రణవిహరణమందుఁగల, రణరణిక = కాంక్షాతిశయముయొక్క యనుట,
బంధ్రమ్యమాణ=మఱిమఱి పరిభ్రమించుచున్న, శరప్రయోగవేగచాతుర్యము
చేత నాశ్చర్యమైన, దశ = అవస్థగల, భుజయుగయుగళ = పూనుగాండ్రవంటి
రెండుభుజములయొక్క, కడమ స్ఫుటము.

క. వేనులు మనగుర్వశ్య

శామలకీఘోరవీరతరు బాణకదం

బామితవర్ష ముదు స్తర

మై మెఱసె దదప్రభేద్యుడయ్యె నితండున్.

154

రా. మన=మనయొక్క, గురు=ప్రేమైన, అశ్వత్థ = గావి, ఆమలకీ =
 ఉసిరిక, “లివ్యఘాతాచులకీత్రిమ” అని అ. వీరతరు = మద్ది, “నదీసంఘోదీరతరు
 రింద్రదుః కకుభోర్జునః” అని అ. బాణ = గోరంట, “నీలిఘ్నిటీద్యయో
 ర్బాణః” అని ఆ. కదంబ = కడిమి, “సేవప్రియకకదంబాస్తుహలిప్రియే” అని
 ఆ. ఈచెట్లయొక్క, అమితవర్షము=చాలా బ్రయోగించుట, దుస్తరమై = తరింప
 రానిదై, మెఱసెను, ఇతండును = ఈరావణుండును, తల్ = ఆతరువర్షముచేత,
 అప్రభేద్యుడయ్యెను, అని పలుకుచుండ నని ముందరి కన్వయము. “ఆమలకీ”
 అనుశబ్దమున ఆ యనెను పువసర్గమున్నది గనుక యతిస్థానమునకు తకారమే
 చెల్లును. ఇది ప్రాదియతి-ఇందుకు లక్షణము. కవిలోకచింతామణియనెను
 తాతంభట్టుభండమందు, ఆ. ‘ధాత్రి బ్రాదియోగసూత్రంబుగలిగిన, సుభయ
 మును వచింప నొనరు యతికి, సాతికి క్తభక్తికక్రసేవితకమ, లాలయానివాస
 లక్ష్యమిదియే’ ఇందుకు విరాటపర్వమందు సోమయాజి, ఉ. ‘శ్రీయన గౌరి
 నా బరగుచెల్వలచిత్తము పల్లవింప భ, ద్రాయితమూర్తియై హరిహరం బగు
 రూపము దాల్చి విష్ణురూపాయ నమశ్శివాయ యని పత్కిను భక్తజనంబు
 వైదిక, ధ్యాయిత కిచ్చ మెచ్చుపరతత్త్వము గొల్పెద నిష్పసిధికి.’ హరివంశ
 మందు నాచన సోమనయు, క. ‘ఆపాదశిరోలంకా, రాపాదితచారుతాభి
 రామాత్మమహా, రూపాలోకనతుహా, కూపారకుమారి కాముకురమణిరాజా.’
 ఇట నుదాహరించినది గనుక, అశ్వత్థామలకీఘోరవీరతరు - అని తకారమే
 యతిగా సూరపరాజుగారును బ్రయోగించినారు.

భా. గుర్వశ్యత్థామలకు = ద్రోణాశ్వత్థామలకును, ఈవీరతరు =
 వీరశ్రేష్ఠుడైన యీమధువునునియొక్క, బాణకదంబ = బాణసమూహముల

యొక్క, అమితవర్షము మెఱసెను, ఇతండుఁ = అర్జునుఁడును, తల్ = అబాల
వర్షముచేత, అప్రభేద్యుడయ్యెఁ = భేదింపరానివాడాయెను.

తే. కొంద అతిరయప్రేరితస్యందనాశ్వ

కర్ణముఖ్యోగ్రతరుల మోఘతకుఁ దలఁక

గొందలు మనస్సపాలునిగురుకృపకృత

వర్షధర్తవర్తన గాచు వగవ మనఁగ.

155

రా. ప్రేరిత = ప్రయోగింపఁబడిన, స్యందన = నెమ్మిచెట్టును, “వినిశేస్యం
దనోనేమి,” అని అ. అశ్వకర్ణ = మద్దిచెట్టును, “సాలేయస్థకార్యాశ్వకర్ణ
కాః” అని అ. ముఖ్య = మొదలుగాఁగల, ఉగ్ర = భయంకరములైన, తరుల =
వృక్షములయొక్క, మోఘతకుఁ = ఘర్భత్వమునకు. సృపాలుని = రాముని
యొక్క, గురుకృప = అధికదయకృతమైన, వర్త = కవచముయొక్క, ధర్త =
ప్రకారముగల, వర్తన = వృత్తిగలది, కృపకు విశేషణము. కాచును, కడమ
సులభము.

భా. అతిరయముకేతఁ ప్రేరితములైన, స్యందనాశ్వ = రథాశ్వములు
గల, కర్ణముఖ్యులైన, ఉగ్రతరుల = అత్యుగ్రులయొక్క, మోఘతకుఁ =
ఓటమికి, సృపాలునిఁ = దుర్యోధనుని, గురుకృపకృతవర్తలయొక్క, ధర్త
వర్తన = ధనుర్వాహనము.

తే. కొంద అనతనూజాదుల క్రోవిలోన

బ్రాణములు గల్గఁ దెలియుండి బ్రతికెద మన

నీలగజముఖ్యుల మదె నిగుడి పొదివె

శాత్రువుని నంచుఁ గొందలు సంతసిలఁగ.

156

రా. అనతనూజాదుల = సుగ్రీవాదులయొక్క, నీలుఁడును గజఁడును,
కడమ సులభము.

భా. భవతనూజాదుల = కర్ణాదులయొక్క, నీల = నల్లలైన, గజములు, ముఖ్య = మొదలుగాగల.

వ. మఱియు ననేకులనేక ప్రకారంబుల దత్తద్రణసమయసముదయజయపరాజయ ప్రతీతివశంబునం బలుకుచుండ నతండు సర్వదుర్వారదోర్విలాసగర్వంబున నుల్లసీల్లుచు. 157

రెంటికి సరి. సులభము.

వనమయూరము.

సారనిజచాపగుణశబ్దసమనుప్ర
జ్యోరసికశూరతరసాత్యకిరణాగ్ర
క్రూరతరశాత్కృతినిరూప్యగమనుండై
చేరి యవికారధృతిసింధునృపుఁ జూచెన్. 158

రా. సారనిజచాపగుణశబ్దమును, సమనుప్రజ్యో = వెనుకొనుటకు, రసిక = రుచిగలవియునై, శూరులయొక్క, తరస = మాంసములచేత, అతి, మిక్కిలి, అకిరణ = కిరణరహితములైన, అగ్ర = ముల్కులుగలవియైన, శత్రుమాంసములచేత గర్భజుడని యనుట, క్రూరశరములయొక్క, శాత్కృతులచేత, నిరూప్య = ఎఱుగఁదగిన, గమనుండై = గమనముగలవాడై, అవికారధృతిచేత, సింధుసముద్రమైనవాని, నృపుఁ = రాముని, చూచెను.

భా. సార = శ్రేష్ఠమైన, నిజచాపగుణముయొక్క శబ్దమును, సమనుప్రజ్యో = వెనుకొనుటకు, రసిక = నేర్పరియునై, శూరతర = శూరశ్రేష్ఠుడైన, సాత్యకియొక్క, రణాగ్ర = యుద్ధముఖమందగు, క్రూర = నిష్ఠురములయిన, శర = బాణములయొక్క, శాత్కృతి = శత్రుధ్వనులచేత, నిరూప్య = తెలియఁదగిన, గమనముగలవాడై చేరి, అవి కారమైనధృతిగలవాని, సింధునృపుఁ = నైంధవుని, చూచెను. తనబాణప్రయోగధ్వనులబాదను సాత్యకియొక గొల్పిరాగా నర్జునుఁడు నైంధవుని గదిసె ననుట.

వ. అంత.

160

తే. తివిరి గురుకృతవర్తాదిధృతివిలసిత

విగ్రహస్ఫూర్తి గడు మించి విజయసత్వ
హాయతాలోలుఁ డయి వచ్చు నలఘుమన్యు
దశముఖుని భీము నర్కనందనుఁడు దాఁకె.

161

రా. తివిరి, గురు = అధిక మానట్లుగా, కృత = చేయఁబడ్డ, వర్తాది = కవచముమొదలుగాఁగలసాధనములయొక్క, ధృతి = ధారణముచేత, విలసిత మైన, విగ్రహ = శరీరముయొక్క, “శరీరంవర్తవిగ్రహః” అని అ. స్ఫూర్తి = స్ఫురణచేత, విజయ = గెలుపే, సత్సహాయతా = లెస్స సహాయముగాఁగలవాఁ డాటచేత, అలోలుఁడయి = అచలఁడై భయములేక యనుట, వచ్చుచున్న, అలఘుమన్యుఁ = అధికకొవముగలవాని, భీముఁ = భయంకరమైనవాని, దశముఖునిఁ = రావణుని, అర్కనందనుఁడు = సుగ్రీవుఁడు, తాఁకెను.

భా. తివిరిగురుకృతవర్తాదులయొక్క, ధృతి = ధైర్యముచేత, విలసిత మైన, విగ్రహ = యద్ధముయొక్క, స్ఫూర్తిచేత, “రణకలహవిగ్రహా” అని అ. విజయ = అర్జునునియొక్క, సహాయత్వమందు, లోలుఁడై = అపేక్ష గలవాడై, ‘లోలశ్చలసత్పష్టయోః’ అని అ. అర్జునునికి సహాయముగా ననుట, అలఘు = అధికమైన, మన్యుదశ = రోహవధగల, ముఖముగలవాని, భీముఁ = భీముని, అర్కనందనుఁడు = కర్ణుఁడు, తాఁకెను.

మ. మిహిరప్రదృష్టాఁ డిట్లు శాత్రునిలక్ష్యే నైఁచ కుగ్రాచలా
గ్రహతం జేసి కడుం గలంచుటకు వీరం దాకి తద్వారబా
ణహతిఁ సాధనహీనతం బొరసి ప్రాణత్యాగపర్యంతదు
స్సహపీడకభజియించెబల్కలు సుహృజ్జాలంబు జాలింబడన్.

రాఘవ—24

రా. మిహిరప్రదృష్టవుడు = సుగ్రీవుడు, ఉగ్ర = ఘనమైన, అచ
 బాగ్ర = పర్వతశిఖరముచేత, హతక్ = హతమైనదానిగా, కాత్రవుని =
 రావణునియొక్క, లక్ష్మినిజేసి, పీడను భజించెను, కడమ సులభము.

భా. మిహిరప్రదృష్టవుడు = కర్ణుడు, “మిహిరారుణపూషణి” అని
 అ. కాత్రవునిఁజేత్ = భీముని, జయలక్ష్మిని, సైవకయుగమైన, అచల =
 స్థిరమైన, ఆగ్రహతంజేసి = ఆగ్రహముగలవాఁడౌచేత, తాకి, తల్ =
 ఆభీమునియొక్క, ఘోరబాణహతిచేత, పీడను భజించెను.

వ. అంత.

162

తే. వాయుసూనుండు ధృతకరవాలహస్త

విహృతిచాతురిఁ బ్రతివీరువిశిఖవృష్టి

దొలఁగ జడియుచు సాహసం బలర నతని

యరదమునకు లంఘించి శౌర్యంబు మెఱయ.

163

రా. వాయుసూనుండు, ధృత = ధరింపఁబడిన, కర = హస్తముల
 యొక్కయు. వాలహస్త = తోఁకలయొక్కయు, “వాలహస్తస్తువాలధిః”
 అని అ. విహృతిచాతురిక్ = విహారచాతుర్యముచేత, ధృతశబ్దము చాతురికి
 విశేషణము. డీలుపఱచె నని ముందరిపద్యమునఁ గ్రియ. కడమ సులభము.

భా. వాయుసూనుండు = భీముడు, ధృతమైన, కరవాల = ఖడ్గము
 గల, “కరవాలః కృపాణవ” త్తని అ. హస్తముయొక్క, కడమ సులభము.

క. అహితుని నాశ్చర్యకర

ప్రహరణవిధిఁ జాల డీలువఱచె నతండున్

రహిఁ దిరుగఁ దెచ్చుకొని వి

గ్రహచేష్ట లడంగ నొంచెఁ గరువలిష్టత్వన్.

164

రా. కరువలిష్టత్వన్ = హనుమంతుని, నొంచెను, కడమ సరి. సులభము.

బా. అహితునిక్ = కర్డుని, ఆశ్చర్యమైన, కర = హస్తమందుల, ప్రహరణ=అయుధముయొక్క, “అయుధంతు ప్రహరణ” మ్మని అ. విధిక్ = వ్యాపారముచేత, అతండుక్ = కర్డుడును, కరువలిపట్టిక్ = భీముని, విగ్రహ చేష్టలు = శరీరచేష్టలు, అడంగక్ = మూర్ఖపోవునట్లుగా ననుట.

క. నొంచి తదవసరజాతా

చంచలఘనమన్యువహ్ని సంతతిఁ దనుఁ గా

రించుచు నపు డెంతయు నల

యించుమహాశత్రుభీము ని ట్లని పలికెన్.

165

రా. తదవసర = ఆసమయమందు, జాతమైన, అచంచల = స్థిరమైన, ఘనమన్యుక్ = అధికశోపముగలవాని, మహాశత్రులకు, భీముక్ = భయంకరుడైనవాని, వహ్నిసంతతిక్ = నీలుని, పలికెను.

భా. ఘనమన్యు=అధికశోకము నెడి, “మన్యురైన్యేక్రతౌక్రూధి” అని అ. వహ్నిసంతతిక్ = అగ్నిసమూహముచేత, తనుక్ = తనశరీరమును, కారిం చుచుక్ = తపింపజేయుచు, ఆలయించు = శోషింపజేయుచున్న, తనశోకవహ్ని చేతఁ దానే తప్పుఁ దగుచున్నవాని ననుట, భీము నిట్లని పలికెను.

క. కానలఁ గాయలుఁ బండ్లు న

నూనముగా మెసఁగి బ్రతుకకోరి నీలా

వానరునకు నీకును గుఱి

యైనను మద్బలము నొరయ నర్హం బగునే.

166

రా. నీలా=సంబుద్ధి. వానరునకు నీకును=కోరియైన నీకును, గుఱియై = కనిపించుకొని, ననుక్ = నన్నును, మద్బలమునను, ఒరయుక్ = చెనకుటకు, అర్హం బగునే.

భా. ఓరీ = తుచ్చుఁడా, నీలాపు = నీబలిమి, ఆనరునకు=అయర్జును నకును, నీకును గుఱియైనను, కడమ సులభము.

చ. ఒరయుటకుఁ ఫలంబు దగనొందితి పొమ్మని యమ్మహాభుజుం
 బరుసపుమాటలకుఁ దహనబాణహతికొ హృదయంబు సాల
 నొంచి రహితచేష్టుఁ జేసి విడిచెకొ నికటంబున నయ్యెడకొ
 రిపుస్ఫురణకృశానుజక్రియలు సూచుచు రామునితమ్ముఁ
 డెంతయున్.

167

రా. పొమ్మని = చతువుగాక యని, మాటలకుఁ = మాటలచేతను, దహన
 బాణ = అగ్నియాస్త్రముయొక్క, హరిచేతను హృదయంబును, నొంచి =
 భేదించి, అమ్మహాభుజుఁ = నీలుని, రహితచేష్టునిఁజేసి విడిచెను. అయ్యెడను,
 రిపు = రావణునియొక్క, స్ఫురణ = స్ఫూర్తిని, కృశానుజ = అగ్నివల్లఁబుట్టిన
 నీలునియొక్క, క్రియలు = మూర్ఛాచేష్టలను, చూచుచు, రామునితమ్ముడు =
 లక్ష్మణుడు, నసంభ్రమాకులుండై యని ముందరి కన్వయము.

భా. పరుసపుమాటలు, అను = అనెడి, దహనముయొక్కయు బాణము
 యొక్కయు హరిచే నొంచి విడిచెను. నికటంబునకొ = ఆసమీపముననే,
 రిపుస్ఫురణ = భూరిశ్రవసుప్రతాపముచేత, కృశ = క్షీణములైన, అనుజ
 క్రియలు = సాశ్వతిచేష్టలను, చూచుచు, రాముని = బలరామునియొక్క,
 తమ్ముడు = కృష్ణుడు. కడమ సులభము.

వ. సంభ్రమాకులుండై.

168

తే. చూడు మటు నరవరజయస్ఫూర్తి నారై
 వైరిసేన భూరిశ్రవోదారుణరణ
 మహిమదనుజబలశ్రీలు మడఁగ నింత
 టను రిపుగరంబు దెగవేయకునికి గీడు.

169

రా. లక్ష్మణుడు రామునితో ననెడుమాట. నరవర-సంబుద్ధి, భూరి =
 అధికమైన, శ్రవోదారుణ = శ్రవణభయంకరమైన, రణ = శబ్దముయొక్క, “రణో

స్త్రీయధినాథ్వనా” అని రత్నమాల. మహిమౌ=అధిక్యముచేత, వైరిసేన, అర్చెను=మ్రోసెను. దనుజబల=రాక్షసబలముయొక్క, శ్రీలు=విలాసములు, మడగౌ=అడగునట్టుగా, రిపుౌ=రావణుని, కరంబు=మిక్కిలి, తెగ ప్రేయకునికిగీడు, వ్యాఖ్యయందుండు క్రమమునకు లక్షణ మిమడదని తోచు నెడ-కరము చెగునట్లు శత్రుని ప్రేయకునికి కీడని యన్వయింపనగు.

భా. కృష్ణం దర్శుచు ననుమాట. చూడుమట, నర=అర్జునా ! భూరి శ్రవః = భూరిశ్రవసునియొక్క, దారుణమైన, రణమహిౌ = యుద్ధభూమి యందు, మదనుజ=నాతప్తుడయిన సాత్యకియొక్క, బలశ్రీలు, మడగౌ = అణగిపోగా, వైరిసేన, యార్చెను. ఇంతటను, రిపు = శత్రువైనభూరిశ్రవ సునియొక్క, కరంబు=హస్తమును, తెగ ప్రేయకునికి కీడు.

తే. అనుచు దా నన్నమాట జేకొని తడయక

ఘనభుజుండు సుమిత్రనందనుడు జిష్టుఁ

డరి గరము కుంటువడ నేయ ననుజుగెలుపు

గాంచి మోదించె నంత నుచించుచక్రి.

170

రా. అనుచుదాను, అన్నమాటను = రామునిమాటను, చేకొని = అను మతిఁబుచ్చుకొని యనుట. సుమిత్రయొక్కనందనుడు=లక్ష్మణుడు, నరతను = తునువ్యక్తమున, నటించుచక్రి=రాముడు, కడమ సులభము.

భా. అనుచు, తానన్నమాటను=తానాడినమాటను, చేకొని, సుమిత్ర నందనుడు=బౌద్ధప్రియుడు, జిష్టుడు = అర్జునుడు, అరి = భూరిశ్రవసుని యొక్క, కరంబును, కుంటువడసేయౌ = తెగప్రేయగా, అంతౌ=సమీప మన, నటించు=నటించెడి, చక్రి=కృష్ణుడు, మోదించెను. ఈబద్ధమునందును గరము కుంటుబడునట్లు లరిని నేయ నని యన్వయింపదగు.

వ. మఱియుం దద్రణం బతిభయంకరం బయి ప్రవర్తిల్లె. 171

రెంటికి నరి. సులభము.

ఉ. అంతట రాముతమ్ముడు దిగంతసమీపగుఁ డైనయట్టిభా
స్వంతు తెఱంగు గాంచి తనశత్రునికాయము సొంపు మీఱిన
త్యంతము నేసి యేసి తదుదగ్రశరంబుల రేసి రేసి య
శ్రాంతతఁ బోరుజిష్ఠురిపుసత్త్వము నారయుచుకొ మనంబునన్.

రా. రాముతమ్ముడు = లక్ష్మణుడు, భాస్వంతు తెఱంగు = రక్తవర్ణము
ననుట. కాంచి = పొంది, శత్రుని = రావణునియొక్క, కాయముసొంపు
మీఱిగాక = శరీరము రక్తమయ మగునట్లుగానుండి, జిష్ఠురిపు = రావణుని
యొక్క, సత్త్వము నారయుచును మనంబున లక్ష్మణుఁ డెంచుకొనెడుమాట.

భా. రాముతమ్ముడు = కృష్ణుడు, భాస్వంతు = సూర్యునియొక్క,
తెఱంగుగాంచి, ఇంకటినుండి యర్జునవ్యాపారము. జిష్ఠుని = అర్జునుని, రిపు =
శర్ణాదులయొక్క, సత్త్వమును నారయుచు, తనలో ననుకొనుమాట. కడమ
సులభము.

తే. సమదరోహితుల ఘోరసాయకముల

వానరానీకమును మున్నుగా నలుకుచు

గలిచె భానుసుతాదియోధుల నరాలి

విప్రుభుజశక్తి కొదగాన వెదకియైన.

173

రా. సమదరోహి = క్రూరనర్పములే, తుల = పోలికగాఁగల, ఘోర
సాయకములచేత, వానరానీకమును = వానరసమూహమును, భానుసుతాది =
సుగ్రీవుఁడు మొదలయిన, అరాలి = రావణునియొక్క. కడమ సులభము.

భా. సమదరోహితుల = క్రూరశత్రువులయొక్క, సాయకములవాన =
కాణవర్షమును, రానీక, నర = అర్జునునియొక్క, అలివివుల, కొదగానకొ =
కొదవఁగానను.

లే. హరులు దగదొట్టి మెలగ లే వనినవాజి

తృష్ణ వారించె నిపు డీయతి ప్రతాపుఁ

డదృఘతంబుగ నవనిశాతాస్త్రనిహతి

గ్రొచ్చి కీలాలములు వెల్లిగొన వెలార్చి.

174

రా హరులు = వానరులు, దగదొట్టి, అనిఁ = యుద్ధమందు, మెలగ లేవు క. 'స్థావరతిర్యక్పదముల, కేవలపునఁ గ్రియలు దలఁచ నేకవచనముతో, దేవమనుష్యాదిక్రియతో, భావింపఁగ నేకవచనబహువచనంబు' లని యాంధ్ర భాషాభూషణము గనుక హరులు మెలగలే వని ప్రయోగము. నవమైన, అజితృష్ణఁ = తిరుగ యుద్ధమునేతు ననెడుకాంక్షను, వారించెను = అణఁచెను. ఈయతి ప్రతాపుఁడు = రావణుఁడు, అత్యదృఘతంబుగఁ = నాకును 'వెరంగవు నట్టుగా, నవ=వింతలై, నిశాత=తీక్షణములునైన, అస్త్ర=దివ్యాస్త్రములయొక్క, వానరప్రయంత్రపర్వతములనన్నియు నుగ్ధచేసినవి గనుక, నిహతిఁ = ప్రహారము చేత, గ్రొచ్చి=గుదులుగావ్రేసి, కీలాలములు=నెత్తురులు, "శోణితేభసికీలాల" మని ఆ. వెల్లిగొనవెలార్చి, సరిలేకవారించె నని క్రిందటి కన్వయము.

భా. హరులు = గుఱ్ఱములు, అనిన, కీలాలములు వెల్లిగొనునట్లుగా, అవనిఁ = భూమిని, శాత=వాడియైన, అస్త్రనిహతిఁ = బాణప్రయోగముచేత, గ్రొచ్చి = భేదించి, వాజితృష్ణ = గుఱ్ఱాలయొక్క దప్పిని, వారించెను.

నీ. మును పిమ్మహాయోధుఁడు సంగరోత్సాహ

సన్నాహసంపత్తి విన్నది మొద

లాప్తసేనాదినహాయసంగత్యవి

రతినిబిడౌజుండు రాజరాజు

సింధురాజు బ్రదుకు నెడకుండ రక్షించు

కొనుటకు నతియత్నమునఁ బరఁగుట

దెలిసియు నిబ్బలాధికుని జయద్రథు
సద్యోవధార్తునిఁ జంపుటకును

తే. బ్రతినయం బే నొనర్పక పార్థబాణ
ములనె ప్రాద్దు గ్రుంకెడుదాఁకఁ బోరు జరుపు
చున్నవిజయహాని జనింప కున్నె యకట!
శత్రునకు దర్పకాల మై సత్త్వ మెక్క.

175

రా. మునుపు = పూర్వమందు, ఇవ్వుహాయోధు = రావణునియొక్క, సంగర = యుద్ధమందుగల, అవిరతిని = ఎడతెగకుండుటచేత, బిడొణుండు = ఇంద్రుఁడును, రాజరాజు = కుబేరుఁడును, సింధురాజు = వరుణుఁడును, అతి యత్నమునఁబరచుట = ప్రచ్ఛన్నులై యుండుట ననుట, తెలిసియు, జయల్ = సర్వోత్కృష్టత్వమున వర్తింపుచున్న, రథుక్ = రథముగలవాని, సద్యోవ ధార్తునిక్ = ప్రాద్దుగంకకమునుపే చంపదగిన రావణుని, చంపుటకు, ప్రతి నయంబు = యుక్త్యంతరమును, ఓనర్పక, అపార్థ = నిర్భయములైన, బాణముల చేతనే, శత్రునకు దర్పకాలమై సత్త్వమెక్క = రాక్షసులకు రాత్రి దర్ప కాలము గనుక. కడమ సులభము.

భా. ఇవ్వుహాయోధు = అర్జునునియొక్క, సంగర = ప్రతిజ్ఞ చేతనైన, “ప్రతిజ్ఞాజినందివాచత్ససంగరః” అని అ. అవ్వనేనాదికర్ణాదిబలములయొక్క, సంగతియొక్క, అవిరతిక్ = ఉడుగమిచేత, నిబిడొణుండు = నిబిడమైన లేజము గలవాఁడు, రాజరాజు = దుర్యోధనుఁడు, జయద్రథుక్ = నైంధవుని, పార్థ = అర్జునునియొక్క, విజయహాని = అర్జునునికిఁ గీడు. కడమ సులభము.

వ. అని తలపాసి.

176

తే. కరము భానుబింబము మాయఁగప్పె నభము
సంబకములరాగమునఁ బెంపారుచూడ్కిఁ

బ్రతిభటుడు సూచి నరుఁ డింక మ్రగ్గ కెట్టు
బూన్కి విడఁ డని సంరంభమును వహింప.

177

రా. అని తలపోసి = లక్ష్మణుఁడీలాగువిచారించుకొని, రాగమునఁ
బెంపారుచూడ్కిఁ = ఎఱ్ఱనైన చూడ్కిచేత, బ్రతిభటుడు = రావణుడు,
చూచి, నరుడు = మనుష్యుడు, పూన్కివిడఁ డని సంరంభమును వహింపఁగా
భాసుబింబము, మాయక్ = మాగుడువారునట్టుగా, అంబకములక్ = బాణ
ములచేత, నభముఁ గ ప్పెను.

భా. అని తలపోసి = కృష్ణుఁ డీలాగువిచారించుకొని, అంబకముల = శత్రు
ములయొక్క, రాగమునక్ = అనురాగముచేత, బ్రతిభటుడు = సైంధవుడు,
నభమును = ఆకాశమును, చూచి సంరంభమును వహింపఁగా, మాయక్ = మాయ
చేత, భాసుబింబమును గ ప్పెను.

వ. ఇట్లు గప్పిన.

178

సీ. మదిలోనమిత్రాస్తమయకాంక్ష మిక్కిలి
గలిమిఁ దద్దిశ నంబకప్రయుక్తి
సలుపుచుఁ దత్కలచాపలోపహతాత్మ
రక్షణుం డగునాని బ్రచురబంధు
సింధురాజును బలోర్జిత మేఘనాదగు
రున్నృక్రియాసహకూరభీమ
సేనాతిమాత్రోరుసింహనాదములచే
నతివిశ్రుతంబుగ నాకమించి

తే. బిట్టు సమయించె ధృతిఁ బాకభేదిముఖ్య
భేదరులు గన్నులారంగఁ జూచి మెచ్చ
సప్రగల్భరామావరజప్రయుక్త
విడియఁటుశరవ్యాపారవిలసనంబు.

179

రా. మదిలోను, అమిత్రాస్తమయ = శత్రునాశమందుగల, కాంక్ష = ఆపేక్ష, మిక్కిలి, కలిమి = కలిగియుండుటచేత, తద్విశేష = అలక్షణుడుండెనుమిక్కున, అంబకప్రయుక్తి = బాణప్రయోగమును, తత్కాల = ఆయుధకాలమందు, చాచలోప = విల్లువోపుటచేత, హతమైన, యాత్మరక్షణుండుడగువాని, ప్రచురబంధు = అధికబంధువయిన, సింధురాజును = సముద్రుడుగలవాని, బలార్జితుని, మేఘనాదగురు = రావణుని, “అనచిత” యనునాత్మమున భారతార్థమందును న్యక్తియాశబ్దాదిననకారపుఁబొల్లున్నది. న్యక్తియా = రావణునిచేతిరిస్కారమును, అనహ = ఓర్వని, హ్రారములునై, భీమ = భయంకరములయిన, సేనా = వానరసేనలయొక్క, అతిమాత్రోరు = మిక్కిలి విరివియైన, సింహనాదములచేత, అలివిశ్రుతంబుగ = మిక్కిలి బ్రసిద్ధమగునట్లుగా, ఆక్రమించి, నప్రగల్భుడైన, రామావరణ = లక్షణునిచేత, ప్రయుక్త = ప్రయోగించబడిన, విజయమందు, పటు = సమర్థములైన, శరములయొక్కవ్యాపార. విలసనంబు, ధృతి = రావణునిచైర్యమును, సమయించెను.

భా. మిత్ర = సూర్యునియొక్క, తద్విశేష = సూర్యాస్తమయమిక్కునందు, అంబకప్రయుక్తి = దృగ్దృష్టిపారమును, “అంబకం శేత్రశరయో” అని వి. తత్కాలమందలిచాపములచేత, ఉపహత = టెనుచుకోబడిన, ఆత్మరక్షణగలవాడగువాని, ప్రచురబంధు = ప్రచురబంధువులుగలవాని, సింధురాజును = నైంధవుని, మేఘనాద = మేఘధ్వనియొక్క, గురున్యక్తియా = అధిక తిరస్కారమందు, సహ = సమర్థములునై, హ్రారములునైన, భీమసేనునియొక్క సింహనాదములచేత నాక్రమించి, ధృతి = సంతోషముచేత, “ధృతిరోగిగాంతరే ధైర్యేధారణాధ్వరతుష్టిభ” అని వి. పాశ భేదిముఖ్యభేదరులు = ఇంద్రాదిదేవతలు, మెచ్చగా, రామావరణ = కృష్ణునిచేత, ప్రయుక్త = ప్రేరేపబడిన, విజయునియొక్క పటుశరవ్యాపారవిలసనంబు సింధురాజును సమయించెననియన్వయము.

తే. సరగునఁ బునఃప్రకాశితచండభాముఁ

డగుచు విజయప్రతిజ్ఞచొప్పవియ కుండ

నిలిపె నాసురకులవైరి నిజవిచిత్ర
శక్తిన్లు మున్నేచిన శత్రు నడచి.

180

రా. పునఃప్రకాశితమైన, చండధాముడగుచుక్ = ఉగ్రప్రతాపము
గలవాడై, విజయప్రతిజ్ఞచొప్పు = శత్రుసంహారముచేసెద నని లంకలో
నాడుకొన్నప్రతిజ్ఞచొప్పు, ఆవియకుండ, అ, సురకులవైరి = రావణుడు, నిజ =
తనయొక్క, విచిత్రమైన, శక్తిక్ = శక్తియను నాయుధముచేత, శత్రుక్ =
అక్షుణుని, అడచి = పడచేసి. కడమ సులభము.

భా. పునఃప్రకాశిత = తిరుగఁ బ్రకాశింపఁజేయబడిన, చండధాముఁ
డగుచుక్ = నూర్మొడుగలవాడై, అసురకులవైరి = కృష్ణుడు. కడమ సులభము
వ. అప్పుడు.

181

మ. నును మేఛాయలనాడుకూర్చియనుజన్తుక్ బాధ స్వప్నంబు
నం, గన కొప్పారెడుపుణ్యమూర్తిఁ బ్రియు సుగ్రద్వేషిచే
నివ్విధంబున నేయించి మునుంగఁ జేసితిం గడుక్ మూర్ఖా
బిలో నక్కటా, యనుచుక్ రాజులరాజు గుండె రవిపుత్రా
దుల్ దనుం దేర్పగన్.

182

రా. అనుజన్తుక్ = అక్షుణుని, ప్రియుక్ = ప్రియమైనవాని, అనుచు,
రాజులరాజు = ధనుకతి, రవిపుత్రాదులు = సుగ్రీవాదులు, తేర్పఁగాఁ గుండెను.

భా. ముక్ = ఇటుకుమును పెన్నెడును, బాధక్ = దుఃఖమును,
స్వప్నంబునక్ = స్వప్నమందైనవాని, కనకయొప్పారెడు పుణ్యమూర్తియైన
దాని, అనుజక్ = చెల్లెలైనదుస్సలను, ప్రియుక్ = పతిని, ఇవ్విధంబున
వీయించి = చంపించి, మూర్ఖాబిలో, అనుజను మునుంగఁజేసితిని యన్వయము.
అనుచు, రాజులరాజు = దుర్యోధనుడు, కుండెను.

వ. తదనంతరంబ తద్దయు నుద్దీప్తితం ఒగుకోపాటోపంబున. 183

కెంటికి సరి. సులభము.

క. వాయుజవనచరవాహనుఁ

డై యేపున నిజచమూచయంబు గడచి రాఁ

బోయెఁ బరిపంథిబలము న

పాయము వొందింతు సేన యనితమకమునన్. 184

రా. వాయుజుఁ డనెడివనచరము వాహనముగాఁగలవాడై, పరిపంథి = రావణునియొక్క, బలమున్ = లావును.

భా. వాయుజవన = వాయువుభంగివేగముగలవై, “ప్రజపీజవనోజవః” అని అ. చర = చరించెడి, వాహనుడై = అశ్వములుగలవాడై, పరిపంథి బలమున్ = శత్రు సేనను. కడమ సులభము.

క. ఆవీరుఁడు మును దనబా

ణావలిఁ బవనసుతు నొంచి యాత్మబలజయ

శ్రీ వెలయించిన నెంతయు

వై వస్వతసంతతిన్మృపవర్యుఁడు గినిసెన్. 185

రా. ఆవీరుఁడు = ఆపరిపంథి-రావణుఁడు, పవనసుతున్ = హనుమంతుని, మృపవర్యుఁడు = రాముఁడు.

భా. ఆవీరుఁడు = దుర్యోధనుఁడు, పవనసుతున్ = భీముని, మృపవర్యుఁడు = ధర్మజుఁడు. కడమ సరి.

ఉ. ఈవిధి నల్లి యాన్మృపతి యేయుశరంబులఁ దద్విరోధి దాఁ
జేవ దొఱంగి సాధనవిశేషవిహీనతఁ జెంది కుందె మా
ర్ఘవృతిచేత మే నెఱుంగ కంతటఁ దత్ప్రతిఘోధలబ్ధిచే

భావములోఁ గలంక చొరఁబాటెఁ దదీయులకార్తిహెచ్చు-
గన్. 186

రా. ఆన్యపరియేయము = రాముఁడువేసెడి, శరంబులచేత, తద్విరోధి =
రావణుఁడు, కుండెను. తత్ప్రతిబోధలబ్ధిచేత్ = ఆమూర్ఖతెలియుటచేత,
భావము, లోఁగత్ = చిన్నఁబోగా, తదీయులకుత్ = లంకనుండెడివారికి,
ఆర్తిహెచ్చుగాను, లంకను జొరఁబాటెను

భా. ఆన్యపరి = ధర్మరాజు, ఏయశరంబులచేత, తద్విరోధి = దుర్యో-
ధనుఁడు, కుండె నని క్రింది కన్వయము. తల్ = ఆమూర్ఖవృత్తియొక్క, ప్రతి-
బోధలబ్ధిచేత్ = ఎఱుకకలిమిచేత, అతనిమూర్ఖతెలియుటచేత ననుట. తదీయుల-
కుత్ = కర్ణాదులకు, భావములో, కలంక = అశుభ, చొరఁబాటె నని క్రింది.
కన్వయము.

ఆ. అంతలోఁ బ్రదీప్త మైసయక్షపితశ

క్తిని గరంబు మూర్ఖమునిగినట్టి

రాకొమరుఁడు లేచి రణమత్తుఁడయ్యెఁ గూ

ల్పిన యతండు వెరఁగునను మునుంగ.

187

రా. అక్షపిత = అక్షునికండ్రియైనరావణునియొక్క, శక్తిని = శక్తి-
యనెడునాయుధముచేత, మూర్ఖమునిగినట్టిరాకొమరుఁడు = లక్ష్మణుఁడు,
రణమత్తుఁడయ్యెను.

భా. అక్షపిత = చెఱుపఁబడనటువంటి, శక్తిని = బలముచేత, లేచి యన్పండు-
కన్వయము. రణమందు, మత్తుఁడయ్యెత్ = అన్యధాచారము లేనివాఁడాయెను.

తే. తెలివి చేకొని యతఁడంతఁ బలువృరఁ గడుఁ

బేరు కలయట్టితనయోధవీరవరుల

సుక్కు మడగఁ ద త్తద్వంద్వయుద్ధవిధిని
బిరుదు లై రిపు లడఁచుచుఁ జేర్చుటరసి.

188

భా. తెలివిచేకొని=వివేకము జచ్చుకొని, అతఁడు = రావణుడు. కడమ
సులభము.

రా తెలివిచేకొని = మూర్ఖుడేసి, అతఁడు = దుర్యోధనుడు, తన
యొక్క యోధవీరపరులను ద త్తద్వంద్వయుద్ధవిధిచేత, రిపులు = పాండవులు,
అడఁచుచుఁజేర్చుట = జయించుట ననుట. అరసి=చూచి, పనిచే నని ముందరి
పద్యమునఁ గ్రియ.

వ. ప్రతివిధానం బన్వేషించి.

189

ఆ. అతివిశాలధృతిమహాద్రినిభానుజు

బహురణప్రయత్నభరవినిద్రుఁ

జేసి యరులత్తుల్లు చెలువ బంచెద నని

యాత్త నెంచి యతని నట్ల పనిచె.

190

రా. అతివిశాలధృతిగలవాని, అద్రినిభుండైన. అనుజు = కుంభ
కర్ణుని, బహురణ=పెక్కుమ్రోతలయొక్క, “రవేరణి” అని ఆ. ప్రయత్న
భరముచేత, వినిద్రుఁ = మేల్కొన్నవానిగా, చేసి, అట్ల = ఆయించినప్రకార
ముననే, పనిచెను.

భా. అతివిశాలధృతిచేత, మహాద్రిని=అద్రినిదోలినవాని, భానుజు =
కర్ణుని, రణ=యుద్ధముయొక్క, ప్రయత్నభరముడు, వినిద్రుఁ = జాగరూకుని,
చేసి పనిచెను.

వ. పనిచిన నతండును సతిభయంకరసన్నాహంబుతోడ నాహవ
కీడకు నురువడించె నప్పుడు తత్పరివారంబు.

191

కంటికి గరి. సులభము.

చృ ప్రకటత నేడు నీ వనిభరంబు వహించితె కించిదంచిత
భృకుటివిహా క్షీకృతవిరోధివధూకుచకుంభకర్ణ యా
జి కిటులు భీష్మరోషమునఁ జేరక తద్దశ వాసరంబు లూ
రక చనఁ జేసి తక్కుట తిరంబుగ మమ్మిక నైనఁ గావవే. 192

రా. విహాక్షీకృతములైన విరోధివధూకుచములు గలవాడా!
కుంభకర్ణ - సంబుద్ధి. తల్ = ఆమునుపటిదైన - దశ = అష్టచేత-నిద్రచేత
ననుట. వాసరంబు లూరక చనఁజేసితివి. కడను సరి.

భా. పరివారము కర్ణునితో న నెడుమాట. కించిదంచితమైన, భృకుటి =
బొమముడిచేతనే, విహాక్షీకృత = హారవిరహితములుగాఁ జేయఁబడిన, విరోధి
వధూ = శత్రుస్త్రీలయొక్క, కుచకుంభములుగలవాడా! కర్ణ - సంబుద్ధి.
భీష్మనియందలి రోషమున, తల్ = ఆభీష్మనియొక్క, దశవాసరంబులు =
యౌద్ధినిములు పదింటిని, చనఁజేసితివి, ఇక నైనఁ గావవే.

చ. నరుఁ డని లెక్కనేయఁడు మనంబున శాత్రవు నమ్మహాత్ముచే
యురణముఁ బెక్కుచోట్లఁ గనియున్ మననాయకుఁ డేమి
చెప్పని,ద్దురమును ముచ్చుగాఁ జెలిపి తోడుగ ని న్నెటులైనఁ
దేక యిట్లరికృతభీష్మహాని ననయంబుచు దుర్బలుఁ డయ్యె
నక్కటా! 193

రా. నరుఁడని = మనుష్యుఁడని, మననాయకుఁడు = రావణుఁడు,
నిద్దుర = నిద్రను, మునుమున్నుగాఁ జెలిపి, భీష్మ = భయంకరమైన, హానిచేత.
కడను సులభము.

భా. నరుఁడు = ఆర్జునుఁడు, అనికొ = యుద్ధమందు, శాత్రవుని లెక్క
నేయఁడు = ఎటువంటిశత్రువునైన దృఢీకరించు ననుట. మననాయకుఁడు =
మర్యాదనుఁడు, ఇద్దురమును = ఈయౌద్ధమును, ముచ్చుగాఁ జెలిపి నిన్నెటులైన,

లేక = యుద్ధమునకుఁ దోడుకరాక, భీష్మనియొక్క హనిచేత దుర్బలుఁడయ్యెను. కడమ సరి.

వ. అని మఱియుం దమదొరలచావు లుగ్గడించి యివి యన్నియు మన ప్రభువునకుం బ్రభవించుట నీయనాదరంబునఁ జేసి కాక నీవు గావలయు నని యొనర్చిన ననిమిషులకయిన ననివార్యంబు గాదె యని ప్రస్తుతించుచుఁ బరివేష్టించి యుత్సాహంబు దీపింపం జేయఁ బెంపొంది యమందవిక్రమంబున నెందును నెదురులేక యాకడించి బోదు పరబలంబుల నేలంగలుపుచు బలుపు పాలుపు దెలుపుచుండె నప్పుడు. 194

రెంటికి సరి, నులభము.

సీ. ప్రత్యర్థిభద్రవారణఘటోత్కచలస
త్కంఠీరవమురీతిఁ గడుఁ బొదలెడు
నీవీరుఁ గుదియించి కాపుము మనసేన
ననుహరిసార్థవాక్యములు రవిజుఁ
దలపడఁ దెలుపునంతన యానిశాటుఁ డం
గదధర్తనందన గంధవహజ
నాసత్యసుతచమూనాథాదికపులక
స్ఫూర్తికారణ మైన పాలుపుతోడ

తే. దివసనాయకుపట్టివైఁ గవిసి తత్ప్ర
హరియత్నంబు వై ఫల్య మందఁజేసి
దివ్యబాణచక్రప్రాస తీక్షణశక్తి
శూలముఖ్యప్రయోగవిస్ఫురణ నెఱపె.

రా. ప్రత్యర్థి = శత్రువులనెడి, భద్రవారణ = మత్తేభములయొక్క,
 ఘటా = సమూహములయందు, ఉత్క = వేడుకగలదై, చల = లంఘించు
 చున్న, సత్కంఠీరవమురీతిని. అను = అనెడి, హరిసార్థ = వానర సమూహము
 యొక్క, “సాఘసార్థాతు” అని అ. రవిజాన్ = సుగ్రీవుని, అంగద =
 అంగదుడును, ధర్మనందన = సుషేణుడును, గంధవహజ = హనుమంతుడును,
 నాసత్యసుత = మైందద్వివిదులును, చమూనాథ = నీలుడును, అది = అది
 గాగల, కపులకు, అన్యూర్తికారణము = విచారహేతువు, దివ్య = దేవతల
 యొక్క, బాణచక్ర = బాణసమూహముయొక్క, ప్రాస = పోమొత్తుట
 యందు, లీక్ష్మమైనశక్తిగల, శూలముఖ్య = శూలశ్రేష్ఠముయొక్క. కడమ సరి.

భా. కృష్ణుఁ డనెడుమాట. ప్రత్యర్థిభద్రవారణ = శత్రు శుభముల
 నివారించెడువాఁడా! ఘటోత్కచ-సంబుద్ధి. లసత్ = ఒప్పచున్న, కంఠీరవము
 రీతిఁ = సింహముభంగిని, పాదరెడు నీరీరున్ = కర్ణుని, కుదియించి మనసేనఁ
 గావుము అను = అనెడి, హరి = శ్రీకృష్ణునియొక్క, సార్థ = ప్రయోజన
 సహితములైన, వాక్యములు, రవిజాన్ = కర్ణుని, కలవడఁదెలుపునంతన, ఆనిశా
 టుఁడు = ఘటోత్కచుఁడు, అంగదన్ = వేడుకచేత, ధర్మనందనుఁడును,
 గంధవహజ = భీముఁడును, నాసత్యసుత = నకులసహదేవులును, చమూనాథ =
 భృష్మద్యుమ్నుఁడును, అదిక = మొదలుగాఁగలవారికి, పులకన్యూర్తి =
 రోమాంచమునకు-సంతోషాతిశయమున కనుట. కారణమైన, పాలుపుతోడన్ =
 వికాసముతోడ, దివసనాయకుఁడవై = కర్ణునిమీద, కవిని, ప్రాస = తుఁటె
 లును, “ప్రాసస్తుకుంతక” అని అ. శూలమును, ముఖ్య = మొదలుగాఁగల
 యాయాధములయొక్క, ప్రయోగవిస్ఫురణను నెఱపెను.

వ. అతఁడును దానికిఁ జలింపక సుస్థిరుం డయ్యె నప్పడు. 196

రెంటికి సరి. నులభము.

రామన—25

తే. అంతరమునంద యాశుగ సంతతివడి
 నందికొని త్రుంచె దైత్యేరితాయుధమును
 దనుజుఁ డపరిమేయపలాశి ఘనశిలాభి
 హతి నినజు నుగ్రమన్యుమూర్ఛితునిఁ జేసె.

197

రా. అంతరమునంద = నడుమనే, అశుగసంతతి = హనుమంతుఁడు, దైత్య = కుంభకర్ణునిచేత, శురిత = ప్రయోగింపఁబడిన, ఆయుధమును = శూలమును, త్రుంచెను. అపరిమేయపలాశి = అధికమాంసభక్షకుఁడు, దనుజుఁడు, కుంభకర్ణుఁడు, ఉగ్రమన్యు = అధికకోపముగలవాని, ఇనజు = సుగ్రీవుని, మూర్ఛితునిఁ జేసెను.

భా. అశుగసంతతి = బాణముయొక్క, వడి = వేగముచేత, అందికొని = పొదిగి, దైత్య = ఘటోత్కచునిచేత, శురిత = ప్రయోగింపఁబడిన, ఆయుధమును. ఆయుధముల నన్నిటిని, త్రుంచెను. దనుజుఁడు = ఘటోత్కచుఁడు, పలాశి = వృక్షములయొక్కయు, “పలాశీ ద్రుద్రుమాగమాః” అని అ. ఘన = దట్టమైన, శిలా = రాళ్లయొక్కయు, అభిహతిచేత, ఇనజు = కర్ణుని, ఉగ్రమన్యు = అధికరోషముచేత, మూర్ఛితుని = వ్యాపింపబడ్డవానిగా, చేసెను.

ఆ. అంత నిలక యమృతహాబలునిగృహీతుఁ

జేసి శత్రుబలవిజృంభణంబు

రూపునెడ హరింతు నేఘన నావార

లెల్లఁ జూచి సంతసిల్ల ననుచు.

198

రా. అంత నిలక, అమృతహాబలుని = సుగ్రీవుని, గృహీతుఁజేసి = పట్టుకొని, హరింతు = కొంపోయెదను. కడమ సరి.

భా. అంత నిలక, అమృతహాబలు = కర్ణుని, నిగృహీతుఁజేసి = నిగ్రహించి-అణచి యనుట. కడమ సులభము.

తే. రాక్షసుండు భేలాగతి భ్రాజి యగుచు
నర్కనందను నెత్తి బాహుంతరమున
నానగ మహాశుగంబులవాన గురిసె
దద్బలంబుల మనములు దల్లడిలగ.

199

రా. రాక్షసుండు = కుంభకర్షుండు, భేలాగతి = లీలాగమనముచేత,
భ్రాజియగుచున్ = ఒప్పుచున్నవాడై, అర్కనందసున్ = సుగ్రీవుని, ఎత్తి,
బాహుంతరమునన్ = రొమ్మన, ఆనగన్ = నిలుపుకోగా, తల్ = ఆసుగ్రీ
వునియొక్క, బలశ్రేణి, మహల్ = ఆధికమైన, శుక్ = శోకముచే నగు,
“మన్యుశోకాతుశుక్స్త్రియా” మ్మని అ. అంబుల = ఉదకములయొక్క -
శస్త్రీల్లయొక్క యనుట- వాన గురిసెను.

భా. రాక్షసుండు = ఘటోత్కచుండు, భ = ఆకాశమందును, “గగన
మనంతం సురవర్షభి” మ్మని అ. ఇలా = భూమియందునగు, గతి = సంచారము
చేత, భ్రాజి యగుచు, క్రమముననే, అర్కనందను = కర్ణునియొక్క, శైలిన్ =
శీరమునందును, బాహుంతరమునన్ = పక్షస్థలమందును, ఆనగన్ = అను
నట్టుగా, తల్ = ఆకర్ణునియొక్క, బలశ్రేణిమనములు తల్లడిలగన్, మహాశుగం
బులవాన = బాణవర్షమును, కురిసెను.

సీ. అరికిన ట్లగపడి యనిషేధనీయమా

నుండై వివస్వత్తనూభవుండు

గడు నంతః దెలివొంది కటకటా వీర డింత

చేయునే యే నిదె చెండివైతు

వెన వీని నత్యంత విశ్రుతినాసత్వ

మును జెందునట్లుగా ననుచు రేసి

సరభసోత్థానుఁ డై కరములసద్దశ

నమ్ములనై పుణి మువ్వరముగఁ

ఆ. దనతలఁచినయట్లు మనుజశార్దులు న
 వార్యమన్యువికృతవదనుఁ గాఁగ
 ననయవములు ప్రచ్చి యభ్రమ్మనకుఁ బాఱ
 నడచెఁ వాఁడు పిడుగు నట్ల మ్రోయ.

200

రా. అనిషేధ = అడ్డపెట్టుట లేకుండునట్లుగా, నీయమానుడై =
 కొంపోబడుచున్నవాడై, వివస్వత్తనూభవుండు = సుగ్రీవుండు, తెలివొంది =
 మూర్ఖఁజెలిసి, అత్యంతమును, విశ్రుతి నాసక్తమును = విగతములైన కర్ణ
 నాసికములుకలవాఁడౌటను, చెందునట్లుగా, సరభస = వేగముతోఁగూడిన,
 ఉత్థాన = ఎగయుటకలవాడై, కరములక్ = హస్తములచేతను, సద్దళన
 మ్ములక్ = వాడికుండ్లచేతను, అవార్యమైన, మన్యుక్ = కోపముగల, దనుజ
 శార్దులుక్ = కుంభకర్ణుని, విగతవదనుఁగాఁగ, ప్రచ్చి, అభ్రమ్మనకు, పాఱిక్ =
 ఎగయఁగా, వాఁడు = ఆకుంభకర్ణుండు, అడఁచెను = గుడ్డెను.

భా. అనిషేధనీయ = మానుషకక్యముగాని, మానుడై = ఆభిమానము,
 గలవాడై, వివస్వత్తనూభవుండు = కర్ణుండు, తెలివొంది = ధైర్యముఁ
 జెచ్చుకొని, అత్యంతవిశ్రుతి = అత్యంత ప్రసిద్ధి, నా, సత్త్వమునుఁబలిమిని,
 చెందునట్లుగా, నాశార్మమునకు, గీర్తిపచ్చునట్లుగా ననుట. వీనిఁ జెండివైతు.
 ననుచు, సరభసమైన, ఉత్థాన = ఉత్సాహముగలవాడై, కరము = మిక్కిలి,
 లసత్ = ఒప్పుచున్న, దళక్ = అవస్థను-భంగి ననుట. అర్జులనైపుణి =
 బాణచాతుర్యము, ముష్కరముగ, దనుజశార్దులుక్ = కుటోత్కచుని, మన్యు =
 శ్రోధముచేత, వికృతవదనుఁగాఁగ, అభ్రమ్మనకుక్ = ఆకాశమునకు, పాఱి
 నడచెక్ = పాఱుగొట్టెను.

వ. అప్పు డప్పద్మబంధునందనుండు.

201

తే. ఈతెఱంగున ఘనదైత్యు చేత నొవ్వఁ
 బొదువఁబడియును గ్రమ్మఱ బొదువనీక

చనియె ననిభృతప్రీతితో వినుతి సేయఁ

దనబలము గూడ దనుజుండు గనలె మిగుల.

202

రా. క్రవ్వుఁబొందువనీక = మఱిబట్టువడక, అనిభృత = వ్యక్తమైన, ప్రీతితో, తనబలము, కూడక = కూడునట్టుగా, చనియెను, దనుఁజుండు = కుంభకర్ణుండు, కనలెను.

భా. క్రవ్వుఁబొందువన్ = తిరుగవనిజయించుటకు, నీక చనియెన్ = నీకొక్కనికే చెల్లెను. అని = ఇట్లని, భృత = భరించబడిన, ప్రీతితో, వినుతి సేయన్ = స్తోత్రముచేయఁగా, తనబలము = తనసేనను, కూడఁగా, దనుఁజుండు = ఘటోత్కచుండు కనలెను.

ఉత్సా. కనలి యసుర ప్రళయకాలు కరణిఁ బేర్చి పగఱ బ

ల్తానల కుఱికి యుఱికి గదియ మోచి యాశుభక్షణం

బున ముదించుతనకు జడిసి పోటునొరలు దెరలఁగా

వనజమిత్రుసంతతి నన వద్యుఁ జేరె బోరికిన్.

203

రా. కనలి, అసుర = కుంభకర్ణుండు, ఆశు = శీఘ్రమైన, భక్షణంబునన్, వనజమిత్రసంతతిన్ = సూర్యవంశముగల, అనవద్యున్ = రాముని, చేరెను. కడమ సరి.

భా. ఆ, శుభలక్షణంబునన్ = శుభమైనయుత్సవముననే, “నిర్వాప్య పారస్థితౌ కాలవిశేషాత్సవయోఃకషణః” అని ఆ. శూరునికి యుద్ధమే యుత్సవము గనుక, వనజమిత్రసంతతిన్ = కర్ణుని, చేరెను.

చ. చేరి యిట్లనియె.

204

సీ. విను నీవు వాండ్ర వీండ్రను జయించితి నని

క్రొవ్వకు మిచట న కొల్లఁబడిబోడు

భూరిప్రతాప సింగూరయశశ్చామ
 రాత్యలంకృతకుబంతదంతి
 కుంభకర్ణుడు రణక్రూరుండు భీమసు
 తుండాహుతత్వదుద్బంధబలుడు
 బలురక్కసుడు పోర బ్రబ్బినా డిట్టిప
 న్నైఝిగి మార్కొను మిప్పు డే బృథురణ

తే. వైభవాలంబనదనుజ వధవిధి నినుఁ
 గలఁచి యిదె మ్రొంగఁ గదిసితి నిలునిలు మని
 ప్రాధి గనుటకుఁ దగ దాశరథివరేణ్య
 కర్ణ కఠినముల్ నీశౌర్య కథలు సభల.

205

రా. కుంభకర్ణుడు రామునితో ననెడుమాట. భూరిప్రతాపమనెడి
 సిందూరముచేతను, యశః = కీర్తి యనెడి, చామరములచేతను అత్యలంకృత =
 మిక్కిలి నలంకరింపబడిన, కుబంతు = దిగంతములయందున్న, దంతి = గజ
 ములుగలవాడు, భీమ = భయంకరమైన, సు = లెన్నెన, తుండ = ముఖమందు,
 “వక్త్రస్యేవదనంతుండ” యని అ. హుత = ప్రేలబడిన, త్వత్ = నీయొక్క,
 ఉద్బంధబలముగలవాడు, బృథు = అధికమైన, రణవైభవమునకు, ఆలంబ =
 ఆవలంబమైన, సత్ = లెన్నెన, అనుజ = సీతమ్మఁడైనలక్ష్మణునియొక్క, వధ
 విధిచేత, అని = యుద్ధమందుఁగల, ప్రాధిగనుటకు, తగ = తగునట్టుగా, నిను
 మ్రొంగఁగదిసితిని, దాశరథివరేణ్య సంబుద్ధి. నీశౌర్యకథలు సభలను, కర్ణకఠిన
 ములు = దినఁగూడకున్నవి.

రా. కర్ణునితో ఘటొక్కఁడనెడుమాట. అత్యలంకృతములైనదిగంత
 జంతులయొక్క, కుంభకర్ణ = కుంభస్థలములును తెవులునుగలవాడు, క్రమము
 ననే యలంకార మిది, భీమమతుండు = భీమునిమారుడు, అహంతు = భస్మము
 చేయబడిన, త్వత్ = నీయొక్క, ఉద్బంధబలముగలవాడు, బృథు = అధిక

మైన, రణవైభవముగల, ఆలంబనదనుజానియొక్క, వధవిధిచేత నిరుంగలచి
మ్రొంగగదిసిరిని = ఆలంబానురుని జంపిరిని, నిన్నును మ్రొంగు గదిసిరిననుట.
నిలునిలుము, అని = ఇట్లని, ప్రాధిగనుటకు, ఆశతగడు, తొల్లింటివరె రణప్రాధి
శాముందరఁ జెల్లదనుట. రథివరేణ్య = కర్ణ-సంబుద్ధి. నీకార్య కథలు =
వంతుములు, ఇవి చెల్ల వని తాత్పరము.

క. అని చూపట కదృతముగ

దనుజుఁడు యుద్ధంబు చేసి తచ్చక్తి దుదక

దనువుతగు లుడుపుకొనియెం

దనవారలు గలగఁ బగలుదళములు సెలగన్.

206

రా. తల్ = ఆరామునియొక్క, శక్తి = బలిమిచేత. కడమ సులభము.

భా. తల్ = ఆకర్ణనియొక్క, శక్తి = ఇంద్రదత్తశక్తిచేత.

తే. అంత సత్యుగ్ర మగుపోరు గొంత జరుగ

సశ్రముఁ డతికాయాభిఖ్యుఁ డఖిలరణక

శాధికారి గాంభీర్యతోయధిఘటోద్భ

వుండు ద్రుపదముఖ్యులఁ బలువుర వధించె.

207

రా. అఖిలరణకశాధికులైన, అరి = శత్రువులయొక్క, గాంభీర్య మనెడి,
తోయధి = సముద్రమునకు, ఘటోద్భవుఁడు = అగస్త్యుఁడైనవాఁడు, అతి
కాయాభిఖ్యుఁడు = అతికాయుఁ డనువాఁడు, ద్రుపదముఖ్యుల = వనచర
శ్రేష్ఠులను - వానరముఖ్యుల ననుట. వధించెను.

భా. అంత = ఘటోత్కచుండు నొచ్చినతరువాత, అరి = ఆత్యంతమును,
కాయాభిఖ్యు = దేహకాంఠిగలవాఁడు, “అభిఖ్యానామశోభయోః” అని ఆ,
అశ్రముఁడు గనుక దేహకాంఠితఱుగదనుట. రణకశాధికారి, గాంభీర్యతోయధి,
ఘటోద్భవుండు = ద్రోణుఁడు, ద్రుపదముఖ్యుల = ద్రుపదుండు
మొదలయినవారిని, వధించెను.

మ. అనివారుక్యం డతః డంతటం దనయమిథ్యామృత్యువార్తా
 ర్తనచేతంగురుమాససార్పితవిషాదగ్లాని యయ్యేందనసుప్రవ
 దనునిర్దుక్తునిఁ జేయుచున్ విశిఖసంధానాతివేగప్రపం
 చనసౌమిత్రి యనేకయుద్ధకృతిభృష్టద్యుమ్నుఁ డేపారగన్.

రా. అతఁడు = అతికాయఁడు, తన = తనయొక్క, విశిఖసంధానమందలి
 యతివేగముయొక్క, ప్రపంచనక్ = విస్తరించుటచేత, “పచివిస్తాశే” అని
 ధాతువు. సౌమిత్రి = లక్షణఁడు, యుద్ధకృతి = యుద్ధక్రియయందు, భృష్ట =
 దృఢమైన, ద్యుమ్ను = సత్త్వముగలవాఁడు, “ద్యుమ్నుంస్యాచ్చబలేధనే” అని
 వి. విపారగా, తనున్ = తన్ను, తనునిర్దుక్తునిఁ జేయుచున్, తనయొక్క,
 అమిథ్యా = సత్యమైన, మృత్యువార్తయొక్క, ప్రవర్తనచేతన్ = వినిపించు
 టచే, గురు = తండ్రియైనరావణునియొక్క, మానసమందర్శితవిషాదగ్లానియయ్యే
 నని యన్వయము. అతికాయఁడు నొచ్చెను = ఆ వార్తనిని రావణుఁడు
 క ప్తిపడె ననుట.

భా అతఁడు = ద్రోణఁడు, అంతటను, తనయ = కుమారునియొక్క -
 అశ్వత్థామయొక్క, మిథ్యా = అసత్యమైన మృత్యువార్తాప్రవర్తనచేత, తను,
 తనునిర్దుక్తునిఁ = దేహనిర్దుక్తునిగా, చేయుచున్ = దనకుఁదానే దేహము
 విడుచుచు ననుట. విశిఖ = బాణములయొక్క, సంధానమందు నలివేగమైన,
 ప్రపంచన = ప్రయోగమందును, సౌమిత్రి = లక్షణుండైనవాఁడు, అనేక
 యుద్ధములయందు, కృతి = నేర్పరియైనవాఁడు, భృష్టద్యుమ్నుండు, విపారగా,
 గురు = అధికమానట్లుగా, పెద్దలయొక్కయనికాని, మానసమందు, అస్పృత =
 పెట్టబడిన, విషాదముచేతి ద్దానిగలవా డయ్యెను.

వ. అంత.

209

సీ. గురుదివ్యబాణచాతురిని మీఠినవాని

గారాపుబట్టి నఖండవిక్ర,

మోగునెంతయును దుర్యోధనుం డని గెల్పుఁ

దనకొనర్పఁగఁజాలు నని గణించి

యాతీవ్రబలుబహుభ్రాతృనాశకతోర

తరమన్యుదశముఖుఁ డరివధమున

కత్యాదరతఁ బంచె నస్త్రనైపుణిజూపె

నతఁడును బ్రతివీరు లపగతరణ

తే. చేష్టులైరి తద్బ్రహ్మస్త్రవిజృంభణమున

కెదురు లేక మూర్ఛన్తానమదము లడఁగఁ

దత్ప్రతివిధానకుశలాచ్యుతప్రయత్న

మున బిరుసు డింప కపుడొప్పె ననిలసుతుఁడు.

210

రా. గురు=అధికమైన, దుర్యోధనుండని=యౌద్ధముసేయ శక్యముగాని
వాడని, బహుభ్రాతృనాశముచేతఁ గతోరతరములైన, మన్యుఁ=కోకక్రోధ
ములుగలవాని. దశముఖుఁడు=రావణుఁడు, పంచెను=అంపెను. తల్=అయింద్ర
జిత్తుయొక్క, బ్రహ్మస్త్రవిజృంభణమున కెదురులేక, మూర్ఛ=మూర్ఛ
చేత, మానచుదము లడఁగఁగా, ప్రతివీరులు = రామాదులు, అపగతరణవేష్టు
లైరి, తల్ = ఆ బ్రహ్మస్త్రముయొక్క, ప్రతివిధాన=ప్రతిక్రియకు, కుశల =
శమర్థమునై, అచ్యుత=స్థిరమైన, ప్రయత్నముచేత.

భా. గురుఁ=ద్రోణుని, మీఠినవాని, ద్రోణునియొక్క గారాపుబట్టిని
ఉగ్రుఁడైనవాని, అతీవ్రబలుని. ఇది యశ్వత్థామకు విశేషణములు. దుర్యోధ
నుండు, అనిఁ=యౌద్ధముండు, గెల్పును, ఓనర్పఁగఁజాలునని బహుభ్రాతృ
నాశముచేతఁ గతోరతరమైన మన్యుదశగల ముఖముగలవాఁడు ఇది దుర్యో
ధునికి విశేషణము. అవివధమునకుఁ బంచెను. తద్బ్రహ్మ=ఆ బ్రహ్మణునియొక్క
అస్త్రవిజృంభణమునకు, మూర్ఛల్ = వ్యాపించుచున్న, “మూర్ఛామోహన
యచ్చాయయోః” అని ధాతువు. మానమును మదము నడఁగఁగా, తల్=ఆ

బ్రాహ్మణుని బాణముయొక్క, ప్రతివిధానమునను, కుశల = సమర్థుడైన, అచ్యుత = కృష్ణునియొక్క, ప్రయత్నమున, ప్రతిపీరులు, అపగత = విఫలమైన, రణచేష్టగలవారలై యని క్రిందటి కన్వయము. కృష్ణునిమాటవలన నాయుధములు పడవైచి యానారాయణాస్త్రమునకు నమస్కరించి రనుట. అప్పుడు, అనిలనుతుండు = భీముండు, బిరుసుడింపకయొప్పెను = నమస్కరింపకయుండెననుట.

వ. అంత.

211

ఆ. అతడు సకలనైన న్యవితతిని సుజీవ

సౌషధీసమాన యనవిహితపు

నఃప్రతిష్ఠగా నొనర్చి వర్ణనకెక్కు

శౌర్యవిక్రమనయ చర్యనడపె.

212

రా. అతడు = హనుమంతుండు, సకలనైన న్యవితతిని, సుజీవసౌషధులయొక్క, సమానయన = తెచ్చుటచేత, విహితమైన, పునఃప్రతిష్ఠగా = తిరుగ్రుతుకుట గలదానిగా, ఒనర్చి, శౌర్యముయొక్కయు, విక్రమ = అధిక సామర్థ్యముయొక్కయు, నయ = నీలియొక్కయు, చర్యను నడపెను.

భా. అతడు = భీముండు, సుజీవసౌషధీసమాన, అన = అనగాను, నైన న్యవితతిని, విహిత = చేయబడిన, పునఃప్రతిష్ఠ గలదానిగా నొనర్చి వర్ణనకెక్కిడి, శౌరి = కృష్ణునియొక్క, అవిక్రమ = క్రమరహితమైన, నయ చర్య = నీలిమార్గమును, నడపెను. కృష్ణునియొక్క సుజీవనివంటినిలిచేత భీముండు నాయుధమును విడిచె ననుట.

తే. అప్పుడు మనుజేంద్రముఖ్యు లాహరి నుతించి

రనఘ నీదుమహత్త్వ మేమని పొగడంగ

వచ్చు నారాయణమహాస్త్రవైభవ మిటు

లఫలముగఁ జేసి రిపులకొవ్వడచి తనుచు.

213

రా. హరిక్ = హనుమంతుని, నారాయణ - ఆశ్చర్యవాక్యము.
మహాస్త్ర = బ్రహ్మాస్త్రముయొక్క.

భా. మనుజేంద్రముఖులు = ధర్మరాజులు, చెంటికి సరి. కడమ.
నులభము.

చ. అలఘువిపన్తహోర్ణవము నట్లు తరించి పునర్నహోద్ధతిక్
వెలిగెడువారిఁ దద్రజని వేగ భయంకరలీలఁ దాఁకి పెం
పలరంగఁబోరె వైరిచయ మర్కజుడందు వహించె మిక్కిలిక్
బలిమిఁ బ్రకంపితస్వప్రతనాపరిపాలనకార్యభారమున్. 214

రా. తద్రజనిక్ = ఆరాత్రియందు.

భా. తద్రజని = ఆరాత్రి, వేగక్ = వేగఁగా, అందు = ఆయుద్ధమందు.

మ. రవిపుత్రుం డని కిట్లు పూని ప్రతిగర్జదీర్ఘసంహారక్
ప్తివిరాజచ్ఛరభీష్మకుంభజయశోభివ్యాప్తి మీఱెక్ మరు
ష్యవిభుం డుబ్బంగ నంత నాప్రబలదోహచారితోఁబుట్టుగుక్
భువిఁగూల్చెక్ బవనాత్తజుండంబలిమిక్ దుశ్శాసనాభిఖ్యునిన్.

రా. రవిపుత్రుండు = సుగ్రీవుడు, ప్రతిగర్జత్ = మాటుమలయుచున్న,
వైరి = శత్రువులయొక్క, సంహారముయొక్క, క్షప్తి = చేతనే, విరాజత్ =
ప్రకాశింపుచున్న, భీష్మ = భీయంకరుడైన, కుంభ = కుంభుడనెడి కుంభకర్ణుని.
కుమారునియొక్క, జయముచేత, శోభి = ఒప్పుచున్న, వ్యాప్తిక్ =
వ్యాపారముచేత, మనుష్యవిభుండు = రాముడు, ఉబ్బంగక్, మీఱెను. ఆప్రబల
దోహచారి = అప్రబలుడైన నక్తంచరునియొక్క, "దోహనక్తంచరజని" అని వి.
తోఁబుట్టుగుక్ = తప్పుడైన నికుంభుని, దుశ్శాసన = అణగరాని.
అభిఖ్యునిక్ = కాంతిగలవాని. "అభిఖ్యానామశోభయోః" అని అ.
బహువ్రతజుడు కూల్చెను.

భా. రవిపుత్రుండు = కర్ణుడు, విరాజచ్ఛరములుగల భీష్మనియొక్క,
 శూభజ = ద్రోణునియొక్కయు, యశోభివ్యాప్తిని, మనుష్యవిభుండు =
 దుర్యోధనుడు, ఉబ్బంగ మీఁజే = భీష్మ ద్రోణులకంటెను లెస్సగా జగడము
 చేసె ననుట అర్థబుద్ధోహచారి = మిక్కిలి దురాచారియైన దుర్యోధనుని
 యొక్క తోఁబుట్టుగును, దుశ్శాసనాభిఖ్యులక్ = దుశ్శాసనుఁ డనెడు
 పేరుగలవాని, కవనాత్మఁ డుండు కూర్మెను.

వ. అంత.

216

సీ. ఆహవమహిమకరాక్షయాతులసత్ప్ర

తాప మత్యంతమ్ము దనఁ గనలి
 సూర్యసంతతిసరవర్ణుండు సాహసా
 ధత్యశౌర్యాదిదుర్దంతవృత్తిఁ
 బ్రబలువానిని ధర్మరాజువీడు సొరంగఁ
 దటిమె బాణముల నెంతయుఁ గలంచి
 తద్భ్రాతృభంగ మంతయు నప్పు డరసి వా
 సవినిర్గతుం డయి సరభసమున

ఆ. స్వశ్రితనికురుంబవనశిఖిమేఘనా

దాభిధానుఁ డాబలాధ్యుమిఁడ
 నడచి దుర మొనర్చె నభమున నుండి ని
 ర్జరులు చెగడ నిగుడు సాయకముల.

217

రా. ఆహవమహిమ = యుద్ధహిమయందు, మకరాక్షయాతు =
 మకరాక్షుఁ డనుభరాసురుని పుత్రునియొక్క, “నైర్మతోయాతురక్షసీ” అని
 అ. లసత్ప్రీతాప మత్యంతమ్ము తనదుచుండఁగాఁ గనలి, సూర్యసంతతిసర
 వర్ణుండు = రాముడు, వృత్తిచేతః బ్రబలెనువానిని = ఆమకరాక్షుని, ధర్మ
 రాజువీడు = యదులోకమును, సొరంగదటిమె = చంపెననుట తద్భ్రా

తృభంగము = అమకరాక్షునిమరణమును, ఆరసి, వాస = గృహమువల్లనుండి, వినిర్గతుండయి, స్వశ్శ్రిత = దేవతలనెడి, వసమునకు, శిఖి = అగ్నివంటివాడు, మేఘనాదాభిధానుడు = ఇంద్రజిత్తు. అబలాధ్యునిమీదకు = సేనతోఁ గూడిన రామునిమీద, నడచి నభిముననుండి దురమొనరెను.

భా. అహవ = యుద్ధముయొక్క, మహిమకర = ప్రభావమునుజేయు చున్న, అక్షయ = అక్షయమునయి, అతుల = సరిలేని, సత్ప్రతాపము తనరు నట్టుగా, సూర్యసంతతినరపద్యుండు = కర్ణుడు, వృత్తిచేతఁ బ్రబలువాని ధర్మ రాజును వీడుజొరఁగఁదఱిమెను. తల్ = ఆ, భ్రాతృభంగమంతయు నప్పు డరసి, వాసవి = అర్జునుడు, స్వశ్రిత = నిజాశ్రితులనెడు. వసశిఖి = అడవి నెరుక్క, “శిఖివశశ్శిఖికోకి” అని అ. మేఘనాదమువంటి, అభిధాన = పేరుగలవాడు, అర్జునునికి విశేషణము. అబలాధ్యునిమీదనడచి, సాయకములక = బాణములచేత, నభిముననుండి = ఆకాశమందుండి, నిష్ఠరులు బెగడునట్టుగా దురమొనరెను.

వ. ఇట్లు పోరిపోరి.

213.

ఉత్సాహ. వెరవు నేవు: జూవెడుప్రతివీరువిక్రమక్రియా
గరిమమును సహింపలేక కలను దొఱఁగిపోయి తా
దిరిగి వచ్చె నీతఁ డింకఁ దెగువ మిగుల నెరప కె
ట్లగుగు ననుచు నహితబలము లలఁగి కలఁగఁ జెలఁగుచున్.

రా. గరిమ = మహత్త్వమును, మును = మునుపు.

భా. గరిమమును = అతిశయమును. కడను సరి.

మ. బలదీప్తాశుగసంతతిప్రబలితస్ఫారప్రతాపోదయో

జ్వలసంయద్రభసంబురుద్రుమఖసంచారక్రియో మీఱఁగా
నలఁగించె బ్రతివీరునట్టియెడ నానాకీశసంతానమద్రగన్.
య్యలఘుస్థేముఁడొ డత్ప్రతాపశిఖి మాయంజేసి యార్చె

రా. బలదీప్తుడైన ఆశుగసంతతి = హనుమంతునిచేత, ప్రబలిత = ప్రబలముగాఁ జేయఁబడిన, స్ఫారప్రతాపాదయముచేత సుజ్జ్వలమైన, సంయత్ = యుద్ధముయొక్క, రభసంబు = వేగము, ఉరు = అధికమైన, ద్రుమ = వృక్షములయొక్క, ఖసంచారక్రియ = ఆకసమున విసరివ్రేయుటచేత, మిఱుఁగా = విక్కిలియు నొప్పుగా, నానా, కీశసంతానము = వానర సమూహము, ప్రతివీర = ఇంద్రజిత్తును, నలగించెను, అయ్యలఘుస్థేముడు = అధికస్థైర్యముగల యాంబుద్రజిత్తును, మాయంజేసి = మాయ చేత, తల్ = ఆవానరసమూహముయొక్క, ప్రతాపశిఖిని, ఆర్చ = చల్లార్చెను.

భా. బలదీప్తమయిన, ఆశుగసంతతి = బాణజాలముచేత, ప్రబలితమైన, స్ఫార = ప్రకాశింపుచున్న, ప్రతాపాదయముచేత సుజ్జ్వలమయిన, సంయత్ = యుద్ధమందుగల, “సంయక్సమిత్యాజినమిద్యుద్ధ” మని అ. రభసంబు = అటొపము, రుద్రునియొక్క, మఖసంచారక్రియ = దక్షాభ్యరక్త్రీడను, మిఱుఁగా నట్టియెడను, ఆనాకీశసంతానము = అర్జునుడు, ప్రతివీరుని = కర్ణుని, నలగించెను, అయ్యలఘుస్థేముడు = కర్ణుఁడును, తల్ = ఆయర్జునునియొక్క, ప్రతాపశిఖి = ప్రతాపాన్నిని, మాయంజేసి యార్చెను.

వ. అంత.

221

క. మాననిధి జిహ్వుడు సుమి

త్రానందనుఁ డన్నపను పునంచితవృత్తి

మానసధృతిఁ బెనుపగ నరి

పైనడరి శరోగ్రవృష్టి బరగించె వడిన్.

222

రా. జిహ్వుడు = జయశిలుఁడు, సుమిత్రానందనుఁడు = లక్ష్మణుఁడు.

భా. సుమిత్ర = బంధువులను, ఆనందమందు = సంతోషపెట్టెడు
వాడు. మానసమందుగల, భృతిక్ = సంతోషము. కడమ సరి.

క. శరవర్ష మిట్లు గురియుచు

బరగుమహాబలజయానుభావనైర్వ

స్ఫురణాధ్యు నతని నతడున్

సరభసనారాచవృష్టి సంవృతుఁ జేసెన్.

223

రా. మహాబలజ = హనుమంతుడు, యాసుక్ = వాహనముగాగల
వాని, అతనిక్ = లక్షణుని, అతడున్ = ఇంద్రజిత్తును, చేసెను. కడమ
సులభము.

భా. మహత్ = అధికమైన, బలజయములయొక్క, ఆనుభావనైర్వ
స్ఫురణచేత నాధ్యుని, అతనిక్ = అర్జునుని, అతడున్ = కర్ణుడును, నారాచ
వృష్టిచేత, సంవృతుఁజేసెన్ = ఆవరింపబడ్డవానిగాఁ జేసెను.

వ. ఇట్లు దలపడి.

224

ఆ సరిగఁ బోరి రక్కజపుబోదు లిరువురు

గరియుఁ గరియుఁ బోలెఁ గడిదిలావు

గిరియు గిరియుఁ బోలె గెంటునితొల్లియు

హరియు హరియుఁ బోలె నదటు వొదల.

225

కెంటికి సరి. సులభము.

సీ. ఒండొరులసోపహుంకృతిఁ గెరలుచు

గెరితూపులవాన గురిసి కురిసి

శరవృష్టిఁ బ్రత్యస్తసమితిచే నలుకుచు

నటికి పై నమ్ములు వఱపి పఱపి

సాధనవికలత సాధించి మించుచు

మించి నెచ్చేనులు నొంచి నొంచి

దివ్యాస్త్రములు సాలఁ దెగువమై నేయుచు

నేసి నిష్ఫల మైన రేసి రేసి

తే. లలి నొకరొకళ్లకడఁకల లక్ష్మణేంద్ర

జిత్తుఁబోలకొర్కులై చిత్రరణము

సలిసి రొకకొంతతడవు వాసనవిరోచ

నాత్తజులసామ్యవిస్ఫూర్తి యావహిల్ల.

226.

రా. లక్ష్మణేంద్ర జిత్తుఁ, ఆఢిలకొర్కులై, వాసవ = ఇంద్రునియొక్కయు, విరోచనాత్తజ = బలియొక్కయు, సామ్యవిస్ఫూర్తి యావహిల్లఁ జిత్రరణమును జరిపి.

భా. లక్ష్మణునియొక్కయు. ఇంద్రజిత్ = మేఘనాసునియొక్కయు, తులా = సామ్యముచేత, ఆఢిల = భయంకరమైన, కొర్కుముగలవారై, వాసవ విరోచన = ఇంద్రసూర్యులయొక్క, ఆత్తజులు = అర్జునకర్ణులు “ద్వంద్వాంతే శ్రూయమాణం పదం ప్రత్యేకమభినంబధ్యతే” అనున్యాయమువల్ల వాసవాత్తజుఁడును విరోచనాత్తజుఁడు ననుట.

వ. అంత.

227.

ఆ. చతురశల్యరచితసారథ్యయోగాధి

గతమదాతిశయు నఖండధైర్యుఁ

బ్రతిభటుని వధించె బ్రథితాజివిజయుండు

రాములెప్పుండు సురరాజు మెచ్చు.

228.

రా. చతుర, శల్య = బాణములచేత, ‘శల్యంపంశశలాకాయాంశంశు తోమరయోరపి, శల్యశశ్చిన్దహీపాల శ్చాన్వదిన్దదనపాదకు’ అని రత్నమాల.

రచితమైన సారథియొక్క, అయోగము = వియోగముచేత నయిన, అధి = మనో
వ్యధచేత, గత = పోయిన, మనాళిశయముగలవాని, ప్రతిభటునిక్ = ఇంద్ర
జిత్తును, ప్రథితమైనట్టి యాజివిజయముగలవాఁడు, రాముతమ్మఁడు =
లక్ష్మణుఁడు, వధించెను.

భా. చతురుడైన శల్యునిచేత రచితమైన సారథ్యయోగమువల్ల, అధిగత =
పోందఁబడిన, మనాళిశయముగలవాని, ప్రతిభటునిక్ = కర్ణుని, వధించెను,
విజయించు, రాముతమ్మఁడు కృష్ణుఁడు.

సీ. అతిదుర్జయుం డైన ప్రతివీరు నిట్లు రూ
పణఁచి యుబ్బలుమగం డన్నకడకుఁ
జని మ్రొక్క నన్న రేశ్వరుఁ డెత్తి కౌగిలుఁ
జేర్చి యానందవిజృంభణమునఁ
బరఁగె నామటునాఁడు ప్రౌఢిమద్రవిభుండు
ప్రదళితబహువై రి పంక్తిగళుండు
సేనాని యైనను శివుఁ డైనఁ గేశవుఁ
డైన నెదిర్చి నా యస్త్రములకుఁ

తే. బ్రాణములు వెచ్చ పెట్టక బ్రతికి పోవ
లే డకట నాకు నరుఁ డేమిలెక్క యనుచుఁ
దనకురుబలౌఘరక్షావిధానమహిమ
గడఁకఁ బెనుపంగ నతనిపై నడచి పోరె.

229

రా. అమఱునాఁడు, ప్రౌఢిమత్ = ప్రకాశముగల, రవి = సూర్యుని
యొక్క, భ = కాంతిపండికాంతిగలవాఁడు, ప్రదళిత, బహువైరి, పంక్తి
గళుండు = రావణుండు, నాకు, నరుండు = మనుష్యుండు, ఏమిలెక్కయనుచు
దనుకు, ఉరుబలౌఘ = అధికసేనాసమూహముయొక్క, రక్షావిధానమహిమ,
కడఁక = రోషమును, పెనుపంగ, అతనిపై = రామునిమీద.

భా. ప్రాధిచేత, ప్రదళితములైన బహువైరిపంతులయొక్క గళములు
గలవాడు, మద్రవిభుడు = శల్యుడు, సేనానియై = దళవాయియై, తనయొక్క
కురుబలాఘముయొక్కయు, అతనిపైకొ = ధర్మరాజుమీద, పోరెను. కడను
సులభము.

వ. అప్పుడు.

220

తే. ఆన్యపతి నైన్యమును గదనాతిలోలు

భానుజులసద్భుజాశక్తి ప్రాపుగఁ గొని

యాఁగె దచ్చల్యతేజంబు నతని నొంచె

నని విరూపాక్షుఁ డనఁ బర్వు నతఁడు మెఱసి.

231

రా. ఆన్యపతి = రాముడు, నైన్యమును, కదనాతిలోలుడైన, భాను
జుఁ = సుగ్రీవుని, లసద్భుజాశక్తినిఁ బ్రాపుగఁగొని, తల్ = ఆరావణునియొక్క,
శల్య = బాణములయొక్క, తేజంబు నాఁగెను, అతనికొ = సుగ్రీవుని, విరూ
పాక్షుఁడనఁబర్వునతఁడు = విరూపాక్షుఁడనెడు రాక్షసుఁడు, మెఱసి నొంచెను.

భా. ఆన్యపతి = ధర్మరాజు, కదన = యుద్ధమందు, అతిలోలుభ =
అతిప్రియులైన, “లోలుపోలోలుభోలోలుభి” అని అ. అచుజుల = తమ్ముల
యొక్క, సద్భుజాశక్తిని బ్రాపుగఁగొని, తల్ = ఆశల్యునియొక్క, తేజంబు
నాఁగెను, అనికొ = యుద్ధమందు, విరూపాక్షుఁ డనకొ = రుద్రుఁ డనఁగా.
పర్వు = ఒప్పెడి, అతఁడు = శల్యుడు, అతనికొ = ధర్మరాజును, నొప్పించెను.

వ. ఇట్లు నొప్పించిన నిప్పులు గురియుకోపంబునం జూపు దీపింప
నాసమరశూరు నాలోకించి.

232

కెంటికి సరి. సులభము.

అ. ఇతఁడు మామకాజి చతురతఁ దెగకపో

డింక ననుచు నాపు లెల్లఁ జెలగ

మివులఁ గినుకఁ గెరలు రవిసూసునందను

భావ మపుడు వింత యై వెలింగె.

233

రా. ఇతఁడు = విరూపాక్షుఁడు, మామక = నాసంబంధమైన, ఆజి-
చతురత = యుద్ధచాతుర్యముచేత, తెకపోడు, అనుచు, కినుకఁగెరలు =
కోపోద్రిస్తుండైన, రవిసూసునందు = సుగ్రీవునియందు, అనుభావము =
ప్రభావము, వెలింగెను.

భా. ఇతఁడు = ధర్మరాజు, మామక = శత్రునివట్లను, ఆజిచతురత =
ఆజిచాతుర్యముచేత, తెకపోడు = ఆగ్రహింపకమానఁడు, అనుచు,
ఆప్తులెల్లఁజేరి, రవిసూసునందు = ధర్మజునియొక్క, భావము వింతయై
వెలింగెను

న. అన్వీరశార్దూలంబు పెద్దయుంబొద్దు దద్దయు సుదీప్త
శౌర్యుండై. 234

చెంటికిని సరి.

క. అని నేని చిని యంతట

మనమునఁ గడుఁ గెలి యుద్ధ మహిమాతులుని

ఘను బ్రతిపేరు విరూపా

క్షునిశక్తిప్రాధిచేతఁ గూల్చి చెలంగెన్.

235

రా. యుద్ధమహిమచేత, అతులుని = సరిలేనివాని, విరూపాక్షుని,
శక్తి = సత్త్వియుయొక్క, ప్రాధిచేతఁ గూల్చి చెలంగెను.

భా. యుద్ధమహిమందు, మాతులుని = మేనమామయైన శత్రుని,
“మాతృభ్రాతృమాతులఁ” అని అ. విరూపాక్షునిశక్తిప్రాధిచేత =
దుద్రుడిచ్చినశక్తిమహిమచేత, కూల్చి = చంపి, చెలంగెన్ = సంతోషమున
నుప్పొంగెను.

క. పరదుస్సహశల్యమహా

దరనాశన మాచరించి తమనై నికులన్

గర మలరించినశౌర్య

స్ఫురితు నతని బొగడి రుబ్బుచున్ హరిముఖుల్. 236

రా. పర=శత్రువులను, దుస్సహములైన, శల్య=బాణములుగల, “శల్యం వంశశలాకాయాంశంకుతోమరయోరపి, శల్యకశ్చిన్నహిసాలాః” అని నిఘ. మహాదర = మహాదరుఁ డనెడురాక్షసునియొక్క, నాశనము నాచరించి, అలరించిన, అతనిన్ = సుగ్రీవుని, హరిముఖులు = కపిశ్రేష్టులు, చుటించిరి = పొగడిరి.

భా. పరదుస్సహమైన, శల్యమహా=శల్యునిపరాక్రమవల్లనైన, దర = భయముయొక్క, “దరోష్టియాంభయేశ్వభే” అని అ. అతనిన్ = ధర్మ రాజును, హరిముఖులు = కృష్ణులు, పొగడిరి. కడమ సరి.

తే. అంతఁ దద్భ్రాతృపుత్ర బలాత్తయము

దను మహాపార్శ్వబలనాశమున నలచగ

నుడుకుచున్న దుర్యోధను సుగ్రమచ్యు

దశముఖు నులూకశకునిపాతము గలంచె. 237

రా. అంత, తత్ = అసుగ్రీవునియొక్క, భ్రాతృపుత్రుడైన యంగదుని యొక్క బలాత్తయము, మహాపార్శ్వ = మహాపార్శ్వుడనెడు రాక్షసుని యొక్క, బలనాశమునన్ = కూల్చుటచే నుట, తచున్ = తన్ను, నలచగ, దుర్యోధనున్ = యుద్ధమునీయశక్యముగానివాని, దశముఖున్ = రావణుని, ఉలూక = గూబ లనెడి, శకుని = పక్షులయొక్క, “ఉలూకస్తు వాయ సారాతిపేచకా” అని అ. పాతము = పాటు, కలంచెను, అపశకునమాయె నుట.

భా. అంత, తత్ = ఆధర్మరాజుయొక్క, భౌత్య = తమమైన
భీమాదులయొక్కయు, పుత్ర = ప్రతివింధ్యాది ద్రౌపదీయలయొక్కయు,
బల = ధృష్టద్యుమ్నాదిబలముయొక్క, అతిశయము, తన్ను = తన్ను,
మహత్ = అధికమైన, పార్శ్వ = పరివారముయొక్క, నాశమునన్ =
హనిచేత, ఉడుకుచున్న దుర్యోధనుని, ఉగ్రములైన, మన్యు = శోకరోషముల
యొక్క, దశ = అవస్థగల, ముఖున్ = ముఖముగలవాని, దుర్యోధనునికి
విశేషము, ఉలాకునియొక్కయు, శనునియొక్కయు, పాతము = నాశనము,
కలంచెన్ = వ్యాకులపడఁజేసెను.

సీ. ఆదుష్టవర్తనుఁ డప్పటితుదకు ని

జానుజపుత్ర మిత్రాగు లొకఁడు

మిడివోక కలనిలో మడియుట యూహించి

వగచుచు నప్పుడు వైరినృపతి

ససుజవిభీషణోదగ్రవిక్రమసహ

యతవిజృంభించుమహా ప్రతాపుఁ

దలపడఁ జాలని తాంతద్ధైర్యంబుతో

నరిగి ద్వైపాయన ప్రాదమత్తి

తే. కాగతిని దన్నుపతిబల శ్రీ గలంగ

నరిగి మునిగెఁ దత్కొండచయంబులోన

మునిగి యాఁగెను దనమేను మోయకుండ

దానిదిరమైన వాస్తవంబు ధర్మపటిమ.

238

రా. ఆదుష్టవర్తనుఁడు = రావణుఁడు, వగచుచు, వైరినృపతిని
అరుణుడైన లక్ష్మణునియొక్కయు విభీషణునియొక్కయు సుదగ్రవిక్రమ
సహాయత్వముచేత విజృంభించు మహాప్రతాపునిన్ = రఘునాయకుని,
శలపడఁ = మార్కొకుటకు, చాలన్ = మిక్కిలి, నితాంత = అధికమయిన,

ధైర్యంబుతో, ద్వైప = ద్వీపసంబంధమైన, అయన = మార్గమందుగల, ప్రాదమతల్లికా = ప్రాదశ్రేష్ఠముయొక్క - మంచిమడుగుయొక్క యనుట గలిసి = ప్రకారమున, తన్నుపతి = ఆ రామునియొక్క, బల = సేనలయొక్క, శ్రీ = శృంగారము, కలంగఁగా, అరిగెనని క్రిందజీకన్వయము. అరిగి = ఈలాగునడచి, తల్ = ఆ రామునియొక్క, కాండచయంబులోనకొ = బాణ సమూహములొను, మునిగెను, మునిగి = ఈలాగున మునిగి, దానికొ = ఆబాణ సమూహమును, తిరమై, నవమైన, ఆస్తంభ = జాడ్యములేని - ప్రకాశించు చున్న యనుట, ధర్మ = వింటియొక్క, పటిమకొ = సామర్థ్యముచేత, మేను మోయకుండ, అఁగెను = అస్త్రములకుఁ బ్రత్యస్తములనేసెను.

భా. ఆదుష్టవర్తనుఁడు = దుర్యోధనుఁడు, అనుజ = తమ్ములయొక్క, విభీషణ = భయంకరమునయి, ఉదగ్ర = అధికమైన, విక్రమసహాయత్వము చేత, మహాప్రతాపుని, వైరినృపతికొ = ధర్మరాజును, తలపడఁజాలని = ఎదిరింపలేని, తాంత = తగ్గిన, ధైర్యంబుతో ద్వైపాయనమనెడి, ప్రాదమ తల్లికొ = ప్రాదశ్రేష్ఠమునకు, అగలిసి = ఆ ప్రకారమున-ఓంటికొడై యనుట, తన్నుపతి = దుర్యోధనుఁడు, అరిగెను, తల్ = ఆమడుగుయొక్క, కాండ చయంబులోనకొ = నీళ్లలోపల, మునిగి, తిరమైన, వాస్తంభనయొక్క ధర్మగుణముయొక్క, పటిమచేత, దానికొ = ఆయుధకమును, మేను మోయ కుండనాఁగెను, జలస్తంభనవిద్యకలదు గనుక.

వ. అక్లిప్తసమయంబున.

239

చ. అయమితభీమశక్తివిహితానుజపాతనుఁడై గృహించుచు
న్నయహతేశోకుఁడమ్మచుజ నాథుఁడు భీము మహావిపక్షు నెం
తయును విముక్తవిగ్రహు నొనర్చి సహోదరపీడ కేఁబ్రతి
క్రియయొనరించు ఔట్టొయను భేదమునం దురటిల్లెమిక్కిలిన.

రా. అయమిత = అడ్డపెట్టబడని, భీమమైన శక్తిచేత విహితమైన, అనుజ = లక్ష్యజనియొక్క, పాతనముగలవాడై కృశించుచు, నయ = నీలి చేత - ఇది శోకసమయము గాదనునీలిచేత ననుట, హతశోకుడవ్వనుజనాఘుడు = రాముడు, భీముక్ = భయంకరమైనవాని, మహావిషక్షుక్ = రావణుని, విముక్తమైన, విగ్రహ = యుద్ధముగలవానిగా, ఒనర్చి = పాఠాద్రోలి యనుట, దురటిల్లెను. కడమ సమము.

భా. అయమిత = అణచబడని, భీమనియొక్క, శక్తి = బలిమిచేత, విహిత = చేయబడిన, అనుజపాతముడై = దుశ్శాసనాదినాశముగలవాడై, అహత = ఆడగని, శోకముగలవాడు, మునుజనాఘుడు = దుర్యోధనుడు, భీముని, విముక్తవిగ్రహుక్ = శరీరరహితునిగా, అను = అనెడి, భేదమున, దురటిల్లెక్ = కెరలెను.

సీ. అంతలావున బేర్చి యనిలబొండు నిజాను

జప్రాదానంబు సలిపి తనదు

మదిలోనమోదసంపదలు నించుచు నుండ

నాన్యపాలుఁ డిటని యాత్మ నెంచె

ఘనశౌర్యధైర్యవిఖ్యాతి మిక్కిలిని వ

ర్తిలుచుండ బ్రతుకుమండలనగముచు

మానుగ వినివారితోనతాదోషస

త్వారూఢినిసమానుఁ డగుచుఁ దెచ్చె

తే. వంశమున కెల్లఁ గీర్త్యభావంబు మిగుల

నీతఁ డీతనిఁ దల్లి దానెట్టివేళఁ

గనియెనో యని జగతిలో ననుజనౌఘ

మెల్ల నవగుణాధికునిగా నెన్నకున్నె.

రా. అంతః = అంతటను, అనిలజాండు = హరుమంతుడు, నిజానుజ = లక్ష్మణనియొక్క, ప్రాణదానంబు = బ్రతికించుటను, చలిపి, మోదసంపదలు = సంతోషాతిశయములను, సింపుచురుండఁగా, ఆన్యపాలుండు = రాముండు, ఎంచిన ప్రకారము చెప్పుచున్నాఁడు, ఈతఁడు = హరుమంతుడు, బ్రతుకు మందుల = సుదీపనౌషధులయొక్క, నగమును, వినివారిత = మిక్కిలి వారింపఁ బడిన, ఊనతాదోష = న్యూనత్వదోషముగల, సత్త్వరూఢిచేత, సమానుఁ డగుచు, మానసహితుడై, కీర్త్య = కీర్తనీయమైన, భావంబు = వర్తన, మిగులఁగా, తెచ్చెనని క్రిందికన్వయము. జగతిలోనను, జనాఘము = జన సమూహము, నవగుణ = మనోహరగుణములచేత, అధిపనిగా నెన్నకున్నె.

భా. అంత = అంతైన, లావునఁ = బలిమిచేత, అనిలజాండు = భీముండు, నిజానుజ = దుశ్శాసనునియొక్క, ప్రాణదానంబు = ప్రాణభండన మును, చలిపి, శనదుమదిలో, ఆ మోదసంపదలు = భేదాతిశయములను, సింపుచురుండి, ఆన్యపాలుండు = దుర్యోధనుండు, ఎంచెను, ఖ్యాతి మిక్కిలి, నివర్తిలుచుండఁ = పోవుచుండఁగా, బ్రతుకు = బ్రతుకుచున్న, మందుల = నిర్భాగ్యులను, “మూఢాల్పపటునిర్భాగ్యమందాః” (అని అ. నగఁ = నవ్వఁగా, మును = ముందర, మానుగ, విని = వినియుండియు, వారితోన = వారితోనట్టె, తాఁ = తాను, దోషముయొక్క, సత్త్వ = బలిమియొక్క, ఆరూఢి = ప్రసిద్ధిచేత, సమానుఁ డగుచుఁ = సరియైనవాడై, ఎంశమున కెల్లకీర్తియొక్కయభావంబును, తెచ్చెనని క్రిందికన్వయము. ఈతఁడు, అని జగతిలో, నన్నుఁ = నన్ను, అవగుణాధిపతిగాఁ = అవివేకిగా, ఎన్నకున్నె = ఎంచునే యుట.

ఉ. ఎంతయు నిబ్బరం బయిన యీహరుమర్బలయుక్తిజేసి యే
బంతము మీఱఁ భూరిపరిపంథులద్రుంచుట యెప్పు డింక నా
ర్జింతునొకొ సమీరసుతుచేతకు నీడుగఁ జేసి మేలు దు

స్వాంతుడు గాఁ డితం డచునుశస్సురణంబు జగంబు
లోపలన్. 242

రా. ఈ, హనుమత్ = హనుమంతునియొక్క, బలయ్యక్తిజేసి =
బలయోగముచేత, ఏ = నేను, పరిపంథుల, త్రుంచుట = సంహరించితి
గదా, సమీరసుతు = హనుమంతునియొక్క, చేతకు = ఉపకారమునకు,
ఈడుగఁజేసి = ప్రత్యుపకారముఁజేసి, యశశస్సురణంబును, అర్జింతునొకో -
కాకున్వరము.

భా. ఈహను = కోరికను, మప్పలయ్యక్తి = నాబలిమిచేత, పరి
పంథుల = శత్రువులను, త్రుంచుటయెప్పుడు - ఇది యుత్సాహవాక్యము.
సమీరసుతు = భీమునియొక్క, చేతకునీడుగఁజేసి యశశస్సురణంబు, అర్జింతు
నొకో యని యన్వయము.

వ. ఆని తలపోయుచు రిపుజయప్రయతమానమానసుం డయ్యె
నంత. 243

సీ. చలనట్టి తరుఁ జంప నముదితోపాయప
గతి వెదకుచుఁ గని ధర్మరజు
వెడలఁ ద్రోయఁగ నొండు వెరవులు చాలించి
తనవారినిగ్ధమోగ్ధతిగఁగఱకు
వెఱుఁ గొనన్పఁగ లంక విడిచి బెట్టిపపువీ
రమ్మనఁ బఱులెంచి రాజరాజు
సయిదోడుసూడుబంటయి మదనుజఘాతి
నిను మున్ను దెగటార్తు నని నరవరు

తే. భీముఁదాఁకె నపూర్వసంభృతరణరస
భారు లై యొండొరులఁ దాఁక వారు గదల

బిరుసు నెరప మండలగతిఁ దిరుగగదుమ

నారదున కబ్బె వేర్వేట నయనతుష్టి.

244

రా. ధర్మరాజు = యముడు, వెడలఁద్రోయఁగ, తనవారి = తన
మూఁకలయొక్క, నిర్గమోద్ధతివెఱఁగొనర్పఁగ, లంకవిడిచి, రాజరాజుసయి
దోడు = కుబేరునితమ్ముడు రావణుడు, సూడుబంటయి = పగదీర్చుకొనువాఁడై,
మదనుజఘాతినీ = కుంభకర్ణునిఁజూపిన, నరవరున్ = రాముని, తాఁకెను,
వారు = రావణులు, కదలన్ = చలింపఁగాను, బిరుసు నెరపన్ = శౌర్యము
చూపఁగాను, మండలగతిఁదిరుగ, గదుమన్ = వీఁగనొత్తఁగాను, నారదునకు
నయనతుష్టి యబ్బెను

భా. చలవట్టివెడకుచు, ధర్మరాజు = పాండవజ్యేష్ఠుడు, వెడలఁ
ద్రోయఁగన్ = వెళ్లఁదీయఁగా, తన = తనయొక్క, వారి = స్నేహితుండి,
నిర్గమోద్ధతి = వచ్చెడుచుడి, వెఱఁగొనర్ప, కలంకవిడిచి, రాజరాజు =
దుర్యోధనుడు, సయిదోడుసూడుబంటయి = తమ్ములపగదీర్చుకొనువాఁడై,
నరవరుని భీముని దాఁకెను. వారు = అభీముదుర్యోధనులు, గదలన్ =
గుదియలచేత, బిరుసునెరప, అబ్బెను. క్రియ.

తే. పొసఁగ నేడు గదారణ భుక్తి దొరకె

నాకుఁ గను దనియఁగ నని నారదుండు

సమృదముఁ జెందఁ దిగ మైనయమ్ములపస

నొండొరుల మించి పోరి రయోధవరులు.

245

రా. పొసఁగ, నేడుగదా, తిరమైన, అమ్ములపసన్ = అస్త్రకౌశలము
చేత, కడమ సులభము.

భా. గదారణభుక్తి = గదాయుద్ధానుభవము, తిరమై, నయమ్ములపస =
నేర్పుచునను.

వ. ఇట్లు గడంగి మహాయుద్ధంబు నేయునంత.

246

ఉ. అంచితనైపుణిం బరంగు నంబకఘోరతరప్రయుక్తిచే
మించుగదానవోద్ధతిసమ్మద్ధి గనంబడుచుండఁ బోవు సా
గించుచునుండఁ మానగుణ కీర్తితు రాజులఁజేనిఁ జూచి శం
కించిరి నస్తురాదు మనగెల్పుచుచుకొ హరిముఖ్యు లెంతయున్.

రా. అంబక = బాణములయొక్క, ఘోరతరమైన, ప్రయుక్తిచేకొ =
ప్రయోగముచేత, మించుగ, దానవోద్ధతి = రావణోద్ధత్యము, కనంబడుచుండ,
రాజులఁజేనికొ = రాముని, చూచి, హరిముఖ్యులు = వానరశ్రేష్ఠులు, శంకించిరి.

భా. అంచితనైపుణిని, అంబక = నేత్రములకు, ఘోరతరమైన,
ప్రయుక్తిచేకొ = వ్యాపారముచేత, మించు, గదా = గుదియలయొక్క,
నవ = వింతైన, ఉద్ధతి = ప్రహరములయొక్క, సమ్మద్ధి = అతిశయము,
కనంబడుచుండ, రాజులఁజేనికొ = దుర్యోధనుని, చూచి, హరిముఖ్యులు =
కృష్ణులు, శంకించిరి, కడమ సమము.

వ. తదనంతరంబ.

248

క. చేవ చెదరి భీమాశుగ

దావహతికృతోరుభంగతాపజ్వలితుం

దై విమతుఁ డడఁగ జయమున

వై వస్వతసంతతిన్మపవర్ష్యుడు మించెన్.

249

రా. చేవచెదరి, భీమ = భయంకరములైన, ఆశుగ = బాణములనెడి,
దావ=దానవములయొక్క, హతి = కాల్పుటచేత, కృతమైన, ఉరు=అధికమైన,
భంగ = పరాజయములచేతనయిన, తాపముచేత జ్వలితుండై, విమతుఁడు =
రావణుఁడు, అడఁగకొ = డింబడఁగా, వై వస్వతసంతతి = మరువంశముఁడగు,
న్మపవర్ష్యుడు = రఘునాథుఁడు, మించెను.

భా. భీమునియొక్క, అశు = తీవ్రమైన, గదా = గుడియొక్క, అవహతి = మొత్తుట చేత, కృతమైన, ఊరుభంగతా = తొడలువిఱుగుటగలవాఁడాయనెడి, అపత్ = అపహరణ, జ్వలితుడై = మండిచున్నవాడై, విమతుఁడు = దుర్యోధనుఁడు, అడఁగఁగా, వైవస్వతసంతతి = యచుప్రసృతైన, శృపవరుఁడు = ధర్మరాజు, మించెను.

తే. భీష్మ గురుక్మశల్యరణోష్ఠనమర

ఘోర మగుయుద్ధ మతనితో వైరి సలుప

నరుపమ ప్రాణిమం బదిదినము లైదు

రెండు నొండు విఘ్నంబు లేకుండ జరిగె.

250

రా. భీష్మ = భయంకరమునై, గురు = అధికమునై, కర్ణ = కర్ణములకు, శల్య = ములకులపటివైన, రణ = ధ్వనియొక్క, ఊష్మత్ = ఉగ్రత్వముచేత, అమర = దేవతలకు, ఘోరమగు = భయంకరమైన, యుద్ధము = జగదమున, తే. 'ప్రాణిపదములు వెలిగాఁగఁ బ్రమలెల్ల, నరయ నొక్కొకచో ద్వివీర్యార్థ మిచ్చు' ననులక్షణమువల్లఁ బ్రమను ద్వివీర్యార్థము. అతనితో = రామునితో, వైరి = రావణుఁడు, చరుప, అరుప = సరిలేని, ప్రాణిమంబు = ప్రాణిగల, అది = యుద్ధము, దినములైదురెండును = విషుదినములు, ఒండు విఘ్నంబులేక = ఒకవిఘ్నమునులేక, జరిగెను.

భా. భీష్మగురుకర్ణశల్యలయొక్కరణమందుఁగల, ఊష్మత్ = ప్రతాపము చేత, అమరత్ = ఒప్పఁగా, ఘోరమగుయుద్ధమును, అతనితో = ధర్మరాజుతో, వైరి = దుర్యోధనుఁడు, అరుపమ ప్రాణిమంబు = ప్రాణిచేత, చరుప = నడపింపఁగా, పది, ఐదు, రెండు, ఒండు = ఒకటియు, దినములు = క్రమమున భీష్మదియ్యుద్ధ దినములు, విఘ్నంబులేకుండ జరిగెను.

తే. దిగ్విధూజాలధమ్నిల్ల ధృతవిశుద్ధ
 కీర్తిసురుసూసుం డారాజు కృష్ణబలని
 వేశ మారాత్రిచరగోత్ర విభుని
 గలచె స్వావహృతోరుక్మమతః గుం.

252

రా. కీర్తియనెడి, గురు = అధికమైన, మూ = ప్రష్ణములగలవాడు,
 'నూనంప్రసవపుష్పయోగి' అని అ. ఆరాజు = ఆరఘనాథుడు, కృష్ణ =
 నమస్తమైన, బల = బలిమిది, నిదేశము = స్థానమైనవాడు, ఆరాత్రిచరగోత్ర
 విభుని = ఆరాక్షసవంశాధీశ్వరుడైన రావణాసురుని లీలక = లీలచేత.
 స్వ = తనచేత, అవహృతమైన, ఉరు = అధికమైన, విక్రమశక్తి = విక్రమము
 గలవాడై, కుండక = తగ్గుపడునట్టుగా, కలచెక్ = చలించుచేసి.

భా. దిగ్విధూ = నికులనెడు స్త్రీలయొక్క, జాలమయొక్క, ధమ్నిల్ల =
 కొవ్వలయందు, ధృత = ధరింపబడిన, విశుద్ధ = నిర్మలమైన, కీర్తిగలవాడు,
 గురుసూసుండు = అశ్వత్థామ, ఆరాజు = ధర్మరాజయొక్క, కృష్ణ సమస్తమైన,
 "కృష్ణమశేష" మ్మని అ. బలనివేశము = పాశము, ఆరాత్రి = దుర్భేధముడు
 పడినది నమురాత్రియందే, చర = చరించెడి, గోత్రవిభుని = హిమవతుని
 యొక్క లీలక = రీతిచేత, స్వావ = నిద్రచే "స్వాన్నిద్రాశయనంస్వావ" అని
 అ. హృత = హరింపబడిన, ఉరువిక్రమము గలదొటచేత, కుండక = నిద్రచేత
 విరుగుచెడియొండగా నుట. కలచెక్ = నొప్పించెను.

సీ. అలఘుదోగప్రాధిమాతులకృతనగ్నసా

హాయ్యకంబున నభేద్యాత్ముడగుచు

నప్పు డావీర యోధాగ్రణియుగ్రంపు

భల్లవరంబునబలిమి నమర

శత్రుమస్తకము లసంఖ్యంబులై ధర

గుంపులు పడుచుండఁ గొట్టికొట్టి

యంతట సత్యమోఘాస్త్రప్రయోగంబై
యూర్జితబలు సుతైమోజుఁ గృష్ణ

తే. తనుభవులసర్వహోదయంబున వెలిఁగెడు
సంగరకృతిధృష్టద్యుమ్ను శాస్త్రవాసు
పురుషునిఁగింపిఁ దెగటార్చి భీమవిజయ
దీప్తమహిమచేతనుదీర్ఘ తేజుఁ డయ్యె.

253

రా. అలఘు = అధికమైన, దోగ ప్రాధిమ = భుజబలముచేత, అతుల = సరిలేనట్లుగా, శుతమైన, షర్మ = బోడుయొక్క, సాహాయ్యకలమన = సహాయత్వముచేత, అభేద్యమైన నూత్నగలవాఁడగుచు, ఆప్వడు. ఆసీర యోధాగ్రణి = రాముఁడు, అమరశస్త్ర = రావణునియొక్క, మస్తకములు కొట్టికొట్టి ఊర్జిత = స్థిరమైన. బలము గలవాని, ఉత్తమమైన, ఓజు = తేజస్సు గలవాని, కృష్ణరమణ = నీలదేవుని, భవు = ఈశ్వరునియొక్క, వరోదయంబున వెలిఁగెడు, సంగరకృతి = యుద్ధక్రియయందు, భృష్ట = ధీరమైన, ద్యుమ్ను = శౌర్యముగలవాని, “ద్యుమ్నువిత్తేషరాక్రమే” అని వి. శాస్త్రవులయొక్క, అను = ప్రాణముల నెడి, పుష్కలఘోర = గ్రంథసర్పములను, శిఖండి = నెనులివంటి వాని, ఇట్టి రావణుని, భీమవిజయ దీప్తమైన మహిమచేత, తెగటార్చి = చంపి, ఉగిర్లు = ప్రసిద్ధిమైన, తేజస్సుగలవాఁడాయెను.

భా. అలఘుదోగ ప్రాధిగ, మాతుల = మేనమామ యయిన కృపుని యొక్కయు, శురవర్తియొక్కయు, వీరయోధాగ్రణి = అశ్వత్థామ, బలిమిచేత, అమర, శస్త్ర మస్తకములు కొట్టికొట్టి, ఉత్తమోజునిని, కృష్ణ = ద్రౌపదియొక్క, తనుభవుల = ప్రతేంద్రాధ్యక్షిపుత్రులచును, సంగరకృతి = యుద్ధసమర్థుఁడయిన, భృష్టద్యుమ్నునిని, శాస్త్రవులయొక్క, అను = ప్రాణవాయువులను, పుష్కలఘోర = ఘనసర్పమైనవాని, శిఖండిని దెగటార్చి భీమవిజయులయొక్క దీప్త మహిమచేత, దీర్ఘ = పోమొత్తఁబడిన, తేజస్సుగలవాఁడాయెను.

వ. అంత.

254

సీ. క్రీడానరుం దైన శ్రీనరుం డిట్లు టా
 ప్రక్రియను విజయప్రశక్తి
 నిర్వహించుచు శత్రు నిర్హాలనము సల్పి
 సొంపుమై దనకును శుభ పదవిక
 లంకాధిరాజ్యవిలాసవట్టాభిషే
 కము స్వపురస్సూక్ష్మతముగ నడప
 వసుధ నప్పుడు దానవప్రభుత్వవిశేష
 పృథుతరదీప్తి విభీషణుండు

ఆ. తేజరిల్లె ధన్తరాజితరక్షమా
 పాలనల్లభతర సంగళత్తి
 నేడుగా ఫలించె నెఱుయ నస్తత్పూర్వ
 సుకృత మకృత మని సుజను లలర.

255

రా. క్రీడానరుండయిన శ్రీవరుండు = రఘునాథుడు, టాత్ర =
 క్షత్రియసంబంధమైన, ప్రక్రియను = పరనచేత, విజయమందుంగల, ప్రశక్తి =
 అధికసామర్థ్యమును, నిర్వహించుచు, తనకు = నిభీషణున కనుట. శుభపదవిక =
 శుభమైనమార్గముగల. లంకాధిరాజ్యవట్టాభిషేకము, స్వ = తనకు, పురః =
 ముందరికిని - ఎఱుపికిని ననుట. స్ఫూర్తిశ్రమగనప్పుడు దానవప్రభుత్వవిశేషము
 చేతక బృహతరదీప్తిగలవాఁడు, ధర్మ = సకలధర్మములచేతను, రాజిత = బిచ్చుచున్న,
 రక్ష = సంరక్షణచేత, మాపాల = మాయందు, దుర్లభతరభాగ్యలక్ష్మి
 నేడుగాఫలించె ననుట. అస్తత్పూర్వకృతము = పూర్వపుణ్యము, అద్భుతమని
 సుజను లలరఁ జేజరిల్లెను.

భా. క్రీడానరుండయిన శ్రీవరుండు = కృష్ణుడు, టాత్ర = క్షత్రియసంబంధ
 మైన - సారథిసంబంధమైన, “సూతఃక్షత్రాచసారథిః అని అ. ప్రక్రియ =

వర్తనచేత, విజయనిశి, ప్రశక్తి = అధికబలమును, నిర్వహించుచు, శుభపదమై
వికలంక = నిష్కలంకమైన, అధిరాజ్యవిలాస = సామ్రాజ్యవిలాసమందుగల,
పట్టాభిషేకమును. స్వపుర = తనపట్టణమందు-అనగా హస్తినగరమందు,
సూర్యిశముగ నడపగా, అప్పుడు, తాత్ = తాను, నవప్రభుత్వమందుగల,
విశేష = వింతరీతిచేత, పృథుతరమైనదీప్తిచేత, విభీషణుడు = భయంకరమైన
వాడు-చూడ శక్యముగానివాడగుట. ధర్మరాజు, ఇతరక్షమాపాల = తక్కిన
రాజులకు, దుర్లభతరమైన భాగ్యలక్ష్మిచేత దేజరిల్లెను.

తే. విష్ణుముఖ్యానతామై వెలయువిశ్వ
విభుడు సనలసహస్రప్రవేశమహిమ
కతన దనచెల్వమతిశుద్ధిగాంచి యమర
వినుతి మిగుల జేకొని యేగె ననదుపురికి.

256

గా. విశ్వవిభుడు = రఘునాథుడు, ఆనల = అన్నియందు, సహస్ర =
హస్ర సహితమైన, ప్రవేశముచేతనైన, మహిమకళనక్ = మహిమవల్ల, తనచెల్వ =
సీతాదేవియొక్క, మతిశుద్ధిగాంచి = పూరయశుద్ధిగాంచి, యమరవినుతి =
బ్రహ్మాదిదేవతాస్తోత్రము, మిగులజేకొని, తనదుపురికి = అయోధ్యానగరమునకు,
ఏగెను. సీతాసమేతుడయి పుష్పకారూఢుడయి లక్ష్మణవిభీషణులతో వాచి
సమేతుడయి వచ్చి ప్రవేశించెను.

భా. విశ్వవిభుడు = శ్రీకృష్ణుడు, ఆనలస = అల్పముగాని హస్రప్రవేశ
మహిమకళన, తనచెల్వము = విలాసము, అతిశుద్ధిగాంచి యమరగా, వినుతి =
ధర్మరాజాదిస్తోత్రమును, చేకొని, తనదుపురికి = ద్వారకకు, ఏగెను.

వ. అశ్లేగి యుచితభంగి నంగీకృతసకలసామ్రాజ్యభోగలీలా
విశేషుండయ్యె నప్పుడు.

257

క. శాంతనవోక్తివిలాసా
త్యంతసుఖితనము స్తధర్మత జేసెన్

శాంతిఘనుడు వైచస్వత

సంతతిన్మనశేఖరుడు ప్రజాపాలనమున్.

258

రా. శాంతములునైన, నవ=మనోహరములైన, ఉక్తివిలాస=గస్త్యాది మనివచోవిలాసములచేత, త్యంతమును, సుశీతీత=లెస్సగాఁ జెలియఁబడిన, సమస్త=సకలమైన, శత్రుమిత్రులయొక్క, ధర్మతత్=గుణములు గలవాఁడౌట చేత, శాంతిఘనుడు, వైచస్వతసంతతి=మనువంశమందుఁగల, నృప=రాజులను, శేఖరుడు = భూషణమైనవాఁడు, రఘునాథుఁడు, ప్రజాపాలనమున్ = సకలలోకసంరక్షణమును, చేసెను.

భా. శాంతనవ = భీష్మునియొక్క, ఉక్తివిలాస = శాంత్యాలుకాసని, పరోక్షవిలాసములచేత, సుశీతీత=లెస్సగాఁ జెలియఁబడిన, సమస్తధర్మతత్ = సకలధర్మములు కలవాఁడౌటచేత, శాంతిఘనుడు, వైచస్వతసంతతి = ధర్మపుత్రుఁడయిన, నృపశేఖరుడు = ధర్మరాజు, ప్రజాపాలనమును చేసెను.

గ. ఆనమయంబునందు.

259

ఆ. మానిపద విస్మయమహితనయోత్పన్న

కుశలవసుసమృద్ధి వశత నొదవు

కొదవల్లెఁ దీర్చుకొని యవ్విభుండు గా

వించె నశ్వమేధ విధులు వెలయ.

260

రా. మానిపద = వాల్మీకియొక్క యాశ్రమమందు, విస్మయ=ఁడువఁ బడిన, మహితనయా = నీతయందు, ఉత్పన్న = పుట్టిన, కుశల = కుశలవల యొక్క, సమృద్ధివశతత్ = అధికైశ్వర్యప్రాప్తిగలవాఁడౌటచేత, ఒదువుకొదవ ల్లెఁ దీర్చుకొని = దేవఋషి పితృతర్పణములు తీర్చుకొని, అవ్విభుండు = ఆ రామస్వామి, అశ్వమేధావిధులను, వెలయన్ = ప్రసిద్ధమానట్లుగా, కావించెను.

భా. మాని = వేదవ్యాసమునియొక్క, పద = వాక్యములచేత, విస్మయ = ఇయ్యఁబడిన, మహిత=ప్రసిద్ధమైన, నయ=నీలిచేత, ఉత్పన్న=కలిగిన, కుశల = కుశలకర్తమైన వసు = ద్రవ్యములయొక్క, సమృద్ధివశతత్ = సమృద్ధియొగము

రామవ—27

గలవాడౌటబట్టి, అవ్వీశుండు = ధర్మరాజు, అశ్వమేధాదులైన విఘ్నాలు = సత్కర్తములను, కాంచెను.

సీ. శ్రీధాన్యకటకమై చెలువొంకె రాష్ట్రంబు
నెలమూడవవానలు నిండఁ గురిసె

బొడిసి బంటల బ్రజలు నిజ్రంభించి
రరిపడవ్యుత్పత్తి యస్తమించ
రోగావృత్తువాత్తాగంధ మెడలెను
జూచో రామల పేరు నుడిగె
నర్ణాశ్రమాచారవర్తనల్ గడు నొప్ప
భర్తంబు న్నాల్పపాదముల నడచె

తే. రామభద్రుండు సన్తానరక్షణైక
పరుడు దిగవతంతిత్కీర్తి పొందుసూచు
దొర్నిపయి జతురాత్మానుభవచరిత్ర
చరణు డగుచు సామ్రాజ్యంబు సలుపునపుడు.

261

రా. దిక్ = దిక్కులకు, అవతంతి = అలంకారముగాఁ జేయబడిన, కీర్తియనెడి, పాండుసూనుడు = తెల్లని పుష్పములుగలవాడు, రామభద్రుండు, చతుర = మనోహరమైన, ఆత్మ = హృదయముగల, అనుజ = తమ్ములచేత, ఉపచరిత = సేవింపబడిన, చరణు డగుచు = పదిములు గలవాడై. సామ్రాజ్యంబు సలుపునపుడు, భూమిపై నీలాగు సంతోషమున చుండెను

భా. రామ = ఒప్పుచున్న, భద్రముగలవాడు, దిగవతంతిమైన కీర్తి గలవాడు, పాండుసూనుడు = ధర్మరాజు, చతుర = నలుగురైన, ఆత్మ = తన యొక్క, అనుజులచేత, ఉపచరిత = సేవింపబడిన, చరణములుగలవాడౌచు సామ్రాజ్యంబు సలుపునపుడు శ్రీధాన్యకటకమై రాష్ట్రంబు చెలువొంచె.

శా. దేవాదేవరప్రేరణంబునన యుద్ధిపించువాడై వైభవ
శ్రీవిస్ఫూర్తిని రామభారతకథాశ్లేషప్రబంధోత్తమ

వ్యావిర్భావము నిట్లు నెంచె ని భవ్యాభవ్యత ల్బుడకిం
పై వర్తిల్ల బరిగ్రహింపుము విరూపాక్షా జగద్రక్షకా! 262

౧. శ్రీ డామాత్రకృత త్రిమూర్తిభుజాంగీకారచూడాపరి
గ్రాహిత్యధునీపుష్కలపితపంచాక్షై త్య వేధోమరు
ద్రాహారాధితపాద యంస్సుసఖచంద్రహాస్యతస్మిన్మృత్యురి
వాదాఖండలమండలీహృదయనందనసంసీవనా! 263

శ్రీ డామాత్ర ముచేతనేకృతమైన, త్రి మూర్తి = బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వర
హుటములయొక్క, భరిణ = భారణముయొక్క, అంగీకారముగలవాడా!
త్రి మూర్తులును నీలీల లులుట. చూడా = శిఖయందు, “చూడాకిరీటంకేశాశ్చ”
అని ల. పరిభ్రాత్ = ఒప్పుచున్న, ఆదిత్యధునీ = దేవనదియొక్క, ‘ఆదిత్యా
ఋభవోస్యపాక్షి’ అని ల. “తటిస్సీహ్నాదిసీనునీ” అని యు అ. పృష్ఠత్ =
బిందువులచేత, “పృష్ఠంబిందుపృష్ఠతా” అని య. పుషిత = పోషింపబడిన,
పంసాననియందలి తైత్త్యముగలవాడా! వేధః = బ్రహ్మచేతను, “ప్రహ్లాదజాపతి
శ్వేధా” ని అ. మరుత్ = చేపతలకు, “మరుతౌపనామరా” అని అ. రాట్ =
రాత్రైన యింద్రునిచేతను, ఆరాధింపబడిన పాదములుగలవాడా! లంఘి =
పాదములయందుగల, సఖము లనెడి చంద్రులయొక్క, ద్యోత = ప్రకాశము
చేత, “ప్రకాశోద్యోతఆతపః” అని అ. సిద్ధ్యత్ = సిద్ధింపుచున్న, పరివ్రాట్ =
యతీశ్వరులకు, “భిక్షుఃపరివ్రాట్కర్తృగీ” అని అ. ఆఖండల = ఇంద్రులైన
బ్రహ్మరులయొక్క, మండలీ = సమూహముయొక్క, “చింబోస్త్రీమండలా
త్రిపు” అని అ. హృదయములనెడి, జీవంజీవ = చకోరపక్షులయొక్క,
“జీవంజీవశ్చకోరక” అని ల. సుజీవనము గలవాడా!

క. కారుణ్యవిభవలక్ష్మీ
తారుణ్యసదోపభోగ ధన్యకటాక్షా
శారీరంసులాలిత
గౌరీరంజ్యమాన కమ్రావేషా !

కారుణ్యభవ = దయాతిశయముయొక్క, లక్ష్మీ = సంపద య నె
తారుణ్య = యౌవనముయొక్క, సదోపభోగ = నిత్యానుభవముచేత, స
మైన, కటాక్షముగలవాడా! కటాక్షమునకుఁ గారుణ్యమె యౌవన ముట
శరీర = శరీరసంబంధమైన, అర్థమందు = అర్థశరీరమందు చుట, సులాలితయై
గోరియందు, రారజ్యమాఁ = మిక్కిలియు నానందముగలవాడౌచును, కమ్ర =
మనోజ్ఞమైన, అపేక్షగలవాడా!

కలహంసవృత్తము.—

హిమనగాగ్రితనయేక్షణలక్ష్మీ
స్థిమితపుణ్య ఫల దేహవిలాసా
విమలధక్తిపెద వేంకటధాత్రి
రమణమానసనిరంతరవాసా!

265

గద్యము. ఇది నిఖిలసూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్వవైభవ
పంగళియమగయార్యతనూభవ సౌజన్యజేయ సూరయ
నామధేయప్రణితంబైన రాఘవపాండవీయమునందు సర్వం
బును జతుర్థాశ్వాసము.

గద్యము. ఇది శ్రీమన్మదనగోపాలకృపాకటాక్షసంప్రాప్తసారసారస్వతసా
దానందనందవరకులక్షీరపారావారరాకాసుధాధామ ముద్దరాజు గణపతి
మాత్యపెదరామధీమణిప్రదర్శితంబైనరాఘవపాండవీయాదర్శ
నందు సర్వంబును జతుర్థాశ్వాసము.

సంపూర్ణము.

చెన్నపురి : వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారి

‘వావిళ్ల’ ప్రెస్సున ముద్రితము—1955

